

Rising Sun

www.iphonepub.com

S T E P H E N I E M E Y E R

AUTHOR OF THE NEW YORK TIMES BEST SELLERS *Twilight*, *New Moon* AND *Eclipse*

LOS ANGELES POLİS TEŞKİLÂTI

GİZLİ RAPOR ULUSLARARASI

KAYITLAR

içerik: Detektif Peter J. Smith'in

13-15 Mart'ta yapılan videolu sorgusunun

Yazılı metni

Kon

usu: "Nakamoto Cinayeti" rA8895-404 x) Bu yazılı metin Los Angeles Polis Teşkilâtına aittir ve ancak teşkilât içinde kullanılabilir. Bu belgeyi kopyalamak, içinden alıntı yapmak ya da içeriğini başka biçimde açıklamak yasalara göre yasaktır. Yetkisiz kullanımın ağır cezaları vardır.

Tüm sorular için başvurulacak merci:

Sorumlu Yetkili

İç Olaylar Bölümü

Los Angeles Polis Teşkilâtı

PK. 2029

Los Angeles, CA 92038-2029

Telefon:

(213) 555-7600

Telefaks: (213) 555-7812

13 Mart kaydı (1)

Video Sorgusu: Detektif P.J. Smith 13/3-3/15

SORGUCU: Tamam. Kayıt başladı. Lütfen adınızı, kayda girmesi için söyleyin.

SORGULANAN: Peter James Smith.

Olav: "Nakamoto Cinayeti"

SORGUCU: Yaşınızı ve görevinizi söyleyin.

SORGULANAN: Otuz dört yaşımdayım. Los Angeles

Sorgunun tanımı: Sorgulanan (Detektif J. Smith) 13

Polis Teşkilâtı Özel Hizmetler Bölümünde, teğmen rüt-Mart Pazartesi'den 15 Mart Çarşamba'ya kadar olan 3

besiyle çalışıyorum.

günlük süre içerisinde 22 saat boyunca sorguya çekil-SORGUCU: Teğmen Smith, bildiğiniz gibi, şu anda miştir. Bu sorgu S-VHS/SD videobantına alınmıştır.

herhangi bir suçla suçlanmıyorsunuz.

Görüntünün tarifi: Sorgulanan (Smith), Video Odası

SORGULANAN: Biliyorum.

#4, LA PT Merkezinde, masanın önünde oturmaktadır.

SORGUCU: Bununla birlikte burada sizi temsil edecek Duvar da saat, sorgulananın arkasında gözükmemektedir.

bir avukat bulundurmaya hakkınız var.

Görüntü masanın üstünü, oradaki kahve fincanını, sorgulananın da belden yukarı kısmını almaktadır.

SORGULANAN: O haktan feragat ediyorum.

Sorgulanan (birinci gün) ceket ve kravat; (ikinci gün) SORGUCU: Pekâlâ. Buraya gelmek için herhangi bir gömlek ve kravat; (üçüncü gün) yalnızca gömlek şekilde zorlandınız mı?

giymektedir. Video zaman kodu sağ alt köşededir.

SORGULANAN: (uzun bir sessizlik) Hayır. Herhangi bir Sorgunun amacı: Sorgulananın "Nakamoto Cinayeti" şeklinde zorlanmadım.

"ndeki rolünün açıklığa kavuşturulması. (A8895-404) SORGUCU: Peki. Şimdi sizinle Nakamoto Cinayetinden Sorguda hazır bulunan görevliler, Detektif T. Conway ile söz etmek istiyoruz, O olayı ilk ne zaman duydunuz?

Detektif P. Hammond'dur. Sorgulanan, avukat atanması

hakkından feragat etmiştir.

SORGULANAN: 9 Şubat Perşembe akşamı, saat dokuz sularında.

Olayın Durumu: " Çözölmemiş" olarak dosyalanmış-SORGUCU: O saatte ne oldu? SORGULANAN: tır.

Evdeydim. Telefon geldi. SORGUCU: Telefon geldiğı sırada ne yapıyordunuz?

ASLINDA Culver City'de, oturduğum apartman dairesinde, yatağıma girip oturmuştum. Lakers'larm maçını, sesini iyice kısıtığım TV'den seyrediyor, bir yandan da Japonca kursum için kelimeler ezberlemeye uğraşıyordum.

Sessiz sakın bir akşamdı. Kızımı saat sekiz dolaylarında uyutmuştum. Şimdi ses kayıt makinesini yatağın üzerine almış, banttaki kadının neşeli sesini dinliyordum. "Merhaba, ben polis memuruyum. Size yardımcı olabilir miyim?" gibi şeyler söylüyordu. "Lütfen bana yemek listesini gösterin."

Her cümleden sonra duruyor, benim o cümleyi tekrarlamam için zaman tanıyordu. Ben de kör topal, elimden geleni yapıyordum. Sonra banttaki kadın sesi, "Zerzavatçı dükkânı kapanmış. Postane nerede?" diye devam ediyordu. Bazen dikkatimi toplamak zor geliyordu ama yine de uğraşıyordum.

"Bay Hayaşı'nin iki çocuğı var."

Cevap vermeye çalıştım: "*Hayaşı-san wa kodomo ga fur . .*

fütur ..." Bir küfür savurdum. Ama o zamana kadar kadın yine konuşmaya başlamıştı.

"Bu içki hiç güzel değil!"

Ders kitabımı yatağın üzerine açmıştım. Kızım için birleş-tirip oluşturduğum bulmaca oyuncağın yanında duruyordu.

Onun ötesinde bir fotoğraf albümü vardı. Kızımın ikinci yaş

gününde çekilmiş fotoğraflar albümün üstünde duruyordu..

U

kılâtının basın ilişkileri görevlerinden çok daha rahat bir iştir.

Ben Özel Hizmetler'e geçmeden önce o görevdeydim.

Michelle'in doğumgünü partisinden bu yana dört ay geçmişti Her neyse, dokuz şubat gecesi gelen ilk telefon, Şili kon-ama ben fotoğrafları hâlâ albüme yerleştirmemiştim. Bu tür solos yardımcısı Fernando Conseca'yla ilgiliydi. Devriye ara-işleri aksatmadan yapmak büyük çaba ister zaten. "Saat ikide bir balarından biri onu yolun yanına çektirip durdurmuştu.

toplantı var."

Ferny araba kullanamayacak kadar sarhoştı ama diplomatik dokunulmazlığı olduğunu ileri sürüyordu.

Devriye polisine Yatağının üstündeki fotoğraflar artık gerçek durumu onu evine götürmesini söyledim, ertesi gün konsolosluğa yansıtmıyordu. Dört ayda Michelle çok değişmişti. Boyu daha şikâyetle bulunmak üzere de olayı bir kenara not ettim.

uzundu. Eski karımın ona aldığı parti elbisesi de artık üstüne Bir saat sonra Gardena bölgesini dolaşan devriye ekibi olmuyordu. Siyah kadifeden, beyaz dantel yakalı bir elbise.

aradı. Bir lokantadaki silahlı soygunda, yalnızca Samoa dili Fotoğraflarda eski karım hep baş roldeydi. Michelle konuşan bir adam tutuklamışlardı. Çevirmen istiyorlardı, is-mumları üflerken pastayı o tutuyor, hediye paketlerini aç-terlerse çevirmen bulabileceğimi, ama Samoahlann mutlaka masına o yardım ediyordu. Adanmış bir anne rolündeydi.

İngilizce bildiğini, çünkü oraların yıllardan beri Amerika Aslında kızım benimle oturur, eski karım onu pek sık gör-Birleşik Devletleri denetiminde topraklar olduğunu söylemez. Hafta sonlarında onu almaya çoğu kere gelmez bile.

dim. Detektifler, bu durumda işi kendilerinin idare edebile-

Çocuk bakımına katkı çeklerini göndermeyi de sık sık unuttur.

ceklerini söyleyip kapadılar. Ardından bir telefon daha geldi.

Ama o fotoğraflara bakan biri bunları asla tahmin ede-Aerosmith konserinde seyyar televizyon araçları, itfaiye arabalarının yolunu tıkamışlardı. Bizim polislere, olayı itfaiye mezdi.

merkezine bildirmelerini söyledim. Bundan sonra bir saatim

"Tuvalet nerede?"

sessiz geçti. Yine ders kitabıma döndüm, teypteki kadının şarkı

"Benim bir arabam var. Birlikte gidebiliriz." Çalışmayı

söyler gibi bir sesle söylediklerini dinleyip tekrarlamaya sürdürdüm. Tabii aslında o gece ben nöbetteydim. Özel koyuldum. "Dün hava yağmurluydu."

Hizmetler Bölümü'nün telefonla ulaşılabilir Derken Tom Graham aradı.

yetkilisiydim. Ama dokuz şubat sakın bir perşembeydi, ben

"Allanın belâsı Caponlar," dedi Graham. "Bu kadar çirke-fe de bu yüzden pek bir hareket beklemiyordum. Saat dokuza inanamıyorum. Acele buraya gelsen iyi edersin, Petey-san.

kadar yalnızca üç telefon gelmişti.

Figueroa bin yüz. Yedinci Cadde'nin köşesi. Yeni Naka-moto Özel hizmetlerin alanına, polis teşkilâtının diplomatik binası."

ilişkiler dalındaki faaliyetleri de girmektedir. Diplomatlarla,

"Sorun nedir?" diye sormak zorunda kaldım. Graham iyi ünlü kimselerle ilgili sorunları çözümleriz, şu ya da bu ne-detektiftir ama çabuk öfkelenir. Olayları biraz abartma huyu denle polisle karşı karşıya gelen yabancı ülke vatandaşlarına da vardır.

çevirmen ya da bağlantı görevlisi sağlarız. Çok çeşitliliği

"Sorun, lanet olası Caponların karşılarında lanet olası bir olan bir iştir ve hiç sıkıcı değildir. Nöbetçi olduğum bu tür Özel Hizmetler bağlantı görevlisi görmek istemeleri," dedi.

gecelerde yarım düzine kadar yardım çağrısı gelebilir ama genellikle hiçbir acil durum sayılmaz. Evden çıkmak zorunda kalışım pek enderdir. Bizim işimiz herhalde polis teş-13

12

"O da sensin, dostum. Bağlantı görevlisi buraya gelene kadar

"Tamam," dedim. "Teşekkürler."

polisin hiçbir hareket yapmasına izin vermiyorlar." "Ne hareketi

"Bir şey daha var. Bu olay toprak hatlı, tamam mı, Pete?"

yapmak? Ne oldu? Durum ne?" "Cinayet," dedi Graham. "Kadın,

"Tamam," dedim. "Onu kim istedi?" "Öylesi daha iyi." "Nasıl beyaz, yirmi beş yaş dolaylarında, boyu bir seksene yaklaşan biri-.

istersen, Fred."

Sırtüstü serilmiş. Bu heriflerin yönetim kurulu odasının orta Toprak hatlı demek, hiç telsizle haberleşmeye başvurul-yerinde. Görmeye değer. Sen acele buraya gelmeye bak."

mayacak demektir, çünkü o frekansları basın da yakalayıp

"O kulağıma gelen ses müzik mi?" diye sordum. "Tabii, ne alabiliyordu. Bazı durumlarda zaten uygulanan normal usul sandın?" diye patladı Graham. "Müthiş bir parti var burada. Bu buydu. Elizabeth Taylor ne zaman hastaneye yatsa biz toprak gece Nakamoto gökdeleninin resmi açılışı. Davet veriyorlar.

hatlarına geçerdik. Ya da ünlü birinin genç oğlu araba Hemen gel, olmaz mı?"

kazasında ölse, yine toprak hatlarına geçer, basın ve televizyon Geleceğimi söyledim. Bitişikte oturan Bayan Ascenio'ya temsilcileri evin kapısını yumruklamaya başlamadan önce telefon açtım, ben yokken gelip bebeğe göz kulak olmasını

ailenin haberi bizden duymasını sağlamaya çalışırdık. Bu tür istedim. Her an paraya ihtiyacı vardı kadıncağzın. Onu bek-

şeylerde kullanılırdı toprak hatları. Cinayet olayında lerken gömleğimi değiştirdim, takım elbisemi giydim. O sı-kullanıldığına daha önce hiç rastlamamıştım.

rada Fred Hoffmann aradı. Kentin iş kesimindeki karakolun Ama arabamı kente doğru sürerken araç telefonuna hiç

nöbetçisiydi. Kısa boylu, kır saçlı, taş gibi bir adamdı. "Bak, elimi uzatmadım, yalnızca radyoyu dinledim. Bir silahlı ça-Pete, bana kalırsa bu seferkinde yardıma ihtiyacın olacak."

tışmada, üç yaşında bir çocuğa kurşun geldiği, belden aşağı-

"Neden o?" diye sordum.

sının felç olduğu söylenmekteydi. 7-Eleven dükkânı soyu-

"Anladığıma göre Japon vatandaşı olan birilerinin bulaştığı bir lurken çocuk da oradaymış. Bir kurşun omurgasına girmiş, cinayet var. Bu işte bit yeniği olabilir. Sen ne zamandır bağlantı

çocuk da ...

görevlisisin?" "Altı ay falan."

Bir başka istasyon aradım, karşıma bir güldürü programı

çıktı. İlerde kent gökdelenlerinin ışıkları belirmeye başlamıştı.

"Senin yerinde olsam tecrübeli birinden yardım isterdim.

Tepeleri sis tabakasına giriyordu. San Pedro'da otoyoldan Yolda Connor'a uğra, onu da al götür oraya."

çıktım. Connor'ın sapağı.

"Kimi?

John Connor'la ilgili bildiklerim, adamın uzun süre Ja-

"John Connor'ı. Hiç duydun mu adını?"

ponya'da oturduğu, orada Japon dili ve kültürü konusunda bir

"Tabii," dedim. Bizim bölümde Connor'ı duymayan olabilir hayli bilgi edindiği yolundaydı. 1960'lı yıllarda, Japonca bilen miydi? Bir efsaneydi adam. Özel hizmet görevlilerinin en tek polis memuru oydu. Japon adaları dışında en geniş Japon bilgilisiydi. "Ama o emekli olmadı mıydı?"

nüfusunu barındıran yer Los Angeles olduğu halde!

"Süresiz izinde, ama Japonların bulaştığı olaylarda hâlâ

Şimdi tabii teşkilâtta Japonca bilen seksenden fazla polis görev alıyor. Sanırım sana çok yardımcı olur. Bak, şöyle ya-vardı. Bir o kadarı, hattâ daha fazlası da benim gibi öğren-palım. Ben onu arayayım senin için. Sen yalnızca uğra ve al meye çalışıyordu. Connor birkaç yıl önce emekliye ayrılmıştı.

onu." Hoffmann bana adresi de verdi.

Ama onunla birlikte çalışmış bağlantı görevlilerinin hep-15

14

si, bu konuda onun üstüne kimse olmadığını söylerlerdi.

üzerinde özenilmiş bir bıyığı olan, keskin hatlı, delici bakışlı

Connor'ın çok hızlı çalıştığını, olayları genellikle birkaç saat biriydi. Sesi toktu. Çok da sakindi.

içinde çözdüğünü anlatırlardı. Becerikli bir detektif ve yaman

"İyi akşamlar, teğmen."

bir sorgucu olarak ünü vardı. Tanıklardan bilgileri başka hiç

El sıkıştık. Connor beni tepeden tırnağa süzdü, sonra kimsenin alamayacağı şekilde alabiliyordu. Birisi bir onayhyormuş gibi başını salladı. "Güzel. Çok efendi bir kılık."

zamanlar bana, "Japonlarla uğraşmak ipte yürümeye benzer,"

"Basınla çalışırdım," dedim. "İnsan kamerayı ne zaman demişti. "İnsan er geç ya şu yana ya da bu yana düşer nasılsa.

kendi üzerine çevrilmiş bulacağını bilemiyor öyle zamanlarda."

Bazı insanlar Japonların harika yaratıklar olduğuna, asla hatâ

Tekrar başını salladı. "Şimdi de Özel Hizmetler görevlisi-yapamayacaklarına karar vermişlerdir. Bazıları da onları kötü

sin, öyle mi?"

cadılara benzetir. Ama Connor dengesini korumayı bilir. Tam

"Öyle."

ortada durmayı başarır her zaman. Ne yapmakta olduğunun da

"Ne zamandan beri bağlantı görevlisisin?"

her an farkındadır."

"Altı aydır."

"Japonca bilir misin?"

"Biraz. Ders alıyorum."

John Connor, Yedinci Cadde'nin sanayi kesiminde, kamyon

"Bana beş dakika izin ver de üstümü değışeyim." Dönüp bir paravanın ardında gözden kayboldu.
"Cinayet mi bu deposuna bitişik kocaman bir antrepo binasında oturuyordu.

olay?"

Yük asansörü arıza yapmıştı. Merdivenden üçüncü kata çıkıp

"Evet," diye seslendim.

kapısını vurdum.

"Sana kim haber verdi?"

"Kapı açık," diye bir ses geldi.

"Tom Graham. Suç yerinde görevli memur o. Japonlar Küçük daireye girdim. Salon boştu. Japon tarzında dö-mutlaka bir bağlantı görevlisi gelsin diye diretiyorlarmış, şenmişti. Tatami yer minderleri, şoji paravanlar, lambri du-

öyle söyledi."

varlar. Bir kaligrafi. Siyah lake bir sehpa. İçinde bir tek beyaz

"Anlıyorum." Bir sessizlik oldu, bu arada akan suyun sesini orkide olan bir vazoda

duydum. "Sık sık böyle bir şey istenir mi?"

Kapının yanında iki çift ayakkabının durmakta olduğunu

"Hayır. Aslına bakarsanız daha önce istendiğini hiç duygördüm. Biri erkek pabucu, diğeri topuklu kadın pabucuydu.

madım. Genellikle bağlantı görevlisini polisler ister. Dil so-

• "Yüzbaşı Connor?" diye seslendim.

runu çıkınca, karşılarındaki kimselerle anlaşılamadıkları za-

"Bir dakika."

man isterler. Japonların bağlantı görevlisi istediğini hiç duy-

Şoji paravanlardan biri kayarak açıldı, Connor göründü.

mamıştım."

Şaşılacak kadar uzun boydu bir adamdı. Bir doksan vardı

"Ben de öyle," dedi Connor. "Beni getirmeni Graham mı

herhalde. Üzerine bir *yukata* giymişti ... mavi pamukludan istedi? Çünkü Graham'la ben birbirimize pek bayılmayız."

ince bir Japon entarisi. Yaşını elli beş dolaylarında tahmin

"Hayır," dedim. "Fred Hoffmann önerdi sizi getirmemi.

ettim. Geniş omuzlu, saçları dökülmeye başlamış, dudağının Yükselen Güneş—F 2

16

17

nanın kendisi gri granitti. Gecenin içine doğru yükseliyordu.

Benim yeterince tecrübeli olmadığım kanısındaydı. Sizi de Sağ şeride geçtim, torpido gözünü açıp bir avuç kartvizit al-kendi aramaya gönüllü oldu."

dım.

"Demek seni evinden iki kere aradılar," dedi Connor.

Kartlarımda, "Detektif Teğmen Peter J. Smith, Özel Hizmetler Bağlantı Görevlisi, Los Angeles Polis Teşkilâtı," diye

"Evet."

yazıyordu. Bir yüzü ingilizce, öbür yüzü Japonca basılmıştı.

"Anlıyorum." Tekrar ortaya çıktı. Lacivert takım elbise Connor kartlara baktı. "Bu olaya nasıl bir yaklaşım düşü-giymiş, kravatını bağlıyordu. "Galiba pek vaktimiz yok." Konüyorsunuz, teğmen?" diye sordu. "Daha önce Japonlarla lundaki saate göz attı. "Graham seni kaçta aradı?"

hiç iş yaptınız mı?"

"Dokuz dolaylarında."

"Pek sayılmaz," dedim. "Birkaç sarhoş sürücünün tutuk-

"O halde kırk dakika geçmiş bile. Haydi, gidelim teğmen.

lanması, o kadar."

Connor terbiyeli bir sesle konuştu. "O halde belki ben iz-Araban nerede?"

leyebileceğimiz bir strateji önerebilirim."

Hızla merdivenlerden indik.

"Bana göre hava hoş," dedim. "Yardımanızdan ötürü minnet duyarım."

"Pekâlâ. Bağlantı görevlisi sen olduğuna göre, olay yerine Arabayı San Pedro'ya sürdüm, İkinci Cadde'ye varınca sola vardığımızda işi sen üstlenirsen herhalde daha iyi olur."

saptım, Nakamoto binasına yöneldim. Aşağı kısımlarda hafif bir

"Peki."

"Beni takdim etme zahmetine falan girme. Benden tarafa sis vardı. Connor pencereden dikkatle bakıyordu. "Belleğin ne hiç bakma bile."

kadar iyidir?" diye sordu. "Fena değildir sanıyorum."

"Olur."

"Diyordum ki, acaba bu gece sana gelen o telefon görüş-

"Ben hiç kimse değilim. Sen orada tek başına görevlisin."

mesini tekrarlayabilir misin? Ne kadar ayrıntı hatırlıyorsan

"Peki, tamam."

hepsini söyle. Becerebilirsen kelime kelime tekrarla."

"Resmî davranmak daha iyi olur. Dik dur, ceketini her

"Denerim."

zaman ilikli tut. Sana eğilerek selam verirlerse, sakın sen de iki telefon konuşmasını da tekrarladım. Connor hiç sözümü

eğilme. Başınla selam ver, yeter. Yabancılar eğilme etiketini kesmeden, hiçbir yorumda bulunmadan dinledi. Neden bu hiçbir zaman doğru dürüst öğrenemezler. Denemeye bile kadar ilgili olduğunu anlayamıyordum, o da bana söyle-kalkışma."

miyordu. Sözlerimi bitirdiğimde, "Hoffmann sana toprak

"Anladım." dedim.

hattını kimin emrettiğini söylemedi mi?" diye sordu.

"Japonlarla konuşmaya başladığında, şunu unutma: onlar

"Hayır."

pazarlıktan hiç hoşlanmazlar. Bunu bir çatışma gibi görürler.

Kendi toplumlarında da böyle şeylerden mümkün olduğunca

"Eh, ne olursa olsun, iyi bir fikir. Ben elimden geldiği sürece kaçınırlar."

araç telefonunu hiç kullanmam. Bugünlerde çok fazla insan

"Peki."

dinliyor o hatları."

Figuerola'ya saptım, ilerde, Nakamoto Gökdeleninin 19

önünde parıldayan projektör ışıklarını görebiliyordum. Bi-18

"Hareketlerine dikkat et. Ellerin hep iki yanında olsun. Japonlar fazla el hareketini bir tehdit gibi algırlar. Ağır ağır konuş. Sesin sakın ve dengeli olsun."

"Tamam."

"Eğer becerebilirsen."

"Peki."

"Bunu yapabilmek kolay olmayabilir. Japonlar bazen sinir ederler insanı. Herhalde bu gece de öyle bulacaksın onları.

Elinden geldiğince iyi idare etmeye çalış. Ama ne olursa olsun, asla öfkelenme."

"Olur."

"Bu büyük terbiyesizlik sayılır."

"Peki," dedim.

Connor gülümsedi. "Başaracağından eminim," dedi.

"Herhalde benim yardımımı hiç ihtiyaç duymayacaksın.

Ama bir terslik olursa, benim sesimi duyacaksın. Sana, 'Belki ben yardımcı olabilirim,' diyeceğim. Bu bir işarettir. İş ben devralıyorum demektir. O andan sonra, bırak konuşmayı

ben yapayım. Senin bir daha ağzını açmamanı tercih ederim.

Onlar sana dönüp konuşsalar bile. Tamam mı?"

"Tamam."

"Konuşmak isteyebilirsin, ama senden lâf alamasmlar."

"Anlıyorum."

"Ayrıca, ben ne yaparsam yapayım, asla şaşırdığım belli etme. *Ne yaparsam yapayım!*"

"Peki."

"İşi ben devralırsam, sen benim biraz arkamda, hafif sağ 1

tarafımda yerini al. Hiç oturma. Hiç çevrene bakınma. Aklın dağılmış gibi görünme. Unutma ki sen MTV video kültüründen geliyor olsan bile, onlar o kültürden gelmiyor. Japon onlar. Senin her hareketine bir anlam verirler. Görünüşünün ve davranışının her yönü seni değerlendirmelerine ışık tutacaktır.

Polis teşkilâtını da sana bakarak değerlendireceklerdir. Beni de . . . senin sempai'n olarak."

20

"Peki, Yüzbaşım."

"Sorun var mı?"

"*Sempai* nedir?"

Connor gülümsedi.

Projektörlerin arasından geçip rampadan binanın altındaki garaja doğru indik.

"Japonya'da *sempai*, daha genç birine rehberlik eden yaşlı

kişidir," diye anlattı. "Genci de *kohai* diye bilinir. *Sempai-kohai* ilişkisi çok sık rastlanan bir şeydir. Bir gençle bir yaşlının birlikte çalıştığını gördüler mi, hemen böyle bir durum düşünürler. Bizi de o

gözle göreceklerdir herhalde."

"Yani ustayla çırak gibi mi?"

"Pek sayılmaz," dedi Connor. "Japonya'da *sempai-kohai* ilişkisi daha başka bir niteliğe sahiptir. *Sempai'nin* seven bir baba gibi *kohai* 'sini nazlaması beklenir. Genç kişiden gelecek aşırılıklara, onun yapacağı hatâlara dayanması beklenir."

Gülümsedi. "Ama ben senin bu gece bana öyle şeyler yapmayacağından eminim," dedi.

Rampanın dibine varmıştık. Karşımızda kocaman, dümdüz otoparkı bulduk. Connor pencereden bakıp kaşlarım çatı.

"Nerede herkes?"

Nakamoto Gökdeleninin garajı limuzinlerle doluydu. Şoförler arabalarına dayanmış, aralarında konuşuyor, sigara içiyorlardı.

Ama görünürlerde hiç polis arabası yoktu. Genellikle bir yerde cinayet oldu mu, ortalık Noel ağacı gibi aydınlatılır, çevreyi sarmış

bir yığın siyahlı beyazlı polis arabasından far ışıkları boşalır, sağlık görevlileri, parmak izi görevlileri, Fen İşleri timleri ortalığı

doldururdu.

Oysa bu gece hiçbiri yoktu. Parti verilen bir yerin garajı

gibiydi burası. Kibar ve şık giyimli kişiler gruplar halinde durmuş, arabalarının getirilmesini bekliyorlardı.

"İlginç," dedim.

Durduk. Park görevlisi kapıları açtı, indiğim anda ayağımı

pufla gibi bir halıya bastım, kulağıma tatlı müzik sesleri 21

geldi. Connor'la birlikte asansöre yürüdük. Şık insanlar kar-

şıdan bize doğru geliyordu. Erkekler smokinli, kadınlar pahalı

elbiseler içindeydi. Tam asansörün yanında, fitilli kadifeden, leke içinde bir ceket giymiş, fosur fosur sigara içen bir adam duruyordu. Tom Graham.

CjrRAHAM okul takımında libero oynarken bile hiçbir zaman birinci adam olmuş değildi. Geçmişinin o imgesi, üstüne yapışmış kalmıştı sanki. Bir karakter özelliği olmuştu bu onun için. Tüm hayatı boyunca hep en parlak terfileri kaçırdı, detektiflik mesleğinde ikinci yere geçerdi. Bir

bölümünden diğerine nakledilir, hiçbir zaman kendine tam uyan bir yer bulamaz, birlikte iyi çalışabildiği bir ekip arkadaşı da bulamazdı. Pek fazla açık sözlüydü. Şef'in ofisinde kendine düşmanlar edinmişti. Artık otuz dokuz yaşına gelmiş oldu-

ğuna göre, bundan sonra fazla ilerlemesi de pek zayıf bir ih-timaldi. Şimdi artık gücenik, sert, habire kilo alan biri olmuştu. Giderek asık suratlı kesilen iri yarı bir adam... üstelik de herkesin Allahın belâsı diye tanındığı biri! Çünkü pek çok insanın sinirine dokunurdu. Onun gözünde dürüstlük demek, başarısızlığa uğramak demektir. Bu görüşlerini paylaşmayan insanları da alaya alırdı.

Ben yaklaşırken, "Güzel elbise," dedi. "Çok yakışıklı görünüyorsun, Peter." Ceketimin yakasındaki hayalî bir toz taneciğini fiskeledi.

Aldırmadım. "Nasıl gidiyor, Tom?"

"Siz işe değil, şu partiye gelmeliymişsiniz," dedi. Connor'a dönüp elini sıktı. "Merhaba, John. Seni yatağından kaldırmak da kimin fikriydi?"

23

22

Connor alçak sesle, "Ben yalnızca gözlemciyim," diye kar-Ben omuz silktim. "Amerikan sendikaları inanmış işte,"

dedim.

şılık verdi.

Ben, "Fred Hoffman onu da getirmemi önerdi," dedim.

Graham, "*Belediye konseyinden* bile geçirmişler," diye sür-Graham, "Eh, bana göre hava hoş," dedi. "Yardım nereden dürdü sözünü. "Ama tabii iş paraya bakar, o kadar. Ve bil-gelirse gelsin, ihtiyacım olabilir. Burada durum oldukça diğimize' bir tek şey varsa, Japonlarda para bol. Bu sayede imar sınırlamalarını da etkiliyorlar, deprem mevzuatını da.

gergin."

Ne istiyorlarsa elde etmeyi başardılar."

Onun peşinden asansöre yürüdük. Hâlâ ortalıkta başka Yine omuz silktim. "Politika!"

polis göremiyordum. "Herkes nerede?" diye sordum.

"Daha neler. Vergi bile vermiyorlar, onu biliyor musun?"

Graham, "İyi bir soru," dedi. "Bizim adamların hepsini arka Ciddiyim ... belediyeden emlâk vergisi için sekiz yıllık mua-kapıda tutmayı başardılar. Servis asansörünün en hızlı yol fiyatı kopardılar.

Allah kahretsin, bu ülkeyi peşkeş çekiyoruz olduğunu iddia ediyorlar. Bir yandan da durmadan, büyük onlara."

açılış töreninin ne kadar önemli olduğunu, kimsenin bu töreni bozmaması gerektiğini tekrarlayıp duruyorlar."

Bir süre sessiz çıktık. Graham camdan dışarı bakıyordu.

Asansör yüksek hız yapabilen Hitachi'lerdendi. En son tek-Asansörün yanında bekleyen özel güvenlik görevlisi bize noloji. Dünyanın en hızlı ve en sarsmayan asansörleri. Sislerin kuşkuyla baktı. Graham, "Bu insanlar benimle birlikte," dedi.

içine doğru yükseliyorduk.

Güvenlik görevlisi başını salladı ama kuşkulu gözleri iyice Graham'a döndüm. "Bize cinayeti anlatacak mısın, yoksa kısılmıştı.

sürpriz mi olsun istiyorsun?"

Asansöre girdik.

"Lanet olsun," diye homurdandı, sonra not defterini açtı.

Kapılar kapanırken Graham, "Allanın belâsı Caponlar!"

"Başlıyorum. İlk telefon sekiz otuz ikide geliyor. Birisi, "bir deyiverdi. "Burası hâlâ bizim ülkemiz. Kendi ülkemizin po cesedi kaldırma sorunu" olduğunu söylüyor. Erkek. Kopkoyu lisiyiz biz!"

•

Asyalı aksanı var, İngilizceyi iyi konuşamıyor. Santral Asansörün duvarları camdandı. Hafif bir müzik eşliğinde ondan fazla bir şey öğrenemiyor, ancak adresi alabiliyor.

yükselirken Los Angeles'in aşağıya doğru bizden uzaklaşış-ru Nakamoto Gökdeleni. Siyahlı beyazlı bir devriye arabası

seyrediyorduk. Her taraf gece ışıklarıyla pırıl pırıldı.

kalkıp yola koyuluyor, buraya sekiz otuz dokuzda varıyor, Graham, "Bu asansörlerin yasadışı olduğunu biliyorsunuz, olayın cinayet olduğunu öğreniyor. Kırk altıncı kat. Orası

değil mi?" dedi. "Yasaya göre doksan katı geçen binalarda ofis katı. Ölen beyaz bir kadın. Yaklaşık yirmi beş yaşlarında.

cam asansöre izin yok. Bu bina doksan yedi katlı. Los Çok da güzel. Göreceksiniz.

Angeles'in en yüksek binası. Ama zaten bu binanın tümü

"Üniformalı polisler şeridi geriyor, bizi arıyor. Ben Meri-

özellikli sayılıyor. Üstelik de altı ayda diktiler. Nasıl yaptılar, no'yla geliyorum, buraya sekiz elli üçte varıyorum. Fen işleri biliyor musunuz? Nagazaki'den prefabrike parçalar getirdiler, ekipleri de aşağı yukarı aynı zamanda parmak izi almaya, burada birbirine taktılar. Amerikalı inşaat işçilerini hiç

resim çekmeye, döküntü toplamaya geliyor. Buraya kadar kullanmadılar. Yalnızca Japon işçilerin çözebileceği bir teknik tamam mı?"

sorunu bahane edip, bizim sendikalardan özel izin aldılar. Siz inanabiliyor musunuz böyle bir şeye?"

24

25

Connor başım sallayarak, "Evet," dedi.

diyorlar. Bu gece Nakamoto Gökdeleninin büyük açılışı var-Graham devam etti. "Tam biz işe koyulacakken, Nakamo-to mış. Orada olmak haklarıymış. Dır dır dır, bir bir bir."

Şirketinden bir Japon, bin dolarlık bir lacivert takım giymiş

"Açılış nerede?" diye sordum.

olarak çıkageliyor, o Allahın belâsı binada herhangi bir

"Cinayetin bir kat altında, kırk beşinci katta. Müthiş bir kovuşturmaya başlanmadan önce kendisinin polis teşkilâtı

parti hazırlamışlar. Sekiz yüz kişi vardır orada herhalde. Si-bağlantı görevlisiyle konuşmaya hakkı olduğunu söylüyor.

nema artistleri, senatörler, kongre üyeleri ... aklına ne gelirse.

Bunu yapmanız için muhtemel nedeniniz yok, falan gibi Madonna da oradaymış diye duydum. Tom Cruise da.

Senatör Hammond da. Senatör Kennedy de. Elton John da.

şeyler söylüyor.

Senatör Morton da. Belediye Başkanı Thomas da. Bölge savcısı

"Ben tabii, *neler oluyor burada*, diye patlıyorum. Ortada bir Wyland da. Hey, belki senin eski karın bile oradadır, Pe-te.

cinayet var işte, diyorum. Herife geri basmasını söylüyorum.

Hâlâ Wyland'ın yanında çalışıyor, değil mi?"

Ama bu Japon kusursuz ingilizce konuşuyor ve yasalardan da

"Son duyduğumda öyleydi."

pek anlıyormuşa benziyor. Ekipteki herkes pireleniyor tabii.

Graham içini çekti. "Avukat ütmek hoş bir duygu olmalı.

Yani ... sonradan soruşturmayı yasal değil diye çürüteceklerse, Avukata ütülme yerine yani. Değişiklik olur."

o zaman soruşturma başlatmanın kime ne yararı olur, öyle Minik bir zil sesi duyuldu, sonra asansör konuştu. "*Yon-*

değil mi? Bu Japon da bir şeye kalkışılmadan önce bağlantı

jusan."

görevlisini göreceğim diye direnip duruyor. O kadar iyi ingilizce Graham kapının üzerindeki ışıklı sayılara baktı. "Şuna konuşuyor ki, ben bağlantı görevlisinin ne işe yarayacağını

inanabiliyor musunuz?"

anlayamıyorum. Bağlantı görevlisinin, adamlar dil bilmeyince

"*Yonjusan,*" dedi asansör yine. "*Mosugu de gozaimasu.*"

geldiğini sanırdım. Oysa bu herifin İngilizcesi, Stanford

"Ne dedi bu?"

Hukuk'tan mezun gibi. Ama her neyse." içini çekti.

"Kata yaklaşıyormuşuz."

"Böylece beni aradın," dedim.

"Allah kahretsin," dedi Graham. "Asansörler de konuşa-

"Evet."

caksa, bari İngilizce konuşmalı. Hâlâ Amerika burası."

"Nakamoto Şirketinin bu adamı kim?" diye sordum.

Connor manzarayı seyrederken, "Sayılır," diye mırıldandı.

"Allah kahretsin!" Graham notlarına bakıp kaşlarını çatdı.

"*Yonjugo*," dedi asansör.

Kapı açıldı.

"İşihara. İşiguri. Öyle bir şey."

"Kartviziti var mı? Sana kartını vermiş olmalı."

"Evet. Merino'ya verdi."

Müthiş bir parti derken Graham'ın hakkı vardı. Koskoca

"Başka Japon var mı orada?" diye sordum.

katın tümü bir balo salonu haline getirilmişti. Kokteyl kılı-

"Dalga mı geçiyorsun sen?" diye güldü Graham. "Orası

ğında kadınlar, şık elbiseler giymiş erkekler. Orkestra Glen onlarla dolup taşıyor. Disneyland'a döndü o kat."

Miller swing müziği çalıyordu. Asansör kapısının yakınında

"Ben suç yerini demek istiyorum."

kır saçlı, güneş yanığı bir adam durmaktaydı. Yüzü biraz ta-

"Ben de öyle," dedi Graham. "Herifleri dışarda tutamıyoruz.

Kendi binamızdır, burada bulunmaya hakkımız vardır, 27

26

mdık gibiydi. Sporcu gibi geniş omuzluydu. Asansöre adımını atıp bana döndü. "Giriş katı, lütfen," dedi. Burnuma viski kokusu geldi.

Daha genç bir adam bir anda onun yanında belirdi. "Bu asansör yukarıya çıkıyor, Senatör," dedi.

Kır saçlı adam yardımcısına dönerek, "Ne dedin?" diye sordu.

"Bu asansör yukarıya çıkıyor, efendim."

"Ama *ben aşağıya inmek istiyorum*." Sarhoşlara özgü o dikkatli telâffuzu kullanıyordu.

"Evet, efendim. Biliyorum, efendim," diye cevap verdi yardımcısı. Sesi neşeli çıkıyordu. "Biz başka bir asansöre bi-nelim, Senatörüm." Kır saçlı adamı dirseğinden sıkıca tuttu, asansörden çıkardı.

Kapı kapanınca asansör tekrar çıkmaya koyuldu. Graham,

"Ödediğiniz vergiler iş başında," deyiverdi. "Tanıdınız mı onu?"

Senatör Stephen Rowe. Onu burada partide görmek hoş bir şey. Hele Mâlî Komite'de olduğunu bilince. O komite Japonya'dan yapılacak ithalâtı düzenleyen komite. Ama tıpkı

arkadaşı Senatör Kennedy gibi, Rowe da eski zamparalardan."

"Öyle mi?"

"İyi de içermiş diyorlar."

"Farkına varmıştım," dedim.

"O çocuk o yüzden yanında. Başını bir belâya sokmasın diye."

Asansör kırk altıncı katta durdu. İncecik bir elektronik ses duyuldu, ardından asansör yine konuştu.
"Yonjuroku."

Domo arigato gozaimasu."

"Neyse, sonunda geldik," dedi Graham. "Belki artık işe başlayabiliriz."

JVAPI açıldı, karşımızda lacivert takım elbiselerden tam bir ilgili her şey, büyüklüğünü ve zarafetini vurgulamaya katkıda duvar bulduk. Hepsinin arkası bize dönüktü. Asansörün hemen bulunuyordu. Tavanlar yüksek, ahşap kaplıydı. Mobilyalar önüne yirmi kadar adam birikmiş olmalıydı. Ortalık sigara tahta ve kumaş, renkleri siyah ve griydi. Halı çok kalındı.

dumanıyla dolmuştu.

Sesler emilip yok ediliyordu. Işıklar kısıktı. Bu da o yumuşak, Graham, "Geçiyoruz, geçiyoruz," diyerek, hepsini dirsek-leye zengin havayı güçlendiriyordu. Ticarî şir-ketter. çok bankaya dirsekleye yol açtı, ben izledim, Connor da arkamdan geldi.

benzer bir yerdi.

Sessizdi ... hiç dikkati çekmiyordu.

Ama ömrünüzde görebileceğiniz en zengin bankaya.

Kırk altıncı kat, Nakamoto Sanayi Şirketi'nin en üst yönetim İnsan durup bakmak zorunluluğunu duyuyordu. Cinayet düzeyine ayrılmıştı. Asansörün biraz ilerisinden başlayan lüks yerini çevreleyen sarı şeridin yanında durdum. O şerit katın halılı resepsiyon bölümüne ayak basınca katın tümünü

iç kısmına geçmeyi engelliyordu. Bir an nerede olduğumu görebilmiştim. Dev boyutlarda, apaçık bir yerdi. Altmışa kırk kestirmeye çalıştım. Karşımda geniş bir atrium vardı.

"*Wataşi no meişi desu. Dozo.*" Bana kartvizitini uzattı. Hare-Oraya sekreterler ve alt düzey elemanlar için birkaç masa ketleri hızlı, çevikti.

konmuştu. Kümeler halinde duruyordu masalar. Ayrıca uzun

"*Domo arigato gozaimasu.*" Kartı iki elimle aldım. Aslında mesafeleri bölmek için saksılı ağaçlar kullanılmıştı. Atrium'un buna gerek yoktu. Ama Connor'un öğüdünü unutmadığım orta yerinde, Nakamoto Gökdeleninin bir maketi vardı.

için her şeyi en resmî biçimde yapmaya çalışıyordum. Ben Çevrede henüz inşa halinde olan binalar da makette bitmiş

de kendi kartımı uzattım. Geleneğe göre ikimiz de birbirimizin halleriyle gösterilmişti. Maketin tam üzerinde ışık vardı. Ama kartına bakacak, ufak bir yorumda bulunacaktık. "Bu iş

atrium'un geri kalanı oldukça karanlık sayılırdı. Yalnızca telefonunuz mu?" gibilerden bir soru soracaktık.

birkaç gece ışığı yakılmıştı orada.

İşigura kartımı tek eliyle aldı, "Bu ev telefonunuz mu, de-

Çevresine yüksek yöneticiler için odalar dizilmişti. Hem tektif?" diye sordu. Şaşırmıştım. İngilizcesinde hiç yabancı

atrium'a bakan duvarları, hem de dışarıya bakan duvarları

aksanı yoktu. Bu ülkede uzun yıllar yaşamış birinin konuşa-camdandı. Ben durduğum yerden, dışardaki Los Angeles bileceği bir İngilizceydi. Hem çocukluğu da dahil. Herhalde gökdelenlerini görebiliyordum. Kat, bütünüyle gökte uçu-okula da burada gitmişti. Yetmişli yıllarda buraya okumaya yormuş gibiydi.

gelen binlerce Japon öğrenciden biri. Yılda 150.000 öğrenciyi îki yanda cam duvarlı iki konferans salonu gördüm. Sağdaki ülkeyi tanısınlar diye Amerika'ya yolladıkları sıralarda. Biz de biraz daha küçüktü. Kızın cesedi de oradaydı. Upuzun, siyah Japonya'ya yılda 200 öğrenci yolluyorduk.

bir masanın üstünde yatıyordu. Siyah bir elbise giymişti. Tek

"Dipteki numara, evet," dedim.

bacağı yere doğru sarkmıştı. Kan göremedim. Çünkü çok İşigura kartımı gömleğinin cebine koydu. Tam ben onun uzaktaydım. Aramızda belki altmış metre vardı. Bu uzaklıktan kartıyla ilgili bir nezaket yorumunda bulunacağım sırada ayrıntı görmek kolay değildi.

sözümü kesti. "Bakın, detektif, sanıyorum nezaket sözlerini Polis telsizlerinin çıtırtısı duyuldu, ardından Graham'ın bir kenara bırakmamız gerek. Bu gece burada sorun çıkma-sesi geldi. "İşte bağlantı görevliniz, baylar. Belki artık soruşsının tek nedeni, meslekdaşınızın anlayışsız davranması."

turmaya başlayabiliriz, değil mi, Peter?"

"Meslekdaşım mı?"

Asansörün yakınındaki Japonlara döndüm. Hangisiyle İşigura başıyla işaret etti. "Oradaki şişman adam. Gra-konuşmam gerektiğini bilmiyordum. Garip bir sessizlik oldu, ham. İstekleri mantık dışıydı. Bu gece bir soruşturma yapma sonunda içlerinden biri bir adım öne çıktı. Otuz beş yaşlarında isteğine şiddetle itiraz ediyoruz."

vardı. Pahalı bir elbise giymişti. Çok hafif eğildi.

"O neden, Bay İşigura?" diye sordum.

Boynundan. Eğilmenin bir imasıydı bu yalnızca. Ben de onu

"Soruşturma başlatmak için olası bir nedeniniz yok."

taklit ettim. Sonra konuştu.

"Neden böyle diyorsunuz?"

"*Konbamva. Hajimemaşite. Sumisu-san. tşigura desu. Dozo îşigura homurdandı.* "Herhalde siz bile anlayabilirsiniz."

goroşiku." Resmî bir selam. Ama sıradan. Pek zaman ziyan Soğukkanlılığımı korudum. Beş yıl detektiflik yapıp bir etmiyordu. Adı İşigura'ydı. Benim adımla zaten biliyordu.

yıl da basın bölümünde çalışmak bana kendimi tutmayı iyice Ben de, "*Hajimemaşite. Vataşi wa Sumisu desu. Dozo yoroşi-*

öğretmişti.

ku," dedim. Yani, "Nasılsınız. Tanıştığımıza sevindim." Normal 31

şeyler.

30

"Hayır, korkarım anlayamadım," dedim. Bana beğenmez tabii. Graham'ın ABD senatörlerini sorgulaması olanak dı-bakışlarla baktı. "Gerçek şu ki teğmenim, bu kızın ölümünü

şıydı. Hele savcıyla belediye başkanını? Yarın da işine gele-aşağıda vermekte olduğumuz partiyle bağdaştırmak için hiçbir bilmek istiyorsa, asla yapamazdı bunu. Ama Japonlara sinir nedeniniz yok."

olmuş, karşılık olarak kendisi de onların canını sıkmak iste-

"Görünüşe göre üzerindeki elbise parti elbisesi ..." Sözümü

mişti.

kabaca kesti. "Bence herhalde kızın kaza sonucu aşırı dozda İşigura'ya, "Giriş katına bir kayıt masası koyarız, konuk-uyuşturucu almak gibi bir nedenle öldüğü çıkacak ortaya. Bu larınız çıkarken imza atabilirler," dedim.

nedenle de ölümünün bizim partimizle hiçbir ilgisi yok. Siz de İşigura, "Korkarım bu çok zor olur," diye söze başladı.

aynı kanıda değil misiniz?"

"Çünkü herhalde siz de kabul edersiniz ki..."

Derin bir soluk aldım. "Hayır, efendim, değilim. Soruş-

"Bay İşigura, yapacağımız bu."

turma olmadan karar veremem." Bir soluk daha aldım. "Bay

"Ama istediğiniz şey son derece zor ..."

İşigura, kaygılarınızı anlıyorum, ama ..."

"Bay İşigura."

"Anladığınızdan kuşku duyarım," dedi. Sözümü yine

"Bakın, bu bizim açımızdan ..."

kesmişti. "Nakamoto Şirketinin bu akşamki durumunu anla-

"Bay İşigura, üzgünüm. Ben size polisin hangi önlemi ala-manızda ısrar ediyorum. Bu akşam bizim için çok özel bir çağını söylüyorum."

akşam. Çok halka dönük bir akşam. Bu kadının ölümü nede-Katılaştı. Bir sessizlik oldu. Üst dudağındaki teri eliyle silip niyle davetimize gölge düşmesinden elbette kaygı duyarız.

konuştu. "Hayal kırıklığına uğradım, teğmen. Sizden daha Özellikle de bu kadın çok önemsiz bir kadın olduğu için ..."

fazla işbirliği beklerdim."

"Önemsiz bir kadın mı?"

"İşbirliği mi?" İşte bu söz üzerine bozuk çalmaya başla-

İşigura elini o yana doğru şöyle bir salladı. Benimle kodım. "Bay İşigura, burada ölü bir kadın var. Bizim görevimiz de nuşmaktan usanmış gibiydi. "Belli zaten, bir baksanıza ona.

bir soruşturma başlatıp ona ne olduğunu ..."

Adî bir fahişeden farkı yok. Bu binaya nasıl girebildi, onu bile

"Ama kabul etmeniz gerekir ki bu özel koşullar içinde ..."

anlayamıyorum. Bu nedenle de Detektif Graham'ın davete O sırada Graham'ın sesini duydum. "Ah, Tanrım, *bu da* gelmiş konukları sorguya çekme isteğini şiddetle protesto *ne?*"

ediyorum. Çok mantıksız bir istek. Aşağıda birçok senatör, Başımı omzumun üzerinden geriye doğru çevirdiğimde, kongre üyesi ve Los Angeles yetkilisi var. Herhalde siz de kısa boylu, ciddi tavırlı bir Japonun sarı şeridi aşır yirmi takdir edersiniz ki bu önemli insanlar böyle bir hareket kar-metre kadar içeriye girmiş olduğunu gördüm. Suç yerinin şısında ..."

fotoğraflarını çekiyordu. Elindeki fotoğraf makinesi öyle kü-

"Bir dakika," dedim. "Detektif Graham size davetteki herkesi çüktü ki, avucunda hemen hemen hiç görünmüyordu. Ama sorguya çekeceğini mi söyledi?" "Bana öyle söyledi, evet."

şeridi resim çekmek için aştığını da saklamıyordu. Ben ba-Neden buraya çağrıldığımı yeni yeni anlamaya başlıyor-karken adam bize doğru geriledi, iki elini kaldırıp bir resim dum. Graham Japonlardan hiç hoşlanmadığı için, partiyi daha çekti, sonra tel çerçeveli gözlüğünün ardından gözlerini mahvetme tehdidi savurmuştu. Böyle bir şey olacak değildi kırpıştırarak bir sonraki resmi için yer seçti. Hareketleri çok kararlıydı.

32

Yükselen Güneş—F 3

33

Graham şeride yürüdü, "Tanrı aşkına, çık oradan!" diye Döndüm. John Connor bana neşeyle gülümsüyordu.

seslendi. "Orası suç yeri. Resim çekemezsin." Adam tepki Yana çekildim.

göstermedi. Geri geri gelmeye devam ediyordu. Graham bi ze döndü. "Kim bu adam?"

^

İşigura, "Bizim elemanlarımızdan Bay Tanaka," diye açıkladı.

"Nakamoto güvenliğinde çalışıyor."

Connor, İşigura'nın karşısına geçti, hafifçe eğildi, kartını

Gözlerime inanamıyordum. Japonların kendi adamı sarı

uzattı. Hızlı hızlı konuşmaya başladı. *"Totsuzen şitsurei desu-ga, şeridin içinde geziniyor, suç yerini kirlletiyordu. Olacak şey jiroşokai şitemo yoroşukii desuka. Wataşi wa John Connor to moşimasu. Meişi o dozo. Dozo yoroşiku."*

değildi bu! "Çıkarın onu oradan," dedim.

"John Connor mı?" dedi İşigura. "Yani ... o John Connor

"Resim çekiyor."

mı? *Omeni kakarete koei desu. Wataşi wa işigura desu. Dozo yo-*

"Bunu yapamaz."

roşiku." Onunla tanışmaktan şeref duyduğunu söylüyordu.

İşigura, "Ama şirketimizin kullanacağı resimler onlar,"

"Wataşi no meişi desu. Dozo." Zarif bir teşekkür.

dedi.

Ama resmi formaliteler bir kere tamamlanınca artık ko-

"Bana vız gelir," derken sesim yükselmişti. "Sarı şeridin nuşmalar öylesine hızlandı ki, ben arada sırada bir iki keli-içine geçemez, resim de çekemez. Çıkarın onu oradan. Filmini meyi ancak yakalar oldum. İlgili görünmek zorundaydım.

de istiyorum, lütfen."

Bakıyor, araya başımı sallıyordum. Oysa neden söz ettikleri

"Pekâlâ." İşigura Japonca çabuk çabuk bir şeyler söyledi.

konusunda zerrece fikrim yoktu. Bir ara Connor'ın benden Ben dönerken Tanaka sarı şeridin altından kayıp lacivert el-

kobun diye söz ettiğini duydum. Bu sözün *çırağım* anlamına biseli adamların arasında gözden kayboldu. Kafaların ardından geldiğini biliyordum. Birkaç kere bana sert sert baktı, asansör kapısının açılıp kapandığını gördüm.

üzülmüş bir baba gibi başını iki yana salladı durdu. Benim *Allah belâsını versin!* Öfkelenmeye

başlamıştım. "Bay İşigu-adıma özür diliyordu herhalde. Graham'dan da *hesomagari*,

-ra, şu anda resmî bir polis soruşturmasını engelliyorsunuz."

yani, tatsız adam diye söz ettiğini duydum.

İşigura sakın bir sesle, "Durumumuzu anlamak için çaba Ama bu özürlerin gerçekten yararı oldu. İşigura sakınleş-ti, göstermelisiniz, detektif Smith," dedi. "Elbette ki Los Angeles omuzlan kalkıkken indi. Gevşemeye başlıyordu. Hattâ

Polis Teşkilâtına sonsuz güvenimiz var, ama kendi özel gülümsedi bile. Sonunda, "Demek konuklarımızın kimliğini soruşturmamızı da yapabilecek durumda olmalıyız. Bunun kontrol etmeyeceksiniz, öyle mi?" diye sordu.

için de elimizde ..."

"Kesinlikle hayır," dedi Connor. "Saygıdeğer konuklarınız *Kendi özel soruşturmaları! Orospu çocuğu!* Bir anda konuşa-istedikleri gibi gelip gitmekte özgürdür."

mağduruma geldim. Dişlerimi sıktım, gözümün önünde Ben itiraz etmeye kalkıştım. Connor bana mermi gibi bir kırmızı benekler uçuştı. Çileden çıkmıştım. İşigura'yı tutuk-bakış fırlattı.

lamak istiyordum. Sırtını döndürmek, duvara dayamak, bi-Sonra, "Kimlik saptamaya gerek yok," dedi aynı resmî

leklerine kelepçeyi takmak istiyordum. Sonra da ...

sesle. "Nakamoto Şirketinin konuğu olan hiç kimsenin bu üzücü olayla ilgisi bulunamayacağından eminim."

Arkamdan bir ses, "Belki ben yardımcı olabilirim, teğmen," dedi.

35

34

Graham dişlerinin arasından, "S...mışım canına," diye tıs-Connor onun üzerine doğru eğildi. Sesi sert ve alaycıydı.

"*Döke! Döke! Wakamnainoka!*" Döndü, öfkeyle asansörün ora-ladı.

daki Japonları işaret etti. Connor'ın o çıplak öfkesiyle yüz-

İşigura gülümsüyordu. Ama ben çileden çıkmıştım. Con-yüze gelen Japonlar gözlerini kaçırdılar, sigaralarından he -

nor benim dediğimin tersini söylemişti. Beni budala duru-yecanlı soluklar çektiler, ama yerlerinden

kıpırdamadılar.

muna düşürmüştü. Bu yetmiyormuş gibi, normal polis usul-

"Hey, Richie," diye bağırdı Connor. Fen ekibinin fotoğrafçısı

lerini de uygulamıyordu ... bu yüzden hepimizin başı derde Richie VValters'a sesleniyordu. "O adamların kimliklerini bir girebilirdi. Ellerimi öfkeli bir hareketle ceplerime soktum, saptayıver, tamam mı?"

gözlerimi kaçırdım.

"Tabii yüzbaşım," dedi Richie. Fotoğraf makinesini göz-

İşigura, "Olayı duyarlılıkla ele aldığınız için size minnet-lerine doğru kaldırdı, Japonların karşısında yavaşça yana tarım, Yüzbaşı Connor," dedi.

doğru küçük adımlar atarak peşpeşe resimler çekmeye ko-

"Ben hiçbir şey yapmadım," diye karşılık verdi Connor. Bu yuldu.

arada bir resmî selâm daha verdi. "Ama şimdi artık kadın İşigura birdenbire heyecanlandı, fotoğraf makinesinin boşaltılmasının yerinde olacağı konusunda benimle aynı

önüne geçti, iki elini havaya kaldırdı. "Durun bir dakika, durun kanıda olacağınızı umuyorum. Polis ancak o zaman başlayabilir bir dakika, neler oluyor?"

işine."

Ama Japonlar dağılmaya başlamışlardı bile. Trol görmüş

balık sürüleri gibi kaçışıyorlardı. Birkaç saniye içinde orada İşigura gözlerini kırıştırdı. "Katı boşaltmak mı?" "Evet," dedi kimse kalmamıştı. Koca katta biz bizeydik. İşigura kendini Connor. Cebinden bir küçük defter çıkardı. "Ayrıca, bizimle yalnız bulunca tedirginleşti.

arkanızdaki bayların adlarını almama da yardımcı olun lütfen.

Japonca bir şey söyledi. Besbelli söylememesi gereken bir Çıkarlarken size adlarını söyleyip öyle gitsinler."

şey.

"Anlayamadım?"

"Yaa?!" dedi Connor. "*Sensin* burada suçlanacak kişi!" diye

"Arkanızdaki bayların adları lütfen."

patladı İşigura'ya. "Bütün bu sorunların nedeni sensin.

"Bunun nedenini sorabilir miyim?"

Detektiflerime gereken her yardımın sağlanmasını da senden Connor'ın yüzü karardı, kısa bir Japonca cümleyi havlar bekliyorum. Cesedi bulan kişiyle konuşmak istiyorum. Polisi gibi haykırdı. Kelimelerini anlayamadım, ama İşigura kıp-ilk arayanla konuşmak istiyorum. Ceset bulunduktan bu yana kırmızı kesildi.

bu kata girip çıkmış herkesin adını istiyorum. Tana-ka'nın

"Özür dilerim yüzbaşım, ama bu şekilde konuşmanız için makinesindeki filmi de istiyorum. *Öre wa honkida*. Bu ben hiçbir neden gö ..."

soruşturmanın yolunu biraz daha tıkarsan seni tutuklarım!"

İşte o zaman Connor çileden çıktı. Tiyatro sahnesinde rol

"Ama üstlerime danışmam gerek ..."

yapıyormuş gibi patladı. İşigura'ya yaklaştı, bir yandan ba-

"*Namerunayo*." Connor ona doğru biraz daha eğildi. "Be-

ğırırken bir yandan da işaret parmağını ona bıçak saplıyor-nimle oyun oynama, işigura-san. Şimdi git de çalışalım."

"Tabii yüzbaşım." Adam hafif bir selam verip giderken muş gibi hareket ettirmeye başladı. "Likagen ni şiro! Soko o yüzü bozuk ve mutsuzdu.

döke! Kiiterunoka!"

İşigura küçülmüş gibi oldu, hafif yan döndü. Bu sözel saldırı onu afallatmıştı.

37

36

Graham kıkır kıkır güldü. "Onu iyi haşladın."

yandan atrium'da ilerlerken makinesini sağa sola çevirip re-Connor yıldırım gibi ona döndü. "Ne halletmeye partideki simler çekiyordu. Sonra konferans salonunun kapısından herkesi sorguya çekeceğiz dedin ona?"

girdi. Salonun duvarları renkli camdı. Flaşının parlaklığını

"Öff, Allah kahretsin, biraz damarına basmaya çalıştım.

alıyordu. Ama ben yine de onu içerde, cesedin çevresinde Belediye başkanını zaten "sorguya çekemem ki! Bu sersem-dolaşıp resim çekerken görebiliyordum. Pek çok resim çekti.

Bu cinayetin önemli bir dava olacağını biliyordu.

lerde hiç espri anlayışı yoksa suç benim mi?"

Ben Connor'la birlikte geride kaldım. "Japonlarla konu-Connor, "Espri anlayışları var ve sana gülüyorlar," dedi.

şurken öfkelenmenin terbiyesizlik olduğunu söylemişsiniz,"

"Çünkü İşigura'mn bir sorunu vardı ... senin yardımınla dedim.

çözdü onu."

"Öyledir," diye karşılık verdi Connor. "O

"Benim yardımımınla mı?" Graham'ın kaşları çatılmıştı.

halde siz neden öfkelenediniz?"

"Neden söz ediyorsun sen?"

"Ne yazık ki İşigura'ya yardım etmenin tek yolu oydu,"

Connor, "Japonların soruşturmayı geciktirmek istedikleri dedi.

ortada," dedi. "Senin o saldırgan taktiklerin de onlara gerekli

"İşigura'ya *yardım* etmek mi?"

mazereti sağladı ... Özel Hizmetler bağlantı görevlisi gelsin

"Evet. O gösteriyi baştan sona İşigura için yaptım ... çünkü

diye tutturdular."

patronunun önünde yüzü kara çıksın istemedim. İşigura bu

"Haydi canım," dedi Graham. "Belki bağlantı görevlisi salondaki en önemli adam değildi. Asansörün orada duran Japonlardan biri asıl *juyaku* 'nün ta kendisiydi. Yani gerçek buraya beş dakikalık yoldaydı. Nereden bileceklerdi?"

patron."

Connor başını iki yana salladı. "Kendini kandırmaya ça-

"Hiç farketmedim."

lışma. Bu gece kimin nöbetçi olduğunu bal gibi biliyorlardı.

"Daha düşük rütbeli birini ortaya sürüp patronun arka Smith'in kaç kilometre uzakta olduğunu, buraya kaç dakikada planda beklemesi sık uygulanan bir yöntemdir. Patron oradan ulaşacağını da biliyorlardı. Soruşturmayı bir buçuk saat olayların gelişmesini daha serbest izler. Benim de seni geciktirmeyi başardılar işte. Sayende detektif!"

seyrederken yaptığım gibi, *kohai*."

Graham, Connor'a uzun uzun baktı, sonra başını çevirdi.

"İşigura'nın patronu baştan sona her şeyi seyir mi etti?" "Evet.

"Kahretsin!" dedi. "Hepsi saçma bunların ve sen de bal gibi İşigura'ya soruşturmayı başlatmaması için emir verdiği de biliyorsun. Çocuklar, ben işe koyuluyorum. Richie? Kalk ba belli. Oysa ben soruşturmayı başlatmak zorundaydım. Ama kalım. Her şeyi belgelemek için otuz saniyen var. Sonra be bunu yaparken zavallıyı beceriksiz durumuna düşürmek de nim adamlar girer, kuyruğuna basarlar. Haydi bakalım, her istemedim. Bu yüzden, öfkeye kapılmış *gaijin* rolüne kes iş başına. Kadın kokmaya başlamadan işi bitirmek isti burundum. Şimdi o da bana bir iyilik borçlu. Bu da iyi bir yorum."

*•

şey, çünkü bir süre sonra yardıma ihtiyaç duyabilirim."

Suç yerine doğru uzaklaştı.

"Size iyilik mi borçlu?" Bu fikre alışmakta zorluk çekiyor-dum. Connor daha demin İşigura'ya avaz avaz bağırmıştı.

Fen ekibi, ellerinde çantaları, kanıt torbalarıyla Gra-39

ham'ın peşinden seyirttiler. Richie Walters öne düşmüş, bir 38

Onu küçük düşürmüştü herkesin önünde ... ya da ben öyle görmüştüm olayı.

Connor içini çekti. Olup bitenleri anlamıyorsan, bana inan," dedi. "İşigura çok iyi anlıyor. Bir sorunu vardı, ben de çözmesine yardımcı oldum."

Hâlâ tam anlalyabilmiş değildim. Bir şeyler söyleyecek oldum, ama Connor elini havaya kaldırdı. "Bence suç yerine bir göz atsak iyi olur," dedi. "Graham'la adamları işi daha beter etmeden önce."

DEN detektif bölümünden ayrılalı iki yıl olmuştu. Bu yüzden, kendimi yeni baştan bir cinayet yerinde bulmak bana iyi bir duygu verdi. Türlü anıları, o gece gerilimini, kâğıt bardaklardan içilen kötü kahveden kaynaklanma adrenalini, başkalarının çevrede çalışıyor olması duygusunu geri getirdi.

Çılgın bir enerjisi olurdu böyle sahnelerin. Ortada biri ölmüş

yatarken onun çevresinde olmak hep böyle bir duygu verirdi.

Her cinayet yerinde bulunurdu o enerji ... orta yerde de hikâyenin sonu. Ölüye bakınca "apaçık ortada" duygusu gelirdi insana. Ama beri yandan ... anlatılamayan bir esrarengizlik de olurdu. En basit ev kavgasında bile, eğer kadın sonunda herifi vurmaya karar vermişse, dönüp o kadına baktığınızda, her yanını yara bere ve çürük içinde, sigara yanıklarıyla dolu gördüğünüzde bile, kendi kendinize "neden bu gece?" diye sormak zorunda kalırdınız. Nesi vardı bu gecenin ki böyle olmuştu? Görmekte olduğunuz şey her zaman apaçık ortadaydı, ama mutlaka birbirini tam tutmayan bir şeyler de olurdu. İkisi bir arada bulunurdu bunların.

Ayrıca cinayet yerinde insan kendini var oluşun en temel gerçeklerine inmiş gibi hissedirdi. O kokular, barsakların o boşalımı, vücudun o şişmesi. Genellikle ağlayan biri de bulunurdu. Kulağınıza durmadan o ağlama sesi gelirdi. Her 40

41

zamanki zırvalıklar kesiliverirdi hemen. Birinin ölmüş olması, baktı, bilekleri inceledi, tırnakların altlarını gözden geçirdi.

yolun orta yerine düşmüş bir kaya gibi etki yapardı. Trafik Bir tırnağın altını kokladı. Sonra parmakları sırayla, hızlı

nasıl o kayanın çevresinden dolaşmaya başlarsa, yine öyle hızlı hareket ettirdi.

olurdu. O karanlık ve gerçek sahnede bir de arkadaşlık Graham yarı alaycı bir sesle, "Zahmet etme," dedi ona.

duygusu doğardı, çünkü çok iyi tanıdığınız insanlarla birlikte,

"Henüz ölümün etkisi başlamadı. Tırnakların altında biri-geç saatlere kadar çalışıyor olurdunuz. Hep gördüğünüz kim, deri ya da kumaş elyafı yok. Hattâ bana kalırsa ortada insanlarla. Los Angeles'de günde ortalama dört cinayet işle-hiçbir mücadele izi yok."

nirdi. Yani altı saatte bir. O suç yerine gelen detektiflerin her Kelly kâğıt torbayı kızın eline geçirdi. Connor ona, birinin gerisinde daha on tane çözülmemiş cinayet bekliyor

"Ölüm zamanı hakkında bir tahminin var mı?" diye sordu.

olurdu. Böyle olunca, bu yeni cinayet dayanılmaz bir yük

"Üzerinde çalışıyorum." Kelly kızın kalçalarını kaldırıp haline gelirdi. Gerek o detektif, gerekse diğerlerinin hepsi, olayı hemencecik, orada çözümleyip işi bitirmeyi umarlardı.

rektal aracı alta kaydırıldı. "Koltuk altlarına termokupl'ları

İşte bu tür bir son, bir gerilim, bir enerji birbirine karışmış

taktık. Az sonra anlarız."

olurdu böyle yerlerde.

Connor siyah elbisenin kumaşına dokundu, etiketine Bunu birkaç yıl yaptıktan sonra insan yavaş yavaş alıyor, baktı. Suç yeri ekibinden Helen, "Elbise Yamamoto," diye sevmeye bile başlıyordu. Bu yüzden olacak, konferans bilgi verdi.

salonuna girip de böyle şeyleri özlemiş olduğumu hissedince Connor, "Gördüm," dedi.

kendim de şaşırdım.

Ben, "Yamamoto nedir?" diye sordum.

Konferans salonu pek şık döşenmişti. Siyah masa, yüksek Helen, "Çok pahalı bir Japon modacısı," diye açıkladı.

arkalıklı siyah deri koltuklar, camdan duvarların dışında

"Hiçbir şeye benzemeyen bu hap kadar siyah elbise en azından gökdelenlerin gece ışıkları. Teknisyenler ölen kızın cesedinin beş bin dolara alınmış olmalı. Elden düşme aldıysa yani.

çevresinde dolaşırken birbirleriyle alçak sesle konuğu-Yenisi sanırım on beş bin dolar falandır."

yorlardı.

Connor, "İzi sürülebilir mi?" diye sordu.

Kızın sarı saçları kısa kesilmişti. Mavi gözleri, dolgun du-

"Belki. Elbiseyi buradan mı, Avrupa'dan mı, Tokyo'dan dakları vardı. Yirmi beş yaşında gösteriyordu. Uzun boylu, mı aldığına bağlı. Öğrenmemiz bir iki gün sürer."

uzun bacaklı, sportif görünüştü. Elbisesi siyah ve çok in-Connor konuya ilgisini bir anda kaybetti. "Boş ver, çok ceydi.

geç olur," dedi.

Graham incelemesine iyice gömülmüş durumdaydı. Ma-Cebinden küçük, fiber-optik bir kalem fener çıkardı, sanın ucuna geçmiş, kızın siyah deriden yüksek topuklu pa-onunla kızın kafa derisini ve saçlarını inceledi. Sonra çabucak buçlarına gözlerini kısarak bakmaktaydı. Bir elinde kalem kulaklarına baktı, sağ kulağa bakarken ağzından hafif bir fener, öbür elinde not defteriyle.

şaşkınlık sesi kurtuldu. Omzunun üzerinden eğildim, kulak Adlî tabibin asistanı Kelly, kızın ellerini korumak için birer memesindeki küpe deliğinde ufacık bir kan damlası gördüm.

kâğıt torba geçirmeye çalışıyordu. Connor, "Bir dakika,"

Herhalde Connor'ı biraz sıkıştırmış olacağım ki başını kaldırdı, diyerek onu durdurdu. Önce kızın bir eline, sonra diğerine bana, "İzin ver, *kohai*," dedi.

"Özür dilerim," diyerek geri çekildim.

42

43

Connor bundan sonra kızın dudaklarını kokladı, çenesini hızla açıp kapadı, ağzının içini kalem feneriyle yokladı. Kızın sonra, düşünsene! Fiziksel kanıtlar çoktan yok olmuş, balayı

başını tutup sağa, sola çevirdi, onu iki yana baktırır gibi yaptı.

çiftinin cesetleri Osaka'ya varmış, olayın yer aldığı köşebaşı-na Bir süre boynunu yavaş yavaş yokladı. Sanki parmak uçlarıyla çöpler yığılmış. Ama Connor yine de olayı ortaya çıkarıyor.

okşuyordu kızın boynunu.

Bay Arakavva'mn aslında Osaka'da çok kötü bir çocuk olarak Sonra birdenbire cesetten uzaklaşıp geri çekildi, 'Tamam, tanındığını bulguluyor. Geçen arabadan ateş edenlerin benim işim bitti,' dedi.

yakuza'dan (*) birileri olduğunu kanıtlıyor. Bu adamlar Dönüp konferans salonundan çıktı.

Japonya'da kiralanmış, işi Amerika'da görmek üzere tutulmuş

Graham başını kaldırdı. "Bu herif suç yerinde hiçbir za-katiller. Bu arada, kötü kocanın da aslında masum bir seyirci man beş para etmezdi zaten," dedi.

olduğunu ortaya koyuyor. Adamlar zaten kadının

"Neden öyle söylüyorsun?" diye sordum. "Harika bir de-peşindeymiş. Hamile olduğunu da biliyorlarmış. Üstelik onlar tektifmiş diye duyuyorum."

kızın babasına bir ders vermek istiyorlarmış. Yani Connor

"Allah kahretsin," diye homurdandı Graham. "Kendi gö-olayı tümüyle tersyüz ediyor. Çok şaşırtıcı ... öyle değil zünle gördün işte. Ne yapmak gerektiğim bile bilmiyor.

i?" mı r

Usulleri bilmiyor. Detektif değil bu Connor. *Tanıdıkları* var, o kadar. Şöhretini borçlu olduğu cinayetleri hep öyle çözdü.

Arakawa balayı cinayetini hatırlıyor musun? Hatırlamıyor musun? Herhalde sen teşkilâta gelmeden

önceydi, Petey-san.

"Ve sen de Connor'ın bütün bunları Japon tanıdıkları sa-Kelly, ne zaman olmuştu Arakavva olayı?"

yesinde ortaya çıkardığını düşünüyorsun, öyle mi?"

"Yetmiş altıda," dedi Kelly.

"Nasıl çıkardığını sen bana anlat," dedi Graham. "Benim

"Tamam, yetmiş altıda. Yılın en baba olayıydı. Bay ve Bayan tek bildiğim, o olaydan kısa bir süre sonra bir yıllığına Ja-Arakavva genç bir çift. Balayı için Los Angeles'e gelmişler.

ponya'ya gittiği."

Kentin doğu kesiminde, kaldırımın köşesinde durmuş, karşıya

"Ne yapmaya?"

geçmeyi beklerlerken, oradan geçen bir arabadan

"Kendisine minnet duyan bir Japon şirketinde güvenlik kurşunlanıyorlar. Çete usulü. Daha da beteri, otopside Bayan görevlisi olarak çalışmış diye duydum. Gördüler onu yani...

Arakavva'nın hamile olduğu anlaşılıyor. Basın en büyük işin açıklaması bu. O onlara bir hizmet sundu, onlar da parasını

bayramını yaşadı o olayda. Los Angeles polisi şiddeti önle-

ödediler. Ya da ben öyle anlıyorum. Aslında kimsenin bir şey yemiyor, diye manşetler attılar. Kentin her yanından mek-bildiği yok. Ama adam kesinlikle detektif değil. Tanrım, şu tuplar yağmaya başladı, millet paralar havale etti. Bu genç

haline baksana!"

çiftin başına gelenler herkesi rahatsız etmişti. Tabii görevlen-Connor atriumun dışında durmuş, dalgın, düşünceli göz-dirilen detektifler bir bok bile bulamadılar. Japon vatandaşı iki lerle tavanlara bakıyordu. Önce bir yana, sonra öbür yana kişi öldürülüyor ... hiçbir iz de bulamıyorlar.

baktı. Karar vermeye çalışıyormuş gibi bir hali vardı. Birden

"Bir hafta kadar sonra Connor çağrılıyor ve olayı bir günde hızlı adımlarla asansörlere doğru yürüdü. Sanki aşağıya ine-

çözüyor. Bir mucize sayesinde. Olaydan tam bir hafta (*) Japonya'daki mafya benzeri teşkilât.

çekti. Apansız topuğu üzerinde döndü, odanın ortasına ilerledi, orada durdu. Bu sefer oradaki saksılı palmiye'nin yapraklarını incelemeye başlamıştı. Bu palmiyelerden odanın her yanında vardı.

Graham başını iki yana sallıyordu. "Ne oluyoruz, bahçı-vanlığa mı başlıyoruz? Söylüyorum sana işte, garip adam bu r

adam. Japonya'ya bir kereden fazla gittiğini biliyor muydun?

Her sererinde de geri döner. Hiç yoluna koyamaz işlerini orada. Japonya onun açısından, birlikte de ayrı da yapamadığı

bir kadın gibi, anlıyor musun? Bana sorarsan, pek anlamıyorum. Ben Amerika'yı severim. Yani Amerika'dan geriye ne k'almışsa onu."

Fen işleri ekibine döndü. Adamlar cesetten uzaklaşmaya başlamışlardı. "O külotu bulan oldu mu içinizde?" diye sordu.

"Henüz bulamadık, Tom."

"Ne külotu?" diye sordum.

Graham kızın etekliğini kaldırdı. "Arkadaşın John incelemesini bitirme zahmetine gerek görmedi, ama bence burada önemli bir durum var. Bence vajinadan sızan şu damlalar seminal sıvı olabilir. Külotu yok ama kasiğinde, külotun yırtılıp çıkarılırken yaptığı kırmızı bir çizgi var. Üreme organlarının dış kısımları kırmızı ve tahriş olmuş gibi. Öldürülmeden hemen önce sekse zorlandığı oldukça açık. Bu yüzden çocuklardan külotu bulmalarını istedim."

Suç yeri ekibinden biri, "Belki de külot giymemişti," dedi.

Graham, "Bal gibi giymişti," diye karşılık verdi.

Ben Kelly'ye döndüm. "Ya uyuşturucu?" diye sordum.

Kelly omuz silkti. "Tüm sıvı örneklerini laboratuvara veriyoruz. Ama gözün gördüğü kadarıyla kız temiz gibi. Çok temiz." Kelly'nin belirgin bir rahatsızlık içinde olduğunu farkettilim.

Bunu Graham da farkettili. "Tanrı aşkına, sen neye mız-mızlanıyorsun, Kelly?" diye sordu. "Randevun vardı da engel falan mı olduk yoksa?"

"Hayır," dedi Kelly. "Ama doğrusunu söylememi istersen, Kelly yine omuz silkti. "Yani durup dururken ölmek de-bu olayda yalnız mücadele izi, uyuşturucu' izi olmamakla mek."

kalmıyor ... kızın cinayete kurban gittiğine dair bir işarete de

"Hiçbir neden yokken mi?"

rastlamıyorum."

"Eh, pek de öyle sayılmaz. Genellikle kalbi ya da sinirleri Graham, "Öldürüldüğüne dair iz yok mu yani?" diye sordu.

ilgilendiren ufak bir travma söz konusudur. Ama o travma

"Şaka mı ediyorsun?"

ölüme yol açacak kadar ciddi bir şey değildir. Ben bir olay Kelly anlattı. "Kızın boynunda izler var. Cinsel ilişki sıra-görmüştüm, on yaşında bir çocuğun göğsüne beyzbol topu sında onu bağladıklarının işareti olabilir. Ama makyajının gelmişti ... hızlı da vurmamıştı ... çocuk okulun bahçesinde altında da benzer izler var. Yani defalarca bağlanmış öyle."

yere düşüp oluverdi. Çevresinde ona yirmi metreden daha

"Eee?"

yakın hiç kimse yoktu. Bir başka olayda da kadının biri küçük

"Yani teknik konuşursak, belki de öldürülmemiştir. Belki bir araba kazası geçirmiş, göğsünü direksiyon simidine doğal nedenlerle apansız ölmüş de olabilir."

çarpmıştı. Fazla sert değil. Arabadan inmek için kapıyı açarken

"Öff, hadi canım sen de!"

düşüp oluverdi. Boyundan ya da göğüsten darbe yiyince

"Bal gibi olabilir. Belki de bu olay, bizim doğal ölüm de-oluyor bazen. Belki kalbe giden sinirler etkileniyordur. Evet, diğimiz şeydir. Bağlı olduğu için de olabilir. Belki anî psiko-böyle işte, Tom. Teknik açıdan bakarsak, doğal ölüm de bir lojik ölümdür."

ihtimal. Seks de ölüme yol açacak bir hareket olmadığına göre,

"O ne demek?"

o zaman cinayet sayılamaz tabii."

46

47

Graham gözlerini kıstı. "Yani sen diyorsun ki belki de kızı

"Aa, neler görüyorum, Petey-san!" dedi. "Hayranlarından biri hiç kimse öldürmemiştir!"

seni görmeye geliyor."

Kelly omuzlarını kaldırdı, bloknotunu eline aldı. "Bunların hiçbirini rapora yazmıyorum. Ölüm nedenini ya elle boğma ya da soluksuz kalma olarak kaydediyorum. Çünkü belki de boğmuşlardır onu. Ama sen yine aklının gerilerinde bir yere Döndüğümde Ellen Farley'in bana doğru yürümekte ol-yaz bunu. Belki de boğmadılar. Belki kendi öldü."

duğunu gördüm. Farley otuz beş yaşında, koyu sarı, kısa

"Pekâlâ," dedi Graham. "Yazarız ve adlî tabibin hayalleri saçlı bir kadındı. Bugün de yine her zamanki gibi bakımlı bir dosyasına koyarız. Bu arada, kızın üstünde kimlik bulan var hali vardı. Gençken gazetecilik yapmıştı ama şimdi yıllardır mı?"

belediye başkanının ofisinde çalışıyordu. Akıllı, hızlı bir Hâlâ odayı aramakta olan fen işleri ekibinden hayır anla-kadındı Ellen Farley. Nefis de bir vücudu vardı. Genellikle mına gelen mırıltılar yükseldi.

bilindiği kadarıyla ... o vücudu sırf kendine saklardı.

Kelly, "Sanırım ölüm zamanını buldum," dedi. Isı sensor-Los Angeles Polis Teşkilâtının basın bürosundayken ona larını kontrol etti, okudu. "Merkezî olarak fahrenheit doksan bir iki iyilik yapmışlığım vardı. Severdim Farley'i. Belediye altı derece dokuz dizyem görünüyor. Bu odanın sıcaklığı

başkanıyla emniyet müdürünün arası bozuk olduğundan, dikkate alınırca, ölümden bu yana en çok üç saat geçmiş

belediyenin bazı ricaları Ellen tarafından bana iletilir, durumu diyebiliriz."

ben idare ederdim. Genellikle küçük şeyler olurdu bu ricalar.

"En çok üç saat mi? İşte bu harika! Bak, Kelly, kızın bu Bir raporun açıklanmasını hafta sonuna kadar ertelemek, gece bir ara öldüğünü zaten biliyoruz biz!"

böylelikle pazar gazetesine rastlatmak ya da bir olayla ilgili

"Elimden ancak bu kadarı geliyor," dedi Kelly. "Yazık ki bu suçlamaların henüz elimize geçmemiş olduğu yolunda sensorlar üç saatin altındaki süreleri pek dakik veremiyor.

açıklama yapmak gibi... yani suçlamalar geldiği halde! Bunları

Tek diyebileceğim, ölümün şu üç saatin içinde yer aldığı. Ama yapışımın nedeni, Ellen Farley'in, hilesi hurdası olmayan, benim kişisel gözlemimi sorarsan kız öleli biraz zaman geçmiş

özü sözü doğru biri olmasındandı. Her zaman açık sözlüydü.

derim. Üç saate yakın olmalı bence de."

Şimdi de açık sözlü davranacağı benziyordu.

Graham ekibine döndü. "Külotu bulan oldu mu?" diye

"Dinle, Pete," dedi. "Burada neler oluyor, bilmiyorum seslendi.

ama belediye başkanına, Bay İşigura'dan yoğun şikâyetler

"Henüz yok, teğmenim."

yağıp duruyor ..."

Graham çevresine bakındı, "Ne çanta var ne de külot," diye

"Tahminederim ..."

söylendi.

"Belediye başkanı da, kent yetkililerinin yabancı ülke va-Ben, "Birisi buraları temizledi mi sence?" dedim.

tandaşlarına kaba davranması için bir neden olmadığını sana

"Bilemiyorum," diye cevap verdi. "Ama sırtına otuz bin hatırlatmamı rica etti."

dolarlık elbise giyip partiye gelen bir kız genellikle yanında Graham yüksek sesle konuştu. "Özellikle de seçim kam-

çanta taşımaz mı?" Graham sözünü kesip omzumun üzerinden panyasına büyük katkılarda bulunuyorlarsa!"

benim arkama doğru baktı ve birdenbire gülümsedi.

Yükselen Güneş—*f* 4

48

49

Farley, "Yabancı ülkelerin vatandaşları Amerika'daki si-lerdim, bilirsin. Sen Japonlara karşı nazik ol, o kadar. Belediye yasal kampanyalara katkıda bulunamazlar," dedi ona. "Bunu başkanının söylememi istediği yalnızca bu. Şimdi gitmem biliyor olmalısınız." Sonra sesini alçalttı. "Bu duyarlı bir olay, gerek."

Pete. Dikkatli olmanı istiyorum. Bilirsin, Japonlar Amerika'da Hızla asansörlere doğru ilerledi. Arkasından baktım, ken-kendilerine nasıl davranıldığı konusunda özellikle dimi pek tedirgin hissettim.

duyarlıdırlar."

Graham yanıma gelip dikildi. "Kalçası güzel," dedi. "Ama

"Peki, tamam."

açık oynamıyor. Sana karşı bile."

Farley camdan konferans salonunun dışına, atriuma doğru

"Ne demek bana karşı bile?"

baktı. "John Connor mı o?"

"Farley'le ikinizin sıkı fıkı olduğunuzu bilmeyen yok."

"Evet."

"Neden söz ediyorsun sen?"

"Onu emekli oldu sanıyordum. Burada ne işi var?"

Graham omzuma şakadan bir yumruk attı. "Hadi canım.

"Bu olayda bana yardım ediyor."

Boşanmış bir erkeksin artık. Kime ne?"

Farley kaşlarını çatı. "Japonların o adamla ilgili duyguları

"Bu doğru değil, Tom," dedim.

pek karışıktır, bilirsin. Bunun bir tekerlemesi de var. Ja-

"Ne istersen yapabilirsin . . . senin gibi yakışıklı bir genç!"

ponya'yı çok seven birinin birden öbür uca kayıp onlara çat-

"Sana doğru değil diyorum."

ması durumunda kullanıyorlar."

"Pekâlâ, tamam." İki elini havaya kaldırdı. "Ben yanılmı-

"Connor çatmıyor."

şım."

"İşigura kendisine kabalık edildiği kanısında."

Farley'in atriumun öbür ucunda sarı şeridin altından ge-

"İşigura bize emir vermeye kalktı," dedim. "Oysa burada çişine baktım. Asansör düğmesine bastı, bekledi. Ayağıyla öldürülmüş bir kız var ... o noktayı herkes unutuyor galiba."

sabırsız sabırsız tempo tutuyordu.

"Haydi, Pete," dedi Farley. "Kimse sana kendi işini nasıl

"Kızın kim olduğunu gerçekten biliyor muydu sence?" diye yapacağını öğretemez. Benim tek söylemek istediğim, bu sordum.

olaydaki özel durumu dikkate ..."

"Tabii biliyordu," dedi Graham. "Belediye başkanı bu kızı

Birden sustu.

neden seviyor, bilmez misin? Çünkü her an yambaşında durur, Cesede bakıyordu.

kulağına herkesin adını fısıldar. Yıllardır görmediklerini bile

"Ellen?" dedim. "Onu tanıyor musun?"

hatırlar. Kocaları, kanları, çocukları ... evet, Farley bu kızın

"Hayır." Başını başka tarafa çevirdi.

kim olduğunu biliyor."

Çok sarsıldığını görebiliyordum.

"O halde bize neden söylemedi?"

Graham, "Onu daha önce alt katta gördün mü?" dedi.

"Allah kahretsin," dedi Graham. "Demek ki birisi için

"Hatırlam ... belki de. Sanırım gördüm. Bakın, arkadaşlar, önemli. Mermi gibi kaçtı gitti, görmedin mi? Bak, söylüyorum benim artık gitmem gerek."

sana, bu ölen kızın kim olduğunu çabucak bulmamız gerek,

"Ellen, gel buraya."

çünkü kentte bunu son öğrenen kişi olmayı hiç istemiyorum."

"Onun kim olduğunu bilmiyorum, Pete. Bilsem sana söy-Connor karşı taraftan bize el sallıyordu.

Graham, "Yine ne istiyor?" diye sordu. "Niye el sallıyor *Wasabi* Japon lokantalarında servis yapılan yeşil bir ottu.

öyle? Ne var elinde?"

Wasabi kaplı yer fıstığını ömrümde duymamıştım.

"Çantaya benziyor," dedim.

"Japonya dışında satılıyor mu, bilmiyorum."

Graham homurdandı. "Neyse, bu kadarı yeter. Şimdi ne düşünüyorsun, John? İşigura senin istediğin o tanıkları getirecek mi?"

"Cheryl Lynn Austin," diye okuyordu Connor. "Midland, Connor, "Hemen geleceklerini umamıyorum," dedi.

Teksas doğumlu. Teksas Eyalet Üniversitesinden mezun.

Graham, "Elbette," diye patladı. "O tanıkları bir iki güne Yirmi üç yaşında. Westwood'da bir apartman dairesinde kadar göremeyiz. Avukatları ne deyip ne demeyecekleri ko-oturuyor, ama bu kente geleli çok olmamış ... Teksas ehliyetini nusunda onlara iyice bilgi verecek, ancak ondan sonra." Madeğiştirmeye vakit bulamamış henüz."

sadan uzaklaştı. "Bizi neden geciktirdiklerini anlıyor musu-

Çantada ne var ne yoksa yazı masasının üzerine boşaltıl-nuz? Kızı bir Japon öldürdü. İşte mesele bu." mıştı. Kurşun kalemlerle onları sağa sola itiyorduk.

"Olabilir," dedi Connor.

"Bu çantayı nerede buldunuz?" diye sordum. Küçük, koyu

"Arkadaş, olabilir'den de öte. Bulduk artık. Burası onların renk, boncuk işli, inci tokalı bir şeydi. Kırkların modasından binası. Bu kız da tam onların beğeneceği tip. Amerikan gü-kalma bir çanta. Pahalı.

zeli ... uzun saplı bir gül. Kısa boylu adamların nasıl hep vo-

"Konferans salonunun yanındaki palmiyenin saksısm-leybolcu kızlara askıntı olduklarını bilmez misiniz?"

daydı." Connor çantanın minik bir gözünü açtı, içinden sımsıkı

Connor, "Olabilir," diyerek omuz silkti.

rulo yapılmış gıcır gıcır yüz dolarlıklar masaya yuvarlandı.

Graham, "Hadi hadi," diye üsteledi. "Bu heriflerin kendi

"Çok güzel. Bayan Austin'e iyi bakılıyor."

ülkelerinde ne bombok durumda olduğunu bilirsin. Metrolara

"Araba anahtarı yok mu?" diye sordum. .

tıkışırılar, dev şirketlerde çalışırılar, akıllarından geçeni açıkça

"Yok."

söyleyemezler. Sonra buraya gelirler, vatanlarındaki baskılardan

"Demek partiye biriyle geldi."

kurtulurlar, kendilerini birdenbire zengin ve özgür

"Ve besbelli niyeti yine biriyle dönmekti. Taksiler yüz dolar hissederler. Canları ne isterse yapabileceklerini düşünürler.

bozmaz."

Bazen içlerinden biri çıldırırırır işte. Yanılıyorsam söyle."

Bir de American Express gold kartı vardı. Dudak ruju ve Connor ona uzun uzun baktı, sonunda konuştu. "Demek allığı ile bir kutu Mild Seven marka naneli sigara... Tok-sana göre bu kızı bir Japon, Nakamoto binasının yönetim yo'daki Daimaşi Gece Kulübüne üye kartı. Dört küçük mavi kurulu toplantı masası üzerinde öldürdü, öyle mi?"

hap. Hepsi o kadardı.

"Öyle."

Connor kalemiyle dürterek boncuklu çantayı çevirdi.

"Sembolik bir hareket olarak mı?"

Çantanın dibinden masaya yeşil bir takım kırıntılar döküldü.

Craham omuz silkti. "Tanrım, kim nereden bilebilir orasını?"

"Bu nedir, biliyor musunuz?"

Biz burada normal şeylerden söz etmiyoruz ki! Ama sana bir

"Hayır," dedim. Graham zerreciklere büyüteçle baktı.

tek şey söyleyebilirim. Bu işi yapan herifi öleceğimi bilsem, Connor, "*Wasabi* kaplı yer fıstığı," dedi. yine de bulacağım."

52

53

ASANSÖR hızla iniyordu. Connor cam duvara yaslan-nadı"m çaldığını duyduk. Partiden iki çift asansöre bindi.

mıştı. "Japonları sevmemek için dünya kadar neden vardır,"

Emlâkçi tipler. Erkekler kır saçlı, kıbar görünümlü. Kadınlar dedi. "Ama Graham bunların hiçbirini bilmez." İçini çekti.

güzel ve hafif çakırkeyf. Bir kadın ötekine, "Sandığımdan

"Onlar bizim için ne derler, bilir misin?"

daha ufak tefekmiş," dedi.

"Ne derler?"

"Evet, ufacık. Yanındaki de . . erkek arkadaşı mıydı o?"

"Amerikalılar kuramlar geliştirmeyi sever, derler. Dünyayı

"Herhalde. Videoda yanında gözüken de bu sevgilisi değil gözlemlemek için yeterince zaman ayırmadığımızı, her şeyin miydi?"

aslında nasıl olduğunu hiç bilmediğimizi söylerler."

"Galiba buydu."

- . ' . , .

"Zen bir düşünce mi bu?"

Erkeklerden biri, "Memelerini mi yaptırdı sizce?" diye

"Yok canım," diye güldü. "Öylesine bir gözlem. Bir Japon sordu.

bilgisayar satıcısına, Amerikalı bilgisayar satıcıları hakkında

"Kim yaptırmadı ki?"

ne düşündüğünü sor da bak. Sana bunu söyleyecektir. Ja-

Öbür kadın güldü. "Ben hariç tabii," dedi.

ponya'da Amerikalılarla iş yapan kim varsa hep böyle düşünür.

"Evet, öyle Christine."

Graham'a baktığın zaman, haklı bulursun onları. O gerçek bir

"Ama ben de düşünüyorum. Emily'yi gördün mü?"

bilgi sahibi değildir. Kendi başından geçmiş deneyimleri

"Öff, evet. O çok iri yaptırmış."

yoktur. Elinde yalnızca bir tomar önyargıyla basından gelme

"Eh, Jane başlattı o akımı. Onu suçla. Şimdi herkes büyük hayaller vardır. Japonlar hakkında hiçbir şey bilmez ...

istiyor."

öğrenmek de aklının ucundan bile geçmez."

Erkekler dönüp camdan baktılar. Bir tanesi, "Yaman bir

"Demek sizce yanılıyor," dedim. "Kızı öldüren Japon değil bina," dedi. "Detayları inanılmaz. Bir servet harcamış olmalılar.

mi yani?"

Şu ara Japonlarla çok iş yapıyor musun, Ron?"

"Ben öyle bir şey demedim, *kohai*," dedi Connor. "Gra-

"Yüzde yirmi falan," dedi öbür adam. "Geçen yılki orandan ham'ın haklı olması da pekâlâ mümkün. Ama şu an için ..."

çok az yani. Bu yüzden golf çalışmak zorunda kaldım. Hepsi Kapılar açıldı, partiyi gördük, orkestranın "Ay Işığı Sere-golf oynamak ister bunların."

"Tüm yaptığın işin yüzde yirmisi mi?"

"Evet. Şimdi de Orange County dolaylarını satın alıyorlar."

Kadınlardan biri, "Tabii. Los Angeles zaten onların oldu,"
diye güldü.

Bir erkek, "Eh, hemen hemen. Şuradaki Arco binası onların," dedi. "Herhalde şu ana kadar Los Angeles iş semtlerinin yüzde yirmi yetmiş beşi mülk olarak onlara geçmiştir."

"Havvahi'de daha da çok."

"Havvahi baştan başa onların. Honolulu'nun yüzde doksa-54

55

nı, Kona kıyısının yüzde yüzü. Her yana deli gibi golf sahaları yapıyorlar."

Kadınlardan biri, "Bu parti yarın ET'de verilir mi?" diye sordu. "Bir yığın kamera gelmişti."

"Unutmayalım da seyredelim."

Asansör, "*Mostıgu de gozaiması*," dedi.

Garaj katına inmiştik. Çiftler inmişti. Connor onların arkasından bakıp başını iki yana salladı. "Dünyanın başka hiçbir ülkesinde insanlar kentlerinin yabancılara satılmasını böyle sakın sakın konuşamazlar," dedi.

"Konuşmak mı? Satışları yapanlar bunlar zaten!"

"Öyle. Amerikalılar satmaya çok hevesli. Bu da Japonları

iSLAKAMOTO Gökdeleninin güvenlik merkezi küçük çok şaşırtıyor. Bizim ekonomik intihara doğru gittiğimize bir odaydı. Belki beş metreye yedi metre ancak vardı. Girince inanıyorlar. Hakları da var tabii." Connor konuşurken elini ilk göze çarpan şey, üç tane dev video panosuydu. Her biri uzatıp asansör panelindeki ACİL DURUM düğmesine bas-kendi içinde, bir düzine daha küçük monitör ekranına bö-miştı.

lünmüştü. Şu anda bu ekranların çoğu kara dikdörtgenlerden İncecik bir alarm sesi duyuldu.

ibaretti. Ama sıraların birinde lobiyle garajın, ikincisinde

"Bunu niye yaptınız?" dedim.

yukardaki partinin görüntüleri vardı. Üçüncü sıra ise kırk Connor tavanın köşesine monte edilmiş video ekranına altıncı kattaki polis ekiplerini gösteriyordu.

bakıyordu. Neşeyle elini salladı. Enterkomdan bir ses, "İyi Nöbetçi güvenlik görevlisinin adı Jerome Phillips'ti. Kırk akşamlar memur beyler, size yardımcı olabilir miyim?" diye beşlik bir siyahtı Phillips. Üzerindeki Nakamoto Güvenlik sordu.

üniformasının yakası ıslanmış, koltuk altlarında koyu renk

"Evet," dedi Connor. "Binanın güvenlik merkezi mi orası?"

lekeler belirmişti. Biz girerken kapıyı açık bırakmamızı rica

"Evet, efendim. Asansörde bir arıza mı var?"

etti. Bizim orada bulunuşumuzdan tedirginlik duyduğu gözle

"Sizin odanız nerede?"

bile görülebiliyordu. Bana adam bir şey saklıyor gibi geldi,

"Lobi katında, güneydoğu ucunda. Asansörlerin arkasında."

ama Connor ona dostça yaklaşımda bulundu. Kimliklerimizi

"Çok teşekkürler," dedi Connor. Sonra Ipbi düğmesine gösterip el sıkıştık. Connor her nasılsa, hepimizin güvenlik bastı.

konusunda çalışan profesyoneller olduğumuz havasına bürünmeyi başardı. Öylesine oturmuş, çene çalışıyorduk işte.

"Sizin için çok meşgul bir akşam olmuş oldu herhalde Bay Phillips."

"Evet, tabii. Parti falan filan."

"Üstelik de kalabalık. Hem de bu ufacık odada."

56

57

Adam alnındaki terleri eliyle sildi. "Tanrım, hem de nasıl.

donatmışlardı. Connor'ın atriumda dolaşırken tavana bakışı

Hepsi birden buraya üşüştü, inanılmaz."

geldi aklıma. Herhalde kameraları o zaman görmüştü.

Ben, "Kimlerin hepsi birden?" diye sordum.

Şu anda Graham'ı konferans odasında seyretmekteydim.

Connor bana baktı, açıkladı. "Japonlar kırk altıncı kattan Ekiplere talimat yağdırıyordu. Bir yandan sigara içmekteydi.

ayrıldıktan sonra buraya gelip bizi monitörlerden izlediler.

Oysa suç yerinde sigara içmek kurallara aykırıydı. Helen'in Öyle oldu, değil mi Bay Phillips?"

gerindiğini, sonra esnediğini gördüm. Bu arada Kelly de Phillips başını sallayarak onayladı. "Hepsi değil, ama bir kızın cesedini masanın üzerinden torbaya almaya hazır-

çoğu. Buraya doluşup o lanet olası sigaralarım tüttürdüler, lanıyordu. Sonra fermuarı çekecek ve ...

ekranlara baktılar, elden ele faks mesajları geçirip durdular."

İşte o anda aklıma geldi.

"Faks mı?"

Yukarıya kameralar koymuşlardı bunlar.

"Evet faks. Her birkaç dakikada bir biri geliyor, yeni bir Beş ayrı kamera.

mesaj getiriyordu. Japon alfabesiyle yazılmış. Onu elden ele Katın her noktasını gören kameralar.

geçiriyorlar, üzerinde yorum yapıyorlardı. Sonra birkaçı çı-

"Ah, Tanrım!" deyip olduğum yerde döndüm. Çok heye-kıyor, faksı cevap çekiyorlardı. Geri kalanlar burada kalıyor, canlanmışım. Tam bir şey söyleyeceğim sırada Connor ba na ekranlardan sizi izlemeyi sürdürüyordu."

rahat bir ifadeyle gülümsedi, elini omzuma koydu, fena Connor, "Aynı zamanda da dinliyorlar mıydı?" diye sordu.

halde sıkıldı.

Phillips başını iki yana salladı. "Hayır. Bizde ses nakli

"Teğmen," dedi.

yok."

Duyduğum acı inanılacak gibi değildi. Yüzümü buruş-

"Çok şaşırdım," dedi Connor. "Cihazlar en son model gibi turmamak için çaba gösteriyordum. "Buyrun, yüzbaşım."

gözüküyor."

"Acaba Bay Phillips'e birkaç soru sormama itirazın var

"Yeni model tabii. Dünyanın en ileri modeli. Bu insanlar...

mi?"

size bir şey söyleyeyim mi, bu insanlar her şeyin en iyisini

"Hayır, yüzbaşım. Buyurun lütfen."

yapar. Bu binada yangın alarm ve yangın önleme sis-

"Belki not almak istersin."

temlerinin en iyileri var. Deprem sistemi de öyle. Tabii elekt-

"İyi fikir, efendim."

ronik güvenlik sistemi de aynı şekilde seçilmiş. En iyi kame-Omzumu bıraktı. Ben not defterimi çıkardım.

ralar, detektörler ... her şey!"

Connor masanın kenarına ilişirken, "Uzun süredir mi Na-

"Belli oluyor," dedi Connor. "Zaten bu yüzden ses de vardır kamoto güvenliğinde çalışıyorsunuz Bay Phillips?" diye sordu.

sandım."

"Evet, efendim. Altı yıla yakın. Önce onlara ait La Habra

"Yok. Ses de yok, renk de yok. Yalnızca yüksek rezolüs-fabrikasında başladım. Bir otomobil kazasında bacağım sa-yon, siyah-beyaz TV. Nedenini bana sormayın. Kameralarla ve katlanınca... pek iyi yürüyemez oldum. O zaman beni gü-onların bağlantısıyla ilgili bir şeymiş, tek bildiğim o."

venliğe geçirdiler. Fabrikada. Fazla yürümek zorunda kal-Yamyassı panolarda kırk altıncı katın beş açıdan görün-mayayım diye, anlarsınız. Sonra Torrance fabrikası açılınca tüsünü izliyordum. Belli ki Japonlar tüm katı kameralarla beni oraya aldılar. Karım da Torrance fabrikasında işe girdi.

58

59

Orada Toyota komponent montajları yapılır. Bu bina açılınca

"Onların gözünde öyle," dedi adam. "Şirkete karşı büyük da beni buraya, gece nöbetleri için getirdiler."

heves ve bağlılık göstermenizi beklerler. Ben işime her zaman

"Anlıyorum. Hepsi bir arada altı yıl yani."

on beş yirmi dakika erken gelirim, bitince de on beş yirmi

"Evet, efendim."

dakika buralarda oyalanırım. İşe önem vermeniz hoşlarına

"İşinizden memnun olmalısınız."

gider. Ben Van Nuys'dayken de öyle yapardım ama hiç

"Eh, doğrusu güvenli bir iş. Amerika'da önemlidir bu nokta.

kimse farkına bile varmazdı."

Bu insanların siyahlara pek fazla saygı duymadıklarını bi-

"Vardiyan ne zaman başlıyor?"

liyorum ama bana her zaman iyi davranmışlardır. Hem ...

"Gece dokuzdan sabah yediye kadar çalışırım."

doğrusu bundan önce ben Van Nuys'daki General Motors'da

"Ya bu gece? Göreve ne zaman geldin?"

çalışıyordum. İşte orası... biliyorsunuz, yok artık orası."

"Dokuza çeyrek kala. Dediğim gibi, hep on beş dakika erken Connor anlayış dolu bir sesle, "Evet," dedi.

gelirim."

Phillips anıları dirilirken başım iki yana sallamaya başla-Polise ilk telefon sekiz otuz dolaylarında gelmişti. Eğer mıştı. "O yer ... Tanrım! Yönetici denilen eşekleri bir görsey-bu adam dokuza çeyrek kala geldiyse, cinayeti on beş daki-diniz, inanamazdınız. Zırnık bildiği yoktu hiç birinin. Montaj kayla kaçırmış demekti. "Senden önce nöbette kim vardı?"

ekibi nasıl çalışır, onu bile bilmezlerdi. Ürünü âletten ayı-

"Genellikle Ted Çöle olur. Ama bu gece işe gelmiş miydi, ramazlardı. Ama yine de ustabaşılara

emirler yağıdırırlardı.

bilemiyorum."

Hem her biri yılda iki yüz bin lira maaş çeker, hem bir bok

"O neden?"

bilmezlerdi. İşler de asla doğru dürüst gitmezdi. Arabaların Siyah adam kolunun yeniyle alnını sildi, gözlerini kaçırdı.

hepsi berbat çıkardı fabrikadan. Ama burada..." derken par-Ben biraz daha güçlü bir sesle, "Neden, Bay Phillips?" de-maklarıyla masanın kenarına vurdu. "... burada bir sorunum dim.

mu var ya da bir makine arıza mı yaptı, hemen birine Gözlerini kırıştırdı, kaşlarını çattı, hiçbir şey söylemedi.

söylerim. Göz açıp kapayana kadar gelirler. Sistemi tanırlar, Connor alçak sesle, "Çünkü bu akşam Bay Phillips geldi-nasıl çalıştığını bilirler. Sorunu birlikte inceleriz, hemen dü-

ğinde Ted Çöle işinin başında değildi ... öyle değil mi, Bay zeltilir. Hemen! Sorunlar çözümlenir burada. İşte fark bu!

Phillips?" dedi.

Söylüyorum size, bu insanlar *dikkat ediyor!*"

Siyah adam başını iki yana salladı. "Değildi."

"Demek buradan memnunsun."

Ben bir soru soracak oldum, ama Connor elini havaya

"Bana her zaman iyi davrandılar," diye başım salladı Phil-kaldırdı. "Sanırım dokuza çeyrek kala bu odaya girdiğinizde lips.

epey şaşırmış olmalısınız, Bay Phillips," dedi.

Bu bana pek de övgü gibi gelmiyordu. İçimde bir duygu

"Htm de nasıl şaşırdım!"

bu adamın işverenlerine pek de yürekten bağlı olmadığını,

"Durumu görünce ne yaptınız?"

birkaç soru sorulursa hemen eşiğin öte tarafına sıçrayacağını

"Bir kere adama hemen, 'Size yardımcı olabilir miyim?'

fısıldıyordu. Biraz cesaretlendirmek yeterdi.

diye sordum. Nezaketle ama kesin bir sesle. Yani ... burası

Connor, "Sadakat önemli şeydir," diyerek anlayışlı anla-güvenlik odası ne de olsa. Bu adamın kim olduğunu da bilyışlı başını salladı.

61

60

miyordum. Onu daha önce hiç görmemiştim. Üstelik adam Phillips'in sorulardan kaçınmaya çalışması benim canımı

çok gergindi. Aşırı gergindi. Bana, 'Yolumdan çekil,1 dedi.

sıkıyordu. "Ne almış olabilir sizce?"

Kabaca. Dünyanın sahibi oymuş gibi. Sonra beni yana itti, Connor bana ters ters baktı.

evrak çantasını eline aldı.

Güvenlik görevlisinin yüzü büsbütün ifadesizleşti. "Bir

"Ben, 'Özür dilerim efendim ama kimliğinizi görmek zo-

şey bilmiyorum efendim."

rundayım,' dedim. Hiç cevap vermedi. Kapıdan çıkıp ilerledi.

Connor, "Elbette bilemezsin," diye araya girdi. "Bir başka Lobiye geçti, merdivenlerden indi."

insanın evrak çantasında ne olduğunu nasıl bilebilirsin? Bu

"Onu durdurmaya çalışmadınız mı?"

arada sorayım ... güvenlik kameralarından gelen bu görün-

"Hayır. Çalışmadım."

tüleri kayda da alıyor musunuz?"

"Japon olduğu için mi?"

"Evet, alıyoruz."

"Doğru bildiniz. Ama ana güvenlik merkezine telefon aç-

"Nasıl aldığınızı bana gösterebilir misin?"

tım ... merkez dokuzuncu kattadır. Onlar bana, 'Kaygılanma,

"Tabii." Adam ayağa kalktı, odanın arka tarafındaki bir her şey yolunda,' dediler. Ama seslerinden onların da gergin kapıyı açtı. Peşinden yürüdük. İçerisi küçük bir odaydı. He-olduğunu anladım. Herkes çok gergindi. Derken gözüm men hemen dolap gibi bir yerdi. Yerden tavana kadar her taraf ekrana ilişti ... ölen kıza. Konunun ne olduğunu ilk o zaman metal kutularla doluydu. Üstlerindeki etiketlere Japonca anladım."

harflerle yazılar yazılmış, yanına ingilizce numaralar kon-Connor, "O gördüğün adamı biraz tarif edebilir misin?"

muştı. Yan taraflarında minik, kırmızı bir ışık yanıyor, ışığın diye sordu.

yanında da bir LED kayıt sayacı göze çarpıyordu. Sayaçtaki Güvenlik görevlisi omuzlarını hafif kaldırarak, "Otuz, numaralar habire ilerlemekteydi.

otuz beş yaşlarında," diye başladı. "Orta boylu. Hepsi gibi o da Phillips, "Kayıt cihazlarımız bunlar işte," dedi. "Binanın lacivert takım elbise giymişti. Aslında diğerlerinden biraz daha her yanındaki kameralardan gelen görüntüleri kaydederler.

modaya uygun bir hali vardı. Kravatında üçgen desenler göze Sekiz milimetre, high-defirütion, siyah beyaz." Küçük bir kaseti çarpıyordu. Ha, elinde de bir yara izi vardı. Yanık falan ..

kaldırıp gösterdi. Ses kasetine benziyordu. "Bunların her biri ona benzer bir şey."

sekiz saatlik görüntü kaydeder. Akşam dokuzda değiştiririz.

"Hangi elinde?"

Yani ben gelir gelmez ilk yaptığım iş o olur. Eski kasetleri

"Sol elindeydi. Evrak çantasını kapattığı sırada dikkatimi çıkarır, yerlerine yenilerini takarım." çekti."

"Bu akşam da saat dokuzda değiştirdiniz mi?"

"Evrak çantasının içini görebildiniz mi?"

"Evet, efendim. Her zamanki gibi."

"Hayır."

"Çıkardığınız bantları ne yaparsınız?"

"Ama siz odaya girerken o çantayı kapatıyordu, öyle

"Şuradaki çekmecelere yerleştiririm." Eğildi, bize ince uzun mır

birkaç çekmece gösterdi. "Kameralarla kaydedilen her şeyi

"Evet."

yetmiş iki saat saklarız. Üç gün eder. Demek ki hepsi bir arada

"Bu odadan bir şey almış olabileceğini mi düşündünüz?"

üç takım bant saklanıyor burada. Her takımı sırayla yeniden

"Doğrusu bilemem, efendim."

devreye sokuyoruz. Uç günde bir. Anlatabildim mi?"

62

63

Connor kararsızlık geçirir gibiydi. "Belki de şunları not Connor, "Doğrusu çok güzel düşünülmüş bir sistem ol-etsem iyi olacak," dedi. Cebinden küçük bir bloknotla bir kalem düğünü söylemek zorundayım," dedi. "Bize anlattığınız için çıkardı. "Şimdi ... her bant sekiz saatlik, bu nedenle de dokuz teşekkür ederim. Şimdi yalnızca bir iki sorum kaldı."

takım bantımız var ..."

"Buyurun."

"Evet öyle."

"Birincisi şu sayaçlarla ilgili ..." Connor kayıt makinelerinin Connor bir an yazmaya çalıştı, sonra kalemmini kaldırıp öf-

üzindeki LED sayaçlarını işaret ediyordu. "Bunlar yeni kaset keyle havada salladı. "Lanet olası kalem. Mürekkebi bitmiş.

takıldıktan bu yana geçen zamanı gösteriyor herhalde, değil Çöp sepeti var mı burada?"

mi? Çünkü şimdi saat on bire yaklaşıyor, siz bantları

Phillips eliyle köşeyi işaret etti. "Şurada."

dokuzda takmışsınız, en üst makinede 1:55:30 yazıyor, ikin-

"Teşekkür ederim."

cisinde 1:55:10 yazıyor, öylece gidiyor."

Connor kalemi fırlatıp sepete attı. Ona kendi kalemimi

"Evet, öyle. Bu bantları sırayla takıyorum. Birinden birine verdim. Yemden yazmaya koyuldu. "Bay Phillips, diyordunuz geçinceye kadar birkaç saniye gecikiyorum tabii."

ki dokuz takım var ..."

"Anlıyorum. Bunların hepsi iki saate yakın bir zaman

"Evet. Her takımda A'dan I'ya kadar harfler var. Ben dogösteriyor. Ama bakıyorum, şuradaki makinede sayılar otuz kuzda gelince, kayıt cihazlarına takılı kasetleri çıkarır, üstlerinde dakika gibi bir şey. Makine bozuk mu acaba?"

hangi harf var diye bakarım, yerine bir sonraki harfi takarım.

"Hıı?" Phillips'in kaşları çatılmıştı. "Belki de bozulmuştur.

Örneğin bu gece geldiğimde makinelerden C kasetlerini Çünkü ben bantları peşpeşe değiştirmiştim. Ama ... bu kayıt çıkardım, yerine D'leri taktım. Şimdi onlara kayıt yapılıyor."

cihazları en son teknolojinin ürünü. Bazen ayarlarda bir şeyler

"Anlıyorum," dedi Connor. "Sonra da C kasetlerini şuradaki oluyor. Ya da voltaj sorunlarımız çıkıyor. Belki ondandır."

çekmecelere koydunuz."

"Evet, olabilir," dedi Connor. "Bu cihaza hangi kameranın

"Evet." Çekmecelerin birini çekip açtı. "Şuradakiler işte."

bağlı olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Connor, "Bakabilir miyim?" dedi, eğilip kasetlerin üzerin-

"Elbette." Phillips kayıt cihazının üzerine yazılmış numa-deki düzenli etiketlere baktı. Ardından hızlı hareketlerle diğer rayı okudu, sorıra dış odadaki ekranların başına yürüdü. "Şu çekmeceleri açtı, oradaki kasetlere de baktı. Harfler farklı

görüntü işte," dedi, parmağıyla ekrana tık tık vurdu.

olmasa, çekmeceler birbirinin eşiydi.

Atriuma bakan kameralardan biriydi. Kırk altıncı katın

"Sanırım şimdi anladım," dedi Connor. "Sizin yaptığınız genel görünümünü gösteriyordu.

aslında bu dokuz takımı rotasyonla kullanmak."

Phillips anlatmaya koyuldu. "Ama aslında sistemin en

"Tam öyle."

güzel yanı, kayıt cihazlarından biri bozulsa bile, o katta başka

"Her takım üç günde bir kullanılıyor."

kameralar da var. Diğerlerinin kayıtları yolunda yürüyor

"Evet."

görünüşe göre."

"Güvenlik bölümü ne zamandan beri bu sistemi uyguluyor-

"Evet, öyle," dedi Connor. "Kırk altıncı katta neden bu kadar yor?"

çok kamera olduğunu söyleyebilir misiniz bana?"

"Bu bina yeni, ama yine de ... eh, iki aydır falan böyle

"Benden duymuş olmayın," dedi Phillips. "Ama bu adamsürdürüyoruz."

Yükselen Güneş—F 5

65

64

ların düzenli çalışmaya ne kadar meraklı olduklarını bilirsiniz.

Söylentilere göre ofislerde çalışanları denetlemek istiyorlarmış."

"Demek bu kameralar aslında, gündüzleri ofislerde çalış-

şanları denetlemek, daha randımanlı olmalarını sağlamak için konmuş, öyle mi?"

"Öyle diye duydum."

"Eh, herhalde bu kadar," dedi Connor. "Ha, bir soru daha.

Ted Cole'un adresi var mı sizde?"

Phillips başını iki yana sallıyordu. "Hayır, yok."

"Hiç onunla birlikte bir yere gittiniz mi, ahbablık ettiniz mi?"

C.ONNOR lobideki paralı telefonun başına dikilmişti.

"Ettim, ama çok fazla değil. Garip bir adamdır."

Yeni çıkan, çifte kulaklıklılı telefonlardan biriydi, iki kişinin

"Evine gitmişliğiniz var mı?"

apareyi aynı anda kullanmasına izin veriyordu. Bu telefon

"Hayır. Biraz içine kapanıktır. Annesiyle mi oturuyor, öyle kulübeleri Tokyo'da yıllar önce kullanılmaya başlanmıştı, bir şey. Genellikle Palomino adlı bir bara gideriz ikimiz.

şimdi de Los Angeles'de boy gösteriyorlardı. Tabii Pasific Havaalanına yakın yerde. Orayı pek sever."

Bell artık Amerika'daki ankesörlü telefonların tek satıcısı de-Connor başını salladı. "Son bir soru daha. Buraya en yakın gildi. Japon üreticiler sızmıştı piyasaya. Connor telefona bakıp paralı telefon nerede?"

üzerindeki numarayı cep defterine yazdı.

Dışarda, lobide ve sağınızda. Tuvaletlere doğru giderken.

"Ne yapıyorsun?"

Ama isterseniz bu odadaki şu telefonu da kullanabilirsiniz."

"Bu gece iki ayrı tip sorunumuz var. Biri, kızın nasıl olup da Connor güvenlik görevlisinin elini dostça sıktı. "Bay Phil-bir ofis katında öldürüldüğü. Ama aynı zamanda, bize cinayeti lips, bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür etmek istiyo-haber veren ilk telefonu kimin ettiğini de öğrenmek rum."

zorundayız."

"Dert değil."

"Yani sence o ilk telefon bu kulübeden mi edildi?"

Adama kartımı verdim. "Bize yararı olacak bir şey hatır-

"Olabilir."

larsanız, lütfen beni aramaktan çekinmeyin Bay Phillips,"

Defterini kapattı, saatine göz attı. "Geç oldu. Artık gitsek dedim, odadan çıktım.

iyi olacak."

"Bence biz büyük bir hatâ işliyoruz."

"O neden o?" diye sordu Connor.

"O teypleri güvenlik odasında bırakmak akıllılık mı, bilemiyorum. Ya biz yokken birisi onları değiştirirse?"

"Zaten değişmiş onlar," dedi Connor.

"Nereden biliyorsun?"

67

66

"Onu öğrenmek için güzelim kalemimi feda ettim. Yürü

artık." Garaja inen merdivenlere yöneldi. Ben de peşinden yürüdüm.

güvenlik ofisi iki aydır çalışıyor ... ama yine de belli oluyordu."

"Anlatayım sana," dedi Connor. "Phillips o basit rotasyon

"Anlıyorum." Demek birisi güvenlik odasına girmiş, yirmi sistemini ilk anlattığında, teyplerin değiştirilmiş olabileceği yeni teypi ambalajlarından çıkarmış, onlara yeni etiketler hemen aklıma geldi. Mesele bunu kanıtlamaktı."

yazmış, cinayeti kaydetmiş olan teyplerin yerine video ma-Sesi beton duvarlı merdiven aralığında yankılanıyordu.

kinelerine onları takmıştı.

Connor basamakları ikişer ikişer atlayarak aşağıya inmeyi

"Bana sorarsan Phillips bu konuda bize söylediğinden daha sürdürürken ben de ona yetişmek için acele ediyordum.

çok şey biliyor," dedim.

Anlattı. "Eğer biri o teypleri değiştirdiyse ... nasıl yapardı

"Belki," dedi Connor. "Ama şimdi daha önemli işlerimiz bunu? Çok acele, baskı altında yapmak

zorundaydı. Bir hatâ

var. Zaten onun bildiğinin de bir sınırı vardır. Cinayet polise yapmamak için ödü kopuyor olmalıydı. Herhalde suçu ka-sekiz buçuk dolaylarında bildirilmiş. Phillips işe dokuza nıtlayacak bir iki teypi orada unutmak istemezdi. Bu du-

çeyrek kala gelmiş. Demek ki cinayeti hiç görmemiş. Ondan rumda, herhalde tüm teypleri değiştirip yerine yenilerini önce nöbette olanın, Çöle dediği adamın görmüş olduğunu takmak daha iyi bir akıldı. Ama ... ne takacaklardı yerine?

varsayabiliriz. Ama saat dokuza çeyrek kala Çöle gitmişmiş.

Bir sonraki takımı takamazlardı, çünkü zaten ortada topu topu Güvenlik odasında kimsenin tanımadığı bir Japon, elindeki dokuz takım teyp var. Bir takımın eksik olduğunu, odada evrak çantasını kapatmakla uğraşıyormuş o sıra."

sekiz takım teyp kaldığını herkes kolaylıkla farkedebilir.

"Sence teypleri o mu değiştirdi?"

Çekmecelerin biri boş kalır çünkü. Yo, ordar alıp götürdükleri Connor başını evet anlamında salladı. "Büyük olasılıkla.

takımın yerine yepyeni teypler getirmek zorundaydılar. Satın Aslında o adam katilin kendisi deseler, ona da pek şaşmam.

alınmış, gıcır gıcır yirmi teyp. Bu da tabii çöp sepetine Bu sorunun cevabını Bayan Austin'in evinde öğrenebilmeyi bakmamı gerektiriyordu."

umuyorum." Kapıyı açtı, garaja adım attık.

"Kalemimi o yüzden mi attın?"

"Evet. Phillips'in niyetimi anlamasını istemedim."

"Eee?"

"Çöp sepeti buruşturulmuş selofan kâğıtlarıyla doluydu.

Yeni teyplerin paketlerinde kullanılanlardan."

"Anlıyorum."

"Teyplerin değiştirilmiş olduğunu anlayınca, geriye bir tek soru kalıyordu ... değişen hangi takımdı? Bu yüzden aptal rolü oynadım, bütün çekmecelere baktım. Belki farkına varmışsındır, C takımının, yani Phillips'in nöbeti devraldığı

zaman makinelerden çıkardığı takımın etiketleri öbür takımlara göre biraz daha beyazdı. Fark azdı tabii ... ne de olsa 68

69

70

I ARTİ konukları dizilmiş, görevlilerin arabalarını getir-mesini bekliyorlardı. İşigura'yı Belediye Başkanı ve karısıyla çene çalarken gördüm. Connor beni onlara doğru yürüttü.

Belediye Başkanının yanında dururken İşigura öyle nazik, öyle uygardı ki, bu işi fazla abartıyor da diyebilirdiniz. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Aa, baylar. Soruşturmanız nasıl, ilerliyor mu? Yardımcı olmak için bir şeyler yapabilir miyim?"

Ben o ana kadar pek de kızmış sayılmazdım. Ama belediye başkanının önünde ne pozlar takındığımı görünce çileden çıktım. O kadar kızdım ki, yüzüm kızarmaya başladı. Ama Connor pek bir tepki göstermedi.

"Teşekkür ederiz, İşigura-san," derken hafifçe eğildi. "Soruşturma iyi gidiyor."

Bu sefer İşigura, "Size gerekli her türlü yardım sağlanıyor mu?" diye sordu.

Connor, "Evet," dedi. "Herkes çok yardımcı oluyor."

"İyi, iyi. Sevindim." İşigura belediye başkanına göz attı, ona da gülümsedi. Yüzünde asla başka bir ifadeye yer bulu-namazmış

gibi

bir

hali

vardı.

j

Connor, "Ama bir tek şey var ..." dedi.

M!

"Bana söyleyin, yeter. Eğer elimizden gelen bir şeyse ..."

"Güvenlik kayıt teypleri alınmış sanırım."

"Güvenlik kayıt teypleri mi?" İşigura kaşlarını çatı. Besbelli ze değişik bir insan

Amerikalılar bireyin

gafil avlanmıştı.

gibi gözükebilir, ama

hiç değişmeyen bir

"Evet," dedi Connor. "Güvenlik kameralarının yaptığı ka-

ışigura yalnızca en

nüvesi, bir çekirdeği

yıtlar."

uygun

biçimde

olduğuna, olması

İşigura, "O konuda bir şey bilmiyorum," dedi. "Ama sizi davrandığı kanısında."

gerektiğine inanırken,

temin ederim, eğer o teypler bir yerlerde varsa, incelemeniz

"Beni sinir eden de

Japonlar bağlamların

için hemen size iletilecektir."

o kadar kendine

her şeyi yönettiği

"Teşekkür ederiz," dedi Connor. "Ama ne yazık ki tam en güvenmesi!"

ilkesinden yanadırlar."

önemli teypler Nakamoto güvenlik ofisinden alınmışa ben-

"Tabii güvenir,"

"Bu bana yalan

ziyor."

dedi Connor. "Senin

söylemenin özrü

"Alınmış mı? Baylar, sanırım bir yanlışlık olmalı."

kızdığını duysa çok

gibi görünüyor."

Belediye başkanı bu konuşmaları dikkatle izlemekteydi.

şaşardı ayrıca. Sen

"O bunu yalan

Connor, "Olabilir ama pek sanmıyorum," dedi. "Eğer bu onu

ahlâksız

söylemek olarak

konuyu siz şahsen ele alırsanız çok daha güvenli olur, Bay buluyorsun. O da seni

görmüyor."

İşigura."

saf buluyor. Çünkü bir

"Ama sonunda olan

"Tabii yaparım. Ama bir kere daha söyleyeyim, teyplerin Japon için tutarlı

o."

kaybolmuş olabileceğini aklım almıyor, Yüzbaşı Connor."

davranmak diye bir

Connor omuzlarını

Connor bu sefer, "Araştıracağınız için teşekkürler, Bay şey olamaz. Japon her

kaldırdı. "Yalnızca

İşigura," dedi.

rütbe ve mevkideki
senin bakış açına göre
Adam hâlâ gülümseyerek, "Bir şey değil, Yüzbaşım," diye kişilerin
yanında
öyle, *kohai*. Onun
karşılık verdi. "Size elimden geldiği kadar yardımcı olmak farklı
kimliklere
bakış açısına göre, hiç
benim için bir zevktir."
bürünür. Kendi evinde
de öyle değil."
bile, bir odadan bir
"Bok değil!"
odaya geçtiğinde farklı
"Bak, seçme şans
davranmaya başlar."
senin. Ya Japonları
Santa Monica otoyolunda arabayı sürerken, "İtoğlu it,"
"İyi," dedim. "Onu
anlar, onları olduğu
dedim. "Gözümüzün içine baka baka yalan söyledi."
anlıyorum ... ama yine
gibi kabul eder, onlarla
Connor, "Haklısın, can sıkıcı bir şey," dedi. "Ama unutma ki de yalancı domuzun

İşigura olayı başka açıdan görüyor. O anda belediye başkanının geçinirsin, ya da her biri!"

yanında olduğuna göre, artık kendisini başka bir bağlamda yaptıklarına

bo-

değerlendiriyor. Davranışlarına bir dizi gereklilik ve Connor yüzüme

zulursun. Ama bizim

yükümlülük biniyor. Bağlamlar konusunda çok duyarlı olduğu baktı.

"Annenin

bu ülkede sorunumuz,

için de farklı davranmayı başarıyor ... eski davranışına hiç

yanında

böyle

Japonları olduğu gibi

benzemeyen bir tutuma bürünüyor. Bizim gözümü-

konusur

muydun?"

kabul edememek."

diye sordu.

Araba derince bir

71

"Elbette ki hayır."

çukura girip sekti,

"Demek ki sen de

telefon yerinden fir-

duruma göre tavır
layıp düştü. Connor
değiştiriyorsun. As-
onu alıp tekrar
lında bunu hepimiz
çengeline taktı.
yaparız. Tek farkı,
İlerde
Bundy
sapağını görüyordum.
güvenlik odasına gelen
olmalı.
Japon
Sağ şeride geçtim.
adamın katilin kendisi
kuruluşları yepyeni bir
"Tam çözemediğim bir
olabileceğini nereden
durumla
şey var," dedim.
çıkartıyorsun?"
karşılaştıklarında hızlı
"Evraak çantasıyla
"Çünkü zamanlama

hareket edemezler."

öyle gösteriyor. Bak,

"Ama tek başına

cinayet bize sekizi otuz

hareket eden biri

iki geçe bildirilmiş.

bunu yapabilir, öyle

Daha üzerinden on beş

mi?"

dakika bile geçmeden,

"Evet. Demek

sekizi kırk beş geçe,

istediğim tam o."

Japonun biri o odada

"O yüzden mi

teypleri değiştiriyor,

çantalı adamın katil

olayı örtbas etmeye

olabileceğini düşünü-

çalıyor. Bu çok hızlı

yorsun?" diye sordum.

bir tepki. Japon

Connor başını evet

şirketleri için biraz fazla

anlamında salladı.

hızlı."

"Evet. Ya katil, ya da

"O neden o?"

katile çok yakın biri.

"Japon kuruluşları,

Ama Bayan Austin'in

kriz durumlarında çok

evinde daha başka

yavaş tepki gösterirler.

bilgiler edinebiliriz.

Karar

verme

Sanırım bina ilerde,

yöntemleri

hep

sağ taraftaki."

emsaller

üzerine

kuruludur. Daha önce

geçmiş bir örneği

olmayan durumlarla

karşılaştıkları zaman,

nasıl davranacaklarını

pek bilemezler. Faksları

hatırlıyor

musun?

Bütün

gece

Nakamoto'nun Tokyo

merkeziyle aralarında

faks

mesajlarının

uçuşup durduğundan

eminim. Şirket hâlâ

nasıl hareket etmek

gerektiğine

karar

vermeye

çalışıyor

72

73

"Zahmet etme."

"Olmaz, bildirmem gerek. Belki şu anda konuğu vardır."

"Olmadığından eminim," dedi Connor. "*Kore wa keisatsu no şigoto da.*" Resmî polis işi için geldiğimizi söylüyordu.

Kapıcı gergin bir tavırla selam verdi. "*Heya bango ıva kyu*

desu." Connor'a bir anahtar uzattı.

İkinci bir cam kapıdan geçtik, halı kaplı koridorda ilerledik.

Koridorun iki ucunda küçük, lake sehpa lar vardı. Bina basitti ama aslında kendine göre bir zarafeti de yok değildi.

Connor gülümseyerek, "Tipik Japon tarzı," dedi.

İçimden, Westwood'un eskimiş, yapmacıklı Tudor binası mı

İMPARATORLUK Arması apartmanı, Westwood kasa-Japon tarzı, diye düşündüm. Solumuzda kalan bir odadan rap basının bir kilometre kadar dışında, ağaçlı bir yolun üzerin-müziği duyuluyordu. Hammer'ın son şarkısı.

deydi. Yapmacık Tudor kirişlerinin boyanmaya fena halde Connor, "Dışarısı içeri yi hiç belli etmiyor da ondan," dedi.

ihtiyacı vardı. Zaten binanın tümü biraz eski görünümlüydü.

"Japon düşünce biçiminin ayrılmaz bir parçasıdır bu ilke.

Ama master veya doktora yapan öğrencilerin, yeni kurulmuş

Halka açık olan cephe bir şey belli etmemelidir ... mimarîde genç ailelerin oturduğu bu kesimlerde kurulmuş olan orta de öyle, insan yüzünde de, her şeyde de. Hep öyle olagelsın binaların çoğu öyleydi zaten, imparatorluk Arması

miştir. Takayama'daki, Kyoto'daki eski samurai evlerine bak, apartmanının da başta gelen özelliği, çevresindekilerden hiç

görürsün. Dıştan hiçbir şey belli etmezler." "Burası Japonlara mı

farklı olmayış ıydı, insan arabayla her gün önünden geçip yine ait?"

de o binayı hiç farketmeyebilirdi.

"Tabii. Yoksa kapıcı diye, İngilizceyi yarım yamalak bilen bir Ön kapıya doğru yürümeye başladığımızda, "Mükemmel," dedi Connor. "Tam onların istediği gibi."

Japonu koyarlar mıydı? Üstelik de adam *yakuza*. Dövmesini

"Kimlerin istediği gibi?"

herhalde görmüşsündür."

Lobiye girdik. Burası en silik California tarzında dekore Görmemiştim. *Yakuza* örgütü Japonların gangsterleriydi.

edilmişti. Pastel, çiçekli duvar kâğıtları, fazla puf koltuklar, Ben Amerika'da *yakuza* lar olduğunu bilmiyordum. Bunu da ucuz seramik abajurlar, krom bir sehpa. Burayı diğer benzer söyledim.

apartmanlardan farklı kılan tek şey, köşede duran güvenlik

"Anlaman gereken bir şey var ... o da burada, Los Ange-masasıydı. İri kıyım bir Japon o masanın başında oturmak-les'de, hattâ Honolulu'da, New York'da bir takım gölge dün-taydı. Biz girerken, okumakta olduğu çizgi romandan başını

yaların kurulmuş olduğu," dedi Connor. "Genellikle insan kaldırdı, hiç de dostça olmayan bakışlarla baktı. "Buyrun?"

hiç farkına varmaz. Biz yine kendi Amerikan dünyamızda Connor ona kimliğini gösterdi, Cheryl Austin'in dairesinin yaşarız, Amerikan sokaklarımızda dolaşırız, kendi dünya-nerede olduğunu sordu.

mızın yanıbaşında bir dünya daha olduğunu hiç anlayamayız.

Adam, "Geldiğinizi bildireyim," diyerek telefona uzandı.

Çok gizli, kendini hiç belli etmeyen, çok özel bir başka dünya. Belki New York'da Japon iş adamlarının, üzerinde 74

75

Gardrobun aynalı kapaklarından biri açık bırakılmıştı. Pahalı

olduğu anlaşılan üç parti elbisesi yatağın üzerine atılmıştı.

hiçbir şey yazmayan bir kapıdan girişini görmüş, kapının Besbelli ne giyeceğine zor karar verebilmişti kız. Tuvalet arasından içerinin bir kulüp olduğunu da farketmişsindir.

masasının üzerinde parfüm şişeleri, pırlanta bir gerdanlık, Belki Los Angeles'de ufacık bir *sıuş*i barı olduğunu, orada kişi altın bir Rolex saat, çerçeveli fotoğraflar, içinde Mild-Seven başına bin iki yüz dolar hesap ödendiğini duymuşsundur.

naneli sigara söndürülmüş bir tabla vardı. Tuvalet masasının Tokyo fiyatı yani. Ama bu yerler turist rehberlerinde yazılı

en üst çekmecesini yarı açık durduğu için külotlar, çamaşırlar değildir. Çünkü Amerikan dünyasının parçası değildirler de gözükmekteydi. Pasaportunu da o çekmecenin köşesine ondan. Onlar o gölge dünyanın parçasıdır. Yalnızca Japonlara sokmuş olduğunu gördüm. Alıp sayfalarını çevirdim. Bir açıktır."

Suudi Arabistan vizesi, bir Endonezya vizesi, üç de Japon-

"Ya bu yer?"

ya'ya giriş damgası vardı.

"Burası bir *bettaku*. Metreslerin oturtulduğu bir aşk yuvası.

Köşedeki stereo hâlâ açıktı. Kaset kapağı açılmış, kasetin İşte Bayan Austin'in dairesine de geldik."

ucu dışarıya çıkmıştı. Parmağım ile ittim, Jerry Lee Levvis'in Connor kapıcının verdiği anahtarla kapıyı açıp içeriye sesini duydum: "You shake my nerves and you rattle my girdi.

brain, too much love drives a man insane ..." Teksas müziği.

Bu kadar genç bir kız için fazla eski bir müzik. Ama belki de eski günlerin altın plaklarından hoşlanıyordu.

Tekrar tuvalet masasına döndüm. Büyütülmüş birkaç renkli İki yatak odalı bir daireydi. Pastel pembe ve yeşil, pahalı ve fotoğrafta Cheryl Austin, Asya manzaraları önünde çok iri kiralık mobilyalarla doldurulmuştu. Duvarlardaki gülümsüyordu. Bir tapınağın kırmızı kapıları, resmî havalı bir yağlıboyalar da kiralanmıştı. Her çerçevenin yanında bir etiket bahçe, gri gökdelenlerle dolu bir sokak, bir tren istasyonu.

göze çarpıyor, üzerinde Breuners Kiralık Eşyalar diye Resimler Japonya'da çekilmiş gibiydi. Çoğunda Cheryl yazıyordu. Mutfak tezgâhının üzeri bomboştu. Bir kâse içinde meyveler duruyordu, o kadar. Buzdolabında yalnızca yo-yalındı, ama birkaçında yanında gözlüklü, saçları dökülmeye gurtlarla Diet-Cola'lar vardı. Salondaki kanepeler sanki hiçbir başlamış, yaşlıca bir Japon vardı. Sonuncu resimde Cheryl, zaman hiç kimse oturmamış gibiydi. Sehpanın üstünde, ABD'nin batısı gibi bir yerdeydi. Tozlu bir pikabın yanında Hollywood sanatçıların resimleriyle dolu bir kitap, bir vazodurmuş, incecik, güneş gözlüklü, büyükanne tavırlı bir kadına içinde de kuru çiçekler durmaktaydı. Boş kül tablaları odanın gülümsüyordu. Kadının gülümsediği yoktu. Tersine pek her yanına konmuştu.

rahatsız gibiydi.

Yatak odalarından biri oturma odası haline sokulmuş, Masanın yanına, yere, rulo halinde kıvrılmış büyük oraya bir kanep, bir televizyon, köşeye de bir cimmastik bi-tabakalar halinde kâğıtlar konmuştu. Bir tanesini açtım. Bir sikleti yerleştirilmişti. Her şey yepyenydi. Televizyonun bir poster. Cheryl bikini giymiş, elindeki Asahi birasını kaldırmış, köşesine çapraz yapıştırılmış olan DİJİTAL AYARLI etiketi gülümsüyordu. Posterin tüm yazıları Japoncadı.

bile sökülmemişti. Cimmastik bisikletinin gidon kulpları

Banyoya girdim.

naylon kılıflar içinde korunmaktaydı.

Köşeye tekmelenmiş bir blucin ilişti gözüm. Beyaz bir Büyük yatak odasında gözüm ilk insan dağınıklığı ilişti.

77

76

kazak, çamaşır makinesinin üzerine atılmıştı. Duşun yanına-yor ... dur bir dakika. Aynaya sokulmuş

resimler. Onlar yok şındaki çengelinde ıslak bir havlu sallanıyordu. İç kısımda da Polaroid'de. Bu resimler sonradan konmuş."

boncuk boncuk su damlaları göze çarpmaktaydı. Musluğun

"Üstüne bastın." Connor tekrar yatak odasına yürüdü, tu-yanma saçından çıkardığı bigudileri dizmişti. Aynanın çer-valet masasının üzerindeki çerçeveli resimlerden birini eline çevesine yine fotoğraflar sokuluydu. Cheryl bir başka Japon aldı. "Şimdi de şuna bak," dedi. "Bayan Austin'le bir Japon erkekle, Malibu iskelesi üzerinde. Bu seferki adam otuzluk, arkadaşı, Tokyo'daki Şinjuku İstasyonunda. Herhalde Kabu-yakışıklı biriydi. Resimlerden birinde elini samimi bir tavırla kiço mahallesini merak etti. Ya da belki alışveriş yapıyordu.

Cheryl'in omzuna atmıştı. Elindeki yara izini çok net biçimde Resmin sağ kenarına dikkat ediyor musun? Daracık bir şerit görebiliyordum.

halindeki daha açık rengi farkedebiliyor musun?"

"Bingo!" dedim.

"Evet." Dar şeridin ne anlama geldiğim o zaman anladım.

Connor banyoya girdi. "Bir şey mi buldun?"

Bu resmin üzerine bir başka resim konmuştu. Bunun ucu

"Yara izli adam."

alttan dışarıya uzandığı için o kısım solmuştu. "Üstteki resim

"İyi." Connor resmi dikkatle inceledi. Ben dönüp banyoda alınmış," dedim.

musluğun yanındaki karışıklığa baktım. "Biliyor musun, Connor, "Evet," dedi.

buranın beni rahatsız eden bir yanı var," dedim.

"Bu daire aranmış."

"Nedir o?"

"Evet. Çok da ince ince aranmış. Bu akşam, daha erken

"Kız gerçi burada uzun süredir oturmuyor, onu biliyo-saatte gelmişler, Polaroid resimler çekmişler, her odayı di-rum. Eşyaların kiralık olduğunu da biliyorum ... ama yine diklemişler, sonra da her şeyi eski haline getirip bırakmışlar.

de ... buranın bir dekor olduğu yolundaki duygumu yine-Ama tıpkısını yapmalarına imkân yok. Japonlarda bir söz miyorum. Nedenini de anlayamıyorum."

vardır, sanatsızlık sanatların en zorudur, derler. Ve kendilerini Connor gülümsedi. "Aferin, teğmen. Gerçekten dekore tutamazlar. Tutku halindedir bu onlarda. Resim çerçevelerini edilmiş gibi bir hali var. Nedeni de var tabii."

daha düzgün dizmişler işte. Parfüm şişelerini daha bir özenle Elindeki Polaroid fotoğrafı bana uzattı. Şu anda içinde yerleştirmişler. Her şey biraz zorlama. Beyin kaydet-mese bulunduğumuz banyoyu gösteriyordu resim. Köşeye tekme-bile, göz farkedebiliyor."

lenmiş blucin. Asılı duran havlu. Musluğun yanındaki bigu-

"Ama neden arasınlar odayı?" diye sordum. "Ne tür rediler. Ama resim her şeyi çarpıtan o geniş alan merceklerinden simleri almışlar? Kızın katille çekilmiş resimlerini mi?"

biriyle çekilmişti. Fen işleri ekipleri bazen kanıt olarak

"Orası belli değil," dedi Connor. "Besbelli Japonya'yla, Japon kullanırdı bu tür resimleri.

erkekleriyle ilişkileri gizli değil. Onda bir sakınca gör-

"Bunu nerede buldun?"

memişler. Ama hemen ele geçirmek istedikleri bir şey vardı

"Dışarda, asansörün yanındaki çöp kutusunda."

herhalde ... ve o da olsa olsa ..."

"Demek ki bu akşam, daha erken saatlerde çekilmiş."

O anda salon tarafından zayıf, kararsız bir ses duyuldu.

"Evet. Burada resme göre farklı bir şey görebiliyor mu-

"Lynn? Tatlım? Burada mısın?"

sun?"

Polaroid'i dikkatle inceledim. "Hayır, aynı gibi görünüşü-78

79

JNAPININ eşiğinde durmuş, içeriye bakıyordu kız. Yalı-

"Eh, herhalde. Onlara merhaba dedim."

nayaktı. Üzerine şort ve askılı bluz giymişti. Yüzünü pek iyi

"Nasıl yani?"

göremiyordum ama eski ekip arkadaşım Anderson'un deyi-

"içlerinden birini çok iyi tanırım. Eddie."

miyle "yılanı deliğinden çıkaracak bir tip" olduğu belliydi.

"Eddie mi?"

Connor ona kimliğini gösterdi. Kız adının Julia Young ol -

"Eddie Sakamura. Hepimiz tanırız Eddie'yi. Hızlı Eddie."

duğunu söyledi. Güneyli aksanı vardı. Dili dolanır gibi, keli-

"Onu tarif edebilir misiniz?" diye sordum.

meleri biraz yayarak söylüyordu. Connor ışığı açtı, o zaman Yüzüme garip garip baktı. "Resimlerdeki adam işte ...

kızı daha iyi görebildik. Çok güzel bir kızdı. Kararsız adım-elinde yara izi olan genç adam. Eddie'yi herkes tanır sanır-larla odaya girdi.

dım. Gazeteler hep ondan söz eder. Yardım baloları falan filan.

"Müziği duydum ... kendisi burada mı? Cherylynn iyi Partilerden hiç eksik olmayan biridir."

mi? Bu akşam o partiye gitmişti, biliyorum."

"Onu nasıl bulabileceğimiz hakkında bir fikriniz var mı?"

Connor bana çabucak göz atarak, "Ben bir şey duyma-diye sordum.

dım," dedi. "Sen tanıyor musun Cherylynn diye birini?"

Connor cevap verdi. "Eddie Sakamura, Bora Bora adlı bir

"Eh, tabii. Karşı dairede, sekiz numarada oturuyorum.

Beverly Hills restoranında hissedardır. Oraya çok sık gider."

Neden herkes onun odasına giriyor?"

"Ta kendisi," dedi Julia. "O restoran onun bürosu gibidir.

"Herkes mi?"

Aslında ben oraya hiç dayanmam. Çok gürültülü bir yer.

"Siz ikiniz buradasınız ya! Sonra o iki Japon adam."

Ama Eddie hep ortalıkta koşuşturur, uzun boylu sarışınları

"Onlar ne zaman geldi?"

kovalar. Kızların kendisinden boylu olmasına, onlara aşağıdan

"Bilmiyorum. Belki yarım saat kadar önce. Cherylynn'le bakmaya bayılır."

ilgili bir durum mu var?"

Yanındaki masaya dayandı, gür kumral saçlarını çapkınca Sözü ben devraldım. "O iki adamı görebildiniz mi, Bayan arkaya savurdu, bana bakıp dudağını hafifçe sarkıttı. "Siz Young?" Belki de kendi kapısının gözetleme deliğinden bak-ikiniz bir ekip misiniz?"

mıştır, diye düşünüyordum.

"Evet," dedim.

"O bana kimliğini gösterdi, ama sen göstermedin." Cüzdanımı

çıkardım. Karta baktı. "Peter," diye okudu. "İlk sevgilimin adı Peter'di. Ama senin kadar yakışıklı değildi." Gülümsedi bana.

Connor hafifçe öksürerek boğazını temizledi, sonra, "Daha önce Cherylynn'in dairesine hiç gelmiş miydin?" diye sordu.

"Eh, herhalde! Kapı karşı komşusuyum. Ama son za-

manlarda hiç buralarda durmuyor. Hep seyahatte." "Nerelere gidiyor?"

80

Vükselen Güneş—F.6

81

çevresinde çocuklarının koşuşmasını, bahçede bir köpeğinin

"Her yere. Nevv York, Washington, Seattle, Chicago ...

olmasını isteyen tiptir. Anlayamıyor."

her yere. Çok seyahat eden bir sevgilisi var. Onunla buluşu-Ben, "Ama adamın kim olduğunu bilmiyorsunuz," dedim.

yor. Daha doğrusu bana kalırsa, onunla hep karısı ortalıkta

"Hayır, bilmiyorum." Yüzüne sinsi bir ifade geldi. Vücu-değilken buluşuyor."

dunu bir garip kıpırdattı, tek omzunu indirip göğüslerini dışarı

"Evli mi bu sevgili?"

çıkardı. "Ama siz buraya o yaşlı sevgili için gelmediniz, değil

"Şey, bir engel var galiba. Anlarsınız. Yolu tıkayan bir mi?"

şey."

Connor başını salladı. "Yo, aslında onun için gelmedik."

"Kim olduğunu biliyor musun?"

Julia bilmiş bilmiş gülümsedi. "Mesele Eddie, değil mi?"

"Hayır. Bir keresinde, hiç evime gelmez, demişti. Çok bü-Connor, "Hımmm," dedi.

yük, çok önemli biri. Para babası. Kızı aldırmaya jet uçağı

"Biliyordum. O çocuğun er geç başını belâya sokacağını

yolluyorlar, o da atlayıp gidiyor. Adam neredeyse oraya.

biliyordum. Aramızda hep konuşuyorduk ... apartmandaki Eddie'yi delirtiyor bu adam. Ama Eddie kıskanç tiptir zaten.

bütün kızlar." Eliyle anlamı belli olmayan bir hareket yaptı.

Bütün kızların *iro otoko'su* olmak ister. Seksi sevgilisi yani."

"Çünkü fazla hızlı gidiyor. Hızlı Eddie. Japon olduğuna ina-Connor, "Cheryl'in ilişkisi sır mı?" diye sordu. "Yani bu namaz insan. Öyle parıltılı tip ki!"

sevgiliyle?"

Connor, "Osakalı mı aslen?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Bana pek sır gibi gelmemişti. Yalnızca ... çok

"Babası orada büyük bir sanayici. Daimaşi'de. Tatlı bir ih-yoğun bir ilişki. Adama deliler gibi aşık." "Kız mı adama deliler tiyar. Buraya geldiğinde bazen kızlardan biriyle ikinci katta gibi âşık?"

kalır. Ama Eddie! Eddie birkaç yıllığına buraya eğitim için gelmiş. Sonra ülkesine dönüp *kaişa'da*, yani şirkette çalışa-

"Hayal bile edemezsiniz. Her şeyi yüzüstü bırakıp onunla cakmış. Ama gitmek istememiş oraya. Bu ülkeye bayılıyor.

buluşmaya koştuğunu bilirim. Bir gece bana geldi, Spring-steen Neden bayılmasın ki? Her şeyi var. Eski Ferrari'sini ne zaman konserine iki bilet verdi. Ama heyecandan uçuyordu.

çarpsa bir yenisini alıyor. Çok parası var. Burada o kadar uzun Detroit'e gidiyormuş da ondanmış. Detroit! Bir el bagajı vardı

süre kalmış ki, tam bir Amerikalıya benzemiş. Yakışıklı. Seksi.

elinde. Üstüne şirin, küçük bir elbise giymişti. Adam on Ne tozu bulursa da hemen çeker. Tam bir parti kuşu. Osaka'da dakika önce telefon edip, 'Benimle buluş,' demiş. Yüzü pırıl ne var ki onu çekecek?"

pırıldı. Beş yaşında çocuklar gibiydi. Neden farkına varamıyor, Daha fazla dayanamadım. "Ama siz dediniz ki, daha ba-bilmiyorum."

şından beri biliy ..."

"Neyin farkına varamıyor?"

"Başını derde sokacağım mı? Tabii. O çılgın yanından

"Adamın kendisini kullandığının."

ötürü. O garipliğinden." Omuz silkti. "Çoğunda vardır onların.

"Neden öyle diyorsun?"

""

Bu adamlar Tokyo'dan gelir. Elllerinde bir *şokai*, yani bir

"Cherylynn çok güzel bir kız. Hem de kibar görünümlü.

tanıtma mektubu olsa bile, yine de dikkatli davranmak şarttır.

Dünyanın her yerinde manken olarak çalıştı. Daha çok da Bir gecede onluk, yirmilik bırakmaktan kaçınmazlar.

Asya'da. Ama ruhen kasaba çocuğu olarak kaldı. Midland aslında bir petrol kenti. Para bol orada. Ama yine de, küçük 83

kent ne de olsa. Cherylynn parmağında yüzük olmasını, 82

Bahşiş gibi bir şeydir o para onların gözünde. Masanın üstüne

"Çünkü. Hep öyle tehdit ediyordu da ondan. Örneğin bugün koyar, giderler. Ama buna karşılık istedikleri ... hepsinin öğleden sonra da tehdit etti."

değilse bile, en azından, bazılarının ..."

"Eddie öğleden sonra buraya mı geldi?" dedim.

Sessizliğe gömüldü. Gözlerinde boş, netlikten uzak bakışlar

"Tabii." Julia omuz silkti. "Hep gelir buraya. Öğleden sonra vardı. Ben hiçbir şey söylemeden bekliyordum. Connor ona onu görmeye geldiğinde pek sinirliydi. Bu bina devralm-bakıyor, anlayışlı anlayışlı başını sallıyordu.

dığında duvarlara ek ses izolasyonu yaptırmışlar. Ama yine de Kız birdenbire tekrar konuşmaya başladı. Sanki aradan birbirlerine haykırdıklarını duyabiliyordum. Eddie'yle geçen sessizliğin farkında değilmiş gibiydi. "Ve bu da onlara Cherylynn. Stereo'ya hep o eski Jerry Lee Lewis şarkısını kogöre çok doğal bir şey ... bütün bu istekler. Yani... arada sırada yardı. Gece gündüz çalardı onu. İnsanı deli edene kadar. Bir bir altın duş, kelepçe falan ... ben de aldırmam. Adam yandan da haykırıyor, birbirlerine bir şeyler fırlatıyorlardı.

hoşuma gidiyorsa belki araya bir dayığa da bir şey de-Eddie ona hep, 'Seni öldüreceğim, seni öldüreceğim, kahpe!"

mem. Ama kimsenin beni kesmesine izin veremem. Kaç para der dururdu. O yüzden işte. Öldürdü mü?"

olursa olsun, umurunda değil. Öyle bıçakmış, kılıçmış, ben

"Bilmiyorum."

yokum ... Ama bu insanlar ... yani çoğu, öyle terbiyeli, öyle

"Ama kız öldü, değil mi?" Gözleri hâlâ parlıyordu.

nazik ki! Bir kere de heyecanlandılar mı ... bir garip

"Evet."

oluyorlar işte ..." Sustu, başını iki yana salladı. "Çok acayip

"Öyle olacağı belliydi," dedi. Çok sakın görünüyordu insanlar."

şimdi. "Hepimiz biliyorduk. Yalnızca zaman meselesiydi.

Connor kolundaki saate göz attı. "Bayan Young, bize çok Eğer istiyorsan, ara beni. Daha fazla bilgi gerekirse."

yardımcı oldunuz. Sizinle tekrar konuşmamız gerekebilir.

"Olur, ararım." Ona kartımı verdim. "Sizin de aklınıza yeni Teğmen Smith telefon numaranızı alacak ..."

bir şey gelirse, beni şu numaradan arayabilirsiniz."

"Evet, tabii."

Kartımı şortunun arka cebine koydu, vücudunu yine bir Ben cep defterimi açtım.

garip kıvırdı. "Seninle konuşmak hoşuma gitti, Peter." dedi.

Connor, "Ben kapıcıyla konuşmaya gidiyorum," dedi.

"Evet. Tamam."

Kız, "Şiniçi," diye yardımcı oldu.

Koridorda uzaklaştım. Son köşeyi dönerken arkama baktım.

Connor gitti, ben de Julia'nın telefon numarasını yazdım.

Kapının aralığında duruyor, bana el sallıyordu.

Benim yazışıma bakarken dudaklarını yalıyordu. Sonunda,

"Söyle bana," dedi. "Öldürdü mü onu?"

"Kim?"

"Eddie. Cherylynn'i öldürdü mü?"

Güzel kızdı ama gözlerindeki heyecanı da görebiliyordum. Bana sabit bakışlarla bakmaktaydı. Gözleri pırıl pırıl-dı.

Ürpertici bir duygu doldu içime. "Neden soruyorsunuz?"

dedim.

85

84

CoNNOR lobideki telefonda konuşuyor, kapıcı da asık

"Sen ne yaptın peki?"

suratıyla ona bakıyordu. Sanki onu engellemek istiyormuş

"Arakawa'lar New Otani Otelinde kalıyorlardı. Oteldan da, geçerli bir özür bulamıyormuş gibiydi.

Japonya'yı ne zaman aradıklarını öğrenmek için telefon ka-

"Evet, öyle," diyordu Connor. "Saat sekizle on arasında o yıtlarını istedim. O numaraları aradım, Osaka'da birileriyle telefonda neresi arandıysa hepsinin dökümü. Tamam." Susup konuştum. Sonra Osaka polisine telefon açtım. Yine Japonca dinledi. "Verilerinizin o türlü sınıflandırılmamış olması vız konuştum. Hikâyenin tümünü bilmediğimizi anlayınca çok gelir bana. Bulun bana o bilgileri. Ne kadar sürer? Yarın mı?

şaşırdılar."

Gülünç olmayın. Ne yapıyoruz sanıyorsunuz biz burada? İki

"Anlıyorum."

saat içinde istiyorum listeyi. Sizi ararım. Evet. Senin de Allah

"Tam anladığımı sanmıyorum," dedi Connor. "Çünkü bizim belânı versin." Telefonu kapattı. "Haydi gidelim, *ko-hai*."

polis teşkilâtı çok utandı. Basın gözünü kızdırmış, hikâyeyi Çıkıp arabaya yürüdük.

hiç bilmeden polisi eleştirmeye başlamıştı. Her türlü insan

"Tanıdıklarınla mı ilişki kuruyorsun?" diye sordum.

cenazeye çiçek yollamıştı. Gangster oldukları sonradan

"Tanıdık mı?" Şaşırmış gibiydi. "Ha, herhalde Graham sana anlaşılan bu insanlar için büyük sevgi gösterisi yapıl-benim ilişkilerimle ilgili bir şeyler söylemiş olmalı. Yoo, özel maktaydı. Pek çok kişi utandı o olayda. Bu yüzden de her muhbirlerim yok. O var sanıyor, o kadar."

şeyin suçunu bana yüklemeye kalktılar. Sözde ben olayı çöz-

"Arakawa olayından söz etti."

mek için el altından bir şeyler yapmışım. Çok bozuldum, o Connor içini çekti. "Şu eski olay," diye mırıldandı. Arabaya kadarını söyleyeyim sana."

doğru gidiyorduk. "Bilmek ister misin o hikâyeyi? Çok basit

"O yüzden mi Japonya'ya gittin?"

aslında. İki Japon vatandaşı bu ülkede vuruluyor. Teşkilât da

"Hayır. O da başka bir hikâye."

bu soruşturmada Japonca bilmeyen detektifleri gö-Arabanın yanına varmıştık. Çıktığımız apartmana baktım, revlendiriyor. Neden sonra, aradan bir hafta geçince, işi bana Julia Young'ı pencerede gördüm. Ayaktaydı. Başını eğmiş, bize veriyorlar."

bakıyordu. "Baştan çıkarıcı bir kız," dedim.

"Japonlar o tür kadınlara *şirigaru onna* derler. Yani kalçası

hafif." Arabanın kapısını açıp bindi. "Ama uyuşturucu alıyor.

Söylediklerinin hiçbirine güvenemeyiz. Ne var ki ... bu işte yine de hiç hoşuma gitmeyen bir zincir oluşmaya başladı."

Saatine baktı, başını iki yana salladı. "Lanet olsun. Çok vakit ziyan ediyoruz. Bir an önce Palomino'ya gidip Bay Co-le'la konuşalım."

Arabayı çalıştırıp güneye, havaalanına doğru yola koyul-mutsuz bir hali vardı.

dum. Connor koltuğunda arkasına yaslanmış, kollarını göğ-

"Bu hoşlanmadığın zincir nasıl bir şey?"

sünde kavuşturmuş, gözlerini kendi ayaklarına dikmişti. Pek 87

86

"Çöp sepetindeki ambalaj selofanları," dedi Connor. "Ko-

"İşigura'nın neden öyle davrandığını bulabilirsek, bu olayı

ridor çöp kutusundaki Polaroid. Bunların böyle bırakılma-da çözerdik."

ması gerekirdi."

"Anlayamadım."

"Kendin söyledin ya .. aceleleri var."

"Bir Amerikalının onu anlayabilmesi kolay değil," dedi

"Belki. Ama bilirsin, Japonlar Amerikan polisini beceriksiz Connor. "Çünkü Amerika'da bir miktar hatâ normal kabul sayar. Bu sakarlık da yine küçümseyici tutumlarının bir edilirdir. Uçakların rötâr yapması beklenir. Postanın vaktinde belirtisi."

gelmemesi beklenir. Çamaşır makinesinin bozulması beklenir.

"Eh, biz beceriksiz değiliz."

Hep bir şeylerin ters gitmesine hazırızdır.

Connor başını iki yana salladı. "Japonlara göre, pekâlâ da

"Ama Japonya farklıdır. Orada her şey doğru dürüst işler.

beceriksiziz. Japonya'da her suçlu yakalanır. Ağır suçlarda Tokyo'daki tren istasyonunda, peronda bir yere işaret mahkûmiyet kararlarının oranı yüzde doksan dokuzdur. Ja-koysan, o noktaya dikilip beklesen, tren her gün gelip aynı

ponya'da her suçlu, yakalanacağını daha işe başlarken bilir.

yerde durur, tam karşına bir kapı rastlar. Vaktinde gelir Ama burada, mahkûmiyet kararlarını koparabilmemiz yüzde trenler. Hiç bagaj kaybolmaz. Kimse aktarmalı uçağını kaçır-on yedi dolaylarında. Yani adamların beşte birini bile hapse maz. Verilen tarihlere hep uyulur. Her şey planlandığı gibi tıktıramıyoruz. Bu yüzden Amerika'daki her suçlu, herhalde gider. Japonlar eğitilidir, hazırdır ve motivasyonları vardır, yakalanmam, diye düşünüyor. Yakalansa bile, zaten mahkûm işleri görür, bitirirler. Dalgaya yer yoktur."

edilmez. Yasal hakları çok iyi korunuyor çünkü. Ayrıca tüm

"Hımm-hımmm ..."

polis incelemeleri de gösteriyor ki Amerikalı polisler işi ya ilk

"Bu gece de Nakamoto Şirketinin çok büyük ve önemli altı saat içinde çözüyor, ya da hiç çözemiyor."

bir partisi vardı. Her şeyi en ince ayrıntısına kadar planla-

"Yani ne demek istiyorsun?"

dıklarından emin olabilirsin. Madonna'nın sevdiği vejeter-

"Diyorum ki burada da bir suç işlendi ... üstelik yakalan-yen ordövr de hazırdır, beğendiği fotoğrafçıyı da çağırmış-mama umuduyla işlendi. Ve ben bu olayı çözmek istiyorum, lardır, inan bana, her şeyi hesaplar onlar. Her ihtimale hazır-

kohai."

lanırlar. Bilirsin nasıl insanlar olduklarını. Oturur, bütün ih-timalleri tartışırlar. Ya yangın çıkarsa, derler. Ya deprem olursa! Ya bomba tehdidi gelirse! Elektrikler kesilirse! En olmayacak şeylerin bile üzerinde dururlar. Tutkudur bu onlarda.

Connor on dakika boyunca sessiz kaldı. Hareketsiz otu-Ama zamanı geldiğinde, her şeyi düşünmüş oldukları için ruyordu. Kollarını birbirine kavuşturmuş, çenesi göğsüne kontrol ellerinde olur.

Kontrolü kaçırmak ayıp şeydir.

gömülmüştü. Derin ve düzenli soluyordu. Uyuyor sanılabi-Anlıyor musun?"

lirdi ama gözleri açıktı.

"Evet."

Onun soluklarını dinleyip arabayı sürmeye devam ettim.

"Ama dostumuz İşigura, Nakamoto şirketinin temsilcisi Sonunda bir ara, "İşigura," dedi.

olarak karşımıza çıkıyor ... ve kontrolü elinden kaçırdığı da

"Ne olmuş ona?"

gün gibi ortada. *Yoşiki no*. Batılı usulünde tartışmalara giriyor, huzursuz olduğu da belli. Üst dudağı nasıl terliyordu, 88

89

görmüşsündür. Eli de nemliydi. Habire pantolonuna siliyor-lardı. Tom Cruise'la Madonna'yı. Tam o sırada, bir üst katta du. *Rikutsnppoi* davrandı. Fazla tartışmacıydı. Gereğinden bir kız öldürüldü. Neden gelmedi televizyon ekipleri?"

çok konuşuyordu.

"Yüzbaşı, öyle şey olamaz," dedim.

"Kısacası, ne yapacağını bilmiyormuş gibiydi. Kızın kim Basın görevlisiyken öğrendiğim bir tek şey varsa, o da olduğunu bile bilmiyormuş gibi ... oysa bal gibi biliyor, çünkü

hiçbir komplonun tutmayacağıydı. Basın öylesine çeşitli, öy-o partiye davet edilen herkesten haberi var. Ayrıca ... kızı

lesine dağınık ve karmaşıktı ki! Arada sırada haberlere ger-kimin öldürdüğünü de bilmiyormuş gibi numara yaptı. Oysa çekten ambargo koymak isteyeceğimiz bir olay da çıkardı

onu da biliyor olması gerekir."

karşımıza ... örneğin biri kaçırılır, fidye istenirdi. Basının iş-Araba bir çukurun üzerinde sıçradı, sarsıldı. "Dur bir da-birliğini sağlayana kadar göbeğimiz çatlardı. "Gazeteler bas-kika. İşigura kızı kimin öldürdüğünü biliyor mu?"

kıya erken girer. Televizyoncular topladıkları malzemeyi on

"Bundan eminim. Hem tek bilen de o değil. Şu anda katilin bir haberlerine yetiştirmek zorundadırlar.

Herhalde son r  -

kim olduğunu en az üç kişi biliyor olmalı. Sen eskiden basın tuşları yapmak üzere çekip gitmişlerdi." ilişkilerinde çalışmamış miydin?"

"Katılmıyorum. Bence Japonlar *şaftı* '/arı için, şirketlerinin

"Evet. Geçen yıl."

imajı için kaygılanmalardır. Basın da onlarla işbirliği yap-

"Televizyon haber servisinde tanıdığın var mı?"

mış, habere yer vermemiştir. Güven bana, *kohai*; bu işte baskı

"Birkaç kişi," dedim. "Belki ilişkilerimiz soğumuş olabilir.

uygulanıyor."

Neden?"

"Buna inanamam."

"Bu gece çekilen filmlerden birini görmek istiyorum."

" nansan iyi edersin," dedi Connor. "Baskı yapıyorlar."

"Yalnızca görmek mi istiyorsun? El koymayacak mısın?"

Tam o sırada arabanın telefonu çaldı.

"Hayır. Yalnızca göreceğim."

 yi tanıdığım, sert bir ses, "Allah kahretsin, Peter," diye

"Bu pek sorun olmaz herhalde," dedim. KNCB'den Jenni-kükredi. "Ne haltlar dönüyor o cinayet soruşturmasında?"

fer Levvis'i ararım, diye düşünüyordum. Ya da KCBS'den şefti arayan. Sesi sarhoş gibi geliyordu.

Bob Arthur'u. Herhalde Bob daha iyi olurdu.

"Nasıl yani, şef?"

Connor konuştu. "Kişisel işkinle yaklaşabileceğin biri ol-Connor bana baktı, sonra söylenenleri duyabilmek için malı. Yoksa televizyon istasyonları bize yardımcı olmaz. Bu telefonun hoparlör düğmesine bastı.

gece suç yerinde hiç televizyon ekibi bulunmadığını gör-

Şef konuştu. "Japonları hırpalıyor musunuz yoksa? Teş-müşsündür. Oysa genellikle suç yerlerinde ... o gerilen polis kilâta yine ırkçılık suçlamaları mı yağacak?"

şeridine varıncaya kadar kameralar arasından kendine bin

"Hayır, şef," dedim. "Kesinlikle öyle bir şey yok. Neler zorlukla yol açman gerekir. Bu gece ne televizyon vardı, ne duydunuz, bilemem ama ..."

de basın. Hiçbiri yoktu."

"Salak Graham'ın her zamanki gibi onlara hakaret ettiğini Omuz silktim. "Hiç telsiz kullanmadık. Basın öğreneme-duydum."

miştir."

"Doğrusu pek de hakaret denilemezdi, Şef..."

"Ama zaten oradaydılar," dedi Connor. "Partiyi çekiyor-

"Bak Peter, bana maval okuma. Oraya Graham'ı yolladığı

için Fred Hoffmann'ı haşladım zaten. O ırkçı piçin bu soruş-90

91

turmadan çekilmesini istiyorum. Bundan böyle hepimizin Japonlarla iyi geçinmesi gerek. Dünya böyle. Beni duyuyor musun, Peter?"

"Evet, efendim."

"Şimdi gelelim John Connor'a. Senin yanında, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Onu neden soktun bu işe?"

Ben mi sokmuştum onu? Demek Fred Hoffmann bunu benim fikrim olarak göstermeye arar vermişti. Kendisinin önerdiğini söylememiştii.

"Üzgünüm," dedim. "Ama ben ..."

Şef, "Anlıyorum," dedi. "Herhalde tek başına olayın hakkından gelemeyeceğini düşündün. Yardım aradın. Ama korkarım yardımdan çok, sorun aldın başına. Çünkü Japonlar Connor'dan hoşlanmıyor. Ayrıca, sana söylemem gerek ...

John'ı çok eskiden beri tanırım. Akademiye birlikte girdik.

Elli dokuzda. Her zaman yalnız adamdı, her zaman sorun çıkarırdı. Bilirsin, biri kalkar da yabancı ülkeye yerleşirse, burada dikiş tutturamıyor demektir. Bu soruşturmayı karıştırmasını istemiyorum."

"Şef.. "

"Ben durumu öyle görüyorum, Peter. Elinde bir cinayet var. Çabucak olayı bağla ve bitir. Hızlı ve düzenli çalış. Sonucu senden bekliyorum. Bir tek senden. Duyuyor musun beni?"

"Evet, efendim."

"Sesim iyi geliyor mu?"

"Evet, efendim."

"Çabuk bitir, Peter," dedi Şef tekrar. "Bu olayla ilgili olarak başka kimsenin beni aramasını istemiyorum."

"Peki, efendim."

"En geç yarına kadar bitir. O kadar." Sonra telefonu kapadı.

Kulaklığı yerine koydum.

"Evet," dedi Connor. "Baskı yapıyor."

92

4U5 numaralı hız yolunda, güneye, havaalanı tarafına doğru sürüyordum arabayı. Buralarda sis daha yoğundu.

Connor pencereden dışarıya bakıp duruyordu.

"Bizimki Japon kuruluşu olsa, dünyada böyle bir telefon gelmezdi. Şef seni dişine uygun buldu. Hiç sorumluluk almıyor ... tüm sorun senin. Üstelik seninle hiç ilgisi olmayan şeyler için de seni suçluyor. Örneğin Graham için ,.. benim için." Başını salladı. "Japonlar bunu asla yapmaz. Bir söz vardır Japoncada; suçlu arama, sorunu çöz, derler. Amerikan şirketlerinde herkes hep suçun kimde olduğunu merak eder.

Bakalım kimin kellesi yuvarlanacak, diye bakarlar. Japon kuruluşlarında ise neyin bozuk gittiğine, nasıl düzeltilebile-ceğine bakılır. Kimseye suç atılmaz. Onların yolu bizimkinden iyi."

Connor sustu. Hâlâ pencereden bakıyordu. Slausson'u geçmekteydik. Marina ilerde, sislerin arasında bir karartıydı.

"Şefin başı sıkıştı, o kadar," dedim.

"Ev et. Elindeki bilgiler de her zamanki gibi yetersiz. Ama ne olursa olsun, sabah olup Şef yatağından

kalkmadan bu davayı çözssek iyi olacak sanırım."

"Bunu yapabilir miyiz?"

"Evet. Eğer İşigura o teypleri verirse."

93

Telefon yine çaldı. Açtım.

"O ne anlama geliyor?" diye sordum. "Sert oynamaya karar Arayan İşigura'ydı. Kulaklığı verdiler demek." Connor pencereden akıp geçen trafiğe Connor'a uzattım.

bakıyor, bir yandan parmağını dişlerine vurup duruyordu.

"Kendi durumlarının güçlü olduğuna inanmasalar bunu asla yapmazlardı. Kendilerini sağlamda görüyorlar. Bu da demektir ki..."

İşigura'nın sesini az da olsa duyabiliyordum. Gergin gi-Connor sessizleşip kendi düşüncelerine daldı. Arasına ışıkların biydi. Hızlı hızlı konuşuyordu. *"Moşi-moşi, Connor-san. Wata-şi altından geçerken yüzünün cama yansıyan hayalim wa keibi no beyci ni denıva o şimaşıta ga, daremo demasendeşı-ta."*

görüydüm. Sonunda, "Hayır, hayır, hayır," dedi. Sanki biriyle Connor elini ağızlığı kapatıp tercüme etti. "Güvenlik gö-konuşuyordu. "Ne hayır?"

revlisini aramış ama orada kimse yokmuş."

"Graham olamaz." Başını iki yana salladı. "Gfaham çok

"Sorede, çuokeibişitsu ni renrakı site, hitb o okutte morai, işşo ni riskli ... geçmişten gelen pek çok hayalet sinmiş üzerine. Ben itte tepu o kakunin şimaşıta."

de uygun değilim. Eskimiş tiplerdenim ben. Demek ki iş

"Sonra ana güvenlik merkezini aramış, onlardan kendi-sende düğümleniyor, Peter."

siyle birlikte aşağıya gelip teypleri kontrol etmelerini iste-

"Neden söz ediyorsun?" diye sordum. Connor, "Bir şeyler miş."

oldu," dedi. "İşigura'nın kendini güçlü hissetmesine yol açan

"Tepu ıva subete rekoda no naka ni arrıması . Nakunat emo To-

bir durum var. Ve bence ... seninle ilgili bir şey." "Benimle mi?"

rikaeraretemo imasen. Sı bete daijobu desı ."

"Öyle olmalı. Kişisel bir şey olduğu hemen hemen kesin.

"Kasetlerin hepsi makinelerdeymiş. Kaybolan, değiştirilen Geçmişinde sorunlu bir durumun var mı senin?" "Ne gibi?"

kaset yokmuş." Connor kaşlarını çatıp cevap verdi. *"Iya, tepu*

"Yani sicilinde bir şey? Tutuklanma? Hakkında usul so-

ıva surikaerarete ini bazu manda. Tepu o sagase!"

ruşturması? Kuşkulu davranış suçlamaları? Homoseksüellik

"Sı bete daijobu nandesu, Connor-san. Doşıro to ii nodesu ka."

ya da zamparalık suçlamaları? Uyuşturucudan kurtulma te-

"Her şey yolunda diye direniyor."

davileri? Ekip arkadaşlarıyla amirlerinle sorunlar? Kişisel ya Connor ona, *"Tepu o sagasel"* dedi, bana döndü, "Kasetleri da meslekî herhangi bir şey!"

istiyorum dedim," diye anlattı.

Omuz silkdim. "Ulu Tanrım, hiç sanmıyorum." Connor

"Daijobu da to itterunoni, doşıte sonnai tepu o sagase to ossha-

bekliyor, yüzüme bakıyordu. Sonunda, "Bir şey bulduklarına *nın desu ka."*

inanıyorlar, Peter," dedi.

"Öre niua wakatte irunda. Tepu wa nakınatte ini. Sizin san-

"Eşimden boşandım. Çocuğu tek başıma büyütüyorum.

dığınızdan daha çok şey biliyorum, Bay İşigura. *Moiçido iı, tepu o sagası nda!"*

Michelle adında bir kızım var. İki yaşında." "Evet?"

Connor telefonu çarparak kapattı, arkasına yaslanıp öf-95

keyle homurdandı. "İtoğlu itler. Kayıp kaset yok numarasına yatıyorlar."

"Sakin bir hayat sürerim. Çocuğuma bakarım. Sorumluluk gitti. Derken geçen yıl bu Asyalılar görevlisi işi ortaya çıktı.

sahibiyimdir."

Parası daha iyiydi. Ayda iki yüz dolar kadar daha fazla. Bu

"Ya karın?"

sefer buna başvurdum."

"Eski karım avukattır. Savcılıkta çalışır."

"Hımm-hımmm."

"Ne zaman boşandın?"

"Yani demek istediğim, para gerçekten işime yarıyor. Artık

"İki yıl önce."

masraflarım arttı, Michelle'e gündüzleri bakan birini

"Çocuk doğmadan mı?"

ayarlamak zorunda kalıyorum. İki yaşında çocukların gündüz

"Doğumdan hemen sonra."

bakımı kaç patlıyor, bir fikrin var mı? Evde de her gün

"Neden boşandınız?"

hizmetçi var. Lauren de zaten aylık çocuk bakım paralarının

"Tanrım ... herkes niye boşanır ki?"

yarısını atlatır. Maaşım yetmiyor diyor ama geçenlerde ken-Connor bir şey söylemedi.

dine yeni bir BMW aldı, o yüzden pek emin olamıyorum.

"Bir yıl evli kaldık. Tanıştığımızda karım çok gençti. Yirmi Ne yapayım, bilmem ki? Mahkemeye mi vereyim onu? Zaten dört yaşındaydı. Bazı konularda hayalleri vardı. Mahkemede savcılıkta çalışıyor."

karşılaşmıştık. Beni her gün tehlikelerle karşılaşan sert bir Connor sessizdi. İlerde uçakların otoyol üzerinden alana detektif sanmıştı. Tabanca taşıyışım hoşuna gitmişti. Bu tür doğru alçaldığını görüyordum.

şeyler işte. Aramızda bir ilişki oluştu. Hamile kaldığında,

"Her neyse," dedim. "Bu görev açıldığında sevindim. Zaten çocuğu aldırma istemedi. Evlenmek istedi. Öyle romantik iş saatleri daha iyi, üstelik parası da daha çok. Böyle geldim fikirler vardı kafasında. Aslında pek düşünmeden karar buraya. Şu anda da seninle bu arabadayım. Hepsi bu."

vermişti. Ama hamileliği zor geçti. Kürtaj zamanını da kaçırdık.

"*Kohai.*" dedi Connor alçak sesle. "Biz bu işte beraberiz.

Çok geçmeden, benimle yaşamaktan hoşlanmadığına karar Bana söyleyen iyi edersin. Sorun nedir?"

verdi. Oturduğum daire küçüktü, aylığım yetmiyordu,

"Sorun falan yok."

Brenrvvood'da değil de Culver City gibi bir mahallede

"*Kohai.*"

oturuyordum, falan filan. Sonunda bebek doğduğunda, karım

"Yok ama!"

sanki hayal kırıklığına uğramıştı. Bir hatâ yaptığını ileri sürdü.

"*Kohai...*"

Mesleğinde ilerlemek istiyordu. Bir polisle evli kalmak

"Bak, John, sana bir şey söyleyeyim," dedim. "İnsan Özel istemiyordu. Çocuk büyütmek de istemiyordu. Çok üzgün Hizmetler'e başvurunca beş değişik komite sicilini inceler. Bu olduğunu, hatâ yaptığını söylüyordu. Çekti gitti."

tür görevler için temiz olman zaten şart. Komiteler benim de Connor gözlerini yummuş, öyle dinliyordu. "Evet?"

sicilimi taradı. Önemli bir şey bulamadılar."

"Bütün bunların ne önemi olabileceğini anlayamıyorum.

Connor başını salladı. "Ama *bir şey* buldular!"

Karım gideli iki yıl oluyor. Ondan sonra da ben ... artık de-

"Tanrım," dedim. "Beş yıl detektiflik yaptım. Onca yıl bo-tektiflik işlerinin çalışma saatlerini göze alamadım, çünkü

yunca hakkında hiç şikâyet gelmeyen kimse olabilir mi? Bunu artık çocuk büyötmek zorundaydım. Bu yüzden bir takım sen de bilirsin."

sınavlara girdim, Özel Hizmetler'e geçtim, bir süre basın bö-

"Senin için gelen şikâyetler neydi?"

lümünde çalıştım. Orada bir sorun yok. Her şey güzel güzel Başımı iki yana salladım. "Hiçbir şey. Ufak tefek şeyler.

96

Yükselen Güneş—F 7

97

İlk yılımda bir adamı tutuklamıştım, sonradan beni gereksiz

"Söyledim ya!"

kuvvet kullanmakla suçladı. Soruşturmada suçsuzluğum or-

"O saatler çok geldi dedin."

taya^çıktı. Bir kadını silahlı soygundan tutukladım, üzerine

"En büyük nedeni oydu, evet."

bir gram uyuşturucu sakladığımı iddia etti. Onda da temiz

"Başka ne nedenler vardı?"

çıktım, uyuşturucu kendisininindi. Cinayet sanığının biri, sorgu Omuz silkdim. "Boşandıktan sonra ... artık cinayet olaylasırasında onu dövüp tekmelediğimi ileri sürdü. Bereket rında çalışmak istemedim. İçimde bir duygu ... ne bileyim!

versin adamla hiç yalnız kalmamıştık. Hep başka memurlar da Hayal kırıklığına uğramış gibiydim. Bir küçük çocuğum vardı.

vardı. Sarhoş bir kadın, aile kavgası için çağırdı, sonradan Karım taşınmış gitmişti. Hayatını sürdürüyor, parlak bir çocuğuna tasallut ettiğimi iddia etti, ama kendisi vazgeçti.

avukatla çıkıyordu. Kucağımda çocukla kalakalmıştım. Ken-Yeni yetme çete lideri cinayetten tutuklandı, kendisine dimi çok kötü hissediyordum. Artık detektif olmak istemi-homoseksüel anlamda pas verdiğimi söyledi. Sonra iddiasını

yordum."

geri aldı. Hepsi bu.

"O ara danışmanlara falan gittin mi? Tedaviye girdin

"İnsan polisse bu tür şeylerin bir fon müziği olduğunu bilir.

mi?"

Sokaktaki trafik sesi gibi. Bu konuda yapabileceğin hiçbir şey

"Hayır."

yoktur. Zaten düşman çevre içinde iş görüyorsun, habi-re

"Uyuşturucu ya da alkol sorunun oldu mu?"

insanları çeşitli suçlarla suçluyorsun. Onlar da seni suçluyorlar.

"Hayır."

Böyle oluyor bu işler. Tekrarlanan bir durum yoksa, teşkilât

"Başka kadınlar?"

böyle şeylere hiç aldıriş etmez bile. Polisin biri için iki üç

"Arasıra."

yıllık bir süre boyunca üç dört aşırı kuvvet kullanımı şikâyeti

"Evliyken mi?"

gelirse, o zaman eğiliyorlar konuya ancak. Ya da ırkçılık Bir kararsızlık geçirdim.

şikâyetleri gelmeye başlarsa. Ama onun dışında, şef yardımcısı

"Farley mi? Belediye başkanlığında çalışan kız mı?"

Jim Olsen'in hep dediği gibi, polislik ancak derisi kalın

"Hayır. O çok daha sonraydı."

olanların harcı."

"Ama evliyken de biri vardı."

Connor uzun süre hiçbir şey söylemedi. Kaşlarını çatmış,

"Evet. Ama artık Phoenix'de oturuyor. Kocasının tayini anlattıklarımı baştan sona düşünüyordu. Sonunda konuştu.

çıktı."

"Ya boşanma? Boşanırken sorunlar çıktı mı?" "Olağanüstü bir

"Kadın polis miydi?"

şey olmadı." "Eski karınla küs falan değilsin ya?" "Yo, Omuzlarımı kaldırdım.

konusuyoruz. Aramız normal. Harika bir dostluk yok, ama Connor arkasına iyice yaslandı. "Pekâlâ, *kolmi*," dedi.

normal."

"Eğer hepsi bu kadarsa, yırtarsın." Yüzüme baktı.

Kaşları hâlâ çatıktı. Kafası bir şeyleri araştırıyordu. "De-

"Hepsi bu kadar."

tektiflikten iki yıl önce ayrıldın, öyle mi?" "Evet." "Neden?"

"Ama seni uyarmam gerek," diye devam etti. "Böyle şeyler başımdan daha önce de geçti. Japonlarla. Japonlar sert oynamaya başladı mı, olayları çok tatsızlaştırabilirler. Gerçek anlamda tatsızlaştırırlar."

99

98

"Beni korkutmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır. Yalnızca durumun nasıl olduğunu anlatıyorum."

"Allah belâsını versin Japonların," dedim. "Benim saklayacak bir şeyim yok."

"İyi. Şimdi bence televizyondaki o arkadaşını ara, birazdan geleceğimizi söyle. Bir yere daha uğradıktan sonra.

100

daha çok çıplak

konuda?" diye

meme.

Bana

sordu.

sorarsanız bu üçü

"Hiçbir konuda.

tura yazılıp grubu

Ben kendi işime

kaybetmiş olmalı."

bakarım. Şu anda

Connor başını

görevde değilim."

salladı. "Ben Ted

Biraz sarhoştı.

Cole'u arıyorum."

Connor, "işten ne

"Barda. Gözlüklü

zaman çıktın?"

İ EPEMİZDEN bir 747, iniş ışıklarını sislerin içinde parıl-datarak geçti, sonra yanıp sönen gece kulübü panosunun olanı."

diye sordu.

üzerinden uçtu: "KIZLAR! KIZLAR! HEPSİ ÇIPLAK! KIZ-Ted Çöle bar

"Bu akşam erken

LAR!" Biz kapıdan girerken saat on bir buçuğa yaklaşıyordu.

taburelerinden birine

çıktım."

tünemişti. Anorağı

"Neden o?"

Nakamoto Güvenlik

"Mide derdi.

Palomino'ya strip-tiz kulübü demek iltifat sayılırdı. Eskiden üniformasını

Ülserim var.

bowling kulübü olduğu belli olan, duvarlarına kaktüs ve at saklamaktaydı.

Bazen tutar. O

resimleri boyanmış bir yerdi. İçerisi dış görünümünden daha Yaklaşıp

yanına

yüzden erken

küçük ve dardı. Gümüş parıltılı iki şerit kuşanmış bir kadın, oturduğumuzda

çıkt

yaşının kırka merdiven dayadığına bakmadan, turuncu ışığın yüzümüze boş boş

1

altında dans ediyordu. Onun da canı, pembe masalarda oturan baktı.

m

müşteriler kadar sıkkın gibiydi. Toples kadın garsonlar, duman Barmen yaklaştı.

.

dolu yerde gidip gelmekteydiler. Teypten gelen müzik sesinde Connor, "İki Bud,"

"

belirgin bir tıslama vardı.

dedi,

Kapının hemen içinde duran bir adam, "On iki dolar," dedi.

"Bud yok. Asahi

"

"En az iki içki mecburi." Connor kimliğini gösterdi. Adam o birası olsun mu?"

K

zaman, "Pekâlâ, tamam," dedi.

"Tamam."

a

Connor çevresine bakındı, "Buraya Japonların da geldiğini Connor kimliğini

ç

bilmezdim," dedi. Köşedeki masada lacivert takım elbiseler t

giymiş üç iş adamı gördüm.

yine ortaya çıkardı.

a

Kapıdaki adam, "Hemen hemen hiç gelmezler," diye söze Çöle başını iki yana

?

karıştı. "Aşağı taraftaki Star Strip'i sever onlar. Daha parıltılı, sallayıp başka tarafa

"

çevirdi. Dans eden

"En azından sekizi

101

kadına inatla bak-

çeyrek geçe."

maya koyuldu.

"Kart basıyor

"Ben bir şey

musunuz?"

"Bizde öyle şeyler

bilmiyorum."

yok. Saat

Connor, "Ne

tutmazlar." "Senin

tim."

yerine işi kim

"Yeni geldi. Japon.

Marlboro diyarı, öyle

görmemiş

gibi

devraldı?"

Tanımam.

Ne

değil mi?"

bakıyordu.

Alıp

"Aldılar." "Kim

istiyorsunuz benden

Connor, "Öyle,"

elinde çevirdi, barın

aldı?" "Amirim." "O

hem siz?"

dedi.
üstüne koyup dibiyle
kim?" "Onu
"Birkaç soru
Çöle birasını eline
daireler
çizmeye
tanımam. Japonun
soracağız, o kadar,"
alıp
yudumladı.
koyuldu.
biri. Daha önce
dedi Connor.
Hepimiz sessizdik. Ja-
Barmen sigarayı
hiç görmemiş-
Çöle, "Benim
pon elleriyle barın
getirdi, Japon bara bir
Hem amirin, hem
saklayacak bir
üzerinde
tempo

beş dolarlık fırlattı.

de hiç görmedin,

şeyim yok,"

tutuyordu. "Harika bir

"Üstü kalsın," dedi.

öyle mi?"

deyiverdi.

yer," dedi. "Bir havası

Paketi yırtıp açtı, bir

İleriki

masada

var."

sigara çekti. Bize

oturan üç Japondan

Neden söz ettiğini

gülümsedi.

biri kalkıp bara geldi.

anlayamamıştım.

Connor

onun

Bize yakın yerde

Burası rezalet bir

sigarasını yakmak

durup

barmene

yerdi.

üzere

çakmağını

seslendi. "Ne marka

Japon

çıkardı. Adam aleve

sigaraların var?"

bitişiğimizdeki

doğru

eğilirken

"Marlboro," dedi

tabureye oturdu. Çöle

Connor, "*Doko kaişa*

barmen.

önündeki bira şişesine

ittenno?" dedi.

"Başka?"

ömründe

bira

"Belki

Kools

vardır.

Bakmam

gerek. Ama Marlboro

var, ondan eminim.

Marlboro

ister

misiniz?"

Ted Çöle Japon'a

baktı. Japon barın

kenarında dururken

onu hiç görmemiş

gibiydi. "Kent?" diye

seslendi barmene.

"Kent light var mı?"

"Hayır. Kent yok."

"Peki öyleyse,

Marlboro olsun," dedi

Japon. "Marlboro

iyidir." Dönüp bize

gülümsedi. "Burası

103

102

Adam gözlerini

kaçta oldu bu iş?"

kırpıştırdı.

"Sekizi çeyrek geçe."

"Pardon?"

"Ve onu

"Wakanne no?" dedi

tanımıyordunuz,

Connor. *"Doko*

öyle mi?"

kaişa ittenno?"

"Tanımıyordum."

Adam gülümseyip

"O saate kadar, siz

tabureden indi. "Soro

görev başındayken,

soro ıkanakuteiva.

video kameraları kayıt

Şüsurei şınıası." Elini

yapıyor muydu?"

hafifçe salladı, sonra

"Tabii. Güvenlik

arkadaşlarının yanına

ofisi hep kayıt

döndü.

yapar."

"Deua mata," dedi

"Amiriniz teypleri

Connor.

Sonra

çıkardı mı?"

yerinden kalktı, dolaştı,

•- "Çıkarmak mı?

Japon'un boşalttığı

Sanmıyorum. Teypler

yere oturdu.

hâlâ orada bildiğim

Çöle, "Neydi o

kadarıyla."

öyle?" diye sordu.

Yüzümüze şaşırmış

Connor,

"Ona

gibi bakıyordu.

hangi

şirkette

"Siz teypleri mi

çalıştığını sordum,"

merak

dedi.

"Ama

ediyorsunuz?"

konusmak istemedi.

"Evet," dedi Connor.

Herhalde

"Çünkü

ben

arkadaşlarıyla birlikte

teyplere hiçbir zaman

olmak istedi." Connor

fazla dikkat etmemi-

sözünü

bitirince

şimdir. Benim ilgim

ellerini barın altında

kameralara."

sağa sola kaydırdı.

"Nasıl yani?"

"Temiz," dedi.

Sonra

Cole'a

~"

döndü. "Evet, işimize

"Binayı büyük parti

dönelim, Bay Çöle.

için hazırlıyorlardı. Bir

Amirinizin nöbeti
yığın son dakika
sizden devraldığını
ayrıntısı vardı. Ama
söylüyordunuz. Saat
insan yine de merak
ediyor ... neden onca
"Ne yaptılar
merak ettiğim şey de,
diyorum. Annem
kamerayı binanın her
dedin?" diye
biri neden kameraları
biraz
rahatsız.
yanından çekip o kata
sordum.
alıp partinin bir kat
Kendisini birkaç gün
yerleştirdiler diye.
"O kameralar dün
yukarısına takıyor,
için
Meksika'ya

sabah kırk altıncı

onu anlamıyorum.

götürmemi istedi.

katta değildi," diye

Güvenlik

nedeni

Herhalde hafta sonu

açıkladı

Çöle.

olamaz.

Partinin

gideriz."

"Binanın her yanında

verildiği

katın

"Uzun kalacak

çekimlerini

yukarısında

mısınız?"

yapıyorlardı. Biri

asansörleri

"Bir hafta falan.

gündüz

onların

kilitlersiniz, olur biter.

İznim

birikti.

yerlerini değiştirmiş.

Demek ki amaç

Kullanmak için uygun

Değiştirmesi

kolay,

güvenlik

olsa,

bir

zaman gibi

biliyorsunuz. Çünkü

kameraları partinin

geliyor."

uçlarında telleri yok."

altındaki

katlara

"Kameraların telleri

koyarlardı. Yukarısına

yok mu?"

değil herhalde."

"Yok. Bina içinde

"Ama asansörler

her yanda selüler

kilitlenmemiştir,

transmisyon var. Öyle

öyle mi?"

yapıldı. Zaten o

"Evet. Bu bana da

yüzden ses ve renk

biraz garip geldi."

yok. Selüler yöntemle

Karşı masadaki Ja-

onlar verilemiyor.
ponlara doğru baktı.
Yalnızca görüntüyü
"Benim
birazdan
aktarıyorlar. Ama ka-
gitmem gerek," dedi.
meraları canlarının
Connor, "Eh, çok
istediği
yere
yardımcı oldunuz,
takabiliyorlar. Neyi
Bay Çöle," dedi ona.
görmek isterlerse onu
"Size tekrar soru
görüyorlar.
Bunu
sormak isteyebiliriz."
bilmiyor muydunuz?"
"Size
telefon
"Hayır," dedim.
numaramı yazayım."

"Size kimsenin

Çöle peçetesine bir

söylememiş olmasına

şeyler karaladı.

şaştım. Bu binayla

"Adresinizi de

ilgili en gurur

yazdınız mı?"

duydıkları şeylerden

"Evet, yazdım.

biri bu." Çöle birasın-

Ama aslında birkaç

dan içti. "Benim

günlüğüne kentten gi-

104

105

"Tabii," dedi Connor. "Sizi anlıyorum. Yardımaınıza tekrar teşekkürler." Cole'la el sıkıştı, sonra omzuna şakadan bir yumruk indirir gibi yaptı. "Siz de sağlığınıza dikkat edin."

"Edeceğim."

"İçki içmekten vazgeçin, evinize giderken kaza falan yapmayın." Durakladı. "Ya da bu gece nereye gitmek istiyorsanız, oraya giderken."

Çöle başını evet der gibi salladı. "Sanırım hakkınız var.

Fena fikir değil."

"Haklı olduğumu biliyorum."

Çöle benimle de el sıkıştı. Connor kapıya yönelmeye ni-yetliydi. Çöle, "Neden zahmet ediyorsunuz, anlayamıyorum," dedi.

"Kasetler için mi?"

"Japonlar için. Elinizden ne gelir ki? Onlar her konuda bizden ileri. Kodamanlar da ceplerinde. Artık yenemeyiz onları. Siz ikiniz asla haklarından gelemesiniz. Çoktan aştılar herkesi."

Dışarıya çıktığımızda, yanıp sönen neon ışığın altında durduk. Connor, "Haydi, yürü, zaman geçiyor," dedi.

Arabaya bindik. Connor peçeteyi bana uzattı. Üzerine koca koca harflerle:

K A S E T L E R İ Ç A L D I L A R

diye yazılmıştı. "Gidelim,"

dedi Connor. Motoru

çalıştırdım.

106

L?AAT on bir haberleri bitmişti. Haber odası boşalmış gibiydi. Connorla ikimiz koridordan stüdyoya doğru yürüdük.

Kapının üzerindeki *Action News* yazısı hâlâ yanıyordu.

Sette gecenin haberleri tekrar gösterilmekteydi ama sesi kısılmıştı. Erkek sunucu parmağıyla ekrandaki kadın sunu-cuyu gösterdi. "Ben budala değilim, Bobby, ben hep dikkat ederim böyle şeylere. Son üç gecedir girişi de, çıkışı da o yapıyor." Koltuğuna yaslanıp kollarını kavuşturdu. "Açıklamanı

bekliyorum, Bobby."

Arkadaşım Bob Arthur, on bir haberlerinin iri kıyım yapımcısıydı. Kendi yumruğu kadar iri bir kadehten sek viski yudumlamaktaydı. "Jim, öyle rastladı," dedi.

"Öyle rastlamış! Devenin başı!"

Kadın sunucu nefis bir kızıl saçlıydı. Vücudu akıl durdu-rucuydu. Notlarını düzenleme bahanesiyle oyalanıyor, Bob'la öbür sunucu arasında geçen lâflara kulak kabartıyordu.

"Bak," dedi sunucu. "Anlaşmamda yazılı. Girişlerin yarısı, çıkışların da yarısı. Anlaşma şartı bu."

Yapımcı, "Ama Jim, bu gece ilk haber Paris modasıyla Nakamoto partisiydi," dedi. "Sosyal haber bunlar."

"Dizi cinayetler işleyen herifi baş haber yapmalıydınız."

Bob içini çekti. "Onun yayını ertelendi. Hem zaten halk bıktı dizi cinayet işleyen katillerden."

107

Kulaklarına inanamamış gibiydi. "Halk dizi cinayetlerden bıktı, öyle mi? Bunu de nereden çıkarıyorsun?"

Erkek sunucu, "Gazeteciyim ben," diyordu. "Mesleğim

"Fokus grubunun araştırmasında kendin de okuyabilirsin, neyse onu yapmak isterim."

Jim. Dizi cinayet işleyen katiller çok gösterildi. Şimdi iz-

"Doğru, Jim. Yarın yine konuşuruz. İyi geceler."

leyiciler ekonomi konusunda kaygılı. Artık dizi cinayet istemiyorlar."

"Demek ki halk ekonomiye kaygılanıyor diye ilk haber olarak Nakamoto'yla Paris modasını koyuyoruz, öyle mi?"

Koridorda bize yolu göstermek için önümüzden yürürken

"Öyle, Jim," dedi Bob Arthur. "Zor günlerde insanlar parlak Bob Arthur, "Salak bok," diye söylendi. "Teddy Roose-partilerle oyalanır. Halkın görmek istediği bu. Moda ve velt'miş. Tanrım! Artist bunlar. Her artist gibi, repliklerini hayal."

sayıyorlar." İçini çekti, elindeki viskiden bir yudum daha aldı.

Sunucu suratını asmıştı. "Ben gazeteciyim," dedi. "Ben

"Şimdi bir daha anlatın bana, neyi görmek istiyorsunuz?"

burada ciddi haberler vermek için bulunuyorum, moda ha-

"Nakamoto açılışının kasetini."

berleri değil."

"Yani yayın kasetlerini mi? Bu gece yayınladığımızı mı?"

"Tamam, Jim," dedi yapımcı. "Girişi o yüzden Liz yaptı

"Hayır, biz orijinal çekim kasetlerini istiyoruz. Kameradan bu akşam. Senin görüntünü ciddi haberlere saklamak istiyο çıktığı gibi."

ruz."

"Çekim kasetleri. Tanrım, umarım hâlâ silmemişlerdir.

"Teddy Roosevelt bu ülkeyi büyük ekonomik krizden Çoktan silmiş olabilirler."

kurtardığında herhalde bu işi modayla ve hayallerle yapmadı."

"Silme mi?"

"Franklin Roosevelt."

"Tabii. Biz burada günde kırk kaset film çekeriz. Çoğu

"Hangisiyse. Ne dediğimi anlıyorsun. İnsanlar kaygılıysa, hemen silinir. Eskiden çekim kasetlerini bir hafta saklardık ekonomi verelim o zaman. Ödemeler dengesini, neyi merak ama şimdi maliyeti düşürmeye çalışıyoruz, biliyorsunuz."

ediyorlarsa onu verelim."

Haber odasının bir yanındaki duvar boydan boya raf do-

"Tamam, Jim. Ama bu on bir haberleri. Yerel haber. İn-luydu. Bu raflara göz alabildiğince Betamax kasetleri sıra-sanlar bu saatte televizyonu açınca ..."

lanmıştı. Bob parmağını kutuların üstünden kaydırdı. "Na-

"İşte Amerika'nın sorunu bu zaten!" diye patladı sunucu.

kamoto ... Nakamoto ... Yok, göremiyorum." Bir kadın ya-

İşaret parmağıyla sanki hançerler batırıyordu. "İnsanlar gerçek nımızdan geçti. "Cindy, Rick hâlâ buralarda mı?"

haber dinlemek istemiyor."

"Hayır, evine gitti. Bir şey mi lâzım?"

"Haklısın, Jim. Çok haklısın." Bob kolunu sunucunun om-

"Nakamoto çekim kasetleri. Rafta yok."

zuna attı."Biraz dinlen, e mi? Yarın konuşuruz."

"Don'un odasına bak. O kesti."

Bu söz sanki bir işaretti. Sunucu kadın, notlarıyla oyna-

"Peki." Bob bizi haber odasından çıkarıp montaj tarafına maktan vazgeçti, onları toplayıp stüdyodan çıktı.

götürdü. Bir kapı açtı, küçük, dağınık bir odaya girdik. İki monitör, birkaç video, bir de montaj konsolu gördük. Kaset kutuları her yana saçılmıştı. Bob onların arasında arandı.

108

"Çocuklar, şansınız varmış. İşte kamera orijinalleri. Çok da 109

uzun. Jenny'yi bulayım da size göstereyim. Bu işin ustasıdır.

"Neden öyle diyorsunuz?"

Herkesi tanır." Başını kapıdan dışarı uzattı. "Jenny? Jenny?"

"Eh, alt tarafı bir binanın açılışı. Sıradan şirket kutlaması.

Hem tâ batı kıyısında. Şu aralar Nakamoto da şaibeli şirket.

Barbra Streisand geçiyor. Yanındaki adamı tanımıyorum."

"Nakamoto şaibeli mi? Neden?"

Birkaç dakika sonra Jenny Gonzales, "Pekâlâ, bakalım o

"Micro-Con satışından ötürü."

halde," dedi. Kırk yaşlarında, gözlüklü, tıknaz bir kadındı.

Dayanamadım. "Micro-Con nedir?" diye sordum.

Editör notlarına baktı, kaşlarını çatı. "Kaç kere söylesem yararı

"Micro-Con, bilgisayar teçhizatı yapan bir Amerikan fir-yok, hiçbir şeyi yerine koymaz bunlar ... Neyse, buldum.

ması. Akai Ceramics adlı bir Japon firması onu satın almaya İşte. Dört kaset varmış. İki konuklan limuzinleriyle çalışıyor. Kongre satışa karşı çıktı, çünkü Amerikan teknolo-gelirken gösteriyor, ikisi içerde, partide. Siz ne görmek isti-jisini Japonya'ya kaptırıyor diyorlar."

yorsunuz?"

"Bunun Nakamoto'yla ilgisi ne?" diye sordum.

Connor, "Gelişlerinden başlayalım," dedi. Sonra saatine

"Akai, Nakamoto şirketler grubundan." İlk kaset bitmişti.

göz attı. "Hızlı sardırabilir miyiz? Acelemiz var."

Yuvasından fırladı. "Burada istediğiniz bir şey yok mu?"

"Hangi hızda isterseniz. Ben alışkınım. Önce en hızlıda

"Yok. Devam edelim."

deneyelim."

"Peki." İkinci kaseti taktı. "Ne olursa olsun, bu kadar çok Bir düğmeye bastı. Limuzinlerin gelişini hızlandırılmış

senatörle kongre üyesinin bu gece burada gözükmeyi göze tempoda izlemeye başladık. Kapılar fırlatılır gibi açılıyor, in-alması beni şaşırtıyor. İşte başlıyoruz. Yeni gelenler var. Ro-sanlar dışarıya sıcıyor, zıp zıp binaya yürüyorlardı.

ger Hillerman, Pasifik işleri müsteşarı. Yanındaki de yar-

"Belli birini mi arıyorsunuz? Çünkü burada ünlülerin dımcısı. Keniçi Haiko, Japonya'nın Los Angeles konsolosu.

hangi metrajda görüldüğünü işaretlemişler."

Richard Meier, mimar. Getty'nin şirketinde çalışır. Kadını ta-

"Bizim aradığımız ünlü değil," dedim.

nımıyorum. Şurada bir Japon ..."

"Yazık. Bizimkiler herhalde yalnız onları çekmiştir." Biz Connor, "Hisashi Konawa," dedi. "Honda ABD'nin başkan filme bakarken Jenny, "İşte Senatör Kennedy," dedi. "Biraz yardımcısı."

zayıflamış, değil mi? Hop, gitti. Senatör Morton. Çok formda

"Ha, o demek," diye tepki gösterdi Jenny. "Üç yıldır bu görünüyor. Şaşırmadım. Bu da o sinsî yardımcısı. Dişlerimi ülkede o. Herhalde yakında vatanına döner. Şu Edna Morris.

ürperten tip. Senatör Rovve ... karısı yanında değil yine. İşte GATT görüşmelerinde ABD delegasyonunun başkanı.

Tom Hanks. Bu Japonu tanımıyorum."

Biliyorsunuzdur, Tarife ve Ticaret Genel Anlaşması. Buraya Connor, "Arata Masagavva," dedi. "Mitsui'nin başkan yar-gelmesine çok şaşıtm, çünkü ortada cıpaçık bir çıkar çatışması

dımcısı."

var. Ama gelmiş işte. Rahat rahat gülümseyip duruyor.

"İşte Senatör Chalmers. Saç ektirmişti. İyi duruyor. Kongre Chuck Norris. Eddie Sakamura. Mahallenin çapkını diyebi-

üyesi Levine. Kongre üyesi Daniels. Bu sefer ayık nasılsa.

lirsiniz ona. Yanındaki kızı tanımıyorum. Tom Cruise, Biliyor musunuz, Nakamoto'nun bunca Washington simasını

Avustralyalı karısıyla. Ve Madonna tabii."

getirebilmesine şaştım."

Hızlandırılmış tempoda, Madonna arabasından inip dö-110

nerken flaşlar deli gibi parlıyordu. "Yavaşlatayım mı? Bu il-Jenny başını iki yana salladı. "Bakın, böyle şöhret yap-ginizi çekiyor mu?"

mak kolay değildir. Bu kızlar habire karşısına çıkar insanın.

"Bu gece çekmiyor," dedi Connor.

Bir yenisi çıktı mı, altı ay kadar ona her yerde rastlarsınız, Jenny, "Zaten herhalde ona ait çok çekim vardır daha,"

sonra yok olurlar. Nereye giderler, Tanrı bilir. Bunların çete-diye karşılık verdi. Sonra "en hızlı" düğmesine bastı, görüntü

lesini kimse tutmaz."

grileşti. Jenny tekrar eski tempoya döndüğünde Madonna

"Ya yanındaki adam?"

asansöre doğru ilerliyordu. İspanyol asıllı, bıyıklı bir gencin

"Richard Levitt. Plastik cerrah. Büyük yıldızları ameliyat koluna girmişti. Kamera bir kere daha sokağa dönerken gö-eder."

rüntü biraz bulanıklaştı, sonra yine netleşti.

"Burada ne işi var?"

"Şu Daniel Okimoto. Japon sanayi politikası uzmanı. Şu da Jenny omuz silkti. "Çok yerde görülür. Bu adamların çoğu Arnold, yanında Maria. Arkalarından gelen Steve Martin. Mü-gibi, gerektiği zaman yıldızlara kaval-yelik eder. Hastaları

zenin tasarımını yapan mimar Arato Isozaki'yle beraber ..."

boşanmaya falan kalktığında gerekir böyle şeyler. Müşterile-

"Dur," dedi Connor.

riyle çıkmadığı zamanlar, bu kız gibi mankenleri davet eder.

Jenny konsolun düğmesine bastı, resim dondu. Jenny şa-Birbirlerine yaklaşıyorlar, orası kesin."

şırmış gibiydi. "Isozaki'yi mi arıyordunuz?"

Monitorda Cheryl'le kavalyesi kesik adımlarla bize yak-

"Hayır. Biraz geriye lütfen."

laştılar. Her kare yaklaşık otuz saniyede geçiyordu. Ağır Bant geriye sarıldı, Steve Martin'in gerisine, daha önce adım geldiler üstümüze. Hiç birbirlerine bakmadıklarını far-gelen limuzinlere dönerken görüntü titredi. Ama tam o dönüş

kettim. Kız çok gergindi, sanki bir şeyler bekliyor gibiydi.

sırasında, kamera limuzinlerinden az önce, inmiş olan bir Jenny Gonzales, "Demek bunlar," dedi. "Plastik cerrahla grup insanı da görmüştü. Halı serilmiş kaldırımında yürü-manken. Bu ikisinin ne özelliği olduğunu sorabilir miyim?

yorlardı.

Çünkü böyle bir gecede bu tipler ... önemsizdir."

"İşte," dedi Connor.

Connor, "Kadın bu gece öldürüldü," dedi.

Resim dondu. Biraz bulanıktı. Siyah kokteyl elbisesi giy-

"Ya, demek bu kızdı, öyle mi? İlginç."

miş, uzun boylu bir sarışını, koyu renk takım elbiseli, yakı-

"Cinayeti duymuş muydunuz?" dedim.

şıklı bir adamın yanında gördüm.

"Tabi ."

"Hımm," dedi Jenny. "Adama mı bakıyorsunuz, kadına mı?"

"Haberlerde mi vardı?"

"Kadına."

"Hayır. On bir haberlerine yetişmedi. Yarın da vermezler

"Bir düşüneyim." Jenny kaşlarını çatmıştı. "Onu partilerde artık. Vereceklerini sanmam. İlgi çekmez çünkü."

yaklaşık dokuz aydır görüyorum. Hep VWashington'lu Yan gözle Connor'a bakarak, "Neden çekmez?" diye sor-tiplerle. Bu yılın Kelly Emborg'i sanki. Sportmen manken tipi.

dum.

Ama zarif. Tatiana havasında. Adı ... Austin. Cindy Austin

"Ne bağlamda oldu ki?"

miydi, Carrie Austin miydi ... Cheryl Austin. Tamam."

"Anlayamadım."

"Hakkında daha başka bir şey biliyor musunuz?" diye

"Nakamoto devreye girecek, bizim açılış partisinde olduğu sordum.

için haber oldu, diyecek. Bu konuda yayın yapmanın 112

Yükselen Güneş—F 8

113

"Lütfen," dedi Connor. Gözleri ekrandaydı.

kendilerine çamur atmak anlamına geldiğini iddia edecek.

Kamera odanın çevresini yavaşça taradı. Cheryl Austin Bir bakıma da haklılar. Bu kız otoyolda öldürülse, haberlere uzun süre göründü. Eddie Sakamura'yla gülüşüyorlardı.

girmezdi. Dükkân soygununda öldürülse, yine girmezdi.

Kız başını arkaya atıyor, elini onun koluna dayıyordu.

Öyle olaylardan her gece iki üç tanesi buraya gelir, ama ya-Onunla olmaktan mutluydu. Eddie ona maskaralıklar yap-yınlanmaz. Partide öldürülmüş olmasına gelince ... kime ne?

maktaydı. Yüzünde mimikler birbirini kovalıyordu. Onu Yine de haber olmaya lâıyk değil. Genç ve güzel, orası

güldürmekten hoşlanıyor gibiydi. Ama Cheryl'in gözleri doğru, ama bir özelliği yok. Dizi filmde falan

oyunmuş da arasına salonun dört yanını» dolaşmaktaydı. Bir şeyler olmasını

değil."

bekliyormuş gibi .. ya da birinin gelmesini ...

Connor saatine baktı. "Öteki kasetlere bakalım mı?" "Partide Bir ara Sakamura onun tüm dikkatini kendisine vermediğini çekilenlere mi? Tabii. Yine bu kızı mı arayacağız?" "Evet."

farketti. Kolundan yakalayıp sert bir hareketle kendine doğru

"Tamam, başlıyor." Jenny üçüncü kaseti taktı. Kırk beşinci çekti. Cheryl yüzünü ondan kaçırdı. Eddie daha da yaklaşıp kattaki partiden çeşitli sahneler görmeye başladık. Orkestra, öfkeyle bir şeyler söyledi. O sırada kel bir adam adımını

sarkan dekorasyonların altında dans eden insanlar. Kalabalıkta atıp kameranın önünü kapattı. Işıklar yüzünde oynaşıyor, yüz kızı görmeye çalışıyorduk. Jenny konuştu. "Japonya'da olsak, çizgilerini silip bembeyaz ediyor, kafası Ed-die'yle kızın bunu gözle yapmak zorunda kalmazdık. Japonların çok ileri görüntüsünü tıkıyordu. Derken kamera döndü, sahneyi teknikli video tanıma yazılımları var artık. Programda bir kaybettik.

görüntüyü belirtiyorsunuz, örneğin yüzünü gösteriyorsunuz,

"Allah kahretsın."

ondan sonra tüm filmi tarayıp o insanı arıyor, buluyor. Nerede

"Bir daha göstereyim mi?" Jenny teypi geriye aldı, bir kere görünürse yakalıyor. Üç boyutlu bir cismi bir tek açıdan daha seyrettik.

gördükten sonra, başka açılardan gördüğünde yine tanıyor.

Ben, "Eddie belli ki ondan memnun değil," dedim.

Çok kurnaz bir program. Ama yavaş."

"Öyle gibi."

"Sizin stüdyoda bulunmamasına şaşıtm." "Yo, burada Connor kaşlarını çattı. "Gördüğümüz şeyi değerlendir-satılmıyor. En ileri Japon video cihazları bu ülkede bulunmaz.

mek çok zor. Bunun sesi de var mı?"

Bizi özellikle üç dört yıl geride tutarlar. O da onların imtiyazı.

Jenny, "Tabii ama herhalde kuru gürültüdür," dedi. Birkaç

Teknoloji onların. Ne isterlerse yaparlar. Ama böyle bir düğmeye bastı, filmi tekrar geriye aldı. Kokteyl parti durumunda ne kadar çok işe yarardı."

uğultusunu duymaya başladık. Arada sırada kulağımıza tek Parti görüntüleri akıp geçiyordu. Telaşlı bir keşmekeş. Jenny tuk bir cümle parçası geliyordu, o kadar.

birdenbire görüntüyü dondurdu. "İşte. Sol arka taraf. Sizin Bir ara Cheryl Austin, Eddie Sakamura'ya baktı, "Anlamı-Austin, Eddie Sakamura'yla konuşuyor. Eddie'nin onu tanınması

yorum ... Cumartesi toplantısıyla ilgili ..." gibi bir şeyler doğal. Tüm mankenleri tanır o. Burayı normal hızla mı

söyledi.

geçelim?"

Kamera dönerkenki son birkaç saniye içinde, Eddie onu kendine doğru çekerken de, "... bayağı değil..." sözleri du-114

yuldu.

115

Ben, "Bayağı mı dedi?" diye sordum. Connor, "Öyle bir şey,"

büyümüş, eri iyi okullara, üniversitelere gitmişti. Bu tiplerin dedi. Jenny, "Bir daha göstereyim mi?" diye sordu. Connor, hepsinde olan duygu onda da vardı.Kendi kafasındaki fikir

"Hayır, başka bir şey öğrenemeyiz buradan," diye söylendi.

neyse, o herhalde doğru olmalıydı ona göre. İnsanın hayatta

"İlerleyelim." "Peki."

içinin rahat etmesine yeterli bir duygu. Hiçbir şeyi gerçek-Görüntüler hızlandı, parti halkı telaşa kapılmış gibi gö-lerle karşılaştırmaya ihtiyacı yoktu.

züktü. Gülüyor, kadehlerini kaldırıp çabucak içiyorlardı. Bir Gençti tabii, nedeni biraz da oydu. Dünyayı el yordamıyla ara, "Durun," dedim.

yoklayıp tanımaya çalışıyordu. Çok hevesliydi. İnançlarını

Normal hıza döndük. İpekli Armani takım giymiş sarışın bir anlatırken heyecana kapılırdı. Ama tabii inançları hep değişir kadın, az önce gördüğümüz kel adamla el sıkışıyordu. Jenny dururdu. En son kiminle konuştuğuna göre değişirdi bana bakıp, "Ne oldu?" diye sordu. Connor, "Karısı o," diye inançları. Kolayca etki altında kalırdı. Fikirlerini öyle çabuk açıkladı.

değiştirirdi ki, bazı kadınların şapka değiştirmesi gibi bir Kadın kel adamı dudağından öpmek üzere eğildi, sonra şeydi. En son modayı her zaman bilirdi. Bütün bunlar bana geri çekildi, adamın kıyafetine dair bir yorumda bulundu.

bir süre gençlik ve çekicilik etkisi yapmıştıama sonra canımı

Jenny, "Savcılıkta avukat," dedi. "Lauren Davis. Bir iki sıkmaya başlamıştı.

büyük davada yardımcı görev aldı. Sunset katili, Kellerman Kişiliğinin bir çekirdeği olmadığı, içi boş olduğu için. En silahlı soygunu. Çok ihtiraslıdır. Hem zeki, hem de nüfuzlu son programı yayınlayan bir televizyon gibiydi aslında. Hangi tanıdıkları var. Savcılıkta kalırsa geleceği parlak diyorlar.

program rastlarsa. Hiç sorgulamazdı.

Doğru olmalı, çünlü VVyland onu hiç televizyona çıkarmıyor.

Sonunda Lauren'in en büyük yeteneği uyum sağlamak Ekranda güzel dururdu, o belli. Ama savcı onu kameralardan olarak belirdi. Televizyonu, gazeteyi, patronunu ... karşısında da, mikrofonlardan da uzak tutuyor. Kel adamın adı John yetkili olarak gördüğü herşeyi seyretmekte uzmandı.

McKenna. San Fransisco'daki Regis McKenna'dan. En büyük Rüzgârın nereden estiğini hemen sezerdi. Sezince de, nerede teknoloji şirketlerinin reklamlarını yapan firma." "İlerleyebilir durması gerekiyorsa oraya geçerdi. Hayatta ilerlemesine şa-miyiz?" dedim.

şırmıyordum. Değerleri de, giysileri de her zaman iyi seçil-Jenny düğmelere bastı. "Gerçekten karınız mı, yoksa ar-mışti, şıktı, modaya uygundu ...

kadaşınız şaka mı ediyor?"

"... size teğmenim, ama geç oluyor ... Teğmenim?"

Gözlerimi kırıştırdım. Jenny bana bir şey söylüyordu.

"Yo, gerçekten karım. Yani eskiden karımdı."

Parmağıyla ekranı göstermekteydi. Cheryl Austin'i siyah el-

"Şimdi boşandınız mı?" "Evet."

bisesiyle, iki orta yaşlı adamın arasında gördüm.

Jenny bana baktı, bir şey söyleyecek oldu, vazgeçti, gözlerim Connor'a baktım ama o başını çevirmiş, telefonda konu-tekrar ekrana çevirdi. Parti son hızla devam ediyordu.

şuyordu.

Lauren'i düşünmeye daldım. Onu tanıdığım da gerçi

"Teğmenim? Bu sizi ilgilendiriyor mu?"

zeki ve ihtiraslıydı ama çoğu şeyi pek anlamazdı. İmtiyazlı

"Evet. Tabii. Kim bunlar?"

"Senatör John Morton'la Senatör Stephen Rowe. İkisi de 117

116

Senato Finans Komisyonunda. MicroCon satışıyla ilgili so-Connor telefonu kapadı, "Boş ver teypi," deyip ayağa ruşturma açan komisyon yanı."

kalktı. "Gitmemiz gerek, *kohai*."

Cheryl ekranda güldü, başını salladı. Çok güzeldi. Masu-

"Neden?"

miyetle cinselliğin ilginç bir karışımını simgeliyordu. Yüzü

"Telefon şirketiyle konuşuyordum. Nakamoto binasının bazen çok bilgili, hemen hemen sert bir ifadeye bürünüyor-du lobisindeki telefonda saat sekizle on arasında oradan kim-aslında. Bu adamların ikisini de tanır gibiydi. İkisine de fazla lerin aranmış olduğu konusunda."

yaklaşmıyor, el sıkışma dışında onlara hiç dokunmuyordu.

"Eee?"

Onlar da kameranın farkındaymış gibiydiler. Biraz resmî

"O iki saat içinde oradan hiç telefon açılmamış."

olmakla birlikte dostça sohbeti sürdürdüler.

Connor'in ne düşündüğünü biliyordum. Birinin güvenlik Jenny, "Ülkemiz mahvoluyor, oysa Perşembe gecesi bizim odasından çıkıp oradan parayla telefon ettiğini kurmuştu ABD senatörleri mankenlerle çene çalıyorlar," dedi. "Başımızın kafasında. Ya Çöle ya da Japonlardan biri. Şimdi hayalindeki bu kadar dertte olmasına şaşmamalı. Üstelik bunlar çok ipucu yok olmuştu. "Çok yazık," dedim.

önemli adamlar. Morton için gelecek seçimlerde başkan adayı

"Yazık mı?" Connor şaşırmıştı. "Tersine, çok yararlı. İhti-olur deniyor."

malleri çok azaltıyor. Bayan Gonzales, konukları partiden

"Onlar hakkında kişisel düzeyde ne biliyorsunuz?" diye ayrılırken gösteren bir teypiniz var mı?"

"Ayrılırken mi? Yok. Konuklar bir kere gelince, tüm ka-sordum.

mera ekipleri yukarıya, partiye çıkmıştır. Sonra da haber

"İkisi de evli. Ama ... Rowe yarı ayrılmış gibi. Karısı Vir-programına yetişsin diye teypleri buraya getirmişlerdir. Parti ginia'da, evinde oturur, adam dolaşır. Fazla içmeye eğilimli."

devam ederken."

Ekranda Rowe'a baktım. Akşam asansöre binen adamdı. O

"Güzel. O zaman burada işimiz bitti demektir. Yardımaınıza zaman da sarhoştı. Yere yıkılmak üzereydi. Ama şimdi teşekkürler. Bilgi düzeyiniz şaşılacak gibi. *Kohai*, gidelim."

sarhoş görünmüyordu.

"Ya Morton?"

"Söylentilere göre o süttten çıkma ak kaşık. Eski sporcu-lardan. Sağlıklı yaşam meraklısı. Sağlıklı besinler yer. Aile erkeği. Morton'un esas alanı bilim ve teknoloji. Çevre sorunları. Amerika'nın rekabet edebilirlik düzeyi. Amerikan de-

ğerleri. Bu tür şeyler. Ama o kadar da temiz olamaz. Genç

bir kız arkadaşı varmış diye duydum."

"Sahi mi?"

Jenny omuz silkti. "Söylentilere göre, çevresindekiler ilişkiyi koparmaya çalışıyorlarmış. Ama neyin doğru, neyin uydurma olduğu belli olur mu?"

Teyp bitti, kaset yuvasından fırladı, Jenny bir yenisini taktı. "Bu sonuncu," dedi.

1)9

118

1İNE yola koyulduk. Bu sefer Beverly Hills'e gidiyorduk.

de çalışıyordun Ve bir başka *keiretsu'nun* şirketleriyle de re-Saat gecenin birini geçmişti. Yorgundum. "Lobideki paralı

kabet ediyordur.

telefon neden o kadar önemli?" diye sordum.

"Yani sen Nakamoto şirketinin ne işler yaptığını düşün-Connor, "Çünkü," diye anlatmaya başladı. "Bu olayla ilgili meye kalktığın zaman, aslında Nakamoto *keiretsu* 'sunun Ja-tüm ihtimaller, birinin o telefonda polisi arayıp aramadığı

ponya'da neler yaptığını düşünmek zorundasın. Tabii başka etrafında dönüyor. Şimdi ortaya çıkan soru şu: Hangi Japon *keiretsu*'lardan hangi şirketlerin buna karşı çıktığını da dü-

şirketi Nakamoto'yla kapışmış durumda!"

şünmek zorundasın. Çünkü bu cinayet, Nakamoto'yu utan-

"Hangi Japon şirketi mi?"

dıran, küçük düşüren bir şey. Hattâ Nakamoto'ya karşı bir

"Evet. Belli ki başka bir *keiretsu*'ya ait bir şirket."

saldırı olarak bile düşünülebilir."

"*Keiretsu* mu?"

"Saldırı mı?"

"Japonya'nın iş dünyasındaki yapısı, *keiretsu* dedikleri büyük

"Bir düşün. Nakamoto büyük bir gece planlıyor. Yeni biteşkilâtlardan oluşur. Japonya'da bunların belli başlıları altı

naları için yıldızlarla süslenmiş bir açılış gecesi. Kusursuz tanedir ve hepsi de birer devdir. Örneğin Mitsubishi *keiretsu* geçsin istiyorlar. Her nedense, partiye gelen konuklardan biri

'sunun birlikte çalışan ya da aralarında finansman ilişkileri, boğularak öldürülüyor. Bütün mesele ... kim haber verdi girift anlaşmalar bulunan yedi yüz ayrı şirketi vardır.

olayı?"

Amerika'da öyle büyük yapılanmalar yoktur, çünkü bunlar

"Cinayeti polise mi kim bildirdi?"

antitröst yasalarına aykırı olur. Oysa Japonya'da usul böyledir.

"Evet. Çünkü ne de olsa, Nakamoto o partide çevreyi tü-Biz şirketleri tek başlarıymış gibi düşünürüz. Japonların müyle kontrol altına tutuyor. Bina onların binası. İsterlerse düzenini anlayabilmek için, IBM, Citibank, Ford ve Ex-xon'u on bire kadar beklerlerdi, parti bitip konuklar gittikten sonra birarada düşünmen gerek. Aralarında gizli anlaşmalarla, haber verirlerdi cinayeti. Ben de işin prestijini düşünüyor olsam finansman ve araştırma-geliştirme faaliyetlerini paylaşarak aynı

şeyi yapardım. Çünkü başka türlüse Nakamo-to'nun yaşayan bir grup gibi. Yani Japon şirketi asla tek başına şirket imajı açısından potansiyel tehlikeler taşır."

değildir ... mutlaka yüzlerce başka şirketle ortaklık halin-

"Doğru."

"Oysa polise bildirme işi gecikmemiş," diye devam etti Connor. "Tam tersine, birisi sekizi otuz iki geçse, parti daha hızlanamadan telefon etmiş. Böylelikle bütün akşamı tehlikeye atmış. Şimdi mesele, kim o telefonu eden!"

"Sen İşigura'ya, telefon edeni bul dedin. Henüz yapmadı."

"Doğru. Çünkü bulamaz."

"Kimin haber verdiğini bilmiyor mu?"

"Sence arayan Nakamoto şirketinden biri değil mi?"

"Bilmiyor."

"Değil."

120

121

"Nakamoto'ya düşman olan biri mi aradı?"

"Besbelli biliyor."

"Hemen hemen kesin, diyebilirim."

"Sekizi çeyrek geçse çıktığını söyledi ama."

"O halde cinayeti kimin bildirdiğini nasıl öğreneceğiz?"

"Yalan söyledi."

Connor güldü. "Lobideki telefonu o yüzden kontrol ettir-

"Bundan eminsen, o zaman biz neden ..."

dim. O sorunun cevabı için önemli."

"Asla söylemez bize," dedi Connor. "Phillips'in de söyle-

"Neden önemli?"

meyeceği gibi. Cole'u o yüzden tutuklayıp sorgulamadım.

"Diyelim ki sen rakip şirket adına çalışıyorsun ve Naka-Zaman kaybı olurdu, oysa zaman çok önemli. Benim sorum moto'nun içinde neler döndüğünü merak ediyorsun. Öğre-

şu: *başka kimseye söyledi mi, söylemedi mi?"*

nemiyorsun, çünkü Japon şirketlerinde yöneticiler ölene kadar Sözü nereye getirmeye çalıştığını anlamaya başlıyordum.

çalışır. Kendilerini bir ailenin parçası sayarlar. Kendi ailelerine

"Yani odasından çıkıp lobideki telefona giderek birine cinayeti de asla ihanet etmezler. Böyle olunca, Nakamoto şirketi de bildirdi, öyle mi?"

dünyanın geri kalanının karşısına, su geçirmez bir maske

"Öyle. Çünkü kendi odasındaki telefonda arayamaz. Paralı

olarak çıkıyor. O zaman her küçük ayrıntı anlam kazanıyor.

telefonda, Nakamoto'nun bir düşmanını arar. Rakip Japonya'dan bu kente hangi yöneticiler gelmiş, kim kiminle şirketten birini. Ya da daha başka birini."

buluşmuş falan filan. Bu konularda bilgi almak istiyorsan,

"Ama o telefonda kimsenin aramadığını biliyoruz."

bütün gün televizyon monitörlerinin karşısında oturup duran

"Doğru," dedi Connor.

bir Amerikalı güvenlik görevlisiyle dostluk kurmayı

"O zaman yürüttüğün bu mantık çöküyor."

seçebilirsin. Özellikle de o görevli, Japonların siyahlara

"Hiç de çökmüyor. Açıklığa kavuşuyor. Çöle kimseye haber yönelttikleri küçümsemelere ve aşağılamalara maruz kal-vermediyse, o zaman cinayeti kim bildirdi? Bir tek kişi mişsa."

olabilir, o da katilin kendisi."

"Devam et," dedim.

Ürperdiğimi hissettim.

"Japonlar rakip firmaların güvenlik görevlilerine sık sık

"Nakamoto'yu küçük düşürmek için mi aradı?"

rüşvet verirler. Onurlu insanlardır Japonlar aslında. Ama

"Herhalde," dedi Connor.

gelenekleri bu tür davranışa izin vermektedir. Aşkta ve sa-

"O halde nereden aradı?"

vaşta her şey yapılabilir, derler. Ve ticaret de Japonlar için bir savaştır. Rüşvet kötü bir şey sayılmaz ... eğer usulüyle

"Orası henüz belli değil. Herhalde binanın içinde bir yer-becerirsen."

den. Zaten henüz düşünmeye vakit bulamadığımız bir iki

"Peki?"

tedirgin edici ayrıntı daha var."

"Şimdi ... cinayetten sonraki birkaç saniye içinde, kızın

"Örneğin?"

öldüğünü bilen en az iki kişi olduğunu varsayabiliriz Biri Arabanın telefonu çaldı. Connor cevap verdi, sonra ku-katilin kendisi, öteki de güvenlik görevlisi. Ted Çöle. O da laklığı uzattı. "Sana," dedi.

ekrandan seyrediyordu."

"Dur bir dakika. Ted Çöle mu ekranı seyrediyordu? Katilin kim olduğunu biliyor mu o?"

"Hayır, hayır," diyordu Bayan Ascenio. "Bebek iyi. Daha 122

123

birkaç dakika önce baktım ona. İyi o, Teğmenim. Ama Bayan Davis aradı, onu size haber vermek istedim."

dar. Bu hafta sonu bebeği alıp alamayacağını bilemiyor. Niye

"Ne zaman?"

sordun?"

"Sanırım on dakika önce."

Connor omuz silkti. "Sordum işte."

"Numara bıraktı mı?"

Bu işin bu kadar basit olduğunu sanmıyordum. "Daha

"Hayır. Kendisini bu gece bulamazmıssınız. Ama beklen-

önce, bu dava çirkinleşebilir dediğinde ne demek istemiş-medik bir şey olduğunu söyledi. Kent dışına gitmek zorun-tin?"

daymış. Bu haftasonu bebeği alamayabilirmiş."

"Belki de çirkinleşmez," dedi Connor. "En büyük şansı-

İçimi çektim. "Pekâlâ."

mız, olayı şu birkaç saatte çözmek olur. Ve sanıyorum başa-

"Sizi yarın arayıp kesin bilgi vereceğini söyledi."

rabiliriz. İşte, restoran ilerde, solda."

"Peki."

Neon yazıyı gördüm: Bora Bora.

Sasırmamıştım. Tipik Lauren işte. İnsan Lauren'i ilgilen-

"Sakamura'nın restoranı burası mı?"

diren bir konuda asla plan yapamazdı, çünkü Lauren hep

"Evet. Aslında o yalnızca ortaklardan biri. Arabayı oto-değişirdi. Herhalde en yeni değişiklik de, kendine yeni bir park görevlisine verme. Kapı önündeki yasak yere park et.

erkek arkadaş bulmasıydı. Belki onunla tatile gidiyordu. Kesin Acele uzaklaşmak zorunda kalabiliriz."

plan belki yarın belli olacaktı.

Başlangıçta bütün bu belirsizliklerin Michelle'i kötü etki-leyeceğinden korkmuştum. Çocuğu çekingen ve güvensiz yapar diye düşünüyordum. Ama çocuklar çok pratik yara-Bora Bora bu haftanın gözde Los Angeles lokantasıydı.

tıklar oluyorlar. Michelle annesinin huyuna sanki anlayış

Dekoru Pasifik adalarından gelme maske ve kalkanlardan gösteriyordu. Hiç bozulmuyordu. Bozulan

ben oluyordum.

oluşmuştu. Yemyeşil tahta çubuklar barın kenarlarından dış

Bayan Ascenio, "Eve dönüyor musunuz, Teğmenim?" diye gibi uzanıyordu. Açık mutfağın tepesinde bir Prince video, sordu.

beş metrelik koskoca ekranında soluk bir film göstermekteydi.

"Hayır. Sanırım sabaha kadar dönemem. Sen kalabilir mi-Yemek listesinde Pasifik yemekleri vardı. Müzik kulak sin?"

tırmalayıcıydı. Müşterilerse sinemada üne kavuşma hevesli-

"Evet, ama sabah dokuzda buradan çıkmak zorundayım.

leriydi. Herkes siyahlar giymişti.

Kanepe yatağı çekeyim mi?"

Connor gülümsedi. "Trader Vic'de, bomba patladıktan Salonda yatak olabilen bir kanepe vardı. Geceleri kaldı-sonraki manzara gibi, değil mi?" dedi. "Bakıp durma öyle.

ğında orada yatardı. "Evet, tabii."

Akşamları çıkmaya izin vermiyor mu yoksa ailen?"

"Peki. İyi geceler, Teğmenim."

—

"Vormiyor," dedim. Connor melez hostesle konuşmak

"İyi geceler, Bayan Ascencio."

üzere döndü. Bara baktığımda, dudaktan öpüşen iki kadın Connor, "Bir terslik mi var?" diye sordu. Sesindeki gerilimi gördüm. Daha ilerde, deri ceketli bir Japon'un kolunu sarışın duymak beni şaşırttı.

bir kızın omzuna atmış olduğu dikkatimi çekti. Saçları

"Hayır. Eski karım yine aynı numaraların peşinde, o kadökülmeye başlamış bir adamın anlattıklarını dinliyorlardı.

Adamı tanır gibiydim ... şeyin müdürü ..."

"Yürü/1 dedi Connor. "Gidelim."

"Ne?"

"Eddie burada yok."

"Nerede?"

"Tepelerde bir yerde verilen partide. Gidelim."

A.DRES Sunset Bulvarının yukarısında, dönerek ilerleyen bir yolun üzerindeydi. Aslında oradan kentin manzarası güzel olmalıydı ama ortalığa sis çökmüştü. Adrese yaklaşırken, sokağın iki yanına park etmiş lüks arabalar gördük. Çoğu Lexus sedan, birkaç üstü açık Mercedes ve Bentley'di. Biz Chevrolet sedan'ımızla kaldırıma yanaşıp eve doğrulunca park görevlileri şaşırır gibi oldular.

O sokaktaki bütün diğer evler gibi bu evin de çevresi üç

metre yüksekliğinde bir duvarla çevrilmiş, bahçe kapısı olarak uzaktan kumandalı çelik bir kapı takılmıştı. Kapının tepesine güvenlik kamerasının monte edilmiş olduğunu gördük. Bir kamera da eve doğru giden yolun üstüne yerleştirilmişti. Yolun kenarında duran özel bir detektif bizi durdurup kimliklerimize baktı.

"Kimin evi bu?" diye sordum.

On yıl önce Los Angeles'de böyle ileri düzeyde güvenlik önlemleri alanlar ancak Mafioso'lar, bir de Stallone gibi, hırçın rolleriyle hayli ilgi çeken film yıldızları olurdu. Ama şimdi, görünüşe göre zengin semtlerde herkesin güvenlik önlemleri vardı. Olması bekleniyordu zaten. Bu iş moda olmuştu.

Kaktüs bahçesinden geçip basamaklardan evin kapısına doğru çıktık. Ev modern, betondan yapılmış, kale gibi bir şeydi.

İçerden avaz avaz bir müzik sesi geliyordu.

126

127

"Bu ev Maxim Noir'ın sahibinin." Yüzümdeki boş ifadeyi

"Aslında çok büyük cesaret."

görmüş olmalıydı. "Pahalı bir moda evidir, küstah satıcıla-

"Cesaret mi?" dedim. "Neden söz ediyor bunlar? Burası

rıyla ünlüdür. Jack Nicholson'la Cher oradan alışveriş eder."

bomboş bir oda!"

"Jack Nicholson'la Cher," derken başımı iki yana salla-Connor gülümsedi. "Ben buna *faux zen* diyorum, içeriği dım. "Sen nereden biliyorsun bütün bunları?"

olmayan üslûp."

"Şu ara Japonların da pek çoğu Maxim Noir'dan alışveriş

Kalabalığı gözlerimle taradım.

ediyor. Pahalı Amerikan mağazalarının çoğu gibi orası da...

"Senatör Morton burada." Köşede duruyordu. Tam başkan Tokyo'dan gelenler olmasa iflas ederdi. O da Japonlara adayı havasındaydı."

göbeğinden bağlı."

"Gerçekten de burada."

Biz ön kapıya yaklaşırken, spor ceket giymiş iri kıyım bir Bize beklememizi söyleyen adam daha dönmemişti. Ben adam belirdi. Elindeki bloknota davetli adlarının listesini Senatör Morton'a yaklaşırken onun son sözlerini duydum.

takmıştı. "Üzgünüm, ancak davetiyeyle giriliyor, baylar."

"Evet, Amerikan sanayiinde Japonların ne ölçüde pay sahibi Connor kimliğini gösterdi. "Konuklarınızdan biriyle ko-olduğunu görmekten niçin kaygı duyduğumu söyleyebilirim nuşmak istiyoruz," dedi.

size. Eğer kendi mallarımızı üretme yeteneğimizi kaybedersek,

"Hangi konukla, efendim?"

/ N

kaderimiz üzerinde söz sahibi olma olanağımızı da

"Bay Sakamura."

- /

kaybederiz. İş bu kadar basit. Örneğin daha 1987'de, Toshi-Adam pek mutlu görünmüyordu. "Burada bekleyin lütfen."

ba'nın Ruslara kritik bir teknoloji sattığını öğrendik. Sovyetler Giriş holünden salonun birazını görebiliyorduk. Parti koo sayede denizaltılarının pervanelerini sessizleştirmeyi nuklarıyla doluydu.

İlk bakışta çoğu Nakamoto partisinde-başardılar. Bugün artık Rus nükleer denizaltıları kıyılarımızın kilermiş gibi bir izlenim edindik. Restoranda olduğu gibi dibine kadar sokuluyor, biz onları göremiyoruz, çünkü

herkes siyah giymişti. Ama benim asıl dikkatimi çeken, salonun teknolojiyi Japonya'dan aldılar. Kongre küplere bindi, Ame-kendisiydi. Bembeyaz, hiç süsü pusu olmayan bir salon. Ne rikan halkı çileden çıktı. Hakları da vardı, çünkü olmayacak duvarlarda resim, ne mobilya. Yalnızca beyaz duvarlar ve yerde şeydi bu. Kongre Toshiba'ya karşı ekonomik misilleme yap-de beyaz halı. Konuklar biraz rahatsız görünüyorlardı.

mayı planladı. Ama Amerikan şirketlerinin lobicileri böyle Ellerinde kokteyl peçetelerinin içinde tuttukları içkileriyle bir şey yapmayalım diye yalvar yakar oldular, çünkü Hew-dolanıyor, sanki onları koyabilecekleri bir yer arıyorlardı.

lett-Packard gibi, Compaq gibi Amerikan şirketleri de bilgi-Yanımızdan geçen bir çift yemek salonuna yöneldi. Kadın, sayar parçaları için Japonya'ya bağımlı. Boykota dayanabilecek

"Rod ne yapacağım her zaman çok iyi bilir," diyordu.

durumda değiller, çünkü o parçaları alabilecekleri başka bir Erkek de, "Asgarî düzeyin en zarıfı," dedi. "Şu odayı yap-kaynak yok. Sözün kısası, misilleme yapmaya gücümüz maktaki *deta*! Şu duvarları nasıl böyle boyatabildi, anlaya-yetmedi. Çok hayatî bir teknolojiyi düşmanımıza satmışlardı

mıyorum. *Mutlak bir* kusursuzluk. Ne bir fırça darbesi, ne ve bizim de gıkımız çıkmıyordu. Sorun orada. Biz artık bir kabarcık. Mükemmel bir yüzey."

Japonya'ya bağımlıyız. Oysa ben Amerika'nın hiçbir ülkeye

"Eh, öyle de olması gerekir," dedi kadın. "Tüm tutumuyla bağımlı olmamasından yanayım."

tutarlı."

Biri bir soru sordu, Morton başını salladı. "Evet, sanayi-128

Yukselen Güneş—F.9

129

Connor, "Bir sorun yok ki," dedi. "Bay Sakamura benim mizin iyi durumda olmadığı doğru. Bu ülkede gerçek ücretler dostumdur. Benimle konuşmayı isteyecektir, eminim."

su anda 1962 düzeyinde. Amerikalı işçilerin satın alma gücü,

"Üzgünüm. Arama izniniz var mı?"

otuz yıl önce neredeyse, yine orada. Ve bu durum, şu salonda

"Yok," dedi Connor.

gördüğüm varlıklı insanlar açısından bile önemli, çünkü

"O zaman burada bulunmaya hakkınız yok. Sizden git-buradan çıkarabileceğimiz sonuç gösteriyor ki Amerikan menizi istiyorum."

halkının sinemaya gitmeye, araba almaya, giysi almaya, sizin Connor olduğu yerde duruyordu.

satacağınız her neyse onu almaya parası yok. Açık konuşmak Kapıcı bir adım geriledi, ayaklarını açıp öyle durdu. "Bil-gerekirse, ülkemizin durumu parlak değil."

menizde yarar var herhalde, ben karakuşağım," dedi.

Kadının biri benim duyamadığım bir soru sordu, Morton Connor, "Sahi öyle mi?" diye karşılık verdi.

yine konuştu: "Evet, 1962 düzeyi dedim. İnanması zor, bili-

"Jeff de öyle," diye ekledi kapıcı. İkinci bir adam belirmişti.

yorum, ama ellili yılları bir düşünün. O zamanlar Amerikalı

"Jeff," dedi Connor. "Arkadaşını hastaneye sen mi götüre-işçilerin evleri vardı, aile bakıyorlardı, çocuklarını üniversiteye ceksin?"

yolluyorlardı ve hepsini de bir tek kişinin maaşıyla ya-Jeff gaddar gaddar güldü. "Hey, biliyor musunuz, mizahı

pabiliyorlardı. Şimdi karı-koca çalışıyorlar da çoğu bir ev severim ben. Çok komik. Pekâlâ Bay Zibidi, şu anda yanlış

alamıyor. Her dolar daha az mal alabiliyor, her şeyin fiyatı

yerdesiniz. Size durum anlatıldı. Gidin. *Hemen!*" Connor'un yüksek. İnsanlar ellerindekini kaçırmama mücadelesi veri-göğsüne küt parmağıyla dokundu.

yorlar. İlerleyemiyorlar."

Connor alçak sesle, "Saldırı sayılır bu," dedi.

Dinlerken başımı onaylarcasına sallamakta olduğumu Jeff, "Hey, Allah belâm versin, sana yanlış yerdesin diyo-farkettim. Bir ay kadar önce ev aramaya çıkmıştım. Michelle rum ..." demeye çalışırken Connor çok çabuk bir hareket için arka bahçesi olan bir yer iyi olur diyordum. Ama Los yaptı, Jeff kendini yerde, acı içinde inler buldu. Olduğu yerde Angeles'de ev fiyatları korkunçtu. Tekrar evlenmedikçe asla yuvarlanıp döndü, siyah bir pantolonun paçaları önünde param yetmezdi benim ev almaya. Belki o zaman bile yet-durdu. Başımı kaldırdığımda, yeni gelen adamı simsiyah mezdi, çünkü o zaman da ...

gömlek, siyah kravat, siyah saten ceket içinde gördüm. Beyaz Kaburgalarımın sert bir biçimde dürtüldüğünü hissedip saçları, çarpıcı bir Hollywood havası vardı. "Ben Rod döndüm, kapıcıyı karşımda buldum. Başını ön kapıya doğru Dwyer. Burası *benim* evim. Sorun nedir acaba?"

salladı. "Geri çekil, arkadaş."

Connor ikimizi nezaketle tanıttı, kimliğini gösterdi. "Bu-Kızmıştım. Connor'a baktım, ama o sessizce kapıya doğ

raya resmî iş için geldik. Konuklarınızdan Bay Sakamura'yla ru çekildi.

—

görüşmek istediğimizi söyledik. Kendisi şu köşede duran kişi."

Giriş holüne vardığımızda kapıcı, "Aradım," dedi. "Burada Dwyer yerde soluğu kesilmiş durumda öksürüp duran Bay Sakamura diye biri yok."

Jeff'i gösterdi. "Ya bu adam?"

Connor sakın sakın, "Bana saldırdı," dedi.

Connor, "Bay Sakamura şu dip tarafta duran kişi," dedi.

"Kızıl saçlı kadınla konuşuyor."

131

Kapıcı başını iki yana salladı. "Üzgünüm. Arama izniniz olmadıkça ... gitmenizi istemek durumundayım."

130

"Eh, şikâyet edecek bir şeyim yok, yüzbaşım! Bir iki tanecik Jeff dirseğine dayanıp yarı doğrularak, "Hiç de saldırma-

şey belki, o kadar, içkili araba sürmekten bir ceza yedim, dım Allahın belâsına," dedi, sözü öksürüklerle kesildi.

düşünebiliyor musun? Ama insanın sicili benimki gibi olursa, Dwyer, "Ona *dokundun* mu?" diye sordu.

sonunda böyle şeyler giderek zorlaşıyor. Eh! Hayat devam Jeff sessizdi. Ateş saçan bakışlarla bakıyordu.

ediyor! Senin ne işin var burada? *Acccayip* bir yer, ha?

Mobilyasızlık en yeni moda! Rod her yeni modayı çıkaran Dwyer bize döndü. "Böyle olduğu için üzgünüm. Bu adamdır. Harika! Artık kimseler oturamıyor!" Güldü. "Yeni adamlar yeni. Kafaları neredeydi, bilemiyorum. Size birer içki moda! Harika!"

getirebilir miyim?"

Uyuşturucu çekmiş gibi geldi bana. Fazla manik bir dav-Connor, "Teşekkür ederiz, görevdeyiz," dedi.

ranış içindeydi. Sol elindeki yara izine dikkatle baktım. Mo-

"Bay Sakamura'dan gelip sizinle konuşmasını rica ede-rumsu kırmızıydı. Yaklaşık dört santime iki santim kadardı.

yim. Adınız neydi demiştiniz?"

Eski bir yanık olmalıydı.

"Connor."

Connor sesini alçalttı. "Aslına bakarsan, Eddie, biz bu gece Dwyer uzaklaştı. İlk adam Jeffin kalkmasına yardım edi-Nakamoto'daki *yakkaigoto* için geldik."

yordu. Jeff topallayarak giderken, "Orospu çocukları," diye

"Ha, evet." Eddie de sesini alçaltmıştı. "O kızın öyle kötü bir mırıldanıp durmaktaydı.

sona varması şaşırtıcı değil. O kız bir *hinekureta onna*." "Sapık Connor'a, "Polislere saygı gösterildiği günleri hatırlıyor muydun? Neden öyle diyorsun?" Eddie, "Dışarı çıksak olur mu?"

musun?" diye sordum.

diye sordu. "Bir sigara istiyor canım. Rod evinde sigara içirmez." "Peki, Eddie."

Ama Connor başını iki yana sallıyor, gözlerini yerden Çıktık, kaktüs bahçesinin kenarında durduk. Eddie naneli bir kaldırmıyordu. "Çok utanıyorum," dedi.

Mild Seven çıkarıp yaktı. "Hey, Yüzbaşım, şimdiye kadar neler

"Neden?"

duydunuz bilmiyorum, ama o kız! Buradakilerin bazılarıyla Başka bir açıklama yapmadı.

da yattı. Rod'la da. Başkalarıyla da. Eh! Burada daha rahat konuşuruz. Sizce bir sakıncası yok ya?" "Nasıl istersen."

"O kızı çok iyi tanırım. Çok çok iyi. Ben *hipparidako'yum*, bilirsin, değil mi? Başka türlü elimden gelmiyor. Popüler adamım! Çok asıldı bana. Habire!"

"Hey, John! John Connor! *Hisaşiburi dane!* Nicedir görüş-

"Onu biliyorum, Eddie. Ama sorunları vardı diyorsun, medik! İşler nasıl ahpap? Hey?" Connor'un omzuna bir öyle mi?"

yumruk attı.

"Hem de çok büyük sorunlar, amigo. Dev sorunlar. İnan bana.

Yakından bakıldığında Eddie Sakamura o kadar da yakışıklı

Hastaydı o kız. Acıyla beslenir, acıyla boşalırdı." "Dünya değildi. Teni kül rengi, çiçek bozuğu gibiydi. Soluğu da öyleleriyle dolu, Eddie."

dünden kalma viski kokuyordu. Hareketleri keskin, sinirli, hiperaktifti. Çabuk çabuk konuşuyordu. Hızlı Eddie pek de iç

133

huzuruna sahip biri değildi.

Connor, "Oldukça iyiyim, Eddie," dedi. "Ya sen nasılsın?

Nasıl gidiyor durum?"

Sigarasından bir soluk çekti. "Yoo, hayır," dedi. "Ben başka

"Eh, o halde ..." Bir kararsızlık geçirdi. Geri çekiliyormuş gibi bir şeyden söz ediyorum. Nasıl boşalırdı, onu söylüyorum.

bir hareket yaptı, yeniden düşündü. Sigarasının külünü silkti.

Canını çok fena yakınca ... doyuma varırdı. Hep daha, daha,

"Ee? Boğulmuş mu, ne olmuş?" "Evet, Eddie. Boğmuşlar."

daha, derdi. Yine yap. Daha çok sık."

Eddie soluk aldı. "Evet. Olacağına bak." "Sen gördün mü onu, Connor, "Boğazını mı?" diye sordu.

Eddie?"

"Evet. Boğazını. Evet, öyle. Boğazını sıkıtırırdı. Evet. Duymuş

"Ben mi? Hayır. Neden söz ediyorsun? Ben nasıl görebilirim, muydun? Bazen de plastik torba diye tuttururdu. Bilirsin, kuru Yüzbaşım?" Soluğunu saldı, dumanlar gecenin içine yayıldı.

temizleyicilerin torbalarından. Başına geçirttirir, boynundan

"Eddie. Yüzüme bak."

sıktırırdı. Bir yandan sevişirken. Soluk çekerken torbanın Eddie, Connor'a döndü.

plastığı ağzının içine emilir, yüzü masmavi kesilirdi. İnsanın

"Gözlerime bak. Şimdi söyle bana. Cesedi gördün mü?" "Hayır, sırtını tırmalardı. Soluk alamaz, saldırırdı. Ulu Tanrım.

Yüzbaşım, yapmayın ne olur." Eddie'nin ağzından sinirli bir Benim hoşuma gitmez böyle şeyler. Ama inan bana, kız gülüş kurtuldu, sonra gözlerini kaçırdı. Sigarasını bir fiskeyle yamandı. Boşaldı mı olay çok vahşi olurdu. İnsan unutamaz attı, sigara havada, kıvılcımlar çıkararak döndü. "Ne sonradan. Doğru söylüyorum. Ama beni açmaz. Çok aşırı.

oluyoruz? Üçüncü derece mi yani? Hayır, cesedi görmedim."

Her an sınırdadır, anlıyorsundur. Her zaman riskli. Son adımı

"Eddie."

zorlamak. Belki bu seferki son seferdir duygusu. Anlıyor musun

"Yemin ederim, Yüzbaşım."

ne dediğimi?" Sigarasını fırlatıp attı, izmarit kaktüslerin arasına

"Eddie. Senin ilgin ne bu işle?"

uçtu. "Bazen heyecanlı oluyor. Rus ruleti gibi. Ama sonra

"Ben mi? Lanet olsun! Benim ilgim yok, Yüzbaşım. Kızı

dayanamaz oldum, yüzbaşım. Ciddiyim. Dayanamadım. Oysa tanıyorum, tamam. Arasına görürüm. Onunla yatarım, tabii.

beni bilirsin. Ben de oldukça vahşiyim-

Ne olacak ki? Biraz manyak ama ... eğlenceli kızdır. Neşelidir.

dir."

İyi yatar. Hepsi o kadar. Başka bir şey yok." Çevresine bakındı, bir sigara daha yaktı. "Güzel bir kaktüs bahçesi, ha?

Eddie Sakamura'nın sinirime dokunduğuna karar ver-

Xeriscape diyorlar bunlara. En son moda. Los Angeles çöl ya-dim. O konuşurken not almaya çalışıyordum ama çok hız-

şamına geri dönüyor. *Hayatterunosa*. Çok moda." "Eddie."

lıydı. Yetişemiyordum. Bir sigara daha yaktı. Elleri titriyordu.

"Haydi, Yüzbaşım. Bir şans tanı. Birbirimizi ne zamandır Aynı hızda konuşmayı sürdürürken sigaranın ateşli ucunu biliriz."

havada çevirip durmaktaydı.

"Tabii Eddie. Ama benim bir sorunum var. Güvenlik ka-

"Yani demek istiyorum ki bu kız ... bir *sorundu*," dedi.

setlerine ne oldu?"

"Tamam, güzel kızdı. Gerçekten güzel. Ama bazen sokağa Eddie bomboş bakışlarla baktı. Masum görünüyordu.

bile çıkamayacak durumda olurdu. Çıksa da çok makyaj

"Güvenlik kasetleri mi?"

yapması gerekirdi. Boyun derisi hassastır çünkü. Onun boynu ise hep çürüktü. Yaka yerinin çevresinde halkalar halinde.

Berbat. Belki görmüşsünüzdür. Ölüyü gördünüz mü, Yüzbaşım?"

"Evet, gördüm."

135

134

"Elinde yara izi, boynunda üçgen desenli kravat olan biri

"Bu zırvalar doğru değil, arkadaş. Hiçbiri doğru değil."

Nakamoto'nun güvenlik ofisine girmiş ve güvenlik teyplerini Sigarasından hızlı hızlı soluklar çekti. "Bunlar ne, biliyor almış."

musun? Bunlar bir tane lanet olası kızla ilgili değil. Hepsi

"*Bok*. Hangi güvenlik ofisi! Ne yapıyorsunuz siz, Yüzba-Cumartesi toplantılarıyla ilgili. *Nichubei kai*'lerle, Connor-san.

şım?"

Gizli toplantılar. Mesele orada asıl." Connor terslendi. "*Sonna*

"Eddie."

bakana. " *Bakana* değil, Connor-san. Uydurmuyorum."

"Kim söyledi bunu size? Bu doğru değil. Güvenlik teyp-

"Teksas'dan gelen kızın biri *nichibei* fajfleri nereden bilecek?" "Bir lerini almak, ha? Ben böyle bir şey yapmadım. Deli misiniz, şeyler biliyor. *Honto nanda*. Ve sorun çıkarmaktan da nesiniz?" Kravatını yakalayıp çevirdi, etiketine baktı. "Bu hoşlanıyor bu kız. Patırtı koparmayı seviyor." "Eddie, bence sen Polo kravat. Ralph Lauren. Polo. Dolu vardır bunlardan, bizimle gelsen iyi olacak." "Olur. Mükemmel. Onların yapmak eminim."

istediği şeyi siz yapın. *Kuromaku* 'lar sevinir." Connor'a

"Eddie. imparatorluk Arması'ndan ne haber?"

döndü. "Allah kahretsin, Yüzbaşım. Tanrı aşkına, sen de

"Ne olmuş?"

biliyorsun bu işlerin nasıl olduğunu. Bu kız Nakamoto'da

"Bu gece oraya gittin mi?"

öldürüldü. Ailemi tanırsın. Babamı. Daimaşi'yi bilirsin.

"Hayır."

Osaka'daki gazeteyi alınca ne okuyacaklar? Bir kız

"Cheryl'in odasını karıştırdın mı?"

Nakamoto'da öldürülüyor ve olayla ilgili olarak ben

"Ne?" Eddie şoka kapılmış gibiydi. "Ne? Hayır. Odasını

tutuklanıyorum. Oğulları!" "Göz altına alınıyorsun."

karıştırmak mı? Bu zırvaları nereden çıkarıyorsun, Yüzba-

"Göz altı. Her neyse. Bunun ne anlama geldiğini bilmez şım?"

misin? *Taihennakoto ni nam yo*. Babam istifa eder, şirketi Na-

"Karşıda oturan kız söyledi ... Julia Young. Bize bu gece kamoto'dan özür dilemek zorunda kalır. İşten biraz ödün senin, yanında bir başka adamla oraya geldiğini söyledi.

vermeye mecbur olur. Güçlü *bir osaivagi m naruso*. Beni alıp İmparatorluk Arması apartmanına,

Cheryl'in odasına."

götürürsen bunlara yol açacaksın." Sigarasını fırlattı. "Hey.

Eddie iki kolunu havaya kaldırdı. "Tanrım, Yüzbaşım.

Bu cinayeti benim işlediğimi düşünüyorsan, tutukla beni.

Dinleyin beni. O kız nereden bilecek? Beni dün gece de gör-Tamam o zaman. Ama sen yalnızca kendini güvene almak müş olabilir, geçen ay da ... farkını bilemez! O kız keş. Ayak peşindesin. Bu arada bana büyük zarar vereceksin, Yüzba-parmaklarının arasına bak, izleri görürsün. Dilinin altına şım. Bunun farkında mısın?"

bak. Bacak arasına bak. Her yanında var. Rüyada yaşıyor o Connor uzun süre hiçbir şey söylemedi. Sessizlik içinde, kız, Yüzbaşım. Olayların ne zaman olduğunu bilemez. Daha öylece bekledim. İkisi bahçede küçük daireler çizerek gezini-neler! Buraya geliyorsun, bana bunları şaklatıyorsun. Hiç yorlardı.

hoşlanmadım bu işten." Eddie sigarasını attı, hemen bir tane Sonunda Eddie, "*Connor-san. Matte küre yo ...*" dedi. Sesi daha yaktı. "Hem de hiç hoşlanmadım. Neler olup bittiğini yalvarır gibiydi. Sanki kendisine bir fırsat tanınmasını isti-anlamıyor musun?"

yordu.

"Anlamıyorum," dedi Connor. "Anlat bana, Eddie. Neler olup bitiyor?"

136

137

Connor içini çekti. "Pasaportun yanında mı, Eddie?"

"Belki."

"Evet. Tabii. Her zaman yanımdadır."

"Dönüp alalım mı?"

"Ver bakalım."

"Hayır." Başım iki yana salladı. "*Dai rokkan'im* hayır di-

"Olur. Tabii. Peki, Yüzbaşım. Buyur."

Connor alıp baktı, bana uzattı. Ben alıp cebime koydum.

yor."

"Pekâlâ, Eddie. Ama umarım bu *nuurina koto* olmaz. Yoksa Bu sözün altıncı duyu anlamına geldiğini biliyordum. Ja-istenmeyen kişi ilan edilirsin, Eddie. İlk kalkan uçağa seni ponlar sezgilere çok önem verirdi. "Eh, umarım haklı çıkar-kendi elimle bindirir, Osaka'ya yollarım. *Wakattaka?*"

sın," dedim.

"Yüzbaşım, ailemin onurunu korudunuz. *On ni kiru* yo."

Karanlıkta basamaklardan inmeyi sürdürdük.

Resmî biçimde eğilip selam verdi. Elleri iki yanındaydı.

Connor, "Hem zaten ... ona borçluyum," dedi.

Connor da eğilip onu selamladı.

"Neden ötürü?"

Ben bakıp duruyordum. Gözlerime inanamamıştım. Connor

"Bir zamanlar bir bilgiye ihtiyacım olmuştu. Birkaç yıl önce.

onu serbest bırakıyordu. Buna izin vermesi delilik değil de *Fugu* zehirleme olayını hatırlıyor musun? Hatırlamıyor neydi?

musun? Her neyse, Japonlardan hiçbiri bana bir şey söyle-Eddie'ye kartvizitimi uzattım, aklına bir şey gelirse beni miyordu. Taş gibi susuyorlardı. Benim de mutlaka bilmem arayabileceği yolundaki beylik sözleri söyledim. Eddie gerekiyordu. Olay ... çok önemliydi. Eddie söyledi bana.

omuzlarını kaldırdı, kartı gömleğinin cebine soktu, bir sigara Korkarak söyledi. Kimsenin bilmesini istemiyordu. Ama yine de daha yaktı. Benim önemim yoktu. O Connor'la iş görüyordu.

söyledi. Herhalde hayatımı borçluyum ona." Merdivenin dibine Dönüp eve doğru yürürken Eddie birdenbire durdu. "Bu-vardık. "Sana onu mu hatırlattı?"

rada kızl saçlı bir kız var, çok ilginç," dedi. "Partiden çıkınca

"Bana asla hatırlatmaz. Hatırlamak bana düşer." "Çok güzel, tepedeki evime gidiyorum. Bana ihtiyacınız olursa oradaYüzbaşı," dedim. "Bu borçlar falan iyi ve soylu şeyler. Irklar yım. İyi geceler, Yüzbaşım. İyi geceler, Teğmen."

arası uyumu ben de severim. Ama bu arada, kızı bu adamın

"İyi geceler, Eddie."

öldürmüş olması, teypleri bu adamın çalmış olması, kızın evini Dönüp basamaklardan indik.

de bunun aramış olması pekâlâ mümkün. Eddie Sakamura bana tam bu tür biri gibi gözüküyor. Suçlu gibi davranıyor. Biz de çekip gidiyoruz. Onu serbest bırakıyoruz." "Öyle."

Yürümeyi sürdürdük. Düşündükçe kaygılarım artıyordu.

"Umarım ne yaptığımı biliyordur," dedim.

"Ben de aynı şeyi umuyorum."

—

"Biliyordun, resmî açıdan bu soruşturma bana ait," dedim.

"Çünkü herif bana bal gibi suçlu gözüküyor."

"Resmî olarak Graham'a ait."

"Belki."

"Evet, tamam. Ama sonunda Eddie'nin yaptığı anlaşılırsa

"Bana sorarsan, onu alıp götürmek daha iyi olurdu. Daha budala durumuna düşeriz."

güvenli."

Connor içini çekti. Sabrının sonuna geliyormuş gibiydi.

138

1 3 9

"Peki. Senin düşündüğün yoldan olayı bir tarayalım. Eddie kızı öldürüyor, tamam mı?"

Bir güvenlik arabası yaklaştı, üniformalı bir polis, pence-

"Tamam."

resinden başını uzattı. "Hey, içerdeki partide bir sorun mu

"Onunla ne zaman isterse buluşabilir, ama nedense onunla var?"

yönetim kurulu toplantı masasının üstünde sevişip ardından

"Ne gibi?"

da öldürüyor. Sonra lobiye iniyor, Nakamoto yönetici-siymiş

"İki kişi kavga mı etmiş? Öyle bir şey galiba. Telefon geldi gibi davranıyor ... aslında Eddie

Sakamura yöneticiye falan hiç benzemediği halde. Ama diyelim ki kendini yönetici olarak de."

yutturuyor. Güvenlik görevlisine gitmesini söylüyor. Teypleri

"Bilmiyorum," dedi Connor. "Yukarı gidip bir bakın, daha alıyor. Tam Phillips gelirken odadan çıkıyor. Oradan Cheryl'in iyi."

evine gidiyor, ne varsa alıyor, bu arada aynanın kenarına Adam arabadan indi, tabancasını eliyle tarttı, merdivenleri nedense kendi resmini sokuyor. Oradan çıkıp Bora Bora'ya çıkmaya koyuldu. Connor dönüp yüksek duvara baktı.

uğruyor, herkese Hollywood'da bir partiye gideceğim söylüyor.

"Biliyor musun, artık özel koruma görevlilerinin sayısı polisleri Onu mobilyasız bir odada bulduğumuz zaman, kızıl saçlı bir aştı buralarda. Herkes bahçesini duvarlarla çeviriyor, özel dilberle sakın sakın çene çalıyor. Böyle mi oldu akşamın muhafızlar tutuyor. Ama Japonya'da geceyarısı bir parka girip olayları sence?"

kanepeye oturabilirsin, başına da hiçbir şey gelmez, ister gece, Bir şey söylemedim. Doğrusu böyle anlatılınca pek de an-ister gündüz olsun, tümüyle güvendesindir. Nereye istersen lamlı gelmiyordu. Ama beri yandan ...

gidersin. Soyulmadan, dövülmeden, öldürülmeden. Habire

"Umarım o yapmamış olsun."

arkana bakmak, kaygılanmak zorunda değilsin. Duvara da,

"Ben de öyle umarım."

muhafıza da ihtiyacın yok. Senin güvenliğin, tüm toplumun da Sokak düzeyine inmiştik. Park görevlisi arabamızı getir-güvenliğidir. Özgürsün. Harika bir duygu. Burada herkes kilit meye koştu.

üstüne kilit kullanıyor. Kapıları kilitliyor, arabayı kilitliyor.

"Biliyor musun," dedim. "... olup bitenleri anlatış biçimi-Bütün ömürlerini kilitli yerde geçiren insanlar hapiste sayılır.

mi... torbayı kızın kafasına geçirmek falan ... çok korkunç."

Çılgın bir şey bu. Ruhu öldürüyor. Ama bu o kadar uzun Connor, "Yo, onun hiçbir önemi yok," dedi. "Unutma ki zamandır sürüyor ki, Amerikalılar artık gerçekten güvende Japonya Freud'u da, Hristiyanlığı da hiçbir zaman kabul etmiş

olmanın nasıl bir duygu olduğunu unuttular. Neyse. İşte bizim değildir. Onlar seks konusunda suçluluk da, utanç da araba. Merkeze gidelim."

duymazlar. Homoseksüellikle, sapık seksle sorunları yoktur.

Biz arabayı sokağın ucuna doğru sürerken telefon çaldı.

Her şey olağandır. Bazıları söyleşinden, bazıları böylesin-den

"Teğmen Smith," dedi. "Özel Hizmetler Bölümünün bir işi hoşlanır, ne olmuş? Normal bir vücut işlevi konusunda bizim var."

neden bu kadar mesele çıkardığımızı Japonlar bir türlü

"Çok meşgulüm," dedim. "Yedek nöbetçi devralabilir anlayamazlar. Bizim seks konusunda biraz kaçık olduğumuzu düşünürler. Büsbütün de haksız sayılmazlar." Connor saatine mi?"

baktı.

"Teğmen Smith, Özel Hizmet'i devriye polislerimiz istiyor.

On dokuzuncu bölgede ÜK durumu."

140

Bana ünlü bir kişiyle ilgili durum olduğunu anlatmaya 14!

1

çalışıyordu. "Ama ben bir olay peşindeyim. Yedek sorumluya verin."

"Ama olay Sunset Plaza Drive'da," dedi kız. "Sizin şu anda yeriniz .."

"Evet," dedim. Bu kadar ısrar etmesinin nedenini şimdi anlıyordum. Çağrı birkaç blok ilerden geliyordu. "Peki," dedim. "Sorun neymiş?"

"Çok büyük bir ÜK, İAK durumu. Gelen rapora göre G

artı bir. Soyadı Rowe."

"Tamam, gidiyoruz." Telefonu kapayıp arabayı çevirdim.

"İlginç," dedi Connor. "G artı bir demek, Amerikan hükümeti mi demek?"

"Evet."

"Senatör Rovve mu?"

"Öyle gibi," dedim. "İçkili araba kullanma."

142

SiYAH Lincoln sedan, Sunset Plaza Drive'in yokuş kısmındaki bir evin bahçesine dalmış, çimenlerin üzerinde durmuştu. İki polis arabası da kaldırıma yanaşıp park etmiş, kırmızı ışıklarını yakmıştı. Çimlerin üzerinde yarım düzine kadar insan, Lincoln'un yanında, ayakta duruyorlardı. Robdöşambrlı bir adam, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Pırıltılı elbiseler içinde iki kız, kırk yaşlarında, çok yakışıklı, smokin giymiş bir sarışın adam, lacivert elbiseli daha genç

başka biri... bu genci tanımıştım. Akşam Senatör Rowe'u asansörden çıkaran adamdı.

Devriye polislerinden biri video kamerayı çıkarmış, spot ışıklarını Senatör Rowe'a çevirmişti. Senatör, Loncoln'un ön çamurluğuna dayanmış, dik durmaya çalışıyor, bir yandan ışıklara karşı elini gözlerine siper etme savaşı veriyordu.

Connor'la ben yaklaşırken, yüksek sesle küfürler savurmakta olduğunu duyduk.

Robdöşambrlı adam bize doğru yürüdü, "Bunun parasını

kim verecek, onu bilmek istiyorum," dedi.

"Bir dakika, efendim." Yürümeyi sürdürdüm.

"Bahçemi böyle mahvedemez. Zararı ödemesi gerek."

"Bana bir dakika izin verin, efendim."

"Karımın da ödünü kopardı. Üstelik karım kanser."

Adama döndüm. "Efendim, lütfen bana bir dakika izin verin, sonra sizinle konuşacağım."

14 3

"*Kulak* kanseri," dedi heyecanla. "Kulak!"

"Senatör, arabayı siz mi kullanıyordunuz?"

"Evet, efendim. Peki, efendim." Lincoln'a doğru, parlak

"Kahretsın. Kullanmak!" Başını çevirdi. "Jerry? Anlat on-

ışıkların altına doğru ilerliyordum.

lara. Hay Allah."

Yaverin yanından geçtiğim sırada o da dönüp adımını

Yaver hemen yaklaştı. "Bütün bu olanlar için çok üzgü-benimkine uydurdu, bir yandan da konuşmaya başladı. "Her nüm," dedi rahat bir ifadeyle. "Senatör çok rahatsız. Tok-

şeyi açıklayabilirim, memur bey." Otuz yaşlarındaydı. Meclis yo'dan daha dün geldik. Jetin sarsıntısı.

Kendinde değil.

memurlarının o temiz, yakışıklı görünümüne sahipti. "Tüm Yorgun."

sorunları çözebileceğinden eminim."

"Arabayı kim kullanıyordu?" dedim.

"Bir dakika," dedim. "Senatörle konuşmama izin verin."

"Ben kullanıyordum," diye karşılık verdi yaver. "Kesinlikle

"Senatör kendini iyi hissetmiyor," dedi yaver. "Çok da ben."

yorgun." Önüme geçip durdu. Ben onun çevresinden dolaştım.

Kızlardan biri kıkır kıkır güldü.

Yetişmek için acele etti. "Jet yolculuğu sarsıntısı, sorun o.

Robdöşambrlı adam arabanın öbür yanından, "Hiç de o Senatör yolculuk yorgunluğu çekiyor."

kullanmıyordu," diye bağırdı. "Şu kullanıyordu. Üstelik ara-

"Onunla konuşmak zorundayım," dedim, adımımı atıp badan inerken de düştü."

parlak ışıkların altına çıktım. Rowe kolunu hâlâ yüzüne Senatör Rowe başını ovalayarak bir kere daha, "Kahret-doğru kaldırmış durumdaydı. "Senatör Rowe," dedim.

sin!" dedi.

"Kapatın o kahrolası şeyi, Tanrı aşkına," dedi Rowe. Çok Yaver bana döndü: "Memur bey, arabayı ben kullanıyor-sarhoştı. Dili öyle dolanıyordu ki, lâfını anlamak bile zordu.

dum, bu iki hanım da buna tanıklık edebilir." Parti kılığında-ki

"Senatör Rowe," dedim. "Korkarım sizden rica etmek zo-kızları gösterdi, bir yandan onların gözlerine dik dik baktı.

runda olduğum ..."

Robdöşambrlı adam, "Kuyruklu yalan," dedi.

"Senin de, ricanın da Allah belâsını versin."

Smokinli, yakışıklı adam ilk defa söze karıştı. "Yoo, doğru,"

"Senatör Rowe," dedim.

dedi. Teni güneş yanıyordu. Çok rahat bir hali vardı.

"Söndürün kahrolası ışıkları."

Emirlerinin dinlenmesine alışkın gibiydi. Herhalde Wall Dönüp polislere baktım, işaret ettim. Adam kamerayı is-Street iş adamlarındandı. Kendini tanıtmadı.

temeye istemeye durdurdu. Işık söndü.

Yaver, "Arabayı ben kullanıyordum," diye tekrarladı.

Senatör Rowe, "Ulu Tanrım," deyip sonunda kolunu in-Rowe, "Hepsi bok oldu," diye mırıldandı. "Otelime git-dirdi. Gözleri akarak bana baktı. "Ne haltlar dönüyor bura-mek istiyorum."

da?"

"Kimse yaralandı mı burada?" diye sordum.

Kendimi tanıttım.

Yaver, "Kimse yaralanmadı," dedi. "Herkesin durumu

"Öyleyse şu maskaralığı bitirsene," dedi Rowe. "Ben otelime iyi."

gidiyordum zaten."

Arkamdaki polise döndüm. "Yanında bir form var mı?"

"Anlıyorum, Senatör."

Sözünü ettiğim form, araba kazalarında doldurulan zarar ziyan

"Bilmem ..." Elini sarsak bir hareketle havada çevirdi.

formuydu.

"Burada ne oluyor bilmiyorum."

144

Yükselen Güneş—F.10

145

'Polis, "Gerekmiyor," dedi. "Tek bir araba. Zarar da sınırın

"Bir dakika, efendim." Hardin'e döndüm. "Bu adama altında." Formlar iki yüz doları aşan hasarlar için doldurulmuş-kartvizitinizi vermenizi istiyorum. Onunla teması sürdürüyor-yordu. "Bende beş yüz bir

var eğer isterseniz."

ceksiniz. Zarar ziyanın onu tatmin edecek biçimde gideril-

İstemiyordum. İnsan Özel Hizmetler bölümünde bir tek mesini istiyorum."

şey öğreniyorsa, o da DGT idi. Yani, Duruma Göre Tepki.

"Kesinlikle. Elbette. Evet." Hardin kartını çıkarmak için Seçimle gelmiş yetkililer ya da ünlü kişiler söz konusu oldu-elini cebine attı, önce beyaz bir şey çıkardı. Mendile benzer ğunda, eğer suçlama yapmakta direnen biri yoksa, salıver-bir şey. Sonra onu telaşla tekrar cebine tıktı, kartını vermek mek en uygunuydu. Uygulamada bunun anlamı, saldırı söz üzere robdöşambrlı adama yürüdü.

konusu olmadıkça tutuklama yapmamaktı.

"Bütün begonyaları ödeyeceksin."

Yavere döndüm. "Mal sahibinin adını ve adresini alın,

"Peki, beyefendi," dedi Hardin.

bahçeye verdiğiniz zararı ödeyin." Robdöşambrlı adam,

"Hepsini!"

"Adımla adresimi aldı zaten," dedi. "Ama ben ne yapılacağını

"Evet. Olur, beyefendi."

bilmek istiyorum."

Senatör Rowe ön çamurluğu itip sallanarak doğruldu.

Yaver, "Ona zarar ziyanı ödeyeceğimizi söyledim," dedi.

"Kahrolası begonyalar," dedi. "Tanrım, amma boktan bir gece

"Güvence verdim. Ama görünüşe göre ..."

bu böyle. Karın var mı?"

"Allah kahretsin, karımın bütün çiçekleri ezildi ... üstelik

"Hayır," dedim.

de *kulak* kanseri var!"

"Benim var," dedi Rovve. "Kahrolası begonyalar. Bok."

"Bir dakika, efendim," deyip yavere döndüm. "Arabayı

Hardin, "Şu taraftan, Senatör," diye araya girdi. Rovve'u şimdi kim kullanacak?"

yolcu koltuğuna oturttu. Kızlar arka kanepeye geçtiler, Wall

"Ben," dedi.

Street'li adamın iki yanına yerleştiler. Hardin direksiyona geçti, Senatör Rowe başını sallayarak, "O kullanacak," dedi.

Rowe'dan anahtarları istedi. Ben başımı çevirip polis arabalarının

"Jerry. Arabayı kullan."

uzaklaşışına baktım. Tekrar döndüğümde Hardin camı indirip Yavere, "Peki, alkol kontrol âletini elinize alın," dedim.

bana döndü. "Çok teşekkürler," dedi.

"Tabii. Peki..."

"Sağlıkla gidin, Bay Hardin," diye karşılık verdim.

"Sürücü belgenizi de görmek istiyorum."

Arabayı geri geri bahçeden çıkarırken arka lastikler çiçek

"Tabi ."

tarhını daha beter ezdi.

Yaver âlete üfledi, ehliyetini de bana uzattı. Teksas ehli-Araba uzaklaşırken robdöşambrlı adam, "İrisleri de!" diye yetiydi. Gerrold D. Hardin. Yaşı otuz dört. Adresi, Austin, haykırdı. Dönüp bana baktı. "Söylüyorum size, arabayı

Teksas. Bu bilgileri not ettim, ehliyeti geri verdim.

kullanan öteki adamdı ve zil zurna sarhoştı."

"Pekâlâ, Bay Hardin. Bu gece senatörü sizin vesayetinize

"İşte kartım," dedim. "İşler doğru dürüst gitmezse beni arayın."

teslim ediyorum."

"Teşekkür ederim, Teğmenim. Çok makbule geçti."

Karta baktı, başını iki yana salladı, sonra evine girdi.

Connor'la ben arabaya döndük, binip yokuş aşağı inmeye Robdöşambrlı adam, "Yani onu serbest mi bırakacaksın?"

başladık.

diye sordu.

146

147

Connor, "Yaver hakkında bilgi var mı?" diye sordu.

koridordaki kerevete oturmuş, "Papayı öldürün! Papayı öl-

"Evet," dedim.

dürün! Allah kahretsin onu!" diye haykırıyordu. Uyuşturucu

"Neydi cebindeki?"

aldığı kesindi. Yarım düzine görevli onu zaptı rapta alma

"Bana kadın külotu gibi geldi."

savaşı veriyordu. Omzunda ve elinde kurşun yaraları vardı.

"Bana da," dedi Connor.

Acil servisin duvarları ve yerleri sıçramış kanlarla doluydu.

Tabii yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Bana kalsa, o küstah Hademe de koridor boyunca yürüyor, yerleri paspaslıyordu.

piç kurusunu yakalayıp olduğu yerde döndürmek, arabaya Her taraf siyahlarla ve İspanyol asıllılarla doluydu. Bazılarının itip ellerini dayattırmak, hemen oracıkta üstünü aramak kucağında çocuklar vardı. Kanlı paspastan herkes gözlerini doğrusu hoşuma giderdi. Ama ellerimizin bağlı olduğunu kaçırmaya çalışıyordu. Koridorun ilerisinden daha başka ikimiz de biliyorduk. Mardin'in üstünü aramamızı ge-

çığlıklar da duyduk.

rektirecek neden yoktu elimizde. Genç bir adamdı Hardin.

Asansöre bindik. Ortalık sessizleşti.

İki kadınla arka kanepede yolculuk yapıyordu. O kadınların Connor, "Her yirmi dakikada bir cinayet işleniyor," dedi.

herhangi biri külotsuz olabilirdi. Önde de sarhoş bir ABD

"Yedi dakikada bir ırza geçme. Dört saatte bir çocuk öldürme.

Senatörü arabayı kullanmaktaydı. Yapılabilecek en akıllıca iş

Bu düzeyde şiddete hiçbir ülke dayanamaz."

gitmelerine izin vermektir.

Kapılar açıldı. Morgun bodrum katı koridorları, acil servise Ama bu gece sanki herkesi serbest bırakma gecesi gibi göre pek sessizdi. Ortalıkta güçlü bir formaldehit kokusu kol gözükmeye başlıyordu.

geziyordu. Masaya yürüdük. İncecik, kemikli yapılı Harry Telefon çaldı, düğmeye bastım. "Teğmen Smith," dedim.

Landon orada kâğıtların üzerine eğilmiş okuyor, bir yandan

"Hey, ahpap." Graham arıyordu. "Ben burada, morgdayım.

da jambonlu sandviçini yiyordu. Başını kaldırmadı. "Merhaba Ne olduğunu dünyada düşünemezsin. Başımda bir Japon, ille çocuklar."

otopsiyi seyredeceğim diye tutturuyor. Oturup izlemek

"Merhaba, Harry."

istiyormuş. İnanabiliyor musun buna sen? O gelmeden

"Niye geldiniz? Austin cinayeti mi?"

otopsiye başladık diye ne hale girdi, anlatamam. Ama labo-

"Evet."

ratuvar sonuçları da gelmeye başladı. Durum Nippon âlemi

"Yarım saat önce başladılar. Bu iş çok patırtı kopardı, için parlak değil gibi. Bence katilin Japon olması ihtimali ol-ha?"

dukça yüksek. Sen buraya geliyor musun, yoksa... yoksa

"Nasıl yani?"

"Şef telefon edip Doktor Tim'i yatağından kaldırmış, ne?"

otopsiyi hemen yapmasını söylemiş. Terslemiş de. Her saniye Connor'a baktım. O başını evet anlamında salladı.

peşinde artık. O yetmiyormuş gibi, Japon da yarım saatte bir

"Hemen geliyoruz," dedim.

gelip telefon etme izni istiyor. Açıp bir süre Japonca konuşuyor, sonra dönüp Graham'ın başına belâ oluyor. Otopsiyi görmek istiyormuş. İnanılacak şey değil. Habire ısrar ediyor.

Her neyse, son telefonunu on dakika kadar önce etti, birdenbire değişiverdi. Ben burada, masada oturuyordum.

Morga en kısa yol, County General Hastanesi'nin acil ser-visinden geçmekti. Biz geçerken, kan içinde bir siyah adam 149

Yüzünden belli oldu değiştiği. Telefona *inojo inojo* dedi. Ku-tan kaldırıldığımı merak edip duruyorum. Bu gece Mark nö-laklarına inanamıyormuş gibiydi. Sonra koşarak çıktı gitti.

betçi, ama besbelli bu otopsiyi yapacak kadar tecrübeli sayıl-Yani gerçek anlamda koştu demek istiyorum."

mıyor. Adlî tabip de tabii kent dışında. San Fransisco'ya bir

"Otopsi nerede peki?"

toplantıya gitti. Artık kendine bir sevgili buldu ya... habire

"İki numaralı odada."

kent dışına gidip duruyor. Bu yüzden ben çağırılıyorum. En

"Sağol, Harry."

son ne zaman yataktan kaldırıldığımı hatırlamıyorum."

"Hatırlamıyor musun?" dedim. Doktor Tim her işinde olduğu gibi belleği konusunda da pek sistemliydi.

"Son kaldırılışım üç yıl önce Ocak ayındaydı. Ama birinin

"Kapatın kapıyı."

yerini doldurmak içindi. Departmandakilerin çoğu gripten

"Merhaba, Tim," dedim otopsi odasına girerken. Tim Hal-yatıyordu. İşler bekliyor, birikiyordu.

Sonunda bir gece ler'ı herkes" Doktor Tim diye tanırdı. Şu anda paslanmaz çelik cesetleri koyacak çekmece kalmadı. Onları torbalar içinde masanın üzerine eğilmiş durumdaydı. Saat gecenin 1:40'ını

yerlere yatırmaya başladılar. Üstüste. Bir şeyler yapmak gösteriyordu ama o her zamanki gibi kusursuz kılıktaydı. Her şarttı. Koku dayanılır gibi değildi. Ama ... yoo ... olay siyasal şeyi yerli yerindeydi yine. Saçları düzgün taranmış, kravatı

açıdan gergin diye ne zaman çağırılmıştım, onu hatırladıüzgün düğümlenmiş, kalemleri kolalı doktor gömleğinin mıyorum. Bunun gibi olanını yani."

göğüs cebine sırayla sokulmuştu.

Connor, "Neden gergin sayıldığından biz de emin değiliz,"

"Duydunuz mu beni?"

dedi.

"Kapatıyorum, Tim." Kapı zaten kendiliğinden kapanan

"Belki de öğrenseniz iyi edersiniz. Çünkü çok baskı yapı-türdendi ama besbelli o hız Doktor Tim'e yetmiyordu.

lıyor. Adlî tabip beni San Fransisco'dan arıyor, hemen yap, bu

"O Japon'un içeri bakmasını istemiyorum da ondan."

gece yap, çabuk bitir deyip duruyor. Ben peki deyince de,

"O gitti, Tim."

Bak Tim, bunu dikkatli yap, yavaş yap, çok fotoğraf çek, çok

"Yaa, gitti mi? Ama geri dönebilir. İnanamayacağın kadar not al, diyor. Belge topla, iki kamerayla filme çek, çünkü

ısrarcı ve sinirlendiriciydi." Omzunun üzerinden geriye baktı.

içimde bir duygu, bu olaya el sürmüş herkesin başının belâya

"Yanındaki de kim? John Connor olamaz herhalde, değil mi!

gireceğini söylüyor, diyor. Bu durumda, tabii neler oluyor Seni görmeyeli ne kadar çok oldu, John!"

diye merak etmem çok doğal."

"Merhaba, Tim." Connor'la ikimiz masaya yaklaştık. Ce-Connor, "O telefon sana saat kaçta geldi?" diye sordu.

sette kesme işinin bir hayli ilerlemiş durumda olduğunu

"On buçuk, on birde."

gördüm. Y biçiminde bir kesme yapılmış, ilk organlar çıkarılıp

"Adlî tabip sana kendisini kimin aradığını söyledi mi?"

paslanmaz çelik tepsilere dizilmişti bile.

"Hayır. Ama genellikle iki kişiden biridir. Ya emniyet

"Belki de artık biri bana bu cinayetin neden bu kadar müdürüdür ya da belediye başkanı."

önemli olduğunu söyler, ha?" dedi Tim. "Graham öyle bozuk Tim karaciğere baktı, onu iki ucundan tutup iki yana çekti, çalışıyor ki ağzını bile açmıyor. Bitişikteki laboratuvara, ilk so-

çelik tepsiye koydu. Asistanı her organın fotoğraflarını çekiyor, nuçları görmeye gitti. Ama ben hâlâ bu iş için neden yatak-sonra ileriye itiyordu.

150

151

"Eee? Ne buldun?"

pek ciddi değil. Vücudunun başka taraflarında zorlama izleri

"Doğrusunu istersen şu ana kadar en ilginç bulgular hep de yok. Hattâ hiçbir fiziksel mücadele izi yok. Bu durumda dış bulgular," dedi Doktor Tim. "Boynuna yoğun makyaj izleri, hazır olmadan vajinal penetrasyona, yani dış labia'da yapmış. Bir yığın çürüğü gizlemek için. Çürüklerin eskilik yetersiz lübrikasyona bağlıyorum."

derecesi hep birbirinden farklı. Henüz çürük yerlerde spekt-

"Yani diyorsun ki henüz ıslanmamıştı," dedim.

roskopik grafik için hemogloblin ayrımı yapılmadı ama ben Tim'in yüzü acı çekiyormuş gibi buruştu. "Eh, amatörler yine de eskilik derecelerinin iki hafta kadar geriye gidebildiği özgü kaba ifadeyle konuşacaksak, öyle."

kanısındaayım. Belki daha bile eski. Tekrarlanan, kronik

"Tahrişler ölümden ne kadar önce olmuş?"

servik travma sonucu. Kuşku yok bence ... karşımızda cinsel

"Bir ya da iki saat önce olabilir. Ölüme çok yakın değil, o asfiksiya durumu var."

kesin. Etkilenen alandaki şişlik düzeyinden belli. Eğer he-

"Soluksuz kalma tutkunu mu yani?"

men ardından ölüm gelse, kan dolaşımı durur, şişme az

"Öyle. Tam öyle."

olurdu. Oysa burada, gördüğünüz gibi, şişlikler çok belirgin."

Kelly de öyle tahmin etmişti. Bu sefer haklı çıkmıştı

"Ya sperm?"

Kelly.

"Örnek alınıp laboratuvara götürüldü. Diğer sıvılarla bir-

"Erkeklerde daha yaygındır ama kadınlarda da olduğu likte." Tim yine omuz silkti. "Bekleyip göreceğiz. Şimdi siz görülür. Bu sendromda kişinin cinsel olarak uyarılması için bana bilgi verecek misiniz artık? Çünkü bana öyle geliyor ki boğulmaya yakın hipoksi gerekir. Böyleler! cinsel ilişki sıra-bu küçük kız er geç başını belâya sokacaktı nasılsa. Yani...

sında eşlerinden boğazlarını sıkmasını isterler ya da başlarına güzel ama çok kaçık. O halde... mesele nedir? Bir sapığın plastik torba geçirttirirler. Yalnızken bazen boyunlarına ip otopsisini dikkatli yapmak için neden yatağımdan çağrı-bağlayıp kendilerini neredeyse asar, mastürbasyona başlarlar.

lıyorum?"

Etkiyi yaratmak için kendinden geçecek kadar soluksuz

"Ne bileyim!" dedim.

kalmak gerektiğine göre de, bazen bir hatâ yapıp fazla ileri

"Yapma Tanrı aşkına. Haksızlık bu," dedi Doktor Tim.

gitmek kolaydır. Sık rastlanır öyle ölümlere."

"Ben kartlarımı açtım, şimdi de sen aç."

"Ya bu olay?"

Connor, "Aaa, Tim, sen espri yaptın!" dedi.

Tim omuz silkti. "Cinsel asfiksiya sendromu işaretleri var Tim, "Kahrol!" diye terslendi. "Bana borçlusunuz ikiniz.

doğrusu. Vajinasında meni var, dış labia'da tahriş var. Yani Haydi bakalım."

öldüğü gece zorlamalı seks ilişkisinde bulunduğunu gösteren Connor, "Korkarım Peter'in söylediği doğru," dedi. "Tek işaretler."

bildiğimiz, bu olayın büyük bir Japon davetinde olduğu.

Connor, "Vajinal tahrişin ölümden önce olduğundan emin Herkes hemen çözümlenmesini istiyor." misin?" diye sordu.

"Bu akla uygun," dedi Tim. "Bu dairede geçen sefer patırtı

"Ondan eminim. Kesinlikle ölüm öncesi tahrişler. Ölmeden koptuğunda da Japon konsolosuyla ilgili bir olay olmuştu.

önce bir ara zorlamalı seks yaptığına kuşku yok."

Takaşima kaçırma olayını hatırlıyor musun? Belki hatırlamıyor

"Yani ırzına mı geçildi diyorsun?"

olabilirsin. Gazetelere geçmemişti. Japonlar işi hasır altı

"Hayır, o kadar ileri gidemem. Görüyorsun ki tahrişler 152

153

etmeyi iyi başardılar. Her neyse, muhafızlardan biri garip biçimde öldürülmüştü. İki gün boyunca teşkilâta müthiş baskı

yaptılar. Bu kadar güçlü oluşlarına şaşmıştım. Senatör Rowe bizi şahsen arayıp duruyor, emirler yağdırıyordu. Vali de şahsen aradı. Herkes aradı. Sanki başkanın çocuğu kaçırılmış

sanırsın. Bu heriflerin forsu gerçekten çok büyük."

"Tabii öyle. Parasını bol bol veriyorlar çünkü." Graham bunları kapıdan girerken söylemişti.

Tim, "Kapıyı kapa," dedi.

Graham, "Ama bu sefer tüm forslarım toplasalar bile işe yaramaz," diye devam etti. "Çünkü bu defa onları saçlarından yakaladık. Elimizde bir cinayet var ve şu ana kadar gelen laboratuvar sonuçlarına göre katilin Japon olduğunu kesin olarak söyleyebilecek durumdayız."

154

Suç sahnesinin bazı

Connor dikkatle
resimlerini dizmişti
resimlere
masaya. Resimlerde
bakıyordu.
Cheryl konferans
"Şu ya da bu
masasının üzerinde
şekilde, bizim Cheryl,
yatıyordu. Gra-ham
Nakamoto'mm parti-
resimlerin önünde ileri
sine davet edildiğinde
geri
dolaşmaya
bir
Yamamoto
koyuldu.
elbisesine para yetiştii-
"Siz ikiniz nerelere
rebilecek durumdadır.
gittiniz, biliyorum.
Yanında bir erkekle
DİTİŞİKTEKİ patoloji laboratuvarı, sıralanmış floresan-Boşuna vakit öl-

geliyor. Bir arkadaşı ya

larla aydınlatılan kocaman bir odaydı. Dizi dizi mikroskoplar dürdüğünüzün de
da kuaförü olabilir.

pek düzenliydi. Ama gecenin bu geç saatinde, o koca yerde farkındayım," dedi

Sakallı. Belki partide

yalnızca iki teknisyen çalışmaktaydı. Graham da onların Graham. "Video kabaşka erkekleri de
yanında durmuş, sevinçten uçuyordu.

setleri

aramaya

tanıyor,

belki

"Kendiniz bakın ... işte! Kasık tüyleri taramasında erkek gittiniz ama kasetler

tanımıyor. Ama o

tüyleri elde edilmiş. Orta kıvırcıklıkta, ovoit kesitli, hemen yok, tamam mı? Sonra

akşam bir ara önemli

hemen kesinlikle Asya kökenli. İlk meni analizinde kan grubu kızın evine gittiniz,

ve forslu biri ona bir

AB. Beyaz ırkta hayli az rastlanan bir kan grubu. Asyalı-orası da siz gelmeden

süre bir tarafa

lardsa yaygın. Seminal sıvıdaki ilk protein analizinde ge-

önce taranmıştı. Böyle

kaçmayı teklif ediyor.

netik işaret... hey, neyin işaretiydi o?"

bir şey de ancak katil

Kız razı oluyor ... üst

"Etanol dehidrojenaz," dedi teknisyen.

Japonsa

mantıklı.

kata çıkıyorlar. Neden

"Tamam işte. Etanol dehidrojenaz. Bir enzim o. Japonlar-da Hepsi birbirini tutuyor. olmasın?

Kız

bulunmuyor. Bu seminal sıvıda da yok. Diego faktörüne Gün gibi açık."

serüvenden

bakıyoruz ... o da bir kan grubu proteini. O var. Durum bu.

Parmağıyla

hoşlanıyor. Tehlikeyi

Daha beklediğimiz testler de var. Ama görünüşe göre kız resimleri işaret etti.

seviyor. Çürük çarık

kesinlikle ölmeden önce bir Japon erkeği tarafından sekse

"İşte kızımız. Teksas'h

içinde gezip duruyor

zorlanmış ve sonra da onun tarafından öldürülmüş."

Cheryl Austin. Güzel.

zaten. Bu yüzden de ...

Connor, "Kesinlikle gözüken tek şey, vajinasında Japon Taptaze.

Enfes

çıkıyor üst kata. Belki

vücutlu. Artist falan,
menisi bulduğun, hepsi bu," dedi.
o adamla birlikte, belki
öyle bir şey. Birkaç
Graham, "Tanrım!" diye patladı. "Japon menisi, Japon kasık de yalnız başına. Ama
reklama çıkmış. Belki
tüyü, Japon kan faktörleri. Biz burada bir Japon katilden söz sonunda üst katta
Nissan reklamı. Her
ediyoruz."
buluşuyorlar, çevreye
neyse.
Birileriyle
bakınıp yatacak bir yer
155
tanışıyor. Birkaç ilişki
arıyorlar. Heyecanlı bir
kuruyor. Adı
bazı
yer. Ve karar veriyorlar.
listelere
giriyor.
Herhalde erkek karar
Dinliyor musunuz?"
veriyor.

Yönetim

"Evet," dedim.

kurulu

masası.

Başlıyorlar ama iş

Connor'in

okuyacağız."

çığrından çıkıyor.

konuşmasını bekledim.

"Onlara karşı neden

Erkek biraz fazla

la yatmak için çıkmış,

Sonunda Connor,

böylesin?" diye

heyecanlanıyor ya da

ama ne yazık ki kızı

"Doğrusu

sana

sordum.

sapıklaşıyor ve ... kızın

öldürmüş bulunuyor.

şapkamı çıkarıyorum,

Graham yüzüme

boynunu gereğinden

Ne yapacak şimdi?

Tom,"

dedi.

ters ters baktı.

fazla sıkıyor. Ve kız

Ne yapabilir ki?

"Anlattığın olaylar

"Neden

söz

ölüyor.

Katılıyor

Tekrar aşağıya inip

dizisi birçok bakımdan

musunuz buraya kadar

ediyorsun sen?"

partiye

katılıyor.

kulağa doğru gibi

anlattıklarına?"

"Japonlardan nefret

Samurai

geliyor."

"Evet..."

edişinden söz

kodamanlarından

"Tabii erkek bir

Graham, "Elbette

ediyorum."

olduğu

için de

sorunla yüzvüze

"Dinlesene beni,"

adamlarından birine

doğru gelir," diye

kalıyor. Üst kata bir

dedi Graham. "Bir

küçük bir sorunu

şışindi. "Sapına kadar

kız-

olduğunu
söylüyor.
doğru."
noktayı iyice açıklığa
Maalesef buralı bir
Telefon
çaldı.
kavuşturalım, Petey-
156
fahişenin
canını
Laboratuvar
san. Ben kimseden
aldım, diyor. Onlar
teknisyeni, "Burada
nefret etmiyorum.
gidip üst kattaki izleri
İşimi
görüyorum
Yüzbaşı Connor diye
yok
ediyorlar.
yalnızca.
Siyah

biri var mı?" dedi.

Güvenlik teyplerini

adammış,

beyaz

Connor telefona

de alıyorlar. Kızın

adammış, Japonmuş,

yürüdü.

Graham

evine koşup oradaki

vız gelir bana."

bana, "Bak, söylüyo-

kanıtları da

yok

"Pekâlâ, Tom."

rum sana," dedi. "Kızı

ediyorlar. Bunların

Gecenin geç saatinde

bir Japon öldürdü. Biz

hepsi iyi hoş da ...

tartışmak istemiyor-

zaman alan şeyler. Bu

de onu bulup canına

dum.

yüzden, birisinin de
polisi
oyalaması
gerekiyor. İşte züppe
avukat İşigura orada
devreye giriyor. Bizi
bir buçuk saat bir
güzel oyalıyor. Böyle
işte. Nasıl geliyor
kulağa bunlar?"

Sözlerini
bitirdiğinde
bir

sessizlik oldu. Ben

157

"Hayır,

Allah

Derslerin nasıl gidiyor,

kahretsin! Sen benim

Petey-san?"

önyargılı olduğumu

"Çalışıyorum."

düşünüyorsun."

"Ne kadar sık?"

"Bırakalım bunları,
"Haftada bir kere."
Tom."
"Haftada bir. Kursu
"Niye bırakıyoruz?
asarsan parayı senden
Hiç de bırakmıyoruz.
geri alıyorlar Tnı?"
Hele şimdi. Sana bir şey
"Hayır."
söyleyeyim mi, Petey-
"Tabii almıyorlar.
san ... sen kendine bu
Hattâ hiç derse gitmesen
özel hizmetler bağlantı
vız gelir onlara. Çünkü
görevlisi
işini
aslında senin aldığın o
bulmuşsun, tamam mı?"
para bir rüşvet,
"Tamam, Tom."
arkadaş. Cebine üç bin
"Peki, nasıl oldu da

dolar giriyor, o para da

başvurdun bu işe?

yükselen güneşin ül-

Japon

kültürüne

kesinden geliyor. Fazla

duyduğun hayranlıktan

para sayılmaz tabii.

ötürü mü?"

Kimse seni uç bin

"Eh, o sırada basın

dolara satın alamaz,

bölümündeydim ..."

değil mi? Tabii alamaz."

"Yo, martavalı bırak.

"Hey, Tom ..."

Kendin başvurdun,"

"Ama mesele şu

dedi Graham. "Çünkü

ki ... onların niyeti zaten

bu işten çıkarın vardı,

seni satın almak değil.

tamam mı? Yılda iki

Yalnızca *etkiliyorlar*

bin mi, üç bin mi, her
seni. Karşına çıkan olayı
neyse. Eğitim fonundan
iki kere düşünmeni
ders parası. Polis teş-
istiyorlar. Kendilerine
kilâtına o parayı Japon-
iyimser bir açıdan1
Amerikan
Dostluk
bakmaya eğilimli olasın
Derneği veriyor. Polis
istiyorlar. Neden
teşkilatı da alıyor,
olmasın ki? İnsan
adamlara ders parası
yaratılışı böyle. Onlar
olarak dağıtıyor, Japon
senin hayatını biraz daha
dilini ve kültürünü daha
iyi hale geti-
iyi öğrenmelerine ola-
nak sağlıyor. Böyle işte.
riyor, refahına, ailene,

desteklerdi. New York

Japonlar Gra-ham'a el
sordum.

küçük kızına yararlı
gazetelerinin yayın-
sürmez dedin?" diye
oluyorlar. Sen benim
ladığı bazı baş makaleler
sırtımı kaşı, ben de
sanki Adolf Hitler'in
seninkini kaşırım ilkesi.

ağzından

çıkması

Doğru değil mi bunlar,
gibiydi. Bazen insanlar
Petey-san?"

farkına bile varmıyordu

"Doğru değil," dedim.

bunu yaptıklarının. Ama

Kızmaya

yapıyorlardı. Böyle olur
başlıyordum.

savaşta, arkadaş. Ve sen

"Doğru bal gibi,"

de bal gibi işbirlikçisin."

dedi Graham. "Etkileme

Connor'ın o sıra

mekanizması

böyle

yanımıza gelmesine

çalışır çünkü. Bunu

sevindim. Gra-ham'la

inkâr etmeye olanak

ikimiz kapışacakken

yok. Sen etki yok

Connor sakın sakın,

diyorsun. Kendini de

"Şunu iyice anlamak

kandırılıyorsun yok diye.

istiyorum, Tom," dedi.

Ama var. Temiz

"Senin senaryona göre,

olmanın tek yolu *temiz*

kız öldürüldükten sonra

olmaktır, arkadaş. Eğer

teyplere ne oldu?"

hiçbir çıkarın yoksa,

"Allah kahretsin,

ancak o zaman

gitti o teypler," dedi

konusabilirsin. Aksi

Graham. "Onları bir

halde ... parayı veren

daha asla görecek

senin sahibindir derim."

değilsin."

"Bir dakika dursana

"Bak bu çok ilginç.

sen..."

Çünkü

demin

"İşte onun için de

merkezden aradılar. Bay

bana nefret etmekten

İşigura oraya gelmiş.

falan söz etme sakın. Bu

Benim bakmam için bir

ülke savaşta şu anda.

kutu dolusu teypi de

Bazı insanlar durumu

yanında getirmiş."

anlıyor, bazıları da

düşmanla
işbirliği
yapıyor. Tıpkı ikinci
Connor'la ikimiz
Dünya
Savaşında
arabaya binip yola
olduğu gibi. Bazıları
koyulduk. Graham da
Alınanlardan para alır,
kendi
arabasıyla
Nazi propagandasını
geliyordu. Ben, "Neden
158
159
"Graham'ın amcası
"Biraz daha fazla."
..."
diye anlatmaya
"Ne kadar daha
başladı Connor. "ikinci
fazla?"
Dünya Savaşı sırasında

"Haftada yüz kadar.

esir düşmüş. Tokyo'ya

Yılda beş bin beş yüz.

götürülmüş ve sonra da

Ama kurslara, kitaplara,

izi

bulunamamış.

kursa gidip gelirken

Graham'ın babası sa-

harcanan yol parasına,

vaştan sonra kardeşine

bebek bakıcısına falan

ne olduğunu anlamak

gidiyor."

için oraya gitmiş. Neler

"Demek beş bin

olup bittiğine dair tatsız

alıyorsun," dedi Connor.

konuşmalar olmuş. Bazı

"Ne olmuş yani?"

Amerikalı

esirlerin

"Graham bu parayla

Japonya'da

tıbbî
beni
etkilediklerini
deneyler sonucu öldü-
söylüyor. Japonlar seni
ğünü
herhalde
satın almış, diyor."
duymuşsundur. Hattâ
Connor,
"Eh,
Japonların şaka olsun
yapmaya çalıştıkları o,
diye onların ciğerlerini
orası kesin," dedi.
daha düşük rütbeli
"Üstelik de çok sinsiler."
esirlere yedirdiği falan
"Sende de denediler
söylenir."
mi?"
"Hayır,
"Tabii." Durakladı.
bilmiyordum," dedim.

"Ve çoğu zaman da kabul

Connor, "Sanırım o

ettim.

Gereğinde

günleri

unutmak

kendilerine iyi gözle

herkesin işine geliyor,"

bakılsın diye hediyeler

dedi. "Unutup ileriye

vermek,

Japonların

bakmak daha güzel.

içgüdüsel olarak yaptığı

Daha da doğru. Artık

bir şeydir. Biz nasıl pat-

farklı bir ülke orası.

ronu eve, yemeğe davet

Graham

neye

edersek, tıpkı öyle. İyi

köpürüyor-du?"

niyet iyi niyettir. Ama

"Bağlantı görevlisi

biz patronu tam
olarak aldığım eğitim
terfiimiz yaklaşırken
parasına."
davet etmeyiz. En
Connor, "Haftada elli
uygun davranış, onu
demiştin," dedi.
daha ilişkinin başında,
kaza-
nacak
ya
da
bize ne gibi sürprizler
hazırlamış."
kaybedecek bir şey
yokken davet etmektir.
O zaman iyi niyet
sayılır. Japonlar için de
aynı şey. Hediye
erken vermenin yararına
inanırlar, çünkü o zaman
rüşvet sayılmaz. Hediye
sayılır. İlişkiye baskı

binmeden önce seninle
dostluk kurmanın bir
yolu."

"Sence bu normal bir
şey mi?"

"Dünya böyle zaten."

"Sence bu rüşvet mi?"

Connor bana uzun
uzun baktı, "Ya
sence?" dedi.

Cevap vermem uzun
sürdü. "Evet, sanırım
belki de öyle," dedim.

Gülmeye başladı.

"Eh, bu da rahatlatıcı
bir şey," dedi. "Çünkü
aksi halde Japonlar sana
boşuna para harcıyor
olurdu."

"Bu kadar komik olan
ne?"

"Kafanın karışması,
kohai."

"Graham bu bir savaş

diyor."

Connor, "Eh, o da

doğru/"

dedi.

"Japonya'yla kesinlikle

savaştayız.

Ama

bakalım Bay İşigura

Yükselen Güneş—F. 11

I6I

160

.K.ENTİN iş semtindeki polis merkezinde, beşinci kat sa-

"Belki de," dedim. Ama pek de inanamamıştım. İşigu-lonu yine her zamanki gibi kalabalıktı. Gecenin ikisinde bile.

ra'nın tutum değiştirdiğine daha önce de tanık olmuştum Detektifler sorgulamak amacıyla getirilmiş yorgun fahişelerle çünkü.

tik sahibi olmuş keşlerin arasından gelip geçiyordu. Kareli Connor'ın İşigura'yla konuşurkenki tavrına baktım. Japo-cekeli bir adam köşede bir yere oturmuş, "Kes sesini dedim nun başı hâlâ eğikti. Gözleri de yerdeydi.

sana!" diye haykırmaktaydı. Karşısında durup elindeki bloknota Graham, "Onu asla anlayamam ben," dedi. "Bir milyon yazı yazan polis bu haykırışı defalarca dinlemek zorunda yıl geçse yine anlayamam. Hele onu."

kalıyordu.

"Nasıl yani?"

Bütün bu keşmekeşin arasında, Kasaguro İşigura sanki

"Şaka mı ediyorsun? Kızı öldürüp sonra da o salonda kal-yanlış yere gelmiş gibi gözükmekteydi. Lacivert, ince çizgili mak, bize zart zurt etmek! Sinirleri çelikten midir, nedir? Bir de takım elbisesiyle, köşedeki bir kerevete oturmuş, başını eğ-

şu haline bak. Tanrım, ağlayacak neredeyse!"

miş, iki dizini bitişirmiştir. Kocaman bir kutuyu dizlerinin Doğruydı. İşigura'nın gözlerine yaşlar doluyordu. Connor üzerinde dengelemekteydi.

kutuyu ondan alıp döndü, bize doğru yürüdü. Sonra kutuyu Bizi görünce yerinden fırladı, ayağa kalktı. Yerlere kadar bana uzattı. "Bununla meşgul ol," dedi. "Ben İşigu-ra'dan eğilirken iki elini oyluklarına dayadı. Bu da ek bir saygı be-imzalı ifade alacağım."

lirtisiydi. Uzun süre öyle eğik durumda bekledi. Sonra hemen Graham, "İtiraf mı etti?" diye sordu.

tekrar eğildi. Bu sefer, gözleri yerde, Connor onunla Japonca

"Neyi?"

konusuncaya kadar bekledi. İşigura'nın cevabı da Japonca

"Cinayeti."

geldi. Alçak sesle, saygılı konuşmaktaydı. Gözleri hep

"Yok canım," diye patladı Connor. "O da nereden geldi

.yerdeydi.

aklına?"

Tom Graham beni içme suyu musluğunun oraya çekti.

"Eh, bakıyorum, yerlere eğiliyor, yalvarıp yakarlyör ..."

"UluTanrım," dedi. "Sanki ortada bir itiraf sahnesi görüyo-

"O yalnızca *sumimasen*," dedi Connor. Fazla ciddiye alma-ruz.

mak gerek."

"Neredeyse ağlayacak," dedi Graham.

"Kendi çıkarına olur diye düşünüyor da ondan."

"İtiraf etmedi mi?"

"Hayır. Ama teyplerin gerçekten o odadan alındığını öğrenmiş. Bu da demektir ki, belediye başkanının önündeki o böbürlenmesi ciddi bir hatâymış. Şimdi artık kanıtları gizle-

mekle suçlanabilir. Küçük düşürülebilir. Şirketine kara sürü-

"Bu yüzden mi o kadar mütevazı oluverdi?" dedim.

lebilir. İşigura'nın başı büyük dertte ve kendisi de bunun

"Evet. Japonya'da insan işleri yüzüne gözüne bulaştırdı

farkında."

162

163

mi, yapılacak en iyi şey yetkililere gidip ne kadar pişman ol-Altından geçen bir memuru izlemek için dönüyordu. Ama duğunu, ne kadar utandığını söylemek, bir daha yapmaya-bazen de hiç kıpırdamıyordu. Sonunda anladık. Otomatik çağını anlatmaktır. Bunlar hep şekilde kalır, ama yetkililer odaklama ve izleme yeteneği vardı kameranın. Karşısında yine de dersini ne kadar iyi öğrenmiş olduğuna bakıp etkile-

çok kişi varsa, hareketler yoğunsa, hiç kıpırdamıyordu. Ama nirlir. *Sitmimasen* denir ona. Yani bitip tükenmeyen bir özür görebildiği alan genellikle boşsa, o zaman tek kıpırdayan in-dileme. Bizde kendini mahkemenin kararına teslim etmek sana göre kendini ayarlıyor, onu izliyordu.

neyse, Japonya'da onun karşılığı bu. Anlayışlı turum sağla-

"Garip bir sistem," dedi Graham.

manın en iyi yolu. İşigura da bunu yapıyor."

Ben, "Güvenlik kameraları için mantıklı ama," dedim. "O

"Yani bütün bunlar bir numara mı?" Graham bunu sorarken kata gelen tek kişi, onların gözünde kalabalığa oranla daha gözlerindeki bakışlar sertleşmeye başlamıştı.

kaygı verici."

"Hem evet, hem de hayır. Anlatması zor. Bak. Teypleri Derken gece ışıkları yandı. Bütün masalar boştu artık.

incele. İşigura bir de video-player getirdiğini söylüyor, çünkü

Teyp hızla ışıklanıp kararmaya başladı.

teyplerin kaydı garip bir teknikle yapılıyormuş, belki bizim Graham kuşkuyla, "Bir bozukluk mu var bunda?" dedi.

makinelere oynatanlayız diye korkmuş. Tamam mı?"

"Oynamışlar mı bununla?"

Karton kutuyu açtım. Ses bantlarına benzer, yirmi kadar

"Bilmiyorum. Yo, dur. Mesele o değil. Saate bak."

ufacık kaset gördüm. VValkman boyunda bir de küçük kutu Karşı duvardaki saati görebiliyorduk. Dakika kolu yedi vardı. Video-player oydu. Ucundan onu televizyona bağla-buçuktan sekize doğru gözle görülür şekilde kaymaktaydı.

yabilmek için kablolar çıkıyordu.

"Zaman sıkıştırması," dedim.

"Pekâlâ," dedim. "Bir bakalım şunlara."

"Ne yapıyor yani? Enstantaneler mi çekiyor?"

Başımı evet anlamında salladım. "Herhalde bir süre hiç

kimse kıpırdamayınca sistem kendiliğinden on saniyede, yirmi saniyede bir enstantane çekmekle yetiniyor, tâ ki ..."

"Hey! O da ne?"

Kırk altıncı katı gösteren ilk teyp, atrium kamerasından Görüntüdeki ışık farkları kaybolmuştu. Kamera bir kere alınmış, yüksekte çekim, genel manzaraydı. Görüntü si-yah-daha sağa doğru dönmeye başladı. Ama görüntüye kimse beyazdı. Teypte insanlar ofiste çalışmaktaydı. Normal bir iş girmiyordu. Boş masalar, tek tuk gece ışıkları, o kadar.

günü. Hızlandırarak oraları geçtik. Pencereleden gelen

"Belki de video sensörü vardır," dedim. "Belki sensorlar ışıkların gölgeleri yerde kayarak geriledi, sonra yok oldu.

görebildiği alanın dışını da hissediyordur. Ya öyle ya da elle Yavaş yavaş yere düşen ışık yumuşadı, karardı, gün ışığının çevriliyor. Bir yerlerde bir nöbetçi var belki. Hattâ belki de sonu geldi. Memurlar birer birer masalarındaki lambaları

aşağıdan, güvenlik odasından çeviriyorlar."

yaktılar. Artık daha yavaş hareket ediyorlardı. Derken evlerine Dönen kamera asansörleri karşısına alıp durdu. Kapılar gitmeye başladılar. Masalarından kalkıyor, asansöre sağ arka köşede, karanlıklara gömülü durumdaydı. Tavanın o yürüyorlardı. Kalabalık azalırken bir şey daha dikkatimizi bölümünde, alçak düzeye takılmış bir pano olduğundan, çekti. Kamera arasına çok yavaş hareket ediyordu artık.

bizim görüşümüzü tıkıyordu.

165

164

"Tanrım, amma karanlık orası. Biri mi var orada?"

"Sabırsızlanmaya başlıyor."

"Hiçbir şey göremiyorum," dedim.

Graham, "Bekletilmekten hoşlanmıyor," dedi. "Pek alışkın Görüntü bir netleşip bir bulanıklaşmaya başladı.

olmadığına da bahse girebilirim. Böyle bir kızı kimse beklet-Graham, "Şimdi ne oluyor?" diye sordu. memiştir."

"Galiba otomatik odaklamada sorun var. Belki kendini Parmaklarıyla masanın üzerinde tempo tutmaya başlamıştı.

neye odaklayacağını bilemiyor. Belki oradaki alçak tavan, Ritm bana tanıdık gibi geldi. Başını da o ritme uyarak devreleri etkiliyordur. Benim evdeki video kamera da aynı

sallıyordu. "Konuşuyor mu? Bir şey mi söylüyor?"

şeyi yapar. Neyi çekmek istediğimi anlayamadığı zaman gö-

"Öyle gibi," dedim. Ağzının hareketlerini zar zor görürüntünün netliği berbat olur."

yorduk. Derken birdenbire ben her şeyi birbirine bağlamayı

"Yani kamera kendini bir şeye mi odaklamaya çalışıyor?

başardım. Vücut hareketim falan ... hepsini. Dudaklarının Çünkü ben hiçbir şey göremiyorum. Orası kapkara."

kıpırtısı da uyuyordu. "*I chev my nails and I tividle my*

"Hayır, bak. Biri var orada. Solgun bacakları görüyor mu-

thumbs. I ' m real nervous but it sure isfun. Oh baby, you drive me sun? Belli belirsiz."

crazy:"

"Tanrım," dedi Graham. "Bizim kız bu. Asansörün yanında Graham, "Tanrım," dedi. "Hakkın var. Nereden tanıdın duruyor. Yo, durun. İşte kıpırdıyor."

şarkıyı?"

Bir an sonra Cheryl Austin alçak tavanın altından çıkıp

"Goodness gracious, great bal s of..."

yaklaştı... onu ilk defa net olarak gördük.

Cheryl şarkı söylemeyi kesti. Dönüp asansörlere doğru baktı.

"Hah. İşte başlıyor."

Çok güzeldi. Kendine güvenen bir hali vardı. İlerlerken Cheryl asansörlere doğru yürüdü. Alçak tavanın altına adımlarında hiçbir kararsızlık yoktu. Hareketleri amaçlıydı.

girerken kollarını açtı, gelen adama sarıldı. Kucaklaşıp ihti-Gençlere özgü o ürkek sarsaklıktan eser yoktu bu kııda. •

rasla öpüştüler. Ama adam hâlâ alçak tavanın altındaydı.

Graham, "Tanrım, amma da güzel!" dedi.

Kollarının Cheryl'i kucakladığını görebiliyorduk ama yüzü

Cheryl Austin uzun boylu ve zayıftı. Kısacık sarı saçları

görüntüye girmiyordu.

onu daha da uzun gösteriyordu. Duruşu dimdikti. Yavaşça

"Bok," dedi Graham.

döndü, salonu sanki kendisine aitmiş gibi süzdü. Graham,

"Kaygılanma," dedim. "Az sonra görürüz onu. Bu kamera

"Bunu seyretmekte olduğumuza inanamıyorum," dedi.

görmezse başkası görür. Ama sanırım kızın yeni tanıştığı biri Ne demek istediğini çok iyi anlıyordum. Bu kız daha birkaç

olmasa gerek. Eskiden tanıdığı biri."

saat önce öldürülmüştü. Şimdi biz onu video kasette,

"Meğer ki kız aşırı sıcak kanlı olsun. Evet, baksana.

ölümünden birkaç dakika önce, sapasağlam dolaşırken sey-Adam hiç vakit kaybetmiyor."

rediyorduk.

Adamın elleri siyah elbisenin üzerinde yukarıya doğru Ekranda Cheryl masaların birinden bir kâğıt ağırlığını eline kayarken Cheryl'in eteği de yukarı çekiliyordu. Eller kızın aldı, çevirdi, sonra gerisin geri yerine koydu. Çantasını açtı, kalçalarını sıktı. Cheryl Austin tüm vücuduyla yaslandı. Sa-hemen kapattı. Kolundaki saate baktı.

rılışları yoğun, ihtiraslıydı. Birlikte yavaşça dönerek odanın 167

166

ortalarına ilerlediler. Adamın sırtı bize döndü. Cheryl'in eteği

"Eh, yüzü hepsinde de gizli kalamaz. Okuruz canına."

beline kadar sıyrılmıştı. Adamın kasığını okşamak için elini

"Biliyor musun, Tom," dedim. "Adam oldukça iri gibi.

indirdi. Birlikte yarı yürüyüp yarı sendeleyerek en yakın Kızdan uzun boylu. Oysa kız da çok uzun."

masaya yaklaştılar. Adam onun sırtını arkaya doğru kavis-

"Bu açıdan belli olur mu? Benim tek görebildiğim, takım lendirdi ... ama bir anda kız itiraz etti, onu kendinden uzağa elbise giydiği. Tamam. İşte konferans odasına giriyorlar."

itti.

Oraya yaklaşırken kız birden mücadele etmeye başladı.

"Yo, yo, acele etmeyelim," dedi Graham. "Kızımızın bazı

"Uf, yine mutsuz," dedi Graham. "Çok değişken bir afacan, standartları var galiba."

öyle değil mi?"

Acaba o muydu neden? Cheryl ona cesaret veriyorken Adam onu sımsıkı yakaladı, kız ondan kurtulmak için birden fikrini değiştirmiş gibiydi. Ruhsal durumunun çok kıvrandı. Adam onu yan taşıyıp yarı sürükleyerek konferans sık değişebildiğim görüyordum. Acaba baştan beri rol mü

odasına soktu. Tam kapıdan geçerlerken kız son kere döndü, yapıyor, ihtirası sahte mi, diye düşündüm. Ama görünüşe kapının pervazına sarıldı, direndi.

göre adam onun bu değişimlerine pek de şaşırılmıyordu.

"Çantası orada mı uçtu elinden?"

Cheryl masanın kenarına oturmuş, adamı kendinden uzağa

"Herhalde. Tam göremiyorum."

itiyordu. Adam geriledi. Sırtı hâlâ bize dönüktü. Yüzünü gö-Konferans odası kameranın tam karşısındaydı. Tüm odayı

rem'yorduk. O uzaklaşınca kız yine değişti. Gülümsüyordu.

görebiliyorduk. Ama odanın içerisi çok karanlıktı. Biz bu iki Kedi yavruları gibiydi. Yavaş hareketlerle masadan indi, eteğini kişiyi, pencerenin dışındaki gökdelenlerin ışıklarına karşı, düzeltti, vücudunu baştan çıkarıcı biçimde döndürerek birer siluet gibi görüyorduk. Adam onu kucaklayıp kaldırdı, çevresine baktı. Adamın kulağını ve yüzünün yan tarafının masanın üstüne oturtup arkaya doğru yatırdı. Kız direnmeyi bir bölümünü görüyorduk. Çenesinin kıpırdadığını farkedekesmiş, yumuşamıştı. Adam onun eteklerini kalçalarına doğru çek kadar. Konuşuyordu. Kız gülümsedi, yaklaştı, kollarını

itti. Kız kabul ediyor, ona doğru yaklaşmak için onun boynuna doladı. Sonra tekrar öpüşmeye başladılar. Elleri kıpırdanıyordu. Adam iki vücut arasında anî bir hareket birbirinin vücudu üzerinde kayıyordu. Bir yandan yavaşça yaptı, bir şeyin havada uçtuğunu gördük.

konferans odasına doğru ilerlediler.

"İşte külot gidiyor."

"Eee? Konferans odasını kız mı seçti?"

Galiba yere düşmüştü. Ama emin olmaya imkân yoktu.

"Anlaması zor."

Eğer bu külotsa, ya siyah ya da koyu renkti. Senatör Rowe

"Allah kahretsin, adamın yüzünü hâlâ göremiyorum."

sorunu noktalanıyor, diye düşündüm.

Artık odanın ortasına gelmişlerdi. Kamera onları tam tepeden çekiyordu. Adamın yalnızca başının tepesini görü-Graham, "Biz oraya girdiğimizde külot yok olmuştu," dedi.

yorduk.

Gözleri ekrandaydı. "Resmen kanıt gizleme!" Ellerini birbirine

"Sence Japona benziyor mu?" diye sordum.

sürtüyordu. "Sende hiç Nakamoto hissesi var mı, arkadaş.

"Allah kahretsin. Belli olmuyor ki! Kaç kamera vardı o Ben olsam hemen satardım. Yarını beklersen

metelik odada?"

etmeyecek o hisseler."

"Dört tane daha var."

Ekranda kız adama hâlâ sıcak davranıyordu. Adam ken-168

169

di fermuarıyla uğraşmaktaydı. Kız birden doğrulup oturdu, masada kaldı. Adam onun çevresini dolaştı. Yavaş hareket adamın yüzüne sert bir tokat savurdu.

ediyordu. Olup bitenlere inanmamış gibiydi.

Graham, "İşte yine başladı," dedi. "Bu da işin tuzu biberi."

Sonra birden sola dönüp baktı. Bir ses duymuş gibi. Bir an Adam kızın ellerini yakaladı, onu öpmeye çalıştı, ama kız karşı

donup kaldı, derken karar verir gibi davrandı. Harekete geçip koydu, başını çevirip yüzünü ondan kaçırdı. Adam kızı yine odada ilerledi. Eğilip yerden bir şey aldı. "Külot."

iterek masaya yatırmaya uğraştı, kendi ağırlığını onun Graham, "Kendisi almış," dedi. "Lanet olsun." Adam yaklaşıp üzerine verdi, onu orada tuttu. Kızın çıplak bacakları havaya kızın çevresinde bir kere daha dolaştı, yatan gövdeye doğru tekmeler atıyor, savrulup duruyordu.

karşı taraftan eğildi. "Ne yapıyor orada?" "Bilmiyorum.

İki siluet birleşti, sonra ayrıldı. Neler olduğunu tam anla-Göremiyorum." "Lanet olsun."

mak olanaksızdı. Cheryl hâlâ doğrulmaya çalışıyormuş, adam Adam doğruldu, konferans salonundan atrium'a geçti.

da onu itip yatırıyormuş gibi görünüyordu.. Adam onu elleriyle bastırırken tek elini onun göğsüne dayamıştı.

Artık siluet halinde değildi. Kim olduğunu anlayabilme şan-Cheryl'in bacakları onu tekmeledi, vücudu masanın üstünde sımız doğmuştu. Ama dönmüş, konferans salonuna, ölü kıza kıvrandı. Adam onu hâlâ masanın üstünde tutuyordu ama bakıyordu.

bütün sahne eskisinden çok daha çaba dolu ve tahrik edici bir Graham, "Hey, arkadaş," dedi ekrandaki görüntüye. "Bu-havaya bürünmüştü. Bu böyle sürerken ben ne görmekte raya bak, ahbap. Haydi. Bir dakikacık."

olduğumu anlayamaz hale geldim. Gerçekten ırza geçme mi Adam ölü kıza bakmayı sürdürüyordu. Geri geri atrium'a sayılırdı bu? Yoksa kız numara mı yapıyordu? Gerçi tekme-geçti, sonra hızla sola

doğru yürümeye koyuldu. "Asansöre liyor, debeleniyordu ama adamı itmeyi de başaramıyordu.

gitmiyor," dedim. "Hayır. Ama yüzünü göremiyorum." "Nereye Belki adam ondan kuvvetliydi ... ama içimde bir duygu, kızın gidiyor?"

isterse onu tekmeleyip kendinden uzaklaştırabileceğini Graham, "Öbür uçta merdiven var," dedi. "Yangın merdi-fısıldıyordu. Zaten arasına kızın ellerini onun boynuna do-lanmış gibi de görüyordum. Sürekli olarak itmiyordu demek veni."

ki! Ama yine de ne seyrettiğimizden emin olmak zordu

"Neden asansöre değil de oraya gidiyor?" "Kimbilir? Yüzünü

görmek istiyorum. Bir kerecik." Ama adam artık kamera

"A-aaa! Sorun var."

alanının en soluna varmıştı. Tam arkası dönük değilse bile, Adam ritmik hareketlerini kesti. Altında Cheryl hareketsiz ancak sol kulağıyla elmacık kemiğini görebiliyorduk. Hızlı

kaldı. Kolları adamın omuzlarından kayıp masanın üstüne hızlı yürüdü, duvara asılmış olan yaldız çerçeveli aynanın düştü. Bacakları adamın iki yanına sarktı.

önünden geçti. Aynadan geçerken tepesinde gece Graham. "Bu kadar mı?" diye sordu. "Böyle mi bitti?"

ışıklarından biri yanıyordu. Sonra adımını atıp karanlığa

"Bilemiyorum."

daldı. "İşte!"

Adam onun yanağını okşadı, sonra vücudunu sertçe birkaç

171

kere sarstı. Bir şeyler söylüyor gibiydi. Bir süre orada kaldı.

Belki otuz saniye kadar. Sonra kızdan uzaklaştı. Kız 170

"Nasıl durdurulur bu âlet?"

Ben telaşla düğmelere basıp duruyordum. Sonunda gerekli düğmeyi bulup cihazı durdurdum. Geri aldık, tekrar çalıştırdık.

Adam yeni baştan karanlıklarda ilerlemeye koyuldu.

Hızlı ve uzun adımlar atıyordu. Aynanın önünden geçti ... bir an için ... bir tek film karesi boyunca,

yüzünün aynadaki yansımasını gördük. Net biçimde. Ben o kareyi dondurmak için düğmeye bastım.

"Bingo," dedim.

"Japon işte!" diye patladı Graham. "Söylemiştim size."

Aynada, merdivene doğru gitmekte olan katilin yüzü vardı. O gergin hatları tanımakta hiç zorluk çekmiyordum.

Eddie Sakamura.

172

O kapıya doğru

iriydi ki kapıdan

yürürken

Connor

geçebilmek için hafif

arkasından, "Ha, Tom,"

yan dönmesi gerekmişti.

diye seslendi. "Eddie

Arkasından baktım.

Sakamura

garip

"Neden

yalnız

adamdır, ama şiddete

gitmesine izin verdin?"

eğilimli biri olarak

Connor omuzlarını

tanınmaz.

Silahlı

kaldırdı. "Onun

olacağını hiç sanmam.

soruşturması."

Herhalde ömründe

"Ama bütün gece

tabanca

sahibi

onun soruşturmasının

olmamıştır.

Partiden

peşinde canını dişine

DU BENİM," dedi Graham. "Benim soruşturmam. Bu yanında bir kızıl saçlıyla

takıp dolaştın. Neden

iti tutuklayacağım."

ayrılıp evine gitti. Şu

şimdi durasın ki?"

Connor, "Elbette," dedi.

anda onunla yatakta

Connor, "Bırak işin

olmalı. Onu sağ

Graham, "Yani ... yalnız gitmeyi tercih ederim demek is-

şatafatı

Graham'ın

getirmek iyi olur diye

tiyorum," dedi.

olsun," dedi. "Ne de

düşünürüm."

Connor, "Tabii," diye onayladı. "Soruşturma senin, Tom.

olsa ... bizimle pek bir

"Hey," diye patladı

En doğrusu neyse onu yaparsın."

ilgisi yok, öyle değil mi?

Graham. "Ne oluyor

Ben süresiz izinde bir

Connor bir kâğıt çıkarıp Eddie Sakamura'mn adresini sizin ikinize?"

polisim. Sen de rüşvetçi

yazdı, Graham'a verdi.

Connor, "Bir öneri

bir bağlantı görevlisi-

Graham, "Yardımların makbule geçmedi sanma," dedi.

yalnızca," dedi.

sin." Parmağıyla video

"Ama bu işi kendim yapsam daha iyi olur. Şimdi önce hiçbir

"O küçük serseriye

kasetini gösterdi. "Beni

kuşkuya yer bırakmayalım. Siz ikiniz bu gece bu adamla kogerçekten vuracağımı

evime bırakmadan şunu

nuştunuz ve onu tutuklamadınız, tamam mı?"

mı sanıyorsunuz?"

bir oynatmak istiyor

"Tamam."

"Arkanda destek

musun?"

Graham, "Eh, üzölmeyin," dedi. "Onu raporda boğuntuya sağlayacak iki tane

"Tabii." Teypi geriye

getiririm. Başınıza dert açmaz, söz veriyorum." Graham pek siyahlı beyazlı polis

sardım.

bonkör havalardaydı. Eddie Sakamura'yı tutuklama fikri çok arabasıyla gideceksin

hoşuna gitmişti. Saatine baktı. "Vay vaay!" dedi. "İlk telefon oraya," dedi Connor.

—

geleli altı saat bile dolmamış. Katili bulduk. Fena de-ğil."

"Devriye

polisleri

"Bir de kahve

Connor, "Katili henüz bulduk sayılmaz," dedi. "Ben ol-heyecanlanabilir. Ben

içebiliriz

diye

sam, hiç vakit geçirmeden alıp gelirdim onu."

yalnızca

sana

düşünüyordum. Fen

Graham, "Hemen gidiyorum," deyip ayağa fırladı.

olasılıkları anlatıyo-

İşlerinin laboratuvarmda

rum."

güzel kahve yapıyorlar.

173

"Eh,

gereksiz

Yani eskiden öyleydi."

desteğinize

"Sen leype bakarken
teşekkürler." Graham
bir kahve alıp geleyim
dönüp çıktı. O kadar
mi?"

"Çok nazıksın, *kohai*."

"Getireyim." Teypi
çok, dokuzdan beşe
suçlarına ait kanıt toplar,
başlattım, çıkmak
kadar çalışan ofislerden
değerlendirirken. Eski
üzere döndüm.

sayılırdı. Tabii gezici
günlerde etrafta öyle çok

"Ha, kohai, hazır
ekipler geceleri de suç
cıva, arsenik ve krom bu-
oraya kadar gitmişken,
yerlerinden kanıtlar
lunurdu ki, bazen
nöbetçi polise
sor
toplardı, ama onları

görevliler

başka

bakalım, teşkilâtın

getirip dolaplara kilitler,

departmandan birinin el

video

kasetleri

sabaha

kadar

sürdüğü kâğıt bardaktan

konusunda ne gibi

bekletirlerdi.

kahve içmekle bile

olanakları

varmış.

Parmak izi bölümüne

hastalanırlardı.

Çünkü

bunların

bitişik kafeteryada duran

Ama bugünlerde

kopyalarını

almak

kahve

makinesine
insanlar daha dikkatli
gerek. Ayrıca fotoğraf
yürüdüm. Duvarlara
olmuştu. İki bardağa
olarak basmamız da
yazılar
asılmıştı:
kahve doldurdum, gece
gerekebilir. Özellikle
"ELLERİNİ YIKADIN
nöbetçisinin oturduğu
Sakamura tutuklanırken
MI?" "BU YAZI SANA!"
masaya
yöneldim.
patırtı çıkar da polisin
"MESLEKDAŞLARI-NI
Nöbette Jackie Levine
Japon
düşmanlığı
TEHLİKEYE SOKMA;
vardı. Ayaklarını kaldırıp
iddiaları başlarsa. O

ELLERİNİ YIKA." Bütün

masaya

dayamıştı.

zaman bir resim

bunların

nedeni, bu

Oldukça iri ve dolgun bir

yayınlamamız

bölümdeki ekiplerin

kadındı.

Toreador

gerekebilir. Kendimizi

türlü

zehirler

pantolonu

giymiş,

savunmak için."

kullanması-y-dı.

başına turuncu bir peruk

Güzel bir noktaya

Özellikle

şiddet

geçirmişti.

değınmişti. "Peki,"

dedim. "Sorarım."

"Benim kahvem

sütsüz, tek şekerli

olsun." Ekrana doğru

döndü.

Fen İşleri, Parker

Center'ın

bodrum

kalındaydı. Ben oraya

vardığımda saat gecenin

ikisini

geçiyordu.

Bölümlerin

çoğu

kapalıydı. Burası daha

174

175

Garip görünüşüne rağmen, teşkilâtın en iyi parmak izi alıcısı

nınm bir tek akşam için iyi çalıştık. Biraz uyusak ne dersin?

olarak saygınlık kazanmıştı. *Modern Bride* ndlı gelin dergisini Sabaha Sunset Hills'de önemli bir golf maçı var."

okuyup duruyordu. "Hayrola, yine mi niyetlisin, Jac-kie?"

"Peki," dedim, teypleri tekrar kutuya yerleştirdim, video-diye sordum.

player'i de kutusuna koydum.

"Yok canım," dedi. "Kızım."

Connor, "O teypleri ne yapacaksın?" diye sordu.

"Kiminle evleniyor?"

"Kanıt dolabına kilitleyeceğim."

"Neşeli bir şeyden konuşalım, olmaz mı?" dedi. "O kah-

"Bunlar orijinal ama. Elimizde kopyaları da yok."

velerden biri bana mı?"

"Biliyorum. Ama kopyaları yarından önce çıkarttırma-mam."

"Üzgünüm. Ama sana bir sorum var. Bizim buralarda video

"Ben de onu diyorum zaten. Neden yanında tutmuyor-kanıtlarına kim bakar?"

sun?"

"Video kanıtları mı?"

"Eve mi götürüyüm?" Kanıtları eve götürme konusunda

"Örneğin güvenlik kameralarının çektiği filmler. Analizini teşkilâtın türlü kuralları ve yasakları vardı. Böyle bir şey asla kim yapar, karelerden kim fotoğraf basar?"

hoş görülmezdi.

Jackie, "Doğrusu pek o tür iş gelmez," dedi. "Eskiden Connor omuz silkti. "Ben olsam bu işi şansa bırakmazdım.

elektronik bölümü bakardı, ama sanırım vazgeçtiler. Şimdi Teypleri yanına al, sabaha kopyaları kendin çekirt."

video filmleri ya Valley'e ya da Medlar Hall'a yollanıyor."

Kutuyu kolumun altına kısırdım. "Yani sence kimse bir Masada öne eğildi, telefon defterine baktı. "İstersen Med-

şey demez mi bu ..."

lar'dan Bili Harrelson'u ara. Ama çok özel bir durumsa galiba

"Tabii demez," dedi Connor. "Bu kanıtlar çok kritik. Biz JPL'ye veya Güney California Üniversitesindeki İleri Görüntü

yataklarımızda uyurken birinin o dolapların önünden elinde Laboratuvarına yolluyoruz. Onların

numaralarını mı istersin, koca bir mıknatısla geçmesini istemeyiz, değil mi?"

yoksa Harrelson'a mı soracaksın?"

Böylece teypleri eve götürmeye karar verdim. Kapıdan Sesinin tonu bana hangisini seçmem gerektiğini anlatı-

çıkarken İşigura'nın önünden geçtik. Orada öyle pişman pişman yordu. "O numaralan alsam daha iyi olacak galiba," dedim.

oturuyordu. Connor ona çabucak Japonca bir şey söyle- •> di,

"Eh, tahmin etmiştim."

İşigura ayağa fırladı, eğilip selam verdi, ofisten çıktı.

Numaraları yazıp yukarıya döndüm. Connor filmi sey-

"Gerçekten o kadar korkuyor mu?"

retmeyi bitirmiş, şimdi Sakamura'nın yüzünün aynada gö-

"Evet," dedi Connor.

ründüğü kısmı tekrar tekrar gözden geçirmekle meşguldü.

İşigura koridorda önümüz sıra hızlı hızlı yürüyordu.

"Eee?" dedim.

Eğilmiş, iki büklüm olmuş gibiydi. Korkak adam karikatürü

"Bu kesinlikle Eddie," diye mırıldandı. Sakindi. Hemen çizilse, ancak böyle olurdu.

hemen kayıtsız gibiydi. Kahvesini elimden alıp yudumladı.

"Neden?" diye sordum. "Bunca zamandır Amerika'da ya-

"Korkunç," dedi.

şadığına göre onun da bilmesi gerekir ki kanıt gizlemiş ol-

"Evet, biliyorum."

ması konusunda elimizde ne dayanak olursa olsun, asla güçlü

"Eskiden daha iyi kahve yaparlardı." Connor bardağı kedeğildir. Nakamoto'ya karşıysa gücümüz ondan bile az."

nara bıraktı, video'yu kapattı, ayağa kalkıp gerindi. "Eh, sa-176

Yükselen Güneş—F.12

177

Connor, "Mesele orada değil/" dedi. "O hukuksal şeylerden raktı. Japon şirketleri bundan hiç hoşlanmadılar, haksızlıktan korkuyor değil ki! Skandalden korkuyor. Çünkü Japonya'da yakınmaya başladılar. Günün birinde hükümetin adamları

olsaydık, olacağı oydu."

gelip Yokogawa'nın ofisini bastı, rüşvetlerin kanıtlarını buldu.

Köşeyi döndük. İşigura asansörlerin önünde bekliyordu.

Birkaç Yokogawa elemanını tutukladılar, şirketin adına Biz de bekledik. Garip bir durum oldu. İlk asansör geldiğinde skandalle kara sürdüler. Bu durum GE'nin Japon-ya'daki İşigura yana çekildi, bize binmemiz için yol verdi. Biz satışlarını korkunç etkiledi. Japon şirketlerinin de habire bindik. Kapı kapanırken o dışarda eğiliyor, bizi selamlıyordu.

rüşvet veriyor olması hiçbir fark yaratmadı. Her nedense, Asansör inmeye başladı.

yakalanan Japon olmayan şirket olmuştu. Bunun nasıl böyle Connor, "Japonya'da olsak kendisinin de şirketinin de işi olduğu şaşılacak bir şey!"

bitmişti... ebediyen," dedi.

Ben, "Bu gerçekten o kadar kötü bir sonuç mu verdi?" diye

"Neden?"

sordum.

"Çünkü Japonya'da skandaller, düzeni değiştirmenin en Connor, "Japonlar çok sert davranabilir," dedi. "Ticaret sık kullanılan yoludur. Güçlü bir hasımdan o yolla kurtulu-savaştır der dururlar ve bunu söylerken de ciddiler. Bilirsin, nur. Normal uygulama sayılır. Karşı tarafın bir zayıf yönünü

Japonya bize durmadan kendi piyasalarının açık olduğunu bulursun, ya basına ya da hükümetin soruşturmacılarına söyler. Eski zamanlarda, bir Japon kalkıp da bir Amerikan sızdırırsın. Bundan kesinlikle bir skandal doğar, o kişi ya da o arabası alırsa, hükümet onun hesaplarını incelemeye kalkardı.

kuruluş mahvolur. Recruit skandalinin başbakan Takeşi-ta'yı

Çok geçmeden, hiç kimse Amerikan arabası almaz oldu.

devirmesi de öyle oldu. Yetmişli yıllarda başbakan Ta-naka'yı

Yetkililer iki ellerini açıp, kimse almıyor, biz ne yapalım, de-deviren mâlî skandaller için de durum aynı. Birkaç yıl önce diler. Yarattıkları bu tikanıklıkların sonu gelmez. Her ithal Japonlar General Electric'in de canına yine aynı yolla arabanın birer birer doka alınması, egzoz yasalarına uygun-okudular."

luğunun saptanması şarttır. Yabancı ilaçların Japon labora-

"General Electric'in canına mı okudular?"

tuvarlarında, Japonlar üzerinde denenmesi gerekir. Bir ara

"Yokogawa skandaliyle. Duymamış mıydın? O da klasik yabancı kayakları da yasak etmişlerdi, çünkü Japonya'nın Japon manevralarına bir örnek. Birkaç yıl önce General karları Avrupa ve Amerika karlarından daha ıslakmış. İşte Electric hastaneler için dünyanın en iyi tarama cihazlarından böyle davranırlar yabancı ülkelere. Bu nedenle, kendi ilaçlarını

birini yaptı. Gidip Japonya'da bir firma kurdu. Adı Yo-kendilerine yutturmaya kalkanlar çıkıyorsa, bunda o kadar kogavva Tıbbî Malzeme. Bu teçhizatı Japonya'da onlar pazar-

şaşılacak bir şey yok."

layacaktı. GE işini Japon usulü yapmak istedi. Maliyetlerini

"O halde İşigura bir skandal bekliyor, öyle mi? Japon-rakiplerinininkinden aşağıya çekip piyasa payı kapmaya uğ-ya'da olsa öyle olurdu diye mi?"

raştı, kusursuz servis ve destek sundu, müşterileri ağırladı...

"Evet. Nakamoto'nun bir darbede silineceğinden korkuyor.

potansiyel alıcılara uçak biletleri ve seyahat çekleri ikram etti.

Ama öyle olacağını sanmam. Büyük ihtimalle, Los Angeles'te Biz olsak bunlara rüşvet deriz, ama Japonya'da bunlar işleri yine eskisi gibi gidecektir."

standard iş gereğidir. Yokogavva çabucak piyasanın lideri haline geldi, Toshiba gibi Japon şirketlerini geride bı-178

179

Connor'u evine götürdüm. O arabadan inerken ben, "Eh,

"Hey, arkadaş!"

çok ilginç bir deneydi, Yüzbaşım," dedim. "Benimle bu süreyi Arayan Graham'dı. "Merhaba, Tom,"

dedim.

birlikte geçirdiğiniz için teşekkür ederim."

"Yalnız kaldın mı sonunda?"

"Bir şey değil," dedi Connor. "İlerde de yardım istersen

"Evet. Eve gidiyorum. Neden?"

beni her zaman arayabilirsin."

"Düşünüyordum da," dedi Graham. "Belki bu baskında

"Umarım yarın o golf maçın pek erken saatte başlamıyor-yanımızda Japon bağlantı görevlisi olsa daha iyi olur."

dur."

"Yalnız yapmak istiyorsun sanıyordum."

"Aslına bakarsan yedide, ama benim yaşımdakilere fazla

"Evet ... şey ... belki gelip bize yardım etmek istersin. Her uyku gerekmiyor. Sunset Hills'de oynuyoruz."

şey kitaba uygun yapılsın diye."

"Japon sahası değil mi o?" Sunset Hills Kulübü'nün satışı,

"Bu bir KKK önerisi mi?" 'Kendi kuyruğunu koruma' de-Los Angeles'in nisbeten yeni rezaletlerinden biriydi. Batı Los mek istiyordum.

Angeles'in kulübü, iki yüz milyon dolar gibi korkunç bir fiyata

"Hey, sen bana yardım edecek misin, yoksa etmeyecek satın alınmıştı. O sıralar kulübün yeni Japon sahipleri, hiçbir misin?"

değişiklik yapmayacaklarını söylemişlerdi. Ama şimdi,

"Tabii, Tom. Geliyorum hemen."

Amerikalı üyelerin sayısı çok basit bir süreçle azaltılmaktaydı.

"Seni bekleyeceğiz."

Ne zaman bir Amerikalı çıksa, yerine bir Japon üye almıyordu. Sunset Hills üyelikleri Tokyo'da birer milyon dolara satışa sunulmaktaydı. Bu fiyat kelepir sayılıyordu. Upuzun bir bekleme listesi vardı.

"Eh," dedi Connor, "Ben de Japonlarla oynuyorum zaten."

"Bunu sık sık yapar mısın?"

"Japonlar1 golfe çok meraklıdır, bilirsin. Ben haftada iki kere oynamaya çalışırım. Bazen insan ilginç şeyler duyuyor.

İyi geceler, *kohai*."

"İyi geceler, Yüzbaşım."

"Arabayı eve sürdüm.

Santa Monica otoyoluna çıkarken telefon çaldı. Arayan DHD operatörüydü. "Teğmenim, Özel Hizmetler'e bir telefon var. Görevli polisler bağlantı istiyor."

içimi çektim. "Pekâlâ." Bana bir araba telefonunun numarasını verdi.

180

181

Sakamura, 101 numaralı otoyolun yukarısındaki

"Pekâlâ öyleyse, haydi başlayalım."

tepelerde, o kıvrılarak giden dar sokaklardan birinde, ufacık Tek sıra halinde merdivenleri çıkmaya başladık. Frank Si-bir evde oturuyordu. Saat üçe çeyrek kaldığında köşeyi dön-natra, "My Way" şarkısını söylüyordu. Kadınların gülüşmesini düm, siyah beyaz iki polis arabasını, farlarını söndürmüş bekler duyduk. Tek kadın değildi. "Tanrım, inşallah uyuşturucu da gördüm. Graham'ın bej sedam da yana parketmiş-ti. Graham çekiyorlardır."

devriye polisiyle yanyana durmuş, sigara içmekteydi. Ben park İçimden, büyük ihtimalle, diye düşündüm. Merdivenlerin edecek yer bulabilmek için on, on iki metre geri girmek zorunda tepesine vardık, pencerelerden gözükmemek için eğildik.

kaldım. Sonra inip onlara doğru yürüdüm.

Ön kapı İspanyol tarzında, sağlam bir kapıydı. Graham Eddie'nin evine doğru baktık. Sokak düzeyindeki bir ga-durakladı. Ben evin arka tarafına doğru birkaç adım ilerle-rajın üstüydü. 1940'h yıllardan kalma, beyaz, pütürlü beton dim, oradan havuzun yeşilimsi ışıklarını gördüm. Herhalde cepheli, iki yatak odalı evlerden biri. Işıklar yanıyordu. İçerden havuz başına çıkan bir arka kapı vardı. O kapının yerini gör-Frank Sinatra'nın şarkı söyleyen sesini duyduk. Graham, meye çalıştım.

"Yalnız değil," dedi. "Yanında kızlar var yukarda."

Graham omzuma dokundu. Geri döndüm. O uzanıp ön

"Nasıl planlıyorsun?" diye sordum.

kapının kulpunu çevirdi. Kilitli değildi. Tabancasını eline Graham, "Çocukları burada bırakacağız," diye anlattı.

alıp bana baktı. Ben de tabancamı çıkardım.

"Onlara ateş edilmeyecek dedim, kaygılanma. Seninle ben Durakladı, üç parmağını havaya kaldırdı. Üçe kadar sa-

çıkıp baskını yapacağız."

yınca!

Garajdan eve dik bir merdivenle çıkılıyordu.

Sonra tekmeyi patlatıp ön kapıyı açtı, "Duur! Polis! Kıpır-

"Tamam. Ön taraf senin, arka benim mi?"

damayın!" diye haykırarak içeri daldı. Ben salona varama-

"Yok canım," dedi Graham. "Seni yanımda istiyorum, ardan kadınların çığlıkları yükselmişti bile.

kadaş. Adam tehlikeli değil demiştin, değil mi?"

Bir kadın silüetinin pencerenin önünden geçtiğini gördüm. Çıplak gibiydi. "Olmaması gerekir," dedim.

İki kadındılar. Çırılçıplak, odanın içinde koşturup avazları

çıktığı kadar bağıryorlardı. "Eddie! Eddie!" Eddie ortalıkta yoktu. Graham da, "Nerede o? Eddie Sakamura nerede?" diye bağırmaya başladı. Kızıl saçlısı kanepeden bir yastık kapıp çıplaklığını örtmeye çalıştı, bir yandan, "Defol buradan, sersem!" diye haykırdı, ardından yastığı Graham'a fırlattı.

Öteki sarışın kız ciyaklayarak yatak odasına kaçtı. Peşinden Yatak odasında sarışın kız yere yığılıp acıyla uludu. Gra-gittik. O arada kızıl saçlı arkamızdan bir yastık daha fırlattı.

183

182

ham elinde tabancasıyla onun üzerine eğildi. "Vurma beni!"

nım fena halde yandı. Sırtımı olanca gücümle duvara yasla-diye bağırdı kız. "Ben hiçbir şey yapmadım!"

dım, kızın ciğerlerindeki hava boşalırken çıkan homurtuyu Graham onu ayak bileğinden yakaladı biraz çevirdi. Kız duydum. Yakamı bıraktı.

isteriye tutulmuş gibiydi. "Eddie nerede?" diye sordu. "Ne-Pencerenin dışında bir gölgenin merdivenlerden aşağıya rede o?"

koşmakta olduğunu gördüm. Graham da görmüştü.

Kız, "*Bir toplantıda!*" diye haykırdı.

Graham, "Lanet olsun," dedi, koşmaya başladı. Ben de l

"Nerede?"

koştum. Ama kız bana çelme takmış olmalıydı, çünkü birden

"*Toplantıda!*" Debelenip öteki bacağıyla Graham'ın kasığına yuvarlanıp küt diye düştüm. Ayağa kalktığımda, siyah beyaz bir tekme attı.

polis arabalarının sirenlerini duydum. Kontaklarını

Graham kızı bırakırken, "Ah, Tanrım!" diye bir çığlık ko-açmışlardı.

pardı. Öksürüp yere çöktü. Ben tekrar salona döndüm. Kızıl Evden fırlayıp merdivenlerden aşağıya uçtum. Graham'ın saçlı bu arada yüksek topuklu pabuçlarını giymiş, ama baş ka on metre kadar arkasındayken Eddie'nin Ferrari'si garajdan bir şey giymemişti.

geri geri çıktı, vites değiştirip sokağın ucuna doğru fırladı.

"Nerede o?" diye sordum.

Siyah beyazlar hemen onu izlemeye koyuldu. Graham

"Sizi itoğulları," dedi. "Yılanlar!"

kendi arabasına koşuyordu. O park ettiği yerden çıkıp sokağın Onun yanından geçip odanın karşı tarafındaki kapıya yü-ortasına geldiğinde ben hâlâ kendi arabama koşmaktaydım, rüdüm. Kilitliydi. Kızıl saçlı koşup geldi, yumruklarını sırtıma çünkü benimkini daha uzağa park etmişim. Graham indirmeye başladı. "Rahat bırak onu! Rahat bırak onu!" Ben yanımdan geçerken yüzünün asık ve öfkeli olduğunu gör-kilitli kapıyı açmaya çalışırken o habire bana vuruyordu.

düm.

Kapının öbür yanından sesler duyar gibi oldum.

Arabama binip peşlerine düştüm.

Az sonra Graham'ın koca cüssesi kapıya çarptı, tahtalar yarıldı, kapı açıldı. Karşımda mutfak vardı. Dışardaki havuzun yeşil ışıklarıyla aydınlanıyordu, içerisi boştu. Arka kapı açık duruyordu.

"Allah kahretsin."

Bu virajlı tepe yollarında bir yandan telefonla konuşurken Kızıl saçlı sırtıma çıkmış, bacaklarını belime dolamıştı.

bir yandan da arabayı hızlı sürmek kolay iş değildi. Buna Saçlarımı çekiyor, iğrenç küfürler yağıdırıyordu. Olduğum kalkışmadım bile. Graham'ın yarım kilometre kadar geri-yerde topaç gibi dönüp onu sırtımdan atmaya çalıştım. Bütün sindeydim. O da iki devriye arabasının biraz gerisinden gi-bu kargaşalığın ortasında kendi kendime, *dikkat et, kızın bir* diyordu. Tepenin dibine, 101 numaralı otoyolun üzerimden *yerine bir şey olmasın*, diye uyarılarda bulunduğu o ender geçtiği yere vardığımda, çakıp sönen ışıkların yan taraftan anlardan birini yaşıyordum; çünkü güzel bir kızın kolunun sürat yoluna çıkmakta olduğunu gördüm. Geri geri gidip kırılması ya da kaburgasının çatlaması kötü gözükür, polis Mulholland'ın aşağısındaki kavşağa girmem gerekiyordu.

gaddarlığı yaftasını alnıma yapıştırırdı ... şu anda kız saçlarımı

Ondan sonra, güneye giden trafiğe karıştım.

kökünden yoluyor olsa bile. Kulağımı ısırды, ca-184

185

Trafik yavaşlamaya başlayınca arabamın tepesindeki ışığı

"Yapabileceğimiz başka bir şey yoktu," dedi. "Benim gör-yaktım, sağdaki acil durum şeridine doğru kaydım.

düğüm kadarıyla,tek yolu buydu."

Ferrari saatte yüz altmış kilometre hızla beton sete çarp-

"Öyle," dedim. "Bazen olur böyle şeyler."

tıktan otuz saniye sonra oraya vardım. Herhalde çarpmanın

"Pekâlâ, ahbap. Yarına görüşürüz." "İyi etkisiyle benzin deposu patlamış olmalıydı, çünkü alevler on geceler, Tom." Arabalarımıza bindik. Ben eve beş metre havaya yükseliyordu. Sıcaklık inanılacak gibi döndüm.

değildi. Tepe yamacındaki ağaçlar tutuşacak diye korktum.

Arabanın eğrilip büğrölmüş enkazına yaklaşmaya imkân yoktu.

İlk itfaiye arabası, arkasında üç yeni siyah-beyazla geldi.

Her taraf yanıp sönen ışıklarla dolmuştu.

İtfaiyeye yer bırakmak için arabamı biraz geriye aldım, inip Graham'm yanına yürüdüm. Graham sigara içiyordu.

İtfaiyeciler bu arada enkaza köpük sıkmaya başlamışlardı.

"Tanrım," dedi Graham. "Amma berbat bir durum!"

"Kapıdaki polisler niye onu garajdayken durdurmadı?"

"Çünkü," diye anlatmaya başladı Graham. "Onlara ateş

etmeyin demiştim. Biz kendimiz de orada değildik. Onlar ne yapacaklarına karar vermeye çalışırken de herif fırladı, gitti."

Başını iki yana sallıyordu. "Raporda bu olup bitenler çok kötü görünecek."

"Yine de ona ateş etmeyişin daha iyi herhalde," dedim.

"Belki." Sigarasını yere atıp ayağıyla ezdi.

Bu arada itfaiyeciler de alevleri söndürmüşlerdi. Ferrari'nin betona çökmüş göçük gövdesinden dumanlar tütüyordu.

Havada çok kötü bir koku vardı.

"Eh," dedi Graham. "Buralarda oyalanmanın bir yararı

yok. Ben o eve dönüyorum. Bakalım kızlar hâlâ orada mı ..."

"Bana ihtiyacın olur mu?"

"Olmaz. Sen artık gitsen de olur. Yarın başka bir gündür.

Allah kahretsin, bu işin kırtasiyesi yeter bizi öldürmeye."

Yüzüme baktı, bir kararsızlık geçirdi. "Anlaşmış durumdayız değil mi? Yani bu olup bitenler hakkında?"

"Daha neler, elbette!" dedim.

DAYAN Ascenio kanepeye serilmiş, horluyordu. Saat üçü

Hiç aldırmadı. "Baba, aç gözlerini. Aç gözlerini. Baba? Aç

kırk beş geçmekteydi. Ayaklarımın ucuna basa basa yanından gözlerini, baba."

geçip Michelle'in odasına doğruldum. Kızım sırtüstü

Beni çıldırtana kadar hep aynı şeyi tekrarlayacağını bili-yatıyordu. Örtüleri üzerinden atmış, kollarını kafasının yuyordum. Gözlerimi açtım. Sırtüstü dönüp öksürdüm. "Baba karısına fırlatmıştı. İki ayağının da yatağın parmaklıkları

hâlâ yorgun, Shelly. Git bak bakalım, Bayan Ascenio ne ya-arasından dışarıya uzandığını gördüm. Örtüyü örtüp kenar-pıyor."

larını sıkıştırdım, sonra kendi odama geçtim.

"Baba, gözlerini aç."

Televizyon hâlâ açıktı. Onu kapattım. Kravatımı boy-

"Bırak da baba biraz uyusun, olmaz mı? Baba bu sabah numdan çekip, pabuçlarımı çıkarmak üzere yatağın kenarına biraz daha uyumak istiyor."

oturdum. Birdenbire, ne kadar yorgun olduğumu farket-tim.

"Sabah oldu artık, baba. Aç gözlerini. Aç gözlerini."

Ceketimle pantolonumu çıkarıp televizyonun üstüne fırlattım.

Sırtüstü uzandığımda, gömleğimi de çıkarmam gerektiğini Gözlerimi yine açtım. Hakkı vardı.

düşündüm. Sırtımda yapış yapıştı. Bir an gözlerimi yumup Sabah olmuştu.

başımı yastığın yumuşaklığına bıraktım. Çimdikle-Hay Allah.

niyormuşum gibi oldum, göz kapaklarımda bir batma duygusu hissettim, bir cikleme duydum, bir an için gözlerimi kuşlar gagalıyor sanıp dehşete kapıldım.

Bir ses, "Aç gözlerini, baba," dedi. "Aç gözlerini." Kızımın minik parmaklarıyla göz kapaklarımı çekiştirdiğini anladım.

"Üfff," deyip gözlerimi araladım, gün ışığını gördüm, dönüp yüzümü yastığa gömdüm.

"Baba? Aç gözlerini. Aç gözlerim, baba."

"Baba gece geç geldi," dedim. "Baba yorgun."

188

189

"KREPLERİNİ YE."

"Artık yemek istemiyorum."

"Bir tek lokma daha, Shelly." Mutfak penceresinden içeriye güneş ışığı doluyordu. Saat yediyi biraz geçmişti.

"Annem bugün geliyor mu?"

"Konuyu değiştirme. Haydi, Shel. Bir tek lokmacık daha.

Lütfen, ha?"

Mutfağın köşesinde, onun boyuna uygun minik masanın başına oturmuştuk. Bazen büyük masada yemediklerini ona bu masada yedirebiliyordum. Ama bu sefer şansım tutmuyordu. Michelle yüzüme baktı.

"Annem geliyor mu?"

"Sanırım. Emin değilim." Onu üzmem istemiyordum.

"Ondan haber bekliyoruz."

"Annem yine kentten uzağa mı gidiyor?"

"Belki," dedim. Acaba kentten uzağa gitmek, iki yaşında birine ne ifade eder, diye düşündüm. Ne gibi bir imaj belirliyordu kafasında, kim bilir?

"Rick Amca'yla mı gidiyor?"

Rick Amca da kimdi? Çatalı onun yüzüne yaklaştırdım. "Bilmiyorum, Shel. Haydi, aç ağzını bakalım. Bir lokma daha."

"Rick Amca yeni bir araba aldı." Michelle bunu söylerken başını ciddi ciddi sallıyordu. Bana önemli haberler verirken hep öyle yapardı.

191

gömülmüştür. İtfaiye derhal olay yerine çağırılmış, fakat en-

"Öyle mi?"

kazdan sağ kurtulan olmamıştır. Sürücünün vücudu çok kötü

"Hı-hı. Siyah."

yanmış, hattâ gözlük camları erimiştir, izleme operasyonunun

"Anlıyorum. Nasıl bir araba?"

sorumlusu Detektif Thomas Graham, sürücü Bay Ed-die

"Bi Sades."

Sakamura'nın kentte bir cinayete kurban giden kadın olayıyla

"Bisades mi?"

ilgili görüldüğünü ifade etmiştir. Ama bugün Bay

"Hayır. *Sades.*"

Sakamura'nın arkadaşları bu suçlamaya inanmadıklarını be-

"Yani Mercedes mi?"

lirterek, polisin sert davranmasından ürken sanığın paniğe

"Hım-hımm. Siyah."

kapılarak kaçmaya kalkıştığını ifade etmişlerdir. Olayın ırkçı

"Ne güzel," dedim.

tutum sonucu meydana geldiği yolunda şikâyetler duyul-

"Annem ne zaman geliyor?"

maktadır. Polisin Bay Sakamura'yı cinayetle suçlamak isteyip

"Bir lokma daha, Shel."

istemediği belli olmamakla birlikte, gözlemciler bu olayın 101

Ağzını açtı, çatalı uzattım. Son anda başını yana çevirdi, numaralı otoyol üzerinde son iki hafta içinde yer alan üçüncü

dudaklarım kapadı. "Hayır, baba."

kovalamaca kazası olduğunu söylemektedirler. Bu tür izleme

"Pekâlâ. Pes ediyorum."

olaylarında polis kararının sağlıklılık derecesi, geçen Ocak

"A değilim, baba."

ayında Compton'lu bir kadının aynı şekilde kaza sonucu

"Belli oluyor."

ölmesiyle gündeme gelmişti. Detektif Graham da, yardımcısı

Bayan Ascenio kendi evine dönmeden önce mutfağı te-Teğmen Peter Smith de bulunamadıkları için kendileriyle mizliyordu. Temizlikim Elaine'in gelip Michelle'i yuvaya görüşülememiştir. Polis teşkilâtının bu görevlileri götürmesine on beş dakika vardı. Daha onu giydirmem ge-cezalandırma veya görevden uzaklaştırma gibi bir yolu seçip rekiyordu. Ben artan krepî musluğa boşaltırken telefon çaldı.

seçmeyeceği merakla beklenmektedir."

Ellen Farley arıyordu. Belediye başkanının basın yardımcısı.

Tanrını.

"Seyrediyor musun?"

"Baba..."

"Neyi?"

"Bir dakika, Shel."

"Haberleri. Yedinci kanal. şu anda araba kazasını veri-Ekranda hurda halindeki enkazın bir kamyonu yüklenişi yorlar."

gösterilmekteydi. Kaza yerinde, asfaltın üzerinde kocaman

"Öyle mi?"

bir siyah leke vardı.

"Beni ara," deyip kapadı.

Yayın yine stüdyoya döndü, bir kadın ekrana bakarak Yatak odasına geçip televizyonu açtım. Bir ses anlatıyordu.

konuştu. "KNBC'nin öğrendiğine göre, iki görevli akşamın

"... bildirdiğine göre Hollywood sürat yolu üzerinde güneye daha erken saatlerinde Bay Sakamura ile konuşmuş, fakat o doğru hızlı bir kovalama yer almaktayken, sanık bindiği sırada kendisini

tutuklamamışlardır. Yüzbaşı John Con-nor'la Ferrari spor arabayı Vine Sokağı üst geçidinin ayağına Teğmen Peter Smith'in teşkilât tarafından cezalandırılma çarptırmıştır. Olayı görenlerin belirttiğine göre araba betona ihtimali büyüktür, hattâ haklarında usulleri ihlâl suçlaması

saatte yüz milden fazla bir hızla çarpmış, bir anda alevlere yapılması da beklenebilir. Fakat iyi bir haber varsa, o Yükselen Güneş—F. 13

192

193

da 101 numaralı otoyolda kazanın yol açtığı trafik sıkışıklığının Bir an sessiz kaldı. "Ellen?" dedim. artık kalktığıdır. Söz senin, Bob."

"Bak," dedi. "Bu aramızda kalacak, tamam mı?"

Televizyona hipnotize olmuş gibi bakıyordum. *Ceza so-*

"Tabi ."

ruşturması, ha?

"Buralarda neler oluyor, bilmiyorum, Pete. Bu iş benim Telefon çaldı. Yine Ellen Farley'di. "Duydun mu hepsini?"

anlayabildiğimden daha derine gidiyor."

"Evet, duydum. İnanamıyorum. Neler oluyor, Ellen?" "Bunlar

"Dün gece neden bana kızın kim olduğunu söylemedin?"

belediye başkanının başı altından çıkmış değil ... eğer

"O konuda özür dilerim. İlgileneceğim çok konu vardı."

sorduğun oysa.

"El en."

Bir sessizlik oldu, sonra, "Pete," dedi. "O kız ortalıkta çok görülen biriydi. Çok kişiyi tanırdı."

Ama Japon camiası Graham'dan zaten her zaman şikâyetçiydi. Onu ırkçı gözüyle görüyorlar. Herhalde bu

"Belediye başkanını tanır mıydı?"

olayı da fırsat bildiler."

Sessizlik.

"Ben oradaydım. Graham doğru hareket etti."

"Ne kadar iyi tanırdı?"

"Evet, biliyorum orada olduğunu, Peter. Doğrusunu istersen,

"Bak, istersen şöyle diyelim. Güzel bir kızdı ve bu kentte o senin şanssızlığın. Aynı fırçanın seni de çamurlaması-m çok kişiyi tanırdı. Bana sorarsan, azıcık dengesizdi derim, istemem."

ama güzeldi ve erkekleri çok etkiliyordu. İnanabilmen için

"Graham doğru hareket etti," dedim yine.

gözünle görmem gerekir. Şimdi olay çok kişiyi ilgilendiriyor.

"Sen beni dinliyor musun, Pete?"

Bugünkü *Times* 'ı gördün mü?"

"Bu işten uzaklaştırılma ve cezalandırılma da ne oluyor?"

"Hayır."

Ellen, "Onu ben de ilk defa duyuyorum," dedi. "Ama o

"Bir gör. Bana sorarsan şu birkaç gün çok kusursuz hareket herhalde içerden gelen bir haber. Senin teşkilâtından. Bu etmelisin. Her adımını kollamaksın. Her şeyi kitabına arada sorayım ... doğru mu o? Connor'la ikiniz dün gece Sa-uygun yap. Arkam da kolla hep, e mi?"

kamura'yla konuştunuz mu?"

"Peki. Sağol, Ellen."

"Evet."

"Bana teşekkür etme. Ben sana telefon etmedim." Birden

"Ve tutuklamadımız, öyle mi?"

sesi yumuşadı. "Dikkatli ol, Peter."

"Hayır. Onunla konuşurken, tutuklamaya yeterli muhtemel Telefon kapandı, kulağıma çevir sesi geldi. sebep yoktu elimizde. Daha sonra oldu."

"Baba?"

Ellen, "Sence gerçekten bu cinayeti o işlemiş olabilir mi?"

"Bir dakika, Shel."

diye sordu.

"Çizgi film seyredebilir miyim?"

"İşlediğini biliyorum. Teypte var."

"Tabii, tatlım."

"Teypte mi? Ciddi misin?"

Ona çizgi film gösteren bir kanal buldum, sonra salona

"Evet. Nakamoto güvenlik kameralarından biri cinayeti geçtim. Ön kapıyı açıp *Times*'ı paspasın üzerinden aldım.

video'ya çekmiş."

Metro bölümünün son sayfasındaki yazıyı bulmam bir hayli 194 '

sürdü.

195

POLİS İRKÇILIĞI SUÇLAMALARI

bik'i aradım. Ken, Metro'nun başta gelen muhabirlerinden-di.

JAPON KUTLAMASINA GÖLGE DÜŞÜRDÜ

Ezelden beri o gazetede çalışırdı. Olup biten her şeyi bilirdi.

Saat daha sabahın sekizi olduğu için Ken'in ev numarasını

İlk paragrafı gözlerimle taradım. Nakamoto'nun Japon yetkilileri "kaba ve duyarsız" polis davranışlarından yakını-

çevirdim.

yorlardı. Figueroa caddesindeki yeni gökdelenin yaldızlı ve yıldızlı açılış gecesinin bu yüzden gölgelendiğini ileri sür-

"Ken. Ben Pete Smith."

mekteydiler. Bu yetkililerden bir tanesi de polisin davranışının

"Aa, merhaba," dedi. "Mesajımı aldığına sevindim."

"ırkçılıktan kaynaklandığını" ileri sürmüştü. Bir sözcü, Arka planda çok genç bir kız sesinin, "Ama baba, neden

"Kanımızca eğer söz konusu olan bir Japon şirketi olmasaydı, gidemeyecekmişim?" diye sızlandığı duyuluyordu.

Los Angeles polisi hiç de böyle davranmazdı," diyordu.

Ken, "Jennifer, bir dakika bırak da konuşayım," dedi.

"Bizce polisin tutumu, Japonlar konusunda kesinlikle bir çifte

"Hangi mesaj?" diye sordum.

Standard yansıtıyor." Nakamoto'nun yönetim kurulu başkanı

Ken, "Seni dün gece aradım, çünkü hemen bilmen gerekir Bay Hiroşi Ogura da Madonna ve Tom Cruise gibi yıldızları

diye düşündüm," dedi. "Herhalde güdümlü davranıyor. Ama çekmeyi başaran o partiye katılmıştı. Ama onu bulup altında neler yattığı hakkında bir fikrin var mı?"

yorumunu almak mümkün olmamıştı. Bir sözcü, "Bay Ogura

"Neyin altında?" diye sordum. Neden söz ettiğini gerçekten resmî çevrelerdeki bu düşmanlık duygularının açılışı le-anlayamamıştım. "Özür dilerim, Ken, mesajını almadım."

kelemesine çok üzüldü; bu tatsızlıkların olmasından büyük

"Sahi mi?" dedi. "Dün gece on bir buçuk sularında aradım hüznü duyuyor," demişti.

seni. Merkezden bir araştırma peşinde olduğunu, ama Gözlemcilere göre Binbaşı Thomas polis teşkilâtıyla gö-arabanda telefon olduğunu söylediler. Önemli demiştim.

rüşmek üzere bir görevli yollamış, ama pek sonuç alama-Gerekirse beni evden aramanı istemiştim. Çünkü bilmek ismişti. Irk açısından duyarlı durumları yönetmekle yükümlü

tersin diye düşündüm."

özel Japon bağlantı görevlisi Teğmen Peter Smith'in de orada Arka planda genç kız yine, "Baba, haydi izin ver," dedi.

bulunmasına rağmen, polis yine de tutumunu değiştir-

"Ne giyeceğimi kararlaştırmam gerek."

memişti ...

Falan filan.

"Jennifer, Allah kahretsin, kes sesini." Bana döndü. "Senin de bir kızın var, değil mi?"

Ortada bir cinayet olduğunu anlayabilmek için yazının

"Evet," dedim. "Ama daha iki yaşında."

dördüncü paragrafına kadar okumak zorunda kalıyordu insan. Bu küçük ayrıntının hiç önemi yokmuş gibi davramlı-

"Bekle görürsün. Bak, Pete, mesajımı gerçekten almadın yordu.

mı?"

"Hayır," dedim. "Ben başka nedenle arıyorum. Bu sabahki Başlığa tekrar baktım. Yazı Kent Haber Servisinden geliyordu.

yazıyla ilgili."

"Hangi yazı?"

O kadar kızdım ki, *Times'daki* eski dostum Kenny Shu-

"Sekizinci sayfadaki Nakamoto yazısı. Açılış töreninde polisin 'kaba ve duyarsız davranışı'ndan söz eden."

196

197

"Hay Allah, dün hiç sanmamıştım bir Nakamoto yazımızın Kızın sesini duydum. "*Baba, iğrenç* bir söz o!"

çıkacağım. Partiyi Jodie izliyordu, onu biliyorum ... ama o yazı

"Eh, senin dinlemiyor olman gerekirdi Pete?"

yarına kadar çıkmayacak. Japonlar tüm yıldızları topluyor,

"Evet," dedim. "Buradayım."

türünden bir şey. Jeff dün Metro'nun yazıları arasına böyle bir

"Beni bir saate kadar ara."

şey koymamıştı."

"Gerçek bir dostsun. Sana çok şey borçluyum."

Jeff, Metro'nun editörüydü. "Bu sabahki gazetede cina-

"Hem de nasıl," dedi Ken.

yetle ilgili bir yazı var," dedim.

Sonra telefonu kapattı.

"Ne cinayeti?" Sesi bir garip geliyordu.

"Dün gece Nakamoto'da bir cinayet işlendi. Sekiz buçuk dolaylarında. Konuklardan biri öldürüldü."

Çevreme bakındım. Ev yine her zamanki gibiydi, bir de-Ken hattın öbür ucunda sessizdi. Çılgın bir hızla düşündüğü belliydi. Sonunda, "Sen karıştın mı?" diye sordu.

ğişikliği yoktu. Sabah güneşi hâlâ içeriye doluyordu. Mic-

"Cinayet masası beni Japon bağlantı görevlisi olarak ça-helle en sevdiği koltuğa oturmuş, çizgi film seyrederken bir ğırdı."

yandan baş parmağını emmekle meşguldü. Ama nedense

"Hımmm," dedi Ken. "Bak, ben masama ulaşana kadar bana her şey farklı gibi geliyordu. Garip bir duyguydu bu bekle ... bakalım neler öğrenebilirim. Bir saate kadar konu-duygu. Sanki dünya çarpılıvermişti.

şalım. Hem bana numaralarını da ver de seni direkt arayabi-Oysa yapılacak işlerim vardı. Vakit geçiyordu. Elaine kı-leyim."

zımı yuvaya götürmeye gelmeden önce onu giydirip hazır-

"Tamam."

lamak zorundaydım. Bunu ona da söyledim. Ağlamaya baş-Hafifçe öksürüp boğazını temizledi. "Dinle, Pete. Aramızda ladı. Televizyonu kapattım, Michelle kendini yere attı, tek-kalsın. Senin bir sorunun falan var mı?"

meler savurup çılgınlıklar atmaya koyuldu. "Hayır, baba! Çizgi

"Ne gibi?"

film, baba!"

"Ahlâk sorunu gibi ya da banka hesabınla bir sorun gibi.

Onu kucaklayıp kolumun altına kısırdım, üstünü değiş-Gelir vergisinde eksik gelir göstermek gibi ... yani benim tirmek üzere yatak odasına götürdüm. Avazı çıktığı kadar bilmem gereken herhangi bir şey. Dostun olarak."

bağırıyordu. Telefon bir daha çaldı. Bu sefer merkezden arı-

"Yok," dedim.

yorlardı.

"Ayrıntıları bilmem şart değil. Ama tam yerine oturmayan

"Günaydın, Teğmenim. Size mesajlarım var."

bir şey varsa ..."

"Dur, bir kalem alayım," dedim, Michelle'i yere bıraktım.

"Hiçbir şey yok, Ken."

Daha da çok bağırmaya başladı. "Bugün giymek istediğin

"Çünkü ortaya atılıp senin adına kılıç çekeceğime göre ...

pabuçları seçer misin?" dedim ona.

ayağımı balçığa basmış olmak istemem."

Merkez santrali, "Sizin orada cinayet işleniyormuş gibi,"

"Ken. Neler oluyor?"

diye yorum yaptı.

"Şu anda ayrıntılara girmek istemiyorum. Ama kısaca l

"Giyinip okula gitmek istemiyor."

özetlemek gerekirse, birileri sana bok atmak istiyor demek gerek."

Michelle paçamı çekiştiriyordu. "Hayır, baba. Okula gitmem, baba."

198

199

"Gidersin," dedim ciddi bir sesle. Hüngür hüngür ağladı.

Ön kapının sesini duydum, Elaine içeriye girdi. "Günay-Ben telefona döndüm.

dın," dedi.

"Tamam Teğmenim. Dün gece on biri kırk bir geçe sizi

"Korkarım Shelly daha giyinmedi."

Ken Subotik ya da Subotnick adlı biri aradı. *Los Angeles Ti-*

"Zıyanı yok," dedi. "Ben giydiririm. Bayan Davis onu al-

mes'dan. Aramanızı istiyor. Mesaj şöyle: 'Sansar seni araştırı-maya kaçta geliyor?"

yor.' Ne anlama geldiğini siz anlarmışsınız. Onu evinden

"Haber bekliyoruz."

arayabilirsiniz. Numarası sizde var mı?"

Elaine bütün bunları daha önce de yaşamıştı. "Haydi, gel,

"Var."

Michelle, bugün ne giyeceğini seçelim. Okula hazırlanma

"Peki. Gece biri kırk iki geçe de biri daha aradı. Adı Bay zamanı."

Eddie Saka ... galiba Sakamura'ya benzer bir kelime. Çok acil Saatime baktım, bir fincan kahve daha almaya giderken olduğunu söyledi, hemen evinden aramanızı istedi, numarası

550-84 34. Kayıp teyp hakkındaymış. Tamam mı?"

telefon çaldı. "Teğmen Peter Smith lütfen."

Al ah^kahretsin.

Şef yardımcısı Jim Olsen arıyordu.

"O telefon kaçta geldi?" diye sordum.

"Gece biri kırk iki geçe. Telefonu Devriye Yönetim'e bağladık, ama herhalde sizi bulamadılar. Morga falan mı gitmiş-

"Merhaba, Jim."

siniz, neymiş?"

"Günaydın, Pete." Sesi dostça geliyordu. Ama Jim Olsen

"Evet."

hiç kimseyi, eğer büyük bir sorun yoksa, saat ondan önce

"Üzgünüm, Teğmenim, ama arabanızdan indiniz mi, hep aramazdı. "Görünüşe göre kuyruğumuzdan yakalandık bu araçılar kullanmak zorunda kalıyoruz."

sefer," dedi. "Bugünkü gazeteleri gördün mü?"

"Peki. Başka bir şey?"

"Evet, gördüm."

"Sonra bu sabah altı kırk üçte Yüzbaşı Connor sizin için

"Sabah haberlerini de izledin mi?"

bir çağrı numarası bıraktı, aramahızı istedi. Bu sabah golf

"Birazını."

oynayacağını söyledi."

"Şef beni zarar ziyan kontrolü için arayıp duruyor. Bir

"Peki."

öneride bulunmadan önce senin görüşünü öğrenmek iste-

"Yediyi on geçe de Robert VWoodson'dan telefon geldi. Sedim. Tamam mı?"

natör Morton'un ofisinden arıyormuş. Senatör Morton sizinle

"Tamam."

ve Yüzbaşı Connor'la bugün saat birde, Los Angeles Sosyal

"Demin Tom Graham'la konuştum. Dün gece işlerin çir-Kulübünde görüşmek istiyor. VWoodson aramanızı, Sena-tör'le kefe battığını kabul ediyor. Olanlar kimseye şan şeref getirmiş

olan randevunuzu konfirme etmenizi istiyor. Sizi bulmaya değil."

çalıştım ama telefonunuz meşguldü. Arayacak mısınız

"Korkarım öyle."

Senatörü?"

"İki tane çıplak kadın, yetenekli iki polisimizi durduruyor Arayacağımı söyledim, Connor'u golf sahasında bulmasını, ve sanığın tutuklanmasını önlüyor! Öyle mi gerçekten?"

beni arabamdan arasın diye mesaj bırakmasını da istedim.

Kulağa gülünç geliyordu. "Orada olup görmen gerekirdi, Jim," dedim.

200

201

"Hım-hımmm," dedi. "Eh, şu ana kadar bir tek iyi şey var.

"Evet, var."

İzlemede yasal sürecin uygulanıp uygulanmadığına baktım.

"Ha, o videolar konusunda ... Mary'ye kanıt dolabına Uygulanmış gibi görünüyor. Bilgisayar kayıtları var, telsizden bakmasını söyledim. Bulamıyor teypleri."

ses kayıtları var, hepsi de kitaba uygun. Tanrıya şükür. Hiç

Derin bir soluk aldım, "Orada değil, bende," dedim.

kimse küfür bile etmemiş. İşler daha sarpa sararsa o bantları

"Dün gece kanıt dolabına kilitlemedin mi?"

kamuoyuna sunarız. O yandan sağlamız demektir. Ama

"Hayır. Kopya çıkarttırmak istedim."

Sakamura'nın ölmüş olması çok yazık."

Öksürdü. "Pete. O konuda usullere uysan daha iyi eder-

"Evet."

din."

"Graham eve, kızları bulmaya dönmüş, ama evi boş bul-

"Ama kopya çıkarttırmak istedim," dedim.

muş. Kızlar girmişmiş."

Jim, "Bak, şöyle yapalım," dedi. "Sen kopyaları çıkarttır,

"Anlıyorum."

sonra orijinalleri saat ona kadar masamın üstüne getir. Ta-

"O patırtının arasında kimse kızların adını almadı mı?"

mam mı?"

"Hayır, korkarım almadı."

"Tamam."

"Demek ki evdeki olaylarla ilgili hiç tanışımız yok. O

"Kanıtı dolapta aramaya sıra gelene kadar saat on olur yönden açığımız var demektir."

nasılsa. Bu işleri bilirsin."

"Hım-hımmm."

Açığımı kapatacağım söylüyordu. "Sağol, Jim."

"Bu sabah Sakamura'nın enkazdan çıkan cesedini, daha

"Bana teşekkür etme, çünkü ben bir şey yapmış değilim,"

doğrusu kalıntılarını morga götürüyorlar. Graham'a göre, dedi. "Benim bildiğim kadarıyla, usullere uyulmuş."

dosya kapanıyor gibi. Galiba Sakamura'nın kızı öldürdüğünü

"Tamam."

gösteren bantlar varmış. Graham son raporunu yazmaya

"Ama lâf aramızda, hemen yap o işi. Kaleyi bir iki saat sa-hazır. Sen de böyle mi görüyorsun durumu? Dosya kapandı

vunabilirim. Ama buralarda bir şeyler oluyor. Akımın tam mı?"

nereden geldiğini bilmiyorum. O yüzden . . durumu zora itme,

"Herhalde, Şef. Tabii."

tamam mı?"

"O halde ışığı kapatma zamanı," dedi Olsen. "Japon camiası,

"Tamam, Jim. Hemen yola çıkıyorum."

Nakamoto'nun uğradığı zararı tedirginlik verici ve incitici Telefonu kapattım, kopyaları çıkarttırmak üzere çıktım.

buluyor. Olayın gereğinden fazla uzatılmasını istemiyorlar. Yani kapatırsak iyi olacak."

"Bana göre hava hoş," dedim. "Kapatalım."

"Eh, iyi öyleyse, Pete," dedi Olsen. "Ben şefle konuşurum.

Ceza uygulamaktan kurtulabilir miyiz, bakarım."

"Sağol, Jim."

"Kaygılanmamaya çalış. Ben şahsen olayda ceza gerekti-recek bir durum görmüyorum. Yeter ki elimizde cinayeti Sakamura'nın işlediğini gösteren teypler bulunsun."

202

203

DİR bardak ekşimiş sütün dibinde yatan bir kent nasıl hizat da yok, daha çok para da yok artık. Şimdi başa güre-görünürse, Pasadena da bugün öyle görünüyordu. Kentin şenler, Long Beach'deki Hitachi, Torrence'deki Sanyo, Ingle-biraz dışındaki laboratuvar, Rose Bovvl'a yakın tepelerin wood'daki Canon gibi Japon laboratuvarları. Şu ara çok sa-eteklerindeydi. Ama tepenin yukarılarını örten sis sabahın yıda Amerikalı araştırmacı alıyorlar."

sekiz buçuğunda bile dağılmamıştı.

"JPL buna kaygılanıyor mu?"

Teyp kutusunu koluma kıstırdım, kimliğimi gösterip ko-

"Tabii," dedi. "Teknoloji tansfer etmenin en iyi yolu, bir ruma görevlisinin defterini imzaladım, Amerikan vatandaşı

adamın kafasının içinde transfer etmektir ve bunu bilmeyen olduğuma yemin ettim. Görevli beni iç avlunun karşı tara-de yoktur. Ama elden ne gelir?" Omuzlarını kaldırdı. "Araş-findaki ana binaya yolladı.

tırmacılar araştırma yapmak ister. Oysa Amerika artık pek de Jet Propulsion Laboratuvarı uzun yıllardan beri Jüpiter'in çok 'Araştırma-Geliştirme' yapmaz oldu. Bütçeler daha sıkı.

ve Satürn'ün resimlerini çeken Amerikan uzay gemilerine iş

Japonlarla çalışmak daha cazip hale geldi. İyi para veriyorlar, yapan laboratuvarı. Görüntüleri dünyaya video imgesi ha-araştırmaya da gerçekten saygı duyuyorlar. Bir cihaza linde yollarlardı. Zaten modern video-imgeleme süreçlerinin ihtiyacın varsa, onu sana getiriyorlar. En azından, arka-icad edildiği yerd JPL. Bu teyplerin kopyasını çıkarabilecek daşların söylediği böyle. İşte geldik."

bir yer varsa, o da burasıydı.

Beni video cihazlarıyla dolu bir laboratuvara soktu. Ma-Basın sekreteri Mary Jane Kelleher beni üçüncü kata gö-denî raflara, madenî masalara kara kutular dizilmişti. Bir yığın türdü. Yeşil bir koridordan ilerledik, birkaç kapı geçtik. Kapılar monitörler ve gösterim ekranları vardı. Bütün bunların açık, içerdeki ofisler boştu. Bunun nedenini sordum.

ortasında, Kevin Hovvzer adlı, otuz yaşlarında, sakallı bir Mary, "Evet," diye başını salladı. "Çok iyi elemanlardan adam duruyordu. Ekranların birinde, kayıp duran gök kuşağı

bazılarını sürekli kaybediyoruz, Peter."

renklerinde bir görüntüyle uğraşıyordu. Masasının üstü Coca

"Nereye gidiyorlar?"

Cola tenekeleriyle, şeker kâğıtlarıyla doluydu. Bütün gece

"Genellikle sanayiye geçiyorlar. Buradan Armonk'daki burada çalışmış olduğu belliydi.

IBM'e ya da Nevv Jersey'deki Bell Laboratuvarlarına geçenler

"Kevin, sana Los Angeles Polis Teşkilâtından Teğmen her zaman olurdu. Ama o laboratuvarlarda daha iyi teç-Smith'i getirdim. Kopyasını almak istediği teypleri var."

"Yalnızca kopya mı?" Howzer hayal kırıklığına uğramış

gibiydi. "Başka bir işlem yapmamızı istemiyor musunuz?"

"İstemiyor, Kevin," dedi Mary.

"Dert değil."

Hovvzer'e kasetlerden birini gösterdim. Alıp elinde çevirdi, sonra omuz silkti. "Görünüşe göre Standard sekiz mili-

"Yani HD görüntüsü mü?"

metrelik film. Ne var kayıтта?"

"Herhalde."

"Japon HD TV'si."

205

204

"Sorun yaratmaması gerekir. Kullanabileceğim bir playback makineniz var mı?"

"Evet." Makineyi kutudan çıkardım, ona verdim.

"Tanrım, bunları artık ne güzel yapıyorlar, değil mi? Harika bir ünite." Kevin öndeki kontrolleri inceledi. "Evet, HD

olduğu kesin. Yaparız." Makineyi çevirip arkasındaki fiş yerlerine baktı, kaşlarını çattı. Masasındaki eklemli ışığı kendine doğru çekti, kasetin plastik kapağını açtı, banta baktı. Bantın kenarında ancak belli olan gümüş bir şerit vardı. "Hıh. Bu bantlarda yasal bir şeyler mi var?"

"Aslında evet, var."

Kaseti bana geri uzattı. "Üzgünüm. Kopyalayamam."

"Neden?"

"O gümüş izi görüyor musunuz? Buharlaşmış metal bant bu. Çok yüksek dansitesi var. Eminim formatta da gerçek zaman kompresyonu ve dekompresyonu vardır. Size kopya çı-karamam, çünkü formatları birbirine uyduramam. Yani alacağım sinyal gözle görülebilecek şekilde olmaz. Bir kopya çıkarırım ama o kopyanın sağlığından emin olamam, çünkü for-matlar uymaz. Demek ki eğer konu yasal bir şeyse ... ki herhalde öyle .. kopyayı başka yerde yaptırmanız gerekiyor."

"Nerede meselâ?"

"Bu belki yeni D-4 formatlarındandır. Eğer öyleyse, ancak Hamaguri'de çektirebilirsiniz."

"Hamaguri mi?"

"Glendale'deki araştırma laboratuvarı. Sahibi Kaikatsu Sanayii. İnsanoğlunun bildiği her tür video teçhizatı var onlarda."

"Bana yardım ederler mi sizce?" diye sordum.

"Kopya çıkartmak için mi? Tabii. Laboratuvar yöneticile-rinden birini tanırım. Jim Donaldson'd. İsterseniz onu telefonla da ararım."

"Harika olur."

"Dert değil."

"Fiyat konuştular

anlıyorlar.

Rekabet

mı?"

edemeyeceklerini görü-

"Henüz

yorlar. Bu yüzden de

konuşmadılar. Ama

satıyorlar."

biliyorsun, çiftçiler zor

"Ama o zaman

durumda.

Artık

Amerikalılar ne

yabancıların Tokyo'ya

yapıyor?"

sığır eti ihraç etmesi

"Kalıp Japonların

serbest

bırakıldı.

yanında çalışıyorlar.

Japonya'da sığır eti

Sorun değil. Japonların

yirmi-yirmi iki dolardan

çiftliği tanıyan adamlara

riAMAGURİ Araştırma Enstitüsü dikkati çekmeyen, gidiyor. Ama koca

ihtiyacı var. Çiftlikteki

ayna-camla kaplı bir binaydı. Glendale'in kuzeyine düşüyordu.

ülkede hiç kimse

herkese de zam

Koltuğumda kurumla lobiye girdim. Şık resepsiyon masasının Amerikan eti almıyor,

veriliyor.

Japonlar

arkasında, binanın orta yerindeki toplantı salonunu mallar

rıhtımlarda

Amerikalıların duygula-

görebiliyordum. Çevrede de koyu renk camla ayrılmış labo-

çürüyor. Oysa çiftliği

rım iyi kollarlar. Duyarlı

ratuvarlar vardı.

Japonlara satarlarsa, o

insanlardır."

Doktor Jim Donaldson'u sorup, beklemek üzere lobideki zaman eti ihraç etmek

İkinci

adam,

bir koltuğa oturdum. Ben beklerken, takım elbise giymiş iki kolaylaşır. Çünkü sahibi

"Biliyorum,"

dedi.

adam girdi, resepsiyoncuya samimi bir selam verip yanıma Japon olan çiftlikten,

"Ama yine de hoşlanmı-

oturdular. Ben yokmuşum gibi, çantalarından çıkardıkları

Japonlar da et alır.

yorum.

Hiç

parlak broşürleri sehpaye yayıp incelemeye koyuldular.

Japon, Japonla iş yapar.

hoşlanmıyorum

bu

"Şunu görüyor musun?" dedi içlerinden biri. "Anlatmaya Üstelik arazinin etrafı da
durumdan."

çalıştığım buydu. Şu görüntüyle bitirelim. Kapanış bu olsun."

hep çiftlik. Montana da,

"Zıyanı yok, Ted. Ne

Yan gözle baktım. Yaban çiçekleri ve karlı dağlar gördüm.

Wyo-ming de satıldı

yapacaksın

yani?

Birinci adam parmağıyla resimlere dokundu.

artık. Orada kalan

Bölgenden seçilmiş

"Burası Kayalık Dağları, dostum. Gerçek Amerikana! Güven çiftçiler, doruklarda at

kongre üyesine mektup

bana, bu satar işte bunu. Hem de çok nefis bir yer."

üstünde

Japon

mu yazacaksın? Onların

"Ne kadardı demiştin?"

kovboyları görüyor.

da hepsi Japonlar

"Dört yüz yirmi dönüm. Montana'mn hâlâ satılık olan en Öbür

çiftliklerin

hesabına çalışıyor zaten.

yüksek yeri. Yirmi kilometreye on kilometrelik birinci sınıf yenilendiğini,

ek

Yahu, bu çiftlikleri Ja-

çiftlik toprağı orası. Tam Kayalık Dağlarının yamacı. Millî

ambarlar yaptırdığını,

ponlar,

Amerikan

Park kadar yer. Çok görkemli. Manzarası var, kalitesi var. Bir modern teçhizat aldığını

sübvansiyonlarıyla

Japon konsorsiyumu için ideal."

faian görüyorlar. Çünkü

işletiyor." İlk adam altın

onlar

mallarını

bir zinciri bileğinde

207

Japonya'da

yüksek

çevirip büktü, arkadaşına

fiyata satabiliyor. Eh,

doğru eğildi. "Bak, Ted,

Amerikalı

toprak

duygusallaşmayalım

sahipleri de budala

şimdi. Hiç halim yok

değil.

Durumu

böyle şeylere. Senin de

yok. Biz yedi yüz

"Nasıl yani?"

milyonluk bir satışın beş

"Biliyorum. Ama

"Maalesef Doktor

yılda

ödenecek

beni rahatsız ediyor."

Donaldsbn şu ara
tutarından yüzde dört
"Eh, iş bağlanınca
burada değil. Bu sabah
konuşuyoruz burada.
pek rahatsız olacağını
bir konferans veriyor."
Bunu gözden uzak
sanmıyorum, Ted. Ama
"Anlıyorum."
tutmayalım, tamam mı?
idare etmemiz gereken
"Bu da bizim için işi
Sen tek başına bile ilk
bir takım küçük adamlar
zorlaştırıyor. Kendisi
yıl içinde iki milyon dört
var ..." O sırada benim
laboratuvarda
yüz bin dolar beklersin
dinlemekte olduğumu
olmayınca yani."
bu işten. Üstelik de bu
farkettiler. Ayağa kalkıp

"Ben yalnızca birkaç
beş yıl sürecek. Haksız
biraz uzaklaştılar. İlk
teypin
kopyasını
mıyım?"
adamın, Montana eyaleti
istiyorum. Belki la-
makamlarının tercih ve
boratuvarda bir başkası
onayına ait bir şeyler
bana yardımcı olur,"
söylediğini duydum.
dedim.
İkinci adam yavaşça
"Normal olarak öyle,
başını sallıyordu. İlk
ama korkarım bugün
adam onun omzuna bir
imkânsız."
yumruk
atıp
Karşıma yine Japon
neşelendirmeye çalıştı.

duvarı dikilmişti. Çok

"Teğmen Smith?"

nazik, ama duvar yine

Koltuğumun yanında

de. İçimi çektim. Bir

bir kadın duruyordu.

Japon şirketinin bana

"Evet?"

yardım

edeceğini

"Ben Kristen. Doktor

düşünmek gerçekçi bir

Donaldson'un

şey değildi belki de.

asistanıyım. JPL'den

Teyp kopyalamak gibi

Kevin az önce sizinle

basit bir işte bile.

ilgili olarak telefon etti.

"Anlıyorum."

Bazı kayıtlarla ilgili bir

"Bu

sabah

ihtiyacınız mı varmış?"

laboratuvarda kimse

"Evet. Kopyalarımı

yok. Dün gece acil bir

almak istiyorum."

proje üzerinde hepsi geç

"Üzgünüm

ama

saatlere kadar çalıştılar.

Kevin aradığında ben

Belki de sabahlara

burada

değildim.

kadar. Bugün herkes

Sekreterlerden biri almış

geç geliyor. Öbür

mesajı. Durumu da tam

sekreterin

anlayamamış."

208

Yükselen Güneş—F 14

209

anlamadığı buydu, işe

"Herhalde uğrayamam,"

geç gelecekler. Bu

dedim. "Sanırım dün
yüzden ... size ne
gece herkesin geç
diyeceğimi
saatlere kadar çalışmış
bilemiyorum."
olması benim
Son bir girişimde
şanssızlığım." "Evet. Sık
bulundum. "Bildiğiniz
rastlanmayan bir
gibi benim patronum
durum." "Ne olmuştu,
Emniyet Müdürü. Bu
bir sorun mu çıkmıştı?
sabah bu iş için ikinci
Araştırma sorunu mu?"
uğradığım yer burası.
"Aslında bilmiyorum.
Bir an önce kopyaları
Bu binada o kadar büyük
çıkartmam için çok
video
ka

zorluyor beni."

pasitesi var ki, arasıra

"Size

yardım

beklenmedik ricalar da

edebilmeyi çok isterdim.

geliyor.

Özel

Doktor Donaldson da

efekt isteyen bir reklam

isterdi, eminim. Polis

flan. Sonny için yeni

için daha önce de özel

Michael

Jack-

işler yaptık. Elinizdeki

son video'sunu yaptık

malzeme ne olursa

örneğin. Ya da birisi

olsun

mahvolmuş

bir

kopyalayabileceğimiz-

teypi onartmak istiyor.

den eminim. Belki
Sinyali diriltmek falan.
bugün, daha geç
Ama
dün
ge
saatlerde. Ya da bize bı-
ce ne olduğunu
rakmak isterseniz ..."
bilmiyorum.
Çok
"Korkarım onu
uğraşmışlar, onu biliyo
yapamam."
rum. Yirmi kadar teyp
"Peki.
Tabii.
üzerinde çalışmışlar.
Anlıyorum. Üzgünüm
Hem
de
çok
Teğmen Smith. Belki
acele. Geceyarısından

bugün daha geç bir
sonra bile hâlâ işleri
saatte uğrarsınız, olmaz
bitmemişmiş
di
mı?" Omuzlarını hafifçe
ye
duydum."
kaldırdı.

—
İçimden ... *olamaz*, diye

"Evet, büyük minnet
gencin peşine düşüp
Ben binadan hava
düşündüm.

duydular, çünkü oldu
asansöre ilerlediler.

kirliliğinin içine

Yerimde Connor olsa
işleri. Mutluydular."
çıktım.

ne yapardı? Nasıl bir
"Bay Donaldson'un
yaklaşımında

konferans vereceğini
bulunurdu? Bir kör taşı
söylemişsiniz," dedim.
atmaya karar verdim.

"Doktor

"Eh,
eminim

Donaldson'un. Evet."

Nakamoto'nun

"Nerede veriyor?"

gözünde bu zahmetiniz

"Bonaventure

çok makbule geç

Otelinde, bir şirketin
miştir," dedim.

eğitim semineri. Araş-
tırmalara göre yönetim
teknikleri. Bu sabah
oldukça yorgun olmalı.

Ama her zaman için iyi
bir hatiptir."

"Sağolun."

Ona

kartımı verdim. "Çok

yardımcı

oldunuz.

Aklınıza bir şey gelir,

benimle konuşmak

isterseniz,

lütfen

arayın."

"Peki." Karta baktı.

"Teşekkür ederim."

Gitmek

üzere

döndüm. Tam çıkarken,

yaşı otuza yaklaşan,

Armani takım giymiş,

moda dergisi tiryakisine

benzer biri yaklaşıp

deminki iki adamın

yanına geldi. "Baylar,

Bay Nakagavva sizi

bekliyor."

Adamlar

ayağa

fırladılar,

parlak

broşürleriyle resimlerini

kaptılar,

ölçülü

adımlarla

yürüyen

210

211

KORİDORUN

"O halde vakit

girişindeki

levhada,

kaybetmeyin."

BİRLİKTE ÇALIŞMA;

Tokat atmışım gibi baktı

JAPON VE AMERİKAN

bana. Ne bekliyordu,

YÖNETİM TEKNİKLERİ

anlayamadım. Polistim

diye yazıyordu. Konferans

ben. Biriyle konuşmak

salonunda her zamanki

istemiştim. Bu işi pa-

seminerlerden biri yer

zarlığa gelecek bir şey mi

almaktaydı. Bir yığın
sanıyordu? Canım sıkkındı.
kadın ve erkek, gri örtülü
Arma-ni takım giyen o
masaların
başına
moda düşkününü geliyordu
sıralanmış, notlar alıyor,
aklıma. Ölçülü adımlarla,
kürsüde de biri ölgün bir
sanki ağırlığı ve önemi
sesle konuşup duruyordu.
olan biriymiş gibi yürü-
Üzerine geç gelenlerin
yaka
kartlarının
sıralandığı
masanın
başında duruyordum.
Gözlüklü bir kadın bana
yaklaştı.
"Kaydınızı
yaptırdınız mı? Paketinizi
aldınız mı?"

Yerimde hafif dönüp

kimliğimi gösterdim.

"Doktor Do-naldson'la

konusmak istiyorum."

"Kendisi bir sonraki

konusucumuz. Yedi sekiz

dakikaya kadar kürsüye

çıkacak. Size bir başkası

yardımcı olabilir mi?"

"Bir dakikadan fazla

sürmez."

Kadın

kararsızdı.

"Ama sıranın ona

gelmesine o kadar az

zaman kaldı ki..."

yen, emlâkçilere yol

Salondaki başı eğik,

"Kadınlar ilerleyemiyor

gösteren adam. Neden

not alan iş adamlarına

diye duydum."

kendini

önemli

baktım. Ne yazıyorlar

"Bu asla doğru değil."

sanıyordu o genç? Belki

acaba, diye merak ettim.

"O halde bunca davanın

master yapmış olabilirdi,

Haddinizi bilin, diye mi

nedeni nedir? Sumitomo

ama ne olursa olsun

yazıyorlardı?

Banka- ' sı kocaman bir

yaptığı iş, Japon patronu

Konuşucu

devam

ayrımcılık anlaşmazlığını

için kapıyı açmaktan

ediyordu. "Yöneticilerin

daha yeni çözüme

başka bir şey değildi.

sık sık, Japon şirketinde

Kadını gözlerimle

yerim yoktu, o yüzden

izledim.

Konferans

istifa ettim, dediğini du-
salonunun çevresinden
yarsınız. Ya da, sözümü
dolaşıp,
sonraki
dinletemiyordum,
konuşmacıların
fikirlerim
uygu-
oturmakta
olduğu
lanmıyordu, iler ley
masaya
yaklaştı.
emiyordum,
diye
Dinleyiciler hâlâ not
yakınırlar. Bu insanlar, bir
alıyor, kürsüdeki kum
yabancının
Japon
rengi saçlı adam da
toplumdaki
rolünü

konuşuyordu: "Japon
anlayamayanlardır. Uyum
şirketinde bir yabancıya
sağlayamayınca
elbette yer vardır. En
ayrılmışlardır. Bu onların
tepede değil tabii, hattâ
kendi sorunudur. Japonlar
belki üst düzeylerde de
Amerikalıları da, başka
değil. Ama bir yer olduğu
yabancıları da şirketlerine
kesindir. Unutmayın ki
kabul etmeye hazırdırlar.
yabancı olarak Japon
Hattâ çok heveslidirler.
şirketinde
öneminiz
Yerinizi hatırladığınız
büyüktür. Size saygı
sürece, kabul görürsünüz
gösterilir. Yapacak bir
orada."
işiniz vardır. Elbette ki

Bir kadın elini kaldırıp

yabancı olduğunuz için

konuştu. "Ya Japon

üstesinden gelmeniz

şirketlerinde

kadınlara

gereken bazı

özel

ayrımcılık uygulanması

zorluklar da olacaktır,

konusu?"

ama

bunu

"Kadınlara karşı bir

başarabilirsiniz. *Yerinizi*

ayrım yoktur," dedi

bilerseniz, mutlaka başarılı

konuşucu.

olursunuz."

212

213

Odadaki diğer

bağladı.

Japon

dinleyiciler not almayı
şirketlerinin üçte biri
sürdürüyorlardı.
aleyhine, Amerikalı
"Memur bey, ben Jim
elemanlar tarafından
Donaldson. Konu
davalar
açıldığını
nedir?" Döndüm.
okudum. Bunların da-
Donaldson ince uzun,
gözlüklü, ince şeylere
yanağı nedir?"
dikkat edermiş gibi, çok
"Bunu anlamak çok
titizmiş gibi görünen bir
kolay," dedi konuşucu.
adamdı. Üniversite
"Yabancı bir
şirket,
hocası gibi giyinmişti.
değişik bir ülkede iş
Tvit spor ceket, kırmızı

yapmaya

başladığı

kravat. Ama gömleğinin

zaman, ora- ^ nın âdet ve

göğüs cebinden dışarıya

usullerine alışıncaya

kalemlerinin sapları

kadar mutlaka bazı

uzanıyordu. Herhalde

hatâlar yapar. Amerikan

mühendis, diye

şirketleri de Avrupa'ya

düşündüm. "Nakamoto

uzanıp ilk defa çok

teypleriyle ilgili bir iki

uluslu olduklarında, yani

soru soracaktım."

ellili, altmışlı yıllarda,

"Nakamoto teypleri

onların da aleyhlerine

mi?" "Dün gece

pek çok dava açılmıştı.

laboratuvarımıza gelen

Girdikleri ülkelerde çe-

teypler." "*Benini*

şitli

zorluklarla

laboratuvarım mı? Ama

karşılaştılar,

Bay .. " "Smith. Teğmen

mahkemelere

Smith." Ona kartımı

sürüklendiler.

uzattım. "Teğmenim,

Amerika'ya gelen Japon

üzgünüm ama neden

şirketlerinin de bir uyum

söz ettiğinizi bilmiyo-

süresi geçiriyor olmaları

rum. Dün gece

son derece doğal. Sabırlı

laboratuvara gelen

olmak gerekir."

teypler, ha?"

Bir adam gülerek,

"Japonlara karşı sabır ne

"Sekreteriniz

zaman gerekli değil ki?"

Kristen de, daha başka
dedi. Ama sesinde öfke
herkes de geç saatlere
değil, üzüntü vardı.
kadar o teyplerle
uğraşmış."

"Kendisi söyledi."
çalışılmadı. Böyle bir
Bonaventure'den

"Evet,
"Teğmenim, sizi
şey asla olamaz. Hiçbir
dönerken Connor golf
o
temin ederim, o teypler
durumda mümkün değil.
sahasından aradı. Canı
doğru.

Nakamoto'dan
Sekreterim
öyle
sıkkın gibiydi. "Çağrını
Adaml
gelmemiştii."

söylediyse, demek ki
aldım. Oyunumu yarıda
arımın
"Yirmi teyp varmış
yanılmış. İmkânsız bir
kesmek zorunda kaldım.
çoğu
diye duydum."
şey. Şimdi benim bir
Umarım iyi bir nedenin
"Evet, en azından
konuşma yapmam gerek.
vardır."
uğraştı
yirmi. Tam kaç tane
Başka sorunuz var
Senatör Morton'la
."
olduğundan
emin
mıydı?"
saat birdeki
"Teypl
değilim. Ama onlar

"Hayır," dedim.

randevumuzu

er

McCabb-Erickson'dan

"Teşekkür ederim."

söyledim.

Naka

geldi. Asahi biralarının

Kürsüdeki konuşmacı

"Peki," dedi. "Beni on

moto'd

reklam

şirketi.

sözlerim bitirdiğinde tek

buçukta buradan al.

an

Kampanyanın

her

tuk alkışlar duyuldu. Ben

Başka?"

gelmiş

reklamında amblem

dönüp salondan çıktım.

JPL'e ve Hamaguri'ye

ti."

değişikliği

yapmak

yaptığım ziyaretleri

"Nakamoto'dan mı?"

zorunda kaldık. Artık

anlattım,

sonra

Başımı iki yana salladı.

Asahi

biraları

Donaldson'la

Amerika'da bir numara

Arabamla

konuştuklarımı

"Kim söyledi size

olduğuna göre ..."

aktardım.

bunu?"

"Ama Nakamoto

meselesi..."

Sabırsız bir sesle,

"Teğmenim,"

dedi.

Gözü kürsüdeydi. "Size

bir şey açıklayayım. Ben

Hamaguri Araştırma

Labora-tuvarında

çalışıyorum.

Hamaguri'nin sahibi da

Kaikatsu Sa-nayii'dir.

Onlar Nakamoto'nun

rakibidir.

Japon

şirketleri

arasında

rekabet çok sert olur.

Çok sert. Sözüme inanın,

benim laboratuvarımda

dün gece Nakamoto

teypleri

üzerinde

215

214

Connor içini çekti. "Boşuna vakit kaybı olmuş."

sın görevlisiyken bürom Parker-Center'daki merkezdeydi.

"Neden?"

Times binasıyla aramızda iki blok vardı. Ken yine de benimle

"Çünkü Hamaguri, Kaikatsu'nun kurduğu bir laboratu-yüzyüze konuşacağı yerde hep telefon aracılığıyla konuşurdu.

var. Nakamoto'yla rakip. Nakamoto'ya yardım etmek için

"Buraya uğra, Pete."

parmaklarını bile kıpırdatmazlar."

Durum açıktı.

"Donaldson da öyle söyledi," dedim.

Ken telefonda konuşmak istemiyordu.

"Şimdi nereye gidiyorsun?"

"Peki, tamam," dedim. "On dakikaya kadar görüşürüz."

"Güney California Üniversitesi video laboratuvarına. Hâlâ

o teypleri kopyalatmaya uğraşıyorum."

Connor durakladı. "Benim bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Yok."

"İyi. On buçukta görüşürüz."

"Neden o kadar erken?"

"On buçuk," dedi, telefonu kapadı.

Kapadığım anda telefon yine çaldı. "Beni arayacaktın." *Times*

'daki Ken Shubik'ti. Küskün gibiydi.

"Özür dilerim. Çok doluydum. Şimdi konuşamaz mıyız?"

"Tabii."

"Bana haberlerin mi var?"

"Dinle." Durakladı. "Buraya yakın bir yerde misin?"

"Beş blok kadar ötede."

"Öyleyse gel de bir kahve iç."

"Telefonda konuşmak istemiyor musun?"

"Şeyyy..."

"Hadi, hadi, Ken. Sen çok seversin telefonda konuşmayı."

Shubik de bütün *Times* muhabirleri gibiydi. Bilgisayar ekranının karşısında, kulağına kulaklıkları geçirip oturur, bütün gün telefonda konuşurdu. Sevdiği usuldü bu onun. Tüm elemanları karşısında, gözünün önündeydi. Bir yandan yazı

yazarken bir yandan da telefonda konuşur dururdu. Ben ba-216

217

**"Çok şeker şey," dedim.

"Öyle. Geri tarafı biraz genişçe. Hollandalı. Geleli daha bir hafta oldu. Sansarla ilgili hikâyeleri duyamadı daha."

Sansar gibi biri hemen hemen her kuruluştta bulunurdu.

İhtirası dürüstlüğüne baskın çıkan, patronların işine yaramanın bir yolunu her zaman bulan, başka herkesin nefretini mıknatıs gibi üstüne çeken biri. İşte Sansar Wilhelm de öyleydi.

Hilekârlarm çoğu gibi Sansar da herkesi kötü sanırdı.

Olayları en kötü yönüyle yansıtmakta üstüne yoktu. Normal yazıları, 'örtbas etme' diye değerlendirirdi. İnsanların zaafını

ANGELES Times, Amerika'nın en kârlı gazetesi sa-hemen sezer, üstelik melodramdan da pek hoşlanırdı. Olayların yılmazdı. Haber bölümü, Times binasının bir katını baştan gerçeği vız gelirdi ona. Dengeli haber aktarımını bir zaaf başa kaplıyordu, üstelik bina da kentin en geniş bloklarından sayardı. Sansar'a sorarsanız, altta yatan gerçek her zaman pek biriydi. Katın içi partiyonlarla çok ustaca bölünmüştü.

hırçın bir gerçek olmalıydı. Kendi de hep o tip yazılar Alanın ne kadar geniş olduğunu, bu katta nasıl yüzlerce insan yazardı.

çalıştığını pek farkedemiyordunuz. Ama yine de, parlak *Times'ın* öbür muhabirleri nefret ederlerdi ondan. Ken'le ikimiz ekranların karşısında, ışığı yanıp sönen telefonlarının yanı-orta koridora çıktık. Onu kahve makinesine doğru izlemeye başında, duvara taktıkları çocuk resimlerinin altında çalışıp başladım, ama o beni yakalayıp kütüphaneye soktu. Katın duran muhabirlerin masaları arasından insan sanki günlerce ortasına rastlayan yerde, bir kütüphanesi vardı *Times'ın*.

yürümek zorunda kalıyordu.

Nice üniversite kütüphanesinden daha büyük ve daha Ken'in bölümü, Metro kısmındaydı. Oraya

vardığımda zengindi.

onu masasının yanında volta atar buldum. Beni bekliyordu.

"Neymiş Sansarla ilgili durum?" dedim. Ken, "Dün gece Hemen dirseğimden yakaladı.

buradaydı," diye anlattı. Ben tiyatro çıkışı, sabaha evden

"Kahve," dedi. "Kahve alalım."

yapacağım bir röportajla ilgili kâğıtları almaya uğramıştım.

"Ne oluyor?" diye sordum. "Benimle görünmek mi iste-Sansar'ı kütüphanede gördüm. Gecenin on birinde falan. Ne miyorsun?"

kadar ihtiraslı olduğunu bilirsin. Yüzünden okuyordum. Kan

"Yoo, lanet olsun. Sansar'dan uzak durmaya çalışıyorum.

kokusu almış gibiydi. Tabii bunu biliyor olman gerekir."

Şu ara Dış Haberlere gelen yeni kızı tavlama uğraşılıyor. Kız

"Tabii," dedim. Sansar arkadan bıçaklama konusunda da henüz pek acemi." Ken başıyla haber odasının ucunu işaret pek becerikliydi. Daha geçen yıl Sunday Calendar'm editö-etti. Pencerelelerin orada, herkesin Sansar Wilhelm diye bildiği rünü işten attırmayı başarmıştı. Kendisi onun yerine geçme VVilly VWilhelm'i gördüm. O tilki suratı, bilgisayarın başında oturan sarışın kızla şakalaşırken gülümseyen, ilgi dolu bir fırsatını da son anda, kıl payı kaçırmıştı.

maskeye dönüşmüştü.

Ken devam etti. "Kütüphanenin gece nöbetçisi Lilly'ye fısıltıyla, 'Ne oluyor, Sansar ne peşinde?' diye sordum. 'Bir 218

polisle ilgili teşkilât içi raporları inceliyor,' dedi. Biraz içim

"Pekâlâ," dedi Ken. "Şimdiii ... hiç seyahat yolsuzluğun rahatlar gibi oldu. Ama sonra meraklanmaya başladım. Ne var mı?"

de olsa, Metro'nun en kıdemli kişilerindenim. Ayda bir iki Kaşlarımı çattım. "Seyahat mı?"

kere Parker Center'la ilgili bir şeyler yazıyorum. Onun bilip de

"Sansar dün gece seyahat kayıtlarını da bulmaya çalıştı.

benim bilmediğim şeyin ne olabileceğini merak etmeye Uçak yolculukları, kaçamaklar, şişirilmiş masraflar ..."

başladım. Normal durumda o konu benim konum olmalıydı.

Basımı iki yana salladım. "Aklıma öyle bir şey gelmiyor."

Lilly'ye polisin adını sordum." "Dur, ben tahmin edeyim,"

"Hımm. O konuda yanılmış olabileceğini tahmin etmiştim dedim. Ken, "Evet, öyle," diye onayladı. "Peter J. Smith." "Ne zaman oldu bu?" "On bir sularında." "Harika."

zaten. Sen tek başına çocuk büyüten bir babasın. Kaçamaklara falan kalkışmazsın."

"Bilmek istersin diye düşündüm," dedi Ken.

"İsterim."

"Asla," dedim.

"Lilly'ye dedim ki ... yani gece nöbetçisine ... ne tür bilgi

"iyi."

arıyor, diye sordum. Ne bulursa, dedi. Arşivin morguna göKütüphanenin iç kısımlarına doğru ilerliyorduk. Sonunda mülmüş eski şeyler, kupürler falan. Görünüşe göre Parker'm Metro bölümünü cam ardından görebileceğimiz bir köşeye içinde, ona iç kayıtları sızdıran bir adamı var. Çocuklara sal-geldik. Sansar'ın hâlâ kızla konuşmakta olduğunu gördüm.

dırmakla ilgili bir soruşturmada falan söz etti. Birkaç yıl

"Anlayamadığım bir şey var, Ken; niye ben?" diye sordum.

önceki bir olay."

"Yani, üzerime dikkat çekecek hiçbir durum yok. Tartışmalı bir

"Allah kahretsin," dedim. Ken, "Doğru mu o?" diye olay yok. Üç yıl detektiflik yaptım. Artık basın sözcüsü bile sordu. "Soruşturma oldu ... ama saçma bir şeydi,"

değilim. Bağlantı görevlisiyim. Yaptığım iş politikayla ilgili.

dedim. Ken yüzüme baktı. "Anlat bana."

Bu durumda, neden bir *Times* muhabiri bana kanca taksın?"

"Üç yıl önceydi," dedim. "Ben henüz detektif olarak çalışı-

"Yani bir Perşembe gecesini, saat on birde, demek istiyor-yordum. Ekip arkadaşım ile birlikte, Ladera Tepesi'ndeki bir sun," dedi Ken. Yüzüme aptalmışım gibi bakıyordu. Çenemden eve, aile kavgasına çağırıldık. İspanyol asıllı bir çiftti. İkisi de salyam akıyormuş gibi.

çok sarhoştı. Kadın benden kocasını tutuklamamı istedi,

"Sence bu işi Japonlar mı yaptırıyor?" diye sordum. "Bence ben olmaz deyince, kocanın bebeği cinsel amaçlarına âlet et-Sansar başkalarının hesabına iş görebilecek biri. Kiralık adam.

tiğini söyledi. Ben gidip bebeğe baktım. Bebeğin bir şeyi yok Stüdyolara, plak şirketlerine, komisyonculara... herkese çalışır.

gibiymi. Kocayı tutuklamayı yine reddettim. Kadın bozuldu.

Bir *danışman* o. Şu ara Mercedes'i var, biliyorsun." "Öyle mi?"

Ertesi gün çıkagelip bu sefer *beni* bebeğe tasalluttan şikâyet

"Muhabir maaşıyla, hiç fena sayılmaz, değil mi?"

etti. Ön soruşturma oldu, sonra iddia dayanaksız olduğu için

"Evet, öyle."

iptal edildi."

"İşte durum bu. Birine ters gitmişsin herhalde. Dün gece 220

mi yaptın bu işi?"

"Belki."

221

"Çünkü biri Sansar'a telefon etmiş, o da seni araştırıyor."

verebilirim. Yoldan geçen biri çıkar da kamerasıyla filme çe-

"Buna inanamıyorum."

kerse ... bizim arkadaşlar o filmi seyredebilmek için üste para

"İnan," dedi Ken. "Beni tek kaygılandıran, Sansar'ın sizin bile verir."

teşkilâtteki adamı. İçerden biri ona bilgi sızdırıyor. Kendi

"Ken."

departmanında durumun iyi mi senin?" "Bildiğim kadarıyla Ken içini çekti. "Amma hayalciyim. Pekâlâ. Bir durum iyi."

var. Geçen yıl Sansar, Calendar editörlüğünün el değiştirmesi

"Güzel. Çünkü Sansar yine eski numaralarının peşinde. Bu işine karışmıştı. Bana postadan imzasız bir paket gelmişti o sabah bizim hukuk müşaviri Roger Bascomb'la konuştum."

ara. Birkaç kişiye daha geldi. Hiçbirimiz o konuda bir şey

"Eee?"

yapmadık. Epey büyük çirkef. İlgilenir misin?"

"Bil bakalım dün gece kim ona telaş içinde telefon edip

"Evet."

bilgi sormuş ... Sansar. Sorunun ne olduğunu da bilmek istiyor Ken spor ceketinin iç cebinden sarı bir zarf çıkardı. Zarf musun?"

lastik bantla kapanıyordu. İçinde bir yığın fotoğraf vardı.

Cevap vermedim.

VVilly VWilhelm'i siyah saçlı bir adamla yakın ilişki halinde

"Soru şu: bir insan basın ilişkilerinden sorumlu olarak görev gösteren fotoğraflar. Başı onun kucağına gömülü.

yaparsa, resmî kişi sayılıyor mu ... yani, hakaret davası

Ken, "Bu açıdan Sansar olduğu pek belli değil," dedi.

açması yasak mı, değil mi?" "Tanrım," dedim. "Hem de nasıl!"

"Ya cevabı?"

"Ama o bal gibi. Muhabir, haber kaynağını eğlendiriyor ...

enstantane."

"Cevabından kime ne? Bu işler nasıl olur, bilirsin. Sansar'm tek yapacağı birkaç kişiye telefon açmak. 'Alo, ben Los

"Adam kim?"

Angeles Times'dan Bili VWilhelm. Yarın Teğmen Peter Smith'in

"Bir süre bilemedik. Adı Barry Borman. Kaisei Elektronik çocuklara tasallutuyla ilgili bir yazı yayınlıyoruz.

şirketinin güney California bölgesi satış müdürü."

Yorumunuz var mı?" Doğru yerleri ararsa, artık yazıyı ya-

"Benim ne işime yarar bu?"

yınlamak zorunluluğundan bile kurtulur. Editör yazıya izin

"Kartını ver bana," dedi Ken. "Bir ataşla tutturur, Sansar'a vermese bile, o vereceği zararı vermiş olur."

yollarım."

Hiçbir şey söylemedim. Ken'in dediklerinin doğru olduğunu Başımı iki yana salladım. "Olacak şey değil."

biliyordum. Daha önce çok olmuştu böyle olaylar. "Ne

"En azından dikkatli olmaya iter onu."

yapabilirim?" diye sordum.

"Olmaz," dedim. "Bana göre değil."

Ken güldü. "O ünlü polis gaddarlığı sahnelerinden birini Ken omuz silktilti. "Öyle. Zaten sonuç vermeyebilir tabii.

gerçekleştirebilirsin." "Hiç komik değil." "Bu gazetede olayı

Sansar'ı köşeye kısarsak bile, Japonlar başka yollar da bulurlar.

kimse *yazmaz*, o konuda sana garanti

Gece o yazının nasıl olup da devreye girdiğini hâlâ öğre-nemedim. Yalnızca, yukardan emir, yukardan emir, deyip 222

duruyorlar. O da ne demekse! Her anlama gelebilir."

"Birisi o yazıyı yazmış olmak zorunda."

"Diyorum sana, bulamadım. Ama biliyorsun, Japonların bu gazete üzerinde büyük nüfuzu var. Yalnız verdikleri 223

ilanlardan ötürü değil. Hattâ VWashington'dan habire işlettikleri olay yer almadığı halde gün be gün birike birike ortaya o amansız Halkla İlişkiler mekanizmasından, politikacılara ve bambaşka bir hikâye çıkabilirdi. Örneğin BÜYÜK JÜRİ, POLİS

kurumlara yaptıkları seçim bağışlarından da daha derin bir şey.

SUÇU KONUSUNDA KARAR VEREMİYOR diye bir Hepsinin toplamı, artı bir şeyler daha. Ve

artık insanların içine manşet atıverirdi. Oysa büyük jüri daha toplanmamış olurdu.

işlemeye başladı. Yani diyeceğim, örneğin bir kadro Ama insanlar böyle şeyleri her gün görünce, kafalarında toplantısında oturmuş, yayınlanabilecek bir yazıyı

kendilerine özgü yargılar oluşurdu.

tartışıyorsunuz, bir ara bir de bakıyorsun, kimse onları

Bunu yapmanın bir yolu her zaman vardı. Sinsi kampan-

gücendirmek istemiyor. Yazı doğru mu, değil mi, önemi yok.

yanın sonunda kurbanınız masum çıksa bile, o zaman da Hattâ haber değerinin de önemi yok. Misilleme meselesi de değil.

BÜYÜK JÜRİ POLİSE SUÇU ÇAKAMADI ya da SAVCI

Hani, biz onlara bunu yaparsak onlar da ilanlarını vermezler SUÇLANAN POLİSİ KOVUŞTURMAKTA İSTEKSİZ gibi kaygısı değil bu dediğim. Çok daha sinsi bir şey. Bazen bir manşet atardınız. Böyle manşetler hemen hemen hüküm editörlerin yüzüne bakıyorum ... belli bir yazıyı

giymek kadar kötüydü.

basmayacaklarını anlıyorum. Çünkü korkuyorlar. Neden Ayrıca olumsuz basın haftalar süren karalamasından korktuklarının farkında bile değiller oysa. Yalnızca korku-sonra insan kolay kolay da aklanamazdı. Suçlamaları herkes yorlar."

hatırlardı da, sonucu kimse hatırlamazdı. İnsan yaratılışı

"Al sana özgür basın."

böyleydi. Bir kere suçlandınız mı, normale dönmek zor işti.

Ken, "Hey, şimdi zırva lise sloganlarının sırası değil," dedi. "Bu Durum tehlikeli olmaya başlıyordu. İçimde kötü sezgiler dümenler nasıl döner, bilirsin. Amerikan basını genelde vardı. Güney California Üniversitesinin park yerine girerken kamuoyunun düşüncesini yansıtır. Kamuoyunun düşüncesi kafam çok meşguldü. O anda telefon tekrar çaldı. Şef ise güçlü grubun düşüncesidir. Şu sıra güçlü grup Japonlar.

yardımcısı Olsen arıyordu.

Basın tabii yine her zamanki gibi kamuoyunun düşüncesini

"Peter."

ortaya koyuyor. Şaşılacak bir şey yok. Yalnızca kendini kolla."

"Buyrun, efendim."

"Kollayacağım."

"Saat ona geliyor. Buraya gelip teypleri masama bıraka-

"Ayrıca küçük posta hizmetimden yararlanmak istediğine caksın sanıyordum. Söz vermiştin bana."

karar verirsen, aramaktan sakın çekinme."

"Kopyalamakta zorluk çekiyorum."

"Onunla mı uğraşıyorsun?"

"Tabii. Neden?"

"Çünkü gelen telefonlara bakılırsa sen bu soruşturmanın Connor'la konuşmak istiyordum. Connor'ın neden kaygı-peşini bırakmıyormuşsun gibi görünüyor," dedi Jim Olsen.

landığını, neden soruşturmayı çabucak bitirmek istediğini

"Son bir saat içinde, bir Japon araştırma enstitüsüne uğrayıp yeni yeni anlamaya başlamıştım. Çünkü kurnaz ve sinsi bir sorular sormuşsun, ardından bir Japon araştırma enstitüsünde kampanya kadar korkunç şey yoktu. Becerikli biri ... ki Sansar çalışan fizikçiye sorguya çekmişsin, bir Japon seminerine da becerikliydi ... bunu öyle iyi ayarlayabilirdi ki, hiçbir gitmişsin. Bir noktada iyice anlaşalım, Peter. Bu soruşturma bitti mi, yoksa bitmedi mi?"

224

Yükselen Güneş—F15

225

"Bitti," dedim. "Ben yalnızca teyplerin kopyalarını almaya çalışıyorum."

"O kadarla kaldığından emin olalım," dedi.

"Tamam, Jim."

"Tüm teşkilâtın iyiliği için ... içindeki kişilerin de. Ben artık bu işi geride bırakmak istiyorum."

"Tamam, Jim."

"Durumun kontrolünü elden kaçırmak istemiyorum."

"Anlıyorum."

"Umarım anlıyorsundur," dedi. "Kopyaları çıkarttır, sonra çabucak buraya gel." Telefonu kapattı.

Arabayı park ettim, fizik binasına girdim.

226

rHÎLÎPS Sanders dersi bitirene kadar anfinin arka tarafında, yukarda bekledim. Doktor Sanders, üzeri karmakarışık formüllerle dolu bir karatahtanın başındaydı. Sınıfta otuz kadar öğrenci vardı. Çoğu ön taraflara oturmuşlardı. Onları

arkadan görüyordum.

Doktor Sanders kırk yaşlarında vardı. Enerjik tiplerdendi.

Sürekli hareket eden, ileri geri, sağa sola dolaşarak ders anlatan, tahtadaki formüllere tebeşiriyle vura vura, "Sinyal kovaryant oranı saptama" ya da "faktörel delta şeridi eni gürültüsü" gibi lâflar eden biri. Anlattığı konunun ne olduğunu bile anlayamıyordum. Sonunda herhalde elektrik mühendisliği olmalı, diye karar verdim.

Saat başında zil çalınca öğrenciler kalktılar, çantalarını

toplayıp kapıya yöneldiler. Sınıftakilerin hemen hemen hepsinin Uzakdoğulu olduğunu görünce hayli şaşırdım. Erkekler de, kızlar da. Uzakdoğulu olmayanlar da ya Hintli, ya Pakistanlıydı. Otuz öğrenciden yalnızca üçü beyazdı.

Daha sonra birlikte koridordan laboratuara yürürken Sanders bana, "Doğru," dedi. "Fizik gibi bir ders Amerikalıları

pek çekmez. Yıllardır böyle. Sanayi de beyaz fizikçi bulamıyor pek. Doktora yapmak için matematik ve mühendislik derslerine gelip de sonra Amerikan şirketlerinde işe girenler olmasa, yanmıştık."

227

Merdivenlerden inip sola döndük. Bodrum koridorların-dan birindeydik. Sanders hızlı yürüyordu.

oraya yönelik. Ulusal odağımız o yönde. Televizyon dizileri-

"Ama işin kötü yanı, durum değişiyor," diye devam etti.

"Asyalı öğrencilerim artık vatanlarına döner oldular. Koreliler mizin yarısı avukatlarla ilgili. Amerika avukatlar diyarı oldu.

Kore'ye gidiyor, Tayvanlılar Tayvan'a. Hintliler bile vatana Herkes herkesi dava ediyor, herkes anlaşmazlığa düşüyor.

dönüyorlar. Ülkelerinde yaşam standardı yükseldi, fırsatlar da Herkes her an mahkemede. Ne de olsa, üç çeyrek milyon çoğaldı. Bizdekinden fazla. Bu yabancı ülkelerin bazılarında Amerikalı avukatın bir

şeyler yapıyor olması şart. Yılda üç

çok sayıda yüksek eğitim almış insan var." Beni çabucak bir yüz binlerini kazanmak zorundalar. Başka ülkeler bizi deli merdivenden daha indirdi. "Dünyada kişi başına en çok sanıyor."

doktoraya sahip kent hangisi, biliyor musun?"

Bir kapının kilidini açtı. Karşımda elle yazılmış, İLERİ

"Boştun mu?"

İMGELEME LABORATUVARI levhasıyla yanındaki oku

"Seul. Kore. Yirmi birinci yüzyıla girerken bunu da dü-gördüm. Sanders beni bir bodrum koridorundan yürüttü.

şünmekte yarar var."

"En akıllı çocuklarımız bile kötü eğitim alıyor. En zeki Bir koridoru daha geçiyorduk. Bir ara dışarıya, gün ışığına Amerikalı çocuklar bugün dünyada on ikinci sırada. Onların çıktık, sonra bir başka binaya daldık. Sanders ikide bir arkasına önünde Asya ve Avrupa'nın sanayileşmiş ülkeleri var. Üstelik bakıyor, sanki ben kaybolurum diye korkuyordu, ama bu sözünü ettiğim, bizim *en* belli başlı öğrencilerimiz. Daha alt konuşmayı da hiç kesmiyordu.

düzeylerde durum çok daha beter. Lise mezunlarının üçte

"Yabancı öğrenciler vatanlarına dönünce de, Amerika'da biri, otobüs tarifesi okuyamıyor. Resmen okuma yazma araştırmaları yapmaya yetecek mühendis kalmıyor. Yeni bilmiyorlar yani."

Amerikan teknolojisi yaratamıyoruz. Basit bir bilanço işte.

Koridorun sonuna vardık, sağa döndük. "Benim gördü-Yeterli sayıda vasıflı insan yok. IBM gibi dev şirketler bile sı-

ğüm çocuklar hep tembel. Kimse çalışmak istemiyor. Ben fizik kintı çekmeye başladı. Vasıflı adam bulamıyorlar. Kapıya dersi veriyorum. Öğrenmesi yıllar süren bir dal. Ama ço-dikkat et."

cukların hepsi Charlie Sheen gibi giyinip yirmi sekiz yaşına Kapının kanadı geriye, bana doğru savruldu. Geçerken varmadan bir milyon dolar kazanma peşinde. Bu tür para da konuştum. "Ama yüksek teknoloji dalında bu kadar çok iş

ancak avukatlıkta ya da yatırım bankacılığında kazanılır. Wall olanağı varken, öğrencileri çekmez mi bu durum?"

Street'de. Avantadan kâr yazan yerlerde. Çocukların yapmak

"Yatırım bankacılığı kadar çekemez. Ya da hukuk kadar."

istediği de bu."

Sanders güldü. "Amerika'da belki mühendis ve fizikçi yok,

"Belki bu üniversitede böyle."

ama avukat yetiştirmede dünyada birinciyiz. Dünya avukat-

"İnan bana, her yerde böyle. Hepsi televizyon seyrediyor."

larının yarısı Amerika'da. Bunu da düşün." Başını iki yana Bir kapı daha açtı, yeni bir koridora daldık. Bu seferki kf salladı.

kokuyordu. Rutubetliydi.

"Nfusumuz dünya nüfusunun yüzde drd. Avukatla-

"Biliyorum, biliyorum, ben eski moda biriyim," dedi San-rımız dünya avukatlarının yüzde ellisi. Her yıl da okullardan ders. "Ben hâlâ her insanın bir önemi olduğuna inananlarda-dışarı otuz beş milyon daha boşalıyor. retkenliğimiz nım. Sen bir şeyi temsil ediyorsun, ben başka şeyi. Bu geze-genin üzerinde bulunmakla, böyle giyinmekle, işimizi yap-228

229

"Buz pateni pistinin altındayız. İnsan bu sese alışıyor. şu makla, bir şeyleri temsil ediyoruz. Ama dünyanın bu köşe-ara pek fena sayılmaz aslında. Öğleden sonraları hokey a-sinde bizler hep gırgırı temsil ediyoruz. Televizyon haberlerini lışmaya başladıklarında biraz gürültülü oluyor."

izliyor, çekimlerin neresine makas attıklarını, yorum Odada ilerledik. Kendimi denizaltının içinde hissettim.

soktuklarını görüyoruz. Reklamları seyrediyor, hileleri bu-Ekran başında çalışan öğrencilere baktım. Hepsi işine g-luyoruz."

mlmşt. Kimse başını kaldırıp bize bakmadı. Sanders, "Sen Sanders birdenbire durdu.

ne tür teyp kopyalatmak istiyorsun?" diye sordu.

"Ne oldu?"

"Biri daha yok muydu?" dedi. "Sen biriyle gelmemiş miy-

"Sekiz milimetrelik Japon teypi. Güvenlik teypi. Zor ola-din?"

bilir."

"Yoo, yalnız geldim."

"Zor mu? Pek sanmam," dedi Sanders. "Biliyor musun,

"Oh, iyi." Sanders aynı yıldırım hızıyla tekrar yola koyuldu.

gençliğimde video imge algoritmalarının çoğu benim elimden

"Ben bu koridorlarda birini kaybedeceğim diye korkarım çıkmıştı. *Despeckling, enversiyon, edge tracing* falan filan.

hep. Hah, tamam, geldik. Laboratuvar. İyi. Bu kapı tam Herkes Sanders algoritmalarım kullanırdı. O sıra Çal Tech'de bıraktığım gibi."

master yapıyordum. Boş zamanlarımda JPL'de çalışırdım. Yo, Kapıyı cakayla açtı, ben içeriye baktım, şoka uğradım-.

hayır, yapabiliriz."

Sanders, "Pek bir şeye benzemiyor, biliyorum," dedi.

Teypi ona uzattım. Alıp baktı. "Şirin küçük şey," dedi.

Bundan daha azımsayıcı biçimde ifade edilemezdi, diye

"Ne oldu sonra?" diye sordum. "Algoritmalara yani?"

düşündüm.

"Ticarî kullanımları kalmadı. Seksenlerde RCA gibi, GE

Tavanından paslı boruların geçtiği bir bodrum odasın-gibi Amerikan şirketleri elektronik işini hepten bıraktılar.

daydık. Yerdeki yeşil muşamba yer yer kıvrılmış, altındaki Benim imge geliştirme programlarım Amerika'da pek işe ya-beton taban görünüyordu. Odanın dört tarafına köhne ahşap ramaz oldu." Omuz silkti. "Ben de onları Sony'ye, Japon-masalar dizilmiş, üstlerine tepeleme cihazlar yığılmıştı. Her ya'ya satmaya çalıştım."

yandan teller, kablolar sarkıyordu. Her masada, monitörün

"Eee?"

karşısında bir öğrenci oturmaktaydı. Birkaç yerde, ortaya

"Japonların patentini aldıkları ürünleri zaten varmış. Ja-konmuş kovaların içine tavandan su damlıyordu. Sanders, ponya'da."

"Bulabildiğimiz tek yer burada, bodrumdaydı," dedi. "Tavan

"Yani algoritmaları mı varmış?"

falan yaptırabilecek paramız da yok. Neyse, önemli değil. Sen

"Hayır. Yalnızca patentleri. Japonya'da patent çıkarmak kafanı kolla, yeter."

bir tür savaştır. Bütün Japonlar deli gibi patent çıkarır. Ama İlerledi. Benim boyum bir seksenden fazla olmadığı halde başvurunuz on sekiz ay sonra açıklanır. O zamana kadar kapıdan girebilmek için eğilmek zorunda kaldım. Başımın toplayabileceğin paralar havaya gider. Tabii Japonların yukarısında bir yerden hışırtılı sürtünme sesleri geliyordu.

Amerika'yla cevabî patentleme anlaşmaları yok. Avantajlarının

"Patenciler," diye açıkladı Sanders.

birazı da buradan geliyor.

"Efendim?"

"Her neyse, Japonya'ya gittiğimde Sony ile Hitachi'nin elinde bazı patentler olduğunu öğrendim. Onları alınca, 'pe-230

231

tent akımı' denilen işe kalkışmışlar. Yani bunları akla gelebi-mikleri çıkık mankenlere benziyordu. Bir an aklım karıştı. Bu lecek her türlü kullanıma karşı patentlemişler. Benim algo-kadın bodrumdaki bir elektronik laboratuvarmda çalışma-ritmelerimi kullanmaya hakları yoktu, ama baktım ki benim de mayacak kadar güzeldi. Anlamsızdı bu olay baştan sona.

hakkım yokmuş. Çünkü onlar benim icadımın *kullanımını*

Sanders, "Theresa Asakuma'yı tanıştırayım sana," dedi.

patentlemişler." Omuz silkti. "Anlatması zor. Her neyse, geçti

"Burada çalışan tek Japon master öğrencisi."

gitti bunlar. Şimdi Japonlar çok daha karmaşık video yazılımları

"Merhaba," dedim. Yüzüm kızardı. Kendimi budala gibi geliştirdiler. Bizimkileri kat be kat aşıyor. Bizim birkaç yıl hissediyordum. Her şey çok fazla çabuk yer almaktaydı. Beri önümüze geçmiş durumdalar. Ama biz yine de bu la-yandan, doğrusu teyplerime bir Japon'un bakması da hoşuma boratuvarda uğraşıp duruyoruz. Hah, tam bize lâzım olan gitmiyordu. Ama kızın ilk adı Japon adı değildi. Görünüşü de kişi. Dan. Meşgul müsün?

Japon gibi değildi. Avrasyalıydı daha çok. Belki yarı Japon ...

Genç bir kadın bilgisayar konsolundan başını kaldırıp öyle egzotikti ki, hattâ belki de ...

baktı. İri gözleri bağı çerçeveli gözlüklerin ardından bakı-

"Günaydın Teğmen," dedi Theresa. Bana sol elini uzattı.

yordu. Saçları siyahtı. Yüzü kısmen tavandan gelen boruların Ters elini yani. Onu yan tutuyordu. Sağ eli sakatlanan birinin ardındaydı.

yapacağı gibi.

"Sen Dan değilsin," dedi Sanders. Şaşırmış gibiydi. "Dan El sıkıştık. "Merhaba, Bayan Asakuma."

nerede, Theresa?"11

"Theresa." "Peki."

"Sömestr sınavına girdi," diye açıkladı Theresa. "Ben ona Sanders, "Ne güzel, değil mi?" derken sanki kızın güzelliği bir progresyonu çalıştırmakta yardım ediyorum. Neredeyse bitecek ama." Bu kızın diğer öğrencilerden yaşça biraz daha kendi marifetiymiş gibi davranıyordu. "Harikulade güzel."

büyük olduğu izlenimine kapılmıştım. Nedenini tam bilemi-

"Evet," dedim. "Aslına bakarsanız, sizin mankenlik yap-yordum. Giyinişinden olmadığı kesindi. Başında parlak madıgınıza şaşırdım."

renkli bir bant, üzerinde blucin ceketin içine giydiği bir U2

Bir an garip bir sessizlik oldu. Nedenini anlayamadım. Kız tişörtü vardı. Ama onu büyük gösteren bir sakinliği olduğu hemen başını başka tarafa çevirdi. "Mankenliğe pek ilgi kesindi.

duymadım," dedi. Sanders çabucak lâfa karıştı. "Theresa, Sanders monitora bakmak için masanın çevresini dolaşır Teğmen Smith bizden bir takım teyplerin kopyasını

ken, "Bir başka işe de bakabilir misin?" diye sordu. "Burada çıkarmamızı rica ediyor. Şu teypler."

acele bir işimiz var da. Polise yardım etmek durumunda Sanders teyplerin birini ona uzattı. Kız teypi sol eliyle yız." Borulara çarpmamak için başımı eğerek Sanders'i izle alıp ışığa tuttu. Sağ eli dirsekten bükük, beline dayalı duru-dim.

—

yordu. Derken birden, sol kolunun uca doğru inceldiğini,

"Tabii ... herhalde," dedi kadın. Makinesindeki üniteleri blucin ceketinin yeninden çıkan bir yumruyla son bulduğunu kapatmaya başladı. Arkası bana dönüktü. Sonra birden, yü-gördüm. Thalidomide ilacının sakatladığı bebeklerden zünü görebildim. Esmer, egzotik görünümlü biriydi. Hemen biriymiş

gibi.

hemen Avrasyalıydı. Aslında çok güzeldi. Dönüp bakanın düşüp bayılacağı kadar güzel. Dergilerdeki o elmacık ke-233

232

O gözlerini kısarak teype baktı, "Çok ilginç," dedi. "Sekiz

"Ama tam ve net bir kopya olacak, değil mi? JPL'dekiler milimetrelilik HD. Belki de hep duyduğumuz özel dijital for-kopyanın okunabilir olduğunu garanti edemediler."

mat'tandır. Gerçek zaman imge zenginleştiricisiyle çalışan-Sanders, "Öff, bu JPL," dedi. "Devlete iş yaptıkları için öyle lardan."

konuşuyorlar. Biz burada iş çıkaran insanlarız. Değil mi,

"Özür dilerim, bilemiyorum," dedim. Mankenlik konu-Theresa?"

sunda gevezelik ettiğim için kendimi çok budala hissediyor-Ama Theresa bizi dinlemiyordu. Onun kabloları, fişleri dum. Elimdeki kutuya daldım, oynatma makinesini çıkar-takıp bağlayışını seyrettim. Sağlam eliyle hızla çalışıyor, sağ

dım.

yumruğuyla da kutuyu dengeleyip tutmaya yardım ediyordu.

Hemen bir tornavida kapıp kapağı açtı, makineye eğildi.

Birçok sakat insan gibi, hareketleri öyle hızlıydı ki, sağ elinin Yeşil bir devre panosu gördüm. Bir siyah motor, üç de minik eksikliği belli bile olmuyordu. Çok geçmeden küçük kristal silindir. "Evet, bu yeni düzen. Çok şık. Doktor San-oynatma makinesini ikinci kayıt cihazına ve birkaç monitöre ders, bakın, yalnızca üç başla yapmışlar. Pano herhalde bağlamıştı.

komponent RGB yapabiliyor, çünkü, bakın ... sizce bu

"Nedir bütün bunlar?"

kompresyon devresi mi?"

"Sinyali denetlemek için."

"Herhalde analog çeviricisinin dijitali," dedi Sanders.

"Filmi oynatırken mi?"

"Çok nefis. Ne kadar da küçük!" Kutuyu havaya kaldırarak

"Hayır. Görüntüyü büyük ekran gösterecek. Ötekiler sinyal bana döndü. "Japonlar bunları neden böyle yapabiliyor da karakteristiklerine bakmamı sağlıyor. Aynı zamanda veri biz yapamıyoruz, biliyor musun? Onlar *kaizeriliyor* bunları.

haritasına. Yani imgenin teyp üzerine nasıl işlendiğine."

Bilinçli, sabırlı, sürekli bir mükemmelleştirme yöntemi.

"Onu yapmak zorunda mısınız?" dedim.

Ürünler her yıl biraz daha iyileşiyor, biraz daha küçülüyor,

"Hayır. Yalnızca içinde ne olduğunu merak ediyorum. Bu biraz daha ucuzluyor. Amerikalılar bu türlü düşünmez. Hep HD formatını nasıl kurguladıklarını görmek işiyorum."

"büyük sıçrama'lan arar Amerikalılar. Büyük hamle peşin-Sanders bana, "Gerçek kaynak nedir?" diye sordu.

dedirler. Bir voli vurup sonra sırtüstü yatmak isterler. Ja-

"Bir ofisin güvenlik kamerasından."

ponlar ise bütün gün çalışır, hiç arkalarına yaslanmazlar. Yani eline böyle bir şey aldığıında, bir bakıma bir felsefenin ifade

"Bu teyp orijinal mi?"

ediliş biçimine bakıyorsun sayılır."

"Öyle sanıyorum. Neden?"

Bir süre böyle konuşmayı sürdürdü, silindirlere baktı,

"Çünkü orijinal malzemeyse çok daha dikkatli olmamız hayranlığını belirtti. Sonunda ben, "Teypleri kopya edebilecek gerek." Theresa'ya dönmüş, ona talimat veriyordu. "Medya miyiz?" diye sordum.

yüzeyini lekeleyen feedback luplan istemeyiz. O başlardan gerçek verilerin entegritesini bozacak sızmalar da istemeyiz."

"Tabii," dedi Theresa. "Çeviriciyi takar, bu makineden

"Kaygılanmayın," dedi kız. "Ben ayarladım." Kurduğu sinyali verir, istediğiniz medya'ya alabiliriz. Üç çeyreklik mi düzeni gösterdi. "Görüyor musunuz? Empedans kayması

istersiniz? Optimal master mi? VHS mi?"

olursa uyarı gelir. Merkez prosesörü de kontrol ediyorum."

"VHS," dedim.

"Kolay."

Sanders, "Pekâlâ," dedi. Gururlu bir baba gibi gülümsüyordu.

234

235

bakıyor. Kopyayı imgeden ayırdedemeyiz ama bazen imgenin

"Ne kadar sürer?" diye sordum.

kameradan gelmeyip bir başka teypten çekildiğini anla-

"Çok sürmez. Sinyali çok yüksek hızda aktarabiliriz. Hız yabiliriz."

sınırı, oynatma cihazının bir fonksiyonudur. Görünüşe göre

"Nasıl?"

hızlı ileri sarma yapabiliyor. Demek ki teyp başına iki üç dakika Theresa anlattı. "Sinyalin ilk yarım saniyede nasıl yerleş-yeter."

tirildiğiyle ilgili. Eğer kayıt videosu, oynatan video'dan daha Kolumdaki saate göz attım. "On buçukta kaçıramayaca-

önce çalıştırılmışsa, bazen playback makinesi başlarken ğım bir randevum var. Bu teypleri de bırakıp gitmek iste-sinyal çıktısında hafif bir dalgalanma olur. Mekanik bir şeydir mi..."

bu. Playback motorları pek çabuk hız kazanamazlar.

"Hepsinin mi kopyalanmasını istiyorsunuz?"

Playback'lerde bu etkiyi azaltmak için elektronik devreler

"Aslında en hayatî olanlar beş tane."

bulunur, ama hızlanma aşamasındaki fark her zaman vardır."

"O halde önce onları yapalım."

"Siz de onu mu gördünüz?"

Her teypin başından birkaç saniye izledik, kırk altıncı

Başını evet anlamında salladı. "Ona dolaşık sinyal denir."

kattaki kameraların filmlerim aradık. Her teyp başlarken, Sanders, "Sinyal doğruca kameradan geliyorsa, böyle bir Theresa'nın masasındaki merkez monitörde görüntüyü gö-

şey hiç olmaz," diye sözü devraldı. "Çünkü kamerada kıpır-rebiliyordum. Yan monitörlerde sinyal izleri sıçırıyor, yoğun dayan bölümler yoktur. Kamera her seferinde, daha baştan, bakım ünitelerindeki cihazlar gibi görüntü veriyordu. Bunu istenen hızda çalışır."

onlara da söyledim.

Kaşlarım çatılmıştı. "Demek bu teypler kopya."

"Öyledir," dedi Theresa. "Bu da video'nun yoğun bakı-

"Kötü haber mi bu?" diye sordu Sanders.

mı." Bir teypi çıkardı, başkasını taktı, çalıştırdı. "Ayy! Bu

"Bilemiyorum. Eğer kopya edilmişlerse, belki değiştirilmiş

malzeme orijinal demiştiniz, değil mi? Kopya aslında. Kopya de olabilirler, değil mi?"

bu teypler."

Sanders, "Kuramsal olarak, evet," dedi. "Ama uygulamada,

"Nereden biliyorsunuz?"

çok dikkatli aramamız gerek. Yine de emin olmak çok

"Çünkü dolaşık sinyalle başlıyor." Theresa cihazın üzerine güçtür. Bu teypler bir Japon şirketinden mi geliyor?"

eğildi, sinyal izlerine baktı, düğmelerle oynayıp onları çevirdi.

"Evet."

Sanders, "Evet, sanırım gördüğün gerçekten dolaşık sin-

"Nakamoto'dan mı?"

yal," dedi, sonra bana döndü. "Bak, video'da kopyayı imgenin

"Evet," diye başımı salladım.

kendisinden ayırdetmek zordur. Eski analog videolar, Sanders, "Doğrusu sana kopyaları verdiklerine şaşma-peşpeşe kopyalarda bir bozulma gösterirler, ama bunun gibi dım," dedi. "Japonlar olağanüstü temkinlidir. Yabancılar da dijital sistemlerde hiçbir fark olmaz. Her kopya, master'in tı-pek güvenmezler. Hem Amerika'daki Japon şirketleri ne biçim patıp aynıdır."

duygular içindedir, bilir misin? Biz Nijerya'da iş yapıyor

"O halde bu teyplerin kopya olduğunu nereden anlıyor-olsaydık neler hissederseniz, onlar da burada onları hissediyor.

sunuz?"

Çevrelerini vahşilerin sarmış olduğu inancındalar."

"Theresa görüntüye bakmıyor," dedi Sanders. "Sinyale 237

236

"Hey," dedi Theresa.

Yüzünü ekranlara çevirmişti. Görebildiğim çeyrek profili Sanders, "Özür dilerim, ama ne demek istediğimi biliyor-inanılmayacak kadar güzeldi. Hele yanağının çıkıklığı. Ed-sundur," dedi ona. "Japonlar bize tahammül etmek zorunda die Sakamura'nın o çapkın şöhretini hatırladım. "Onu tanıdıkların inancında. Yeteneksizliğimize, yavaşlığımıza, bumıydınız?" diye sordum.

dalalıklarımıza, beceriksizliklerimize. Bu yüzden, kendilerini

"Hayır," dedi. Az sonra, "Japondur," diye ekledi.

koruma havasındalar. Eğer bu teyplerin yasal bir önemi Küçük grubumuzun üzerine bir garip sessizlik daha çöktü.

varsa, orijinalleri senin gibi barbar bir polise teslim etmek en Theresa'yla Sanders'in bildiği bir şeyi benim bilmediğimi son yapacakları şeydir. Yo, hayır, sana bir kopya verirler, hissettim. Ama nasıl soracağımı da bilemiyordum. Ekranı orijinalleri kendileri saklarlar. Belki savunmada işe yarar diye.

bakmayı sürdürdüm.

Alt düzeydeki Amerikan teknolojisiyle, bu teyplerin kopya Güneş ışığının yerde kayışını bir kere daha gördüm. Sonra o olduğunu senin zaten anlayamayacağından emindirler."

katta çalışanlar tenhalaşırken ay ışığı doldu içeriye. Ortalık Kaşlarımı çattım. "Kopya çıkarmak ne kadar sürer?"

bomboş kaldı. Ardından Cheryl Austin son hızla ortaya çıktı,

"Uzun sürmez," dedi Sanders. "Theresa'nın şu andaki ta-bir erkek onu izledi. İhtirasla öpüştüler.

rama hızıyla, teyp başına beş dakika. Herhalde Japonlar çok Sanders," A-ha," dedi. "Bu mu?"

daha hızlı da yapabilir. Belki teyp başına iki dakika."

"Evet."

"Bu durumda, dün gece kopya çıkarmak için bol bol va-Hareketleri seyrederken kaşlarını çatmıştı. "Yani cinayet kitleri vardı demektir."

filme mi çekilmiş?"

Biz konuşurken Theresa *da* teypleri tarayıp her birinin ilk

"Evet," dedim. "Birkaç kamerayla."

başını görüntülüyordu. Görüntü belirince bana bakıyor, ben

"Şaka ediyorsun."

kameraların değişik bir katı gördüğünü farkedince ona başımı

Sanders sessizleşti, ekrana dikkatle baktı. Ekran hız nede-sallıyordum. Bütün güvenlik kameralarının kayıtları niyle çizgilerle dolduğu için, ana olayları ancak görebiliyor-karşımdaydı. Sonunda, kırk altıncı karın teyplerinden ilki duk. Konferans salonunda hareket eden iki insan. Sonra belirdi. Daha önce gördüğüm o tanıdık kat.

adam hızla kareden çıkıp konferans salonunu boş bıraktı.

"Bu bir," dedim.

Kimse konuşmadı. Hepimiz ekrana bakıyorduk.

"Pekâlâ, başlıyoruz. VHS'e çekiyoruz." Theresa ilk kopyaya Theresa'ya göz attım. Yüzünde hiç ifade yoktu. Görüntü

başladı. Teypi yüksek hızla ileri sararken görüntünün üzeri gözlüklerinin camına yansıyor.

çizgi doluydu ve aşırı hız vardı. Yan monitörlerde sinyaller Eddie aynanın önünden geçti, karanlık koridora daldı.

sinirli sinirli titremekteydi. "Bunun dün geceki cinayetle bir Teyp birkaç saniye daha döndü, sonra kaset dışarı çıktı.

ilgisi mi var?" diye sordu.

"Bu birincisi. Birkaç kamera vardı demiştiniz, değil mi?"

"Evet. Onu duymuş muydunuz?"

Hepsi kaç tane?"

Omuzlarını kaldırdı. "Haberlerde gördüm. Katil bir araba

"Sanırım beş."

kazasında ölmüş."

Birinci teype bir etiket yapıştırdı. Bir başkasını makineye

"Evet, öyle," dedim.

taktı, son hızla onu da kopyalamaya koyuldu.

"Bu kopyalar aslının aynı mı?" diye sordum.

238

239

"Tabi ."

der, o resmi tekrar çekmeye çalışırsan, bunun olanaksız ol-

"Yani yasal!"

duğunu anlarsın. Çünkü dünyanın neresinden bakarsan bak, Sanders kaşlarını çattı. "Ne bakıma yasal?"

piramitleri o biçimde dizilmiş göremezsın. Fotoğraflar artık

"Kanıt olarak. Mahkemede."

gerçeği göstermiyor. Ve sen de farkına varmıyorsun. Bu ufak

"Yo, değil," diye başını salladı Sanders. "Bu teypler mah-bir örnek."

kemede asla kabul edilmez."

"Yani bir başkası aynı şeyi bu teype yapmış olabilir mi?"

"Ama aslının aynıysa ..."

"Kuramsal olarak, olabilir. Her video değiştirilebilir."

"Onunla ilgisi yok. Her tür fotoğrafik kanıt, videolar da Monitör ekranında cinayetin işlenişini ikinci kere izle-dahil olmak üzere, artık mahkemelerde kabul edilmiyor."

dim. Bu seferki salonun uzak bir köşesinden çekilmişti. Ama

"Bunu duymamıştım," dedim.

sonunda Sakamura kameraya doğru yürürken çok net gözü-Sanders, "Çünkü daha olmadı," diye karşılık verdi. Usul küyordu.

yasası da pek açık seçik değil. Ama geliyor. Bugünlerde bütün

"Görüntü nasıl değiştirilebiliyor?" diye sordum.

fotoğraflar kuşkulu sayılıyor. Çünkü bugün dijital sis-Sanders güldü. "Bugünlerde cafrının ne değişiklik istiyorsa temlerle fotoğrafları kusursuz biçimde değiştirmek müm-yapabilirsin."

küm. Kusursuz diyorum. Bu yeni bir olay işte. Hatırlar mısın,

"Katilin kimliğini değiştirebilirler mi?"

yıllar önce Ruslar kendi Mayıs Bayramı kutlamalarında bazı

"Teknik olarak, evet," dedi Sanders. "Karmaşık ve kıpır-politikacıları resimlerden nasıl silip çıkarırlardı? Onların dayan bir obje üzerine bir suratın haritasını çizmek artık yaptığı kaba işlem. Kes-yapıştır, o kadar. Resimle oymümkün. Teknik olarak mümkün. Ama uygulamaya kalktın nandığı her zaman belli olurdu. Öbür insanların omuzlarının mı, canın çıkar."

arasında garip bir boşluk kalırdı. Arka duvarda renk farkı

Hiçbir şey söylemedim. Belki de böylesi daha iyiydi. Sa-

olurdu. Ya da rötuş yapanın fırça darbelerini görürdün. Bir *kamura* bizim baş sanığımızdı ve ölmüştü. Şef dosyanın ka-

şey görürdün ama. Hem de kolaylıkla. Resmin değiştirilmiş

panmasını istiyordu. Bunu ben de istiyordum.

olduğunu farkederdin. Yaptıkları iş gülünçtü."

Sanders, "Tabii Japonların türlü türlü ileri video algorit-

"Hatırlıyorum," dedim.

maları vardır," dedi. "Yüzey haritalamasını da, üç boyutlu

"Fotoğraflarda her zaman bir dürüstlük vardı, çünkü onları

transformasyonları da yapabilirler. Bizim yeni yeni düşünme-değiştirmek imkânsızdı. Bu yüzden, fotoğrafların gerçeğin bilmeye başladığımız şeyleri onlar kolayla başarıyor da aynası olduğuna inanılırdı. Oysa birkaç yıldan beri bilgi-olabilir." Parmaklarıyla masanın üzerinde davul çaldı. "Bu sayarlar bize fotoğrafları iz bırakmadan, kusursuz şekilde teyplerin zaman programı nasıl? Olayın tarihçesini anlat bana."

değiştirme olanağı getirdi. Birkaç yıl önce National Geog-

"Cinayet dün akşam sekiz buçukta işlendi, duvardaki sa-raphic dergisi bir kapak resminde Mısır'daki büyük piramidin atten de belli," dedim. "Bize teyplerin güvenlik odasından yerini değiştirip yayınladı. Editörler piramidin yerini be-sekiz kırk beşte alındığı söylendi. Biz teypleri istedik, Japon-
ğenmemiş, başka yere taşılırlarsa daha iyi görüntü vereceğine larla biraz tartışma oldu."

karar vermişler. Fotoğrafi değiştirip piramidi taşımışlar.

"Her zamanki gibi. Sonra teypler size saat kaçta geldi?"

Kimse farkım anlayamamış. Ama bir kamera alıp Mısır'a gi-

Yükselen Güneş—F.16

241

240

"Gecem'n bir buçuğu dolaylarında merkeze getirdiler."

ceketinin ucu havada uçuyor. Şimdi bu hareketten bir

"Pekâlâ," dedi Sanders. "Demek ki teypler sekiz buçuktan kare alırsan, piksellere kadar büyütürsen, ceketin lacivert ol-bir buçuğa kadar onlarda kaldı."

duğunu görürsün, ama bulanıklık daha açık mavilerin bir

"Tamam. Beş saatten biraz az."

dizisidir. Uçlar iyice saydam gibi durur. Bir tek kareye ba-Sanders kaşlarını çattı. "Beş teyp, herbiri başka kamera karsan, ceket nerede bitiyor, geri plan nerede başlıyor, tam açısından ... beş saatte değiştirilecek." Başını iki yana salladı.

emin olamazsın."

"Olamaz. Yapılacak şey değil, Teğmenim."

Kafamda ancak canlandırabiliyordum. "Evet..." "Eğer

"Öyle," dedi Theresa da. "İmkânsız. Japonlar için bile. De-kenarların renkleri düzgün bir hafifleme göster mezse, onu gişecek çok fazla piksel var."

hemen farkedersin. Birkaç saniyelik bir teypte bunu

"Bundan emin misiniz?" dedim.

temizlemek saatler sürer. Ama temizlemezsen, *hemen* göze Theresa, "Şeyy," dedi. "Bu hızda yapılabilmesi için ancak çarpar." Parmaklarını havada şaklattı.

otomatize bir program kullanılmalı. En ileri programlar bile,

"Yani bu teyplerin kopyasını çıkardılar ama değiştirmiş

kusurları elle düzeltmeye ihtiyaç gösterir. Kötü bir bulanıklık olamazlar."

her şeyi ele verir."

"Beş saatte olmaz," dedi Sanders. "Vakitleri yetmez." "Demek

"Kötü bir bulanıklık mı?" dedim. Ona soru sormaktan gerçeği olduğu gibi seyrediyoruz." Sanders, "Ona hiç kuşku hoşlandığımı farketmiştim. Yüzüne bakmak hoşuma gidi-yok," dedi. "Ama sen gittikten sonra bu görüntüyle yine de yordu.

biraz oynarız. Theresa oynamayı çok istiyor zaten, biliyorum.

Sanders, "Kötü bir hareket bulanıklığı," dedi. "Video sani-Ben de öyle. Daha sonra bizi bir ara. Bir gariplik varsa, sana yede otuz kare hızıyla döner. Her kareyi, otuzda bir saniyelik söyleriz. Ama esas olarak, yapılamaz. Burada da hızda kapanan bir objektifle çekilmiş fotoğraf gibi düşü-yapılmamıştır."

nebilirsin. Bu da çok yavaş sayılır. Hepimizin kullandığı fotoğraf makinelerinden çok daha yavaş. Bir koşucuyu otuzda bir saniyeyle filme çekersen, bacakları bulanık bir leke gibi çıkar.

"Buna hareket bulanıklığı denir. Bunu mekanik süreçle değiştirirsen, bir terslik olduğu anlaşılır. Görüntü fazla net, fazla diri olur. Kenarlar bir garip durur. Rusların fotoğraf değiştirmesine benzer. Gerçekçi bir hareket için bulanıklık tam gerekli dozda olmalı."

"Anlıyorum."

Theresa, "Renk değişimi de olur," dedi.

Sanders, "Doğru," diye ona katıldı. "Bulanıklığın içinde, bir de renk değişimi yer alır. Örneğin şu monitöre bak.

Adam lacivert elbise giymiş, kızı odanın ortasında çevirir-242

243

DUNSET Tepesi Kulübü önündeki daire biçiminde yola asıdır. Keniçi Asaka'ya gelince, Toyota'nın tüm güneydoğu girdiğimde, Connor'ı kulüp binasının önünde bekler gördüm.

Asya'daki fabrikalarından o sorumlu. Kuala Lumpur'dan Yanındaki üç Japon golfçusunu eğilerek selamladı, onlar da ona Singapur'a kadar. Bürosu Hong Kong'da."

eğildiler. Sonra hepsiyle el sıkıştı, sopalarını arka kanepeye

"Burada ne işleri var?"

attı, yanıma bindi.

"Tatildeler," dedi Connor. "ABD'de kısa bir golf tatili. Bizim

"Geç kaldın, *kohai*."

gibi yavaş tempolu bir ülkede dinlenmek hoşlarına gidiyor."

"Özür dilerim. Yalnızca birkaç dakika geciktim. Üniversi-Kıvrılan yoldan Sunset Bulvarına doğru ilerledim, ışığı

tede uzadı iş."

beklemek üzere durdum. "Nereye?"

"Senin geç kalman herkese rahatsızlık verdi. Terbiye ge-

"Dört Mevsim Oteline."

reği, ben seni beklerken kulübün önünde benimle birlikte Sağa, Beverly Hills'e doğru döndüm. "Peki, bu adamlar durmaya kendilerini mecbur hissettiler. Onların mevkiine neden *seninle* golf oynuyor?"

yükselmiş insanlar, ayakta dururken çok rahatsız olurlar.

"Onlarla dostluğum çok eskidir," dedi. "Arada sırada kar-Meşgul adamlar bunlar. Ama beni de yalnız bırakmadılar.

şılıklı birer iyilik. Yıllar boyunca. Ben önemli biri değilim.

Beni çok utandırdın. Teşkilâtı da kötü tanıtmış oldun."

Ama ilişkileri de sürdürmek şarttır. Telefonla bir arama, küçük

"Özür dilerim. Aklıma gelmemişti."

bir hediye, kente geldiğinde bir oyun. Çünkü insan ne zaman

"Gelmeye başlasın o halde, *kohai*. Bu dünyada tek başına böyle bir şebekeye ihtiyacı olacağını asla bilemez. İlişkiler değilsin."

insanın enformasyon kaynağı, güvenlik valfi ve erken uyarı

Vitese geçtim, ilerledim. Dikiz aynasından Japonlara bak-sistemidir. Japonların bakış açısından yani."

tım. Biz uzaklaşırken el sallıyorlardı. Mutsuz görünmedikleri

"Oyun kimin davetiydi?"

gibi, aceleleri varmış gibi de durmuyorlardı. "Kimlerle oy-

"Hanada-san zaten oynamak istiyordu. Ben ona katıldım.

nuyordun?"

Golfu epey iyi oynarım, biliyor musun?"

"Aoki-san, Vancouver'deki Tokio Marine'in başıdır. Ha-

"Neden oynamak istedin?"

nada-san da Londra'daki Mitsui Bankasının başkan yardım-

"Çünkü Cumartesi toplantılarıyla ilgili daha çok bilgi edinmek istiyordum," dedi Connor.

Cumartesi toplantılarını hatırlamıştım. Haber odasında izlediğimiz video'da Sakamura, Cheryl Austin'i yakalamış,

"Anlamıyorsun, bunların hepsi Cumartesi toplantılarıyla ilgili," demişti.

"Söylediler mi sana?"

Connor başıyla evetledi. "Anladığıma göre toplantılar çok uzun zaman önce başlamış," dedi. "Bin dokuz yüz seksende geçmişler, en son da Biltmore'da toplanıyorlarmış."

folan. Önce Century Plaza'da oluyormuş, Sheraton'a 244

245

Connor camdan dışarı baktı. Araba Sunset Bulvarının ka-takım teminatlarına karşılık olarak verdiler. Washington Ja-nalizasyon delikleri üzerinde sekip duruyordu.

ponlara, yurt içi durumu düzelterceği konusunda söz verdi.

"Yıllar boyunca bu toplantılar düzenli biçimde yapılmış.

Açıkları durduracaktık. Eğitimi düzelterip altyapımızı yeniden Kente raslantı sonucu uğramış önemli Japon iş adamları da kuracaktık. Hattâ gerekirse vergileri yükseltecektik. Kısacası, katılır, Amerika konusunda ne yapılacağına dair tartışmalara kendimize çekidüzen verecektik. Çünkü Amerika'ya yatırım taraf olurlarmış. Yani Amerikan ekonomisinin nasıl yönetilmesi yapmak ancak o zaman anlam kazanır."

gerektiğine dair."

"Hım-hımmmm," dedim.

"Ne?"

"Ama verdiğimiz bu sözlerin hiçbirini yerine getirmedik.

"Evet."

Açıklar daha büyüdü. Doları devalüe ettik. 1985'de değerini

"Büyük küstahlık bu!"

yarıya indirdik. Bunun Japonların Amerika yatırımlarını ne

"Neden?" diye sordu Connor.

hale getirdiğini düşünebiliyor musun? Canlarına okudu.

"*Neden* mi? Çünkü burası *bizim* ülkemiz. Bir grup yaban-1984'de yaptıkları her yatırım, şimdi eski kârın yarısını getirir cının gizli bir toplantıda masa başına geçip buranın yönetimi olmuştu."

konusunda karar vermesi olacak şey değil."

Böyle bir şeyi belli belirsiz hatırlıyordum. "Bunu ticaret Connor, "Japonlar bunu böyle görmüyor," dedi.

açığımızı kapamak için yaptığımızı sanıyordum," dedim.

"Görmediklerinden eminim! Kendilerinde bu hakkı gör-

"İhracatı teşvik etmek için."

düklerinden de eminim!"

"Öyleydi, ama işe yaramadı. Japonya'yla olan ticaret den-Connor omuz silkti. "Aslına bakarsan, tam da öyle düşü-gemiz daha beter hale geldi. Normal olarak, paranın değerini nüyorlar. Onlara göre, bu hakkı alın teriyle kazanmış duyariya indirirsen, ithal ettiğin her şeyin fiyatı iki katına çıkar.

rumdalar çünkü ..."

Ama Japonlar video kayıt cihazlarının fiyatını kırıverdi-ler,

"*Tanrım ...*"

piyasa paylarını korumayı başardılar. Unutma, ticaret

"Çünkü bizim ekonomimize büyük yatırımlar yapmış

demek, savaş demektir.

durumdalar. Dünya kadar borç verdiler bize, Peter. Bol

"Tek başardığımız, Amerikan topraklarını ve Amerikan miktarda sağlam para. Yüzlerce milyar dolar. Son on beş yılın şirketlerini ucuzlatıp, Japonların bunları satın almasını kobüyük bölümü boyunca Amerika, Japonlarla ticaretinde her laylaştırmak oldu, çünkü yen artık eski değerinin iki katı gü-hafta bir milyar dolarlık ticaret açığı verdi. Onlar da haftada cüdeydi. Dünyanın en büyük bankalarını Japon bankaları

bir milyar dolarla bir şeyler yapmak zorunda kaldılar. Onlara haline getirdik. Ve Amerika'yı yoksul bir ülke yaptık."

doğru gürleyerek akan bir para ırmağı. O kadar çok doları

"Bütün bunların Cumartesi toplantılarıyla ne ilgisi var?"

istedikleri de yoktu. Ne yapabilirlerdi bu fazla milyarları?

"Şöyle düşün," dedi Connor. "Diyelim ki senin sarhoş bir

"Parayı borç olarak bize geri vermeye karar verdiler. Hü-amcan var. Sana geliyor, borç verirsen içkiyi bırakacağını

kümetimizin bütçe açığı vardı. Her yıl. Kendi programları söylüyor. Ama bırakmıyor. Sen de parayı geri istiyorsun. Bu mızı finanse edemiyorduk. Bütçe açığımızı Japonlar karşıladı.

kötü yatırımdan kurtarabildiğini kurtarmak istiyorsun.

Bize yatırım yaptılar. Ve borcu da bizim hükümetin bir Ayrıca amcanın kafayı çekip birinin canını yakabileceğinden de korkuyorsun. Kontrolü kaybetmiş çünkü amcan. Bir şey-246

247

ler yapmak gerek. Aile toplanıp oturuyor, bu sorunlu amca

"Neden yoksullaşıyor?" diye sorarken sesim istediğimden konusunda ne yapmak gerektiğini tartışıyor. Japonlar da bunu daha yüksek çıktı.

yapmaya karar verdiler işte."

"Japonlara göre, Amerika içeriği olmayan bir ülke haline

"Hımm-hımmm," dedim. Connor sesimdeki kuşku gölgesini geldiği için. İmalât sanayiimiz yok oldu. Artık hiçbir şey sezmiş olmalıydı.

yapmıyoruz. İmalât denilen şey, ham maddelere değer katar.

"Bak," dedi. "Bu komplo kuşkusunu kafandan at. Sen Ja-Tam anlamıyla servet yaratırsın. Ama Amerika bunu ponya'yı ilhak etmek istiyor musun? Onların ülkesini yö-yapmayı bıraktı. Artık Amerikalılar parayı kâğıt spekülas-netmek istiyor musun? Elbette ki hayır. Aklı başında hiçbir yonundan kazanıyorlar. Japonlara göre bu sonunda sırtımızı

ülke, bir başka ülkeyi devralmak istemez. Ticaret yapmak ister, yere getirecek, çünkü kâğıttan kârlar gerçek serveti yansıt-o tamam. İlişkiler kurmak ister, o da tamam. Ama sırtına almak mıyor. Bizim Wall Street'e ve ucuz tahvillere olan tiryakiliğimizi istemez. O sorumluluğu kimse istemez. Kimse zahmet etmez.

bir çılgınlık olarak görüyorlar."

Tıpkı sarhoş amca olayında olduğu gibi ... o toplantıları ancak

"Bu yüzden de bizi Japonlar yönetmeli, öyle mi?" "Onlara göre, mecbur olunca yaparsınız. Son çaredir o."

birileri bizi yönetmeli. Biz kendimiz yapsak daha memnun

"Demek Japonlar durumu böyle görüyor."

olurlardı." "Tanrım.

"Kendi milyarlarca dolarlarını görüyorlar onlar, *kohai*. Baş

Connor yerinde kıpırdandı. "Öfkene hakim ol, *kohai*. Çünkü

dertte bir ülkeye yatırım yaptıkları paralarını. Durmadan Hanada-san'a göre, Cumartesi toplantılarına 1991'de son konuşan bireyci insanlarla dolu bir ülke burası. Habire birbi-verilmiş." "Ya?"

rimizle çatışıyoruz. Habire tartışıyoruz. İyi eğitim almamış,

"Evet. Japonlar o ara, Amerikalıların silkinme yapıp yap-dünyayı pek tanımayan, ne biliyorlarsa televizyondan öğrenen mayacağına hiç aldırmamaya karar vermişler. Şimdiki duru-bir millet. Çok çalışmayan, şiddete ve uyuşturucuya hoşgörü

mun bazı avantajlarını görmüşler. Amerika uyuyor ve onu gösteren, bir itirazı yokmuş gibi davranan bir millet.

satın almak da çok ucuz."

Japonların bu acayip ülkede milyarlarca doları var ve bu

"Yani artık Cumartesi toplantıları yok mu?" "Arada sırada yatırımlarından doğru dürüst bir gelir bekliyorlar. Amerikan

,oluyor. *Niçibei* nedeniyle. Yani sürüp giden Japon-Amerikan ekonomisi çökerken ... çünkü yakında

Japonya'nın ve ilişkileri. Artık iki ülkenin ekonomileri bir-• birine çok bağlandı.

Avrupa'nın ardında üçüncü yeri alacak ... bir şeyler yapıp bu İsteseler bile, ikisi de kendini çekip ayıramaz. Ne var ki, ekonomiyi birarada tutmak büyük önem kazanıyor. Onların yapmaya çalıştığı da yalnız bu."

toplantılar artık önemli değil. Daha çok sosyal toplantı.

"O kadar mı?" dedim. "Melek rolüne çıkıp Amerika'yı

Dolayısıyla Sakamura'nın Cheryl'e söylediği yanlış. Ölümünün de kurtarmaya çalışıyorlar, öyle mi?"

Cumartesi toplantılarıyla hiçbir ilgisi yok." "Neyle ilgisi var?"

"Birilerinin yapması şart," dedi Connor. "Böyle devam

"Arkadaşlarım bu işin kişisel bir şey olduğu kanısında.

edemeyiz."

Bir *ninjozata*. Yani aşk cinayeti. Güzel bir *kiçigai* kadınla kıs-

"Bence idare ederiz."

kaç bir erkek."

"İngilizler de hep öyle derlerdi," diye başını iki yana salladı.

249

"Ama İngiltere şimdi yoksul. Amerika da yoksullaşıyor."

248

"Sen *de* buna inanıyor musun?"

ğu için böyle oluyor. Sonunda hiçbir şey söyleyemez oluyorlar.

"Eh, doğrusu bu adamlar anonim kişiler. Üçü de tek tek iş

Terbiye uğruna, utançtan kurtulma uğruna, karşıdaki adamları. Tabii Japonlar aralarında fikir ayrılığı çıkarmaktan durumu okuyup anlamak zorunda kalıyor. Vücut hareketle-hoşlanmazlar. Gelişmemiş bir köylü ülkedeki golf sahasında rinden, ifade edilmeyen duygulardan falan. Çünkü ilk adam oyun oynarken bile. Ama *gaijin* konusunda görüş birliğinin durumu kelimeyle ifade edemeyeceğini hissediyor.

pek çok günahı örtbas edebildiğini öğrenmiş biriyim ben."

Konuşmalar bu durumlarda duygusuzluk sayılır. Demek ki

"Sence yalan mı söylüyorlardı?"

artık başka yollarla iletişim kurmak gerekir."

"Tam değil," diye başını salladı Connor. "Ama edindiğim

"Sen de sabahı öyle mi geçirdin?" dedim. "Konuşmadan izlenim, bana bir şeyi söylememekle bir şey söylüyor olduk-mı?"

larıydı. Bu sabahki oyun bir *hara no naka o misenai* oyunuydu.

Connor başını iki yana salladı. Japonlarla o golf oyunu sı-Dostlarım kendilerini ortaya koymuyorlardı."

rasında iyi iletişim kurduğuna inanıyordu. Sessizlikler onu pek rahatsız etmemişti.

"Çünkü ben onlardan, başka Japonlar hakkında konuşmalarını istemiştim. Yani ailenin başka üyeleri hakkında. Bu Connor golf oyununu nasıl oynadıklarını anlattı. Sabahı

yüzden cümlelerimi çok düşünerek ve incelikle kuruyor-upuzun sessizliklerle geçirmişlerdi. Dört kişinin hepsi de dum. Ablan hapiste mi, dermiş gibi. Sana acı gelecek bir şeyi terbiyeli ve nazikti, ama az ve seyrek konuşuyorlardı. Genel-sorarmış gibi. Senin cevap vermenin ne kadar uzun sürdü-likle alanda sessiz dolaşmaktaydılar.

ğüne, konuşmaların arasında ne kadar sessiz kaldığına dikkat

"Sen oraya bilgi almaya gitmiştin oysa, değil mi?" dedim.

ederim o zaman. Sesinin tonuna da. Normal konuşmanın

"Nasıl dayandın bu duruma?"

ötesinde bunlar. Anladın mı?"

"Yoo, bilgiyi alıyordum." Ama anlattığına göre hepsini

"Tamam."

sessiz mesaj halinde almıştı. Esas durum şuydu. Japonların

"Yani duyguları sezgilerinle alıyorsun."

aynı kültürü yüzyıllarca paylaşmaktan gelen bir karşılıklı

anlayış özelliği vardı. Duygularını kelimesiz de iletebiliyor-

"Senin sezgin neydi peki?"

lardı. Amerika'da böyle bir yakınlık ancak anneyle veya ba-

"Bana dedikleri şuydu: Bize geçmişte bir takım hizmetlerde bayla çocuk arasında olabilirdi. Çocuk her şeyi annesinin bir bulunduğu farkındayız. Sana yardım etmeyi de istiyoruz.

bakışından anlardı. Ama Amerikalılar genelde sessiz mesajlara Ama bu cinayet Japonları ilgilendirir. Bu yüzden, sana pek güvenmezlerdi. Oysa Japonlar güvenirlendi. Sanki tüm istediğimiz her şeyi söyleyemeyiz. Sessizliğimizden, altta Japonlar bir tek ailenin üyeleriymiş gibi. Kelimesiz de yatan konuyla ilgili yararlı sonuçlar çıkarabilirsin. Buydu işte anlaşıyorlardı onlar. Bir Japon için, sessizliğin de anlamı

dedikleri."

vardı.

"Neymiş altta yatan?"

Connor, "Bunun mistik ya da mucizevî bir yanı yok," dedi.

Connor, "Doğrusu . . MicroCon adı birkaç kere geçti," dedi.

"Daha çok, Japonlar kurallara ve geleneklere bağlı oldu-

"Yüksek teknoloji şirketi mi?"

"Evet. Şu satılmakta olan. Anlaşılan, Silikon Vadisinde 250

251

küçük bir şirket. İhtisaslaşmış bir takım bilgisayar makineleri

"Referanslarım m?" dedi Connor.

yapıyor. Satışla ilgili siyasal sorunlar var. O sorunlara birkaç

"Evet, efendim. Tebrikler. Bildiğiniz gibi, bugünlerde kere değindiler."

Sunset'e üye olmak hemen hemen imkânsız. Ama Bay Hana-

"Yani bu cinayetin MicroCon'la mı ilgisi var?"

da'nın şirketi bir süre önce birkaç üyelik satın almıştı. Sizin

"Sanırım." Koltuğunda kıpırdandı. "Ha, sen üniversitede adınızı da listeye katmaya karar verdiler. Doğrusu dostları-ne öğrendin o teypler konusunda?"

nızın çok nazik bir jesti sayılır bu."

"Bir kere, kopyaları çıkarılmış."

"Evet, öyle," dedi Connor. Kaşları çatılmıştı.

Connor başıyla evetledi. "Tahmin etmiştim," dedi.

Yüzüne bakıyordum.

"Sahi mi?"

Orr, "Burada golf oynamayı ne kadar sevdiğinizi biliyorlar,"

"İşigura bize orijinalleri dünyada vermezdi. Japonlar Japon diye devam etti. "Koşulları biliyorsunuz tabii. Hanada üyeliği olmayan herkesi barbar sayarlar. Gerçek anlamda. *Barbar!*

beş yıllığına alıyor, daha sonra sizin adınıza devredilecek. Yani Leş kokan, bayağı, aptal barbarlar. Bu konuda nazik kulüp üyeliğinden ayrıldığınızda, üyeliği satabileceksiniz.

davranırlar, çünkü Japon olmayarak doğmak konusunda senin Efendim, bu kâğıtları alabilecek misiniz, yoksa evinize elinden bir şey gelmeyeceğini bilirler. Ama yine de öyle yollayayım mı?"

düşünürler."

Connor konuşmaya başladı. "Bay Orr, lütfen Bay Hana-Başımı salladım. Sanders de buna benzer bir şeyler söyle-da'ya yürekten gelen şükranlarımı ve bu cömertliği karşısında mişti.

teşekkürlerimi iletin. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ama bu

"Bir şey daha var," dedi Connor. "Japonlar çok başarılıdır konuda sizi daha sonra aramak zorundayım."

ama fazla cesur insanlar değildir. Habire plan yaparlar. Sana

"Zıyanı yok. Ne zaman yollayacağımızı bildirin, yeter." "Sizi orijinalleri vermezler, çünkü riske girmek istemezler. Evet, başka ne öğrendin teypler konusunda?"

ararım," dedi Connor.

"Başka bir şey olduğunu nereden çıkardın?"

Düğmeye basıp görüşmeyi bitirdi, kaşlarını çatıp gözlerini ön

"O teyplere baktığında eminim görmüşsündür. Önemli cama dikti. Upuzun bir sessizlik oldu. "O kulüpte bir üyelik bir ayrıntı vardı ..."

kaçı?" diye sordum. "Yedi yüz elli. Belki bir milyon."

O sırada konuşmamız telefonun çalmasıyla yarıda kesildi.

"Dostlarından güzel bir hediye," dedim. Aklıma yine Graham gelmişti. Connor'ı Japonların çantasında keklik sayıyordu Graham. Artık kuşkuya da yer yoktu galiba.

Connor başını iki yana sallayıp duruyordu. "Anlayamı-Neşeli bir ses, "Yüzbaşı Connor," dedi. "Ben Jerry Orr.

yorum."

Sunset Kulübündeyim. Kâğıtları almadan çıktınız."

"Kâğıtları mı?"

"Neyi anlamıyorsun?" dedim. "Tanrım, Yüzbaşı, bana durum

"Başvuru," dedi Orr. "Onu doldurmanız gerek, Yüzbaşım.

pek açık gibi gözüküyor."

Tabii formalite bu. Sizi temin ederim, hiçbir sorun çık-Connor yine, "Hayır, anlayamıyorum," dedi.

mayacaktır ... referanslarınızın kim olduğu düşünülürse ..."

Telefon tekrar çalmaya başladı. Bu sefer beni arıyorlardı.

252

253

"Teğmen Smith? Ben Louise Gerber. Sizi bulabildiğime

"Bu konuda sizi sonra aramam gerek," dedim.

öyle sevindim ki!"

"Pekâlâ, Teğmenim." Sesi hevessizdi. "Lütfen bana bir haber Bu adı hatırlayamamıştım. "Evet?"

verin."

"Yarın Cumartesi olduğuna göre, acaba gelip bir evi göre-

"Veririm."

bilir misiniz diye merak ettim."

Telefonu kapattım.

Louise'i o zaman hatırladım. Bir ay kadar önce bir emlâk

"Neler oluyor?" dedim. Çünkü durum ortadaydı, loplam komisyoncusuyla birkaç eve bakmıştım. Michelle büyüyor-olarak ikimize dünyanın parası teklif ediliyordu. *Dünyanın* du. Onu apartman yaşamından kurtarmayı düşünmüştüm.

parası!

”

Belki bahçesi olan bir yer ... eğer çıkışabilirsem. Ama durum Connor başını iki yana salladı. "Bilemiyorum, dedi.

cesaret kırıcıydı. Gayrimenkul değerleri düştüğü halde, yine

"MicroCon'la mı ilgili?"

de en küçük ev dört yüz, beş yüz bin dolardı. Benim

"Bilmem. MicroCon küçük bir şirket sanıyordum. Bu işler maaşımla böyle bir şeye kalkışmama olanak yoktu.

"Bu seferki çok özel bir durum," dedi komisyoncu. "Aklıma akla sığmıyor." Çok tedirgin görünüyordu. "Nedir bu Micro hemen siz ve küçük kızınız geldiniz. Palms'da küçük bir ev ...

Con böyle?"

M J J-

çok küçük. Ama iki sokağın kesiştiği köşede. Nefis bir arka Ben, "Kime sormak gerektiğini galiba biliyorum, dedim.

bahçesi var. Çiçek dolu, yemyeşil çimen. Üç yüz bin istiyorlar.

Sizi arayışımın nedeni, satanların senete de evet demesi.

Sanırım çok az bir peşinatla alabilirsiniz. Görmek ister misiniz?"

"Kim satıyor?" diye sordum.

"Tam bilmiyorum. Özel bir durum. Ev yaşlı bir kadına ait. Kadın huzur evine yatmış. Oğlu Topeka'da oturuyor ve evi satmak istiyor. Ama toplu para yerine, sürekli geliri tercih ediyor. Ev henüz resmen satışa arzedilmedi, ama satmak istediklerini biliyorum. Yarın gelerseniz, yararlı bir şeyler olabilir. Arka bahçesi gerçekten çok güzel. Küçük kızınızı

orada gözümün önüne getirebiliyorum."

Bu sefer Connor gözlerini bana dikmişti. "Bayan Gerber," dedim. "Biraz daha bilgiye ihtiyacım var. Satan kim, falan filan."

Şaşırmış gibiydi. "Ama ... ben hemen üzerine atlarsınız sanmıştım. Böyle bir fırsat her zaman çıkmaz. Bir görmek istiyor musunuz?"

Connor başını sallıyor, gözlerini yüzümden ayırmıyordu.

Dudaklarıyla, "Evet de," diye işaret etti.

254

255

"JVLİCROCON mu?" dedi Ron Levine kocaman purosunu meyince, nakit bulabilmek için MicroCon'u satmaya karar yakarken. "Tabii anlatırım size MicroCon'u. Çirkin bir verdiler. Alıcı olarak karşılılarına Akai Şirketi çıktı. Osaka'lı bir hikâyedir."

şirket. Japonya'da zaten litografi makineleri üreten bir Havaalanına yakın yerde, kablolu yayın kanallarından şirket. Akai'nin bol parası vardı ve bir Amerikan şirketini American Financial Nervvork'un haber odasında oturuyor-yüksek fiyata da olsa almayı çok istiyordu. Derken Kongre duk. Ron'un penceresinden, bitişikteki garajın damına konmuş

işe karıştı, satışı durdurdu."

beyaz anten çanaklarını görebiliyordum. Ron purosundan

"Neden?"

fosur fosur soluklar çekip bize sıırıttı. Bu kuruluşa geçip

"Amerikan iş dünyasında görülen aşağıya kayma, artık kameralara dönmeden önce *Times'da* mâlî muhabirlik yap-Kongre'yi bile rahatsız etmeye başladı. Temel sanayilerimizden mıştı. Bu yayın kanalında, ekranda yorum yapanların eline pek çoğunu Japonlara kaptırdık. Altmışlarda çelik ve gemi yazılı metin verilmezdi. Ekрана çıkanların neden söz ettiklerini yapımı işini, yetmişlerde televizyon ve chip işini, seksenlerde iyi bilmesi şarttı. Ron da bilirdi.

takım-tezgâhları. Tabii bir sabah birisi yatağında uyanıyor,

"MicroCon beş yıl önce, Amerikan bilgisayar üreticilerinin bu sanayilerin Amerikan savunması için hayatî önem bir konsorsiyumu tarafından kuruldu," dedi. "Şirket bilgisayar taşıdığını farkediveriyor. Ulusal güvenliğimizin ihtiyacı olan chip'leri için yeni bir kuşak X-ışını litografi makineleri komponentleri yapamaz olduk. Bu açıdan tümüyle Japonya'ya geliştirecekti. MicroCon işe başlarken ortada hiç Amerikalı

bağımlı durumdayız. Kongre bu nedenle kaygılanmaya litografi makinesi üreticisi yoktu. Seksenlerde hepsi, Japon başladı. Ama duyduğuma göre satış yine de ger-rekabeti yüzünden iflas etmiş

durumdaydı. MicroCon yeni çekleŖecekmiŖ. Niye soruyorsunuz? Sizin bu satıŖla bir ilginiz bir teknoloji geliŖtirdi, Amerikan Ŗirketleri için makineler mi var?"

retmeye baŖladı. Tamam mı?"

"Bir bakıma," dedi Connor.

"Tamam," dedim.

"Amma Ŗanslısınız." Ron purosundan bir soluk daha çekti.

"İki yıl önce MicroCon, Darley-Higgins adlı bir yönetim

"Japonlarla ilgili bir satıŖ iŖine bulaŖmıŖsanız, petrol bulmuŖ

Ŗirketine satıldı. Georgia'da bir Ŗirket. Darley'in iŖleri iyi git-sayılırsınız. Herkes zengin olur o iŖlerde. Sizlere de bir hayli pahalı hediyeler gelmek üzeredir eminim."

Connor baŖını evet anlamında salladı. "Hem de çok pahalı."

"Tabii," dedi Ron. "Sizi bebek gibi nazlarlar. Ev alırlar, araba alırlar, ucuza kredi bulurlar, falan filan."

Ben, "Bunları neden yapsınlar ki?" diye sordum.

Ron güldü. "Neden *sıuŖi* yiyorlarsa ondan. Bir bakıma, onların iŖ ynetiŖ biçimi böyle."

Connor, "Ama MicroCon küçük bir satıŖ değil mi?" diye sordu.

"Evet, oldukça küçük. Ŗirketin değeri yüz milyon. Akai 256

257

Yükselen GneŖ—F 17

onu yüz elliye alıyor. Ek olarak belki Ŗimdiki yöneticilere Japonlar, siyah-beyaz televizyonlar için chip yapmaya baŖladı, yirmi milyonluk özendirici giderleri, on milyon hukuksal gi-bunları Amerika'ya ihraç etti. Bu bizim Japonya'da yapa-derler, on milyon VWashington'da danıŖman masrafları, on mayacağımız bir Ŗey, tamam mı? 1972'de Amerika'da kulla-milyon da sizin gibi kimselere müteferrik hediyeler söz konılan siyah-beyaz chip'lerin yüzde altmıŖı ithal malıydı.

nusu olur. Yani toplam iki yüz milyon diyebilirsiniz."

1976'da yüzde yüzü ithal malı oldu. Siyah-beyaz pazarını

"Yüz milyonluk Ŗirkete iki yüz milyon mu?" dedim. "Neden kaybettik. Amerikalı iŖiler artık o televizyonları yapmıyor. O

değerinden fazla harcıyorlar ki?"

işler Amerika'dan kaçtı.

"Fazla harcamıyorlar," dedi Ron. "Onların açısından ba-

"Ziyanı yok dedik, şirketlerimiz renkliye doğru kaydılar.

karsan, kelepir fiyata alıyorlar."

Ama Japon hükümeti de renkli televizyon sanayiini geliştirmek

"Neden?"

için yoğun bir program başlattı. Japonya bir kere daha

"Çünkü ... başka şeyler üretmek için gerekli olan, bilgisayar Amerikan teknolojisinin lisansını aldı, o korunmuş piyasaları

chip'leri gibi bir şeyi üretecek makinelere sahip olursan, o içinde rafine edip geliştirdi, sonra ihracat seli başladı. Aynı

mala dayalı tüm sanayilere de sahip olmuş sayılırsın. Mic-

şey yine oldu. Akıp gelen mallar Amerikan şirketlerini piyasadan roCon'u alınca Amerikan bilgisayar sanayiinin kontrolü ellerine sildi. 1980'e vardığımızda, renkli televizyon yapan üç tanecik geçer. Ve biz de her zamanki gibi ... izin veriyoruz bunun Amerikan şirketi kalmıştı. 1987de bir tek Zenith kaldı."

olmasına. Tıpkı televizyon sanayiinde, takım-tezgâh sa-

"Ama Japon televizyonları hem daha iyi, hem de daha nayiinde yaptığımız gibi."

ucuzdu," dedim.

"Televizyon sanayiinde ne oldu?" diye sordum.

Ron, "Belki daha iyi olabilirler, ama ucuzluklarının tek Ron kolundaki saate göz attı. "İkinci Dünya Savaşından nedeni, üretim maliyetinin altında satılmaları," dedi. "Ame-sonra Amerika dünyanın bir numaralı televizyon üreticisiydi."

rikan rekabetini silebilmek için. Buna damping denir. Ame-Zenith, RCA, GE, Emerson gibi şirketlerin teknolojisi yabancı

rikan yasalarına da, devletler hukukuna da aykırıdır."

firmalardan çok üstündü. Amerikan şirketleri, Japonya hariç,

"O halde neden durdurmadık?"

dünyanın her yerinde çok başarılıydı. Ama Japonların o kapalı

"İyi bir soru. Özellikle de, damping Japon pazarlama tek-pazarlarına giremiyorlardı. Onlara, eğer Japon piyasasında niklerinden yalnızca bir tanesi olduğu için iyi bir soru. Ayrıca satış yapmak istiyorsanız, teknolojinizi Japon şirketlerine fiyatları da onlar koyuyorlardı. 'Onuncu-Gün Grubu' diye bir lisanslamak zorundasınız, dendi, istemeye istemeye öyle şey vardı. Japon yöneticiler on günde bir Tokyo'nun bir yaptılar. Amerikan hükümetinin baskısıyla. Çünkü hükümet otelinde biraraya geliyor, Amerika fiyatlarını saptıyorlardı.

Japonya'nın dost bir ülke olmasını istiyordu. Rusya'ya karşı

Biz itiraz ettik ama toplantılar devam etti. Ayrıca türlü dümüttefikimiz olmasını istiyordu. Tamam mı?"

zenlemelerle mallarının dağıtımını da yönetiyorlardı. Söy-

"Tamam .. "

lentilere göre Japonlar, Sears gibi Amerikan dağıtım şirketlerine

"Şimdi . . lisans vermek budalaca bir fikir. Japonlar bizim milyonlarca dolarlık yüzde vermişler. Muhteşem gümrük teknolojimizi alıp kullanacak demek. Yani biz Japonya'yı bir sahtekârlıklarına girişmişler. Ve Amerikan sanayimi de bu ihracat pazarı olarak kaybediyoruz demek. Çok geçmeden yollarla mahvettiler, çünkü Amerikan şirketleri rekabet 258

edemedi.

259

"Tabii şirketlerimiz itiraz etti, tazminat davaları açtı. Dü-zinelerce damping davasını, sahtekârlık davaları, Japon şir-, yapıyor. Onların pazarı kapalı. Bizim pazarlar açık. Hak-ketlerine karşı antitröst davaları izledi, hepsi birbiri ardından kaniyetli bir yarış değil bu. Hattâ yarış bile değil. Tek Yön'

federal mahkemelere aktı durdu. Damping davaları genellikle bir yol, o kadar.

bir yıl içinde karara bağlanır. Ama hükümetimiz hiç yardım

"Tabii bugüne kadar, ülkemizdeki iş dünyasında yenilgi etmedi. Japonlar da ayak sürüme işinde çok ustadırlar.

ezikliği taşıyan bir iklim oluştu. Amerikan şirketleri, önce si-Amerikan lobicilerine milyonlar ödeyip kendi davranışlarını

yah-beyaz televizyon işinde ayvayı yediler. Sonra renkli te-savundular. On iki yıl sonra davalar

mahkemeye geldiğinde, levizyonda. ABD hükümeti şirketlerin haksız Japon rekabetine piyasadaki savaş çoktan bitmişti. Ve tabii bu süre içinde karşı yardım isteklerini reddetti. Sonunda Ampex bir-gün Amerikan şirketleri de Japonya pazarında asla karşı

video kayıt makinelerini geliştirdiğinde, bunu ticarî bir mal mücadele yapamamışlardı. O kapının arasına ayaklarım bile olarak sunmaya hiç kalkışmadı bile. Sessizce teknolojiyi sokamamışlardı."

Japonlara lisansladılar, geçip gittiler. Derken Amerikan şir-

"Yani sen diyorsun ki, Japonlar televizyon sanayiimizi ketleri araştırmaları kesti. Hükümetiniz size düşmansa, malı

yasa dışı yollarla ele geçirdiler."

piyasaya bile süremeyecekserüz, ne diye zahmet edip araş-Ron omuz silkti. "Bizim yardımımız olmasa yapamazlardı,"

tırmalarla yeni ürünler geliştireceksiniz ki?"

dedi. "Hükümetimiz Japonya'yı şımartıp duruyordu. Küçük,

"Ama Amerikan iş dünyası zayıf bir dünya değil mi? Kötü

yeni ortaya çıkmaya çalışan bir ülke olarak görüyorlardı orayı.

yönetilen bir dünya değil mi?"

Amerikan sanayiinin de hükümet yardımına ihtiyacı yok gibi

"Herkesin ağzındaki lâf o," dedi Ron. "Bunu Japonlar ve gözüküyordu. Amerika'da zaten her zaman için iş dünyasına onların Amerikalı sözcüleri ortaya attı. Millet Japonların ne karşı altta yatan bir takım duygular vardır. Ama hükümetimiz müthiş olduğunu ancak bir iki olayda görebildi. Houdaille bu sefer işin öyle olmadığını kavrayamadı. Örneğin Sony tutup olayı gibi. Onu biliyor musunuz? Houdaille bir takım-tezgâh VValkman'ı geliştirdiğinde, biz onlara, 'Güzel mal. Şimdi bunun şirketiydi. Japonya'daki şirketler bizim patent ve li-lisansını GE'ye verin, bir Amerikan şirketi kanalıyla satın,'

sanslarımızı ihlâl ediyor diye iddiada bulundular. Federal demiyoruz. Dağıtım olanakları aradıklarında da onlara, yargıçlardan biri, Houdaille'nin avukatını Japonya'ya, kanıt

'Üzgünüz ama Amerikan mağazalarının Amerikalı üreticilerle toplamaya yolladı. Ama Japonlar adama vize vermediler."

önceden yapılmış anlaşmaları var, siz bu ülkede bir Amerikan

"Şaka ediyorsun."

şirketi kanalıyla dağıtım yapmak zorundasınız,' demiyoruz.

"Onlara vız gelir," dedi Ron. "Asla misilleme yapmayaca-Patent istediklerinde, 'Patent çıkması sekiz yıl sürer, o zamana ğımızı biliyorlar zaten. Houdaille olayı Reagan yönetimine kadar sizin yönteminiz zaten halka açık olur, şirketlerimiz sunulduğunda, yönetim hiçbir şey yapmadı. Böyle olunca onu bedava alıp kullanabilir, biz size patent çıkarana kadar Houdaille de takım-tezgâh işinden çekildi. Çünkü dampingli bizim şirketler de sizin teknolojinizin kendi versiyonlarını

mallarla kimse rekabet edemez. Zaten damping yapılmasının geliştirmiş olurlar,' demiyoruz.

amacı bu."

"Biz bunların hiçbirini yapmıyoruz, ama Japonlar hepsini

"İnsan damping yaparken para kaybetmez mi?"

"Bir süre için, evet. Ama milyonlarca ünite satıyorsun. Bu 260

sayede üretimini daha rafine edebilir, maliyetini düşürebilir-261

ucuz da -Tokyo'da daha pahalı? Dünyanın öbür yanına kadar sin. Bir iki yıl sonra mallan gerçekten daha ucuza üretmeye taşıyorsun, gümrükler ödüyorsun, dağıtım giderlerin oluyor, başlayabilirsin. Bu arada rekabeti de piyasadan silmiş olur, hâlâ da daha ucuz. Nasıl olabilir böyle bir şey? Japon turistler piyasanın kontrolünü eline alırsın. Durum ortada. Japonlar alışverişlerini gelip burada yapıyorlar, çünkü daha ucuz.

stratejik düşündükleri için, olaya uzun vadeli bir bakış açısı-Buna karşılık Japonya'da satılan Amerikan mallarının fiyatı

sından baktıkları için, hep elli yıl sonrasını düşünürler.

buradakinden yüzde yetmiş daha fazla. Amerikan hükümeti Amerikan şirketiye, her üç aylık dönem sonunda kâr göstermek zorundadır, yoksa genel müdürüyle yönetici kadrosu neden biraz sertleşmiyor? Bilemiyorum. Cevabın bir bölümü

kendim sokakta bulur. Buna karşılık Japonlar kısa dönemli şurada iste."

kârlara hiç aldırmazlar. Onlar piyasa payının peşindedir.

Parmağıyla odasındaki monitörü gösterdi. Ekranda kibar Ticaret bir savaştır onlar için. Alan kazanmak. İlerlemek.

görünlü bir adam bir şeyler anlatıyordu. Ses kısılmıştı. "Şu Rekabeti silmek. Piyasa kontrolünü ele geçirmek. Son otuz adamı görüyor musunuz? Adı David Ravvlings. Stan-ford yıldır bütün yaptıkları bu.

Üniversitesinde işletme profesörü. Pasifik bölgesi uzmanı.

"Yani Japonlar çelikte, televizyonda, tüketici elektroniğinde, Bu adam çok tipik bir ... şu sesi biraz açsana, belki de bilgisayar chip'lerinde, takım-tezgâhlarında damping yaptı ve MicroCon'u anlatıyordur."

kimse onları durdurmadı. Biz bu sanayileri kaybettik. Japon Düğmeyi çevirdim, Rawlings'in sesi duyuldu. "... Ame-

şirketleriyle Japon hükümeti hep belli sanayileri hedefler, rikan tutumunun tümüyle mantıksız olduğu kanısındadır. Ne onları devralırlar. Bir sanayii, ardından bir sanayii daha. Yıl de olsa, Amerikalılara istihdam yaratanlar, Japonlardır. Buna be yıl. Biz de oturur, serbest ticaret nutukları atarız. Ama karşılık Amerikan şirketleri üretim faaliyetlerini başka ülkelere hakkaniyetli bir ticaret olmadıkça, serbest ticaret fasafiso taşımakta, istihdamı kendi halklarının elinden almaktadır.

sayılır. Japonlar ise hakkaniyetli ticaret diye bir şeye hiç

Japonlar şikâyetlerin nereden kaynaklandığını bir türlü

inanmazlar. Biliyor musunuz, Japonların Reagan'ı sevmesinin anlayamıyorlar."

çok önemli bir nedeni vardır. Onun başkanlığı döneminde Ron içini çekti. "Tipik palavralar," dedi. Ekranda Profesör dümdüz ettiler ortalığı. Serbest ticaret adına, Rea-gan Ravvlings devam ediyordu. "Bence Amerikan halkı yabancı

bacaklarımızı açıverdi."

yatırımcılardan alabildiği yardım için minnet duymaktadır."

"Amerikalılar bunu neden anlamıyor?" diye sordum.

Ron güldü. "Ravvlings bizim Krizantem Öpenler dediğimiz Connor güldü. "Neden hamburger yiyorlarsa ondan. Ya-gruptandır. Yani Japon propagandası yapan üniversite pıları öyle, *kohai*."

hocalarından. Aslında başka seçenekleri de yok, çünkü çalı-Haber odasından bir kadın seslendi. "Connor diye biri var şabilmek için Japonya'ya sokulabilmek zorundalar. Eleştirici mı burada? Dört Mevsim Otelinden arıyorlar."

havalara girerlerse, Japonya ilişkileri kesiliverir. Kapılar Connor saatine göz atıp ayağa kalktı. "Özür dilerim.' Haber yüzlerine kapanır. Japonlar Amerika içinde bile çeşitli ku-odasına geçti. Camdan telefonla konuşuşunu, notlar alışını

laklara falan kişinin güvenilmez olduğunu, fikirlerinin de-görebiliyordum.

mode olduğunu fısıldamaya başlarlar. Hattâ daha beteri, o Ron, "Bütün bunların hâlâ devam ettiğini anlıyorsundur,"

adam ırkçıdır, derler. Japonya'yı eleştiren kim varsa ırkçıdır dedi. "Bir Japon fotoğraf makinesi neden New York'da daha 263

onlara göre. Profesörler yavaş yavaş konferans vermeye ketlerimizin doğu Avrupa'da satış yapmasına hükümet izin çağrılmaz olur, danışmanlık görevlerini kaybederler. Raydan vermiyor. Soğuk savaş bitti, ama yasalar hâlâ yerli yerinde.

çıkmiş arkadaşlarının başına daha önce gelenleri gör-Bu arada Japonlarla Almanlar oralarda deli gibi mal satıyorlar.

müşlerdir. Aynı hatayı yapmamaya çalışırlar."

Yani Amerikalılar daha az hükümet kontrolü, yasa kontrolü

Connor yanımıza döndü. "MicroCon satışıyla ilgili yasa istiyor. MicroCon satışını engelleme girişimlerini de hükümetin dışı bir durum var mı?" diye sordu.

burnunu sokması olarak görüyorlar."

"Tabii," dedi Ron. "VWashington'un ne yapmaya karar ve-

"Bence yine de pek mantıklı değil," dedim.

receğine bağlı. Akai Seramik zaten Amerikan pazarının

"Bence de," diye görüşüme katıldı Ron. "Amerikan şirketleri yüzde altmışına sahip. MicroCon'u aldı mı, hemen hemen birkaç yıla kadar cinayete kurban gidecek. Çünkü eğer tekel olacak. Akai bir Amerikan şirketi olsaydı, hükümet an-Japonya chip makinelerinin tek kaynağı olursa, Amerikan titröst yasalarına dayanarak satışı durdururdu. Ama Akai şirketlerine makine vermeyebilirler."

Amerikan şirketi olmadığı için, satışı pek dikkatle incelemi-

"Yaparlar mı bunu?"

yorlar. Sonunda herhalde izin verilecek."

"Daha önce yaptılar," dedi Ron. "İyon yerleşimcilerde ve

"Yani bir Japon şirketi Amerikan pazarında tekel olabiliyor başka makinelerde. Ama Amerikan şirketleri birleşmiyor.

da bir Amerikan şirketi olamıyor mu diyorsun?"

Aralarında didişip duruyorlar. Bu arada Japonlar da yüksek

"Bugünlerde hep olan bu," dedi Ron. "Amerikan yasaları

teknoloji şirketlerini on günde bir tane hızıyla satın alıyorlar.

genellikle şirketlerimizin yabancılara satışını kolaylaştırıyor.

Altı yıldır böyle. İçimiz oyuluyor. Hükümet hiç dikkat Matsushita'nın Universal Stüdyolarını satın alması gibi. Uni-etmiyor, çünkü bizde CFIUS diye bir şey var. ABD'de Ya-versal yıllardır satılıktı. Nice Amerikan şirketi onu almaya bancı Yatırım Komitesi. Yüksek teknoloji şirketlerinin satış-kalkıştı, alamadı. VVestinghouse da 1980'de denedi. Olmadı.

larını onlar denetliyor. Ama CFIUS asla hiçbir şey yapmaz.

Antitröst yasalarına aykırı dendi. RCA de denedi. Olmadı.

Son beş yüz satıştan yalnız birini engellediler. Şirket ardından Bu sefer de çıkar çatışmasını ihlâl dendi. Ama Matsushita gel-

şirket satılıyor, VWashington'da kimse kalkıp Hey! demiyor.

diğinde, satışa karşı hiçbir yasa yoktu. Son zamanlarda yasa-Sonunda Senatör Morton atağa kalktı, 'Bir dakika durun larımızı değiştirdiler. Bugünkü yasalara göre RCA de alabilir bakalım,' dedi, ama onu da kimse dinlemiyor."

Universal'i. Ama o sıra alamazdı. MicroCon da kaçık

"Satış yine de olacak mı?"

Amerikan yasalarının en son örneği işte."

"Bugün duyduğuma göre öyle. Japon Halkla İlişkiler me-Ben, "Peki, Amerikan şirketleri ne diyor MicroCon satışı

kanizması dört nala çalışıyor. Habire satıştan yana yazılar ya-konusunda?" diye sordum.

yınlanıyor. Çok da dinliyorlar. Her şeyi biliyorlar. Her şeyi."

Ron, "Amerikan şirketleri bu satıştan hoşlanmıyor," dedi.

Kapı vuruluyordu. Sarışın bir kadın başını uzattı. "Rahatsız

"Ama karşı da gelmiyorlar." "Neden?"

ettiğim için üzgünüm., Ron," dedi. "Keith'e Japon ulusal TV'si

"Çünkü Amerikan şirketleri hükümetin zaten işlere çok NHK'nin Los Angeles temsilcisinden bir telefon geldi.

fazla burnunu soktuğu kanısında. Amerika'dan yapılan ih-Muhabirimizin neden Japonya'ya çamur attığını soruyorlar."

racatın yüzde kırkı güvenlik denetimine tabî. Bilgisayar şir-Ron kaşlarını çattı. "Japonya'ya çamur mu? Ne diyor muhabir?"

264

265

"İddialara göre programda, 'Lanet olası Japonlar bütün Onu riske atmak istemiyor. Özür dilemen gerektiği kanısında."

ülkemizi elimizden alıyor,' demiş."

Ron içini çekti. "Şimdi programa bile girmeyen bir şey için

"Hadi, hadi," dedi Ron. "Hiç kimse böyle bir şey söyle-

özür dilemek zorundayım. Allah kahretsın." Bize baktı.

mez ... yani yayında. Kim söylemiş diyorlar bunu?"

"Çocuklar, benim gitmem gerek. Başka bir şey var mıydı?"

"Lenny. New York'dan. Fon paraziti arasında."

"Yok," dedim. "İyi şanslar."

Ron yerinde kıpırdandı. "Haa, şu mesele," dedi. "Teypleri Ron, "Bakın" dedi. "Şansa hepimizin ihtiyacı var. NHK'nin dinledin mi?"

bir milyar dolar sermayeyle Global Haber Yayını başlatmak

"Evet. Şu anda ana kontrol odasında dinliyorlar. Ama üzere olduğunu biliyorsunuzdur. Ted Turner'ın CNN'ini tüm inan bana, doğru."

dünyaya taşıyacaklar. Ve eğer tarihten ders alacaksak ..."

"Allah kahretsın."

Omuz silkti. "Amerikan kitle iletişimine veda etme zamanı

"Fon paraziti nedir?" diye sordum.

geliyor demektir."

"Uydudan gelen ses. Her gün New York'dan ve Washing-Biz çıkarken Ron'un telefonda konuşan sesi geliyordu.

ton'dan parçalar alır, yayınlarız. Yayından önce ve sonra her

"Bay Kasaka? AFN'den Ron Levine. Evet, efendim. Evet, Bay zaman bir dakikalık bir boşluk olur. Onu kesip atarız ama Kasaka. Efendim, muhabirimizin uydu paraziti sırasında ham yayını anteni olan herkes alabilir. Çoğu insan da izler.

söylediği söz için kaygılarımı ve özürlerimi ifade etmek isti-Ekrana çıkanları, ne yaptığınıza dikkat edin diye hep uyarırız.

yordum ..."

Ama geçen yıl Louise bluzunun düğmelerini açıp ekranda Kapıyı kapadık ve uzaklaştık.

görününce ülkenin her yanından telefonlar yağdı."

"Şimdi nereye?" diye sordum.

Ron'un telefonu çalmaya başladı. Açıp bir an dinledi, sonra, "Peki, anlıyorum," deyip kapadı. "Teypi kontrol etmişler. Lenny yayından önce kamera karşısında beklerken Louise'e, 'Akıllanmazsak bu lanet olası Japonlar ülkemizin sahibi olacak,' demiş. Bu bölüm yayına dahil değilmiş ama yine de söylemiş." Başını üzgün üzgün salladı. "NHK'nın adamı biliyor mu o bölümü yayınlamadığımızı?"

"Biliyor. Ama izleyenlerin o kısmı da duyabildiğini söylüyor ve protesto ediyor."

"Lanet olsun," dedi Ron. "Program dışı faaliyeti bile de-netliyorlar. Tanrım. Keith ne yapmak niyetinde?"

"New York'lu sanatçıları uyarmaktan bıktığını söylüyor.

Bu sefer senin konuşmanı istiyor."

"NHK temsilcisini de arayacak mıymışım?"

"Kafanı kullan, diyor. Ama NHK ile bir anlaşmamız var.

Her gün onlara aktardığımız yarım saatlik programla ilgili.

267

266

Yükleme rampasına yürüyüp bekledi. Ben ellerimle direksiyon simidinde tempo tutuyordum. Aklıma bir şarkı

geldi:

Fikrimi değiştirdim, bu aşk fena değil.

Ulu Tanrım, ne ateş ama!

L/ÖRT Mevsim, yıldızlarla politikacıların pek sevdiği bir Yükleme rampasında oda temizlikçilerinden biri belirdi, yerdı. Giriş bölümü çok hoştu, ama biz arabayı servis kapısının Connor'la kısaca konuştu. Avucunda altın bir şey vardı.

kenarında bir yere park etmek zorunda kaldık. Yükleme Connor ona el sürmedi. Yalnızca baktı, başını salladı. Kadın rampasına kocaman bir mandra kamyonu yanaşmıştı. Mutfak onu tekrar cebine koydu. Connor ona parayı verdi, kadın görevlileri kasa kasa sütleri indirip içeri alıyorlardı. Biz beş dönüp uzaklaştı.

dakikadır beklemekteydik. Connor saatine göz attı.

"Niye geldik buraya?" diye sordum.

Sinirlerimi sarsıyor, beynimi yerinden oynatıyor-

"Yüksek Mahkeme'nin isteğine uyuyoruz, *kohai*."

Yükleme rampasından tayyör giymiş bir kadın çıktı, çev-sun.

resine bakındı, bize elini salladı. Connor da el salladı. Kadın Aşkın fazlası insanı delirtir, irademi

dönüp gözden kayboldu. Connor cüzdanını açıp iki tane yirmi yıktın, ama ne heyecan ...

dolarlık çıkardı.

"Detektiflikte öğrendiğim en önemli şeylerden biri, otelYükleme rampasına bu sefer bir erkek görevli geldi. As-lerde çalışanların çok yardımcı olabildiği," dedi bana. "Özel-kıya geçirilmiş lacivert bir erkek elbisesi taşıyordu. Connor likle de günümüzde polislerin hareketleri hayli kısıtlandığı

bir soru sordu, adam cevap vermeden saatine baktı. Connor için. Arama ruhsatı olmadan kimsenin otel odasına giremeyiz eğilip ceketin eteklerine dikkatle baktı. Önünü açıp pantolonu Girersek, orada bulduklarımız mahkemede kanıt olarak da inceledi.

kullanılamaz. Öyle değil mi?"

Görevli ilk elbiseyi götürüp bir ikincisini getirdi. Bu se-

"Öyle."

ferki de lacivert, ama ince çizgiliydi. Connor onu da inceledi.

"Ama hizmetkârlar girebilir. Temizlikçiler de, oda servisi Cekte bir şey bulmuş gibiydi. Onu dikkatle alıp küçük bir de, onarımcılar da"

plastik torbaya koydu. Sonra adama para verip arabaya

"Evet."

döndü.

"Ben de bu nedenle büyük otellerdeki ilişkilerimi iyi tut-

"Senatör Rovve'u mu araştırıyorsun?" diye sordum.

mayı öğrendim." Kapıyı açtı. "Bir dakikaya kadar dönerim."

"Birkaç şeyi araştırıyorum," dedi. "Ama evet, Senatör Rowe'u da."

268

"Rovve'un yardımcısının cebinde dün gece beyaz külot vardı. Ama Cheryl'in külotu siyahtı."

269

"Doğru," dedi Connor. "Ama yine de bence ilerleme kay-dediyoruz."

"Torbaya koyduğun ne?"

Torbayı çıkardı, ışığa tuttu. Plastiğin içindeki incecik ip-likleri gördüm. "Halı havı sanıyorum. Koyu renk. Nakamoto konferans odasındaki halı gibi. Emin olabilmek için laboratuvara danışmam gerek. Bu arada, çözüm bekleyen bir başka sorun daha var. Çalıştır arabayı."

"Nereye gidiyoruz?"

"Darley-Higgins'e. MicroCon'un sahibi olan firmaya."

LOBİDE, resepsiyoncunun yanbaşımdaki duvara birisi kocaman harflerle DARLEY-HIGGINS ŞİRKETİ yazısını tak-maktaydı. Birkaç işçi de hole hah dösüyordu.

Kimliklerimizi gösterdik, Darley-Higgins'in patronu Arthur Greiman'la görüşmek istediğimizi söyledik.

Resepsiyoncunun güneyli aksam ve kalkık bir burnu vardı.

"Bay Greiman bütün gün toplantıda olacak. Sizi bekliyor muydu?"

"MicroCon satışıyla ilgili olarak geldik."

"O halde Bay Enders'i görün. Tanıtımla görevli başkan yardımcımız. MicroCon konusundaki açıklamaları o yapar."

"Peki," dedi Connor.

Bir kanepeye oturduk. Karşıımızdaki kanepeye de daracık etek giymiş güzel bir kadın oturmuştu.

Koltuğunun altında bir deste ozalit taşıyordu. İşçiler çekiç seslerini sürdürmek-teydiler. "Bu şirketin mâlî sorunları var sanıyordum," dedim.

"Niye dekorasyon yapıyorlar?"

Connor omuz silkti.

Sekreter telefonlara cevap veriyor, arayanları ilgili yerlere bağlıyordu. "Darley-Higgins, bir dakika lütfen. Darley-Higgins

... A, lütfen bir dakika bekleyin, Senatör ... Darley-Higgins, evet, teşekkür ederim ..."

Sehpanın üzerindeki broşürü aldım. Şirketin yıllık rapo-27i

270

ruydu. Atlanta, Dallas, Seattle, San Fransisco ve Los Ange-sepsiyoncu, "Bay Greiman, bu adamlar ..." diye yeniden les'de büroları vardı. Arthur Greiman'ın bir resmini gördüm.

başladı.

Mutlu ve kendinden memnun bir hali vardı. Raporda onun Greiman bize döndü. Connor, "Bay Greiman, sizinle Mic-imzasını taşıyan bir de yazı buldum: "Mükemmelliğe roCon konusunda bir dakika konuşmak istiyorduk," dedi, Adanmak."

olduğu yerde hafif yan dönüp kimliğini gösterdi.

Sekreter bize, "Bay Enders şimdi gelecek," dedi.

Greiman'ın öfkesi patlayıverdi. "Öff, Tanrı aşkına, yine Connor, "Teşekkür ederiz," diye karşılık verdi.

mi! Baş belâsı oldu bu iş artık!"

Az sonra'takım elbise giymiş iki adam hole girip bize

"Baş belâsı mı?"

doğru yürüdüler. Ozalitleri taşıyan kadın ayağa kalktı.

"Ya ne? Senatörlerin yardımcıları geldi, FBI geldi, şimdide

"Merhaba, Bay Greiman," dedi.

Los Angeles polisi geliyor. Suçlu muyuz biz? Bir şirketimiz

"Merhaba, Beverly. Şimdi geliyorum."

var ve onu satmaya da hakkımız var. Louis nerede?"

Connor da ayağa kalktı. Sekreter hemen atıldı. "Bay Grei-Resepsiyoncu, "Bay Enders şimdi gelecek," dedi.

man, bu beyler ..."

Connor sakın sakın, "Bay Greiman," diye tekrar başladı.

"Bir dakika," dedi Greiman. Yanındaki adama döndü.

"Sizi rahatsız ettiğimiz için üzgünüz. Bir tek sorumuz var.

Gençti ikinci adam. Otuzunu yeni geçmiş gibiydi. Greiman Yalnızca bir dakika sürer."

ona, "Roger'e durumu iyice anlatmayı unutma," dedi.

Greiman'ın gözleri ateş saçıyordu. "Neymiş sorunuz?"

Genç adam başını iki yana sallıyordu. "Hiç hoşlanmaya-

"MicroCon'u almaya kaç talip çıkmıştı?"

cak."

"O sizi hiç ilgilendirmez," dedi adam. "Zaten Akai ile

"Onu biliyorum. Ama yine de anlat. Genel müdür maaşı

olan anlaşmamız, satış ayrıntılarını kimseye açıklamamızı

olarak altı milyon dört asgarî."

da yasaklıyor."

"Ama Arthur ..."

Connor, "Bir talipten fazla mı vardı?" dedi.

"Sen söyle ona."

"Bakın, sorularınız varsa Enders'le konuşun. Ben meşgu-

"Söylerim, Arthur," dedi genç adam. Kravatını düzeltti, lüm." Ozalitleri getiren kadına döndü.

"Beverly? Ne getirdin sesini alçalth. "Ama şirket kazançları bu kadar düşükken seni bana?"

altının üstüne çıkarmaya yönetim kurulu itiraz edebilir."

"Yönetim kurulu toplantı odasının yeni tefriş planları,

"Biz kazançtan söz etmiyoruz," dedi Greiman. "Biz maaştan Bay Greiman. Banyonun da fayans örnekleri. Çok güzel bir söz ediyoruz. Genel müdürlerin yaygın maaş düzeyine gri. Beğeneceğinizden eminim."

yönetim kurulu da uymak zorunda. Roger kurulu buna razı

"İyi, iyi." Kadını alıp uzaklaştı.

edemezse, Mart toplantısını iptal eder, değişiklikler öneririm.

Connor onların arkasından baktı, sonra birden asansöre Bunu da söyle ona."

yöneldi. "Yürü, *kohai*. Biraz temiz hava alalım."

"Peki, söylerim, Arthur. Ama ..."

Yükselen Güneş—F 18

"Dediğimi yap. Beni bu gece ara."

"Peki, Arthur."

El sıkıştılar. Genç adam mutsuz adımlarla uzaklaştı. Re-273

272

ARABAYA döndüğümüzde, "Başka alıcılar olsa ne fark eder ki?" diye sordum.

Connor, "Yine ilk sorumuzla ilgili," dedi."Nakamoto'yu T

küçük düşürmeyi kim isteyebilir, sorusuyla. MicroCon satı-

şının stratejik önemi olduğunu biliyoruz. Kongre bu yüzden kaygılı. Ama bunun anlamı, mutlaka kaygılanan başkalarının da olduğuna işaret eder."

"Japonya'da mı?"

"Tabi ."

"Kim bilebilir onların kim olduğunu?"

"Akai."

Japon resepsiyoncu Connor'un kimliğini görünce ürper-di. Connor, "Bay Yoşida'yla görüşmek istiyoruz." dedi.

"Bir dakika lütfen." Kalkıp koşar adım uzaklaştı.

Akai Seramik, El Segundo'da kişiliksiz bir ofis binasının beşinci katına yerleşmişti. Dekorü çıplak ve sanayi tipi idi.

Resepsiyon yerinden bakınca çok geniş bir alan görüyorduk.

Partisyonlarla ayrılmamıştı. Bir yığın çelik masa, ve telefonlarda konuşan insanlar. Bilgisayarların yumuşak tik-takı.

Büroya baktım. "Oldukça sade."

"İş ortamı," diye başını salladı Connor. "Japonya'da kasm-naydın, Ben Yoşida," dedi.

tılığa iyi gözle bakılmaz. Ciddi bir tavır değildir. Bay Matsu-Connor ikimizi tanıştırdı. Hepimiz eğilip birbirimizi se-

şita Japonya'nın üçüncü büyük şirketinin başındayken, Osa-lamladık, kartvizitleri alıp verdik. Adam her seferinde resmî

ka'daki bürosundan Tokyo'dakine gitmek için tarifeli yolcu tavrıyla eğiliyordu. Biz de aynı şeyi yaptık. Connor'ın onunla uçaklarına binerdi. Elli milyar dolarlık bir şirketin başındaydı, Japonca konuşmadığı dikkatimi çekti.

ama kendi özel jeti yoktu."

Yoşida bizi odasına götürdü. Pencereleeri havaalanına ba-Beklerken masalarda çalışanlara baktım. Pek azı Japon-kıyordu. Döşeniş yine pek yalındı.

du. Çoğu beyazdı. Herkes lacivert takım giymişti. Hemen

"Çay ya da kahve ister misiniz?"

hemen hiç kadın yoktu.

"Hayır, teşekkür ederiz," dedi Connor. "Buraya resmî bir Connor, "Japonya'da bir şirketin işleri iyi gitmiyorsa, yö-ziyaret için geldik."

neticilerin ilk yapacağı iş kendi maaşlarında kısıntıya git-

"Anlıyorum." Oturmamız için eliyle işaret etti.

mektir," dedi. "Kendilerini şirketin başarısı konusunda so-

"Sizinle MicroCon şirketinin satın alınması konusunda rumlu hissederler. Kendi servetlerinin de şirketin başarı dü-konuşmak istiyoruz."

zeyine göre yükselip alçalmasını doğal sayarlar."

"Ha, evet. Sıkıntılı bir konu. Ama polisi ilgilendireceğini Kadın geri döndü, bize bir şey söylemeden masasına sanmıyordum."

oturdu. Hemen ardından, lacivert elbiseli bir Japon bize

"Belki de ilgilendirmiyor," dedi Connor. "Bize o satıştan doğru geldi. Kır saçlı, gözlüklü, ciddi tavırlı biriydi. "Güsöz edebilir misiniz? Yoksa anlaşma imzalandı mı?"

274

275

Bay Yoşida şaşırmış gibiydi, "imzalanmak mı? Yok, efen-

"Memleketteki merkezde birçokları beni eleştiriyor. Neler dim. Her şey hâlâ ortada. En başta nasılsa öyle. Darley-olacağım kestiremediğim için. Ben de onlara, bilmeye imkân Higgins'in Tokyo temsilcisi olan Bay Kabayaşi bizimle geçen yoktu, diyorum. VWashington'un kesin bir politikası yok. Siyılın Eylül ayında temasa geçti. Şirketin satılık olduğunu ilk o yaset rüzgârlarına göre her gün değişiyor." Gülümsedi ve zaman duyduk. Doğrusu buna biraz şaştık. Temaslara Ekim ekledi. "Ya da daha doğrusu, bize öyle gözüküyor demem başlarında başladık. Kasım ortalarında, temsil grubumuz gerekir."

anlaşmanın kaba hatlarını hazırlamıştı. Son pazarlık

"Ama satışın gerçekleşmesini bekliyor musunuz?"

aşamasına geçtik. Ama o sırada Kongre itiraz etti. On altı

"Onu bilemem. Belki VWashington'un eleştirileri fazla ağır Kasım'da."

gelebilir. Tokyo hükümeti de Amerika'yla dost kalmak ister, Connor, "Şirketin satılmakta olduğuna şaştığınızı söyle-biliyorsunuz. İş dünyasına talimatlar verir, Amerika'yı sinir-miştiniz, değil mi?" diye sordu.

lendirecek alımlar yapılmamasını isterler. Rockefeller Center

"Evet, Tabii."

gibi, Universal Stüdyoları gibi. Bu alımlar bize eleştiri getiriyor.

"Neden şaşırdınız?"

Bize *yojinbukai* olmamız söyleniyor. Bunun anlamı..."

Bay Yoşida avuçlarını masaya dayayıp ağır ağır konuştu.

"Göze batmamak," dedi Connor.

"MicroCon'un sahibinin devlet olduğunu düşünüyorduk. Fi-

"Dikkatli. Evet. Tetikte." Connor'a baktı. "Japonca bilir nansmanının bir kısmı hükümet fonlarından geliyordu.

misiniz?"

Doğru hatırlıyorsam, sermayesinin ancak yüzde on beşi

"Biraz."

özeldi. Japonya'da böylelerine devlet şirketi deriz. Tabii te-Yoşida başını salladı. Bir an, sanki Japonca'ya dönecek-miş

maslara başlarken tereddüt içindeydik. Kimseyi gücendir-gibi gözüktü, sonra vazgeçti. "Dostça ilişkilerimiz olsun mek istemeyiz. Ama VWashington'daki temsilcilerimiz, satışa istiyoruz," dedi. "Bize yöneltilen bu eleştirilerin haksız olduğuna itiraz olmayacağı konusunda bize güvence verdi."

inanıyoruz. Darley-Higgins şirketinin birçok mâlî so--runları

"Anlıyorum."

var. Belki kötü yönetimden, belki başka nedenlerden, onu

"Oysa şimdi sorunlar çıktı. Tıpkı korktuğumuz gibi. Sanırım bilemem. Ama bunlar bizim suçumuz değil. Sorumluluğu şimdi Amerikalıların gözünde kötü olduk. VVashing-ton'da bizim değil. Hem MicroCon'un peşine biz kendiliğimizden bazı kimselerin canı sıkkın. Bunu hiç istemeyiz."

düşmedik. Onlar bize teklif ettiler. Şimdi de yardım etmeye

"VVashington'un itiraz etmesini beklemiyor muydunuz?"

çalıştığımız için eleştiriliyoruz." İçini çekti.

Bay Yoşida omuzlarını hafifçe kaldırdı. "İki ülke birbirinden Dışarda kocaman bir jet pistten kalkıp yükseldi, pencereler çok farklı. Japonya'da, ne beklememiz gerektiğini biliriz.

titredi.

Buradaysa her an bir tek kişinin farklı bir görüşü olabiliyor Connor, "Ya MicroCon'u almak isteyen başka müşteriler?"

ve o görüşü seslendiriyor. Oysa Akai Seramik göze diye sordu. "Onlar ne zaman devre dışı kaldı?"

batmaktan hoşlanmaz. Garip bir duruma düşmüş bulduk Bay Yoşida kaşlarını çattı. "Başka müşteri

yoktu. Şirket kendimizi."

bize özel olarak teklif edildi. Darley-Higgins mâlî sıkıntılarının Connor anlayışla başını salladı. "Sanki satın almaktan duyulmasını istemiyordu. Biz de onlara yardımcı olduk. Ama vazgeçecekmişsiniz gibi bir havanız var."

şimdi ... basın olayları çarpıtıp duruyor. Kendimizi 276

277

çok ... *kega o şıta* hissediyoruz. Yani yaralanmış mı diyor-Bay Richmond'la konuşmak istersiniz. Onun İngilizcesi be-lar?"

nimkinden çok daha iyi. Bilmek istediğiniz pek çok ayrıntıyı

"Evet."

size o verebilir."

Yine omuz silkti "Duygularımız böyle. Umarım zayıf In-

"Bob Richmond. Myers, Lavvson ve Richmond avukatlık gilizcemi anlıyorsunuzdur."

firması." El sıkıştı sağlandı. Teni güneşten yanmıştı. Çok tenis Bir sessizlik oldu. Bir dakika kadar, hiç kimse bir şey söy-oynayanlar gibi formda görünüyordu. Neşeyle gülümsedi.

lemedi. Connor, Yoşida'nın karşısına oturmuştu. Ben de

"Dünya ne küçük, değil mi?"

Connor'ın yanındaydım. Bir jet daha kalktı, camlar yine tit-Connor'la ben de kendimizi tanıttık. Ben, "Senatör Rowe redi. Hâlâ kimse konuşmuyordu. Yoşida uzun uzun içini sağ salim döndü mü?" diye sordum.

çektı, Connor başını evet anlamında salladı. Yoşida koltu-

"Ha, evet," dedi Richmond. "Yardımlarınıza teşekkürler."

ğunda kıpırdandı, ellerini göbeğinin üstünde kenetledi.

Gülümsedi. "Bu sabah kendini nasıl hissettiğini düşünmek Connor içini çekti, homurdandı. Yoşida içini çekti, îkisi de bile istemiyorum. Ama herhalde ilk olayı değildir bu onun."

son derecede dikkatli gibiydiler. Bir şeyler oluyordu, ama Tabanları üzerinde öne arkaya sallanıyordu. Servis bekleyen ben pek anlayamıyordum. Herhalde sessiz sezgilerdir, diye tenisçiler gibi. Biraz kaygılı bir hali vardı. "İtiraf etmem gerekir, karar verdim.

sizi burada görmeyi hiç beklemiyordum. Bilmem gereken bir Sonunda Yoşida konuştu. "Yüzbaşım, bir yanlış anlama şey mi var? MicroCon görüşmelerinde ben Akai'yi temsil olmasın. Akai Seramik şerefli bir şirkettir. Yer alan sorunlar- t] da ediyorum."

bizin payımız yok. Durumumuz zor. Ama size herhangi bir

"Yok," dedi Connor alçak sesle. "Yalnızca genel bilgi isti-yardımım olabilirse, o yardımı sunmak isterim."

yorduk."

Connor, "Minnet duyarım," dedi.

"Dün gece Nakamoto'da olan olayla mı ilgili?"

"Rica ederim."

Connor, "Pek sayılmaz," dedi. "Yalnızca genel bilgi."

Sonra Yoşida ayağa kalktı, Connor ayağa kalktı, ben de

"isterseniz konferans odasında konuşabiliriz."

ayağa kalktım. Hepimiz eğildik, el sıkıştık.

Connor, "Ne yazık ki bir randevumuza geç kalıyoruz,"

"Bir yardımım olabilirse lütfen tekrar benimle temas et-dedi. "Ama belki daha sonra konuşabiliriz."

mekten çekinmeyin."

"Tabii," diye patladı Richmond. "Memnun olurum. Bir saat

"Teşekkür ederim," dedi Connor.

kadar sonra kendi büroma dönmüş olurum." Kartını uzattı.

Yoşida bizi odanın kapısına kadar geçirdi. Tekrar eğildik, o

"Güzel," dedi Connor.

uzanıp kapıyı açtı.

Ama Richmond hâlâ kaygılıydı. Bizimle asansöre kadar Dışarda kırk yaşlarında, temiz yüzlü bir Amerikalı gör-yürüdü. "Bay Yoşida eski ekoldendir," dedi. "Eminim size düğ. Onu hemen tanıdım. Dün gece Senatör Rowe'la birlikte nazik davranmıştır. Ama MicroCon olayında olanlara çok arabada olan sarışın adamdı. Kendini takdim etmeyen öfkelenmiş söyleyebilirim size. Akai-Tokyo'dan çok zılgıt adam.

yiıyor. Büyük haksızlık aslında. Washington indirdi tokadı

"Aa, Richmond-san," dedi Yoşida. "Gelmeniz ne şans. Bu ona. Satışa itiraz çıkmayacak demişlerdi, sonra Morton bas-beyler MicroCon *baişu'sunu* soruyorlar." Bize döndü. "Belki tığımız halıyı altımızdan çekiverdi."

278

279

"Olup biten bu mu?" diye sordu Connor.

Richmond, "Kesinlikle," dedi. "Johnny Morton'un sorunu nedir, bilmiyorum, ama bu olayda soldan sıçradı üstümüze.

Tüm gerekli başvurulan yapmıştık. Görüşmeler sona erene kadar CFIUS da bir itiraz belirtmemişti. Böyle iş yapılmaz ki! Umarım John sonunda gerçeği görür, işin geçmesine olanak tanır. Çünkü bu arada genel tutum pek ırkçı görünüyor."

"İrkçı mı? Sahi mi?"

"Tabii. Tıpkı Fairchild olayı gibi. O olayı hatırlıyor musunuz? Seksen altı yılında Fujitsu, Fairchild Semikondüktör şirketini satın almak istemişti, Kongre izin vermedi, ulusal güvenlikle ilgilidir dedi. Yani Fairchild'm bir yabancı şirkete ARABAYI kuzeye, Wiltshire kavşağına doğru sürüyor-satılmasını istemedi. İki yıl sonra Fairchild bu sefer bir Fransız dum. Senatör Morton'un randevusuna gidiyorduk. "Neden şirketine satıldı, Kongre hiç itiraz etmedi. Demek ki yabancı

itoğlu oluyor?" diye sordum.

şirkete satmanın bir sakıncası yokmuş da, *Japon* olursa

"Bob Richmond geçen yıla kadar, Amanda Marden'in yar-sakıncalıymış. Ben buna ırkçı politika derim, çünkü durum dımcısı olarak Japonya ticaret temasları komitesindeydi.

ortada." Asansörlere varmıştık. "Her neyse, bana telefon Amerikan hükümetinin tüm strateji toplantılarına katılır, her edin, hemen zaman ayırırım."

şeyi bilirdi. Bir yıl geçmeden, Japonlar hesabına çalışmaya

"Teşekkür ederiz," dedi Connor.

başladı. Şimdi Japonlardan yılda beş yüz bin dolar maaş, ay-Asansöre bindik, kapılar kapandı.

rıca da ikramiyeler alıyor. Bu satışı bağlamak için özel para

"İtoğlu," dedi Connor.

alacak. Değer de, çünkü bilinmesi gereken her şeyi biliyor."

"Yasal mı bu?"

"Tabii. Standard olaylardan. Hepsi yapıyorlar. Eğer Richmond, Microsoft gibi bir yüksek teknoloji şirketinde çalışıyor olsaydı, ayrıldığında beş yıl boyunca rakip şirkete geçemez diye anlaşma imzalatırlardı. Rakibe ricarî sırları vermesin diye."

Ama hükümetin kuralları daha gevşek."

"Neden itoğlu oluyor?"

"İrkçılık lâflarından," diye homurdandı Connor. "İşin aslını

bal gibi bilir. Fairchild olayında neler olduğunu bilmemesi imkânsız. İrkçilikla da zerrece ilgisi yoktu."

"Yok muydu?"

"Bir şey daha var. Richmond Japonların dünyanın en ırkçı

insanları olduğunu da bilir."

280

281

"Öyle midirler?"

"Her neyse. Sonra Graham dokuzda aradı, olay yerinde

"Kesinlikle. Hattâ ne zaman Japon diplomatları kalkıp..."

sorun olduğunu, özel bağlantı görevlisi istendiğini söyledi.

Telefon çaldı. Konuşma düğmesine basıp, "Teğmen Smith,"

Ben yine listeye baktım, nöbetçi bağlantı görevlisinin Pete dedim.

Smith olduğunu gördüm. Graham'a Pete'in ev numarasını

Telefondaki ses, "*Tanrım*, nihayet!" diye patladı. Nereleler-verdim. Herhalde seni o aradı, Pete."

"Evet," dedim. "O aradı."

deydiniz siz ikiniz? Artık uyumak istiyorum."

Connor, "Pekâlâ," dedi. "Ondan sonra ne oldu?" "Graham'dan iki Sesi tanımıştım. Fred Hoffman'dı. Dün geceki nöbetçi so-dakika kadar sonra, belki dokuzu beş geç, aksanlı konuşan rumlu subay.

birinden telefon geldi. Bana Asyalı aksanı gibi geldi ama tam da Connor, "Bizi aradığın için teşekkürler, Fred," dedi.

bilemem. Adam bana, Nakamoto adına, bu olaya Yüzbaşı

"İstedığınız nedir?"

Connor'ın atanmasını istediklerini söyledi." "Arayan adını vermedi

"Dün gece sana gelen Nakamoto telefonlarını merak edi-mi?"

yorum."

"Tabii verdi. Sordum adını ona. Yazdım da. Roiçi Nişi."

"Siz ve daha da kentte her kim varsa hepsi," diye patladı

"Nakamoto'dan mı arıyormuş?"

Hoffmann. "Bu yüzden teşkilâtın da yarısı peşimde. Jim Ol-

"Öyle dedi. Ben burada habire telefonlara cevap veriyο-sen masama kamp kurdu sayılır. Gelip giden her kâğıdıma rum. Ne bileyim! Sonra bu sabah Nakamoto, olaya Connor'ı

bakıyor. Oysa sıradan bir olay gibi başladı."

atadığımız için resmî şikâyetle bulunuyor, Roiçi Nişi diye

"Olup bitenleri şöyle bir özetlesen . ."

birinin şirketlerinde çalışmadığını söylüyor. Biz uydurduk

"Tabii. Birincisi, metro'dan gelen telefonun bağlanması.

sanıyorlar. Ama bakın, size kesin söylüyorum, birisi beni İlk haberi veren telefon. Metro tam ne söylendiğinden emin gerçekten aradı ve kendiliğimden uydurmuyorum."

değildi, çünkü arayanın Asyalı aksanı varmış ve sesi de sanki

"Uydurmadığından eminim," dedi Connor. "Arayanın ak-kafası karışmış gibiymiş. Ya da belki uyuşturucu çekmiş.

Durmadan, bir cesetten kurtulmanın sorunlarından söz edip sam mı vardı dedin?"

durmuş. Ne demek istediğini anlayamamışlar. Her neyse,

"Evet. İngilizcesi oldukça iyiydi. Yeni gençler gibi konu-sekiz buçuk sularında bir siyah-beyaz araba yolladım. Giden şuyordu hemen hemen. Ama kesinlikle aksanı vardı. Benim devriyeler cinayet dedi.

Tom Graham'la Roddy Merino'yu garipsediğim tek şey, senin hakkında bir hayli şey biliyor gibi görevlendirdim ... ki bu kararım da sonradan olmadık eleş-gözükmesiydi."

tiriler getirdi."

"Ya?"

"Hım-hımm ..."

"Evet. Önce senin telefonunu bilip bilmediğimi sordu,

"Ama bana ne! O gün sıra onlardaydı. Detektif görevle-bende yoksa verebileceğini söyledi. Ben numarayı biliyorum rinde rotasyona kesin bağlı hareket etmemiz gerektiğini bili-dedim. İçimden, teşkilâtın adamlarının telefonlarını bir yorsun. Özel muamele olmasın diye. Politikamız böyle. Ben Japondan alacak değilim diye düşündüm. Sonra bana, Yüzbaşı

de ona uydum."

Connor telefonlara her zaman cevap vermez, biliyorsunuz,

"Hımm-hımmm ..."

dedi. Biri uğrasın, onu evinden alsın, dedi."

"İlginç."

282

283

"Ben de Pete Smith'i aradım, gelirken sana uğramasını

söyledim. Bildiğim bu kadar. Yani bütün bunlar, Nakamoto'daki bir takım politik sorunlarla ilgili. Graham'ın çok canı

sıkıldığını biliyorum. Herhalde başkalarının canı da sıkkın.

Connor'ın o toplumla özel ilişkileri olduğunu herkes biliyor.

Adamın dediğini bu yüzden yaptım. Şimdi de geri tepti.

Afalladım kaldım."

"Nasıl geri teptiğini anlat," dedi Connor.

"Dün gece on bir sularında başladı. Şef beni Graham konusunda aradığında. Niye Graham'ı görevlendirmişim. Nedenini anlattım, ama sevinmedi. Sonra benim nöbetin sonuna doğru, saat sabahın beşine gelirken, Connor'ın neden olaya karıştığı meselesi ortaya çıktı. Nasıl olmuş, neden

olmuş.

Şimdi de *Times* 'daki yazı var ... polis ırkçılığı falan. Ne yana döneceğimi şaşırdım burada. Herkese, en normal biçimde davrandığımı anlatıp duruyorum. Kitaba uygun. Kimse inanmıyor ama aslında doğru."

"Eminim doğrudur," dedi Connor."Bir tek şey daha, Fred.

Sen o ilk gelen metro telefonunu kendi kulağınla hiç dinledin mi?"

"Tabii dinledim. Daha bir saat önce yine dinledim. Neden?"

"Arayanın sesi Bay Nişi'ye benziyor muydu?"

Hoffmann güldü. "Tanrım. Ne bileyim, Yüzbaşım! Belki de. Sen bana, bir Asyalı ses, daha önce duyduğum bir başka Asyalı sese benziyor mu diye soruyorsun. Doğrusu emin de-

ğilim. İlk arayan ses gerçekten aklı karışmış gibiydi. Belki şoka kapılmıştı. Belki uyuşturucu çekmişti. Emin olamam.

Tek bildiğim, bu Bay Nişi kimse, senin hakkında gerçekten çok şey biliyor."

"Eh, bunlar çok yardımcı oldu. Artık biraz dinlen." Connor ona teşekkür etti, telefonu kapadı. Ben otoyoldan çıkıp VViltshire'a doğruldum. Senatör Morton'la olan randevumuza gidiyorduk.

284

Kameranın

yüzünden gözlerine

karşısında Senatör

bakamaz oluyor. Oysa

John Morton sabırlı

bir adayı satan,

sabırlı duruyor, dört

gözleridir." "Gözleri,"

kişi onun kravatıyla,

dedi Connor.

ceketiyle, saçlarıyla,

"Tabii. İnsanlar

makyajıyla

seçimleri gözlerinden

uğraşıyordu. Morton

ötürü

kazanır."

takım elbise giymişti.

Omuzlarını kaldırdı.

Golf alanında, bir

Herkesin bildiği bir

1 AMAM, Senatör, şimdi bu yana bakın lütfen ... biraz ağacın

dibinde,

şeyden söz ediyormuş

ayaktaydı. Geri planda

daha ... tamam, bu çok güçlü, çok erkeksi, bayağı beğendim.

gibiydi. "Ama Senatör

Beverly

Hills'in

Evet, harika. Şimdi üç dakika rica edeyim lütfen." Yönetmen kendini

Edgar'm

gökdelenleri

göze

ellerine

teslim

keten ceket ve beyzbol kepi giymiş sinirli bir adamdı. Kamera çarpıyordu. Çekim

ederse ... Edgar büyük

platformundan inip İngiliz aksanıyla emirler haykırdı. "Jerry, ekibi,

kameraya

sanatçıdır. Olduruverir

filtreyi getir, güneş fazla parlak. Gözleri konusunda da bir yaklaşırken üzerine

o işi."

şeyler yapalım. Ellen, gözlerde biraz doygunluk istiyorum.

bassın diye yere de bir

Edgar Lynn

Sağ omzundaki parlaklığı görüyor musun? Onu geçiştir, yol halısı yaymıştı.

yanımızdan geçti,

tatlım. Yakayı düzelt. Kravatındaki mikrofon da görünüyor.

"Ya Senatör nasıl?"

kameramanla birlikte

Saçındaki akları hiç göremiyorum. Onlar göze çarpsın.

diye sordum.

görüntüye baktı.

Yerdeki halıyı da düzeltin, yürürken takılıp tökezlemesin.

Debbie

başını

"Tanrım, gözlerinin

Lütfen. Haydi, çabuk olun. Bu güzel ışığı kaçıırıyoruz."

salladı. "Bayağı iyi

altındaki o bagajları

Connor'la ben kenara çekilmiş, şirin yapımcı yardımcısı

bence. Sanırım elinde

yok et. Çeneyi de

Debbie'nin yanında duruyorduk. Kız bloknotunu göğsüne bir fırsat var."

düzelt. Koyu renkle

bastırmıştı. Anlamlı bir sesle, "Yönetmen, Edgar Lynn," dedi.

"Yani başkan olma

sağlamlaştırın o

Connor, "O ismi tanımamız mı gerekiyor?" diye sordu.

şansı mı var?" diye

çeneyi." "Peki," dedi

"Dünyanın en pahalı ve en aranan reklam yönetmenidir.

sordu Connor. "Evet.

kameraman.

Büyük bir sanatçıdır. O harika Aple 1984 kampanyasını o Özellikle de Edgar bu

Yapım asistanı

yapmıştı. Daha da bir yığın şeyi. Çok tanınmış filmler de cebüyüyü tutturursa.

bizden özür dileyip

virdi. İçlerinde en iyisidir Edgar." Durakladı. "Çok da fazla Şimdi gerçeği

ayrıldı, biz bekledik,

söylemek gerekirse,

çılgın sayılmaz aslında. Gerçekten."

seyrettik.

Senatör

Senatör Morton pek

Morton hâlâ bizden

285

Mel Gibson sayılmaz,

epey uzaktaydı. Kos-

ne demek istediğimi

tüm ve makyaj

anlamışsınızdır. Burnu

görevlileri onunla

kocaman, kafası biraz

uğraşıyordu.

kel, çilleri de baş

"Bay Connor? Bay

belâsı, çünkü

Smith?" Döndüm.

kamerada çok belli

Lacivert, ince çizgili

oluyor. İnsan o çiller

elbise giymiş genç bir

Connor, "Bir şey

VWoodson,

geçel

b iam

şl ım

y i

o ?

r "

uz bu

adam

yanımıza

değil," dedi.

"Umarım onu çok

seferkine?" diye

gelmişti. Senato gö-

"Senatörün sizinle

yaşlı göstermezler,"

sordu.

revlilerinden

biri

konuşmayı

çok

dedi.

"Sufle?"

olabilirdi. Dikkatli,

istediğini biliyorum,"

Debbie, "Bir tek

Senaryo görevlisi

zeki, terbiyeli. "Adım

dedi

VWoodson.

açıdan alırken," diye

kız okudu. "Belki

Bob

VWoodson.

"Üzgünüm, biraz

açıkladı. "Gözükme-

benim gibi..."

Senatör'un ofisinden.

uzun sürüyor bu iş.

yince biraz ekliyorlar.

Morton, "Demek

Geldiğiniz için teşekkür-

Saat birde çekimi

Bak, Ellen şakaklarına

kürler."

ilk bölüm bitti,"

bitirecektik, olmadı."

sürüyor. Kıbar

dedi.

Saatine baktı. "Daha

gösterir."

Edgar Lynn cevap

biraz sürer herhalde.

"Yaşlı

verdi. "Evet, öyle,

Ama

Senatör'un
gözükmesini
tatlım. Kameraya
sizinle konuşmak
dönüyorsun, oradan
istediğini
istemiyorum. Hele
başlıyoruz.
biliyorum."
yorgunken ... bazen
Dosdoğru, güçlü,
Connor,
"Ne
yaşlı gösterir."
"Üzülme," dedi
erkeksi
bir bakış
konuda konuşacağını
Debbie.
istiyorum.
'Belki
biliyor musunuz?" di-
Lynn,
"Şimdi

benim gibi,' diye

ye sordu.

tamam," diye seslendi.

başlıyorsun, tamam

Birisi

bağırdı.

"Bu kadarı şimdilik

mı?"

"Deney çekimi, deney

"Tamam," dedi

yeter. Senatör? Çekime

Morton.

286

287

çekimi. Ses ve kamera

için, haydi!"

Senatör Morton'un

çevresindeki kalabalık

dağıldı, VWoodson

dikkatini kameraya

çevirdi.

Edgar

Lynn

mercekten bakıyordu.

"Ak saçlar hâlâ yeterli

değil. Ellen? Ak saç

arttır. Gözükmüyor."

"Unutma. Erkeksi düşün. Güçlü düşün. Kontrol elimde Morton sustu, ağacın dibinde durdu. Düşünüyormuş gibi diye düşün."

görünüyordu.

Morton, "Çekelim mi?" diye sordu.

"Amerika'nın geleceğiyle ilgili bu korkular ne kadar ger-VWoodson, "Lynn onu pıstıracak," dedi.

çek? Ne boyutlarda kaygılanmamız gerek? Bazıları size, ya-Edgar Lynn, "Tamam, provayı çek ... motor!" diye bağırdı.

bancu yatırımın iyi bir şey olduğunu söyleyecektir. Milleti-mize yardımcı oluyor, diyecektir. Bazıları da karşı görüştedir.

Doğal haklarımızı sattığımızı üeri süreceklerdir. Bu görüşlerin Senatör Morton kameraya doğru yürüdü. "Belki benim hangisi doğru? Hangisi,... hangisine ... hangisini ... öff, *bok!*

gibi siz de son yıllarda ulusal durumumuzun erozyona uğ-Neydi o cümle?"

ramasına kaygılanıyorsunuz. Amerika hâlâ en büyük askerî

"Kes, kes," diye bağırdı Edgar Lynn. "Herkes beş dakika güç, ama güvenliğimiz kendimizi hem askerî, hem de *ekonomik* mola. Benim birkaç şeyi temizlemem gerek. Sonra gerçek çe-bakımdan savunabilmemize bağlı. Oysa Amerika ekonomide kimi yaparız. Çok iyiydi, Senatör. Beğendim."

geri kalıyor. Ne kadar geri kalıyor? Eh, son iki yönetimde Senaryo görevlisi kız, "Amerika'nın geleceği için hangisine Amerika en çok borç veren ülke olmaktan çıkıp en çok borçlu inanmamız gerek?" dedi.

ülke durumuna düştü. Daha önce hiçbir ülke bu kadar borçlu Senatör tekrarladı. "Amerika'nın geleceği için hangisi-duruma düşmemiştii. Sanayilerimiz dünyanın gerisinde kaldı.

ne..." Başını iki yana salladı. "Hatırlamayışım boşuna değil. O

İşçilerimiz başka ülkelerin işçilerinden daha eğitimsiz.

cümleyi değiştirelim. Margie? Cümleyi değiştir lütfen. Her Yatırımcılarımız kısa vadeli kâr istiyor, sanayiimizin gelecek neyse, bana getir yazıyı. Kendim değiştiririm."

için planlama yapma yeteneğini sakatlıyor. Sonuç olarak, Kostüm ve makyaj ekipleri bir kere daha

başına üşüştüler, yaşam standardımız hızla düşüyor. Çocuklarımızın geleceği orasını burasını düzeltmeye başladılar.

karanlık."

VWoodson, "Burada bekleyin," dedi."Birkaç dakika sizinle Cortnor mırıldandı. "Birisi söylüyor sonunda bunları!"

konuşmasını sağlayacağım."

Morton devam etti. "Ve bu ulusal kriz döneminde birçok Amerikalının bir başka derdi daha var. Ekonomik gücümüz gerilerken, yeni bir tür işgale açık hale geldik. Amerikalıların çoğu, Japonya'nın ekonomik sömürgesi olacağımızdan Uğultular çıkaran bir karavanın yanında duruyorduk.

korkuyor. Ya da Avrupa'nın ... ama özellikle Japonya'nın. Pek Arabanın her yanından kablolar çıkıyordu. Morton bize yak -

çok Amerikalıya göre Japonlar bizim sanayilerimizi, laştığında iki kişi, ellerinde bilgisayar sayfalarıyla koşarak arazilerimizi, hattâ kentlerimizi elimizden alıyor." Eliyle ar-geldiler. "John, şuna baksan iyi olur."

kasında gökdelenler olan golf alanını gösterdi.

"John, şunu bir düşünmen gerek."

"Bunu yaparken de Japonya'nın artık Amerika'nın geleceğini Morton, "Nedir o?" diye sordu.

biçimlendirme ve saptama gücüne sahip olduğundan

"John, bu Gallup kamuoyu yoklamasının son sonuçları."

korkanlar var."

"John, bu da, yaş gruplarına göre seçmen çapraz analizi."

"Ne diyor?"

288

Yükselen Güneş—F 19

289

"Özet olarak, John, başkan haklı."

Morton, "Son yirmi yılda Japonya mamul malların enerji

"Bana bunu söyleyip durmayın. Ben başkana karşı ada-maliyetini yüzde altmış düşürdü," dedi.

"Amerika hiçbir şey yım."

yapmadı. Japonya malları bizden ucuza mal ediyor, çünkü

"Ama John, Ç-kelimesi konusunda haklı. Televizyon ko-Japonya, yatırımları enerji tasarrufu yapan teknolojilere yö-nuşmanda Ç-kelimesini ağzına alamazsın."

neltti. Çevreyi korumak, bir ulusu rekabet edebilir durumda

"Çevre koruma diyemez miyim?"

tutar. Biz ise rekabet edemiyoruz ..."

"Diyemezsin, John."

"Anladık, John. Çevre koruma ve istatistikler. Çok can sı-

"Neden?"

kıcı."

"Ölümün olur, John."

"Kimsenin umurunda değil, John."

"Rakamlar öyle gösteriyor."

Morton, "Amerikan halkının umurunda," dedi.

"Rakamları vereyim mi, John?"

"John, hiç de değil."

"Hayır," dedi Morton. Connor'la bana baktı. Gülümseyerek,

"Hem dinlemeyecekler de. John, beni dinle. Karşımızda

"Hemen geliyorum," dedi.

yaş durumu var. Özellikle elli beşini aşmışlar. En sağlam

"Ama şunlara bak, John."

seçmen grubu onlar. Bu konuda da kararlan kesin. Hiçbir

"Her şey açıkça belli, John. Çevre koruma demek, yaşam şeyin kısıntısını istemiyorlar. Koruma yok. Amerika'nın yaşlıları

düzeyinin aşağıya sarkması demek, insanlar zaten yaşam istemiyor."

düzeyinin düşüşünü yaşıyorlar. Daha fazlasını istemiyorlar."

"Ama o yaşlıların çocukları var, torunları var. Geleceği

"Ama bu yanlış," dedi Morton. "Bu işler öyle olmuyor."

düşünmek zorundalar."

"John, seçmenler öyle düşünüyor."

"Yaşlıların umurunda değil, John. İşte, şurada siyah beyaz

"Ama bu konuda yanılıyorlar."

belli. Çocuklarının kendilerini umursamadığına inanıyorlar,

"John, seçmenleri eğitmek niyetindeysen, ne istersen hakları da var. Onlar da çocuklarını umursamıyorlar. O kadar yap."

basit."

"Evet, seçmenleri eğitmek niyetindeyim. Çevreyi korumak

"Ama çocuklar herhalde ..."

demek, hayat biçiminin yoksullaşması demek değildir. Daha

"Çocuklar oy kullanmaz, John."

fazla servet, daha fazla güç ve özgürlük demektir. Az miktarla

"Lütfen, John, dinle bizi."

idare etmek değildir. Şimdi yaptıklarımızın hepsini yine

"Çevre koruma olmaz, John. Rekabet edebilirlik, evet. Ge-yapacağız. Evimizi de ısıtacağız, arabamızı da süreceğiz, ama leceğe bakmak, evet. Sorunlarımızla yüzleşmek, evet. Yeni daha az benzin ve yağ kullanacağız. Evlerimize daha rantabl bir ruh, evet. Ama çevre koruma olmaz. Şu rakamlara bir kazanlar koyup sokaklarda daha rantabl arabalara bineceğiz.

bak. Sakın yapma."

Daha temiz havamız, daha iyi sağlığımız olacak. Yapılabilir

"Lütfen."

şeyler bunlar. Başka ülkeler yaptı. Japonya yaptı."

Morton, "Bir düşüneyim, çocuklar," dedi.

"John, lütfen."

İki yardımcısı yolun sonuna geldiklerini anlamışlardı.

"Japonya olmaz, John!"

Kâğıtlarını katladılar.

"Metni değiştirmek için Margie'yi gönderelim mi?"

290

291

T

"Hayır. Düşünüyorum."

"Belki Margie birkaç cümleyi değiştirmekle ..."

"O olayla ilgili bir takım sorularım var. Anladığıma göre

"Hayır."

olay çözümlenmiş."

"Peki, John. Peki."

"Öyle görünüyor."

"Soruşturmanız bitti mi?"

Onlar giderken Morton, "Biliyor musunuz," dedi. "Bir Connor, "Sonuçlar açısından, evet," dedi.

"Soruşturma gün Amerikalı politikacılar kamuoyu yoklamalarına bak-bitti."

maksızın kendi doğru bildiklerini söyleyecekler. Ve bu dev-Morton başını salladı. "Duyduğuma göre sizler Japon rimsel bir atılım sayılacak."

toplumu konusunda derin bilgiye sahipmişsiniz. Doğru mu?

İki yardımcısı birden ona döndüler. "John, yapma. Yor-Biriniz Japonya'da yaşamış bir süre."

gunsun sen."

"Size doğru bilgi vermişler."

"Uzun bir gezi oldu. Anlıyoruz."

"Bu sabah Bay Hamada'yla konuştum. Daha önce de çeşitli

"John, bu konuda bize güven. Rakamlar elimizde. Biz sana fırsatlarla ilişkilerimiz olmuştu." Morton birden bize döndü.

halkın yüzde doksan yedisinin duygularını söylüyoruz."

"Sorum şu. Nakamoto olayı MicroCon'la ilgili mi?"

"Ben onların ne hissettiklerini biliyorum. Çaresizlik hisse-

"Nasıl yani?" diye sordu Connor.

diyorlar. Nedenini de biliyorum. On beş yıldır bir *lider* gör-

"MicroCon'un Japonlara satılması, benim başkanlığını

mediler."

yaptığım Senato Mâlî Komisyonuna gelmişti. Bilim ve Tek-

"John, yine bu konuya girmeyelim. Yirminci yüzyıldayız.

noloji Komitesinden tavsiye almamız istendi. Şahsı onların Liderlik insanlara duymak istediklerim söylemek demektir."

onaylaması gerek. Bildiğiniz gibi, satış çok tartışılıyor. Bir Uzaklaştılar.

ara ben bu satışa karşı çıkm, sözlerim zabıtlara geçti. Çeşitli VWoodson hemen ilerledi. Elinde bir telsiz telefon vardı.

nedenleri vardı. Bu olayları biliyor musunuz?"

Konuşmaya başlayacağı sırada Morton elini havaya kaldırdı.

"Evet," dedi Connor.

"Şimdi olmaz, Bob."

"O konuda hâlâ bazı sorularım var," diye devam etti Morton.

"Senatör, sanırım konuşmanız gerek ..."

"MicroCon'un ileri teknolojisi kısmen Amerikalı vergi

"Şimdi olmaz."

mükelleflerinin parasıyla geliştirildi. İnsanlarımızın Japon-VWoodson geri çekildi. Morton kolundaki saate baktı. "Siz ya'ya satılacak bir teknolojinin masrafını taşıması beni kızdı-Bay Connor'la Bay Smith misiniz?"

rıyor. Japonlar o bilgiyi kullanıp bizim şirketlerle rekabet

"Evet," dedi Connor.

edecek sonunda. Amerika'nın yüksek teknoloji alanındaki

"Biraz yürüyelim." Çekim ekibinden uzaklaşıp golf ala-kapasitesini korumamız gerektiğine kuvvetle inanıyorum.

nındaki bir tepeye yöneldi. O gün Cumaydı. Alanda pek Entelektüel kaynaklarımızı korumak zorundayız. Şirketleri-golf oynayan yoktu. Ekipten elli metre kadar ilerde durduk.

mizde ve üniversitelerimizde yabancı yatırımı sınırlamamız Morton, "Gelmenizi istedim, çünkü Nakamoto olayıyla ilgili gerektiğine inanıyorum. Ama bu konuda yalnız gibiyim. Segörevliler sizmişsiniz diye duydum," dedi.

natoda da, sanayide de destek bulamıyorum. Ticaret dünyası

Tam itiraz edip esas görevlinin Graham olduğunu söyle-da yardım etmiyor bana. Ticarî danışmanım bu tutumun yeceğim sırada Connor, "Evet, biziz," dedi.

güzel ilişkileri bozacağından korkuyor. Pentagon bile bana 292

293

karşı. Ben de merak ettim. Nakamoto, Akai Seramiğin sahibi re dün gecenin MicroCon'la bir ilgisi yok. Gelecek ay bir ga-olduğuna göre, acaba dünkü olaylar bu satışla ilgili miydi zetede bir takım gizli oyunlara ait haberler okuyacak değilim diyorum."

yani. Böyle bir durum yok."

Sustu. Yüzümüze dikkatle bakıyordu. Bizim bir şeyler

"Bildiğim kadarıyla, hayır," dedi Connor.

bilmemizi bekliyormuş gibiydi.

"Baylar, geldiğiniz için teşekkür ederim." Ellerimizi sıktı, Connor, "Ben bir ilişki göremedim," dedi.

yürümek üzere döndü, sonra cayıp geri geldi. "Bu konuyu

"Nakamoto o satışı geçirmek için haksız ya da uygunsuz gizli tutarsanız makbule geçer. Çünkü, anlıyorsunuzdur, bir şey yaptı mı?"

dikkatli olmamız gerek. Biz Japonya'yla savaştayız." Buruk

"Bildiğim kadarıyla, hayır."

buruk gülümsedi. "Gevezelik gemi batırır."

"Ve soruşturmanız resmen sona erdi, öyle mi?"

"Evet," dedi Connor. "Ve Pearl Harbor'u da unutmaya-

"Evet."

"Tam anlamak istiyorum. Çünkü satışa muhalefetten vazlım."

geçersem, elimi çirkefe daldırmış olduğumu öğrenmek iste-

"Tanrım, o da var." Yine başını salladı. Sesini alçaltıp mem. Belki Nakamoto partisi muhalifleri kendi taraflarına dostça konuştu. "Biliyor musunuz, bazı arkadaşlarıma göre, er çekmenin bir yolu vardı. Bu açıdan bakınca, tutum değiştirmek geç bir bomba daha atmak zorunda kalacaktı. İşin oraya tehlikeli olur. Kongre'de bu tür şeyler insanı siliverir, varacağını söylüyorlar." Gülümsedi. "Ama bana pek öyle bilirsiniz."

gelmiyor. Genellikle."

Connor, "Satışa muhalefetten vaz mı geçiyorsunuz?" diye Hâlâ gülümseyerek kameraya doğru yürüdü. Yürürken sordu.

çevresine insanlar toplanıyordu. Senaryo değişimi için, kostüm Çimenlerin ilerisinden bir yardımcı, "Senatör?" diye sesiğin, makyaj için, sonra mikrofonla uğraşan ses sorumlusu ...

lendi. "Hazırlar, efendim."

yavaş yavaş Senatör gözden kayboldu, çimenler üzerinde Morton omuzlarını kaldırdı. "Eh, ben bu konuda epey ilerleyen kalabalık bir grup gördük.

açık verdim. MicroCon'la ilgili tutumumu kimse kabullen-miyor. Bana göre, bu da yeni bir Fairchild olayı. Ama bu kazanılamayacak bir savaşa, bari kalkışmayalım, diyorum.

Daha yapılabilecek pek çok savaş var nasılsa." Dikleşti, elbisesini düzeltti.

"Senatör? Siz hazır olunca çekeceğiz, efendim." Sonra yardımcı ardından, "Işık geçer diye telaş ediyorlar," diye ekledi.

Morton başını sallayarak, "Işığa kaygılamıyorlarmış," dedi.

Connor, "Sizi geciktirmeyelim," diye mırıldandı.

"Her neyse, sizden görüş almak istedim. Anladığıma gö-294

295

seksenlerin ortasında Japon chip dampingi, Cray'e yurt içinde mal satanların çoğunu iflasa sürükledi. Cray özel tasarım sipariş chip'lerini Japon üreticilere ısmarlamak zorunda kaldı.

Amerika'da onları yapacak kimse kalmamıştı. Japonlar ise mal tesliminde esrarengiz gecikmeler yaratıyorlardı. Bir seferinde, belli bir siparişi tam *bir yıl* sonra teslim ettiler. O

süre içinde de Japon rakipleri büyük hamleler yaptı. Ayrıca yeni teknolojiyi ondan çalıp çalmadıkları durumu da vardı.

Cray öfkeden kudurdu. Kendisini oyaladıklarını biliyordu.

Bir Amerikalı üreticiyle bağlantı kurması gerektiğini anladı ve HOŞLANDIM ondan," dedim.

Fairchild Semikondüktör'ü seçti. Şirket mâlî bakımdan zayıf Arabayı gerisin geri Hollywood'a doğru sürüyordum. Bi-olduğu, en iyilerden olmadığı halde. Çünkü artık Japonlara nalar hafif bir sisin ardından görünüyordu.

güvenemiyordu. Fairchild'la yetinmek zorundaydı. Bu sefer

"Neden hoşlanmayasın ki," dedi Connor. "Politikacı o.

Cray'in chip'lerini Fairchild yapmaya başladı. Derken bir ara, Kendini sevdirmek onun mesleği."

Fairchild'ın Fujitsu'ya satılmak üzere olduğunu duydu. En

"O halde mesleğinde başarılı."

büyük rakibine. Kongre'nin satışı durdurmasına işte bu tür

"Çok... bence."

kaygılarla ulusal güvenlik düşünceleri yol açtı."

Connor sessizce camdan dışarıya baktı. Canını sıkan bir

"Ya sonra?"

şey olduğunu sezdin.

"Satışı durdurmak Fairchild'ın mâlî sorunlarını çözmedi

"Ekрана söyledikleri hoşuna gitti mi?" dedim. "Senin söy-tabii. Şirket hâlâ zorluklar içindeydi.

Sonunda satılması şart lediklerine benziyordu."

oldu. Ama onu Bull adında bir Fransız şirketi aldı. Süper

"Evet, öyle gibiydi."

bilgisayarlarla rekabet etmeyen bir şirket. Kongre satışa o

"O halde derdin ne?"

nedenle izin verdi."

"Hiçbir şey. Ben *ashnda* ne dediğini düşünüyorum."

"MicroCon da yeni bir Fairchild mı?"

"Fairchild'a değindi."

"Evet, bir bakıma, MicroCon da Japonlara çok önemli

' "Elbette," dedi Connor. "Morton, Fairchild'ın gerçeğini chip yapım makinelerinin tekeli verecek. Tekeli bir kere çok iyi bilir."

ele geçirdiler mi, artık Amerikan şirketlerine o makineleri Ona gerçeğin ne olduğunu soracaktım ama o kendiliğinden vermeyebilirler. Ama şimdi düşünüyorum da ..." O sırada anlatmaya başladı.

telefon çaldı. Düğmeye bastım.

"Seymour Cray'i hiç duydun mu sen? Yıllar boyunca Lauren arıyordu. Eski karım.

dünyanın en iyi bilgisayar tasarımcısı olmayı sürdürdü.

Cray Araştırma, dünyanın en hızlı bilgisayarlarını yaptı. Japonlar hep ona yetişmeye çalışıyorlardı. Çok zekiydi. Ama

"Peter?"

"Merhaba Lauren," dedim.

296

297

"Peter, bugün Michelle'i erken alacağımı söylemek için olur insan. Kullanmak isterse. Ama Lauren buna hiç kalkış-arıyorum." Sesi gergin ve resmîydi.

marmıştı.

"Öyle mi? Onu bugün alacağından bile haberim yoktu."

"Lauren o tasallut olayının numara olduğunu biliyorsun. O

"Ben öyle bir şey söylemedim, Peter," dedi hemen. "Tabii konuda her şeyi biliyorsun. O sıra evliydik seninle."

alıyorum."

"Peki, iyi. Bu arada sorayım .. Rick kim?"

"Tek bildiğim senin bana söylediklerin." Sesi mesafeli ol-Bir sessizlik oldu. "Daha neler! Bunlar senin düzeyinden mustu. Bilgiç ve biraz da alaycı. Savcı sesi.

aşağı şeyler, Peter."

"Lauren, Tanrı aşkına. Gülünç bu. Neler oluyor?"

"Neden?" diye sordum. "Merak ettim yalnızca. Michelle

"Gülünç değil. Anne olarak sorumluluklarım var."

bu sabah konuşuyordu. Siyah bir Mercedes'i varmış. Yeni

"Ama, Tanrı aşkına, daha önce annelik sorumluluklarına erkek arkadaşın mı?"

pek de kaygılanmıyordun. Şimdi kalkmış ..."

"Peter. Bence bu aynı düzeyde değil."

/'İşimin benden çok şey beklediği doğru," dedi buz gibi bir

"Neyle aynı düzeyde değil?" dedim.

sesle. "Ama kızım her zaman önce gelir. Benim bazı dav-

"Oyun oynamayalım," dedi. "Durum zaten zor. Sana Mic-ranışlarımın bugünkü duruma yol açması söz konusuysa, helle'i erken alacağımı söylemek için telefon ettim, çünkü

ondan büyük pişmanlık duyarım." Sanki bunları bana söyle-onu doktora götüreceğim."

miyormuş gibi bir duyguya kapıldım. Prova yapıyordu.

"Neden? Nezlesi geçti."

x

Yargıca söyleyeceği kelimeleri deniyordu. "Şurası kesin, Peter,

"Muayeneye götürüyorum, Peter."

eğer ortada çocuk tasallutu varsa Michelle seninle kalamaz

"Ne konuda?"

artık. Seni göremez bile."

"Muayeneye!"

Göğsümde bir acı hissettim. Bir burulma.

"Duydum dediğini. Ama .. "

"Sen neden söz ediyorsun? Çocuk tasallutu var diye kim

"Ona bakacak doktorun adı Robert Strauss. Uzmanmış

söylüyor?"

diyorlar. En iyi uzman kim diye ofiste sordum. Bunun sonucu

"Peter, şu ara yorum yapmam uygun olmaz kanısında-nasıl gelecek, bilemiyorum, Peter, ama kaygılı olduğumu yım."

bilmeni istiyorum. Özellikle de geçmişin açısından."

"Vilhelm mi? Kim aradı seni, Lauren?"

"Lauren, sen neden söz ediyorsun?"

"Peter, bunu sürdürmenin bir anlamı yok. Sana resmen

"Çocuklara tasalluttan söz ediyorum. Cinsel saldırıdan haber veriyorum, Michelle'i saat dörtte alacağım. Hazır olsöz ediyorum."

masını istiyorum."

İ:

"Ne?"

"Lauren ..."

"Lâfi dolaştırmanın anlamı yok artık. Geçmişte bu konuda

"Sekreterim Bayan YWilson bu konuşmayı dinliyor ve ste-suçlandığını biliyorsun."

noyla not alıyor. Kızımı alıp muayeneye götüreceğimi sana Midemin bulandığını hissettim. Bir ilişki bozulunca, insanın resmen bildiriyorum. Kararımla ilgili soruların var mı?"

içinde her zaman bir direnme, bir acı duygusu kalır. Biraz da

"Yok."

öfke. Ayrıca, diğer kişiyle ilgili bir sürü şey biliyor

"Saat dörtte o halde. İşbirliğine teşekkürler. Kişisel bir şey 298

299

eklemek istiyorum, Peter, işlerin bu hale gelmesinden ötürü

çok üzgünüm." Telefonu kapattı.

T gine inanır, oysa bilmiyordur. Daha sonra geriye baktığında, Cinsel tasallut olaylarıyla detektifken bir hayli uğraşmışım.

doğru hareket etmediğini görür insan. Bir yanlara sapmıştır, Bu işlerin nasıl olduğunu biliyordum. Tıbbî muayeneden işleri berbat etmiştir. Ama olay sırasında her şeyin doğru kesin bir şey anlaşılmazdı genellikle. Durum her zaman gittiğine inanır.

yoruma kalırdı. Çocuğa bir psikolog durmadan aynı soruları

sorarsa, çocuk sonunda psikologu memnun edecek cevaplan Benim başıma gelen de âşık olmaktı. Lauren soylu hareket uydurmaya başlardı. Normalde psikolog soru sorarken video eden, soylu görünen kızlardandı. İncecik, zarif ve mütevazı.

çekimi yapılır, çocuğun yönlendirilmediği kanıtlanmaya Atlarla bir arada büyümüş gibi dururdu. Benden gençti... ve çalışılırdı. Ama yargıç önüne geldiğinde durum her zaman çok güzeldi.

kesinlikten uzak olurdu. Yargıç da tutucu bir karar vermek Bu işin yürümeyeceğini biliyordum, ama yine de yürümesi zorunda kalırdı. Yani eğer tasallut ihtimali diye bir şey varsa, için uğraşıyordum. Evlenmiş, birlikte oturmaya başlamıştık.

çocuğu suçlanan kişiden uzak tutmakta yarar vardı. Gece Karım hoşnutsuzluğunu yeni yeni belli ediyordu.

ziyaretleri yasak. Hattâ belki de ...

Oturduğum daire, mahalle, aldığım maaş ... hepsi. Durmadan

"Yeter artık," dedi Connor. "Dünyaya dön."

kusuyordu. O da işi daha kötüye götürüyordu. Arabada,

"Özür dilerim. Ama can sıkıcı bir durum."

yatağın yanında, her yerde krik-krakları vardı. Öyle sefil ve

"Eminim. Şimdi... bana söylemediğin bir şeyler var mı?"

öyle mutsuzdu ki, onu küçük jestlerle memnun etmeye

"Ne konuda?"

çalıştım. Bir şeyler alıyordum ona. Hediyeler getiriyordum.

"Tasallut soruşturması konusunda."

Yemekleri pişiriyordum. Ufak tefek ev işleri yapıyordum.

"Yok. Hiçbir şey yok."

Bunlar benim normal davranışıma uygun değildi, ama

"*Kohai*," dedi alçak sesle. "Bana anlatmazsan yardımcı ola-

âşıktım. Onu memnun etme alışkanlıklarına doğru kayıyor-mam."

dum.

"Benim çocuklara tasallutla falan ilgim yok," dedim. "Konu Ortada sürekli bir baskı vardı. Şundan isterim, bundan is-bambaşkaydı. Parayla ilgiliydi."

terim. Daha çok para. Daha çok, daha çok.

Connor bir şey söylemedi. Yalnızca bekledi. Bana bakı

Bir de belirli sorunumuz vardı. Savcılıktaki sağlık sigortası

yordu.

~

hamileliği kapsamıyordu. Benim sigortam da kapsamıyordu.

"Allah kahretsin," dedim.

Evlendikten sonra yeterince çabuk sigorta yaptıramadığımız Ona anlatmaya başladım.

için bebeğin masrafları bizden çıkacaktı. Sekiz bin dolar bulmak zorundaydık. İkimizde de öyle bir para yoktu.

Lauren'in babası Virginia'da doktordu, ama parayı-ondan İnsanın hayatında bazı dönemler olur, ne yaptığını bildi-isteyemiyordu, çünkü baba zaten benimle evlenmesine karşıydı. Benim ailemde de para yoktu. O kadar. Paramız yoktu işte. Lauren Savcılıkta çalışıyordu. Ben polis teşkilâtındaydım. MasterCard'ının çok borcu vardı. Arabasının taksitleri de vardı. Sekiz bin dolar da gerekiyordu. Kafamızda Demokles'in kılıcı gibiydi o konu. Ne yapacaktık? Sözü-301

300

T

nü etmediğimiz bir konu haline geldi bu iş. En azından, *fazla*. Bilmiyorum. Adam zarfı uzatıp yüzüme baktı. Almamı

onun açısından. Çözümü benim bulmam gerekiyordu.

bekliyordu.

Ağustos ayında bir gece, Ladera Heights'daki aile kavgasına çağrıldım. İspanyol asıllı çift. Hayli içmişlerdi ikisi de. Kavgı Ben çocuğun yatağında pislik bulundurmanın tehlikele-riyle da etmişlerdi. Kadının dudağı yarık, adamın gözü morarmıştı.

ilgili yarım yamalak bir şeyler söyledim. Adam hemen Çocuk içerki odada ıgık ıgıka haykırıyordu. Onları çabucak tuğlaları alıp yere koydu, bir tekmede yatağın altına itti.

sakinleştirdik, kimsenin ağır yaralı olmadığını anladık. Gitmek Sonra, "Hakkınız var," dedi. "Teşekkür ederim, memur bey.

üzereydik. Kadın bunu farkettil, avaz avaz ağlamaya, kocasının Kızıma bir şey olmasını hiç istemem." Zarfı yine uzattı. Böyle kızlarıyla oynadığından yakınmaya başladı. Ona fiziksel işte.

olarak sataşılıyor, dedi. Koca bunu duyunca fena halde Kafamın içinde fırtınalar kopuyordu. Dışarda kadın ekip bozuldu. Ben, saçma, dedim içimden. Kadın onu bozum arkadaşına bağırırmaktaydı. Çocuk da bize haykırıyordu.

etmek için yapıyor bunu, diye düşündüm. Ama kadın, çocuğı Adam zarfı bana uzatmış, bekliyordu. Gülümsüyor, başını

muayene etmem için direndi. İçe-riki odaya girdim. Çocuk sallıyordu. Haydi, al, senin, dermiş gibi. Benim kafamda ... o dokuz aylık falandı. Durmadan bağırıyordu. Yüzü kıpkırmızı

sıra ne düşündüğümü bilemiyorum.

kesilmişti. Çürük falan var mı diye bakmak için yorganı açtım, Kendime geldiğimde salondaydım. Çocuğun bir şeyi çocuğun yatağında bir kilo kadar beyaz tuğla parçalan yok, diyordum. Kadın bu sefer sarhoş sarhoş bağırırmaya, o-bulundugunu gördüm. Garip.

cuğuna benim saldırdığımı söylemeye koyuldu. Bu sefer Bilemiyordum. Durum pek acayıpti. İkisi evli

olduklarına suçlu kocası değil, bendim. Kocasıyla komplo kurmuştum.

göre, kadın kocasının aleyhinde ifade verecek demektir.

İkimiz de çocuk sapıǵıydık. Ekip arkadaşım kadının kaçık Muhtemel bir neden olmadığından, arama yapamazdık.

olduǵuna karar verdi, oradan çıktık. Arkadaşım, "Odada Adam kendine şöyle orta karar bir avukat bulsa, sıyrılırdı bu epey kaldın," dedi. "Çocuǵu muayene ettim," dedim. O kadar.

işten. Sorun olmazdı. Salona çıkıp adamı içeriye çağırdım. Bir Ertesi gün kadın çıkageldi, çocuǵuna saldırdıǵımı söyleyip şey yapamayacağımı biliyordum. Tek düşündüğüm, çocuk o resmî şikâyetle bulundu. Akşamdan kalmaydı. Sicili de tuǵla kırıntılarını aǵzına atıp çiğnerse ... öldü. Adamla onu temiz değildi. Ama suçlama yine de ciddiye. İlk aşamaya konuşmak istiyordum. Onu biraz *azarlarım*, diyordum. Biraz kadar sürdürüldü, ifade verdim, sonra iddia geçersiz bulundu.

korkuturum.

Hepsi bu.

Olan biten buydu.

Çocuǵun odasında adamla yalnızdık. Kadın salonda, be-Hikâyenin tümü bu kadardı.

nim ekip arkadaşım ile birlikteydi. Birdenbire adam cebinden iki santim kalınlığında bir zarf çekti, kapaǵım açtı. Yüz dolarlıkları gördüm. Bir inç kalınlığında yüz dolarlar. "Yardımaınıza teşekkürler, memur bey," dedi bana.

"Ya para?" dedi Connor.

O *zarfta* on bin dolar olmalıydı en azından. Belki daha

"Hafta sonunda Vegas'a gittim. Çok para kazandım. O yıl kumar kârım olan on üç bin doların vergisini verdim."

302

303

"Bu fikir kimin fikriydi?"

"Lauren'in. Ne yapacağımı o öğretti bana."

"Yani olanları biliyor."

"Tabi ."

"Ya teşkilâtın soruşturması? İlk ifadeden rapor yazılıp dosyana girdi mi?"

"O kadar ileri gittiklerini sanmıyorum. Sözlü sorular sordular, sonra caydılar. Herhalde dosyaya bir not sokmuşlardır ama rapor yoktur."

"Peki," dedi Connor. "Şimdi bana gerisini anlat."

Ona *Times'daki* Ken Shubik'i ve Sansar'ı anlattım. Connor

kaşlarını çatarak dinliyordu. Ben konuşurken o dişlerinin l ANRİM, bence bayağı çözümlendi artık," dedi Gra-arasından içine soluklar çekiyor, hoşnutsuzluğunu Japonlar ham. Hollyvwood tepelerinde, Sakamura'mn evinde dolaşı-gibi belirtiyordu.

yordu. Olay yeri ekibi son kalıntıları toplamakta, gitmeye hazırlanmaktaydı.

Ben bitirince, "*Kohai*," dedi. "Hayatımı çok zorlaştırıyor-sun.

Ayrıca beni hak etmediğim halde budala durumuna düşürdün.

Graham, "Şef neden bu konuda bu kadar pireleniyor, an-Bunları neden daha önce anlatmadın bana?" "Çünkü seninle bir lamıyorum," dedi. "Ekip işin çoğunu burada yaptı. Şefin acelesi ilgisi yoktu." "*Kohai*." Başım iki yana sallayıp duruyordu.

yüzünden. Ama bereket versin, her şey birbirini çok güzel

"*Kohai*..." Aklıma yine kızım gelmişti. Onu bir daha görememe tutuyor. Sakamura olduğu kesin. Yatağında kasık tüyleri aradık ihtimali ... yalnızca bir ihtimal... bir daha onu hiç ...

... kızınkilere uyuyor. Yüzde doksan yedi sonuç. Kızın içindeki

"Bak," dedi Connor. "Bu işin tatsızlaşabileceğini söylemiştim onun seminal sıvısı. Onunla sevişti, sonra da öldürdü. Biz onu sana.. İnan bana, şu durumdan çok daha fazla da tatsız-tutuklamaya gelince paniğe kapıldı, kaçmaya kalktı ve öldü.

laşabilir. Bu daha başlangıcı. İyice kötü olabilir. Hızlı hareket Connor nerede?"

etmeli, işi bağlamaya çalışmalıyız." "Bağlandı sanıyordum."

"Dışarda," dedim.

Connor içini çekti, başını iki yana salladı. "Daha değil,"

Pencereden Connor'ın garajın yanında, devriye arabasının dedi. "Şimdi sen dörtte karınla buluşmadan önce her şeyi çö-polisiyle konuşmakta olduğunu görüyordum. Connor eliyle sokağın iki başını gösteriyor, polis de onun sorularına cevap zümlemeliyiz. O saate kadar bitirmek zorundayız."

veriyordu.

"Ne yapıyor orada öyle?" diye sordu Graham.

Bilmediğimi söyledim.

304

"Lanet olsun, onu hiç anlayamıyorum. Sorduğu sorunun cevabının *hayır* olduğunu söyle ona."

"Hangi soru?"

"Bir saat önce aradı beni," dedi Graham. "Burada kaç tane Yükselen Güneş—F 20

305

okuma gözlüğü bulduğumuzu sordu. Baktık. Hiç yoktu. Cevap dtım çıktım. Bak, sözüme kulak ver, bu Japonlar insana kara bu. Bir yığın güneş gözlüğü var, bir iki tane kadın güneş

çalmakta çok usta. Korkutucu bir şey."

gözlüğü de var. Ama o kadar. Neden soruyor, anlayamadım.

"Biliyorum," dedim.

Garip bir adam, değil mi? Şimdi ne yapıyor öyle?"

"Sana da mı bulaşıyorlar?"

Connor devriye arabasının çevresinde dolaşırken ona Başımı evetlercesine salladım.

baktık. Tekrar eliyle yolun iki ucunu gösterdi. Polislerden

"Ne konuda?"

biri arabada, telsizle konuşuyordu. Graham, "Sen anlayabiliyor

"Çocuklara tasallut."

musun onu?" diye sordu.

"Tanrım," dedi Graham. "Üstelik senin bir kızın var."

"Hayır, anlayamıyorum."

"Evet."

"Herhalde kızların izini sürmeye çalışıyor," dedi Graham.

"Bozulmuyor musun? Bunlar kara çalmanın ustası, Pe-

"Tanrım, keşke o kızıl saçlının kimliğini almış olsaydık. Hele tey-san. Gerçekle ilgisi olmasa da. Ama gel de bunu muhabire de sonuç böyle olunca. O da yatmış olmalı onunla. Ondan anlat."

biraz sperm alır, tüm faktörler uyuyor mu diye bakardık.

"Adı nedir?" dedim. "Yani seninle konuşan muhabirin?"

Kızlar kaçınca budala durumuna düştüm. Her şey öyle hızlı

"Linda Jensen, dediği galiba."

oldu ki. Burada çıplak kızlar zıplayıp hopluyor falan. İnsanın Başımı salladım. Linda Jensen, Sansar'ın koruduğu bir akli karışıyor. Doğal bir şey. Allah kahretsin, ne güzeldiler, değil kızdı. Birisi bir zamanlar bana, Linda yükselmek için yatağa mı?"

girmiyor, insanların şerefiyle oynuyor, demişti. Los Ange-les'e Gerçekten güzel olduklarını söyledim.

gelmeden önce Washington gazetelerinin birinde dedikodu

"Sakamura'dan da geriye bir şey kalmadı," dedi Graham.

sütununu yazıyordu.

"Morgla bir saat önce konuştum. Ceset tanımlanamayacak Graham ağırlığını öbür ayağına aktararak, "Bilemiyorum,"

kadar yanmış. Adlî tabip de deneyecek ama boşuna." Mutsuz dedi. "Bence değmez. Bu ülkeyi ikinci bir Japonya haline bakışlarla pencereden dışarıya baktı. "Biliyor musun, bu getiriyorlar. Konuşmaya korkan insanlar çoğalmaya başladı

olayda elimizden gelenin en iyisini yaptık," dedi. "Bence ba-bile. Onlara karşı bir şey söylemeye korkuyor herkes. Olup yağı başarılı da olduk. Bulduğumuz adam gerçek katil. Hızlı

biteni anlatmıyorlar."

yaptık işimizi. Oysa şimdi kulağıma yalnız Japonlara karşı

"Hükümet bir iki yasa çıkarsa yararı olurdu."

ırkçılık sözleri geliyor. Lanet olsun. Ne yapsan boşuna."

Graham güldü. "Hükümet! Hükümetin de sahibi Japonlar.

"Hım-hımmm," dedim.

VWashington'da her yıl kaç para harcıyorlar, biliyor musun?

"Hem şimdi iyice azıttılar," diye devam etti. "Üzerimdeki Senato'daki ve Temsilciler Meclisi'ndeki

herkesin seçim baskı müthiş bir şey. Şef habire arıyor, olayı bağla, dosyayı

kampanyalarını finanse etmeye yeter. Bol para. Şimdi sen kapa, diyor. *Times'dan* bir muhabir beni araştırıyor. 1978'de söyle bana. Bir çıkarları olmasa her yıl bu parayı harcarlar İspanyol asıllılara karşı gereksiz şiddet kullanmış mıyım, mıydı? Tabii harcamazlardı. Allah kahretsin. Amerika'nın ona bakıyor. Muhabirin derdi, benim ezelden ırkçı olduğumu sonu geliyor, arkadaş. Hey, galiba patronun seni çağırıyor."

göstermek. Yazacağı hikâyenin özü de ne? Dün geceki Pencereden baktım. Connor bana el sallıyordu.

olayın ırkçılıktan kaynaklandığı. Ben ırkçılığın dirilişi ol-

"Gitmem gerek," dedim

307

306

T

"İyi şanslar. Bak, ben belki iki hafta izne çıkarım."

"Öyle mi? Ne zaman?"

"Belki bu akşam," dedi Graham. "Şef öyle bir şey söyledi.

Times peşimde olduğuna göre, iyi bir fikir olur dedi. Bir haftalığına Phoenix'e gideyim diyorum. Ailem var orada. Neyse, bilmeni istedim. Belki giderim."

"Peki, tamam."

Connor hâlâ bana el sallıyordu. Sabırsızlanmıştı. Çabucak aşağıya indim. Merdivenlerden inerken siyah bir Mercedes sedanın durduğunu, içinden tamdık birinin indiğini gördüm.

Sansar VVilhelm.

Z5OKAĞA indiğimde Sansar not defteriyle teypini çıkarmıştı bile. Ağzının köşesinden bir sigara sarkıyordu. "Teğmen Smith," dedi. "Acaba sizinle konuşabilir miydim?"

"Oldukça meşgulüm," dedim.

Connor, "Haydi, çabuk," diye seslendi bana. "Vakit geçiyor." Kapıyı benim için açık tutuyordu.

Connor'a doğru yürümeye başladım. Sansar adımını benimkine uydurdu. Küçük, siyah bir mikrofonu yüzüme doğru tutuyordu. "Teype alıyorum, umarım bir itirazınız yoktur.

Malcolm olayından sonra bu konuda dikkatli olmamız gerekiyor. Dün geceki Nakamoto soruşturması

nedeniyle, meslekdaşınız Detektif Graham'la ilgili ırkçılık suçlamaları

konusunda yorum yapabilir misiniz?"

"Hayır," eledim, yürümeyi sürdürdüm.

"Onlardan 'Lanet olası Japonlar' diye söz ettiğini duyduk."

"Yorumum yok," dedim.

"Ayrıca, 'küçük Nipler' de demiş. Görevli bir memurun böyle konuşması doğru mu sizce?"

"Üzgünüm, yorum yok, VVilly."

Yürürken mikrofonu suratımın önünde tutuyordu. Canım sıkıldı. Elini itmek geldi içimden. Ama yapmadım. "Teğmen Smith, sizinle ilgili bir yazı hazırlıyoruz. Martinez 308

309

olayıyla ilgili birkaç sorumuz var. Olayı hatırlıyor musunuz? Birkaç yıl öncesine ait."

Yürümeyi sürdürdüm. "Şimdi çok işim var, VVilly," dedim. T

"Martinez olayı, Sylvia Morelia'nın, yani Maria Martinez'in annesinin yaptığı çocuk tasallutu suçlamalarıyla sona ermişti. İç soruşturma yapıldı. Yorumunuz var mı diye merak ettim."

"Yorum yok."

"O zamanki ekip arkadaşınızla konuştum. Ted Anderson'la. Sizin yorumunuz var mı diye merak ettim."

"Üzgünüm. Yok."

"Hakkınızdaki bu ciddi suçlamalara cevap vermeyecek misiniz yani?"

"Bildiğim kadarıyla suçlama yapan bir tek sensin, VVilly."

"Aslında bu tam da doğru değil," diye gülümsedi. "Savcılık da bir soruşturma başlatmış diye duydum."

Bir şey söylemedim. Acaba doğru mu, diye düşündüm.

"Bu durumda, Teğmenim, acaba sizce mahkeme kızınızın velayetini size verirken bir hatâ mı yaptı?"

"Üzgünüm, yorum yok, VVilly," dedim. Sesimi güvenli çıkarmaya çalışıyordum. Ama terlemeye başlamıştım.

Connor, "Haydi, çabuk ol, vakit yok," dedi. Arabaya bindim.

Connor, VWilhelm'e, "Evlât, üzgünüm ama gitmemiz gerek,"

dedi. Kapıyı çarparak kapattı, ben motoru çalıştırdım.

"Gidelim," dedi Connor.

WVilly başını pencereden içeri uzatmıştı. "Sizce Yüzbaşı

Connor'ın Japon nefreti de teşkilâtın duyarlı ırk sorunları

karşısındaki yanlış davranışının bir başka ifadesi mi?"

"Görüşürüz, WVilly." Camı kapattım, arabayı sürdüm.

Connor, "Biraz daha hızlı gitsek de olur," dedi.

"Tabii," deyip gaza yüklendim.

Dikiz aynasından Sansar'ın Mercedes'ine koştuğunu gö -

rüyordum. Lastiklerimi gıcırdatarak köşeyi döndüm. "Bu aşağılık köpek yerimizi nereden bildi?
Telsiz mesajlarını mı

"Onaylanması gereken küçük bir nokta. Okuma gözlüğü
dinliyor?"

bulamadılar, değil mi?"

Connor, "Biz telsizle konuşmadık," dedi. "Biliyorsun, o

"Öyle. Yalnızca güneş gözlükleri var."

konuda^uyarlıyım. Ama belki devriye aabası bizim buraya

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Connor.

geldiğimizi merkeze bildirmiş olabilir. Belki de bu arabada

"Graham da kentten ayrılacağını söylüyor. Phoenix'e gi-sinyal verici vardır. Belki kendiliğinden
tahmin etmiştir bu-diyormuş."

raya geleceğimizi. İğrenç herif. Japonlarla da bağlantıları

"Hımm-hımmm." Yüzüme baktı. "Sen de mi istiyorsun var. *Times'daki* casusları onların. Genellikle
Japonlar kiminle kentten gitmeyi?"

iş gördükleri konusunda biraz daha dikkatli davranır, kalite

"Hayır," dedim.

seçerler. Ama herhalde istedikleri işi bu herif de görebiliyor.

Connor, "Peki," dedi.

Güzel araba, ha?"

101 numaralı yol üzerinde güneye döndüm. Eski günlerde

"Japon arabası değil ama."

olsa, Güney California üniversitesine on dakikada varırdık.

"O kadar açık oynanmaz," dedi Connor. "Bizi izliyor mu?"

Şimdi otuz dakika zor yetiyordu. Hele öğle saatinde. Ama

"Hayır. Sanırım ektik onu. Nereye gidiyoruz şimdi?"

trafik zaten her an sıkıştı. Hava kirliliği de berbattı. Bir sis

"Üniversiteye. Sanders'e yeterince zaman bıraktık."

içinde ilerliyordum.

Tepeden indik, sürat yoluna çıktık. "Aklıma gelmiş-

"Sence budalalık mı ediyorum?" dedim. "Ben de mi çantayı

ken..." dedim. "Şu gözlük hikâyesi nedir?"

alıp kaçayım?"

311

"O da bir çözüm yolu," diye karşılık verdi. İçini çekti. "Ja-de kabul etmez. O kadar. Gruba ters gidersen ölürsün. Onlar ponlar dolaylı eylemin ustasıdır. İçgüdüsel olarak o yolu se-durumu böyle görürler.

çerler. Japonya'da biri senden hoşnut değilse, bunu asla yü-

"Demek ki Japonlar grup konusunda çok duyarlı. Her züne söylemez. Arkadaşına, ortağına, patronuna söyler. Ama şeyden çok, grupla geçinmeye önem verirler. Göze batmasöz döner, sana da ulaşır. Dolaylı iletişim çok geçerlidir o mak, riske girmemek, bireyci olmamak gerekir. İlle de doğ-

ülkede. O yüzden sosyal hayata o kadar önem verir, golf ruyu savunmak, olacak şey değildir bu durumda. Japonlar oynar, barlarda içerler. İletişimin dış kanallarına ihtiyaçları

gerçeklere pek güvenmezler. Gerçek onlara çok soğuk ve soyut vardır, çünkü kafalarındaki açık açık söyleyemezler.

gelir. Çocuğu bir suçla itham edilen annenin durumu gibidir Düşünürsen, çok mantıksız bir yol. Zaman, enerji ve para daha çok. O kadın gerçeği pek merak etmez. Oğlunu merak kaybı. Ama onlar yüzleşemezler. Yüzleşmek ölümden beterdir.

eder. Japonlar da öyle. Onlar için en önemlisi, insanlar Terlerler, paniğe kapılırlar. Başka çareleri yoktur. Japonya arasındaki ilişkilerdir. Asıl gerçek odur. Öbür gerçeğin dolaylı kanajlar ülkesidir. Asla orta yoldan gitmezler."

önemi yoktur."

"Evet, ama !.."

"Evet, tamam," dedim. "Ama şimdi neden yükleniyorlar?"

"Bu yüzden de, Amerikalılara korkak ve sinsi gözüken Ne fark eder artık onlara? Cinayet çözümlendi, değil mi?"

davranış, Japonlar için normal davranıştır. Bir özelliği yoktur.

"Yo, çözümlenmedi," dedi Connor.

Sana yalnızca bir takım nüfuzlu insanların hoşnutsuzluğunu

"Çözümlenmedi mi?"

belirtmek istiyorlar."

"Hayır. Baskı bu yüzden hâlâ üstümüzde. Besbelli birisi

"Belirtmek, ha? Kızım konusunda mahkemelere sürükle-dosyanın kapanmasını çok istiyor. Bizim pes etmemizi, vaz-nebilirim bu yüzden. Çocuğumla ilişkim mahvolabilir. Şere-geçmemizi istiyor."

fime leke sürülür."

"Bana da, Graham'a da yüklendiklerine göre ... nasıl oluyor

"Evet, öyle. Bunlar normal cezalardır. Sosyal prestij kaybı, da sana yüklenmiyorlar?"

hoşnutsuzluk belirtmenin normal bir yoludur."

"Yükleniyorlar," dedi Connor.

"Eh, mesajı aldım artık. Durumu kavradım."

"Nasıl?"

Connor, "Kişisel bir şey değil bu," dedi. "Onların hareket

"Sana olanların sorumluluğunu bana bindiriyorlar."

tarzı böyle."

"Seni nasıl sorumlu tutarlar? Anlayamıyorum!"

"Evet, anladım. Bir yalanı yayıyorlar."

"Anlamadığımı biliyorum. Ama öyle. Bana inan. Öyle ya-

"Bir bakıma."

pıyorlar."

"Bakımı falan yok. Resmen yalan."

İlerleyen arabalara baktım. Hitachi'nin ışıklı panosunun Connor içini çekti. "Anlamam uzun sürmüştü," dedi. "Japon yanından geçtik. Amerika'nın l Numaralı Bilgisayarı. Sonra davranışı, çiftlik ahlâkına dayalıdır. Bir yığın samurai ve Canon. Amerika'nın Fotokopi Lideri. Ardından Honda.

feodalizm masalları dinlersin, ama aslında Japonların hepsi Amerika'nın l Numaralı Arabası. Yeni Japon ilanlarının çoğu köylüdür. İnsan köyde yaşıyorsa, etrafındakilerin gibi bunlar da gündüz bile parlayan türdendi. Panoların hoşnutsuzluğunu kazandığı anda cezalandırılır. Bunun da kirası günde otuz bin dolardı. Amerikan şirketlerinin çoğunun anlamı ölmektir, çünkü sorun çıkaran adamı başka köyler parası yetmiyordu artık.

312

313

Connor, "Mesele şu ki, Japonlar iyice rahat kaçırdıklarını

biliyorlar," dedi. "Senin çevrendeki toz bulutunu kaldırmakla, bana bir mesaj veriyorlar. Durumu düzelt, diyorlar. Çünkü

benim bu işi başarabileceğimi, dosyayı kapatabileceğimi düşünüyorlar."

"Yapabilir misin?"

"Tabii. Hemen bitirmek ister misin? Gidip birer bira içeriz, sonra Japon gerçeklerinin zevkini çıkarırız. Yoksa Cheryl Austin'in neden öldürüldüğünü merak mı ediyorsun?"

"Merak ediyorum."

"Ben de," dedi Connor. "O halde devam edelim, *kohai*."

Bence Sanders'in laboratuvarı bize ilginç bilgiler verecek. Artık l HİLLİP Sanders topaç gibi dönüyordu. "Laboratuvar anahtar o teyplerde."

kapandı," dedi. Ellerini bir çaresizlik hareketiyle tavana doğru kaldırdı. "Elimden hiçbir şey gelmiyor. *Hiçbir şey!*"

Connor, "Ne zaman oldu bu?" diye sordu.

"Bir saat önce. Bina Denetim yetkilileri geldi, herkese la-boratuvarıdan çıkmasını söyledi, kapıyı kilitlediler. Bir anda.

Şimdi ön kapıya kocaman bir kilit asılmış durumda."

"Nedeni neymiş?" diye sordum.

"Tavan sağlam değilmiş, güvensizmiş. Paten pisti kafamıza çökerse, üniversitenin sigortası bunu kapsamazmış. Öğrenci güvenliği her şeyden önemliymiş. Her neyse, laboratu-varı

kapadılar. İnşaat mühendisleri inceleyip rapor verecekmiş."

"Ne zaman?"

Telefonu işaret etti. "Haber bekliyorum. Belki haftaya.

Belki gelecek aya."

"Gelecek aya mı?"

"Evet. Tabii." Sanders çılgın saçlarını parmaklarıyla düzeltmeye çalıştı. "Dekana kadar çıktım. Ama dekanın ofisinde kimsenin haberi yok. Daha yukardan geliyor. Yönetim kurulundakiler, bol bağış yapan zenginlerin kim olduğunu bilir. Milyonlarca dolar verenleri tanır. Emir çok büyük yerden." Sanders güldü. "Bugünlerde gizli değil artık bunlar."

314

315

"Nasıl yani..." dedim.

Theresa Asakuma paten yapmıyordu. Pistte otuz kadar

"Japonya'nın Amerikan üniversitelerine ne ölçüde sızdığını

çocukla onları kontrol etmeye çalışan bir genç öğretmen vardı.

bilirsiniz. Özellikle de teknik bölümlere. Her yerde böyle.

Çocuklar dördüncü sınıf öğrencisi gibiydi. Gülüşmeleri, M.I.T.'de Japonlar yirmibeş profesörü

finans ediyor. Her çığlıkları yüksek tavanda yankılanıyordu.

lkeden çok onlar veriyor. Çünkü bizim kadar yenilik Bina hemen hemen boştu. Kerevetlerde kimse yoktu. Bir yaratamayacaklarını biliyorlar aslında. Yeniliklere ihtiyaçları

köşede birkaç niversite ğrencisi didişiyor, birbirinin om-olduğuna göre de, ne gerekiyorsa onu yapıyorlar. Satın zuna yumruklar atıyor, gülüyorlardı. Bizim tarafta, tribünlerin alıyorlar onu."

tepesinde, bir odacı yerleri paspaslamaktaydı. Pistin ke-

"Amerikan niversitelerinden mi?" "Tabii. Irvine'daki narında bir anneyle bir baba, raya tutunmuş, çocuklarını

California niversitesine baksanıza. Teknik araştırma seyrediyorlardı. Karşımızda gazete okuyan bir adam vardı.

bölümünün iki katma girebilmek için Japon pasaportun Theresa Asakuma'yı hiçbir yerde göremedim.

olması gerek. Hitachi için araştırma yapıyorlar orada.

Connor içini çekti. Dikkatle kerevete oturdu, arkasına Amerikalılara kapalı bir Amerikan Üniversitesi." Sanders yaslandı, bacaklarını üstüste attı. Ben ayakta kaldım. Ona olduğuyerde döndü, kollarını savurdu. "Burada da hoşlarına bakıyordum. "Ne yapıyorsun? Belli ki burada değil," dedim.

gitmeyen bir şey olursa, birisi rektöre bir telefon sallıyor, o da

"Bir yer bul, otur," dedi.

söz dinliyor. Ne yapsın? Japonları gcendirmeyi göze alamaz.

"Ama sen hep çok acele edersin."

Ne istiyorlarsa, onların. Laboratuvarı kapatmak isterlerse ...

"Otur şuraya. Hayatın tadını çıkar."

kapanır." "Ya teypler?" diye sordum.

Yanına oturdum. Çocukların pisti kayarak turlayışını

"Her şey orada kilitli. Elimizde ne varsa bıraktırdılar."

seyrettik. ğretmenleri bağırıyordu. "Alexander? Alexan-

"Sahi mi?"

der! Sana daha önce de söyledim. Vurmak yok! Sakın vurma

"Çok aceleleri vardı. Gestapo tutumu. Bizi ite kaka çıkardılar.

ona bir daha!"

Amerikan üniversiteleri para kaybedeceklerini hissedince Kerevetin arka tahtasına yaslandım, kendimi rahat bırak-nasıl telaşlanıyor, dünyada bilemezsin." İçini çekti.

maya çalıştım. Connor çocuklara bakıp kıkır kıkır güldü. Pek

"Bilmiyorum. Belki Theresa birkaç teypi yanına almayı ba-rahat gibiydi. Dünyada tek bir derdi yokmuş gibi.

şarmıştır. Kendisine sorabilirsiniz." "Nerede o?"

"Acaba Sanders'in dediği doğru mu?" dedim. "Japonlar

"Galiba buz pateni yapmaya gitti."

üniversiteye baskı mı yapıyor?"

Kaşlarımı çattım. "Buz pateni mi?"

«^

"Tabii," dedi Connor.

"Öyle dedi. Oraya bir bakın."

"Ya Japonya'nın Amerikan teknolojisini satın alması?

Dosdoğru Connor'a baktı. Anlamlı anlamlı.

M.I.T.'de profesörlükler satın alması?"

"Yasaya aykırı değil. Burslar veriyorlar. Soylu bir ideal.": Kaşlarımı çattım. "Yani sence ziyanı yok mu?" "Hayır, öyle değil," dedi. "Ziyanı çok var. Kendi kurumlarının kontrolünü

kaptırırsan, her şeyi kaptırdın demektir. Ve genel olarak, kurumlara kim para veriyorsa, kontrol on-

316

dadır. Eğer parayı Japonlar veriyorsa, Amerikan sanayiiyle temasa geçmen gerek. Bankanın onayını almak zorundasın.

Amerikan hükümeti hiçbir şey vermiyorsa, o zaman Amerikan Bu şart. Ondan sonra yürütebilirsin ancak muameleyi. Ve eğitimini Japonlar kontrol ediyor demektir. On tane banka da asla izin vermez."

Amerikan üniversitesinin sahibi zaten onlar, biliyorsun. Res-

"General Motors, Isuzu'yu satın aldı sanıyordum." "GM, men sahibi. Kendi gençlerinin eğitimi için satın aldılar o üni-Isuzu'nun üçte birini aldı. Çoğunluk hissesi değil. Hem, evet, versiteleri. İlerde de Japon gençleri Amerika'ya yollamayı

tek tuk istisna durumlar da var. Ama genelde, Ja-ponya'daki sürdürebileceklerinden emin olmak için."

yabancı yatırımlar son on yılda yarıya düştü. Şirket ardından

"Ama onu zaten yapıbiliyorlar. Amerikan Üniversitelerine şirket, Japon piyasasını çok zor buluyor ve vazgeçiyor. O tarafgir bir yığın Japon geliyor."

tutumlardan, komplolardan, çatışmalardan, bölüşülen

"Evet. Ama Japonlar yine her zamanki gibi ileriye dönük pazarlardan, kendilerini dışta tutmaya yönelik gizli planlar yapıyorlar. Bu işin ilerde çok zorlaşabileceğini bili-anlaşmalardan usanıyorlar. Devlet müdahalesinden beziyorlar.

yorlar. Er geç sarkaç geriye sallanır. Oyunu .ne kadar dipo-Geri dönüveriyorlar. Pes ediyorlar. Evet ... pes ediyorlar. Başka matça oynuyor olurlarsa olsunlar ... ki henüz hep alma aş-

ülkelerin de çoğu vazgeçti. Almanlar, İtalyanlar, Fransızlar.

masmdalar ... ülkeler kimsenin boyunduruğuna girmekten Japonya'da iş yapmaktan herkes yoruluyor. Çünkü sana ne hoşlanmaz. İşgal edilmeyi sevmez. İster ekonomik olsun, ister söylerlerse söylesinler, Japonya aslında kapalıdır. Birkaç yıl askerî. Japonlar da günün birinde Amerikalıların uyanacağı

önce T. Boone Pickens bir Japon şirketinin dörtte birini almıştı.

kanısındalar."

Ama yönetim kuruluna giremedi. Japonya *kapalıdır*."

Pistteki çocuklara baktım, onların kahkahalarını dinle-

"O halde ne yapmamız gerek?"

dim. Kendi kızımı düşünüyordum. Sonra saat dörtteki bu-

"Avrupalıların yaptığını," dedi Connor. "Karşılık vermeliyiz.

luşmayı düşündüm.

Kısasa kısas. Senden bir, benden bir. Dünyada herkes aynı

"Burada neden böyle oturuyoruz?" diye sordum.

sorunu yaşıyor Japonlarla. Mesele hangi çözümün en iyi

"Çünkü," dedi.

sonuç vereceğinde. Avrupa çözümü oldukça kestirme. İyi Oturmayı sürdürdük. Öğretmenler çocukları toparlamaya işliyor. En azından, şu ana kadar."

başlamışlardı artık. Buzun dışına doğru götürüyorlardı.

Pistte birkaç genç kız ısınma turlarına başlıyordu. Öğretmen

"Patenler buraya. Pateler buraya lütfen. Sen de Alexander.

de küçükleri bizim yanımızdan geçirip koridora doğru Alexander!"

yürütme çabasındaydı. Tam bizim hizamızdan geçerken,

"Biliyor musun," dedi Connor. "Eğer sen bir Japon şirketini

"Birinizden biriniz Teğmen Smith misiniz?" diye sordu. "Evet, satın almak istesen, dünyada alamazsın. Şirkettekiler bir hanımefendi," dedim. Çocuklardan biri, "Tabancan var mı?"

yabancı tarafından alınmayı ayıp sayar. Asla kabul etmezler."

deyiverdi. Öğretmen, "O kadın bana, aradığınız şeyin

"Japonların kuralları serbestleştirdiklerini sanıyordum."

erkekler soyunma odasında olduğunu söyledi," dedi. "Öyle Connor gülümsedi. *"Teknik* olarak, evet. Teknik olarak bir mi?" Çocuk, "Görebilir miyim?" dedi.

Japon şirketini satın alabilirsin. Ama uygulamada, alamazsın.

319

Çünkü bir şirketi almak için önce o şirketin bankasıyla 318

Öğretmen, "Hani şu doğulu kadın," diye açıkladı. "Sanırım doğuluydu."

Connor, "Evet," dedi. "Teşekkür ederiz."

"Tabancayı görmek istiyorum."

Bir başka çocuk, "Sus, sersem," diye söze karıştı. "Bir şey bildiğin yok. Bunlar *gizli* polis."

"Tabancayı görmek istiyorum."

Connor'la ikimiz kalkıp yürümeye başladık. Çocuklar pe-

şimizden geliyorlar, hâlâ tabancayı soruyorlardı. Pistin kenarında gazete okuyan adam bize merakla

baktı. Biz kapıdan çıkana kadar gözleriyle izledi.

Connor, "Belli etmeden çıkmak kadar iyisi yoktur," diye gülümsedi.

Erkekler soyunma odası boştu. Ben yeşil çelik dolaplara birer birer bakıp teypleri aramaya koyuldum. Connor zahmet ermedi. "Buraya gel," diye seslendiğini duydum.

Duşların kapısında duruyordu. "Teypleri buldun mu?"

"Hayır."

Kapıyı açmış, beklemekteydi.

Bir merdivenden ara sahanlığa indik. İki kapı vardı. Biri kamyon giriş yerine çıkıyordu. Öteki ahşap kirişli, karanlık bir koridora açılmaktaydı. "Buradan," dedi Connor.

Koridorda ilerledik, kirişlerin altından eğilerek geçtik.

Pistin tam altına girmiştik. Nabız gibi atan paslanmaz çelik makinelerin arasından geçtik. Sonunda karşımıza bir dizi kapı çıktı.

"Nereye gittiğimizi biliyor musun?" diye sordum.

Kapılardan biri aralık duruyordu. Connor onu itti. Odanın ışıkları sönüktü ama laboratuvara geldiğimizi hemen anladım.

Bir köşede bir ekranın soluk ışığı yanıyordu.

Oraya doğru ilerledik.

İ HERESA Asakuma arkasına yaslandı, gözlüğünü alnına doğru kaldırdı, güzel gözlerini ovaladı. "Fazla gürültü çı-karmazsak mesele kalmaz," dedi. "Ana kapının dışına bir nöbetçi koymuşlardı. Hâlâ orada mı, bilmiyorum."

"Nöbetçi mi?"

"Evet. Laboratuvarı kapatma konusunda ciddi davranı-yorlar. Görmeye değeri. Uyuşturucu baskını gibiydi. Amerikalıları gerçekten pek şaşırttı." ,

"Ya seni?"

"Benim bu ülkeyle ilgili olarak onlar gibi beklentilerim yok."

Connor onun karşısındaki monitörü gösterdi. Ekrandaki çift kucaklaşmış durumda konferans salonuna doğru ilerlerken, kare dondurulmuştu. Masanın üstündeki başka ekranlarda da aynı sahne, başka kameraların açısından görünmekteydi. Bazı

ekranlarda kırmızı çizgiler vardı. Salondaki gece ışıklarından yayılan çizgiler. "Teyplerden ne öğrendin?"

Theresa ana ekranı işaret etti. "Emin değilim," dedi. "Tam emin olabilmek için 3D modelleme sekansını odanın boyutlarına uydurmak, tüm ışık kaynaklarına bir bir bakmak zorundayım. Bunları yapamadım. Herhalde bu odadaki cihazlarla yapamam da. Sanırım bir mini cihaz gerekir. Belki gelecek hafta astrofizik departmanından bir tane ödünç alabili-Yukselen Güneş—F 21

^ 2 1

rim. Ama duruma bakılırsa, belki de alamam. Ama beri

"Nakamoto güvenlik odasında."

yandan... içimde çok güçlü bir duygu var."

"Neden?"

"Neyle ilgili?"

"Kayıp teypten."

"Gölgeler uymuyor."

"Hangi kayıp teyp?" dedim. Bundan daha önce de söz et-Karanlıkta Connor başım yavaşça salladı. Sanki anlamış

gibidi.

mişti.

Connor, "Hatırlamaya çalış," dedi. "Güvenlik odasında Ben, "Hangi gölgeler uymuyor?" diye sordum.

görevli bize, nöbeti devraldığında teypleri değiştirdiğini Parmağıyla ekranı gösterdi. "Bu insanlar ilerlerken, yere söylemişti. Saat dokuz dolaylarında."

düşen gölgeleri tam hizalanmıyor. Yanlış yere düşüyorlar, ya

"Evet..."

da biçimleri yanlış oluyor. Genellikle pek de belli değil. Ama

"Kayıt cihazlarının üzerinde saat vardı. Hepsi iki saattir sanırım uyum yok."

çalışıyor görünmekteydi. Herbiri bir öncekinden on, on beş

"Ve gölgelerin uymamasının anlamı da ..."

saniye sonra takılmış olduğu için, zaman farkı da belliydi.

Omuzlarını kaldırdı. "Bence bu teyplerle oynamışlar, Teğmenim."

Adamın değıştirme süresi."

"Tamam ..." Bunların hepsini hatırlıyordum.

Bir sessizlik oldu. "Nasıl oynamışlar?"

"Ona teyplerin birinde zaman göstergesinin farklı oldu-

"Ne kadar oynandığını bilemem. Ama odada biri daha ğunu işaret ettim. O makine yarım saattir çalışıyordu. Bozuk varmış gibi. En azından, sürenin bir kısmında."

mu, diye sordum."

"Biri daha mı? Yani üçüncü bir kişi mi?"

"Nöbetçi de, herhalde, dedi."

"Evet. Seyreden biri. O üçüncü kişiyi hep silmişler görün-

"Evet. Öyle dedi. Kaçamak yapmasına izin verdim. Aslında tüden."

bozuk falan olmadığını çok iyi biliyordu."

"Sahi mi?" dedim.

"Bozuk değıl miydi?"

Başım dönmeye başlamıştı. Connor'a baktım. Gözünü ek-

"Değıldi. Japonların yaptığı pek az hatâdan biriydi o.

rana dikmişti. Hiç şaşırmışa benzemiyordu. "Bunu biliyor Ama çaresiz kaldıkları için yaptılar. Çözüm bulamadılar.

muydun?" diye sordum.

Kendi teknolojilerini yenmelerine imkân yoktu."

"Böyle bir şeyden kuşkulanıyordum."

Duvara dayandım, Theresa'ya özür dileyen bakışlarla

"Neden?"

baktım. Ekran ışıklarının o loşluğunda çok güzel görünüyordu.

"Çünkü daha soruşturmanın başlarında, teypler değışe-

"Üzgünüm. Aklım karıştı."

cekmiş gibi bir hava vardı."

"Gözünün önünde duran açıklamayı reddediyorsun da

"Ama neden?" dedim.

ondan, *kohai*. Hatırlamaya çalış. Bütün makineler birkaç sa-Connor gülümsedi. "Ayrıntılar, *kohai*. Hep unuttuğumuz o niye farklı rakamlar gösteriyorsa, bir tanesi çok farklıysa ...

küçük şeyler." Theresa'ya baktı. Sanki onun önünde daha ne düşünürsün?"

fazla konuşmak istemiyormuş gibi.

"Birisinin o makinedeki bantı daha sonraki bir saatte de-

"Yo, ben bunu duymak istiyorum," dedim. "Teyplerle oy-

ğıştirdiğini."

nandığını ilk ne zaman anladın?"

"Evet. Olan da oydu zaten."

322

323

"Bantın biri geç mi takılmıştı?"

"Hayır," dedim. "Sarı şerit takılıydı. Kimsenin öbür yana

"Evet."

geçmesine izin verilmedi. Hattâ ..."

Kaşlarımı çattım. "Ama neden? Teyplerin hepsi saat do-O anda hatırladım. "Durun bir dakika! Biri geçmişti! Fo-kuzda değışmişti. Zaten yeni takılanlar cinayeti göstermi-toğraf makineli o küçük adam," dedim. "Engeli aşmış, iç ta-yordu ki!"

rafta resim çekiyordu."

"Doğru," dedi Connor. "Neden o saatten sonra değıştirsinler?"

Connor," Evet, öyle," dedi.

"İyi bir soru. Akıl karıştırıyor. Ben de uzun süre anlam Theresa," Hangi küçük adam?" diye sordu.

veremedim. Ama artık biliyorum," dedi Connor. "Zaman

"Bir Japon. Resim çekiyordu. İşigura'ya sorduk, bize adını

ayarlamasını düşünmen gerek. Teyplerin hepsi dokuzda değişti.

da söyledi... şeyyy.

Sonra bir tanesi, onu çeyrek geçe tekrar değişti. İlk akla gelen,

"Bay Tanaka," dedi Connor.

dokuzla onu çeyrek geçe arasında önemli bir olay olduğu,

"Evet, tamam. Bay Tanaka. Sen de İşigura'dan o makine-teype kaydedildiği, bu yüzden teypin sonradan bir amaçla deki filmi istedin." Kaşlarımı çattım. "Ama film hiç gelmedi."

oradan alındığı olmalı. Ben de kendi kendime, acaba o olay ne

"Gelmedi," dedi Connor. "Zaten geleceğini de hiç sanmı-olabilir, diye sordum."

yordum."

Theresa gülümseyerek başını sallamaya başlamıştı. Bir Theresa, "Bu adam resim mi çekiyordu?" diye sordu.

şey pek hoşuna gitmiş gibi.

Connor, "Gerçekten resim çektiğinden de emin değilim,"

"Sen de mi biliyorsun?" dedim. -

dedi. "Belki çekmiştir ... çünkü elinde o küçük Canon'lardan Gülümseyerek, "Tahmin edebiliyorum," dedi.

vardı."

"Eh, benden başka herkesin anladığına sevindim. Çünkü

"Film yerine video kareleri çekenlerden mi?

benim aklıma, o teype kaydedilebilecek hiçbir önemli olay

"Evet. Rötuşta onlar işe yarar mı?"

gelmiyor. Saat dokuzda sarı şeridi kurmuştuk, suç yerini

"Yarayabilir," dedi Theresa. Doku haritalaması için o gö-ayırmıştık. Kızın cesedi şeridin öbür yanındaydı. Asansörlerin rüntüler kullanılabilir. Çabur yerleştirilir, çünkü zaten diji-orada bir yığın Japon duruyordu. Graham beni telefonla taldır."

yardıma çağırıyordu. Ama esas soruşturma, ben saat on su-Connor başıyla evetledi. "O halde belki resim de çekiyordu.

larında oraya gelinceye kadar başlamamıştı. Daha sonra İşi-Ama resim çekmenin, sarı şeridin iç tarafında dolaşmak için gura'yla bir hayli tartıştık. On buçuğa kadar kimsenin şeridin bir bahane olduğunu hemen anladım."

öbür yanına geçtiğini sanmıyorum. En erken, on on beş. Yani

"Evet," diye başını salladı Theresa.

birisi o teyplere baksa, bomboş bir odayla masada yatan kızı

"Nereden biliyorsun?" diye sordum.

görür. O kadar."

Connor yine, "Hatırlasana," dedi.

Connor, "Çok iyi," dedi. "Ama bir tek şeyi unuttun." Theresa,

"Kimse geçti mi öbür yana?" diye sordu. "Herhangi bir kimse?"

Ben İşigura'yla karşı karşıya dururken Graham birden bağırmıştı. "Ah, Tanrım, bu da ne?" Ben başımı çevirince, k1-324

325

T

C-ONNOR birdenbire Theresa'ya döndü. "İşinde iyi mi-

Çıkıp gitti. Arka kapının kapandığını duyduk.

sindir?"

Theresa'ya, "Ne dedi?" diye sordum.

"Evet," dedi kız.

"Sana imrendiğini söyledi." Karanlıkta gülümsüyordu.

"Çok mu iyisindir?"

"Başlayalım."

"Sanırım."

Cihazın birkaç düğmesine peşpeşe bastı. Teyp geri satıldı, o

"Pek az vaktimiz kaldı. Peter'la birlikte çalış. Bakalım ne sahnenin başlangıcına döndü.

çıkarabileceksiniz teyplerden. Elinden geleni yap. Tüm çaba-

"Bunu nasıl yapacağız?" diye sordum.

larının ödüllendirileceği konusunda bana güven. Bu arada

"Bir videoyla nasıl oynandığını anlamak için üç temel benim birkaç telefon etmem gerek."

yaklaşım vardır. Birincisi bulanık lekeler ve renk kenarlarıdır.

"Gidiyor musun?" dedim.

İkincisi gölge dış çizgileridir. Bunları kullanmaya çalışabiliriz.

"Evet. Arabayı da almak zorundayım."

Ama ben iki saattir bunları yapıyorum zaten. Pek de bir aşama Anahtarları uzattım. "Nereye gidiyorsun?"

kaydedemedim."

"Ben senin *karın* değilim."

"Ya üçüncü yöntem?"

"Sordum yalnızca."

"Yansıyan unsurlar. Henüz onlara bakmadım."

"Kaygılanma. Birkaç kişiyle görüşmem gerek." Döndü.

Başımı iki yana salladım.

"Ama neden Tanaka öldü diyorsun?"

"Esas olarak yansıyan unsurlar, sette bulunan ve görüntüyü

"Belki de ölmemiştir. Zaman bulunca tartışırız onu. Şimdi yansıtan yüzeylerdir. Hani Sakamura

salondan çıkarken yüzü

çok işimiz var, hepsini saat dörde kadar bitirmemiz gerek.

aynada gözükmüştü ya! O odada mutlaka daha başka Kronometre o zaman duruyor. Sanırım seni bazı sürprizler yansıtan yüzeyler de bulunmak zorunda. Masa lambalarından bekliyor, *kohai*. Bu da benim *çokkan'im*, yani sezgim. Tamam biri krom olabilir, insanları geçerken, çarpıtarak da olsa, mı? Bir sorun çıkarsa ya da beklenmedik bir şey olursa, beni gösterebilir. Konferans salonunun duvarları cam. Belki camda araba telefonundan ara. İyi şanslar. Şimdi bu güzel bayanla bir yansıma yakalıyoruz. Masaya konmuş gümüş bir kâğıt birlikte çalış. *Urayamaşii nal"*

ağırlığı olabilir. Cam bir vazo olabilir. Plastik bir kutu. Yani görüntü yansıtacak kadar parlak herhangi bir şey."

Teypleri yeniden başa sarışına baktım Bir yandan konu-

şurken bir yandan da sağlam eli makineler arasında hızla dolaşıyordu. Bu kadar güzel olan, ama kendi güzelliğinin hiç

"Sokakta otomobil tamponları, ıslak kaldırımlar, vitrin farkında olmayan bir kadınla birarada bulunmak garip bir camlan olur. Oda içinde de resim çerçeveleri, aynalar, gümüş duyguydu.

şamdanlar, krom masa ayakları falan vardır. Her zurnan bir

"Çoğu cisimlerde yansıtıcı bir nitelik vardır," dedi There-sa.

şey vardır."

328

129

"Ama yansımaları da değıştirmezler miydi?"

mitt'ler, Japonya'nın paryalarıdır. Yani en alttakiler. Aşğının

"Zaman olsa, tabii. Çünkü artık bir imgeyi her biçime so-aşğısı. Onlar deri tabakçılarının soyundan gelir ve Budizm'de kaçak bilgisayar programları var. Karmakarışık, kıvrım kıvrım bu da temiz değil demektir."

bir yüzeye bile görüntüyü işleyebilirsiniz. Ama zaman ister.

"Anlıyorum."

Umalım ki vakitleri yetmemiştir."

"Oysa ben *burakumirileiden* de aşığılık bir yaratıktım, Teypleri çalıştırdı. İlk bölüm karanlıktı. Cheryl Austin çünkü sakattım. Japonların gözünde sakatlık ayıptır. Üzücü

asansörlerin orada ortaya çıkıyordu. Theresa'ya bakıp, "Bu demiyorum, yük olur da demiyorum ... düpedüz *ayıptır*."

konuda duyguların nedir?" diye sordum.

Kötü bir yanın var demektir. Sakatlık seni de, aileni de, top -

"Ne demek istiyorsun?"

lumunu da utandırır. Çevrendekiler senin ölmeni ister. Bir de

"Bize yardım etme konusunda yani. Polise."

yarı siyahsan, Amerikalı bir züppenin amofco'suysan ..."

"Japon olduğum için mi?" Yüzüme baktı, gülümsedi. Garip, Başım iki yana sallıyordu. "Çocuklar çok zalim olur. Orası

çarpık bir gülümseme. "Japonlar konusunda fazla hayalperest da taşraydı."

değilimdir. Sako nerede, biliyor musun?"

Teypin ileri sarılışını izledi.

"Hayır."

"Bu yüzden, ben burada bulunmaktan memnunum. Siz

"Bir kerttin. Kasaba, daha doğrusu. Kokkaido'nun kuze-Amerikalılar, ülkenizin ne nimetleri olduğunun farkında de -

yinde. Taşra. Bir Amerikan hava üssü var orada. Ben Sa-

ğilsiniz. Ne büyük özgürlüklerin tadını çıkardığınızı. Ja-ko'da doğdum. Babam *kokujin* bir teknisyenmiş. *Kokujin* keli-ponya'daki hayatın ne kadar katı olduğunu düşünemezsiniz mesini bilir misin? *Niguro*. Siyah adam yani. Annem üs per-bile ... hele grubun dışına düşmüşseniz. Ama ben çok iyi bi-sonelinin gittiği bir şehriye lokantasında çalışmış. Evlen-lirim. Benim tek sağlam elimin çabalarıyla Japonlar birazcık mişler, ama ben iki yaşındayken babam bir kazada ölmüş.

acı çekecekse, buna hiç üzülmem."

Dul eşine küçücük bir maaş bağlamışlar. Yani birazcık paramız Yüzüme ateş saçan bakışlarla baktı. Bu yoğun bakışlar varmış. Ama onun da çoğunu büyükbabam alıyormuş, çünkü

yüzünü bir maskeye benzetiyordu. "Sorunuza cevap oldu benim doğumumun onu küçük düşürdüğünü iddia mı, Teğmenim?"

ediyormuş. Ben *ainoko* ve *niguro'yum* çünkü. Büyükbabamın

"Evet," dedim. "Oldu."

bana uygun gördüğü bu kelimeler pek iyi kelimeler değildir.

"Amerika'ya geldiğimde, Amerikalıları Japonlar konu-Ama annem yine de o yerde kalmak istemiş. Japonya'da.

sunda çok saf buldum ... ama boş verin. İşte, sekans başlı-Yani ben Sako'da büyüdüm. O ... yerde ..."

yor. Üstteki iki monitora siz bakın. Ben alttaki üç tanesine Sesindeki acı ifadeyi algılayabiliyordum.

bakacağım. Yansıtan yüzeylere çok dikkat edin. Atlamayın.

"*Bitrakuniriler* nedir biliyor musun?" diye sordu. "Bilmiyor İşte, geliyor."

musun? Hiç şaşmadım. Japonya sözde herkesin eşit olduğu diyardır ama kimse *burakumin* 'lerden söz etmez. Yalnızca insanlar evlenmeden önce damadın ailesi gelinin geçmişini inceler, aileye *burakumin* karışmadığından emin olmaya çalışır.

Gelinin ailesi de damada aynı şeyi yapar. *Buraku-*

330

331

T

"Ama yansımaları da değiştirmezler miydi?"

"Zaman olsa, tabii. Çünkü artık bir imgeyi her biçime sokacak bilgisayar programları var. Karmakarışık, kıvrım kıvrım bir yüzeye bile görüntüyü işleyebilirsin. Ama zaman ister.

Umalım ki vakitleri yetmemiştir."

Teypleri çalıştırdı. İlk bölüm karanlıktı. Cheryl Austin asansörlerin orada ortaya çıkıyordu. Theresa'ya bakıp, "Bu konuda duyguların nedir?" diye sordum.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bize yardım etme konusunda yani. Polise."

"Japon olduğum için mi?" Yüzüme baktı, gülümsedi. Garip, çarpık bir gülümseme. "Japonlar konusunda fazla hayalperest değilimdir. Sako nerede, biliyor musun?"

"Hayır."

"Bir kerttin. Kasaba, daha doğrusu. Kokkaido'nun kuze-yinde. Taşra. Bir Amerikan hava üssü var orada. Ben Sako'da doğdum. Babam *kokujin* bir teknisyenmiş. *Kokujin* kelimesini bilir misin? *Niguro*. Siyah adam yani. Annem üs per-sonelinin gittiği bir şehriye lokantasında çalışmış. Evlenmişler, ama ben iki yaşındayken babam bir kazada ölmüş.

Dul eşine küçücük bir maaş bağlamışlar. Yani birazcık paramız varmış. Ama onun da çoğunu büyükbabam alıyormuş, çünkü

benim doğumumun onu küçük düşürdüğünü iddia ediyormuş. Ben *ainoko* ve *niguro'yum* çünkü. Büyükbabamın bana uygun gördüğü bu kelimeler pek iyi kelimeler değildir.

Ama annem yine de o yerde kalmak istemiş. Japonya'da.

Yani ben Sako'da büyüdüm. O ... yerde ..."

Sesindeki acı ifadeyi algılayabiliyordum.

"*Bıtrakumiriler* nedir biliyor musun?" diye sordu. "Bilmiyor musun? Hiç şaşmadım. Japonya sözde herkesin eşit olduğu diyardır ama kimse *bıtrakumin* 'lerden söz etmez. Yalnızca insanlar evlenmeden önce damadın ailesi gelinin geçmişini inceler, aileye *burakumin* karışmadığından emin olmaya çalışır.

Gelinin ailesi de damada aynı şeyi yapar. *Bıra*ku-

330

mz'n'ler, Japonya'nın paryalarıdır. Yani en alttakiler. Aşağının aşağısı. Onlar deri tabakçılarının soyundan gelir ve Budizm'de bu da temiz değil demektir."

"Anlıyorum."

"Oysa ben *bımkunin*'lerden de aşağılık bir yaratıktım, çünkü sakattım. Japonların gözünde sakatlık ayıptır. Üzücü

demiyorum, yük olur da demiyorum ... düpedüz *ayıptır*. Kötü

bir yanın var demektir. Sakatlık seni de, aileni de, toplumunu da utandırır. Çevrendekiler senin ölmeni ister. Bir de yarı

siyahsan, Amerikalı bir züppenin *ainoko'suysan* ..." Başını iki yana sallıyordu. "Çocuklar çok zalim olur. Orası da taşraydı."

Teypin ileri sarılışını izledi.

"Bu yüzden, ben burada bulunmaktan memnunum. Siz Amerikalılar, ülkenizin ne nimetleri olduğunun

farkında de-

ğilsiniz. Ne büyük özgürlüklerin tadını çıkardığınızı. Japonya'daki hayatın ne kadar katı olduğunu düşünemezsiniz bile ... hele grubun dışına düşmüşseniz. Ama ben çok iyi bilirim.

Benim tek sağlam elimin çabalarıyla Japonlar birazcık acı

çekecekse, buna hiç üzülmem."

Yüzüme ateş saçan bakışlarla baktı. Bu yoğun bakışlar yüzünü bir maskeye benzetiyordu. "Sorunuza cevap oldu mu, Teğmenim?"

"Evet," dedim. "Oldu."

"Amerika'ya geldiğimde, Amerikalıları Japonlar konusunda çok saf buldum ... ama boş verin. İşte, sekans başlıyor.

Üstteki iki monitora siz bakın. Ben alttaki üç tanesine bakacağım. Yansıtan yüzeylere çok dikkat edin. Atlamayın.

İşte, geliyor."

331

Hayır, diye düşündüm. Mahkeme hatâ yapmamıştı. Lauren bu işin üstesinden gelemezdi. Hiçbir zaman becereme-mişti.

Hafta sonlarında gelip çocuğu bazen alır, bazen almazdı.

Kendi kızını göremeyecek kadar meşguldü. Bir keresinde böyle bir ziyaretten sonra Michelle'i bana getirdiğinde, çocuk ağlıyordu. Lauren, "Nesi var, bilemiyorum," demişti. Baktım.

Altı ıslaktı. Poposu pişik içindeydi. Bezlerini düzenli değiştirmeyince Michelle'de hep pişik olurdu.

Lauren onun altını yeterince sık değiştirmemişti hafta sonu boyunca. Ben değiştirdim. Değiştirirken, vajinasının içinde JVARANLIKta gözlerimi ekranlara diktim.

dışkı bulaşıkları gördüm. Kızını doğru dürüst temizleme-mişti Theresa Asakuma Japonlara karşı gücenikti, ama ben de bile.

öyleydim. Sansar VWilhelm olayı beni kızdırmıştı. Korkan birinin *Mahkeme sizce bir hatâ mı yaptı?*

kızgınlığı. Söylediği bir cümle ikide bir aklıma geliyordu.

Hayır, yapmadı.

Bu durumda, sizce kızınızın velayetini size veren mahkeme bir Bu durumda, acaba sizce . .

hatâ mı yaptı?

"Allah kahretsin," dedim.

Ben velayeti hiçbir zaman istemiş değildim. Boşanma pa-Theresa bir düğmeye bastı, teypleri durdurdu. Görüntü

tırtısı arasında, Lauren evden taşınırken, eşyalarını toplarken, ler çevremizdeki tüm ekranlarda donuverdi. "Ne oldu?" di şu senin, bu benim diye ayırırken ... benim en son isteyeceğim ye sordu. "Ne gördün?"

. ' ———

şey yedi aylık bir bebeğin velayetiydi. Shelly daha yeni yeni

"Hiçbir şey."

salonda emeklemeye başlamıştı. Eşyalara tutunup ayağa Yüzüme baktı.

kalkmaya çalışıyordu. İlk kelimesi "Anne" olmuştu. O kadar.

"Özür dilerim. Başka şey düşünüyordum."

Ama Lauren onun sorumluluğunu istemiyordu. "Başa

"Düşünme."

çıkamam, Peter," deyip duruyordu. "Dünyada yapamam."

Teypleri yeniden çalıştırdı.

Böylece velayeti ben aldım. Başka ne yapabilirdim?

Ekranların hepsinde adam Cheryl Austin'i kucakladı. Çeşitli Ama şimdi aradan hemen hemen iki yıl geçmişti. Hayatımın açılardan çekim yapan kameraların görüntüleri garip bir düzenini değiştirmiştim. İşimi, çalışma saatlerimi değiş-koordinasyon içindeydi. Sanki olayı her yandan görüyorduk.

tirmiştim. O *benim* kızımdı artık. Ondan ayrılma düşüncesi, Arkadan, tepeden, yanlardan. Hareket halindeki bir mimarî

karnıma sokulup çevrilen bir bıçak gibi etkiliyordu beni.

plan gibi.

Bu durumda sizce, Teğmen, acaba . .

Esrarengiz bir duygu veriyordu insana seyretmek.

Benim iki ekranımın biri olayı odanın uzak ucundan, öteki Ekranda Cheryl Austin'in karanlıkta sevgilisini bekleyişine bakıyordum.

tam tepeden çekmişti. Bir ekranda Cheryl'le adam çok

... mahkeme bir hatâ mı yaptı . .

küçüktü, öbüründe de yalnızca kafalarının tepesini görebiliyordum. Ama baktım.

332

333

T

Theresa yanımda ağır ağır soluyordu. Soluklan düzenliydi.

"Daha netleştir."

Bir içeri, bir dışarı. Ona baktım.

Dediğimi yaptı.

"Dikkat et," dedi.

"Pekâlâ. Şimdi gri eşeli ayarlayalım..."

Ekranlara döndüm.

Çerçeveadaki yüz karanlığın içinde belirginleşmeye başladı.

Sevgililer ateşli bir kucaklaşma sahnesindeydiler. Adam îlik dondurucu bir şeydi.

Cheryl'i masaya doğru itti. Tepeden çekimde kızın yüzünü

Bu kadar büyüyünce kumluluk korkunçtu. Gözlerin begörebildim. Yatarken dosdoğru yukarıya bakıyordu. Başının bekleri birer kara noktaydı. Kim olduğunu pek anlayamı-yanında bir resim çerçevesi devrildi.

yorduk. Gözleri açıktı adamın. Ağzı bükülmüştü. İhtirastan

"İşte," dedim.

çarpılmıştı yüzü. Ya da tahrik. Ya da nefret. Ama tam belli Theresa bantları durdurdu.

olmuyordu.

"Ne?" diye sordu.

Anlaşılmıyordu.

"Şurada." Çerçeveyi parmağımla gösterdim. Devrilmiş,

"Bu Japon yüzü mü?"

yatıyordu. Camında Cheryl'in üzerine eğilen adamın başı siluet Theresa başını iki yana salladı.

"Orijinalde yeterli ayrıntı

halindeydi. Çok karanlıktı.

yok."

"Ondan bir görüntü alabilir misin?" diye sordum.

"Ortaya çıkaramıyor musun?"

"Bilmiyorum. Deneyelim."

"Sonra uğraşırım. Ama, sanmıyorum. Tam tutturamayız Eli kontrol düğmelerinde hızla gezindi.

"Video imgesi di-gibi geliyor. Devam edelim."

jital," dedi. "Şimdi bilgisayarda. Bakalım ne yapabileceğiz."

Görüntü tekrar harekete geçti. Cheryl adamı itti. Avucu-nu Görüntü titremeye başladı, mercek çerçeveye *zoom* yaparken onun göğsüne dayayıp itti. Çerçevedeki yüz kayboldu.

irileşti. Cheryl'in donmuş, kumlu suratını geride bıraktık, İlk beş görüntüyü izlemeye döndük.

omuzunun üzerinden çerçeveye doğru kaydık.

Ekrandaki çift ayrıldı. Cheryl sızlanıyor, onu sürekli iti-Resim büyürken görüntü kumlu bir hal alıyordu. Derken yordu. Kızgın gibiydi. Demin adamın yüzünün çerçevedeki noktalardan oluşan bir patern haline geldi. Yüzünüze çok yansımasını görmüş olduğum için, acaba kız karşısındakin-yakın tuttuğunuz bir gazete gibi. Sonra noktalar da irileşmeye den korkuyor mu, diye düşündüm. Ama anlamaya imkân başladı, kenarları oluştu, küçük gri bloklar haline geldiler. Az yoktu.

sonra, neye bakmakta olduğumuzu anlayamaz oldum.

Aşıklar boş odada duruyor, nereye gideceklerini konusu -

"Sonuç verecek mi bu?"

yorlardı. Kız çevresine bakmıyordu. Adam başını evet der

"Kuşkuluyum. Ama çerçevenin kenarı şu.'Şu da surat."

gibi salladı. Kız konferans odasını gösterdi. Adam kabul etmiş

Onun görebildiğine sevindim. Ben göremiyordum.

gibiydi.

"Netleştirelim."

Öpüştüler, tekrar sarıldılar. Sarılıp ayrılıp sonra yeniden Düğmelere bastı. Bilgisayar menüleri aşağıya kaydı, par-sarılmalarında bir yakınlık vardı.

ladı. Görüntü netleşti, daha kumlu oldu. Ama çerçeveyi gö-Bunu Theresa da farkettiler. "Onu tanıyor." rebiliyordum. Başın siluetini de.

"Evet. Bence de."

334

335

T

Hâlâ öpüşerek, garip adımlarla konferans odasına doğru

"Bu da ne böyle?" dedim

ilerlediler. O noktada benim ekranlarım artık işe yaramaz oldu.

O hâlâ uğraşıyordu. "Kenar izi," dedi. Roma sayılarının Uzak çekim yapan bütün odayı gösteriyordu. Kızla adam silueti daha da netleşti.

birer minik nokta halinde soldan sağa ilerlerken onları görmek çok zordu. Masaların arasından kayarak doğruca.

*

"Dur," dedim. "Neydi o?"

Kare kare geri gitti.

Theresa olayı çözmek için çabalıyordu. O uğraşırken her

"İşte," dedim.

nasılsa resim de bazı bakımlardan iyileşmekte, bazı bakım-Parmağımı bir noktaya uzattım. "Şunu gördün mü? Nedir lardan daha beter olmaktaydı. Ama sonunda anladık.

o?"

Aşıklar ilerlerken kamera asansörlerin oradaki duvara asılmış kocaman bir Japon kaligrafisinin üzerinden kaymıştı.

Camlıydı çerçeve. Bir an için orada bir ışık parlamıştı. Gözüme

"Bir 'EXIT ' işaretinin görüntüsü," dedi. "Çıkış kapısı.

çarpan oydu.

Odanın uzak tarafında, asansörlerin karşısında bir çıkış kapısı

Bir ışık yansıması.

var, değil mi?"

Theresa kaşlarını çatı. "İnsan yansıması değil," dedi.

"Evet," dedim.

. , \

"Değil."

"Ekran da ışığı yansıyor, o kadar." Bir sonraki kareye geçti.

"Bakalım."

"Ama bu düşey çizgi halindeki ışık ilginç. Görüyor musun?

Görüntüyü bir ileri, bir geri almaya başladı. Birer kare.

Bir görünüyor, sonra kayboluyor." Birkaç kere teypi ileri geri Birbirine bitişik karelerden birinde düşey çizgi halindeki ışık sardı.

görünmezken, ikincisinde vardı. On kare kadar devam etti, O arada ben anladım.

sonra yok oldu, bir daha da ortaya çıkmadı. Ama köşedeki

"Orada bir yangın merdiveni var," dedim. "Birisi kapıyı

sisli benek hep duruyordu.

açıp sonra yine kaparken merdivenlerdeki ışık görünüyor

"Hımmm."

olmalı."

Bir düğmeye bastı, görüntüyü adım adım büyütmeye ko-

"Yani odaya biri mi girdi?" diye sordu Theresa. "Arka yuldu. Sonunda o ışık, astronomik resimlerdeki yıldız kü-merdivenlerden mi?"

melerine benzedi. Ama bir iç yapısı var gibiydi. "X" biçimin-

"Evet."

deymiş gibi hayal ediyordum onu. Theresa'ya da söyledim.

"İlginç. Bakalım kimmiş."

"Evet," dedi. "Netleştirelim." -

—

Teypi ileriye sardı. Görüntü bu kadar büyükken ileri sa-Onu da yaptı. Bilgisayarlar verileri işleyip duruyordu. Sisli rınca kumlu imge havaî fişekler gibi parlayıp söner duruma küme toparlandı. Gözlerimiz Roma sayılarına bakıyordu.

geldi. Sanki görüntünün en küçük zerreciklerinin bile kendine göre bir hayatı vardı, kendi danslarını ediyorlardı. Ama seyretmesi çok yorucuydu. Gözlerimi ovaladım. "Tanrım."

"Tamam. İşte."

337

336

Yükselen Güneş—F 22

T

Baktım. Görüntüyü dondurmuştu. Siyah beyaz acayip

"Demek şimdi izleniyorlar/"dedi Theresa. "İlginç. Ne tür noktalardan başka bir şey göremiyordum. Bir patern var gi-bir kız bu?"

biydi ama ne olduğunu anlayamıyordum. Lauren hamileyken

"Galiba onun terimi *torigaru onnai*," dedim.

çektirdiğimiz sonogramları hatırlatıyordu bana. Doktor bakıp,

"Kuşu mu hafif? *Tori* ne?"

"Başı şurada, karnı şurada ..." derdi, ama ben hiç

"Boş ver. Yani hafif bir kadın."

göremezdim. Soyuttu tümüyle. Kızımın ana rahmindeki Theresa başını sallıyordu. "Erkekler hep bu tür şeyler görüntüsü.

söyler. Bana kız bu adamı seviyor gibi görünüyor. Ama ka-Doktor, "Görüyor musun?" demişti. "Minik parmaklarını

fasından biraz zoru var."

kıpırdatıyor. Görüyor musun? Kalbi atıyor."

Sevgililer konferans salonuna yaklaşıyorlardı. Cheryl birden Onu görebilmiştım. Kalbi gerçekten atıyordu. Küçücük büküldü, kendini çekti, adamdan kurtulmaya çalıştı.

kalbi, küçücük kaburgaları.

"Eğer seviyorsa, bunu çok garip bir biçimde gösteriyor,"

Bu durumda Teğmen, sizce acaba . .

dedim.

"Görüyor musun?" dedi Theresa. "Şu omzu. Şu başının si-

"Bir terslik olduğunu hissediyor."

lueti. Şimdi ilerliyor ... bak, nasıl büyüyor ... şimdi de o ko-

"Neden?"

ridorda duruyor, köşeden bakıyor. Tedbirli davranıyor. Bakmak

"Bilmiyorum. Belki bir şey duyuyor. Öteki adamı belki.

için dönerken bir an burnunun siluetini görebiliyorsun.

Bilmiyorum."

Gördün mü? Zor, biliyorum. Dikkatli bak. Şimdi onlara ba-Nedeni ne olursa olsun, Cheryl sevgilisiyle mücadele edikıyor. Onları seyrediyor."

yordu. Adam iki kolunu onun beline sarmış durumda, onu Ve birdenbire görebildim. Benekler yerlerine oturdu sanki.

hemen hemen zorla konferans salonuna soktu. Kapıdan ge-Siluet halindeki adamın koridorda durduğunu gördüm.

çerken Cheryl yine büküldü, adam onu içeri çekmeye çalıştı.

Seyrediyordu.

"Burada bir şans var," dedi Theresa.

Odanın karşı tarafında sevgililer sarılmış, öpüşmekteydi.

Teyp yine dondu.

Yeni geleni farketmemişlerdi.

Konferans salonunun bütün duvarları camdandı. Dış

Ama biri onları seyrediyordu. Ürperdim.

pencerelerden kentin ışıkları görünüyordu. Atrium'a bakan iç

"Kim olduğunu görebiliyor musun?"

duvarlar ise ayna görevi yapacak kadar koyu renkti.

Theresa başını iki yana salladı. "İmkânsız. Her şeyin sınırı -

Cheryl'le sevgilisi iç cam duvarların iç tarafında olduğuna rına vardık. Gözleri, ağzı bile ayırtedemiyorum. Hiçbir şey göre, onlar mücadele ederken görüntüleri camlara yansımış

yok."

olmalıydı.

', :!*'

"O halde devam edelim."

Theresa teypi kare kare ilerletti, dişe dokunur bir görüntü

aradı. Bazen bir kareyi büyüttü, pikselleri yokladı, sonra yine küçülttü. Zor işti. Ekrandaki iki kişi hızlı hareket ediyordu.

Teypler eski haline döndü, hızla ilerlemeye başladı. Normal Çoğu zaman da bulanıktılar. Dışardaki gökdelenlerin ışıkları

boya ve hıza dönmek beni sarsmıştı. Öpüşerek odada ikileyen da, iyi olabilecek görüntüleri bazen karanlıklaştır-maktaydı.

sevgililere baktım.

338

339

İnsana bir çaresizlik duygusu geliyordu.

Çok yavaş giden bir işti.

Dur. Zoom. Görüntünün çevresinden kay, yeterince ayrıntı

içeren bir yeri bul. Vazgeç. Yine ileri sar. Dur ...

Sonunda Theresa içini çekti. "Olmuyor. Bu cam bir felâket."

"O halde devam edelim."

Cheryl'in kapı pervazına sarıldığım gördüm. Odaya çe-kilmek istemiyordu. Adam sonunda onu içeri çekmeyi ba-

şardı. Cheryl yüzünde bir korku ifadesiyle geriye doğru kayıp devrilirken kollarını savurdu, adama tokat atmaya çalıştı.

Adam onu masaya yasladı, Cheryl tepeden çeken kameranın altında belirdi. Kısa sarı saçları, masanın koyu renk tahtasıyla kontrast oluşturunuyordu. Ruhsal durumu yine değişti.

Bir an için mücadeleyi kesti. Yüzünde bir beklenti okunuyordu.

Heyecan. Dudaklarını yaladı. Gözleri kendi üzerine doğru eğilen adamı izledi. Eteklerim kalçasına doğru sıvadı.

Gülümsedi, dudaklarını sarkıttı, adamın kulağına bir şey fısıldadı.

Adam onun külotunu çekti. Hızlı bir hareket.

Kız gülümsedi. Gergin bir gülümsemeydi. Yarı heyecanlı, yarı yalvaran bir gülümseme.

Kendi korkusu tahrik ediyordu onu.

Adamın elleri onun boğazını buldu.

340

JxARANLIK laboratuvarında, yukardaki patencilerin buzda yarattığı hışırtılar arasında öylece durmuş, son şiddet sahnesini tekrar tekrar seyrediyorduk. Beş ekranda, farklı açılardan.

Cheryl'in solgun bacakları yükseldi, adamın omuzlarını buldu, adam onun üzerine eğildi. Elleri kendi pantolonuyla meşguldü.

Birkaç kere tekrarlayınca, daha önce görmediğim küçük ayrıntıları da gördüm. Cheryl'in masa üstünde kayıp kendini ona yaklaştırmaması, kalçalarını kıvırmaması. Adamın sırtının belli bir anda kavislenmesi. Kızın gü-lümsemesindeki değişim. Kedi gibi ... bilgiç, hesapçı. Bir şey söyleyip adamı cesaretlendirmesi. Sarılıp onun sırtını okşayan kolları. Sonra anî ruhsal değişim, gözlerdeki öfke, saklayan tokat. Mücadele ediyordu adamla. Önce onu tahrik etmek için, ama sonra başka türlü. Çünkü bir terslik vardı o sıra. Gözleri yuvalarından uğradı, yüzüne gerçek bir çaresizlik ifadesi geldi. Elleri adamın kollarını itiyordu. Kolları sıvanıyordu adamın. Kol düğmelerinin metalik pırıltısı. Saatin ışıık yansıtması. Cheryl'in kolunun düşüp sarkması ... avucu açık. Beş parmağı masanın siyahı üzerinde çok solgun. Sonra bir titreme, parmakların kıpırtısı ... ve hareketsizlik.

Adamın bir terslik olduğunu geç anlayışı. Bir an dönüşü, sonra onun başını ellerine alışı, öne arkaya sallayıp onu ayıltmaya çalışması. Ama sonunda çekildi. Onu arkasından 341

i

Theresa zoom yaptı. Adam yalnızca bir siluetti. "Bir şey gördüğümüz halde, duyduğu dehşeti hissedebiliyorduk."

göremiyorsun, değil mi?"

Hareketleri hâlâ yavaştı. Sanki trans halindeydi. Amaçsız

"Profil."

yarım adımlarla odada geriledi. Önce bir yana, sonra öbür yana. Aklını başına toplamaya çalışıyordu. Ne yapacağına

"Nesi var?"

karar vermek istiyordu.

"Çene çizgisine bakıyorum. Evet. Bak, çene kıpırdıyor.

Bu sekansı her seyredişimde bir başka duyguya kapıl-Konuşuyor adam."

maktaydım. İlk birkaç sefer, gerilimdi duyduğum. Röntgen-

"Öteki adamla mı?"

cilik heyecanı. Hemen hemen cinsel bir duygu. Ama sonra

"Ya da kendi kendine. Ama uzağa doğru baktığı kesin.

giderek kendimi olaydan daha uzakta hissettim, daha analitik Şimdi, bak . . anîden enerji geldi vücuduna."

bir yaklaşım edindim. Sanki ben de geriye çekiliyor, ekrandan Adam konferans salonunda ilerliyordu. Adımları amaç-uzaklaşıyordum. Sonunda da tüm sekans gözlerimde önemini lıydı. Dün gece merkezde seyrederken bu bölümü hiç anla-değıştirdi, o vücutlar vücut olmaktan çıktı, birer desen oldu.

yamadığımı hatırlıyordum. Ama beş kamera olunca, durum Karanlıkta kıpırdayan desenler.

ortadaydı. Ne yaptığı belliydi artık. Yerden külotu aldı

Theresa, "Bu kız hasta," dedi.

Sonra ölü kızın üzerine eğildi, kolundan saatini çıkardı.

"Öyle görünüyor."

"Gördün mü?" dedim. "Saatini aldı."

"Kurban değıl o. Böylesi kurban sayılmaz."

Aklıma bir tek neden geliyordu. Saatte bir yazı olmalıydı.

"Belki haklısın."

Adam külotla saati cebine koydu, uzaklaşmak üzere dönerken Tekrar seyrettik. Ama artık neden seyrettiğimi bilmiyor-resim yine dondu. Theresa durdurmuştu.

dum. Sonunda, "Devam edelim, Theresa," dedim.

"Ne oldu?" dedim.

Beş ekrandan birini gösterdi. "Orada," dedi.

Yandan çekime bakıyordu. Genel görüntüye. Konferans Teypte sekansı bir yere kadar izliyor, sonra geri dönüp salonunu atrium tarafından görene. Masada kızın siluetini, tekrar izliyorduk. Daha ilerisini hiç görmemiştik. İlerlemeye konferans salonundaki adamı gördüm.

karar verdiğimiz anda çok garip bir şey oldu. Adam dolaş-

"Evet? Ne var?"

mayı kesti, başını hızla bir yana çevirdi ... sanki bir şey görmüş

"*şurada,*" dedi, gösterdi. "şunu silmeyi unutmuşlar." Ek-ya da duymuş gibi.

ranın köşesinde bir çekil çarptı gözüme. Açı da, gölge de ta-

"Öteki adam mı?" dedim.

mandı. Bir adam.

"Belki." Theresa ekranları gösterdi. "İşte ekranda bu bölü-
Üçüncü adam.

mün gölgeleri tutmuyordu. Şimdi nedenini biliyoruz."

Öne ilerlemişti. Şimdi atriumun ortasında duruyor, katile

"Bir şey silinmiş, öyle mi?"

bakıyordu. Üçüncü adamın görüntüsü tümüyle cama yansı-Teypi geri sardı. Yandan çekimin
ekranında adamın başını

mıştı. Ama soluktu.

kaldırdığını, çıkış kapısına doğru baktığını görebiliyorduk.

"Onu yakalayabilir misin? Netleştirebilir misin?"

Bir şey görmüşse benziyordu. Her haliyle. Ama korkmuş ya

"Denerim."

da suçluluk duyar hali yoktu.

Zoom'lar başladı, görüntü kumlandı, Theresa netleştirdi, 342

343

kontrası yükseltti. İmge çizgilendi, soldu, yassıldı. Theresa onu tekrar işledi. Yaklaştı, büyüttü.
Bezdirici bir isti. Neredeyse tanıyacaktık adamı.

Neredeyse ... ama tam değil.

"Bir kare ileri," dedi.

Kareler teker teker ilerledi. Adamın görüntüsü bazen biraz daha net, bazen bulanık, sonra yine netti.

Ve sonunda ... orada bekleyen adamı görebildik.

"Olamaz!" dedim.

"Onu tanıyor musun?"

"Evet," diye cevap verdim. "Eddie Sakamura."

v_xNDAN sonra hızla ilerledik. Teyplerle oynandığını, katilin kimliğinin değiştirildiğini artık kesinlikle biliyorduk.

Katilin odadan çıkışını, kapıya yürüyüşünü gördük. Başını çevirip ölü kıza son bir kere baktı.

"Birkaç saat içinde katilin yüzünü nasıl değiştirebildiler?"

dedim.

"Onlarda çok ileri haritalama yazılımları var. Dünyanın en ileri sistemleri. Japonlar yazılımda çok ilerliyor. Yakında Amerikalıları bu alanda da geçecekler. Bilgisayarlarda geç-tikleri gibi."

"Yani bunu daha iyi yazılımla mı yaptılar?"

"En ileri yazılımla bile, buna kalkışmak cesaret ister. Oysa Japonlar öyle kumarbaz değildir. Demek ki bu iş fazla da zor olmamalı. Çünkü katil zamanının çoğunu, ya kızı öperek ya da karanlıklar içinde geçiriyor. Yvizü görünmüyor. Bence bu akıllarına sonradan geldi. Yani kimlik değiştirmek. Çünkü

yalnızca şu yaklaşan bölümdekini değiştirmenin yeterli olacağını gördüler ... aynanın önünden geçerken."

Aynada Eddie Sakamura'nın yüzünü gördüm. Açık seçik.

Duvara değen elinde yara izi de tamamdı.

"Görüyor musun?" dedi. "Bunu değiştirirlerse, teypin geri kalanı yutulurdu. Tüm kameralarda. Altın bir fırsat. Onlar da kaptılar. Bana öyle geliyor."

344

345

T

Ekranlarda Eddie Sakamura aynanın önünden geçti, göl-Teyp ileri sarılmaya başladı. Hızla. Eddie Sakamura çıkış

gelere daldı. Theresa geri aldı. "Bir bakalım."

kapısına doğru yürüdü. Aynanın önünden geçerken yüzü

Aynadaki görüntüyü büyüttü, zerrelerine ayırdı. "Hah,"

göründü. Seyrettikçe o sahne daha sahte gelmeye başlıyordu.

dedi. "Pikselleri görüyor musun? Ne kadar düzgün, bak. Biri Hattâ hareketine bir gecikme, bir

yavaşlama katılmış gibiydi.

buraya rötuş yapmış. Yanağa. Göz çukurunun gölgesine.

Biz farkedelim de tanıyalım diye.

Normal olarak, iki gri eşel arasında bir düzensizlik olurdu.

Katil yoluna devam etti, merdivene giden karanlık geçide Burada o çizgi temizlenmiş, onarılmış. Dur bakayım ..."

girdi. Merdiven köşenin öbür yanında, göremediğimiz bir Görüntü yavaşça döndü.

yerdeydi. Karşı duvar aydınlıktı. Adam siluet halindeydi.

"Evet Burada da."

Ama siluetin görünebilir bir detayı yoktu. Tümüyle karaydı.

Yine zerreler. Neye baktığım anlayamıyordum. "Ne var?"

"Sağ eli. Yara yeri. Bak, yara sonradan eklenmiş. Pikselle

"Hayır," dedi Theresa. "Bu kısmı hatırlıyorum. Bir şey rin biçiminden belli."

,

yok burada. Fazla karanlık. *Kuronbo*. Bana öyle derlerdi. Siyah Ben göremiyordum ama ona inandım. "O halde gerçek insan."

katil kim?"

"Gölge detayı alabilirsin sanıyordum."

Başını iki yana salladı. "Saptaması zor olacak. Yansımalara

"Olur, ama burada değil. Hem zaten bu bölüme rötuş

baktık, bulamadık. Bir de son bölüm var. Orayı denemedim, yapmışlardır, eminim. Aynanın öncesini ve sonrasını tara-

çünkü en kolayı o. Ama değiştirmesi de kolay. Gölge detayı

yacağımızı bilirler. Piksel mikroskoplarıyla her kareyi ince-taramak yani."

leyeceğimizi düşünmüşlerdir. Buralara dikkat ederler. Adamın

"Gölge detayı mı?"

gölgelerini daha siyahlaştırır." "

"Evet. Resmin karanlık yerlerinde görüntü yoğunlaştır-

"Peki, ama yine de ..."

maya çalışabiliriz. Gölgele ve siluetleri. Belki bir yerde ye-

"Hey!" dedi birden. "Neydi o?"

terli ışık bulur, bir yüzü tanıyabiliriz. Deneyelim."

Görüntü dondu.

Pek de hevesli değildi.

Katilin siluetini gördüm. Arkadaki aydınlık duvara doğru

"Sonuç vermez mi sence?"

yürüyordu. EXIT yazısı başının yukarısındaydı.

Omuz silkti. "Sanmam. Ama bir de onu deneyelim. Bir o

"Siluete benziyor."

kaldı zaten geriye."

"Evet, ama bir terslik var."

"Peki," dedim. "Yapalım."

Teypi geri sardı. Yavaşça.

Teypi geri sarmaya başladı. Eddie Sakamura geri geri yü-Ben bakarken, "*Maçigai no umi oshete kudasai*," dedim. İlk rüdü, aynayı geçti, konferans salonuna yaklaştı. "Dur bir da-derslerimden öğrendiğim bir cümle.

kika," dedim. "Aynadan sonra ne oluyor? Oraya bakmadık."

Karanlıkta gülümsedi. "Sana Japoncanda yardım etmem

"Ben daha önce baktım. Alçak tavanın altına giriyor ve gerek, Teğmen. Bir yanlışlık olup olmadığını soruyorsun merdivene yöneliyor."

bana?"

"Yine de bakalım."

"Evet."

"Peki."

"O kelime *umu*. *Umi* değil. *Umi* okyanus demek. *Umu* ise 346

347

len Amerikan gemisinin denizcileriyle ilgili bir espri yap-bir şeyin evet mi, hayır mı olduğunu sormak. Evet, burada mıştı. Amerikalılar artık öyle fakir ki, kıyıya çıkıp Japon-bir yanlışlık olduğuna inanıyorum."

ya'nın keyfini çıkarmaya paralan yetmiyor, her şey onlara Teyp geri sarılmayı sürdürdü, katilin silueti geri geri bize çok pahalı geliyor, demişti. Gemilerinde kalıp birbirine yaklaştı. Theresa soluğunu şaşkınlıkla içine çekti.

AİDS bulaştırmaktan başka çareleri yok, demişti. Büyük şa-

"Gerçekten var yanlış. İnanamıyorum. Şimdi görüyor kaydı bu Japonya'da."

musun?"

"Gerçekten söyledi mi bunu?"

"Hayır," dedim.

Theresa başını salladı. "Ben Amerikalı olsam, biri bana Teypi benim için ileri sardı. Adamın siluetinin uzaklaş-bunu söylese, hemen gemiyi çalıştırır, o limandan giderdim, masına baktım.

Japonya'ya da cehennemin dibine gitmesini söyledim. Varsın

"Şimdi gördün mü?"

kendi savunmasının masrafını kendisi karşılasın bakalım.

"Hayır, üzgünüm."

Takeşita'nın böyle dediğini bilmiyor muydun?"

Tedirginleşiyordu. "Dikkat et. Omuza bak. Adamın om-

"Hayır ..."

zunu izle. Her adımda nasıl inip kalkıyor, ona bak. Ritmik

"Amerikan haberleri işte!" Başını iki yana salladı. "İçi biçimde. Sonra birden ... İşte! Gördün mü?"

kof."

Görmüştüm. Sonunda. "Dış çizgi sanki sıçradı. Büyüdü
Öfkeliydi. Çok hızlı çalışıyordu. Parmakları düğmeler adam."
üzerinde oynuyor, görüntüler titriyor, kesinliğini kaybedi-
"Evet. Tam öyle. Bir anda büyüdü." Kontrolleri ayarlıyordu.
yordu. "Allah kahretsin."
"Hem de çok fazla büyüdü, Teğmenim. O geçişi bir adım
"Sakin ol, Theresa."
sarsıntısı gibi göstermeye çalışmışlar. Dikkati çekmesin diye.
"Sakin falan olmam. Şimdi gol atıyoruz."
Ama fazla uğraşmamışlar. Belli oluyor."
Siluetin başına yöneldi, onu ayırdı, sonra kare kare ilerledi.
"O ne anlama geliyor?"
Siluetin büyüdüğünü daha belirgin biçimde gördüm.
"Küstah olduklarını gösteriyor." Sesi öfkeliydi. Nedenini
"İşte bağlantı yeri," dedi. "Değişmiş imge orada orijinal anlamıyordum.
haline dönüyor. Şimdi bizden uzaklaşan, asıl adam."
Kendisine sordum.
Siluet karşı duvara doğru gitti. Theresa kare kare ilerledi.
"Evet. Bozuldum," dedi. Bir görüntüyü büyütüyordu.
Derken dış çizgi biçim değiştirmeye başladı.
"Çünkü apaçık bir hatâ yaptılar. Bizim dikkatsiz olacağımızı
"Hah, tamam. Tam umduğum gibi ..."
varsayıyorlar. Üstünkörü bakacağımızı. Aptallık edeceğimizi.

"Nedir o?"

Japon olamayacağımızı."

"Söi bir kere geriye bakıyor. Odaya. Görüyor musun?"

"Ama ..."

Baş dönüyor. İşte burnu. Şimdi de burun kayboldu. Çünkü

"Öff, nefret ediyorum onlardan!" diye patladı Theresa.

yüzünü bize döndü artık. Bize bakıyor."

Görüntü kıpırdadı, şişti. Şimdi başın dış çizgisine dikmişti Siluet kapkaraydı.

Theresa gözlerini. "Takeşita Noboru'yu tanır mısınız?"

"Bize hiçbir yararı olmuyor ki!"

"Bir üretici mi?" diye sordum.

"Bekle."

"Hayır. Takeşita başbakandı. Birkaç yıl önce, limana ge-349

348

T

Yine kontrol düğmeleri.

"Detay burada," dedi. "Karanlık çekilmiş bir resim gibi.

Detay da kaydedilmiş, ama biz henüz göremiyoruz. O halde... Donduralım. Gölge detayına bakalım ... Şimdi!"

Şok dolu bir an içinde karanlık siluetin rengi açıldı, arka-daki duvar bembeyaz kesildi, başın çevresinde bir hale gibi göründü. Yüz de daha açık renkti. O yüzü ilk defa görüyorduk. Net olarak.

"Aa, beyaz adam!" Hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Ulu Tanrım," dedim.

"Kim olduğunu biliyor musun?"

"Evet," dedim.

ARKAMA yaslanıp donmuş görüntüye baktım. MakineYüz hatları gerilimin etkisiyle kasılmış, değişmişti. Dudaklar homurdarur gibi kıvrılmıştı. Ama kim olduğunu tanı-lerin uğultusunu duyuyordum. Kovalara damlayan suların mamaya imkân yoktu.

sesini de. Theresa'mn soluklarını dinledim. Yarış bitirmiş

Senatör John Morton'un yüzüne bakmaktaydım.

koşucu gibi soluyordu.

Öylece oturup ekrana baktım. Her şey yerine oturuyordu artık. Gözümün önünde tamamlanan bir bulmaca gibi.

Julia Young: Çok seyahat eden bir erkek arkadaşı var.

Kendisi de hep seyahatte. New York, Washington, Seattle ...

onunla buluşuyor. O adama delice âşık.

Televizyon stüdyosundaki Jenny: Morton'un genç bir sevgilisi var, aklını başından alıyor. Kışkandırıyor onu. Bir genç kız.

Eddie: Bu kız sorun çıkarmaktan hoşlanıyor. Fırtınalar koparmayı seviyor.

Jenny: Bu kızı partilerde VWashington'lu tiplerle yaklaşık altı aydır görüyorum.

Eddie: Hasta bir kızdı o. Acıdan hoşlanırdı.

Jenny: Morton Senatonun Mâlî Komitesi Başkanı. MicroCon satışı konusunda soruşturma başlatan komite.

Güvenlik görevlisi Çöle: Büyük adamlar onların çantasında keklik. Büyük adamlara sahip oluyorlar. Artık aşamayız onları.

350

351

Ve Connor: Birisi bu soruşturmanın bitmesini istiyor. Bizi

"Peki." Ekranlara döndü. "Ne

pes ettirmek istiyorlar.

yapacaksın?" diye sordum.

Ve Morton: Demek soruşturmanız resmen sona erdi, öyle

"Kalıp biraz daha çalışacağım."

mi?

Ondan ayrılıp arka kapıya yürüdüm, karanlık koridordan

"Allah kahretsin!" dedim.

geçtim, üst kata çıktım.

"Kim bu?" diye sordu.

"Bir senatör."

"Ya!" Ekranı baktı. "Neden koruyorlar onu?"

"Washington'da güçlüdür. Sanırım bir şirketin satışıyla da Gün ışığında gözlerimi kırptıştırarak paralı telefona yürü-İlgisi var. Belki daha başka nedenler de vardır."

düm, Connor'ı aradım. Arabadaydı.

Başım evet anlamında salladı.

"Neredesin?" diye sordum.

"Bunun bir baskısını alabilir miyiz?" diye sordum.

"Otele döndüm."

"Alamayız. O tür cihazlarımız yok. Laboratuvarın parası

"Hangi otele?"

yetmiyor."

"Dört Mevsim'e. Senatör Morton'un oteli."

"O halde ne yapabiliriz? Yanımda götüreceğim bir şeye ihti-

"Orada ne yapıyorsun? Biliyor musun ki ..."

yacım var."

"*Kohai*," dedi. "Bu açık hat, unutma. Bir taksiye atla, be-

"Bir Polaroid resim çekebilirim," dedi. "Çok iyi çıkmaz, nimle Westwood Bulvarı 1430 numarada buluş. Yirmi dakikaya ama şimdilik yeter." Kalkıp laboratuvarda bir şeyler aradı.

kadar."

Karanlıkta eliyle yokluyordu. Sonunda bir fotoğraf makine-

"Ama nasıl ..."

siyle döndü. Ekranı yaklaştı, birkaç resim çekti.

"Başka soru sorma." Telefonu kapattı.

Resimlerin koyulmasını bekledik. Ekranların ışığı altında, ayaktaydık.

"Sağol," dedim. "Bütün yardımlarına teşekkürler."

"Bir şey değil. Ve özür dilerim."

Westwood Bulvarı 1430 numaraya baktım. Kahverengi

"Ne için?"

cepheli, kapısına numarası boyayla yazılmış, sıradan bir bi-

"Sonunda katilin Japon çıkmasını bekliyordun, biliyo-naydı. Bir yanında bir Fransız kitabevi, öbür yanında saat ta-rum."

mircisi vardı.

Kendi duygularını anlatmaktaydı. Cevap vermedim. Re-

İlerleyip kapıyı vurdum. Numaranın altında Japon harf-simler koyuldu. Kaliteli çıkmışlardı. Görüntü netti. Onları

leriyle yazılmış küçük yazıyı şimdi farketmişim.

cebime koyarken, elime bir sertlik değdi. Tutup çıkardım.

Hiçbir şey olmadı. Kapıyı itince kendimi zarif bir *sushi* ba-

"Japon pasaportun mu var?" diye sordu.

rında buldum. Müşteriler için yalnızca dört sandalyesi vardı.

"Hayır, bu benim değil. Eddie'nin." Tekrar cebime koy-Connor tek başına, uç tarafa oturmuştu. Bana el salladı.

dum. "Gitmem gerek," dedim. "Yüzbaşı Connor'ı bulmalı-

"İmae'ye merhaba de. Los Angeles'in en iyi aşçısı. İmae-san, yım."

Sumisu-san."

352

153

Yükselen Güneş—F.23

Şef başını sallayıp gülümsedi. Oturacağım yerin karşısına, lenmeyi öğrenmen gerek. Her şeyin bir yeri var. *Oaiso otue-gai*

rafa bir şey koydu. "*Kore o dozo, Suniisu-san.*"

şinası."

Oturdum. "*Domo,tniae-san.*"

"*Hai, Connor-san.*"

"*Hai.*"

Suşı aşçısı bir hesap uzattı, Connor para verdi. Sonra *Suşı*'ye baktım. Bir tür pembe balık yumurtasıydı. Orta-eğildiler, hızlı hızlı Japonca konuştular.

sında çiğ bir yumurta sarısı vardı. İğrenç görünüyordu.

"Gidiyor muyuz?"

Connor'a döndüm.

"Evet," dedi Connor. "Ben çoktan yedim, senin de geç

Bana, "*Kore o tabetakoto arukai?*" dedi.

kalmaman gerek."

Başımı iki yana salladım. "Özür dilerim. Anlamadım."

"Nereye?"

"Japoncam geliştirmen gerek. Yeni sevgilin için."

"Eski karına, unuttun mu? Şimdi senin eve gidip onu bul-

"Hangi yeni sevgili?"

malıyız."

Connor, "Bana teşekkür edersin sanmıştım," dedi. "Onunla onca zaman yalnız bıraktım seni."

"Theresa'yı mı demek istiyorsun?"

Gülümsedi. "Daha kötüsü pek çok, kohai. Geçmişte rast-Arabayı sürüyordum. Connor camdan dışarı bakıyordu.

lamışsın da zaten anladığıma göre. Her neyse, ben sana, şu

"Nereden bildin Morton olduğunu?"

tabaktakinin ne olduğunu biliyor musun diye sordum." Par-

"Bilmedim," dedi Connor. "En azından, bu sabaha kadar mağıyla *sıuşı'yi* gösterdi.

bilemedim. Ama o teyple oynandığını dün akşamdan anla-

"Bilmiyorum."

mıştım."

"Bıldırcın yumurtasıyla çiğ somon, iyi proteindir. Enerji.

Theresa'yla neler çektiğimizi, ne kadar çok uğraştığımızı

İhtiyacın var."

düşündüm. "Yani teype öyle bakıp anladın mı?"

"Mecbur muyum?" diye sordum.

"Evet."

îmae, "Sevgili için kuvvetli yapar," dedi, sonra güldü.

"Nasıl?"

Connor'a çabucak Japonca bir şeyler söyledi.

"Apaçık bir hatâ yapmışlardı. Partide Eddie'yi görmüştün, Connor cevap verdi, ikisi gülüştüler.

hatırlıyor musun? Elinde yara izi vardı."

"Komik olan ne?" diye sordum. Ama konuyu değiştirmek

"Evet. Eski bir yanık izine benziyordu."

istiyordum artık. İlk stışfyi bu yüzden yedim. O kaygan do-

"Hangi elindeydi?"

kuya aldırmmamayı başarinca ... doğrusu tadı hiç fena değildi.

"Hangi elinde mi?" Kaşlarımı çattım, hatırlamaya çalıştım.

îmae, "İyi?" diye sordu. •

Kaktüs bahçesinde, karşımızda Eddie. O sinirli hareketler.

"Çok iyi," dedim.

Sigarayı tutuşu. "Sol elinde," dedim.

İkincisini de yiyip Connor'a döndüm. "O teyplerde ne

"Evet," dedi Connor.

bulduk, biliyor musun? İnanılacak gibi değil?"

"Ama yara izi teypte de var," dedim. "Aynanın önünden Connor elini havaya kaldırdı. "Lütfen. Japon usulü din-geçerken açıkça görünüyor. Eli bir an duvara dokunuyor ve...

354

355

Connor bana bir fotokopi uzattı. Alıp göz attım. Bir gazete Durdum.

sayfasının kopyasıydı. Geri verdim. "Ben araba sürüyorum.

Teypte duvara dokunan sağ eldi.

Sen söyle neymiş!"

"Tanrım," dedim.

"Senatör Morton'un *The Washington Post*'ta çıkan bir rö-

"Evet," dedi Connor. "Bir hatâ yaptılar. Belki hangisi asıl, portajı. MicroCon'la ilgili tutumunu özetliyor. Şirketi satmak hangisi yansıma, onu karıştırdılar. Ama aceleleri de vardı.

ulusal savunmaya ve Amerika'nın rekabet edebilirliğine ters Hangi elde olacağını hatırlayamadılar, yine de yara izini ekdüşer, diyor. Falan filan. Teknoloji tabanımızın sonunu getirir lediler. Olur böyle hatâlar."

Japonlara satmak ... geleceğimizi de onlara satmış oluruz,

"Yani dün gece sen yaranın yanlış elde olduğunu gör-diyor. Perşembe günü, tutumu bu. Perşembe gecesi dün"

California'ya, bir partiye geliyor. Cuma sabahı bakıyorsun,

"Evet. Ve teyple oynanmış olduğunu hemen anladım," dedi MicroCon konusundaki görüşü bambaşka.

Satışın ziyanı yok, Connor. "Seni bu sabah teypin analizine hazırlamam gere-diyor. Şimdi sen anlat bana ... neden?"

kiyordu, bu yüzden seni merkeze, bunu yapabilecek laboratu-

"Tanrım," dedim. "Ne yapacağız şimdi?"

varların adlarım almaya yolladım. Sonra eve gidip yattım."

Çünkü polis olmak belâlı iştir. Çoğu zaman insan kendinden

"Ama Eddie'yi tutuklamamıza izin verdin. Neden? Ed-memnundur. Ama bazı durumlarda, kendisinin basit bir polis die'nin katil olmadığını biliyor olmalıydın."

olduğunu fena halde hatırlar. Merdivenin en dibin-dedir o.

"Bazen suyu akıntısına bırakmak gerekir," dedi Connor.

Bazı kimselerle kapışmak zor gelir. Güçlü kimselerle. Durum

"Belli ki kızı Eddie'nin öldürdüğünü sanmamızı bekliyorlardı.

pis bir hal alır. Kontrolden çıkar. Canına okuyabilirler.

Öyle davranmalıydık."

"Ne yapacağız?" dedim bir kere daha.

"Ama masum bir adam öldü," dedim.

Connor, "Birer birer," dedi. "Senin apartman şu muydu?"

"Eddie'ye pek masum denemez. Eddie bu işe gırtlığına kadar bulaşmıştı."

"Ya Senatör Morton? Morton olduğunu nereden bildin?"

"Bilmedim. Tâ ki kendisi bizi arayıp konuşmak isteyene Sokağa televizyon kamyonetleri dizilmişti. Ön camında kadar. O zaman kendini ele verdi."

BASIN yazılı bir yığın sedan araba vardı. Apartmanın kapı-

"Nasıl?"

sında kalabalık bir muhabirler grubu duruyordu. Aralarında

"Davranışı sakindi. Ağzından çıkanları düşünmen ge-Sansar VVilhelm'i de gördüm. Arabasına dayanmıştı. Eski rek," dedi Connor. "Bütün o lâfların arasında bize tam üç kere, karım ortalarda yoktu.

soruşturma bitti mi diye sordu. Cinayetin MicroCon satışıyla

"Sürmeye devam et, *kohai*," dedi Connor. "Blokun sonuna bir ilgisi olup olmadığını da sordu." —
kadar git, sağa dön."

"Peki . ."

"Neden?"

"Ama bir kritik noktayı hiç açıklamadı. MicroCon satışıyla

"Ben demin savcılık bürosuna telefon ettim. Karınla iler-ilgili tutumunu neden değiştirmek istediğini."
deki parkta buluşmanı sağladım."

"Söyledi ya," dedim. "Destek bulamıyor. Kimsenin aldıracağı
yok."

357

356

"Sen mi?"

"Herkes için daha iyi olur diye düşündüm."

Köşeyi döndüm Hampton Parkı, ilkokulun bitişiğindeydi.

Öğleden sonra bu saatte çocuklar bahçedeydi Beyzbol oynuyorlardı. Ben yavaşça ilerledim, park
edecek yer aradım. İçinde iki kişinin oturmakta olduğu bir sedan'ın yanından geçtim. Yolcu
koltuğundaki adam sigara içiyordu. Di-reksiyonda bir kadın vardı. Parmakları ön panelde davul
çalıyordu. Lauren.

Arabayı park ettim.

Connor, "Ben burada bekliyorum," dedi. "İyi şanslar."

İİER zaman pastel renkleri tercih ederdi. Bej tayyör ve krem rengi ipek bluz giymişti. Sarı saçlarını
arkasına toplamıştı. Mücevheri yoktu. Aynı anda hem seksi, hem iş kadını.

Bu da onun özel yeteneğiymiş.

Parkın dışındaki kaldırımdan yürüdük, top oynayan çocuklara baktık. İkimiz de bir şey
söylemiyorduk. Onunla birlikte gelen adam arabada bekliyordu. Bir blok ötede, apartmanın
kapısındaki gazetecileri görebiliyorduk.

Lauren onlara baktı, "Ulu Tanrım, Peter," dedi. Şu yaptıklarına inanamıyorum, gerçekten inanamıyorum. Çok kötü

bir yönetim. Benim pozisyonum açısından büyük düşünce-sizlik."

"Kim söyledi onlara?" dedim.

"Ben değil."

"Biri söylemiş. Biri senin dörtte geleceğini söylemiş."

"Eh, ben değilim."

"Yani raslantı sonucu mu böyle komple makyajlı geldin?"

"Bu sabah duruşmadaydım."

"Peki, tamam."

"Allah belânı versin, Peter."

"Tamam dedim."

"Amma detektif!"

Döndü, geri yürümeye başladık. Basından uzağa.

358

359

İçini çekti. "Bak," dedi. "Bu konuda birbirimize uygar

"Lauren."

davranmaya çalışalım."

"Üzgünüm, Peter. Ama kuyunu kendin kazdın."

"Peki."

"Lauren."

"Kendini bu çirkefe bulaştırmayı nasıl basardın, bilmiyo-

"Ciddiyim."

rum, Peter. Üzgünüm ama velayetten vazgeçmek zorunda

"Lauren, bu çok tehlikeli bir iş."

kalacaksın. Kızımın kuşkulu bir çevrede büyümesine izin Ağzından sert bir gülüş çıktı. "Bana mı söylüyorsun. Ne veremem. Veremem. Mevkiimi düşünmek zorundayım. Bü-kadar tehlikeli olduğunu ben bilmiyor muyum, Peter? Canımı

rodaki şerefimi."

koyuyorum ortaya belki de."

Lauren her zaman dış görünüşü düşünürdü. "Çevre ne-

"Neden söz ediyorsun?"

den kuşkuluymuş?"

"Neden söz ettiğimi sanıyorsun, hayvanoğlu hayvan," dedi

"Neden mi? Çocuklara tasallut çok ciddi bir suçlamadır, öfkeyle. "Las Vegas'dan söz ediyorum."

Peter."

Sessiz kaldım. Kafasından neler geçtiğini hiç anlayama-

"Çocuklara tasallut diye bir şey yok."

mıştım.

"Geçmişinden kalma suçlamaların arındırılması gerek."

"Bak," dedi. "Sen Las Vegas'a kaç kere gittin?"

"O suçlamaların aslını çok iyi biliyorsun," dedim. "Benimle

"Bir tek kere."

evliydin o sıra. O olayı en ince ayrıntısına kadar biliyorsun."

"Ve o sefer de büyük para kazandın, öyle mi?"

İnatla, "Michelle'in muayene edilmesi şart," dedi.

"Lauren, bunların hepsini biliyorsun ..."

"Güzel. Muayene olumsuz çıkacak."

"Evet, biliyorum. Kesinlikle biliyorum. Peki, senin o kârlı

"Şu anda muayenenin ne çıkacağına da o kadar aldırımı-Las Vegas seferinle, çocuklara tasallut suçlamasının zaman yorum. Olay onu da aştı, Peter. Velayeti ben almak zorun-ilişkisi neydi? Bir hafta arayla mı? İki hafta arayla mı?"

dayım. Kendi zihinsel huzurum için."

Demek mesele buydu. Birilerinin o iki olayı bağdaştıraca-

"Öf, Tanrı aşkına."

ğından korkuyordu. Geriye doğru izleyeceğinden. Bütün

"Evet, Peter."

bunların kendisini suçlu duruma düşüreceğinden.

"Çocuk büyütmek nedir, bilmezsin bile. Meslek hayatından

"Geçen yıl da bir kere girmeliydin."

çok vakit çalar."

"İşim vardı."

"Başka seçeneğim yok, Peter. Bana seçenek bırakmadın."

"Hatırlarsan sana her yıl gitmeni söylemiştim, Peter. En Sesi çoktan beri acı çekiyormuş gibi çıkıyordu. Haksızlığa azından birkaç yıl boyunca. Hayatında bir patern oluşsun, uğramak onun en güçlü olduğu rollerden biriydi.

demiştim."

"Lauren, o eski suçlamaların yalan olduğunu biliyorsun,"

"İşim vardı. Çocuk büyütüyordum."

dedim. "Bu işe kalkışmanın tek nedeni, VWilhelm sana telefon

"Eh!" Başını iki yana salladı. "Şimdi bu duruma düştük işte."

etti diye."

"Sorun ne ki?" dedim. "Kimse bunu arayıp bulamaz."

"O beni aramadı. Savcı yardımcısını aradı. *Patronumu* aradı."

İşte asıl o zaman patladı. "Hiç bulamaz, ha? Çoktan buldular bile! Buldular, Peter. Eminim Martinez mi, Hernanez mi, o aileyle bile konuşmuşlardır."

"Ama asla ..."

çekleri bir kulp olduğunu gördüler. Bana da. Tek sebebi de

"Tanrı aşkına! insan Japon bağlantı görevlisi olarak ise geçen yıl Las Vegas'a gitmemiş olman. Oysa söylemiştim."

nasıl alınır sanıyorsun? Sen nasıl alındın o işe, Peter?"

"Bu yüzden şimdi Michelle'in velayetini alman gerektiğine Kaşlarımı çatıp hatırlamaya çalıştım. Aradan bir yılı aşkın mi inanıyorsun?"

zaman geçmişti. "Departmana o iş boş diye ilan asılmıştı.

İçini çekti. "Bu noktada artık yalnızca rollerimizi oynuyo-Birkaç kişi başvurdu ..." "Evet. Ya sonra?"
ruz."

Bir kararsızlık geçirdim. Aslında idarî yönden neler oldu-Saatine baktı, muhabirlere göz attı. Sabırsızlandığını gö-

ğunu bilmiyordum. Başvuruyu yapmış, sonra da kafamdan rüyordum. Basınla konuşacak, bir nutuk atacaktı. Şimdiden silmiştim. O sıra çok meşguldüm. Basın bölümünde çalışmak hazırlamış olmalıydı onu. Lauren'in tiyatro yeteneği her za-berbat bir işti.

man güçlü olagelmişti.

"Ben sana anlatayım neler olmuş olabileceğini," dedi Lau-

"Rolünün ne olduğundan emin misin, Lauren? Çünkü

ren. "Özel Hizmetler Bölümünün başı, kabul edilebilecek birkaç saat içinde buralar çok pislenecek. Karışmak isteme-adayların son listesini hazırlar, *ama Asya toplumundan birkaç*
yebilirsin."

üyeye danışarak hazırlar."

"Karışmış durumdayım."

"Bu doğru olabilir, ama benim anlayamadığım ..." "Peki, Asya

"Hayır." Polaroid'i cebimden çıkarıp ona gösterdim.

topluluğu adayların son listesini ne kadar zamanda inceler,

"Ne bu?"

biliyor musun? *Üç ay*, Peter. Listedeki insanlarla ilgili her şeyi

"Nakamoto güvenlik teyplerinden bir kare. Dün gece çe-

öğrenmeye yeter bu süre. *Her şeyi*. Senin gömlek yaka kılmış. Cheryl Austin cinayeti sırasında."

numarandan gelir vergine kadar her şeyini biliyor onlar, inan Kaşlarını çatıp resme baktı. "Şaka ediyorsun!"

bana, çocuklara tasallut suçlamalarını da biliyorlar. Las Vegas

"Hayır."

seyahatim da. İkiyle ikiyi toplamasını da. Herkes anlar işin aslını."

"Bunu izleyecek misin?"

"Mecburuz."

ttiraz edecektim, ama Ron'un o gün söylediği bir söz geldi aklıma. Şimdi de etkileri izliyorlar, demişti.

"Senatör Morton'u mu tutuklayacaksın? *Akimi mı kaybettin* Lauren, "Sen şimdi bana bütün bunların nasıl olduğunu *sen ? "*

bilmediğini mi söyleyeceksin? Bu işlere dikkat etmediğini

"Belki."

mi? Tanrım, Peter, kendine gel. O bağlantı görevini neden

"Bir daha gün ışığını göremezsin, Peter."

istediğini bal gibi biliyorsun. *Parası iyiydi*. Japonlarla iş gören

"Belki."

başka herkes gibisin sen de. Onlar nasıl anlaşma yapar,

"Seni öyle hızlı ve öyle derine gömerler ki, başına gelenin bilirsin. Herkese bir parmak bal vardır. Şef bir şey alır, herkes ne olduğunu bilemezsin."

bir şey alır. Buna karşılık da, istedikleri adamı bağlantı

"Belki."

görevlisi olarak seçme fırsatına kavuşurlar. Sana takabile-

"Tutturamazsın bunu. Sen de biliyorsun. Sonunda yalnızca Michelle'e zarar verir."

Buna cevap vermedim. Her an onu biraz daha az sevdiği-362

363

mi hissediyordum. Yürüdük. Sivri topukları kaldırımda tıkırdıyordu.

T

Sonunda konuştu. "Peter, eğer bu tehlikeli yolda ilerlemekte direneceksen, benim yapabileceğim br şey yok. Sana arkadaşın olarak bunu yapmamı öneririm. Ama direnir-

"Göreceğiz."

sen, sana yardımcı olmak elimden gelmez."

"Peter," dedi. "Her şeyini kaybedeceksin. İşini de, mesleğini Cevap vermedim. Bekledim, onu süzdüm. Güneşin sert.

de, çocuğunu da ... her şeyini. Uyan artık. Yapma bunu."

ışığı altında, yüzünde kırışıklar oluşmaya başladığı görünüşü-Arabaya doğru baktı. Onunla birlikte yürüdüm. Hiçbir yordu. Saçlarının koyu renk köklerini gördüm. Dışındaki ruj şey söylemedik. Michelle'i sormasını bekliyordum ama sor-lekesini. Güneş gözlüğünü çıkarıp bana baktı. Gözlerinde madı. Ben de şaşırmadım. Kafası başka şeylerle meşguldü.

kaygı vardı. Sonra başını çevirdi, basın temsilcilerine doğru Sonunda arabanın yanına vardık. O direksiyon tarafına yü-baktı. Gözlüğüyle avucuna tıp tıp vurdu.

rüdü.

"Eğer olay bununla ilgiliyse, Peter, belki bir iki gün bek-

"Lauren."

leyip sonucun ne olacağını görsem daha iyi olur."

Arabanın üzerinden bana baktı.

"Peki."

"Yirmi dört saat boyunca olayı temiz tutalım, tamam mı?

"Anlıyorsundur. Kaygılarımdan vazgeçmiyorum, Peter."

Seçilmiş bir takım kimselere telefon falan yok."

"Anlıyorum."

"Kaygılanma," dedi. "Bunların hiçbirini duymadım. Aslına

"Ama Michelle'in velayetinin bambaşka çılgın bir olayla bakarsan, keşke senin de adını duymamış olsaydım."

ilişkilendirilmesini istemiyorum." "Elbette."

Arabaya binip sürdü. Arkasından baktım, omuzlarımla Gözlüğünü yine taktı. "Sana acıyorum, Peter. Gerçekten sarktığını hissettim. Üstümden bir gerilim kalkmıştı. Amaç-acıyorum. Bir zamanlar polis teşkilâtında parlak bir geleceğin ladiğımı başarmaktan daha fazla bir şeydi bu. Yani ... onu vardı. Şefin hemen altındaki bir görev için adın geçmişti, onu ikna etmişim, en azından bir süre için. Ama gerilimin kalk-da biliyorum. Ama bundan sonra seni hiçbir şey kurtaramaz."

ması daha derin nedenlere dayanıyordu. Bir şey daha vardı...

Gülümsedim. "Eh!" dedim.

o şey sonunda yok olmuştu artık.

"Fotoğraf kanıtından başka bir şey var mı elinde?" "Sana fazla ayrıntı anlatmanın doğru olup olmayacağından emin değilim."

"Çünkü yalnız fotoğraf kanıtlarına dayanırsan, davan tut -

maz, Peter. Savcı elini bile sürmez. Fotoğraf kanıtları artık sayılmıyor. Çok kolay değiştirilebiliyor. Mahkemeler de farkında. Elinde yalnızca adamın cinayeti işlerkenki resmi varsa, tutturamazsın."

364

365

. C_ONNOR'la birlikte apartmanın arka merdivenlerinden İkinci kat sahanlığına varmıştık. Üçüncü merdivene baş-

çıktık, basınla yüzleşmekten kurtulduk. Ona olup biteni anladık.

lattım. Omuz silkti.

"Evet," dedi Connor."Bunlar hepsi olup bittikten sonra,

"Bu sana sürpriz mi oldu? Yani bağlantı görevlilerinin nasıl teşkilât artık Asya topluluğunun

önerilerini dikkate alma-seçildiği?"

mazlık edemez. Çok fazla şeyi tehlikeye sokmuş olur."

"Evet. Herhalde hiç üzerinde durmamışım."

"İçimden istifa etmek geliyor," dedim.

Başım salladı. "Öyle olur. Japonlar 'özendirici' dedikleri

"O da bir seçenek," dedi. "Her neyse, karının atağını sa-

şeyleri dağıtmak çok beceriklidirler. Başlangıçta teşkilât, kimin vuşturdu mu?"

hangi göreve geleceği konusunda yabancılara söz hakkı

"Eski karımın. Hemen konuya girdi. Siyasal bir hayvan tanımaya karşıydı. Ama Japonlar kendilerine danışılmasını

olarak akordu çok iyidir. Ama ona katilin kim olduğunu istediler ve ısrar ettiler. Tavsiyelerine uyma zorunluluğu söylemek zorunda kaldım."

yoktu. Kendilerini ilgilendiren bağlantı görevlisi konusunda Omuz silkti. "Şu bir iki saatte fazla bir şey yapamaz."

biraz katkıda bulunmanın da normal olduğunu savundular."

"Ama ya o resimler?" dedim. "Lauren bunların mahkemede Hım-hımm ..."

geçerliliği olmadığını söylüyor. Sanders de öyle demişti.

"Ve ne kadar âdil olduklarını göstermek için de, polis Fotoğraf kanıtlarının günü gerilerde kaldı artık. Başka kanı-yardım sandığına bağışta bulunmayı, böylelikle bütün teş-tımız var mı?"

kılâtı yararlandırmayı önerdiler."

"Onun üzerinde çalışıyorum," dedi Connor. "Sanırım du-

"Ne kadar para?"

rumumuz sağlam."

"Galiba yarım milyon. Şefi Tokyo'ya davet ettiler, kendi

"Nasıl?"

suçlu kayıt sistemlerini incelemesini sağladılar. Üç haftalık Yine omuz silkti.

bir gezi. Yolda Havvahi'de bir haftalık dinlenme. Birinci sınıf Benim dairenin kapısına geldik. Kilidi açtım, mutfağa girdik.

bilet. Bol da basın ilgisi. Şef bayılır buna."

Mutfak boştu. Koridordan ön hole yürüdüm. Evim sessizdi.

Salonun kapıları kapalı duruyordu. Ama belli belirsiz bir sigara kokusu vardı.

Hizmetçim Elaine ön holdeydi. Pencereden gazetecilere bakıyordu. Sesimizi duyunca döndü. Korkmuş görünüyordu.

"Michelle iyi mi?" diye sordum.

"Evet."

"Nerede?"

"Salonda oynuyor."

Elaine, "Teğmenim, önce size söylemem gereken bir şey

"Onu görmek istiyorum."

var," dedi.

366

367

Connor, "Boş ver, zaten biliyoruz," diye karşılık verdi ona.

Salonun kapısını açtım ... ve hayatımın en büyük şokunu yaşadım.

JOHN Morton televizyon stüdyosunda, makyaj koltuğunda oturuyordu. Yakasına bir kâğıt mendil tıktırılmıştı. Bir kız alnını pudralıyordu. Yanıbaşında duran yardımcısı VWoodson,

"Şöyle yaklaşımda bulunmanızı öneriyorlar," deyip ona bir faks uzattı.

"Temel yaklaşım," diye açıklıyordu bir yandan.. "Yabancı

yatırım Amerika'yı canlandırıyor. Yabancı para içeriye aktıkça Amerika daha güçlü oluyor. Amerika'nın Japonya'dan öğreneceği çok şey var."

"Ama öğrendiğimiz yok," dedi Morton gamlı gamlı.

Woodson, "Ama bu görüş ileri sürülebilir," dedi. "Kabul edilebilir bir tutum. Gördüğün gibi, Marjorie ifadelendirdi.

Tutum değiştirmek gibi gözükmüyor da, daha önceki bakış

açının daha rafine edilmişi gibi gözüküyor. Bunu tutturabi-lirsin, John. Mesele edileceğini sanmıyorum."

"Böyle bir soru gelecek mi ki?"

"Sanırım. Muhabilere MicroCon konusundaki görüşünün bir modifikasyonunu tartışmaya hazır olduğunu söyledim.

Satışı şimdi nasıl desteklediğini."

"Kim soracak?"

"Herhalde *Times'dan* Frank Pierce."

Morton başını evet dercesine salladı. "İyi seçim."

"Evet. İş dünyasına yönelik biri. İyi sonuç verir herhalde.

368

Yükselen Güneş—F.24

369

Serbest pazarlardan, hakkaniyetli ticaretten söz edebilirsin.

"Hepimizin birleşmesi zamanı geldi," diyordu Morton ek-Bu satışın ulusal güvenlikle ilgisi olmadığı falan. Bunlar işte."

randa. "VVashington'daki politikacılarımızdan, iş dünyasının ve Makyajcı kız işini bitirdi, Morton koltuktan kalktı.

sendikaların liderlerine, öğretmenlere ve çocuklara kadar,

"Senatör, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim ama bir hepimizin. Faturalarımızı ödemek, hükümet açığııı kapamak imzanızı rica edebilir miydim?"

zorundayız. Tasarrufu arttırmalıyız. Yollarımızı ve eğitim

"Tabi ."

sistemimizi düzeltmek için. Enerji tasarrufu konusunda bir

"Oğlum için."

hükümet politikasına ihtiyacımız var. Çevre uğruna...

"Tabi ."

çocuklarımızın ciğerleri için ve dünyadaki rekabet edebilirli-VWoodson, "John," dedi. "Sabahki çekimin baskısı hazır.

ğimiz için."

Belki görmek istersin. Henüz pek ham durumda ama belki Kamera senatörün yüzüne yaklaştı, son sözleri almaya yorum yapmak istersin. Öbür odadaki televizyonu hazırla-hazırlandı.

dım."

"Bazılarına göre yeni global bir dünya ticareti dönemine

"Ne kadar zamanım var?"

giriyoruz," dedi. "Artık şirketlerin nerede kurulduğunun,

"Dokuz dakikaya kadar yayındasın."

malların nerede yapıldığının önemi yok, diyorlar. Ulusal

"1yi."

ekonomiler eski modaymış. Bunu savunan insanlara şöyle Kapıdan çıkarken bizi gördü. "İyi akşamlar, baylar," dedi.

söylemek isterim ... Japonya öyle düşünmüyor. Almanya

"Bana herhangi bir şey için ihtiyacınız mı var?"

öyle düşünmüyor. Dünyanın en güçlü ülkeleri, hep güçlü

Connor, "Yalnızca kısa bir konuşma, Senatör," dedi.

ulusal ekonomik politikalar uyguluyorlar, enerji tasarrufuna,

"Bir teypte bakacağım, o kadar," dedi Morton. "Ondan ithalât kontroluna, ihracat teşvikine yöneliyorlar. Kendi sonra konuşalım. Ama ancak bir iki dakikam var ..."

sanayilerini özenle besliyorlar, dışardan gelen haksız rekabete Connor, "Yeter," dedi.

karşı onları koruyorlar. İş dünyasıyla hükümet elele verip halkı

Arkasından öbür odaya yürüdük. Bu oda aşağıdaki stüd-ve istihdamı kolluyor. Ve bu ülkelerin durumu Amerika'dan yoya bakıyordu.. Bej renginde döşenmiş bir set ve tepede daha iyi, çünkü uyguladıkları ekonomik politikalar gerçek HABER DEĞERİNDE yazısı. Üç muhabir notlarım elden dünyayı yansıtıyor. O politikalar sonuç veriyor. Bizimkiler geçiriyorlardı. Bir yandan yakalarına

mikrofon takılmaktaydı.

vermiyor. Biz ideal bir dünyada yaşıyor değiliz.

Morton televizyonun karşısına oturdu, VWoodson kaseti taktı.

Yaşayabildiğimiz günler gelene kadar, Amerika gerçeği kabul Sabah çekilen filmi seyrettik. Karenin sağ alt köşesinde etmek zorunda. Biz de kendi ekonomik milliyetçiliğimizi zaman kodu sayıları gözüküyordu. Senatör Morton'un yüzü

oluşturmaya başlasak hiç fena olmaz. Amerikalıları

belirdi. Kararlı bir tavırla golf alanında yürüyordu.

kollamamız gerek. Çünkü onları başka kimse kollamayacak.

Esas mesaj olarak, Amerika'nın ekonomik rekabet edebi-

"Açık konuşmak istiyorum; bizim sorunlarımızın nedeni.

lirliğinin azaldığı veriliyordu. Onu geri kazanmalıydı bu ülke.

Japonya'nın ve Almanya'nın sanayi devleri değildir. O ülkeler Amerika'ya yeni gerçeklerle meydan okuyor. Ve o gerçeklerle yüzleşmek bize kalıyor. Bunu yaparsak, büyük ülkemiz yeni ve benzersiz bir refah dönemine girecektir. Ama

3 70

371

şimdiki yolda devam edersek, serbest piyasa ekonomisinin o bayat kalıplarını tekrarlar durursak, bizi bekleyen şey

"Senatör, sizinle onun hakkında konuşmak istiyorduk."

felâkettir. Seçme hakkı sizin. Yeni gerçekleri kabullenme yo-Cebinden bir naylon torba çıkarıp masaya, Morton'un önüne lunda bana katılın ... Amerikan halkına daha iyi bir ekonomik koydu. Torbada siyah bir kadın külotu vardı.

gelecek verelim."

Morton, "Sizlere söyleyeceğim hiçbir şey yok, baylar," dedi.

Ekran boşaldı.

"Hiçbir şey."

Morton arkasına yaslandı. "Bu ne zaman yayınlanıyor?"

Connor cebinden bu sefer bir video kaseti çıkardı, sena-

"Dokuz hafta sonra başlıyor. Test yayın Chicago'dan ve törün yanına koydu. "Bu kırk altıncı kata konmuş beş gü-Teksas Twin Cities'den. Önce odak gruplar, sonra gerekli venlik kamerasından birinin çektiği film," dedi. "Gerçi teyple değişiklikler, sonra da ulusal yayına geçiş. Temmuz'da."

oynanmış ama yine de Cheryl Austin'i öldüren kişinin kim

"Yani MicroCon'dan çok sonra ..."

olduğunu görüntülemek mümkün oldu."

"Tabii."

"Söyleyecek bir sözüm yok," dedi Morton. "Teypler ko-

"İyi. Peki. Devam et."

layca değiştirilir, sonra yeniden değiştirilir. Hiçbir önemi VWoodson teypi aldı, odadan çıktı. Morton bize döndü.

yoktur. Bunların hepsi yalan ve temelsiz isnatlar."

"Evet? Size nasıl bir yardımım olabilir?"

"Üzgünüm, Senatör," dedi Connor.

Morton ayağa kalktı, gezinmeye başladı. "Baylar, size dü-

şündüğünüz suçlamaların önemini hatırlatmak isterim.

Teypler değiştirilebilir. Bu elinizdeki teypler bir Japon şirke-Bir sessizlik oldu, Morton ikimize ayrı ayrı baktı. Yüzüne tinde uzun süre kaldı ve o şirketin de benim üzerimde bir boş bir ifade geldi.

"Cheryl Austin mi?"

baskı yaratmak isteyebileceğini savunmak mümkün. Teypler

"Evet, Senatör."

ne gösteriyor ya da göstermiyor olursa olsun, inanın ki sıkı

"Maalesef bilemem kimin ..."

bir incelemede buna dayalı suçlamalar ayakta duramaz. Halk

"Evet, Senatör," dedi Connor. Morton'a bir kol saati uzattı.

bunu, Japonlar aleyhine konuşmayı göze alan az sayıdaki Amerikalılardan birine karşı kurulmuş bir

komple olarak Altın Rolex bir kadın saati.

görecektir. Benim bakış açımdan, siz ikiniz de yabancı

güçlerin piyonlarısınız. Hareketlerinizin sonuçlarını düşün-

"Bunu nereden buldunuz?" dedi Morton. Sesi kısık ve buz miyorsunuz. Kanıt olmaksızın, zararlı suçlamalar yapıyorsunuz. Oldu dediğiniz şeyin hiç tanığı yok. Hattâ diyebilirim gibiydi.

ki ..."

Bir kadın kapıyı tıkırdattı. "Altı dakika, Senatör." Sonra ;

"Senatör." Connor'm sesi yumuşak, ama ısrarlıydı. "Devam kapıyı kapayıp çıktı.

edip pişman olacağınız bir şey söylemeden önce, lütfen

"Bunu nereden buldunuz?" diye tekrarladı Morton.

aşağıya, stüdyoya bakar mısınız? Orada görmeniz gereken Connor, "Bilmiyor musunuz?" dedi. "Arkasına bakmadınız biri var."

bile. Yazıya."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Nereden buldunuz bunu?"

"Bir bakın, Senatör. Lütfen."

372

373

Morton öfkeyle homurdanarak cama yürüdü, aşağıya, stüdyoya baktı. Ben de baktım. Muhabirleri döner koltuklarında kıpırdarken, gülüp şakalaşırken gördüm. Açık oturum yöneticisi kravatını düzeltiyor, mikrofonunu takıyordu. Bir işçi, HABER DEĞERİNDE yazısının tozunu almaktaydı. Bir köşede de, bizim verdiğimiz talimata uyarak bekleyen tanıdık biri vardı. Elleri ceplerinde, başını kaldırmış, bize bakıyordu.

Eddie Sakamura.

1 ABU hepsini Connor düzenlemişti. Benim evde salonun 1kapısını açıp da kızımı yerde, Eddie Sakamura'yla oyuncak oynar gördüğünde, gözünü bile kırpmamıştı Connor.

"Merhaba, Eddie," demişti yalnızca. "Ben de buraya gelmen daha ne kadar sürecek diye merak ediyordum."

"Sabahtan beri buradayım," demişti Eddie de. "Hiç evde yoksunuz ki! Bekledim, bekledim, Shelly ile birer fıstık ezmeli, reçelli sandviç yedik. Kızınız çok tatlı, Teğmen. Çok şeker."

"Eddie çok komik," dedi kızım. "Sigara içiyor, baba!"

"Görüyorum," dedim. Kendimi çok budala hissediyordum. Hâlâ durumu anlamaya çalışmaktaydım.

Kızım yaklaşıp kollarını kaldırdı. "Kucağına al, baba."

Eğilip aldım.

"Çok tatlı bir kız/" dedi Eddie. "Birlikte bir değirmen yaptık.

Bakın!" Değirmenin kanatlarını çevirdi. "İşliyor."

"Seni öldü sanıyordum," dedim.

"Beni mi?" Güldü. "Yo. Hiç ölmedim. Tanaka öldü. Arabamı da berbat etti." Omuz silkti. "Ferrari'lerle şansım tutmaz.

Connor, "Tanaka'nın da şansы tutmadı," dedi.

"Tanaka mı?" dedim.

Michelle, "Baba, Kül Kedisi'ni seyredebilir miyim?" diye sordu.

375

374

"Şimdi olmaz," dedim. "Tanaka mıydı arabadaki?"

"Derken polis geldi. Graham geldi."

Eddie, "Telaşlı adamdır," diye açıkladı. "Çok sinirli. Belki Eddie yavaşça başını salladı. "Tanaka-san duvara tosladı.

suçlu da. Herhalde korktu. Emin değilim."

Hey! Zavallı Japon!"

Connor, "Teypleri Tanaka'yla ikiniz mi aldınız?" dedi.

"Demek ona her şeyi anlattırdın ..."

"Evet. Tabii. Hemen ardından. İşigura, Tanaka'ya, git

"Eh, tabii, Yüzbaşım. Çok çabuk anlattı ..."

teypleri al, dedi. Tanaka da aldı. Tabii. Ama ben Tanaka'yı

"Buna karşılık sen de ona kayıp teypin yerini söyledin."

tanıyorum, o yüzden birlikte gittim. Tanaka teypleri bir la-

"Tabii. Arabamdaydı. Ona anahtarları verdim. Açabilsin boratuvara götürdü."

diye. Anahtarlar ondaydı."

Connor başını salladı. "Peki, İmparatorluk Arması apart-Tanaka garaja, teypi almaya inmişti. Devriyeler ona durmanına kim gitti?"

masını söylemiş, o da arabayı çalıştırıp gazlamıştı.

"İşigura birilerini yolladı, onu biliyorum. Temizlemeye.

"Arkasından baktım John. Deli gibi gidiyordu."

Kimdi, bilmiyorum."

Demek ki beton duvara çarptığında arabayı kullanan Ta-

"Ve sen de lokantaya gittin."

naka'ydı. Yanarak ölen Tanaka'ydı. Eddie yüzme havuzunun

"Tabii, evet. Sonra partiye gittim. Rod'un partisine. Sorun arkasındaki çalıların arasına saklanmış, herkes gidene kadar yok."

beklemişti.

"Ya teypler, Eddie?"

"Buz gibi soğuk orası."

"Söyledim size. Tanaka aldı onları. Yerini bilmiyorum. O

Connor'a döndüm. "Bütün bunları biliyor muydun?"

yok artık. İşigura hesabına çalışıyordu. Nakamoto'da."

"Kuşkulanıyordum. Kaza raporu cesedin fena halde yan-

"Anlıyorum," dedi Connor. "Ama bütün teypleri almadı, değil mi?"

dığını söylüyordu. Gözlüğü bile erimiş, diyordu."

Eddie'nin yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. "Hey."

Eddie, "Hey, ben gözlük takmam," dedi.

"Sen bazılarını sakladın, değil mi?"

Connor, "Tamam işte," diye karşılık verdi. "Yine de Gra-

"Hayır. Yalnız bir tane. Bir yanlışlık, anlarsınız. Cebimde ham'dan bakmasını rica ettim. Ertesi gün. Eddie'nin evinde kalmış." Gülümsedi.

hiç gözlük bulamadı. Demek arabadaki Eddie olamazdı. Daha Michelle, "Baba, Disney kanalını seyredebilir miyim?" diye sonra Eddie'nin evine gittiğimizde, devriyelerden o sokağa sordu.

park etmiş arabaların plakalarını kontrol etmelerini istedim.

"Tabii." Onu yere koydum. "Elaine sana yardım eder."

Sarı bir Toyota sedan vardı. Biraz ileriye park etmişti. Akira Kızım uzaklaştı. Connor, Eddie'yle konuşmayı sürdürü-Tanaka adına kayıtlı."

yordu. Yavaş yavaş olayların sıralaması da yerine oturdu.

"Hey, çok iyi," dedi Eddie. "Zekice."

Tanaka teyplerle gitmiş, akşam bir ara herhalde bir tanesinin Ben, "Bunca zamandır neredeydin?" diye sordum.

kaybolduğunu farketmişti. Eddie'nin dediğine göre, bunu

"Jasmine'in evinde. Çok güzel bir ev."

anlayınca Eddie'nin evine, kayıp teypi almaya gelmişti.

"Jasmine kim?"

Eddie'yi kızlarla bulmuştu orada. Hemen teypi istemişti.

"Kızıl saçlısı. Güzel ev. Jakuzi'si bile var."

"Tam bilmiyorum ama, sizinle konuştuktan sonra aklıma

"Peki, buraya neden geldin?"

bana komplo kurabilecekleri geldi. Onunla fena kapıştık."

Connor bana, "Mecburdu," dedi. "Pasaportu sende."

Eddie de, "Doğru," dedi. "Sizin kartvizitiniz de bende. Ev di, uçak bileti her zaman hazırды. Çılgın bir kızdı. Bazen beni adresinizi, telefonunuzu kendiniz verdiniz bana. Pasaport çok kızdırırdı. Sanki benim ... ne bileyim ... şeytammdı. O

bana gerekli, Teğmenim. Artık gitmem gerek. Bu yüzden yakınımıdayken her şey değişiyordu. Delice. Onu görmeyi buraya gelip bekledim. Bir de baktım, bir yığın muhabir. Ka-kesmek zorundaydım. Derken zamanla ... ona bu iş için para meralar. Tam takım. O zaman saklandım, Shelly ile oynamaya veriliyor olması ihtimali geldi aklıma. Biri para veriyordu ona.

koyuldum." Bir sigara yaktı, yerinde sinirli sinirli kıpırdandı.

Biri her şeyi biliyordu. Ya ben? Bunu durdurmalıydım. Bob

"Eee, ne diyorsunuz, Teğmenim? Pasaportumu verecek söylemişti bana. Allah kahretsın, ofisteki herkes söyledi.

misiniz? *Netsutuku*. Zıyanı olmaz. Ben zaten ölüyüm. Tamam Yapamadım. Sonunda yaptım ama. Kestim. O gece davete mı?"

geldiğimde o da oradaydı. Allah kahretsın." Başım sallıyordu.

"Henüz değil," dedi Connor.

"Oluverdi. Ne terslik!"

"Haydi, John!"

Kadın kapıdan başını uzattı. "İki dakika, Senatör. Eğer

"Eddie, önce senden küçük bir iş rica edeceğim."

hazırsanız sizi aşağıya istiyorlar."

"Hey, ne işi o? Benim gitmem gerek, Yüzbaşım."

Morton bize, "Önce şunu bitirmek istiyorum," dedi.

"Bir tek iş, Eddie."

Connor, "Tabii, Senatör," diye karşılık verdi.

Morton derin bir soluk aldı, camdan geriye döndü. Öz-Kendine o kadar hakimdi ki, şaşmamak elde değildi. Se-kontroluna hayranlık duymadan edemedim. Çok sakın gö-natör Morton üç muhabirle

yarım saat süren tartışmasını en rünüyordu. "Görünüşe göre, şu anda seçeneklerim hayli ufak bir rahatsızlık belirtisi göstermeden yaptı. Gülümsedi, azalmış durumda," dedi.

espriler patlattı, yorumlar yaptı, görüşler ileri sürdü. Sanki Connor, "Evet, Senatör," diye karşılık verdi.

hiçbir sorunu yoktu.

Morton içini çekti. "Biliyorsunuz, kazaydı. Gerçekten ka -
zaydı."

Bir ara, "Evet, İngilizlerle Hollandalıların Amerika'da Ja-Connor anlayışla başını salladı.

ponlardan fazla yatırımı olduğu doğru," dedi. "Ama Japonya'nın uyguladığı o hedeflere yönelik, düşmanca ticaret biçimi-Morton, "Nesi vardı, bilmiyorum," dedi. "Çok güzeldi, o mini gözardı edemeyiz. Japon iş dünyasıyla hükümeti birleşip, kesin ... ama yalnız o kadar değil. Onu tanıyalı çok olmadı.

Amerikan ekonomisinin belli bir alanına planlı saldırılarda Dört beş ay, o kadar. Hoş bir kız, diye düşündüm. Teksaslı, bulunuyorlar. İngilizlerle Hollandalılar bu tür çalışmaz. Temel tatlı bir kız. Ama ... az rastlanan olaylardan biri haline dönüştü. Çılgınlıktı. Beklenmedik bir şey. Her an onu düşünür endüstrilerimizi o ülkelere kaptırmış değiliz. Japonlara oldum. Başka türlü elimden gelmiyordu ... seyahat-tayken birçoğunu kaptırmış durumdayız. Aradaki büyük fark bu.

çıkagelip beni buluyordu. Ne zaman seyahata çıktığımı

Kaygı verici olan şey de bu."

öğrenirdi hep. Her nasılsa. Çok geçmeden, ona git diyemez Sonra ekledi. "Ve tabii biz de eğer istersek bir İngiliz şir-hale geldim. Git diyemiyordum. Her zaman parası var-ketini, bir Hollanda şirketim satın alabiliriz. Ama bir Japon şirketini satın alamayız."

378

379

Oturum devam etti, ama kimse ona MicroCon'u sormadı.

rumda, Zen ros/'lerin üzerindeki baskıyı da tahmin edebilir-Başka bir soruya cevap verirken konuyu kendisi ortaya ge-siniz. Ölecekleri zaman herkes onlardan harika bir şiir bekliyor.

tirdi. "Amerikalılar ırkçılıkla suçlanmadan Japonları eleştire-Adam aylarca bundan başka bir şey düşünemez oluyor. Ama bilmeliler. Her ülkenin başka ülkelerle anlaşmazlıkları olabilir.

benim en sevdiğim şiiri yazan, bu baskıdan iyice usanan bir Bundan kaçınılamaz. Bizim Japonya'yla anlaşmazlıklarımız da rahip. Şiir şöyle."

serbestçe tartışılabilirmeli, çirkin suçlamalara hedef Sonra şiiri okumaya başladı.

edilmemeli. Benim MicroCon satışına karşı çıkışım da ırkçı

damgasını yedi, oysa hiç ilgisi yoktu."

Sonunda bir muhabir ona MicroCon satışını da sordu.

Doğum böyle, Ölüm

Morton bir kararsızlık geçirdi, masaya doğru eğilerek şöyle *böyle. Şi r olsun,*

konuştu.

olmasın Ne gam!

"Sen de bilirsin, George, ben MicroCon satışına baştan beri karşıydım. Hâlâ karşıyım. Amerikalıların bu ülkenin de-

ğerlerini korumak için gerekli adımları atma zamanı geldi Muhabirlerin hepsi gülmeye başladılar. "Demek ki Japon artık. Gerçek değerleri, mâlî değerleri ve entellektüel değerleri.

ticaretini de çok fazla ciddiye almamak gerek," dedi Morton.

MicroCon satışı akılsızca bir şey. Muhalefetim devam ediyor.

"Bu da Japonlardan öğrenebileceğimiz bir başka şey."

Bu nedenle de şunu memnuniyetle söylemek isterim, Akai Seramik'in MicroCon'u alma teklifini geri çektiğini öğrenmiş

bulunuyorum. Bence bu çok daha iyi bir çözüm. Akai'yi bu duyarlılığı için alkışlıyorum. Satış olmayacak. Buna çok Oturumun sonunda Morton üç muhabirle el sıkıştı, setten memnunum."

inip yürüdü. İşigura'run stüdyoya gelmiş olduğunu gördüm.

"Ne?" dedim. "Teklifi geri mi almışlar?"

Yüzü kıpkırmızıydı. Dişlerinin arasından içine hava çekip Connor," Herhalde şimdi alırlar artık," dedi.

duruyordu.

Morton neşeyle, "Aa, İşigura-san," dedi. "Bakıyorum haberi duymuşsunuz." Onun sırtını tıptışladı. Ama sertçe vuruyordu.

İşigura ateş saçıyordu. "Son derece üzgünüm, Senatör.

Morton oturumun sonuna doğru oldukça neşeliydi. "Ja-Bundan sonrası hiç iyi girmeyecek." Küplere bindiği belliydi.

ponya'yı çok eleştiriyor diye adım çıktığına göre, belki bir an Morton, "Hey," dedi. "Biliyor musun ... vız gelir!"

için hayranlığımı da ifade etmeme izin verirsiniz. Japonların İşigura, "Bir anlamaya varmıştık," diye tısladı.

harikulade hafif yürekli bir yanı vardır ve bu en beklenmedik

"Evet, varmıştık. Ama siz kendinize düşeni yerine getir-yerlerde ortaya çıkar.

mediniz. Öyle değil mi?"

"Herhalde bilirsiniz, Zen rahipleri, ölüme yaklaştıklarında bir şiir yazarlar. Çok geleneksel bir sanat türüdür bu. Bazı

şiirler yüzlerce yıl sonra bile hâlâ dillerde geziyor. Bu du-380

Senatör bundan sonra bize yaklaştı, "Herhalde ifade vermemi ma gidiyordu. "Bak, teypin son kısmını seyrediyordum. En beklersiniz," dedi. "İzninizle şu makyajı çıkarayım, sonra sonunu. Sanıyorum bir sorun var."

gideriz."

"Ya? Ne tür sorun?" Ona Morton'un itiraf etmiş olduğunu Connor, "Peki," diye karşılık verdi.

söylemedim. Sete doğru baktım. Senatör çoktan yukarıya Morton makyaj odasına doğru yürüdü.

çıkmişti. Görünürlerde yoktu. Yardımcısı VWoodson merdi-

İşigura, Connor'a döndü. "*Totenio taibenna koto ni narima-şita ne.*"

venlerin dibinde volta atıyordu. Rengi kül gibiydi. Elleri ke-merinin yan tarafını sinirli sinirli yokladı. Ceketinin üstünden.

Connor, "Aynı görüşteyim, çok zor," dedi.

O sırada Connor'ın sesini duydum. "Ah, Allah kahretsin!"

İşigura dişleri arasından, "Kelleler yuvarlanacak," diye tısladı.

Birden koşmaya başladı. Merdivenlere doğru uçtu. Şaşkınlıkla yerimden kalktım, telefonu düşürüp peşinden seyirt-Connor, "Önce seninki," dedi. "*So omoiva nakai.*"

tim. Connor, VWoodson'un yanından geçerken, "Seniitoğlu!"

Senatör ikinci kata çıkan merdivenlere doğru gidiyordu.

diye bağırdı, sonra basamakları ikişer ikişer atlayarak çık-VWoodson ona yaklaştı, iyice sokuldu, bir şeyler fısıldadı. Se-maya koyuldu. Hemen arkasıındaydım. VWoodson'un, "Mec-natör kolunu onun omzuna attı. Bir an o durumda yürüdüler.

burdum," gibi bir şeyler söylediğini duydum.

Sonra senator üst kata çıktı.

İkinci kat holüne vardığımızda Connor, "Senatör!" diye İşigura suratını asarak, "*Konna hazuja nakatta no ni,*" dedi.

bağırdı. İşte o anda bir tek mermi sesini duyduk. Fazla yüksek Connor omuz silkti. "Korkarım pek acıyamıyorum. Sen bir ses değildi. Bir sandalye devriliyormuş gibiydi.

bu ülkenin yasalarını çiğnemeye kalktın, şimdi de büyük so-Ama ben tabanca sesi olduğunu anlamıştım.

runlar çıkacak. *Eraikoto ni narıyo, işigura-san.*"

"Göreceğiz, Yüzbaşım."

İşigura döndü, Eddie'ye buz gibi bakışlarla baktı. Eddie omuzlarını kaldırdı, "Hey, benim sorunum yok," dedi. "Anlıyorsun, değil mi, kompadre? Artık sorunların hepsi senin."

Sonra güldü.

İri kıyım stüdyo yöneticisi kulağında kulaklıklarla yaklaştı. "Aranızda Teğmen Smith var mı?"

Ben olduğumu söyledim.

"Bayan Asakuma diye biri arıyor. Şuradan konuşabilirsi-niz." Köşedeki telefonu gösteriyordu. Kanepe, koltuklar, karşıda kent manzarası. Bir koltuğun yanında da ışığı yanıp sönen bir telefon.

Yürüyüp koltuğa oturdum, telefonun kulaklığını elime aldım. "Teğmen Smith."

"Merhaba, ben Theresa," dedi. Adımı söyleyişi çok hoşu-383

382

vjUNES batı ufkuna doğru iniyordu. Kayaların gölgesi çıplak kumların üzerinde içice daireler halinde kıpırdamak-taydı. Oturduğum yerden o desenlere bakıyordum. Connor içerde, hâlâ televizyon seyrediyordu. Haberlerin sesi kulağıma belli belirsiz ulaşmaktaydı. Zen tapınaklarının elbette televizyonları da olurdu. Artık bu çelişkilere alışmaya başlıyordum.

Ama ben televizyon seyretmek istemiordum artık. Bir saattir yeterince seyretmiş, basınla yayının bu işe nasıl bir hava vermek niyetinde olduğunu öğrenmiştim. Senatör Morton son zamanlarda büyük bir baskı altındaydı. Aile hayatı

sorunluydu. Delikanlı oğlu geçenlerde içkili araba sürmekten tutuklanmış, bu arada bir kazaya da yol açıp bir başka gencin ağır yaralanmasına sebep olmuştu. Kızının kürtaj olduğu söylentileri yaygındı. Bayan Mortonla görüşüp yorumu alınamamıştı ama muhabirler Arlington'daki evin kapısında bekliyorlardı.

Senatörün yardımcılarının hepsi, kendisinin son zamanlarda gerçekten büyük baskı altında olduğunu, aile hayatını

yaklaşan adaylığıyla dengelemeye uğraştığını söylemektey-diler. Kendinde değildi, diyorlardı. Sinirli ve içine kapanıktı.

Hattâ bu yardımcılardan bir tanesi, "Kişisel bir derdi var gibiydi," diye de yorum yapmıştı.

Yükselen Güneş—F 25

385

Hiç kimse senatörün mantığı konusunda kuşku seslen-Connor bundan tedirgin oldu. "Lanet olası Eddie," dedi.

dirmemekteydi ama meslekdaşlarmdan Senatör Dovvling,

"Ne cehenneme gitti?"

Morton'un son zamanlarda Japonya konusunda biraz fana-

"Kime ne?" dedim.

tikleşmeye başladığına değinmişti. Belki üzerindeki baskının Connor, "Eddie konusunda sorun var," diye mırıldandı.

etkisiyle. "John artık Japonya'yla işbirliğinin mümkün

"Ne sorunu?"

olmadığını düşünüyordu," demişti. "Oysa bu işbirliğinin şart

"İşigura'nın yanında nasıl davrandığını görmedin mi?

olduğunu hepimiz biliyoruz," diye de eklemişti. "Bu iki Kendine aşırı güveniyordu. Gereğinden fazla güveniyordu.

ulusun birbiriyle yakın bağları vardır. Ne yazık ki hiçbirimiz Korkması gerekirdi, oysa

korkmuyordu."

onun nasıl bir baskı altında olduğunu anlayamadık, çünkü

Omuz silktim. "Kendin de söylüyorsun işte, Eddie delinin John Morton aslında içine dönük bir insandı."

biri. Neyi neden yaptığını kim bilebilir?" Bu olaylar dizisinden Bahçedeki kayaların altın rengine, sonra kızıla dönüşünü

bezmiş, usanmıştım artık. Connor'ın o sonu gelmez Japon seyrediyordum. Bili Harris adlı bir Amerikalı Zen rahibi binüanslarından da usanmıştım. "Herhalde Eddie Japonya'ya nadan çıktı, bana çay ya da Coca Cola isteyip istemediğimi dönmüştür," dedim. "Ya da Meksika'ya geçmiştir. Daha önce sordu, hayır dedim. Uzaklaştı. Kapıdan içeriye doğru baktı-niyetinin Meksika olduğunu söylemişti."

ğında, televizyon ekranının mavimsi ışığını görüyordum.

Connor, "İnşallah haklısındır," dedi.

Connor gözüküyordu.

Beni arka kapıdan çıkardı. Basın gelmeden oradan ayrıl-Tekrar bahçedeki kayalara döndüm.

mak istediğini söyledi. Arabaya binip uzaklaştık. Beni bu Zen merkezine getirdi. Hâlâ buradaydık. Lauren'i aradım O ilk mermi Senatör Morton'u öldürmemişti. Banyonun ama bürosunda yoktu. Laboratuvarda Theresa'yı aradım, te-kapısını tekmeyle açtığımızda, onu boynundan kanlar akarken telefonu meşguldü. Evi aradım, Elaine bana Michelle'in iyi ol-ayakta sendeler durumda bulmuştuk. Connor, "Yapmayın!"

duğunu, gazetecilerin de gitmiş olduğunu söyledi. Kalıp diye bağırırken Morton namluyu ağzına sokup bir el daha Michelle'e akşam yemeğini de yedirmesini isteyip istemediğini ateş etmişti. İkinci kurşun öldürücüydü. Tabanca elinden sordu, evet dedim. Eve geç dönebilirdim.

tepti, döne döne banyonun seramik tabanına uçtu. Tam Sonra bir saat kadar televizyon seyrettim. Bıkana kadar.

ayakkabımın yanına düştü. Duvarlar kan içinde kalmıştı.

Derken insanlar bağırmaya başladı. Döndüğümde mak-yajcı kızı kapıda gördüm. Ellerini yüzüne kapamış, avazı

çıktığı kadar haykırıyordu. Sonunda sağlık ekipleri geldiğinde Hemen hemen karanlık basıyordu. Kumlar morumsu gri ona sakinleştirici verdiler.

olmuştu. Vücudum oturmaktan tutulmuş, akşam serinliğinde Connor'la ikimiz, merkezden Bob Kaplan'la Tony Marsh biraz da ürperiyordu. Çağrı cihazının sesi duyuldu. Mer-gelinceye kadar

orada kaldık. Görevli detektifler onlardı. Biz kezden arıyorlardı. Ya da belki Theresa arıyor olabilir.

artık gitmekte özgürdük. Bob'a istediği zaman ifade vermeye Kalkıp içeriye girdim.

hazır olduğumuzu söyledim, ayrıldık. İşigura'nın çoktan Televizyonda Senatör Stephen Rovve, acılı aileye başsağlığı

gitmiş olduğunu gördüm. Eddie Sakamura da öyle.

diliyor, Senatör Morton'un aşırı stres altında olduğunu 387

söylüyordu. Senatör Rowe ayrıca Akai teklifinin geri çekil-Matlovsky kâğıtlara bakmış ama arabayı kimseye göstermenin memiş olduğunu da söyledi. Rovve'un bildiği kadarıyla, satış

bir sakıncası olup olmadığını anlayamamış. Yani devam eden muameleleri hâlâ ilerlemekteydi ve şimdi artık bu konuya bir soruşturmayla ilgili mi, değil mi, bilemiyor. Japonlarla ciddi bir muhalefet de gelmeyecekti.

konusabilecek kadar dil de bilmiyor. Japonlardan biri ölenin

"Hımmm," dedi Connor.

akrabası olduğunu söylüyormuş. Sen gidip bu işi çözümler

"Satış yine de oluyor mu?" dedim.

misin?"

"Herhalde hiç cayılmamıştı," dedi Connor. Sesi kaygılıydı.

İçimi çektim. "Bu gece nöbet benim mi? Daha dün gece

"Sen bu satışa karşı mısın?"

ben nöbetçiydim."

"Ben Eddie'ye kaygılanıyorum. Öyle dik başlı ki! Şimdi

"Eh, yine senin adın var. Allen'le nöbetleri değişmişsiniz mesele, İşigura'nın ne yapacağında."

galiba."

"Kime ne?" dedim. Çok yorgundum. Kız ölmüştü, Morton Hayal meyal hatırlıyordum. Jim Ailen çocuğunu King ta-

ölmüştü ve satış da ilerliyordu.

kımının hokey maçına g t rebilsin diye nöbet değişmiştik Connor başım iki yana salladı. "Nelerin tehlikede olduğunu onunla. Bir hafta önceydi galiba. Ama bana çok daha eski bir düşün," dedi. " ok büyük şeyler tehlikede. Işigura ufacık bir olay gibi geliyordu.

cinayetle ilgilenmiyor. Bir yüksek teknoloji şirketinin

"Peki," dedim. "Giderim."

stratejik amaçlarla satın alınmasıyla da ilgilenmiyor. Işigu-Connor'a gitmem gerektiğini söylemek üzere içeriye y -ra'nın derdi, Nakamoto'nun Amerika'daki saygınlığı. Naka-r d m Hik yeyi dinleyince birden ayağa fırladı. "Elbette!

moto Amerika'ya çok büyük bir teşkil tla girdi ve onu daha *Elbette!* Ne budalayım ben, Allah kahretsin!" Yumruğunu da b y tmek istiyor. Eddie o saygınlığa zarar verebilir."

Öbür avucuna indirdi. "Gidelim, *kohai*."

"Nasıl?"

"Garaja mı?"

Yine başını salladı. "Tam emin değilim."

"Ne garajı? Yok canım!"

 ağrım yine çaldı. Aradım. Merkezdeki gece nöbetçisi

"Nereye gidiyoruz peki?"

Frank Ellis'di.

"Lanet olsun, ne aptalım!" dedi yine. Arabaya doğru koş-

"Hey, Pete," dedi. " zel bağlantı görevlisi isteniyor. Onarım maya başlamıştı bile.

garajından  avuş Matlovsky."

Peşinden yetişmeye çalıştım.

"Ne varmış?" diye sordum.

"Söylediğine göre oraya beş Japon gitmiş, hurda bir arabayı incelemek istiyorlarmış."

Arabayı Eddie Sakamura'nın evine yanaştırırken Connor Kaşlarımı  attım. "Hangi hurda arabayı?"

kendini dışarı atıp basamaklardan yukarı koştu. Park edip

"Ferrari'yi. O hızlı kovalamacada harap olanı. Görünüşe arkasından koştum. Gökyüzü koyu mordu.

Gece inmişti artık.

göre arabanın durumu kötü. Hem çarpmadan parçalanmış, Connor basamakları ikişer ikişer atlayarak çıkıyordu.

hem de yanmış. Cesedi içinden ekipler zorla çıkardı. Ama

"Hep kendimi suçluyorum," dedi. "Daha önce düşünmeliy-Japonlar yine de arabayı görmek için ısrar ediyorlarmış.

dim. Anlamını daha önce çözmeliydim."

389

"Neyin anlamını?" derken soluğum biraz kesiliyordu. Ba-de basit *ganjin'leriz*. Yabancı yani. Çaresiz durumdayken bile samakların sonuna varmıştık.

bize açılmadı. Hem zaten herhalde bize söylemezdi, çünkü ..."

Connor ön kapıyı açtı. İçeriye girdik. Salon sabah bıraktı-Sustu. Cesede baktı. Sonunda cesedi tekrar suya doğru ğımız gibiydi. Graham'la en son orada konuşmuştum.

kaydırdı, yüzmesine izin verdi.

Connor çabucak odaları dolaştı. Yatak odasında bir bavul

"Kırtasiye işini başkası yapsın," deyip ayağa kalktı. "Cesedi açık duruyordu. Armani ve Byblos ceketler yatağın üzerine bizim bulmamız gerekmez. Önemi de yok." Eddie'nin tekrar serilmiş, bavula konmayı bekliyordu. "Küçük sersem," dedi havuzun ortasına doğru kayışına baktı. Başı hafif batıyor, Connor. "Buraya hiç uğramamalıydı."

topukları suyun dışına çıkıyordu.

Dışarda havuzun ışıkları yanıktı. Tavanda yeşil kıpırtılar

"Onu severdim," dedi Connor. "Bana bazı iyilikler yap-oluşturuyorlardı. Connor oraya çıktı.

mişti. Japonya'dayken ailesiyle bile tanışmıştım. Yani aile-sinden bazı kimselerle. Babasıyla değil." Cesedin yavaşça dönüşüne baktı. "Ama Eddie iyi çocuktu. Şimdi tabii ... *bilmek* istiyorum."

Ceset suyun üzerinde, yüzüstü durumda yüzmekteydi.

Hiçbir şey anlamıyordum. Neden söz ettiği hakkında zerre Çıplaktı. Havuzun orta yerinde, yeşilin ortasında kara bir si-kadar fikrim yoktu. Ama bir şey sormanın yersiz olacağını

luet. Connor bir değnek buldu, Eddie'yi karşı kenara doğru hissediyordum. Connor öfkeli görünüyordu.

itti. Onu yakalayıp betonun üzerine çektik.

"Yürü," dedi sonunda. "Çabuk olmalıyız. Birkaç ihtimal Ceset morarmıştı. Buz gibiydi. Katılaşmaya da başlamıştı.

var yalnızca. Yine olayların ardında kaldık. Ama o iti ele ge-

Üzerinde iz yoktu görünüşe göre.

çireceğim. Bu uğurda canımı versem bile."

Connor, "Ona tabii dikkat ederler," dedi.

"Hangi iti?"

"Neye?"

İşigura'yı."

"Bir şey belli etmemeye. Ama eminim kanıtları bulu-ruz..." Kalem fenerini çıkarıp Eddie'nin ağzının içine baktı.

Meme başlarını ve cinsel organlarını inceledi. "Evet. Üç tane.

Şu sıralanmış kırmızı noktaları görüyor musun? Husyelerde.

Bir de şurada, oyluğun iç tarafında ..."

Arabayı benim eve doğru sürüyordum. "Sen bu gece izinli

"Chip mi?

misin?" dedi.

"Evet. Elektrik şoku. *Allah kahretsin!* Neden söylemedi bana?

"Seninle geliyorum," dedim.

Senin evden televizyon stüdyosuna, senatörü görmeye

"Hayır. Bu işi yalnız yapacağım, *kohai*. Senin bilmemen gidene kadar bol bol zaman vardı. O sıra bir şey söyleyebi-daha iyi olur."

lirdi. Bana gerçeği anlatabilirdi."

Bir süre böylece tartıştık. Bana söylemek istemiyordu. So-

"Ne konuda?"

nunda konuştu. "Tanaka dün gece Eddie'nin evine gitti, çünkü Connor bana cevap vermedi. Kendi düşünceleri arasında teyp Eddie'deydi. Herhalde orijinal teyp." kaybolmuştu. İçini çekti. "Biliyor musun, sonunda biz yine 391 gerek. Hem benim bu gece ne yapacağımı da tam bilmiyor-

"Tanaka onu gen istiyordu. O yüzden tartıştılar. Gra-sun." ham'la ikiniz geldiğinizde patırtı koptu. Eddie, Tanaka'ya "Tahmin edebiliyorum," dedim. "Eddie'nin izini süreceksin. teypin Ferrari'de olduğunu söyledi. Tanaka da garaja indi.

Son geceden sonra yaptıklarını izleyeceksin. Eddie evinden Ama polisi görünce paniğe kapıldı, arabaya atlayıp kaçmaya çıktı, kızıl saçlının evine yerleşti. Belki başka bir yere daha kalktı." gitmiştir ..."

"Tamam."

"Bak," dedi Connor. "Daha fazla zaman kaybetmeyelim, "Ben teypin kazada ve yangında yok olduğunu varsay- *kohai*. Benim bazı tanıdıklarım, baskı yapabileceğim insanlarım dım." var. O kadarla bırak. Bana ihtiyacın olursa araba telefonundan "Evet..." arayabilirsin. Ama mecbur olmadıkça arama. Çok işim var."

"Ama besbelli yok olmamış. Çünkü eğer teyp Eddie'nin "Ama ..."

elinde olmasa, İşigura'ya karşı o kadar küstahlaşmaya cesaret "Haydi, *kohai*. İn arabadan. Çocuğunla güzel bir gece geçir. edemezdi. O teyp onun yenindeki kozdu. Kendisi de biliyordu. İyi iş çıkardın, ama bitti işlerin artık."

Ama besbelli İşigura'nın ne kadar amansız olduğunu tahmin Sonunda arabadan indim.

edemedi."

"*Sayonara*," dedi Connor. Elini şakacı bir tavırla salladı.

"Teyp için ona işkence mi ettiler?"

Sonra gaza basıp uzaklaştı.

"Evet. Ama Eddie onları şaşırtmış olmalı. Söylememiş yerini onlara."

"Nereden biliyorsun?"

"Çünkü ..." dedi Connor. "Söyleseydi geceyarısı beş Japon

"Baba! Baba!" Kızım bana doğru koşarken kollarını iki yana kalkıp Ferrari'yi incelemeye gelmezdi."

açmıştı. "Kucağına al, Baba."

"Yani hâlâ teypi mi arıyorlar?"

Kucağıma aldım onu. "Merhaba Shelly."

"Evet. Ya da teypteki kanıtları. Kaç teypin kaybolduğunu

"Baba, Uyuyan Güzel'i seyredebilir miyim?"

bile bilmiyor olabilirler şu anda."

"Bilemiyorum. Yemeğini yedin mi sen?"

Bir düşündüm.

Elaine, "İki sosisle bir külâh dondurma yedi," dedi. Mut-

"Ne yapacaksın?" dedim.

fakta bulaşıkları yıkıyordu.

"Teypi bulacağım. Çünkü önemli. İnsanlar ölüyor o teyp

"Tanrım," dedim. "Ona artık uydurma yiyecekler verme-uğruna. Eğer orijinali bulabilirsek ..." Başını iki yana salladı.

yecektik hani?"

"İşigura'nın başına büyük dert açılacak. Zaten hak ediyor."

"Başka bir şey yemek istemedi," diye açıkladı Elaine.

Oturduğum apartmanın önünde durdum. Sokak sessiz

"Çok huzursuzdu. İki yaşında bir çocukla geçirdiğim en ve karanlıktı.

uzun günlerden biriydi bugün."

"Yine de seninle gelmek istiyorum," dedim.

"Baba, Uyuyan Güzel'i seyredebilir miyim?"

Connor başını iki yana sallayıp duruyordu. "Ben uzatmalı

"Bir dakika, Shelly, ben Elaine'le konuşuyorum."

izindeyim," dedi. "Sen değilsin. Emekli aylığını düşünmen 393

392

"Çorba içirmeye çalıştım," dedi Elaine. "Ama elini bile Boyalar' toplayıp karton kutuya doldurdum. Defterleri sürmedi. Sosis istedi."

katlayıp rafa yerleştirdim. Birden çok yorgun olduğumu his-

"Baba, Disney kanalını seyredebilir miyim?"

settim. Michelle'in koltuğunun dibine,.yere oturdum. Ekranda

"Michelle," dedim.

üç peri, kırmızı, yeşil ve mavi elbiseleriyle şatonun taht Elaine, "Ben de hiç yoktan iyidir diye düşündüm," dedi bu odasına doğru uçuyorlardı.

arada. "Sanırım heyecanlıydı. Anlıyorsunuzdur ... muhabirler

"Bu Merryvweather," dedi Michelle. Parmağıyla gösteri-falan. Müthiş bir gündü."

yordu. "Mavi giyen."

"Baba? Seyredebilir miyim? Uyuyan Güzel'i, ha?" Kucağımda Mutfaktan Elaine, "Size bir sandviç hazırlayayım mı, Teğ-kıvranyor, suratımı çekiştiriyor, dikkatimi ona yöneltmemi benim?" diye seslendi.

istiyordu. "Peki, Shel."

"Hemen, Baba?"

,

"Harika olur," dedim. Orada kızımınla öylece oturmak isti-

"Peki."

yordum. Her şeyi unutmak. En azından bir süre için. Connor'a beni zorla arabadan indirdiği için minnet duydum.

Onu yere indirdim. Salona koşup televizyonu açtı. Uzaktan Oturup aptal aptal televizyon seyretmeye koyuldum.

kumanda âletini kararsızlık göstermeden kullanabiliyordu.

Elaine salamlı, hardallı ve marul dilimli bir sandviç getirdi.

"Galiba çok fazla televizyon seyrediyor."

Acıkmıştım. Elaine ekrana göz attı, başını iki yana salladı, Elaine, "Her çocuk öyle," diyerek omuzlarını kaldırdı.

"Baba?"

mutfağa döndü. Sandviçimi yedim. Michelle de birkaç lokma istedi. Salamı çok seviyordu. Ben içindeki katkı maddeleri Salona gidip kaseti taktım, jeneriği atlamak için ileriye doğru nedeniyle biraz kaygılıydım ama herhalde sosisten daha kötü

hızlı sardım, sonra "Play"e basıp geri döndüm. Sabırsız bir sesle, olamazdı.

"Orasını değil," dedi. Teypi biraz daha ileri sardım, esas Sandviçimi bitirdiğimde kendimi biraz daha iyi hissettim.

olayların başladığı yeri aradım. Ekranda bir kitabın sayfaları

Odanın toplanma işini bitirmek üzere ayağa kalktım. Değir-

çevriliyordu. Elimi çekiştirerek, "Burası, burası." dedi. "Play"e meni elime aldım, parçalarını ayırmaya başladım. Michelle bastım. Michelle bir koltuğa oturdu, baş parmağını emmeye başladı. Sonra bir an parmağını ağzından çekip yanındaki acılı bir sesle, "Onu değil, onu değil," dedi. Değirmeni sök-mindere pat pat vurdu. "Buraya, baba." Yanma oturmamı

memi istemiyor sandım ama konu o değildi. Ellerini gözlerine istiyordu.

kapatmıştı. Kötü cadı Maleficient'i görmek istemiyordu.

Teypi ileri sardım, cadı sahnesi bitince tekrar play'e bastım.

İçimi çektim. Odaya şöyle bir bakım. Çok dağınıktı. Boya defterleriyle mum boyalan yere saçılmıştı. Kocaman lego Lego değirmeni söktüm, parçaları kutuya koydum, kitap değirmen de orta yerde

duruyordu.

rafının en altına yerleştirdim. Yeri orasıydı. Oyuncakları

Miche'le kolayca alabilsin diye alt katlara koyuyordum.

"şurayı toplayayım," dedim. "şimdi geliyorum yanına." Baş

parmağını tekrar ağzına soktu, ekrana döndü. Tüm dikkati Kutu raftan halının üzerine düştü. Tekrar elime aldım.

oradaydı.

Rafta bir şey duruyordu. Küçük, gri bir dikdörtgen. Ne olduğunu bir anda anladım.

394

Sekiz milimetrelik bir video kasetiydi. Etiketinde Japonca harfler göze çarpıyordu.

395

tıLAİNE, "Teğmenim, başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Yani kente mi inmişti?"

diye sordu. Mantosunu giymiş, gitmeye hazırlanmıştı.

"Evet, ama şimdi gitmiş. Numara bilmiyoruz. Üzgünüm."

"Bir dakika bekle/'dedim.

Elaine hâlâ holde bekliyordu. "Teğmenim?"

Telefona yürüdüm, merkezdeki santrali aradım. Telefonu

"Bir dakika, Elaine," dedim.

benim arabamda bulunan Connor'a bağlamalarını söyledim,

"Teğmenim, benim bugün bir ..."

sabırsızlık içinde beklemeye başladım. Elaine bana bakıyordu.

"Bir dakika, diyorum."

"Bir dakikacık, Elaine," dedim.

Odada dolaşmaya başladım. Ne yapacağımı bilemiyor-Televizyonda prens, Uyuyan Güzelle birlikte

şarkı söylüyor, dum. Bir anda içimi müthiş bir korku kaplamıştı. Eddie o etrafta kuşlar ötüyordu. Michelle yine parmağını em-teyp için öldürülmüştü. Başkalarını da öldürmekten çekin-mekteydi.

mezlerdi. Kızıma baktım. Parmağı ağzında, televizyon sey-Santral, "Üzgünüm, araba cevap vermiyor," dedi.

reden kızıma. Elaine'e, "Araban nerede?" diye sordum.

"Peki," dedim. "Yüzbaşı Connor başka numara bıraktı

"Garajda."

mı?"

"Peki. Bak. Michelle'i de götürmeni istiyorum. Buradan Bir sessizlik oldu. "Güncel listede yazılı değil."

doğruca ..."

"Biliyorum. Ama numara bıraktı mı?"

Telefon çaldı. Hemen kulaklığı kaptım. İnşallah Con-

"Onu bulmaya çalışıyorum. Bir dakika bekleyin." Beni beklemeye aldı. Bir küfür savurdum.

nor'dır diye umuyordum. "Alo?"

Elaine ön holde bekliyordu. Gitmeye hazırdı artık.

"Moşı moşı. Connor-san desti ka?"

Santralin sesi geldi. "Teğmenim? Yüzbaşı Ellis diyor ki

"Burada yok," dedim. Ama kelimeler ağzımdan çıktığı

Yüzbaşı Connor gitmiş."

anda kendime lanet okudum, iş işten geçmişti. Olan olmuştu

"Gitmiş mi?"

bir kere.

"Biraz önce buraya uğramış, ama sonra gitmiş."

İngilizceyi ağır bir aksanla konuşan ses, "Çok iyi, Teğmenim," dedi. "İstediğimiz şey sizde, değil mi?"

"Neden söz ettiğınızı anlayamadım," dedim.

"Sanırım anladınız, Teğmenim."

Hattaki hafif hışırtıyı duyabiliyordum. Bir arabadan arıyorlardı. Herhangi bir yerde olabilirlerdi.

Kapının önünde bile olabilirlerdi.

Allah kahretsin!

N

"Kimsiniz?" diye sordum.

Ben o arada pencereye koşuyordum. Sokakta üç arabanın Ama sözüme yalnızca çevir sesi cevap verdi.

ikinci bir sıra oluşturarak, dışarıya park etmiş olduğunu Elaine, "Ne oldu, Teğmenim?" diye sordu.

gördüm. Beş adam iniyordu. Karanlıkta koyu renk silüetler.

396

Yere çömeldim, kapıya doğru süzüldüm. Telefon yine çaldı.

Cevap vermek üzere oraya emekledim. "Alo." "*Kohai.*"

Connor'ın sesiydi. Araba telefonunun parazitini de duyabiliyordum.

"Neredesin?" dedim.

"Teyp sende mi?"

"Evet, bende. Sen neredesin?"

"Havaalanında."

"Eh, *buraya gel*. Hemen. Takviye de çağır. Tanrım!"

Kapımın dışındaki sahanlıkta sesler duydum. Hafif sesler.

Ayak sesi gibi.

• DAKİN olmaya çalıştım. "Elaine," dedim. "Michelle'i alıp Telefonu kapattım. Ter içindeydim.

benim yatak odama geçmeni istiyorum. Yatağın altına girin ve her taraf tümüyle sessizleşinceye kadar orada kalın. Ne olursa *Tanrım*.

olsun, çıkmayın. Anlıyor musun?"

Eğer Connor havaalanındaysa, benden yirmi dakika

"Hayır, baba!"

uzakta demekti. Belki daha çok. Belki daha çok.

"Dediğimi hemen yap, Elaine."

Bu işi kendi başıma halletmek zorundaydım. Gözlerimi kapıya

"Hayır, baba. Ben Uyuyan Güzel'i seyretmek istiyorum."

dikip dikkatle dinledim. Ama dışardan başka ses gelmedi.

"Daha sonra seyredersin." Tabancamı çıkarmış, haznesini Yatak odasında kızımın, "Uyuyan Güzel'i istiyorum, *Baba*."

kontrol ediyordum. Elaine'in gözleri fincan gibi açılmıştı.

dediğini duydum. Elaine ona fısıldadı. Michelle sızlanı-, Michelle'i kucakladı. "Gel, hayatım," yordu.

Michelle onun kollarında debeleniyor, itiraz ediyordu.

Sonra sessizlik oldu.

"Hayır, baba!"

Telefon yine çaldı.

"Michel e."

"Teğmenim," dedi o aksanlı ses. "Takviyeye gerek yok."

• Sessizleşti. Sesimin tonundan şoka kapılmıştı. Elaine onu *Tanrım, telefonumu dinlemişlerdi*.

yatak odasına götürdü. Ben hazneye bir kurşun daha koydum,

"Size zarar vermek istemiyoruz, Teğmenim. Yalnızca bir sonra tabancayı ceketimin cebine attım.

tek şey istiyoruz. Lütfen nezaket gösterip teypi dışarıya getirir Yatak odasının ve Michelle'in odasının ışıklarını söndür-misiniz?"

düm. Kızımın beşiğine baktım. Örtüye fil desenleri aplike

"Teyp bende," dedim.

edilmişti. Mutfağın ışıklarını da söndürdüm.

"Biliyoruz." "Alabilirsiniz,"

Tekrar salona döndüm. Televizyon hâlâ açıktı. Kötü cadı

dedim. "İyi. Çok daha iyi

kuzgununa Uyuyan Güzel'i bulmasını söylemekteydi. "Sen olur."

benim son umudumsun, tatlım, beni yüzüstü bırakma," di-yorctu kuşa. Kuş uçup gitti.

399

398

Tek başıma olduğumun farkındaydım. Yıldırım hızıyla

"Aç şu lanet olası kapıyı, *kolmi*."

düşünüyordum. Tek amacım onları buradan uzaklaştırmaktı.

Connor'dı. Uzanıp kapıyı açtım. Eğilerek içeriye süzüldü.

Kızımdan uzaklaştırmak.

Mavi bir şey vardı elinde. Onu yerde sürüklüyordu. Kurşun

"Ama burada değil," dedim.

geçirmez bir yelek. "Ben sanmıştım ki ..." diye söze başlayacak Ön kapıya vuruldu. Çabuk çabuk, ısrarlı bir tıkırtı.

oldum.

Lanet olsun!

Başını iki yana salladı, fısıldadı. "Buraya geleceklerini Olayların çevreme kapanmakta olduğunu hissettim. Her tahmin ettim. Öyle olmak zorundaydı. Evin arka sokağında, şey çok çabuk oluyordu. Yere çömelmiş durumdaydım. Te-arabada bekliyordum. Kaç kişi var önde?"

lefonu masanın üstünden çekip yanıma almıştım. Pencere-

"Sanırım beş. Belki daha çok."

lerden gözükmemeye çalışıyordum.

Başımı salladı.

Kapı tekrar vuruldu.

Telefondaki aksanlı ses, "Teğmenim?" dedi. "Orada mısınız, Ben telefona, "Teypi alabilirsiniz," dedim. Ama önce Teğmenim?"

adamlarınızı çağırın."

Kulaklığı kulağımdan ayırdım, Connor'ın da o sesi duy-

"Tekrar eder misiniz, lütfen?"

masını kolaylaştırdım. "Buradayım," dedim.

Tanrım, yine dil sorunu!

Televizyonda cadı yüksek sesle bir kahkaha attı.

"Adamlarınızı buradan uzaklaştırın. Sokağa insinler. Onları

"Teğmenim, sizin oradan sesler geliyor."

orada görmek istiyorum."

"Uyuyan Güzel o," dedim.

"Teğmenim, biz teypi istiyoruz."

"Ne? Uyuyan Güzel mi?" Ses şaşkıncı. "Nedir o?"

"Onu biliyorum," dedim. "Size vereceğim teypi." Konu-

"Televizyon," dedim. "Televizyon açık."

şurken gözlerim de kapıdaydı. Tokmağın yavaşça dönmeye Hattın öbür ucunda fısıltılar duydum. Sokaktan bir araba başladığını görüyordum. Birisi ön kapıyı açmaya çalışıyordu.

geçmekteydi. Adamların dışarda, göze çarpar durumda ol-Yavaşça, sessizce. Tokmak bırakıldı, kapının altından içeriye duğunu hatırladım. İki yanında apartmanlar olan bir sokağın beyaz bir şey kaydı.

ortasında durmaktaydılar. Pek çok pencere bakıyordu oraya.

Bir kartvizit.

Her an birileri pencereden bakabilirdi. Bu adamların hızlı

"Teğmenim, lütfen kolaylık gösterin."

hareket etme zorunluluğu vardı.

Emekleyip kartı aldım. Üzerinde "Jonathan Connor, Yüz-Belki de harekete geçmişlerdi bile.

başı, Los Angeles Polis Teşkilâtı" diye yazıyordu.

Connor ceketimi çekiştiriyordu. Bana soyunmam için işaret O sırada kapının dışından bir fısıltı duydum.

etti. Bir yandan telefonda konuşurken ceketimi çıkardım.

"*Kohai.*"

""

"Pekâlâ," dedim. "Ne yapmamı istiyorsunuz?"

Bunun bir tuzak olduğunu biliyordum. Connor havaala-

"Teypi bize getirin."

nında olduğunu söylemişti. Demek tuzak olduğu kesindi ...

Connor'a baktım. Başını evet der gibi salladı.

"Belki bir yardımım olabilir, *kohai.*"

"Peki," dedim. "Ama önce adamlarınızı geri çekin."

Bunlar onun daha önce de kullandığı kelimelerdi. Olayların

"Efendim?"

en başında. Aklım karışıyordu.

Connor yumruğunu sıktı. Yüzü kasılıvermişti. Öfkelen-400

401

Yükselen Güneş—F.26

memi istiyordu. Telefonun ağızlığını kapayıp kulağıma fısıl-rı kızımdan uzak tutmak vardı. Olayları evimden uzağa dadı. Japonca bir cümle söyledi.

kaydırmak ...

"Dikkat edin!" dedim. *"Yoku kike!"*

Dışarıya, gecenin karanlığına çıktım.

Hattın ucunda bir homurtu duyuldu. Şaşırmışlardı.

Terli yüzüme ve boynuma hava buz gibi geldi.

"Hai. Adamlarımız geldi. Şimdi de siz gelin, Teğmenim."

Öne doğru iki adım ilerledim.

"Peki," dedim. "Geliyorum."

Şimdi görebiliyordum onları. On metre kadar ilerde dur-Telefonu kapattım.

muşlardı. Arabalarının yanındaydılar. Dört kişi sayabildim.

Biri bana el salladı, yaklaşmamı işaret etti. Ben kararsızdım.

Ötekiler neredeydi?

Arabaların yanındaki adamlardan başka kimseyi göremi-Connor fısıldadı. "Otuz saniye." Sonra ön kapıdan çıktı.

yordum. Tekrar el salladılar, işaret ettiler. Onlara doğru bir Ben giydiğim yeğin üzerine geçirdiğim gömleğin düğme-iki adım attım, ama bir anda arkamdan güçlü bir darbe beni lerini ilikliyordum hâlâ. Bu yelekler şişkin ve sıcaktı. Hemen ıslak çimenlerin üzerine yüzükoyun serdi.

terlemeye başladım.

Ne olduğunu biraz geç anlayabildim.

Otuz saniye bekledim. Gözüm saatimdeydi. Saniye kolunun Beni sırtımdan vurmuşlardı.

hareketini izliyordum. Sonra kapıdan çıktım.

Derken silah sesleri her yanıma sardı. Otomatik silahlardı.

Sokak ışık içinde kaldı. Sesler sokağın iki yanındaki apartmanlardan yankılanıyor, camlar kırılıyordu. Çevremde insanların bağııştığını duydum. Yine silah sesleri. Kontakların Birisi sahanlığın ışığını söndürmüştü. Ayağım bir vücuda çevriliş sesi geldi kulağıma. Sokakta arabalar fırtına gibi takıldı, düştüm. Kalkıp incecik Asyalı yüze baktım. Çocuktu ilerledi. Hemen ardından polis sirenleri ve lastik gıcırtiları

daha. Şaşılacak kadar gençti. Yirmi bile olamazdı. Baygındı.

duyuldu. Projektör ışıkları yandı. Ben düştüğüm yerde, çi-

Çok yavaş soluyordu.

menlerin üzerinde, yüzükoyun yatıyordum. Sanki bir saattir Merdivenlerden inmeye başladım.

oradaymışım gibi hissettim kendimi. Sonra bütün bağırtıların İkinci kat sahanlığında kimse yoktu. O merdiveni inerken, İngilizce olduğunu farkettim.

ikinci kat dairelerinden birinin televizyonundan kon-Sonunda biri yaklaşıp üzerime eğildi, "Kıpırdama, Teğ-servelenmiş bir kakhaha sesi geldi kulağıma. Makineden men, önce bir bakayım," dedi. Connor'ın sesini tanıdım. Eli gelme bir kakhaha. Bir ses, "Peki, söyleyin bize, o ilk randesırtıma değdi, yokladı. Sonra, "Dönebilir misin, Teğmen?"

vunuzda nereye gitmiştiniz?" diye sordu.

diye sordu.

Son merdiveni inmeye koyuldum. Apartmanın ön kapısı

Döndüm.

camdandı. Baktığımda yalnızca park etmiş arabaları gördüm.

Connor güçlü projektör ışıkları altında ayakta durmuş, Adamlar da, o üç araba da daha soldaydı.

bana bakıyordu. "Delmemiş," dedi. "Ama yarın sırtın fena Bekledim. Derin bir soluk aldım. Yüreğim çarpıyordu tutulacak."

Dışarı çıkmayı hiç istemiyorum, ama kafamda yalnızca onla Ayağa kalkmama yardım etti.

402

403

Beni kimin vurduğunu anlamak için arkama baktım. Orada kimse yoktu. Birkaç boş fişeklik, yeşil çimenlerin üzerinde donuk sarı pırıltılar oluşturmaktaydı. Ön kapının hemen orada.

MANŞET, "VIETNAM ÇETESİ BATI LOS ANGE-

LES'DE ŞİDDET EYLEMİNE GEÇTİ" diyordu. Alttaki yazıda, Los Angeles Polis Teşkilâtından Peter Smith adlı Özel Hizmetler görevlisinin *Şıllık Katilleri* adlı bir Orange County çetesinin intikam saldırısına uğradığı anlatılmaktaydı. Teğmen Smith'e sırtından iki el ateş edilmiş, o sırada gelen tak-viye polis ekipleri saldırgan gençleri dağıtmışlardı. Saldır-ganlardan hiç sağ ele geçen olmamış, ama çatışma sırasında iki tanesi ölmüştü.

Gazeteleri banyoda okuyordum. Küveti doldurup içine uzanmış, sırtımın ağrısını sıcak suyla hafifletmeye çalışıyordum. Omurgamın iki yanında kocaman, çirkin birer çürük vardı. Soluk alırken canım acıyordu.

Michelle'i San Diego'ya, annemin yanına yollamıştım.

Hafta sonunda orada kalacaktı. İşler düzelinceye kadar. Elaine o gece geç saatte arabasına binip evine gidebilmişti.

Okumayı sürdürdüm.

Yazıya göre Şıllık Katilleri, bir hafta önce, Rodney Ho-ward adlı iki yaşındaki çocuğu Inglewood'daki evinin önünde üç tekerlekli bisikletiyle oynarken kafasından vuran çeteydi.

O olayın, çeteye yeni bir üye kabulü için uygulanan bir tören olduğu söylentileri dolaşmaktaydı. Olayın iğrençliği, Los Angeles polisinin güney California'da şiddeti önleyip 404

405

kan *ı keti daha. Araştırdım. 1987'den bu yana yüz seksen tat önleyemeyeceği konusunda kuşku ve merak da uyandırmıştı.

İinerikan yüksek teknoloji ve elektronik şirketi Japon-laı 1

Kapımın dışında yine bir yığın muhabir vardı, ama ben satılmış. Artık haber değeri yok bunların." "Ama gazete bir hiçbiriyle konuşmuyordum. Telefonum durmadan çalıyordu.

araştırmaya mı başlıyor?" "Öyle diyorlar. Kolay olmayacak, çünkü

Telesekretere cevap verdiriyordum. Ben banyoya uzanmış, ne duygusal göstergelerin hepsi pek düşük. Japonya'yla ticaret yapacağıma karar vermeye uğraşmaktaydım.

dengesi düşüyor. Tabii durumun iyi görünmesinin nedeni, artık Bir iki saat bekleyip *Times'dan* Ken Shubik'i aradım.

bize o kadar çok araba ihraç etmemeleri. Çünkü arabaları

"Ne zaman ararsın diye bekliyordum," dedi. "Seviniyor burada yapıyorlar. İş küçük ejderhalara dağıttıklarından, açık olmalısın."

da onların sütunlarında gözüktüyor, Japonya'yla ilgili gözükt-

"Neye?"

müyor. Bizden turuncgil ve kereste alımlarını hızlandırdılar, açığı

"Sağ kaldığına. O çocuklar çok tehlikeli."

küçük göstermeyi başardılar. Aslında bize geri kalmış ülke

"Dün geceki Vietnamlı çocukları mı diyorsun?" dedim.

muamelesi yapıyorlar. Ham maddelerimizi alıyorlar,

"Aralarında Japonca konuşuyorlardı."

mamullerimizi almıyorlar. Bizim istediğimiz şeyleri üretmi-

"Olamaz."

yorsunuz, diyorlar."

"Öyle, Ken."

"Belki de üretmiyoruz, Ken."

"Yazımız yanlış mı yani?"

"Sen onu yargıca söyle." İçini çekti. "Ama halkın umurunda

"Pek sayılmaz."

mı, ondan emin değilim. Mesele orada. Vergi konusunda

"Durum anlaşılıyor," dedi.

"Hangi durum?"

bile."

"Sansar'ın yazısıydı o. Ve bugün Sansar'ın süngüsü düşük.

Kendimi biraz dalgın hissediyordum. "Vergi mi?" dedim.

Onu kovmaktan bile söz ediliyor. Kimsenin anladığı yok

"Vergi konusunda kocaman bir yazı dizimiz var. Hükümet ama buralarda bir şeyler oluyor. Üst düzeylerde birinin sonunda farkına vardı ki, Japon şirketleri burada pek çok iş

poposunda birdenbire Japonya konusunda pireler belirdi.

yapıyor, ama Amerikan maliyesine pek fazla vergi ödemiyor.

Her neyse, Japonların Amerika'daki operasyonlarını inceleyen Kimisi hiç ödemiyor ... ki bu gülünç bir şey. Kârlarını kontrol bir yazı dizisine başlıyoruz."

altında tutmak için Japonya'dan getirdikleri komponentlerin

"Ya, öyle mi?"

fiyatına bindiriyorlar. Olmayacak şey ... ama tabii bizim

"Bugünkü gazeteye bakarsan tabii hiç anlayamazsın. Eko-hükümet geçmişte hiçbir zaman Japonları cezalandırmakta nomi bölümüne baktın mı?"

çabuk harekete geçmedi. Ayrıca Japonlar VWashington'da her

"Hayır, neden?"

yıl yarım milyar dolar dağıtıp herkesin sükûnetini korumasını

"Darley-Higgins şirketi MicroCon'u Akai'ye sattığını ilan başarıyorlar."

etti. Ekonomi bölümünün dördüncü sayfasında. İki santimlik

"Ama siz yine de bir vergi yazısı hazırlıyorsunuz, öyle bir yazı."

mi?"

"O kadcılık mı?"

"Evet. Nakamoto'yu da inceleyeceğiz. Kaynaklarımın de-

"Fazlasına değmez herhalde. Japonlara satılan bir Ameri-diğine göre, Nakamoto aleyhine ortak fiyatlandırma davası

406

407

açılacakmış. Ortak fiyatlandırma denilen şey, Japon şirketlerinin baş oyunu. Ben uzlaşma sağlanan davaların bir listesini ucuz ve bayağı bir atak. Çünkü yanlış. Aslında onlar oyunu çıkardım. 1991'de Nintendo, ortak fiyatlandırma oyunları. Aynı

farklı kurallara göre oynuyor. Amerikalılar bunu anlayamıyıl Mitsubishi, televizyonlarda ortak fiyatlandırma. 1989'da yor."

Panasonic. 1987'de Minolta. Ve biliyorsun ki bunlar aysberg'in

"Olabilir," dedim. "Ama ortak fiyatlandırma yasaya aykırı."

yalnızca tepesi."

"Amerika'da evet," dedi. "Ama Japonya'da normal usul-

"O halde yazıyı yayınlamanız iyi bir şey."

dendir. Unutma, *kohai*, orası temelden farklı. Şirketlerin ara-

Öksürdü. "Sen adının açıklanmasını ister misin? Şu Ja-larında anlaşması normal ticaret biçimidir. Nomura hisseleri ponca konuşan Vietnamlılar konusunda?"

skandali de bunu ortaya koydu zaten. Amerikalılar birleş-

"Hayır," dedim.

meye ahlâkî açıdan itiraz ediyor, o olayı ticaret yapmanın

"Hepimiz aynı gemide sayılırız," dedi.

bir başka biçimi olarak göremiyorlar. Oysa işin aslı o."

"Bir yaran olacağını sanmıyorum," dedim.

Suşi barına girdik. Karşılıklı eğilmeler ve selamlaşmalar yer aldı. Connor Japonca konuştu. Sonunda bara oturduk.

Bir şey ısmarlamadık.

"İsmarlamıyor muyuz?" diye sordum.

Connor'la Culver City'deki *sushi* barında öğle yemeği yedik.

"Hayır," dedi Connor. "Kabalık olur. Hiroşi ne yiyeceği-Biz kaldırıma yanaşırken birisi barın vitrinine KAPALI mize kendisi karar vermeli."

tabelası asıyordu. Connor'ı görünce tabelayı tersine çevirdi, Barda öylece oturduk. Hiroşi yemekleri getirdi. Balığı ke-AÇIK yaptı.

şişine baktım.

Connor, "Beni tanırlar burada," dedi.

Telefon çaldı. Barın öbür ucundan biri, "*Connor-san, onna*

"Yani seni severler mi?"

no hito ga mailem to ittenaşıta yo," dedi.

"Onu bilmek zordur."

Connor, "Domo," diye başını salladı. Bana döndü, kendini

"Müşteri olarak mı değerlisin?"

bardan geriye itti. "Yemeye vaktimiz yokmuş meğer. Bir

"Hayır. Herhalde Hiroşi şu sıra kapatmayı tercih ederdi. İki sonraki randevumuza gitme vakti geldi. Teyp yanında mı?"

ganjin müşteri için adamları öğleyin çalıştırmak ona para

"Evet."

kazandırmaz. Ama ben buraya sık gelirim. O ilişkiye saygı

"iyi."

gösteriyor. Ticaretle de, sevmekle de ilgisi yok."

"Nereye gidiyoruz?"

Arabadan indik.

"Arkadaşını görmeye," dedi. "Bayan Asakuma'yı."

"Amerikalılar anlayamaz," dedi. "Çünkü Japon sistemi temelden farklıdır."

"Evet ama artık anlamaya başladıklarını sanıyorum," dedim. Ona Ken Shubik'in ortak fiyatlandırma yazısını anlattım.

Connor içini çekti. "Japonlara dürüst değiller demek çok 408

409

Î5ANTA Monica sürat yolunun kanalizasyon delikleri

"Doğrusu işin kendisi iyiydi. Yakınacak bir yanı yoktu. "

üzerinde seke seke kente doğru uçuyorduk. Öğleden sonra

"Ne oldu o halde?"

gökyüzü grileşmişti. Yağmur geliyor gibiydi. Sırtım çok ağ-Başım iki yana salladı. "Japonya'da yaşamış insanların çoğu rıyordu. Connor camdan bakıp kendi kendine bir ezgi mırıl-karmakarışık duygularla ayrılır. Japonlar birçok bakımlardan danmaktaydı.

harika insanlardır. Çalışkan, zeki ve şakacı. Çok sağlam bir O heyecanın arasında, Theresa'nın dün gece aradığını

namus anlayışları ve tutarlılıkları vardır. Ama aynı zamanda unutmuştum. Teypin sonunu seyrettiğini, bir sorun olduğunu bu gezegende yaşayan en ırkçı insanlar onlardır. Başkalarını

söylemişti.

habire ırkçılıkla suçlamaları da bu yüzdendir. Ayrıca, çok ön

"Onunla konuştun mu?"

yargılıdırılar ... ve tabii herkesin de öyle olacağını varsayarlar.

"Theresa'yla mı? Pek kısa. Ona bazı tavsiyelerde bulun-Japonya'da yaşamak ... bezdirdi beni. Bir süre sonra, olayların dum."

oluş biçimine dayanamaz oldum. Geceleri beni kaldırımda

"Dün gece teypte bir sorun olduğunu söylemişti."

karşıdan yaklaşır gören kadınların öbür kaldırıma

"Ya? Bana bundan söz etmedi."

geçmesinden usandım. Metroda en son dolan yerlerin benim İçimde gerçeği söylemediğine dair bir duygu vardı. Ama iki yanımdaki yerler olduğunu farketmekten usandım. Japon sırtım çok zonkladığı için ona baskı yapmayı canım istemi-hosteslerin beni anlamaz sanarak Japon yolculara, "Bir yordu. Bazen bana Connor'ın kendisi de Japon olmuş gibi *ganjirile* yanyana oturmaktan rahatsız olur musunuz?" diye geliyordu. Onlar gibi içine kapanık, ketum davranışları vardı.

sormasından usandım. Dışa itilmekten, o sinsî tahakkümden,

"Japonya'dan neden ayrıldığını hiç anlatmadın, bana,"

arkamdan yapılan sakalardan ... yani *zenci* olmaktan usandım.

dedim.

Usandım işte. Pes ettim."

"Ha, o mu?" içini çekti. "Bir şirkette çalışıyordum. Güvenlik

"Onları aslında pek sevmiyorsun galiba."

danışmanlığı yapıyordum. Ama olmadı." "Neden?"

"Hayır, seviyorum," dedi Connor. "Hem de çok. Ama ben Japon değilim ve onlar da bunu unutmama asla izin vermezler." Tekrar içini çekti. "Amerika'da çalışan pek çok Japon dostum var. Onlar için de zor. Bu farklılıklar her iki taraf için de geçerli. Onlar da kendilerini dışlanmış hissediyor. Metroda kimse onların da yanına oturmuyor. Ama arkadaşlarım bana kendilerinin önce insan, sonra Japon olduğunu hatırlatıyorlar.

Ne yazık ki geçmiş tecrübelerim bunun her zaman doğru olmadığını gösterdi."

"Yani önce Japon mu onlar?"

Omuz silkti. "Aile ailedir."

Yol boyunca bir daha konuşmadık.

410

411

"Emin değilim."

Bu sefer kızın kolu hareket etti. Hiç kuşku yoktu. Parmaklar kapanıp açıldı.

"Hâlâ yaşıyor!"

Theresa başıyla evetledi. "Öyle görünüyor. Şimdi saate bakın."

Duvardaki saat 8.36'yı gösteriyordu. Gözümü ondan ayırmadım. Hiçbir şey olmadı. Teyp iki dakika daha döndü.

Connor içini çekti.

"Saat kıpırdamıyor."

YABANCI öğrencilere ait yurtlardan birinde, üçüncü

"Evet," dedi Theresa. "İlk önce kumlu paterni farkettim.

kattaki bir odadaydık. Theresa Asakuma buranın kendi Yakın taramada. Pikseller ileri geri sığıyordu."

odası olmadığını anlattı. Bir arkadaşının odasıydı. O arkadaş

"Yani anlamı?"

da bir sömestr için İtalya'da okuyordu. Theresa masanın

"Biz ona *rock and roll* diyoruz. Donmuş kareyi saklamanın üstüne küçük bir video kayıt makinesiyle bir monitör koy-en yaygın yoludur. Normal bir donmuş kare, gözle hemen muştı.

farkedilir, çünkü görüntünün en küçük üniteleri bile Makineyi hızla ileri doğru çalıştırırken, "O laboratuvar-birdenbire taş kesilir. Oysa normal çekimde her zaman ufacık dan çıkmak iyi olur diye düşündüm," dedi. "Ama bunu gör-hareketler vardır. Raslantı bile olsa. O zaman yapacağınız menizi istedim. Bana getirdiğiniz teyplerden birinin sonu.

rock and roll'dur. İkinci görüntüyü tekrar tekrar birincinin Senatör odadan çıktıktan hemen sonra başlıyor."

üzerinde çevirirsiniz. Birazcık hareket verir, donmuş kare Teypi yavaşlattı. Nakamoto binasındaki kırk altıncı katın dikkati çekmez."

genel görünümüne baktım. Kat boştu. Cheryl Austin'in solgun

"Yani sence teyp sekizi otuz altı geçe dondurulmuş mu?"

vücudu, koyu renk konferans masasının üzerinde yatıyordu.

"Evet. Ve kız da besbelli o saatte hâlâ sağmış. Emin ola-Teyp dönmeye devam etti.

mam tabii. Ama ihtimal."

Hiçbir şey olmadı. Durgun bir sahneydi.

Connor başıyla evetledi. "Demek orijinal teyp bu yüzden o

"Neye bakıyoruz?" diye sordum.

kadar önemli."

"Biraz bekleyin."

"Hangi orijinal teyp?" dedi Theresa.

Teyp devam etti. Hâlâ bir şey olmuyordu. ~"

Ben bir gece önce evimde bulduğum teypi çıkardım.

Sonra birden gördüm. Net biçimde. Kızın bacağı kıpırdı-

"Oynat," dedi Connor.

yordu.

"*Neydi* o öyle?"

"Bir spazm mı?"

Dipdiri siyah beyaz görüntüde yine kırk altıncı kat vardı.

Yan kameradan bir çekimdi. Konferans salonu iyi görünüy-4 1 3

yordu. Orijinal teyplerden biriydi. Cinayeti yine gördük,

"Ya şimdi?" diye sordum.

Morton'un kızı masanın üzerinde bırakıp gidişini seyrettik.

Arabanın telefonunu bana uzattı. "Merkezi ara," dedi.

Teyp dönmeyi sürdürdü. Kıza baktık.

"Cinayeti İşigura'nın işlediğini gösteren bir teypin elimize

"Duvar saatini görebiliyor muyuz?"

geçtiğini söyle. Nakamoto'ya, İşigura'yı tutuklamaya git-

"Bu açıdan, hayır."

mekte olduğumuzu da söyle."

"Ne kadar zaman geçti dersin?"

"Araba telefonlarından hoşlanmazsın sanıyordum."

Theresa omuzlarını kaldırdı. "Atlamalı çekim. Bilemem.

"Sen dediğimi yap," dedi Connor. "işimiz zaten bitti sayılır."

Birkaç dakika."

Ben de yaptım. Görevliye planımızı anlattım, nereye git-Sonra kız masanın üzerinde kıpırdadı. Eli hareket etti, başı

mekte olduğumuzu söyledim. Takviye isteyip istemediğimizi da döndü. Sağdı. Hiç kuşku yoktu.

sordular. Connor başını iki yana salladı, ben de ihtiyacımız Konferans odasının camında bir erkek silueti gördük.

olmadığımı söyledim.

İlerledi. Sağdan yaklaşıyordu. Odaya girdi, arkasına bakıp

"Ya şimdi?"

yalnız olduğundan emin olmaya çalıştı. İşigura'ydı bu adam.

"Nakamoto'ya gidelim."

Kararlı adımlarla masanın kenarına yürüdü, elleriyle kızın boynunu kavradı, onu boğdu.

"Tanrım."

Çok uzun sürmüşse benziyordu. Kız sonlara doğru mücadele etti. İşigura bastırdı. Hareketler kesildikten çok sonra, hâlâ bastırıyordu.

"İşi şansa bırakmıyor."

"Hayır," dedi Connor. "Bırakmıyor."

Sonunda İşigura gerileyip cesetten uzaklaştı, gömleğinin kollarını çekti, ceketini düzeltti.

"Pekâlâ," dedi Connor. "Teypi durdurabilirsin artık. Yeterince gördük."

Tekrar dışardaydık. Zayıf güneş ışığı, dumanlırsisin arasından bize zor ulaşıyordu. Arabalar kükreyerek geçmekte, yoldaki kapaklar üzerinde sıçramaktaydı. Sokağın iki yanındaki evler pek zavallı göründü gözüme. Onarıma ihtiyaçları vardı.

Arabaya bindik.

414

415

JMRK altıncı katı video'da o kadar çok seyrettikten sonra Connor basını evet anlamında salladı. "MicroCon satışını

tekrar oraya girmek bir garip geliyordu. Günlerden Cumar-bağlayacak toplantı."

tesiydi ama ofis yine de harıl harıl çalışıyor, sekreterler orta-Asansörlerin orada bir resepsiyoncu oturuyordu. Bir an lıkta koşturuyordu. Gündüzleri farklı görünüyordu ofis. Dört bizim bakışlarımızı izledi, sonra, "Size yardımcı olabilir mi-bir yandaki camlardan içeriye gün ışığı doluyor, çevredeki yim, efendim?" diye sordu.

gökdelenler daha yakınmış gibi geliyordu. Los Angeles sisinde Connor, "Teşekkür ederiz," diye cevap verdi. "Ama birini bile.

bekliyoruz."

Başımı kaldırıncı güvenlik kameralarının tavandan ve Kaşlarımı çattım. Durmakta olduğumuz yerden, İşigu-ra'yı

duvarlardan sökülmiş olduğunu gördüm. Sağda Cheryl konferans salonunda görebiliyordum. Japon tarafında, Austin'in öldürüldüğü konferans salonu yeniden dekore masanın ortalarına rastlayan bir yerde oturuyor, sigara içi-edilmekteydi. Siyah mobilyalar gitmişti. İşçiler oraya açık yordu. Sağındaki adam ona doğru eğilip bir şey fısıldadı, renk bir masayla bej koltuklar monte ediyorlardı. Bambaşka İşigura başını salladı, gülümsedi.

bir hava gelmişti odaya.

Coni or'.a baktım.

Atrium'un öbür yanında, büyük konferans odasında bir

"Bekle," dedi Connor.

toplantı yer almaktaydı. Yeşil çuha örtülü upuzun bir masanın Birkaç dakika geçti. Sonra genç bir Japon atrium'dan hızlı

çevresine kırk kadar insan oturmuştu. Bir yanda Japonlar, bir adımlarla geçip konferans odasına girdi. Girdikten sonra daha yanda Amerikalılar. Herkesin önünde deste deste belgeler yavaş hareket etmeye başladı. Kimsenin dikkatini dağıtmak vardı. Amerikalıların arasında avukat Bob Richard-son çarptı

istemiyordu. Çevreden dolaşp, masanın baş tarafına yakın gözüme.

yerde oturan kibar görünüşlü, kır saçlı bir adamın tam Yanımda durmakta olan Connor içini çekti.

arkasında durdu. Eğildi, yaşlı adama bir şeyler fısıldadı.

"Ne oluyor?"

"İwabuçi," dedi Connor.

"Cumartesi toplantısı, *kohai*."

"O da kim?"

"Yani Eddie'nin sözünü ettiği Cumartesi toplantısı bu mu?"

"Nakamoto'nun Amerika'daki başı. Nevv York'da çalışır."

İvvabuçi genç yardımcısına başını salladı, masadan kalktı.

Yardımcı onun kolay çıkabilmesi için arkasından koltuğunu çekti. İvvabuçi Japonların arkasından ilerledi. Adamlardan birinin hizasından geçerken omzuna hafifçe dokundu, sonra cam kapıyı açıp, konferans salonunun önündeki terasa çıktı.

Az sonra dokunduğu adam da çıkmak üzere kalktı.

Moriyama da terasa çıktı. İkisi güneşin altında durup si-

"Moriyama," dedi Connor. "Los Angeles ofisinin başı."

garalarını tutturdüler. Genç yardımcı yanlarına gitti, hızlı

Yükselen Güneş—F.27

hızlı bir şeyler söyledi. Yaşlı adamlar dikkatle dinlediler, Connor, "İşte bize işaret," dedi. Resepsiyoncuya döndü, sonra başlarını çevirdiler. Genç adam orada öylece durdu.

kimliğini gösterdi, hızlı adımlarla atrium'dan konferans oda-Az sonra Moriyama genç adama döndü, bir şey söyledi.

sına doğru yürüdük.

Genç adam hemen eğildi, konferans odasına döndü. Bir başkasına doğru ilerledi. Siyah saçlı, bıyıklı birine. Onun da kulağına bir şeyler fısıldadı.

"Şirai," dedi Connor. "Mâlî işler başkam."

İnce çizgili takım giymiş genç bir Amerikalı, masanın Şirai kalktı, ama terasa çıkmadı. İç kapıyı açıp atrium'u önünde, ayakta konuşmaktaydı. "Şimdi dikkatinizi Rider geçti, karşı taraftaki bir ofise girip gözden kayboldu.

C.'ye verebilirseniz, kendisi size özet halinde aktif ve pasifle-Konferans odasında genç adam bu sefer dördüncü birine ri ..."

yaklaştı. Onun Yoşida olduğunu hemen tanıdım. Akai Sera-Connor odaya önden girdi. Ben hemen arkasındaydım.

miğin başı. Yoşida da odadan çıktı, atrium'a geçti.

İşigura başını kaldırıp baktı, hiç şaşkınlık göstermedi.

"Neler oluyor?" dedim.

"İyi günler, baylar." Yüzü bir maskeydi.

"Araya mesafe koyuyorlar," diye açıkladı Connor. "Olay Richmond rahat bir sesle, "Baylar, eğer bu iş biraz bekle-olurken orada olmak istemiyorlar."

yebilirse iyi olur, çünkü burada çok karmaşık bir şeyin tam Terasa baktım. Oradaki iki Japon rahat adımlarla terasın ortasındayız," dedi.

ucuna doğru yüfümeye başlamışlardı. Uç taraftaki bir kapıya Connor onun sözünü kesti. "Bay İşigura, sizi Cheryl Lynn doğru.

Austin'i öldürmekten tutukluyoruz." Ardından ona haklarını,

"Ne bekliyouz?" diye sordum.

Miranda yasası gereğince okudu. Bu arada İşigura ona sabit

"Sabırlı ol, *kohai*."

bakışlarla bakıyordu. Odadaki diğer insanlar salt bir Genç yardımcı sonunda çıktı. Konferans salonunda top-sessizliğe gömülmüşlerdi. Koca masada hiç kimse kıpırda-lantı devam ediyordu. Ama atrium'da Yoşida genç yardımcıyı

mıyordu. Ortalık natürmort gibiydi.

bir kenara çekti, bir şeyler fısıldadı.

İşigura ayağa kalkmadı. "Saçmalık bu," dedi.

Genç adam tekrar konferans salonuna döndü.

Connor, "Bay İşigura, lütfen ayağa kalkar mısınız?" dedi

"Hımmm," dedi Connor.

ona.

Yardımcı bu sefer masanın Amerikalılar tarafına yürüdü, Richmond alçak sesle, "Umarım ne yaptığınızı biliyorsa-Richmond'a bir şeyler fısıldadı. Richmond'un yüzünü göre-nuzdur," dedi bize.

miyordum, çünkü bize arkası dönüktü. Ama vücudunun İşigura, "Ben haklarımı bilirim, baylar," diye ekledi.

sarsıldığını farkettilim. Yerinde kıpırdandı, arkasına yaslanıp Connor, "Bay İşigura, lütfen kalkar mısınız?" diye tekrar-genç yardımcıya alçak sesle bir şeyler söyledi. Genç adam ladı.

başını sallayıp çıktı.

İşigura yine kıpırdamadı. Sigarasının dumanı önündeki Richmond yerinden kalkmadı. Başını ağır ağır iki yana tabladan yükseliyordu.

sallıyordu. Notlarının üzerine eğildi.

Upuzun bir sessizlik oldu.

Az sonra küçük bir kâğıda yazdığı notu İşigura'ya uzattı.

Connor bana, "Onlara teypi göster," dedi.

418

419

Konferans salonunun bir duvarı video cihazlarıyla doluydu.

\

Daha önce kullandığıma benzer bir "player" makinesi Yoşida'nınki de.

buldum, teypi taktım. Ama ortadaki büyük ekrana hiçbir İşigura'nın göz kapakları titredi. Connor'a şaşkınlıkla görüntü gelmedi. Çeşitli düğmelere basmayı denedim, gö-baktı. Sonra yavaşça basını salladı, gırtlığından bir homurtu rüntüyü yine alamadım.

çıktı, ayağa kalktı. Başka herkes ekrana bakıyordu.

Arka köşede not almakta olan Japon bir sekreter çabucak Connor'a doğru yürüdü. "Bunu seyretmek istemiyorum, yanıma geldi. Özür diler gibi eğildi, gerekli düğmelere bastı, Yüzbaşım. Gösteriniz bittiği zaman beni dışarda bulursunuz."

tekrar eğilip yerine döndü.

Bir sigara yaktı, gözlerini kısarak Connor'a tekrar baktı. "O

"Teşekkür ederim," dedim.

zaman konuşuruz. *Maçigninakıt.*" Kapıyı açıp terasa yürüdü.

Ekranda görüntü belirliyordu. Parlak gün ışığında bile Çıktıktan sonra kapıyı kapatmadı.

netti. Theresa'nın odasında gördüğümüz sahneydi karşımız-Ben peşinden dışarı çıkacak oldum ama Connor benimle daki. İşigura'nın kıza yaklaşması, debelenen vücudu masaya gözgöze gelmeyi başardı. Başını belli belirsiz iki yana salladı.

bastırması.

Olduğum yerde kaldım.

Richmond, "Nedir bu?" dedi.

İşigura'yı dışarda görebiliyordum. Parmaklığı tutmuş, İşigura, "Sahte bu," dedi. "Bir hile!"

duruyordu. Sigarasından soluk çekerken yüzünü güneşe Connor, "Bu teyp Nakamoto güvenlik kameralarının Per-doğru kaldırdı. Sonra dönüp bize baktı, başını acır gibi salladı.

şembe gecesi kırk altıncı katta aldığı kayıttır," diye cevap Parmaklığa abandı, ayağını kaldırdı.

verdi.

Konferans salonunda teyp devam ediyordu. Amerikalı

İşigura, "Yasal değil bu," dedi. "Sahte bir şey."

avukatlardan bir kadın ayağa kalktı, evrak çantasını çat diye Ama kimse dinlemiyordu. Herkes ekrana bakmaktaydı.

kapattı, dönüp odadan çıktı. Başka kimse kıpırdamadı.

Sonunda teyp sona erdi.

Richmond'un ağzı açılmıştı. "Tanrım," dedi.

Kaseti makineden aldım.

Teypte kızın ölmesi çok uzun sürmüş gibi görünüyordu.

İşigura, Connor'a ateş saçan gözlerle bakıyordu. "Bu san-Odada sessizlik vardı. Hafif bir rüzgâr, masadaküerin ön-lerinde duran kâğıtların uçlarını kaldırıyordu.

sasyon sağlayan bir yayın numarasından başka bir şey de-Terasa baktım.

ğil," dedi. "Uydurma. Hiçbir anlamı yok."

Boştu.

Richmond'un gözleri hâlâ ekrandaydı. "Ulu Tanrım," diye Parmaklığın oraya vardığımızda, uzaktan siren sesleri mırıldandı.

duyulmaya başlamıştı.

İşigura, "Yasal dayanağı yok," diyordu. "Kabul edilmez bir şey. Asla işe yaramaz. Bir çarpıtma ..."

Sözün ortasında sustu. Masanın ucuna ilk defa bakıyordu.

İwabuçi'nin koltuğunun boş olduğunu gördü.

Aşağıda sokak toz içindeydi. Ekskavatörlerin, matkap Öbür yana baktı. Gözleri odayı taradı.

makinelerinin sağır edici gürültüsü kol geziyordu. Nakamoto Moriyama'mn koltuğu da boştu.

bitişğe bir ek bina inşa etmekteydi. Bir dizi çimento kamyonu Şirai'ninki de.

kaldırımın kenarına sıralanmıştı. Lacivertler givmiş Ja-420

421

ponlann arasından kendime yol açtım, inşaat çukuruna bakacak bir yer buldum.

İşigura ıslak betonun karıştırıldığı çukura düşmüştü. Cesedi yan yatıyor, balçığın içinden yalnız başıyla tek kolu görünüyordu. Yumuşak betonun gri yüzeyine parmak parmak kanlar yayılmaktaydı. Mavi inşaat kaskı giymiş işçiler onu çıkarma çabasındaydılar. Elllerinde bambu değnekler ve ipler

vardı. Ama pek başarılı olamıyorlardı. Sonunda kasiğine kadar lastik çizmeler giymiş bir işçi çukura indi, cesedi çekmeye çalıştı. O iş de onun sandığı kadar kolay değildi. Yardım çağırmak zorunda kaldı.

Bizimkiler gelmişlerdi bile. Fred Perry ile Bob VVolf.

VVolf beni görünce tepeye doğru tırmandı. Defterini çıkarmıştı. Makine gürültüsü arasında sesini duyurabilmek için bağıyordu. "Bu konuda bir şey biliyor musun, Pete?"

"Evet," dedim.

"Adım?"

"Kasaguro İşiguro."

VVolf gözlerini kıstı. "Harf harf söyle."

Harfleri bağıra bağıra söylemeye çalıştım. Sonunda elimi cebime atıp kartviziti çıkardım, VVolf'a verdim.

"Bu o mu?"

"Evet."

"Nereden aldın?"

"Uzun hikâye," dedim. "Ama cinayetten aranıyordu."

VVolf başını salladı. "'Cesedi alayım da konuşuruz.'"

"İyi."

Sonunda onu inşaat vinciyle çıkarabildiler. Betondan ağırlaşmış, sarkıyordu. Havaya kaldırıldı, başımın üzerinden geçirildi.

Üstüme çimentolar damladı, ayaklarımın altındaki levhaya düştü. Levha Naamoto İnşaat Şirketine aitti. Kocaman harflerle, "YENİ BİR YARIN KURULUYOR" diyordu. Altında da, "VERDİĞİMİZ RAHATSIZLIKTAN ÖTÜRÜ ÖZÜR

DİLERİZ" diye yazılıydı.

OLAY yerinde işleri düzene koymak için bir saat daha işi. Ona kolay geliyordu ... zaten parti kuşuydu. Kızları ta-uğraştım. Şef de raporumuzu akşamdan önce istiyordu.

nırdı. Kongre üyeleri gelip kız tanımak isteyince, onları ta-Oradan ayrılınca Parker'a rapor yazmaya gitmek zorunda nıştırır, bu arada kendisi de kongre üyelerinden arkadaşlar kaldık.

edinirdi. Ama Cheryl ona özel bir fırsat yarattı, çünkü Mâlî

Merkezden karşı kaldırımdaki kahveye gidebildiğimizde İşler Komitesi başkanı Senatör Morton kıza tutulmuştu.

saat dört olmuştu. Sırf merkezden uzaklaşabilmek için git-Morton ilişkiyi kesecek kadar akıllıydı, ama Eddie kızı dur-mıştık oraya. Ben, "İşigura kızı niye öldürdü ki?" diye sor-madan özel jetlerle yolluyor, onu gittiği yerlerde bulmasını

dum.

sağlıyor, ilişkiyi canlı tutuyordu. Eddie de ho^ .ıyordu kızdan.

Connor içini çekti. "Pek belli değil. Ama benim en iyi tah-O gün öğleden sonra onunla sevişmişti. Onun Naka-moto minlerime göre durum şöyle. Eddie baştan beri kendi baba-partisine gelmesini de Eddie ayarlamıştı. Morton'un sının faı/sfl'sında çalışıyordu. Yaptığı ayrı bir iş de, ülkeye geleceğini bildiği için. Eddie durmadan Morton'u satışı

gelen yabancı ünlülere kızlar bulmaktı. Yıllardır yapar bu engellesin diye etkilemeye çalıştığı için, kafası hep Cumar-423

422

tesi toplantılarıyla meşguldü. Ha sırası gelmişken, sen o Her neyse, Eddie onu birkaç yıldır tanıyordu. İşigura, Tana-teypte Eddie'nin Cheryl'e 'bayağı değil' (no cheapie) dediğini ka'ya teypleri güvenlik odasından almasını söyleyince, Ta-sanmıştın. Aslında *niçibei* diyordu. Anlamı, Japon-Amerikan naka da bunu Eddie'ye söyledi."

ilişkileri.

"Eddie de aşağıya inip teypleri kendisi aldı."

"Ama bence Eddie'nin niyeti yalnızca Cheryl'i Mortonla

"Evet. Tanaka'yla birlikte."

buluşturmaktı. Kırk altıncı katı düşündüğünü hiç sanmıyo-

"Ama Phillips bize Eddie yalnızdı dedi."

rum. Kızın Morton'la oraya çıkacağını bekliyor olamazdı.

"Phillips yalan söyledi, çünkü Tanaka'yı tanıyordu. Zaten Oraya çıkmaları parti sırasında Nakamoto'dan biri tarafından olayı o yüzden büyütmedi. Tanaka ona, bir sakıncası yok, önerilmiş olmalı. Şirket o katı çok basit bir nedenle boş ve demişti. Ama Phillips bize hikâyeyi anlatırken Tanaka'yı at-ulaşılabilir durumda tutuyordu ... orada bir yatak odası var.

layıverdi."

Yöneticiler bazen o odada dinleniyor. Arka tarafta bir

"Peki, sonra?"

yerde."

"İşigura iki kişiyi Cheryl'in evini temizlemek üzere yolladı.

"Onu nereden biliyorsun?" diye sordum.

Tanaka teypleri kopyalatmak üzere bir yere götürdü. Eddie de Connor gülümsedi. "Hanada-san bir kere o odada kaldı-tepedeki eve, o partiye gitti."

ğını söylemişti. Anladığıma göre çok lüks bir oda."

"Ama Eddie bir teypi sakladı."

"Gerçekten yararlı tanıdıkların var."

"Evet."

"Birkaç tane var. Herhalde Nakamoto konuksever de Bir düşündüm. "Ama biz partide Eddie'yle konuşurken davranıyordu. Belki kameraları oraya bir şantaj düşünerek çok farklı bir hikâye anlatmıştı."

koymuş olabilirler. Ama bana söylendiğine göre yatak oda-Connor başını evet anlamında salladı. "Yalan söyledi."

sında kamera falan yok. Tam konferans salonunda kamera

"Sana da mı? Dostu olduğun halde mi?"

bulunması da bana Phillips'in doğru söylediği izlenimini ve-Connor omuz silkti. 'Tutturabileceğini sandı."

riyor. Kameralar şirkette çalışan elemanları *kaizen* etmek için

"Ya İşigura?" Kızı neden öldürdü?"

konulmuş. Herhalde öyle bir yerde bir cinsel ilişkinin yer

"Morton'u cebinde bilmek için. Planı tuttu da... Mor-alacağını düşünemezlerdi.

ton'un MicroCon'la ilgili tutumunu değiştirmesini sağladılar.

"Her neyse, Eddie, Cheryl'in Morton'la binanın başka bir Bir ara Morton satışın gerçekleşmesine izin

verecek duruma tarafına gitmekte olduğunu görünce herhalde çok telaşlanmış

düştü."

olmalı. Bu yüzden onları izledi. Cinayeti gördü ... ki bence

"İşigura böyle bir sebepten öldürür müydü onu? Bir şirket o cinayet gerçekten kazaydı. Ve Eddie, dostu Mor-ton'a satışı için?"

yardım etmek için ona seslendi, onu oradan çıkardı. Sonra

"Hayır, bence o işi önceden hesaplamamıştı. İşigura çok Morton'la birlikte partiye döndü."

gergindi. Büyük baskı altındaydı. Üstlerine kendini kanıtla-

"Ya teypler?"

mak zorunda olduğuna inanıyordu. Çok şey kazanabilir ya

"Ha. Rüşvetten söz etmiştik, hatırlıyor musun? Eddie'nin da kaybedebilirdi. O kadar çok ki ... benzer durumlarda rüşvet verdiklerinden biri de Tanaka adlı bir alt düzey güvenlik görevlisiydi. Bence Eddie ona uyuşturucu veriyordu.

normal bir Japon'un davranabileceğinden farklı davrandı.

424

425

Bir aşırı baskı ânında kızı öldürdü. Evet. Kendisinin de söy-bir koltuk. Şirket kararlarının dışına çıkan, artık bütün gün lediği gibi, önemi olmayan'bir kızdı zaten."

hayatı pencereden seyreder. Bir bakıma bu bir müebbet hük-

"Tanrım."

müdür."

"Ama bence bu iş o kaçlar basit değil. Morton Japonlara Bunu düşündüm. "O halde sen araba telefonunu kullanarak karşı pek düşman tavırlıydı. İçimde bir duygu, o konuda bir küskünlüğü olduğunu fısıldıyor. Yeni bir bomba atma şakaları

merkezi ararken, planımızı anlatırken ... dinleyen kimdi?"

flan. Ayrıca ... konferans masası üzerinde sevişmek.

"Onu bilmek zor," dedi Connor omuz silkerek. "Ama ben Bunlar ... saygısız hareketler. Sence de öyle değil mi? Her-Eddie'yi severdim. Ona bir iyilik borçluydum. İşigura'nın halde İşigura'yı çok

kızdırmış olmalı."

evine dönmesine izin verilmesini istemedim."

"Peki, cinayeti polise kim haber verdi?"

"Eddie."

"Neden?"

"Nakamoto'yu utandırmak için. Eddie önce Morton'u gü-Ofise döndüğümüzde, beni bekleyen yaşlı bir kadınla vene kavuşturup partiye götürdü, sonra bizi aradı. Herhalde karşılaştık. Siyahlar giymişti. Kendini Cheryl Austin'in bü-parti katındaki bir telefondan. Bize telefon ettiğinde, güvenlik yükannesi olarak tanıttı. Cheryl'in annesiyle babası, o dört kameralarını henüz bilmiyordu. Tanaka onu ona sonradan yaşındayken bir trafik kazasında ölmüşlerdi. Çocuğu bu yaşlı

söyledi. O zaman Eddie de, İşigura'nın kendisine tuzak kadın büyötmüştü. Soruşturmadaki yardımlarımdan ötürü

kurmuş olmasından korkmaya başladı. Bu yüzden ikinci bana teşekkür etmek istiyordu. Cheryl'in nasıl bir çocuk telefonu etti."

olduğunu anlatıp duruyordu. Teksas'dayken.

"Ve dostu John Connor'ı istedi."

"Tabii çok güzeldi," dedi. "Erkek çocuklar ondan çok hoş-

"Evet."

lanırlardı. Hep çevresinde birkaç tanesi birden bulunurdu.

"Demek ki,Eddie, Koiçi İNişi'nin ta kendisi, öyle mi?" de-Sopayla kovamazdınız onları." Durakladı. "Ama tabii ben dim.

Cheryl'i hiçbir zaman kafası sağlam biri gibi görmedim. Er-Connor yine başını salladı. "O da onun esprisi. Koiçi Nişi kekleri çevresinde görmekten hoşlanırdı gerçi. Kendisi için çok ünlü bir Japon filminin kahramanının adı. Şirketlerin aralarında kavgaya tutuşmalarından da hoşlanırdı. Yedi sekiz ahlâksızlığını konu alan bir. film."

yaşındayken o çocukları toz toprağın içinde karşı karşıya Connor kahvesini bitirip fincanını uzağa itti. getirdiğini, sonra ellerini çırparak kavgayı başlattığını hatırl-

"Ya İşigura? Japonlar .niye kendilerinden uzağa ittiler larım. Genç kız olmaya başladığında, bu işlerde hayli başarılıydı.

onu?"

Ne yapması gerektiğini biliyordu. Bunlara seyirci olmak pek

"İşigura oyunu fazla hızlı ve fazla gevşek oynamıştı. Per-de hoş değildi tabii. Yo, kafadan bir tuhaflığı vardı. Çok zalim şembe gecesi gereğinden çok daha bağımsız hareket etmişti.

olabiliyordu. Ya o şarkı ... gece gündüz çalıp durduğu o şarkı!

Bundan hoşlanmazlar. Nakamoto onu zaten çok geçmeden Beni de deli edecekti neredeyse." "Jerry Lee Lewis mi?" "Tabii.

vatana geri yollardı. Ömrünün geri kalanını Japonya'da, bir Nedenini de biliyorum. Babasının en sevdiği şar-

madogiwa'da geçirmeye mahkûmdu. Yani pencere yanında 427

426

"Evet. Belki siz duymamış olabilirsiniz."

kıydı o. Cheryl ufacıkken babası onu üstü açık arabasıyla

"Aslında galiba böyle bir şey duymuştum."

gezmeye çıkarır, kolunu onun omzuna sarar, radyoda bu

"O öneri konusunda şimdi ne yapmak niyetinde olduğunuzu şarkıyı dinlerdi. Cheryl en güzel askılı elbisesini giyerdi o merak etmiştim de ..."

gezmelere. Öyle güzeldi ki çocukken! Annesinin modeliydi."

Uzun bir sessizlik oldu.

Kadıncağz ağlamaya başlamıştı. Ona bir kâğıt mendil Yalnızca sağındaki havuzdan gelen fiskiye sesi duyuluyordu.

uzattım, anlayışlı davranmaya çalıştım.

Şirai sisli güneş ışığında gözlerini kısarak bana baktı, Az sonra, Cheryl'e ne olduğunu, kızın nasıl öldüğünü

merak etti.

oyunu nasıl oynayacağına karar vermeye çalıştı.

Ona ne diyeceğimi bilemedim.

Sonunda konuştu. "Sumisu-san, o öneri uygunsuz bir öneriydi. Tabii ki geri alındı."

"Teşekkür ederim, Bay Şirai," dedim.

Parker Center'ın alt kat giriş kapısından çıkıp fiskiyeli havuzun yanından geçiyordum ki, takım elbise giymiş bir Japon beni durdurdu. Kırk yaşlarında, siyah saçlı, bıyıklı bi-Connor'la birlikte benim eve dönmek üzere arabaya bindik.

riydi. Resmî biçimde selamladı beni. Sonra kartını uzattı. Bu İkimiz de konuşmuyorduk. Ben Santa Monica sürat yolunda adamın Nakamoto mâlî işler başkanı Bay Şirai olduğunu ansürüyordum arabayı. Altından geçtiğimiz trafik levhalarına lamam biraz uzun sürmüştü.

çeteler spreylere boya püskürtüp mahvetmişlerdi. Yolun da ne

"Sizi şahsen görmek istedim, Sumisu-san," dedi. "Şirketimin kadar eğri büğrü ve pürüzlü olduğu dikkatimi çekiyordu. Sağ

Bay İşigura'nın davranışı nedeniyle ne kadar üzgün olduğunu tarafta VWestvood çevresindeki gökdelenler dumanlı sisin şahsen belirtmek istedim. Hareketleri son derece uygunsuzdu ardına yarı saklanmıştı. Manzara yoksul ve

ve yetki almaksızın böyle davranıyordu. Nakamoto şerefli bir zavallı görünüyordu.

şirkettir. Hiçbir zaman yasaları ihlâl etmeyiz. Bu kişinin Sonunda, "Demek hepsi bu," dedim.

"Nakamoto'yla bir şirketimizi ve faaliyetlerimizi temsil etmediği konusunda size başka Japon şirketi arasındaki rekabet, ha? MicroCon'la ilgili güvence vermek istiyorum. Bay İşigura bu ülkede işi bir rekabet, ha? Başka ne ki?"

nedeniyle birçok yatırım bankacısıyla tanışmış, yakınlıklar Connor omuz silkti. "Çeşitli amaçlar karıştı işe herhalde.

kurmuştu. Şirket alım satımlarında türlü oyunlar oynayan insanlarla. Doğrusu bence Amerika'da fazla uzun süre kaldı.

Japonlar öyle düşünür. Onların gözünde Amerika artık bu Burada pek kötü huylar edindi."

mücadelelerin yapılabileceği bir arena. Orası kesin. Pek Baklayı ağzından çıkarmıştı işte. Özürle hakaret tek pa-

önemli sayılmıyoruz onların gözünde."

kette. Ona da ne diyeceğimi bilemedim.

Benim sokağa vardık. Bir zamanlar bu ağaçlı sokak hoşuma Sonunda, "Bay Şirai," dedim. "Bir finansman önerisi gel-giderdi. Sonundaki çocuk bahçesi de kızım bakımından isime mişti ... küçük bir evle ilgili ..."

yarardı. Şimdi artık öyle hissetmiyordum. Havası kirliydi bir

"Ha, öyle mi?"

kere. Sokak çok pisti. Her şey tatsızlaşmıştı.

428

429

İ

Arabayı park ettim. Connor indi, elimi sıktı. "Cesaretini ne. Güven dolu, sırtüstü yatını*, kollarım başımm üstüne a kaybetme."

-mis durumda. Dünyasımı kurmam içm bana ne kadar gü-

"Kaybettim ama," dedim.

vendiğini düşündüm. Ne tür bir dünyada büyüyeceğim du-

"Sakın ha. Durum çok ciddi, ama değişebilir. Daha önce şundum. Yatağını düzeltmeye başladığımda yüreğim çok tede değişti. Yine değişir."

dirgindi.

"Herhalde."

"Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedim. "Bir yere gitmek istiyorum. Ama gidecek yer yok."

Başını salladı. "Teşkilâttan ayrılacak mısın?"

"Herhalde. Özel Hizmetlerden kesinlikle ayrılırım. Bana göre ... çok karmaşık."

Yine başını salladı. "Kendine iyi bak, *kohai*. Yardımlarına teşekkürler."

"Sen de, *sempai*."

Yorgundum. Merdivenleri çıkıp daireme girdim. Kızım olmayınca burası çok sessizdi. Buzdolabından bir Coca Cola çıkarıp salona geldim, ama koltuğa oturunca sırtım acıdı.

Tekrar ayağa kalktım, televizyonu açtım. Seyredemiyor-dum. Connor'un söylediği geliyordu aklıma. Amerika'da herkesin dikkatini önemsiz şeylere yönelttiği. Japonya'yla olan durum gibiydi bu da. Eğer ülkeyi Japonlara satarsak, sahibi onlar olurdu. Biz hoşlansak da, hoşlanmasak da. Mal-lara sahip olanlar da ne isterlerse yapmakta özgürdüler.

Böyle oluyordu bu işler.

Yatak odama geçip üstümü değiştirdim. Başucu masasının üzerinde, kızımın doğum gününde çekilen resimler duruyordu. Bu olaylar dizisi başladığında, ben o resimleri yerleştirmekteydim. Ona benzemeyen bu resimler artık gerçek değildi. Öbür odadaki televizyondan gelen ince kahkaha sesini dinledim. Ben eskiden, durum genellikle iyi sanırdım. Ama hiç de iyi değildi.

Kızımın odasına geçtim, beşiğine baktım, fıl aplikeli örtüyü

elledim. Michelle'in nasıl uyuduğu geldi gözümün önü-431

430

Sorgu Notları: Mart 15 (99)

SORGUCU: Pekâlâ, Pete, bu kadarı bize yeter sanırım. Meğer ki senin ekleyeceğin bir şey olsun.

SORGULANAN: Hayır, söyleyeceklerim bitti.

SORGUCU: Anladığıma göre Özel Hizmetler'den istifa ettin.

SORGULANAN: Evet, Öyle.

SORGUCU: Ve şef Olsen'e yazılı bir tavsiye mektubu sunup, Asya bağlantısı programının değiştirilmesini önerdim. Japon-Amerikan Dostluk Derneği'yle ilişkinin kesilmesi gerektiğini söyledin, öyle mi?

SORGULANAN: Evet.

SORGUCU: O neden?

SORGULANANL Eğer Teşkilât özel eğitilmiş eleman istiyorsa, onların eğitim parasını biz vermeliyiz. Bence daha sağlıklı.

SORGUCU: Sağlıklı mı?

SORGULANAN: Evet. Ülkemizi tekrar kendi kontrolümüze almanın zamanı geldi. Kendi harcamaları-mızı kendimiz yapmaya başlamalıyız.

SORGUCU: Şeften sana cevap geldi mi?

SORGULANAN: Henüz gelmedi. Hâlâ bekliyorum.

Eğer

433

Japonya'nın

satın

almasını

istemiyorsanı

z, o lıalde

satmayın -

Akıo Morita

Son Söz

"İnsanlar gerçeği inkâr eder. Gerçek durumların yarattığı

gerçek duygulara karşı mücadele eder. Kendilerine zihinsel dünyalar, yapılması gerekenler, 'keşke şöyle yapsay-dık'lar yaratırlar. Gerçek değişiklikler, var olanın doğru de-

ğerlendirilip kabul edilmesiyle başlar. Gerçekçi eylem ancak o zaman mümkündür."

Bu sözler, Japon Morita psikoterapi'sinin Amerika'daki karşıtı olan David Reynolds'a aittir. Kendisi kişisel davranıştan söz etmektedir ama sözleri ulusların ekonomik davranışına da uyarlanabilir.

Er geç Amerika, Japonya'nın bir numaralı sanayi ülkesi haline geldiği gerçeğini kabullenmek zorunda kalacaktır. En uzun ortalama ömür Japonya'dadır. En yüksek istihdam, en yüksek okur-yazarlık oranı, zenginle yoksul arasındaki en küçük fark oradadır. Mamul mallan en yüksek kaliteye sahiptir. En iyi yiyecekler onlarınkidir. Gerçek şu ki Montana eyaleti boyunda bir ülke, bizimkinin yarısı kadar bir nüfusla, yakında bizimkine denk bir ekonomiye sahip olacaktır.

Ama bu başarıyı, işleri bizim yaptığımız gibi yaparak elde etmemişlerdir. Japonya batılı bir sanayi devleti değildir.

Tümüyle başka bir düzene sahiptir. Ve Japonlar yepyeni bir tür ticaret icad etmişlerdir ... saldırgan ticaret, savaş gibi ticaret, rekabeti silip yok etmeye dönük bir ticaret. İşte Amerika bunu birkaç on yıl boyunca bir türlü anlayamamıştır.

437

Amerika Birleşik Devletleri, Japonların da her şeyi bizim yaptığımız gibi yaptığı konusunda ısrar edip durmaktadır.

Ama onlar da, "Neden değişelim?" cevabını giderek daha sık seslendirmektedirler. "Biz sizden daha başarılıyız," demektedirler. Bu gerçekten de doğrudur.

Teşekkür

Amerika'nın buna cevabı ne olmalıdır? Japonya'yı başarılı

davranışları yüzünden suçlamak ya da yavaşlamalarını

önermek çok saçmadır. Japonlar Amerikan tepkilerini ço-cuksu sızlanmalar olarak görmektedirler ve hakları da var dır.

Amerika'nın uyanması, Japonya'yı olduğu gibi görmesi ve Araştırmalarım sırasında bana yardımlarından ötürü, Ni-na gerçekçi davranmaya başlaması çok daha uygun olur.

Easton, James Flanigan, Ken Reich ve David Shavv'a, Los *Angeles Times*'m tüm mensuplarına. Güney California Ja-pon-Sonunda bu, Amerika Birleşik Devletlerinde büyük deği-Amerikan Derneği'nden Steve Clemons'a, Senatör Al-bert şiklikler demektir. Zaten bir ilişkide, uyum sağlama işinin Gore'a, Jet Propulsion Laboratuarından Jim VWilson'a, zayıf ortağa düşmesinden kaçınılamaz. Ve Amerika da Ja-Hevvlett-Packard'dan Kevin O'Connor'a, Los Angeles Polis ponya ile olan ekonomik ilişkilerde kesinlikle zayıf ortaktır.

Teşkilâtından Teğmen Fred Nixon'a, CNBS/FNN'den Ron Yüz yıl önce Amiral Perry'nin Amerikan donanması ül-Insana'ya ve Keith Manasco'ya teşekkür ederim. Çeşitli aş-kenin kapılarını açtığında Japonya feodal bir toplumdur. Ja-malarda taslak metinle ilgili öneri ve düzeltmeler açısından da ponlar değişmeleri gerektiğini anladılar ve değiştirdiler.

Mike Backes, Douglas Crichton, James Fallows, Karel ven 1860'larda işe koyularak binlerce Batılı uzman getirdiler, on -

VVolferen ve Sonny Mehra'ya teşekkür borçluyum. Valery lardan hükümetlerini ve sanayilerini nasıl değiştirmeleri ge-Wright metni sayısız revizyonlardan geçirmiş, Şinoi Osuka rektiği konusunda öğütler aldılar. Tüm toplum bir devrimden Japonca cümleler için ustaca yardımlarda bulunmuş ve Ro-ger geçti. İkinci Dünya Savaşından sonra da, yine aynı derecede McPeck de bana video teknolojisini ve geleceğin güvenlik şiddetli ikinci bir sarsıntı daha geçirdiler.

sistemlerini öğretmiştir.

Ama her iki olayda da Japonlar karşı karşıya kaldıkları

Japon-Amerikan ilişkileri konusu son derecede tartışmalı

zorluklarla doğrudan yüzleşmeyi bildiler. Hiçbir zaman, bir konudur. Bu kitapta ortaya konan görüşlerin yalnızca bana Amerikalılar toprağımızı ve kurumlarımızı satın alsın, inşallah ait olduğunu, yukarda adı geçen kişilere yorumlanmaması

bize işleri daha iyi yapmasını da öğretirler, demediler. Hiçbir gerektiğini de belirtmek isterim.

zaman. Japonlar ülkelerine binlerce uzman çağırıldılar, ama sonra onları yine vatanlarına yolladılar. Bizim de aynı

yaklaşımı benimsememiz çok daha iyi olur. Japonlar bizim kurtarıcımız değildir. Onlar bizim

rakibimizdir. Bunu asla unutmamamız gerekir.

439

Bibliyografya

Bvı roman, Amerika'daki yüksek teknoloji alanına gelen doğrudan dış yatırımın doğal olarak iyi bir şey olduğu ve sınırsız devamına izin verilmesi gerektiği yolundaki geleneksel inancı sorgulamaktadır. Ben burada, olayların bu kadar da basit olmadığını önermekteyim.

Bu kitap hayal ürünü olmakla birlikte, Japonya'nın ekonomik davranışları ve Amerika'nın buna yetersiz cevabı konusundaki yaklaşımım çok saygın bir uzman grubunun fikirlerini izlemektedir ve bu kişilerden çoğunun adları aşağıdaki bibliyografya listesinde bulunmaktadır. Gerçekten de bu romanı hazırlarken, aşağıdaki kaynaklardan çok büyük ölçüde yararlanmış bulunuyorum.

Umarım ki okurlarım bu konudaki daha bilgili yazarları

da okuma konusunda bir heves duyarlar. Belli başlı kaynak metinleri, okunabilirlik ve bu kitapla ilişkisi açısından, kaba bir düzene göre aşağıya sıralamış bulunmaktayım.

441